

ဉာဏာလက်ရာတိသဒ္ဓမ္မဇေ
မဟာဓမ္မရာဇဂုရု

ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဗျူဟာ နိဿယကျမ်း

(ဒုတိယတွဲ)

၄၅၂

စာကြည့်တိုက်
ပိဋကတဝသံပြန်စာပေ
ဖြန့်ချိရေးဌာန

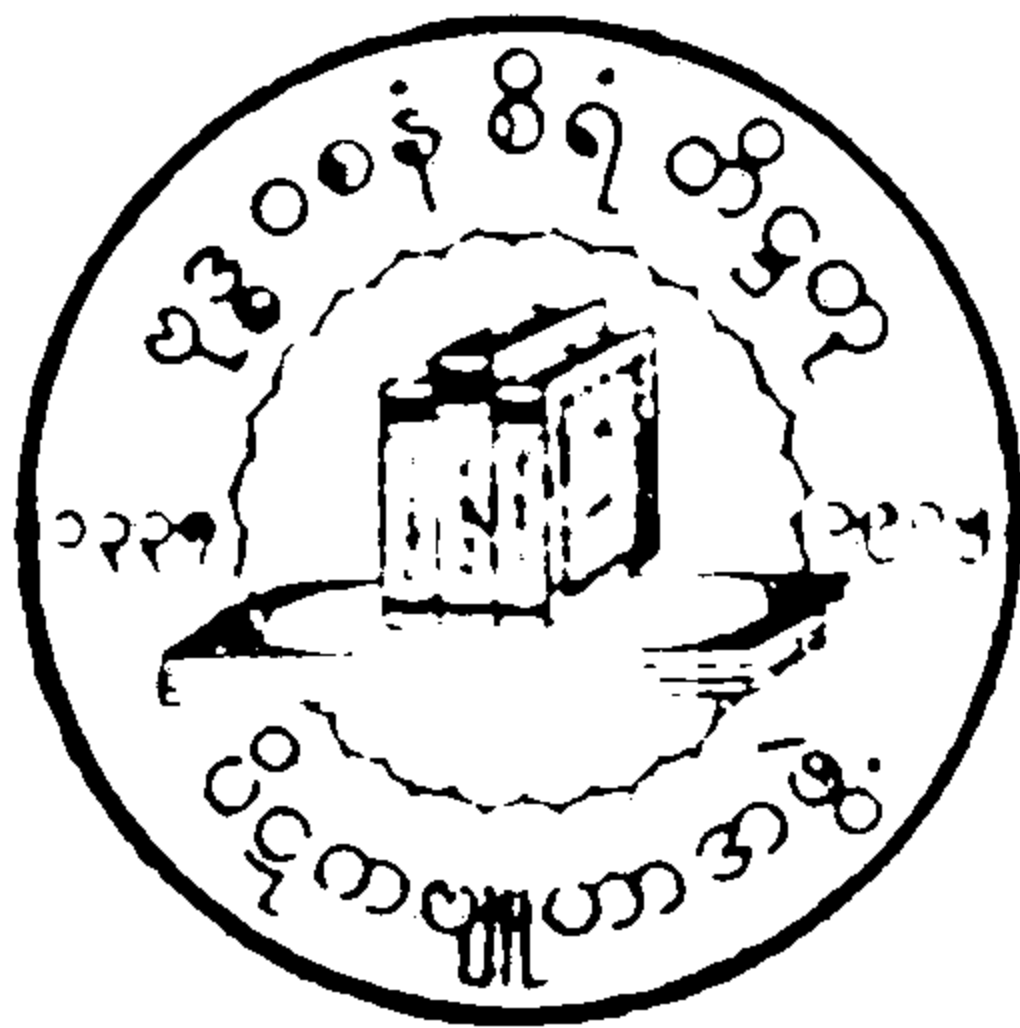
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ရွှေတိဂုံစေတီတော်-တနင်္ဂနွေထောင့်
အာဇာနည်မိမိမာန်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဥဏာလင်္ကာစုဘိသဒ္ဓပ္ပဝေမဟာဝပ္ပရာဇဂုရု
ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဝိဇ္ဇာပုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယ

(ဒုတိယတွဲ)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ရွှေတိဂုံစေတီတော် - တနင်္ဂနွေထောင့်
ဆာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရွှေဂူတိုင်စာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ - ပဉ္စမ ကျမ်း၊ ၈၁
ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်း (ဒုတိယတွဲ)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၁၇၈၉)

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ (၂၀၀၀)

တန်ဖိုး (၃၀)

သာသနာတော်နှစ် (၂၅၂၅)

၁၃၄၃-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ

၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ မေလ

ပန်းချီ။ ။ ဦးတင်ဦး။

မျက်နှာဖုံး။ ။ ကာလာမောင်ဝင်း။

ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးအောင်သိမ်း (ဥက္ကဋ္ဌ)
ကင်းလွတ်ခွင့်အမှတ် (၆၆၈)
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း
ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ။ ။ ဦးဇော်ဝင်း (၀၁၄၈၅)
ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်
၃၄၉-မိုင်လ်အောင်ကျော်လမ်း
ရန်ကုန်မြို့။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာနိဿယ
(ဒုတိယတွဲ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော်ဘုရားကြီးပျား၏ မိန့်ခွန်းတော်ပျား	
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု မုဒ္ဒန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အာသိသကထာ	.... ၁
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ခန္တီးဆရာကော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒကထာ	.... ၂
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု မစိုးရိမ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ အနုမောဒနာကထာ	.... ၃
အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ရွှေဟင်္သာတောဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဥယျောဇနကထာ	.... ၄
နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်း၏ လျှောက်ထားလွှာ ကောက်နုတ်ချက်	— ၅
ကျမ်းဦးပလ္လင်	— ၇
ကျမ်းစာများစာရင်း	.... ၂၃

၅-ပါးစိတ္တိယကဏ္ဍ

၁-မုသာဝါဒဝဂ္ဂ

၁။ မုသာဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၂၅
၂။ သြမသဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၃၀
၃။ ပေသုညသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၃၄
၄။ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၃၆
၅။ ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၄၂
၆။ ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၄၄
၇။ ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၄၄
၈။ ဘူတာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	.... ၄၆

အကြောင်းအရာ	....	စာမျက်နှာ
၉။ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၇
၁၀။ ပထဝီဓဏန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၇
၂-ဘူတဂါမဝဂ္ဂ		
၁။ ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၉
၂။ အညဝါဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၂
၃။ ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	—	၅၃
၄။ ပဌမသေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	—	၅၄
၅။ ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၇
၆။ အနုပဓဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၈
၇။ နိက္ခမ္ဘသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၉
၈။ ဝေဟာသကုဋ်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၉
၉။ မဟလ္လကဝိဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၀
၁၀။ သပ္ပါဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၁
၃-ဩဝါဒဝဂ္ဂ		
၁။ ဩဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၁
၂။ အတ္တဂံတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၆
၃။ ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၇
၄။ အာမိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၈
၅။ စီဝရဒါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၀
၆။ စီဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	—	၇၁
၇။ သံဝိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၂
၈။ နာဝါဘိရူဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၄
၉။ ပရိပါစိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၅
၁၀။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၆
၄-ဘောဇနဝဂ္ဂ		
၁။ အာဝသထပိဏ္ဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၆
၂။ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၇၇
၃။ ပရမ္မရဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၈၁
၄။ ကာဏမာတာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၈၆

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၅။ ပဌမပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၈၈
၆။ ဒုတိယပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၉၃
၇။ တိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၉၄
၈။ သန္တိဓိကာရကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၉၇
၉။ ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၀
၁၀။ ဒန္တပေါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၁

၅-အစေလကဝဂ္ဂ

၁။ အစေလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၅
၂။ ဥယျောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၆
၃။ သဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၆
၄။ ရဟောပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၆
၅။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၆
၆။ စာရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၇
၇။ မဟာနာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၈
၈။ ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၈
၉။ သေနာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၉
၁၀။ ဥယျောဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၉

၆-သုရာပါနဝဂ္ဂ

၁။ သုရာပါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၀၉
၂။ အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၁
၃။ ဟသဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၁
၃။ အနာဒရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၂
၅။ ဘိသပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၃
၆။ ဇောတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၃
၇။ နဟာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၃
၈။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၃
၉။ တိကပ္ပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၄
၁၀။ စိဝရာပနိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၄

၇-သပ္ပာဏကဝဂ္ဂ

၁။ သဉ္စိစူပါဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၅
၂။ သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	—	၁၁၅

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃။	ဥက္ကောဋ္ဌနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၆
၄။	ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၆
၅။	ဦးနဝိသတိဝဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၈
၆။	ထေယျသတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၁၉
၇။	သံဝိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၀
၈။	အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၁
၉။	ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၂
၁၀။	ကဏ္ဍကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၂

၈-သဟဓမ္မိကဝဂ္ဂ

၁။	သဟဓမ္မိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၃
၂။	ဝိလေခနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၃
၃။	မောဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၄
၄။	ပဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၄
၅။	တလသတ္တိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၆
၆။	အမူလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၇
၇။	သဉ္စိစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၇
၈။	ဥပဿုတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၈
၉။	ကမ္မပဋိဗာဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၂၉
၁၀။	ဆန္ဒအဒတျာဂမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၀
၁၁။	ဒုဗ္ဗလသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၀
၁၂။	ပရိဏာမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၁

၉-ရတနဝဂ္ဂ

၁။	အန္တေပုရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၁
၂။	ရတနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၂
၃။	ဝိကာလဂါမပုဝိသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၃
၄။	သုစိသရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၃
၅။	မဉ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၄
၆။	တူလောနဒ္ဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၄
၇။	နိသိဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၄
၈။	ကဏ္ဍပဋိစ္စာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၅

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၉။ ဝယ်ကသင်္ဂြိုဟ်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၆
၁၀။ နန္ဒတ္ထေရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၆

၆-ပါဠိဒေသနိယကဏ္ဍ

၁။ ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၇
၂။ ဒုတိယပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၇

၇-သေခံယကဏ္ဍ

၁။ ပရိမဏ္ဍလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၃၉
၂။ ဥဇ္ဇိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၁
၃။ ခမ္ဘကတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၂
၄။ သက္ကစဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၃
၅။ ကဗဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၄
၆။ သုဗ္ဗသုဗ္ဗဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၄
၇။ ပါဒုကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၅
ပကိဏ္ဍကဝဏ္ဏနာ	—	၁၄၆
၈။ သတ္တာဓိကရဏသမထဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၇

ဘိက္ခုနီဝိဘက်

၁-ပါရဇိကကဏ္ဍ

ဂန္ဓာရမ္ဘဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၈
၁။ ပဌမပါရဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၄၈
၂။ ဒုတိယပါရဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၅၆
၃။ တတိယပါရဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၅၈
၄။ စတုတ္ထပါရဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၅၉

၂-သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁။ ပဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၆၁
၂။ ဒုတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၆၂
၃။ တတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၆၃
၄။ စတုတ္ထသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၆၈
၅။ ပဉ္စမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၀

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၆။ ဆဋ္ဌသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၁
၇။ သတ္တမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၁
၈။ အဋ္ဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၁
၉။ နဝမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၂

၃-နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍ

၁။ ပဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	—	၁၇၃
၂။ ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၃
၃။ တတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၄
၄။ စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၄
၅။ ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၅
၆။ ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၅
၇။ သတ္တမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၅
၈။ အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၇
၉။ နဝမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၇
၁၀။ ဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၈
၁၁။ ကောဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၇၉

၄-ပါစိတ္တိယကဏ္ဍ

၁-လသုဏဝဂ္ဂ

၁။ ပဌမလသုဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၁
၂။ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၁
၅။ ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၂
၇။ သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၂
၈။ အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၅
၉။ နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၆
၁၀။ ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၇

၂-အန္တကာရဝဂ္ဂ

၁။ ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၈၉
၂-၃-၄။ ဒု-တ-စ-သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၂

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၅။ ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၃
၆။ ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၄
၇။ သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၅
၈။ အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၆
၉။ နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	---	၁၉၆
၁၀။ ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	---	၁၉၆

၃-နဂ္ဂဝဂ္ဂ

၁-၂။ ပဌမဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၇
၃။ တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၇
၄။ စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၈
၅။ ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၈
၈။ အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၈
၉။ နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၉
၁၀။ ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၉

၄-တုဝနဝဂ္ဂ

၁။ ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၁၉၉
၂။ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၀
၃။ တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၀
၆။ ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၁
၉။ နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၁
၁၀။ ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၂

၅-စိတ္တာဂါရဝဂ္ဂ

၁။ ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၃
၂။ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၃
၃။ တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၄
၄။ စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၄
၆။ ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၄
၉။ နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၄

၆-ဘာရာမဝဂ္ဂ

၂။ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၅
၄။ စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၆

(၉)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
	၇-ဂပ္ပိနိဝဂ္ဂ	
၁။ ပဌမာဒိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၈
	၈-ကုမာရိဘူတဝဂ္ဂ	
၂။ ဒုတိယာဒိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၂၀၉
	၉-ဆတ္တုပါဟနဝဂ္ဂ	
၁၁။ ကောဒသမာဒိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၂၁၅
နိဂမနဝဏ္ဏနာ	....	၂၁၆

မဟာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-မဟာခန္ဓက

ဗောဓိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၂၁
အဇပါလကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၃
မုစလိန္ဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၄
ရာဇာယတနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၄
ဗြဟ္မယာစနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၅
ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၈
ပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၆၂
ဒုတိယမာရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၇၆
ဥရုဝေလပါဠိဟာရိယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၇၆
ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၀
သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၃
ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	—	၂၈၅
နသမ္မာဝတ္တနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၈
ရာဇဗြာဟ္မဏဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၉
အာစရိယဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၉
နိဿယပဋိပုဿဒ္ဓိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၉
ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗပဉ္စကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၉၅
အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၉၆

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပဉ္စာဗာဂဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၂၉၀
စောရဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၂၉၀
ဣဏာယိကဒါသဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၂၉၀
ကမ္မာရဘဏ္ဍဝတ္ထာဒိကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၀၀
ရာဟုလဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၀၁
သိက္ခာပဒဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၀၆
အနာပုစ္ဆာဝရဏဝတ္ထုအာဒိကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၀၆
ပဏ္ဍကဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၀၈
ထေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၀
တိတ္ထိယပက္ခန္ဓကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၂
တိရစ္ဆာန်ဂတဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၄
မာတုဗံဘကဒါဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၅
ဥဘတောဗျဉ္ဇနကဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၅
အနုပဇ္ဈာယကဒါဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၁၅
အပတ္တကဒါဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၂၀
ဟတ္ထစိန္တဒါဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၂၁
အလင်္ဇနိဿယဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၂၀
ဂမိကဒါဝတ္ထုကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၂၁
ဥပသမ္ပဒါဝိမိကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၄၀
စတ္တာရောနိဿယဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၄၁

၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက

သန္နိပါတာနုဇာနာဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၄၈
သိမာနုဇာနကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၅၉
ဥပေါသထာဂါရာဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၆၈
အဝိပ္ပဝါသသိမာနုဇာနကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၇၀
ဂါမသိမာဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၇၃
ဥပေါသထဘောဒါဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၈၂
ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၈၃
အဓမ္မကမ္မပဋိက္ခောသနာဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၈၄
ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကအဇ္ဈေသနာဒါဝင်္ဂဏ္ဍာ	၃၈၅

(ဥ)

မာတိကာ

		စာမျက်နှာ
အကြောင်းအရာ		
ဒီသံဂမိကာဒီဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	---	၃၀၅
ပါရိသုဒ္ဓိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၅
ဆန္ဒဒါနာဒီကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၇
အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိကထာဒီဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၈
အနာပတ္တိပန္နရသကာဒီကထာဝဏ္ဏနာ	---	၃၀၉
သီမောက္ကန္တိကပေယျာလကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၉
လိဂ်ဒီဒဿနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၉
နဂန္ထဗဂန္ထဗဝါရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၀
ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလသန္ဓသနကထာဝဏ္ဏနာ	---	၃၉၁

၃-ဝဿုပနာယိကက္ခန္ဓက

ဝဿုပနာယိကာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၃
ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပဒါဒီကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၃
သတ္တာဟကရဏိယာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၄
ပဟိတေယေဝအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၄
အန္တရာယေအနာပတ္တိဝဿစ္ဆေဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၆
ဝဇာဒီသုဝဿုပဂမနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၇
အဓမ္မိကကတိကာဒီကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၀၃

၄-ပဝါရဏာက္ခန္ဓက

အဖာသုကဝိဟာရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၀၈
ပဝါရဏာဘေဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၀၈
ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၀၉
အနာပတ္တိပန္နရသကာဒီကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၀၉

၅-စမ္မက္ခန္ဓက

သောဏကောဠိဝိသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၂
သောဏဿပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၃
သဗ္ဗနီလိကာဒီပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၄
ယာနာဒီပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၄
သဗ္ဗစမ္မပဋိက္ခေပဒါဒီကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၅

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆ -ဘေသဋ္ဌကုန္ဒက

ပဉ္စဘေသဋ္ဌာဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၁၇
ဂုဠာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	---	၄၂၃
မနုဿမံသပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၂၅
ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၂၆
ယာဂုမဓုဂေါဠကဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၂၇
ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၃၄
ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၃၅

၇-ကထိနကုန္ဒက

ကထိနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	---	၄၃၇
အာဒါယသတ္တကကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၉

၈-စိဝရကုန္ဒက

ဇိဝကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၇
ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၇
သမတ္တိံသဝိရေစနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၇
ဝရယာစနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၈
ကမ္မလာနုဇာနနဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၈
ဘဏ္ဍာဂါရသမ္ပုတိအာဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၉
စိဝရရဇနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၉
နိသီဒနာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၉
သံသိကစိဝရပူဇနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၀
ဥပနန္ဒသကျပုတ္တဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၂
မတသန္တကကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၂
ဝဿဝုတ္တာနံအနုပုန္ဒစိဝရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၆
သံဃေဘိန္ဓေစိဝရပူဇနကထာဝဏ္ဏနာ	---	၄၆၇
အဋ္ဌစိဝရမာတိကာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၇

၉-စပေယျကုန္ဒက

ဒွေနိဿာရဏာဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၂
ဥပါလိပုစ္ဆာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၂

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၀-ကေဝသမ္မကက္ခန္ဓက

ကေဝသမ္မကဝိဝါဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၄
ဒီသာဝုဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၄
ပါလိလေယျကဂမနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၅
အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၅
သံဃသာမဂ္ဂိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၆

စုဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-ကမ္မက္ခန္ဓက

အဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသကကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၉
---------------------------	------	-----

၂-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက

ပါရိဝါသိကဝတ္ထကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၅
မူလာယပဋိကဿနာရဟဝတ္ထကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၇

၃-သမုစ္စယက္ခန္ဓက

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၈
ပရိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၉
ပဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၃

၄-သမထက္ခန္ဓက

သမ္မုခါဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၄
သတိဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၅
အမုဠဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၆
ပဋိညာတကရဏကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၆
တဿပါပိယသိကာကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၇
တိဏဝတ္ထာရကဒိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၉၇
အဓိကရဏကထာဝဏ္ဏနာ	....	၅၀၁

၅-ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	....	၅၀၈
----------------------	------	-----

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆-သေနာသနက္ခန္ဓက

ဝိဟာရာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၁၅
သေနာသနဂ္ဂါဟကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၁၇
ဥပနန္ဒဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၁
အဝိဿဠိယဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၂
နဝကမ္ပဒါနကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၄
သံသဘတ္တာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ		
ဥဒ္ဓေသဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၅
နိမန္တနဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၆
သလာကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၇
ပက္ခိကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၂၈

၇-သံသဘောဒကက္ခန္ဓက

ဆသကျပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၀
---------------------	-------	-----

၈-ဝတ္တက္ခန္ဓက

အာဂန္တုကဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၅
အနုမောဒနဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၆

၉-ပါတိမောက္ခပုပ္ဖနက္ခန္ဓက

ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသယာစနကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၇
အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၇

၁၀-ဘိက္ခုနီက္ခန္ဓက

မဟာပဇာပတိဂေါတမိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၈
ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၃၈

၁၁-ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက

သင်္ဂီတိနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၄၄
ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒါနုဒ္ဒကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၄၄
ဗြဟ္မဒဏ္ဍကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၄၅

၁၂-သတ္တသတိကက္ခန္ဓက

ဒသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ	.....	၅၄၇
------------------	-------	-----

ပရိဝါရဝဏ္ဏနာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
	သောဠသမဟာဝါရ	
ပညတ္တိဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၁
ကတာပတ္တိဝါရဒိဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၂
	သမုဋ္ဌာနသီသ	
ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၅
ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၅
	အန္တရပေယျာလ	
ကတိပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၆
ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝါရဒိဝဏ္ဏနာ	....	၅၅၇
	သမထဘေဒ	
အဓိကရဏပရိယာယဝါရဒိဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၀
ယတ္ထဝါရပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၃
သမထဝါရဝိသုဇ္ဇာနာဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၃
သံသဠဝါရဒိဝဏ္ဏနာ....	....	၅၆၄
	ခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရ	
ပုစ္ဆာဝိသုဇ္ဇာနာဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၇
	ကျေတ္တိရိက္ခနာ	
ကေကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၇
ဒုကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၀
တိကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၀
စတုက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၂
ပဉ္စကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၆
ဆက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၇
သတ္တကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၇
အဋ္ဌကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၇
နဝကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၉
ဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၉

မာတိကာ

(ဏ)

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ကောဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၀
ဥပေါသထာဒိပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၁
အတ္ထဝသပကရဏဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၁

ပဌမဂါထာသင်္ဂဏိက

သတ္တနဂရေသုပညတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၈
စတုဝိပတ္တိဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၉
ဆေဒနကဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၀
အသာဓာရဏဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၁
ပါရာဇိကဒိအာပတ္တိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၃

အဓိကရဏဘေဒ

ဥက္ကောဋ္ဌနဘေဒါဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၄
အဓိကရဏနိဒါနဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၅

ဒုတိယဂါထာသင်္ဂဏိက

စောဒနာဒိပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၇
------------------------------	------	-----

စောဒနာကဏ္ဍ

အနုဝိဇ္ဇကကိစ္စဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၈
----------------------	------	-----

စူဠသင်္ဂါမ

အနုဝိဇ္ဇကဿပဋိပတ္တိဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၉
--------------------------	------	-----

မဟာသင်္ဂါမ

ဝေါဟရန္တေနဇာနိတဗျာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၀
----------------------------	------	-----

ကထိနဘေဒ

ကထိနအတ္တတာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၁
ကထိနဒါနဇာနိတဗျာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၁
ပလိဗောဓပဉာဗျာကရဏကထာဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၂

ဥပါလိပဉ္စက

အနိဿိတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၄
နပုဋိပဿမ္ဘနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၄

(၈)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ဝေဟာရဂဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၄
ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၅
မုသာဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၅
ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၅
ဥဗ္ဗာဟိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၆
အဓိကရဏဝပသမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၆
ကထိနတ္တာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၆
အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၇
ဒုတိယဂါထာသင်္ဂဏိက		
ကာယိကာဒိအာပတ္တိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၈
ပါစိတ္တိယဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၈
အဝန္တနိယပုဂ္ဂလာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၉
သောဠသကမ္မာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၉
သေဒမောစနဂါထာ		
အဝိပ္ပဝါသပဉ္စာဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၀
ပါရာဇိကာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၁
ပါစိတ္တိယာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၁
ပဉ္စဝဂ္ဂ		
ကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၃
အပလောကနကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၄
အပညတ္တေပညတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၇
နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၇
နိဿယဆရာ၏နိဂုံးဂါထာများ	....	၆၃၇

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒ္ဓိကာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) မာတိကာပြီး၏။

အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုရု
မုဒ္ဒန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
အာသီသကထာ

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှ လူဒါန်းဆက်ကပ်သော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယကျမ်းကြီးကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် သာသနာတော်အတွက် ဝမ်းမြောက် အားတက်ရပေသည်။ တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ မရောက်ဖူးသေးသော ကျမ်းမြတ်ရတနာကြီးဖြစ်သဖြင့် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့၏ လက်တော်သို့ ရောက်ရှိစေလိုသော စေတနာဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။

ယခုအခါ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးနှင့်တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် သံဃသမ္မုတိရ ဆရာတော် သံဃာတော်တို့အား ဓမ္မဒါန လူဒါန်းနိုင်ကြပါမူ ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမိပေသည်။ သာသနာတော်နှင့် သံဃာတော်တို့အတွက် အကျိုး သက်ရောက်သည့် ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီးကို ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ ကြွရောက်လာကြသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့၏ လက်သို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်လူဒါန်းနိုင်အောင် အားထုတ်သင့်ကြောင်း အကြံပြုလိုက်ပေသည်။

ဦးကောသလ္လ
(မုဒ္ဒန်းဆရာတော်)
အဘိဓမ္မ မဟာရဋ္ဌဂုရု

အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုံ
ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဩဝါဒကထာ

နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေရွက်ထဲ၌သာ ကိန်းဝပ် နေခဲ့ရသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယကြီး (ဝိနည်းဋ္ဌိကာနိဿယကြီး) သည် ယခုအခါ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ကြိုးပမ်းချက်ကြောင့် ပထမဆုံး အကြိမ် စာအုပ်အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာကြောင်း သိရသဖြင့် ဝိနည်းသာသနာတော်ကြီးအတွက် အားတက် ဝမ်းမြောက်ရ ပေသည်။

ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဝိနည်းဋ္ဌိကာ နိဿယကျမ်းကြီးသည် သာသနာ တော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေးဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်း အဝေးကြီးနှင့် လိုက်ဖက်လှသည့်အပြင် နောင်အခါ ဆောင် ရွက်ကြရမည့် သံဃဝိနိစ္ဆယဌာနများ အတွက် မရှိမဖြစ်သော ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်သဖြင့် ဤ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေး ကြီး၌ သံဃိကဒါနဓမ္မဒါနဖြစ်အောင်ဆောင် ရွက်သင့်ကြောင်း ဩဝါဒစကား မြက်ကြားလိုက်ပါသည်။

ဦးသုဇန
(ခန္တီးဆရာတော်)
အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုံ

အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု
မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
အနုမောဒနာကထာ

ဩဝါဒစကား မြက်ကြားလိုက်ပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှ ပထမအကြိမ် ရိုက်နှိပ်သော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းကြီးသည် နှစ်ပေါင်း ၁၇၅-နှစ်အတွင်း တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်စာအဖြစ်သို့ မရောက်ဖူးသေးသော ကျမ်းစာအုပ်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတော် များ ကြည့်ရှုလိုပါက ပေမူဖြင့်သာ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ကြည့်ရှုခဲ့ရ သော ကျမ်းစာကြီးသည် ယခုအခါ စာအုပ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာ သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရပေသည်။

သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ကြွရောက်လာကြသော သံဃာတော် များ၏ လက်ဝယ် တပါးတအုပ် ကေနိရှိထိုက်သော ကျမ်းစာအုပ် ဖြစ်သဖြင့် သံဃာတော်များအား လူဒါန်းဆက်ကပ်ရန်သင့်လျော် ထိုက်တန်သော ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်နှလုံးသွင်းမိ ပေသည်။

ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓိ
(မစိုးရိမ်ဆရာတော်)
အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု

အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု
ရွှေဟင်္သာတောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဥပျောဇနကထာ

ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် လေးစား အား
ထားရသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီးကို ပိဋကဗျူဟာ
အဖွဲ့မှ သာသနာတော်အတွက် အားကြီးမာန်တက် ထုတ်ဝေလိုက်
ကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်ရပေ
သည်။

ဤ ကျမ်းစာအုပ်ကြီးသည် အဘယ် ပိဋကတ်တိုက်- အဘယ်
ကျောင်းတိုက်တို့၌မျှ လုံးဝ မရှိဖူးသေးသည့်အပြင် ပထမဆုံး
အကြိမ် ကျင်းပသော ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးနှင့်
ပထမဆုံးအကြိမ် စာအုပ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိ
ဋ္ဌိကာ နိဿယကျမ်းကြီးတို့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရှိလှသည်ကို သတိ
ပြုမိပေသည်။

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတိ-ဒေသနာတော်နှင့်အညီ ဂိုဏ်း
ပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ ကြွရောက်တော်မူလာသော
သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား ဓမ္မပူဇာအဖြစ် ဓမ္မဒါန ပြုသင့်
သော ကျမ်းစာအုပ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားလိုက်ပါသည်။

အရှင်ပဏ္ဍိတထေရ်
(ရွှေဟင်္သာတောရဆရာတော်)
အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု

ရှေးဟောင်းစာပေ
ပိဋကတ်တော်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းပါမည့်

“မြန်မာနိုင်ငံတဝန်းလုံးမှာ ရှိနေသည့် ရှေးဟောင်းစာပေ ပိဋကတ်တော်များမှာ ထိန်းသိမ်းမှုမရှိလျှင် တစတစ ပျောက် ပြယ်ပြီး သွားနိုင်ပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရှေးဟောင်းစာပေ ပိဋကတ်များကိုလည်း အရှင်ဘုရားများက ညွှန်ကြားခဲ့ပါလျှင် တပည့်တော်များက လိုအပ်သည့် အချက်အလက်ဖြင့် ရှေးဟောင်း စာပေ ပိဋကတ်တော်များကို စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း.....”။

(ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး၏ အကြံ တရက် ဖြစ်သော ၁၃၄၂-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၁၀-ရက်(၂၃-၅-၈၀) နေ့တွင် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော်ဘုရားကြီးများအား လျှောက်ထားသော နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်း၏ လျှောက် ထားချက်မှ ကောက်နုတ်ချက်။)

ကျမ်းဦးပလ္လင်

တိပိဋကံ ဗုဒ္ဓဝေဒနံ ဓိရံ တိဋ္ဌတု

၁။ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ မရောက်ဖူးသေးပဲ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေသော ပိဋကစာပေ (ပေမူ)တို့ကို ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ်ပူဇော်၍ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကို အားဖြည့်ရန်-ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ၁၃၃၇-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့(၂၄-၅-၇၅)တွင် (၁) ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာသနာပြု အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-ဆရာတော်ဦးသေဠိလ (၂) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-ပြည်လမ်း မလပဋ္ဌာန်းဆရာတော်ဦးနာရဒ (၃) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-ခြောက်ထပ်ကြီး ဘုရားကြီးတိုက်မဟာနာယကဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏ (၄) တိပိဋကဓရ သြဝါဒါစရိယ ကျောင်းကြီးတိုက် ဘုံပျံဆရာတော် ဦးပညာသာမိ-ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ (သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ)ကို အမှူးထား၍ ဤ“ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့”ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ (အသေးစိတ်ကို ပထမကျမ်းစာ-ကလျာဏီ ကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်)။

၂။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သည် ရှေးဟောင်း ပိဋကတော်စာပေ (ပေမူ)တို့ကို ဖော်ထုတ်ပူဇော်ရာတွင် ပတိရူပဒေသအဖြစ် ရှေ့တိုက်စေတီတော် ထီးတော်ရိပ်ကို ရှေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ရှေးဟောင်း ပိဋကတော် စာပေ(ပေမူ) ဖော်ထုတ်ရေးလုပ်ငန်းတို့ကို ရှေ့တိုက်စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့သို့ အကျိုးအကြောင်းတင်ပြ၍ နေရာဌာန တောင်းခံခဲ့ရာ ရှေ့တိုက်စေတီတော် ထီးတော်ရိပ် အာဇာနည်ဗိမာန် လမ်းရှိ ဦးစော-ဒေါ်ဝင်း ပိဋကတ်တိုက်ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့အား ရှေ့တိုက်စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့မှ (သာသနာတော်အရေးကို မျှော် တွေး၍) ခွင့်ပြု ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာသည် ဦးစော-ဒေါ်ဝင်း ပိဋကတ်တိုက်တွင် အဖွဲ့တည်ရာဌာနနှင့်လှစ်၍ ရှေးဟောင်း ပိဋကတော်စာပေ (ပေမူ) ဖော်ထုတ်ရေး သာသနာပြု လုပ်ငန်းကို ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။

၃။ ရှေးဦးစွာ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော ရှေးဟောင်း ပိဋကတော်စာပေ (ပေမူ)တို့ကို မြို့နယ်ပေါင်းစုံ၌ စုံစပ်ရှာဖွေပြီး (၁) လက်ရေးဖြင့်

ကျမ်းဦးပလ္လင်

ကူးခြင်း (၂) သန့်စင် တည်းဖြတ်ခြင်း (၃) လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ငါးမူ ရိုက်ကူးခြင်းလုပ်ငန်းတို့ကို အဖွဲ့၏ “အခြေခံလုပ်ငန်း” အဖြစ် ကြီးပမ်း ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ဤ ရှေးဟောင်းပိဋကတော် ပေ မှ ရှာဖွေ-ကူးယူသော အခြေခံလုပ်ငန်းကို ရန်ကုန်မြို့ ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့တွင်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့ စိန်ပန်းရပ် အဘယာရာမရွှေဂူ ကျောင်းတိုက်၌လည်းကောင်း နှစ်ဌာန ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ ၅-နှစ်ကျော် ကာလအတွင်း အပိုးတန် ရှားပါး ပိဋကတော်ပေမူ- ကျမ်းစာပေါင်း ၆၀-ဝန်းကျင်ကို လက်ရေး၊ တည်းဖြတ်၊ လက် နှိပ်စက်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် စီစဉ် ဆောင်ရွက် နိုင်ခဲ့ပါသည်။ (ကျမ်းစာ-စာရင်းကို ကြည့်ညှိနိုင်ရန် ကျမ်းဦးပလ္လင် နှင့် ပူးတွဲ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။)

၄။ အဆင့်ဆင့် ကူးယူတည်းဖြတ်ပြီးသော ကျမ်းစာတို့ကို စာပေအမြင် အဖွဲ့ရန်ပုံငွေ အခြေအနေစသည်တို့ဖြင့် သုံးသပ်၍ ပိဋကစာပေ ဦး ဆောင်အဖွဲ့မှ ပထမကျမ်းစာ၊ ဒုတိယကျမ်းစာ-စသည်တို့ကို ရွေးချယ် စီစဉ်ပြီး “ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့” ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခဲ့ရာ ယခုအခါ ပဉ္စမ ကျမ်းစာအထိ ရောက်ရှိအောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဆဋ္ဌကျမ်းစာ- သတ္တမကျမ်းစာ စသည်တို့ကိုလည်း စေတနာရှင် - ပညာရှင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် တကျမ်းပြီးတကျမ်း ကြီးပမ်းဖော်ထုတ်သွားရန် စီစဉ် ထားပြီးဖြစ်ပါကြောင်း အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

၅။ “ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့” ဟူသော ကြေးကြော်ချက်ဖြင့် ပိဋကဗျူဟာ သည် (၁) ကျောက်စာသက် နှစ် ၅၀၀-ကျော် ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀-ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဖူးသေးသော “မ- ကာရလောပ တောင်တွင်းကြီး သာသနာပိုင်ဆရာတော် ခင်ကြီး ဖျော်” ၏ ကလျာဏိကျောက်စာ ပြန်မာပြန်ကျမ်းကို “ပထမကျမ်း စာ” အဖြစ်လည်းကောင်း၊ (၂) ပေစာသက် နှစ် ၅၀၀-ကျော် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဖူးသေးသော အင်းဝခေတ် မဏိသာရ မဉ္ဇူသာ ဒွိကာကျမ်းပြုအကျော် “သမန္တပါသာဒိက-အရှင်မဟာ အရိယဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ” ၏ ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်းကို “ဒုတိယ ကျမ်းစာ” အဖြစ်လည်းကောင်း၊ (၃) ပေစာသက် ၁၇၅-နှစ် ကျော် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဖူးသေးသော အမရပူရခေတ်- “ညဉ္ဇကာလင်္ကာရာဘိ သဒ္ဓမ္မဓဇ” မဟာဓမ္မရာဇဂုံရှု-ပထမ ဆင့်ကဲ

ဆရာတော်ဘုရားကြီး”၏ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)ကို “တတိယကျမ်းစာ” အဖြစ်လည်းကောင်း၊ (၄) ပေစာသက် နှစ် ၁၀၀-မှ ၆၀၀-ကျော်တိုင် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော “စတုရဂံဗလအမတ်ကြီး၊ ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်၊ ဆရာတော် ဦးဗုဓ်၊ ပထမမောင်းထောင်သာသနာပိုင်ဆရာတော်၊ ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်” တို့၏ မဟာပဏာမကြီး ပါဠိ-နိဿယ၊ တိဂုဗ္ဗစေတီယထောမနာပါဠိ-နိဿယ၊ ဝါသမာလိနီပါဠိ-နိဿယတို့ကို စုပေါင်း၍ “စတုတ္ထကျမ်းစာ” အဖြစ် မဟာပဏာမကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ (၅) ပေစာသက် ၁၇၅-နှစ်ကျော် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော “ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး”၏ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ဒုတိယ)တွဲကို “ပဉ္စမကျမ်းစာ” အဖြစ်လည်းကောင်း အသီးသီး ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ်၍ ရှေးပညာရှင်ကြီးတို့၏ စာပေကျေးဇူးတော်တို့ကို ပေးဆပ်ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီးသော ကျမ်းစာတို့တွင် ပထမကျမ်းစာနှင့် စတုတ္ထကျမ်းစာတို့သည် ရဟန်းရှင်လူအားလုံး ဖတ်နိုင်သော ကျမ်းစာများဖြစ်ပြီး ဒုတိယ-တတိယ-ပဉ္စမကျမ်းစာတို့မှာမူ စာချဆရာတော်များသာ ကြည့်ရှုနိုင်သော အထက်တန်း ကျမ်းစာကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော ရှေးဟောင်းပိဋကတော်ပေမူတို့သည် အများအားဖြင့် အထက်တန်း ပါဠိကျမ်းစာကြီးတို့သာ များပါသော်လည်း ပိဋကဗျူဟာသည် အဖွဲ့ဝင် ပိဋကဝန်ဆောင် ရဟန်းရှင်လူအားလုံးအတွက်လည်းကောင်း ဓမ္မစာတော်ဖတ်ပရိသတ် ရဟန်းရှင်လူအားလုံးအတွက်လည်းကောင်း မျှတနိုင်သမျှ မျှတအောင် စီစဉ်ဖော်ထုတ် ရိုက်နှိပ်လျက်ရှိပါကြောင်း အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

၇။ ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ ရိုက်နှိပ်ဖော်ထုတ်ရာတွင် ပထမ ကျမ်းစာအတွက် ၁၈၄၇ ခု-၉၀ ခု၊ ဒုတိယကျမ်းစာအတွက် ၆၈၂ ခု-၃၅ ခု၊ တတိယကျမ်းစာ အတွက် ၂၇၉၁ ခု-၈၀ ခု၊ စတုတ္ထ ကျမ်းစာ အတွက် ၁၃၀၀ ဝိ-ကျော်နှင့် ပဉ္စမကျမ်းစာအတွက် ၂၀၀၀ ဝိ-ကျော်တို့ အသီးသီး ကုန်ကျခဲ့ပါသည်။ ထိုတွင် ပေမူရှာဖွေခြင်း၊ လက်ရေးဖြင့် ကူးယူခြင်း၊ တည်းဖြတ်ခြင်း၊ လက်နှိပ်စက်ဖြင့်ရိုက်ကူးခြင်း- စသော အခြေခံစရိတ်များ မပါဝင်သေးပါ။ ရှေးဟောင်းပိဋကတော်

ပေမူများ ဖော်ထုတ်ခြင်း “ဓမ္မဒါန” လုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်ရေး အတွက် “ပစ္စယဒါန” မည်မျှ အထောက်အပံ့ လိုအပ်ပါကြောင်းကို အာရုံပြုတော်မူကြစေလိုပါသည်။ ပေမူတို့ကို ပံ့ပိုးမှုသို့ အဆက်မပြတ် ဖော်ထုတ်သွားနိုင်ရေးအတွက် အဖွဲ့မှ ရိုက်နှိပ်ပြီးကျမ်းစာမူတို့ကို သင့် လျော်သောတန်ဖိုးဖြင့် ဖြန့်ဝေရာတွင် အမြတ်အစွန်း ရရှိရေးကို ဦးမတည်ပဲ အဖွဲ့၏ ပေမူဖော်ထုတ်ရေးလုပ်ငန်းများ ပံ့ပိုးမှုလည်ပတ် နိုင်ရေးကိုသာ ရှေးရှုခဲ့ပါသည်။ ဖြန့်ချိရေးခက်သော စာမူတို့ကို စာအုပ်ရိုက်နှိပ်၍ အောင်မြင်အောင် ဖြန့်ချိရသော လုပ်ငန်းသည် စာပေလောက၏ အခက်အခဲဆုံးသော လုပ်ငန်းတို့တွင် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ပါသည်။

၈။ ခေတ်အဆက်ဆက် ရောင်းကောင်းသော ကျမ်းစာအုပ်တို့ကို အကြိမ် ပေါင်းများစွာ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ ရောင်းချခဲ့ကြပါသော်လည်း ရောင်း ကွက်မကောင်းသော ကျမ်းစာမူတို့ကိုမူ ပေယျာလ-ကန် ၀-ကွက်၍ ချန်ခဲ့ကြပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့က ဖော်ထုတ်နေသည့် ကျမ်းစာမူ တို့သည် အများအားဖြင့် ရောင်းကွက်မကောင်း၍ ၀-ကွက်ခံခဲ့ရသော ကျမ်းစာမူတို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ စာမကောင်း၍ ရောင်းမကောင်းခြင်း မဟုတ်ပဲ စာက အဆင့်မြင့်၍ ကြည့်နိုင်ဖတ်နိုင်သူက နည်းသောကြောင့် ဈေးကွက်ကျဉ်း၍ ၀-ကွက်ခံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေးအမြင်ဖြင့် သုံးသပ်ပါသော် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ပေမူဖော်ထုတ်ရေးလုပ်ငန်း သည် ဈေးကွက်မကောင်းသောကြောင့် ခေတ်နောက်အကျဆုံး လုပ် ငန်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သည် စီးပွားရေးအဖွဲ့အစည်းမဟုတ်ပဲ သာသနာရေး အဖွဲ့အစည်း သက်သက် သာဖြစ်ပြီး သာသနာရေးအမြင်၊ စာပေအမြင်တို့ဖြင့်သာ ဤလုပ် ငန်းကို ကြိုးပမ်းခြင်းဖြစ်ရာ သာသနာရေးအမြင်၊ စာပေရေးအမြင် တို့ဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်ပါသော် ခေတ်အားလျော်စွာ အလိုလားအပ် ဆုံးနှင့် ခေတ်အမီဆုံးအလုပ်ဖြစ်သည်ကို ဂုဏ်ယူအားတက်ဖွယ်ရာ တွေ့ မြင်သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

၉။ ပိဋကဗျူဟာသည် ငွေအသပြာအရ ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ပဲ စေတနာ အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသဖြင့် စေတနာတူတို့ ပေါင်းစုမိသော အခါ “သာသနာ့အင်အား” များ တိုးပွားခဲ့ရပါသည်။ ထိုစေတနာ ရှင် သာသနာ့အင်အားတို့ကြောင့်လည်း ရိုက်နှိပ်ပြီးသော ကျမ်းစာ

တို့သည် ပျေးစကားဖြင့်သုံးရပါသော် တကျမ်းမျှ အရှုံးမရှိပဲ အရင်း
 ကျေ၍ အမြတ်ထွက်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ စေတနာရှင်တို့၏
 သာသနာ့အင်အားကို တတိယကျမ်းစာ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း
 (ပထမတွဲ)ဖြင့် ပီပီပြင်ပြင် ပြသခဲ့ပါသည်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ
 ကျမ်း (ပထမတွဲ) ပုံနှိပ်ပြီးစီးချိန်နှင့် ပထမအကြိမ် သာသနာတော်
 သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေးဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး
 ပြီးစီးအောင်မြင်ချိန်တို့ ကြုံကြိုက် တိုက်ဆိုင် ဆုံစည်းမိကြပါသဖြင့်
 ၁၃၄၂-ခုနှစ် နယုန်လပြည့်နေ့ (၂၀-၅-၈၀) တွင် ကျင်းပသော ဂိုဏ်း
 ပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး၏ အောင်ပွဲအထိမ်းအမှတ် ဆွမ်း
 ကြီးလောင်းပွဲတော်ကြီး၌ စေတနာရှင်တို့ စုပေါင်း၍ သံဃာ့မဏ္ဍိတီရ
 သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ် ဆရာတော် သံဃာတော် ၁၂၁၈-ပါး တို့အား
 တပါးလျှင် တအုပ်ကျစီကို စေတနာထက်သန်စွာဖြင့် ဓမ္မဒါနလှူဒါန်း
 ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

၁၀။

ဤသို့ဖြင့် ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်မှုသို့ ရောက်ရှိလာသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ
 နိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)သည် ထိုက်တန်တော်မူသော သံဃာ့မဏ္ဍိတီရ
 ဆရာတော် သံဃာတော်တို့ လက်ဝယ်သို့ ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက်
 ရောက်ရှိခြင်း၊ ဆရာတော် သံဃာတော်တို့သည် တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်
 အသီးသီးမှ ကြွတော်မူလာခြင်းဖြစ်သဖြင့် ရှားပါးအဖိုးတန်လှသည့်
 ကျမ်းစာကြီး တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ၁၄-ခုသို့ အနှံ့အပြားရောက်ရှိသွား
 ခြင်း၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးမှ ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းတော်
 မူလိုက်သည့် သံဃာဝိနိစ္ဆယဌာနတို့၌ ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဝိနည်းဋ္ဌိကာနိဿယ
 ကျမ်းကြီးသည်မီးရှူးတန်ဆောင်အဖြစ်အမှန်ကိုရှေ့ဆောင်ထွန်းပြခြင်း၊
 အဖွဲ့အနေဖြင့် ကျမ်းစာအုပ်တထောင်ကျော်ကို တပြိုင်တည်းဖြန့်ဝေ
 လိုက်ရသဖြင့် အဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်အောင်မြင်ခြင်း၊ အရင်းကျေ၍
 အမြတ်ပေါ်ခြင်း၊ အမြတ်ပေါ်၍ ရန်ပုံငွေ အခက်အခဲမရှိပဲ ဝဇီရ
 ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ဒုတိယတွဲ) ကိုဆက်လက်ရိုက်နှိပ်နိုင်ခြင်းစသော
 အကျိုးတရားများ တိုးပွားခဲ့သည့်အပြင် ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ
 သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးသို့ ကြွရောက်တော်မူလာကြသော သံဃာ
 သမ္ဗုတီရ ဆရာတော်သံဃာတော်တို့အား ပိဋကဗျူဟာ၏ ပိဋကတော်
 ပေမူဖော်ထုတ်ရေး သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို မှတ်ကျောက်တင်အဖြစ်
 တင်ပြနိုင်ခွင့်နှင့် ဆရာတော်သံဃာတော်တို့၏ အသိအမှတ် ပြုမှုတို့ကို
 ပါ အရတော်စွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။

၁၁။ ၁၃၄၂-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ (၂၁-၅-၈၀) တွင် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူးတို့သည် ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး သာသနာ့ကုန်းမြေသို့ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးအတွက် ကြွရောက်တော်မူလာကြသော အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော် ဘုရားကြီး လေးပါးထံတော်သို့ ဆည်းကပ်စား၍ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယကျမ်း(ပထမတွဲ)ကို အဖွဲ့ကိုယ်စား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး အဖွဲ့၏ ရှေးဟောင်းပိဋကတော် ပေမူဖော်ထုတ်ရေး လုပ်ငန်းတို့ကို လျှောက်ထား တင်ပြရာ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဖြစ်တော်မူကြသော (၁) မုဒ္ဒန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး (၂) ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး (၃) မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး (၄) ရှေ့ဟင်္သာတောရဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့က ဝမ်းမြောက်နုမော် သာဓုခေါ်တော်မူကြပါသည်။ သာသနာတော်အတွက် ဆက်လက်ကြိုးပမ်း အားထုတ်ကြရန်ကိုလည်း မှာကြားအားပေးတော်မူကြပါသည်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီးအတွက်လည်း အသီးသီး ထောက်ခံချက်ရေးသား ချီးမြှင့်တော်မူကြပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးလေးပါးတို့၏ ထောက်ခံတော်မူချက်တို့ကို ဤကျမ်းတွင် သီးသန့် မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြထားပါသည်။

၁၂။ ဤသို့ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့က ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့အား ရှေးဟောင်းစာပေ ပိဋကတော်တို့ကို ဆက်လက်၍ စောင့်ရှောက် ဖော်ထုတ်ရိုက်နှိပ်ရန် မိန့်မှာတော်မူပြီး နှစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် “သူတော်ကောင်းမူ အကြံတူ” ဆိုသကဲ့သို့ ၁၃၄၂-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၁၀-ရက်နေ့ (၂၃-၅-၈၀) တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးဦးနေဝင်းသည် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော်ဘုရားကြီးများထံတော်သို့ ဖူးမြော်ရန် ကြွရောက်ခဲ့ပြီး “ရှေးဟောင်းစာပေ ပိဋကတော်များကို စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း” လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၏ လျှောက်ထားချက်ကို ဤကျမ်းတွင် သီးသန့် မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။ ရှေးဟောင်းပိဋကတော်ပေမူများ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း ဖော်ထုတ်ရေးကိစ္စကို နိုင်ငံတော်၏ အထုတ်အထိပ် ဖြစ်တော်မူကြသော အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော်ဘုရားကြီးများနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးတို့ “စေတနာတော်” ဆိုစဉ်းမိကြပြီဖြစ်ပါသဖြင့် လှည်းနေလှူအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် တိမ်မြုပ်နေသော ရှေးဟောင်းပိဋကတော် ပေမူတို့သည် နိုင်ငံတော်

၏ စာပေစင်မြင့်တွင် ငါးငါးစွင့်စွင့် တင့်တင့်တယ်တယ် ပေ၂ ထွက်လာတော့မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်မိပါသည်။

၁၃။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သည် ၆-နှစ်တာ ကာလအတွင်း စေတနာရှင်-ပညာရှင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် ရှားပါးအဖိုးတန်ကျမ်းစာ (ပေမူ) ၆၀-ဝန်းကျင်ကို လက်ရေး-လက်နှိပ်စက်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ကူးယူနိုင်ခဲ့သည့်ပြင် ကျမ်း ၅-ကျမ်းကိုလည်း ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ အဆင့်ဆင့်ဖော်ထုတ်ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ဤကဲ့သို့ အဖိုးတန် ရှားပါးကျမ်းစာများ ဖော်ထုတ်နိုင်ရေး အတွက် ပိဋကသုံးပုံ (တစ်သုံးလုံး)ကို ရည်မှန်း၍ ၁၁၅-(တစ်ရာ့တဆယ့်တစ်ကျပ်) လှူဒါန်းသော ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင် စေတနာရှင်ပေါင်း ၉၇၀-ဦး (၁၉၀၀-စက်တင်ဘာလကုန်အထိ) ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့တွင် စုပေါင်းမိကြပြီဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတနာရှင် ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင် ၉၇၀-ဦးတို့တွင် (၁) ရဟန်းတော် ၃၄၄-ပါး (၂) သီလရှင် ၃၄-ပါး (၃) အမျိုးသား ဥပါသကာ ၃၆၉-ဦး (၄) အမျိုးသမီးဥပါသကာမ ၂၃၁-ဦးတို့ အသီးသီးပါဝင်ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာဝက ပရိသတ်လေးပါး စုံညီသော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပါသည်။ ထို ၉၇၀-ဦးတို့တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၂၉၂-ဦးဖြစ်ပြီး မြို့နယ်ပေါင်းစုံမှ အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၆၇၆-ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း ပါဝင်လှူဒါန်းတော်မူကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၁၅-အလှူရှင် ၁၁၁-ဦး ပြည့်တိုင်း “ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့” သတ်မှတ်၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ယခုအခါ “နဝမဝန်ဆောင်” ပြည့်မြောက်ခါနီးပြီ ဖြစ်ပါသည်။ (၁၁၅-လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို “ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင်” အဖြစ် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ပါသည်)။

၁၄။ ထို ပိဋကဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် “အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု” ဖြစ်တော်မူကြသော ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ရွှေဟင်္သာတောဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဖြစ်တော်မူကြသော ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဆရာတော် ဦးသေဋ္ဌိလ-ပြည်တွင်းပြည်ပ ဂန္ဓကာရက ပြည်လမ်း မူလပဋ္ဌာန်းဆရာတော် ဦးနာရဒ၊ စစ်ကိုင်း ပဋ္ဌာန်းသိပ္ပံဆရာတော် ဦးဣန္ဒြေ၊ ပရိတ်ကြီးနိဿယသင်ကျမ်းပြု သပြေကန်ဆရာတော် ဦးဝါသေဋ္ဌ၊ တိပိဋကဓရ-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တ သာရာဘိဝံသ၊ ဓမ္မကထိကအကျော်သဲကုန်းဆရာတော်ဦးဉာဏ်ဿရ-စသော ဆရာတော်များကိုယ်တော်တိုင် ပါဝင်တော်မူကြပြီး ပိဋက

ဗျူဟာအဖွဲ့၏ ပိဋကတော်ပေမူ ဖော်ထုတ်ရေး သာသနာပြုလုပ်ငန်းကြီးကို အားပေးတော်မူကြပါသည်။ ထိုတွင် တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသသည် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ “ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်” အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူသည့်ပြင် ပိဋကဗျူဟာမှ ကျမ်းစာအုပ်ထွက်တိုင်း အလှူတော်ငွေ ၅၀၀- (ငါးရာကျပ်တိတိ)ကို ဓမ္မဒါနလှူဒါန်းတော်မူပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သို့ကိုယ်တော်တိုင်ကြွရောက်၍ ကျမ်းစာများကို ကြည့်ရှုတော်မူခြင်း- ပေစာပေထုပ် ကိုင်နည်း - ထုပ်နည်းစသည်တို့ကို နည်းပေးတော်မူခြင်း- အဖွဲ့တိုးတက်ရေးအတွက် အကြံပြုတော်မူခြင်းတို့ကို ချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။ “ဘုန်းကြီးတို့ လုပ်ရမယ် အလုပ်တွေကို ဒကာများက လုပ်နေတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက် သာဓုခေါ်ကြောင်း-ကျေးဇူးတင်ကြောင်း” အားပေးစကား မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

၁၅။ မြန်မာပြည် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်စင်တို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ဗစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းရာ၌ မည်သူမျှ (မည်သည့်နိုင်ငံမျှ) လိုက်မမီအောင် သဒ္ဓါအား စေတနာအား ကြီးမားကြပါပေသည်။ မရေမတွက်နိုင်သော အလှူဒါနမျိုးစုံကို နေ့စဉ်၊ လစဉ်၊ နှစ်စဉ်မပြတ် လှူဒါန်း၍ အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ နေခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းသို့ အလှူဒါနမျိုးစုံကို စဉ်ဆက်မပြတ် နေ့စဉ်မပြတ် လှူဒါန်းကြပါသော်လည်း သာသနာတော်၏ မူလဘူတဖြစ်သော ပရိယတ္တိသာသနာတော် စည်ပင်ရှည်ကြာ ခိုင်ခံ့တိုးတက်ရေးအတွက် ပိဋကတော်စာအုပ်များကို ဒါယကာခံ၍ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ လှူဒါန်းသော အမှု၌ကား အားနည်းနေသေးသည်ကို သတိထားမိပါသည်။ ဤသို့ အားနည်းခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို စိစစ်ကြည့်သောအခါ ဤ သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီးအတွက် ဦးဆောင်တိုက်တွန်း စီမံပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အသင်းအဖွဲ့ဟု မရှိသောကြောင့်ဖြစ်ရသည်ကို သုံးသပ်မိပါသည်။ ယခုအခါ စေတနာရှင်တို့၏ သဒ္ဓါဆန္ဒကို အပြည့်အဝ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ကို ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးများ ကြီးမှူး၍ စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပိဋကတော်ကုသိုလ်ရှင်များကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှ သာသနာတော်အတွက် စောင့်မျှော် ကြိုဆိုနေပါကြောင်း လေးမြတ်စွာ ဖိတ်မန္တကပြုအပ်ပါသည်။

၁၆။ သီဟိုဠ်နိုင်ငံတွင် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဦးဆောင် စီစဉ် ညွှန်ကြား ချက်အရ ကွယ်လွန်သူ သဋ္ဌေးကြီး “မစ္စတာဆိုင်မွန် ဟေဝဝိတရဏ” ကို ရည်မှန်း၍ ကျန်ရစ်သူ ဇနီးသားသမီးများက ရှားပါးသော အဋ္ဌကထာ ပိဋကစာအုပ်ကြီးများကို ရိုက်နှိပ်၍ သာသနာပြုကုသိုလ်ကြီးကို ပြုခဲ့ကြပါသည်။ စာအုပ်တိုင်းတွင်လည်း ကွယ်လွန်သူ မစ္စတာဆိုင်မွန် ဟေဝဝိတရဏ ဓာတ်ပုံနှင့် ဆုတောင်းအမျှဝေစာတို့ကို စနစ်တကျ ထည့်သွင်း၍ သဒ္ဒါတူစေတနာတူတို့ကို အတုယူ နည်းရစေခဲ့ပါသည်။ ဤပိဋကအလှူကုသိုလ်ကြီးသည် သာသနာတော်သုံးရပ်၏ မူလဘူတ အခြေခံ ဖြစ်သော ပရိယတ္တိသာသနာတော်အတွက် ကြီးမားသော အထောက်အပံ့ဖြစ်၍ သာသနာပြုကုသိုလ် စစ်စစ်ကြီးဖြစ်ခြင်း၊ ပညာ ပါရမီ ကုသိုလ်ထူးကြီးဖြစ်ခြင်း၊ အစဉ်အမြဲ တည်တံ့သော ထာဝရ ကုသိုလ်ထူးကြီးဖြစ်ခြင်း၊ ပညာရှင်တို့ ဤကျမ်းစာကို ဖတ်ရှု သင်ကြား ပို့ချလေတိုင်း ကုသိုလ်တရား တိုးပွားနေခြင်းစသည့် များလှစွာသော အကျိုးထူးများကို ရရှိသည့်အပြင် လူမျိုး တိုင်းပြည်နှင့် သာသနာတော်အတွက် ကြီးမြတ်သော အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်ထွန်း တိုးတက်စေသဖြင့် သာဓုခေါ်၍ ဂုဏ်ယူဖွယ်မဆုံးသော အကျိုးပြု လုပ်ငန်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ သဒ္ဒါရှင် ပညာရှင်တို့ စဉ်းစားနိုင်ရန် အတုယူနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လေးစားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

၁၇။ ပိဋကကျမ်းစာများကို ရိုက်နှိပ်သောအခါ စာအုပ် အကြီးအသေး၊ အုပ်ရေ အနည်းအများ စက္ကူကောင်း၊ မကောင်းအလိုက် ကုန်ကျ စရိတ် ကွာခြားမှုရှိပါသည်။ ခေတ်အားလျော်စွာ အကြမ်းဖျင်း တင်ပြရပါသော် အနည်းဆုံး ငါးထောင်ကျပ်မှ သုံးသောင်းကျပ် ဝန်းကျင်အထိ ကုန်ကျစရိတ် ရှိပါသည်။ ဥပမာ-စေတနာရှင်တဦးက ကျပ်တစ်သောင်းတန် ပိဋကစာအုပ် ရိုက်နှိပ်ရန်အတွက် ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့အား အလှူငွေ ကျပ်တစ်သောင်းလှူလာပါလျှင် ထိုအလှူရှင်၏ အလှူငွေဖြင့်ထိုစာအုပ်ကိုရိုက်နှိပ်ပြီးသင့်လျော်သောနှုန်းထားဖြင့် ဖြန့်ချိ သောအခါ အမြတ်ငွေ ကျပ်တစ်သောင်းခန့် ရရှိလာသည်ဆိုပါစို့။ ထိုအခါ မူလအလှူငွေ ကျပ်တစ်သောင်းနှင့် အတိုးအပွားအလှူငွေ ကျပ်တစ်သောင်းကို ပေါင်း၍ ထိုအလှူရှင်အမည်ဖြင့် ကာဝရပိဋက တော်အလှူ ရန်ပုံငွေအဖြစ် ထိုကျပ်နှစ်သောင်းကို ဘဏ်တွင်သီးသန့် အပ်ထားပါမည်။ ရရှိတိုးပွားလာသော ဘဏ်တိုးငွေများသည်လည်း ထိုအလှူရှင်၏ အလှူငွေများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျမ်းစာအစီအစဉ်

အားလျော်စွာ ထိုအလှူရှင်၏ ထိုထာဝရအလှူငွေမှ ရန်ပုံငွေများဖြင့် ကျမ်းစာများကို ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိသွားမည်ဖြစ်ရာ တိုးပွားလာမည်ဖြစ်သော အလှူငွေများနှင့် ထိုအလှူငွေကြောင့် တိမ် မြုပ်နေသော ပိဋကတော်ပေမူများ စာအုပ်အဖြစ်သို့ ပေါ်ထွန်း၍ သာသနာတော်အကျိုးဆောင်ရွက်သည်ပိုးနိုင်မည်ကို မှန်းမြော်ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားနိုင်ပါသည်။ သားမြေးစဉ်ဆက်တို့လည်း အမှတ်တရ ဝမ်း မြောက်ဂုဏ်ယူမဆုံး ကုသိုလ်ပွားရမည့် “ပိဋကတော် ရိုက်နှိပ်ရေး ထာဝရအလှူတော်ရန်ပုံငွေ” အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

၁၈။ ယခုအခါ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့တွင် ဖော်ပြပါအစီအစဉ်ဖြင့် လူဒါန်း သောစေတနာရှင် နည်းပါးနေသေးသော်လည်း အဖွဲ့၏လုပ်အားနှင့် စေတနာရှင်တို့၏ သဒ္ဓါအားတို့ ဆုံဆည်းတိုက်ဆိုင်လာသောအခါ မလဲမသွေ တိုးတက်လာမည်ကို ယုံကြည်ရင်းရှိပါသည်။ ယခုအခါ ရန်ပုံငွေတစ်သောင်းကို “ပိဋကတော်ရိုက်နှိပ်ရေး ထာဝရ အလှူတော် ရန်ပုံငွေ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဘဏ်စာရင်းသီးသန့်တခု ဖွင့်လှစ်ထားပါ သည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ဝင်များနှင့် စေတနာရှင်များ လူဒါန်းထား သော အလှူငွေအချို့ကို ထို စာရင်းခေါင်းစဉ် အောက်သို့ ပို့၍ ဤရန်ပုံငွေကို မ-တည် ဖွင့်လှစ်ပါသည်။ “ပိဋကတော်ရိုက်နှိပ်ရေး ထာဝရ အလှူတော်ရန်ပုံငွေ” ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပိဋကဗျူဟာ၏ ရုံးလုပ်ငန်းအဖွဲ့မှ အဆင့်ဆင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီးသော ပေမူတို့ကို ကျမ်းစာအုပ်အဖြစ်သို့ ပို့ ဆောင်ဖော်ထုတ်ရာ၌ ရေရှည်တွင် အခက် အခဲမရှိပဲ ရန်ပုံငွေ သီးသန့်အင်အားရှိနေစေရန်နှင့် ကျမ်းစာအုပ်များ စဉ်ဆက်မပြတ် ရိုက်နှိပ်နိုင်ရန်ကို အဓိကရည်ရွယ်ပါသည်။ ဤရန်ပုံ ငွေကို ကျမ်းစာအုပ်များ ရိုက်နှိပ်ရေးမှတ်ပေး အခြားအဖွဲ့လုပ်ငန်း များတွင် သုံးစွဲပိုင်ခွင့် မရှိစေရပါ။ ဤရန်ပုံငွေသည် ကျမ်းစာအုပ် များ ရိုက်နှိပ်ရေးအတွက် ကျောထောက်နောက်ခံ (အမာခံ)ရန်ပုံငွေ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉။ ဥပမာ-စေတနာရှင်တဦးက ဤရည်ရွယ်ချက်ကို ကျေနပ်အားရ၍ အလှူငွေ ကျပ်ငါးထောင် (သို့မဟုတ်) ကျပ်တစ်သောင်းကို လူဒါန်း လာသည်ဆိုပါစို့။ မူလရန်ပုံငွေများနှင့် ပူးပေါင်း၍ ကျမ်းစာအုပ် များကို စဉ်ဆက်မပြတ် ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ ထိုကျမ်းစာအုပ်များမှ ရန်ပုံငွေ များ ထပ်ဆင့်တိုးပွားလာခြင်း၊ ဘဏ်တိုးများရသဖြင့် အလှူငွေ

တိုးပွားလာခြင်း-စသည်ဖြင့် ထာဝရပိဋကတော်အလှူကြီးကို ပေးလှူ
 နေရသည်သို့ သာသနာနှင့် ဒါယကာကို အကျိုး ကြီးမြတ်စေမည်ဖြစ်
 ပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့အနေဖြင့်လည်း ဤသို့ ကျမ်းစာအုပ်
 ရိုက်နှိပ်ရေးအတွက် သီးသန့်ရန်ပုံငွေအင်အား တောင့်တင်းနေခဲ့ပါ
 သော် နောက်ပိုင်းခံတပ် လုံ့နေသဖြင့် ပိဋကတော် ဖော်ထုတ်ရေး
 တွင် ရှေ့တန်း စစ်ဆင်ရေးသဖွယ်ဖြစ်သော ပေမူများ ရှာဖွေခြင်း၊
 စုဆောင်းခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း-စသော လုပ်ငန်းတို့ကို မြို့ကဝန်
 ဆောင်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ အလှူငွေများဖြင့် အင်ပြည့်အားပြည့် ဆောင်
 ရွက်သွားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်အတွက်
 ထာဝရကုသိုလ်ကြီးလည်းဖြစ်သော မိမိတို့ သားစဉ်မြေးဆက်အတွက်
 ထာဝရကောင်းမှုကြီးလည်းဖြစ်သော သာသနာ့အမွေအနှစ် တိုင်းပြည်
 အမွေအနှစ် လှူမျိုးအမွေအနှစ်တို့ကို မြတ်နိုးသိမ်းပိုက် ထိန်းသိမ်း
 ရာလည်းရောက်သော ဤ “ပိဋကတော်ရိုက်နှိပ်ရေး ထာဝရအလှူတော်
 ရန်ပုံငွေ” ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း လက်ဆင့်ကမ်း သတင်းကောင်း
 ပါး၍ ပါဝင်လှူဒါန်း အားဖြည့်တော်မူကြပါရန် တင်ပြနှိုးဆော်အပ်
 ပါသည်။

၂၀။ ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ ပို့ဆောင်ရာတွင် စာအုပ်ကောင်းမွန်ရေး၊ လျင်မြန်
 သွက်လက်ရေးတို့အတွက် အဖွဲ့ပိုင် စာပုံနှိပ်စက်ရုံဖို့ လိုအပ်ပါသည်။
 အဖွဲ့ပိုင် စာပုံနှိပ်စက်မရှိသဖြင့် တခြားပုံနှိပ်တိုက်များတွင် အပ်နှံရ
 သောကြောင့် စာအမှားအမှန် ပြင်ဆင်ရာ၌ (စာပြင်ရာ၌) စိတ်ကြိုက်
 မဖြစ်ခြင်း၊ စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ရိုက်နှိပ်ရသဖြင့် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ
 ခြင်းတို့ ဖြစ်ရပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ကြေးကြော်ချက်သည်
 “ပေမူသည် ပုံနှိပ်မှုသို့” ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြေးကြော်ချက်
 နှင့်အညီ လုပ်ငန်းသဘောအရ အဖွဲ့ပိုင် စာပုံနှိပ်စက်ရုံဖို့ အထူးလိုအပ်
 ပါသည်။ သို့မှ ကျမ်းစာမူများကို စိတ်ကြိုက် အချိန်ပေး ပြင်ဆင်
 နိုင်သဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်း၊ အမှားအယွင်းကင်းခြင်း (နည်းပါးခြင်း)
 သွက်လက်လျင်မြန်ခြင်းတို့ဖြင့် အဖွဲ့၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်စုံစွာ
 အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အဖွဲ့ပိုင် ပုံနှိပ်စက်တည်
 ထောင်နိုင်ရေးအတွက် ရန်ပုံငွေ တသိန်းခန့်ရလျှင် အလုပ်စတင်
 ဆောင်ရွက်နိုင်ပါပြီ။ လောလောဆယ်တွင် “စာပုံနှိပ်စက်ရန်ပုံငွေ ဘဏ်
 စာရင်းတခု သီးသန့်ဖွင့်လှစ်၍ အလှူခံ ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ရန်ပုံငွေ
 တစ်သောင်းကျော်သာ ရရှိပါသေး၍ အလှမ်းဝေးနေပါသေးသည်။

၂၁။ ပိဋကဗျူဟာသည် သာသနာတော်၏ အမွေအနှစ်၊ တိုင်းပြည်၏ အမွေအနှစ်၊ လူမျိုး၏အမွေအနှစ်ဖြစ်သော ရှေးဟောင်းစာပေ-ပေမူတို့ကို “ပေမူမှသည် ပုံနှိပ်မူသို့” ဟူသော ကြွေးကြော်ချက်ဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်အမွေခံနိုင်ရန် အားသွန်ကြိုးပမ်းလျက်ရှိပါသည်။ ပိဋကဗျူဟာ၏ရည်ရွယ်ချက်၊ ဆောင်ရွက်ချက်၊ မျှော်မှန်းချက်တို့ကို စိတ်ဝင်တစား အသေးစိတ်လေ့လာတော်မူကြ၍ မိမိတို့တတ်နိုင်သောအင်အားဖြင့် တတိပတအား ပါဝင်ဦးဆောင်ကြပါရန် လေးမြတ်စွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။ အဖွဲ့ပိုင် စာပုံနှိပ်စက် ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် စွမ်းနိုင်ပါက တဦးချင်း စေတနာရှင်သဒ္ဒါရှင် များကိုလည်းကောင်း၊ ကျပ်တစ်သောင်းစီ လူဒါန်းနိုင်မည့် စေတနာရှင် ၁၀-ဦး(သို့မဟုတ်) ကျပ်ငါးထောင်စီ လူဒါန်းနိုင်မည့် စေတနာရှင် ဦး ၂၀-စသည့် စုပေါင်းအလှူရှင်များကိုလည်းကောင်း(လျှင်လျှင်မြန်မြန် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက်) အဖွဲ့မှ မျှော်ကိုး တောင့်တလျက်ရှိပါသည်။ တတ်နိုင်သူများက ကိုယ်တိုင်လူဒါန်းခြင်း၊ မတတ်နိုင်သူများက နီးစပ်ရာ စေတနာရှင်များကို နှိုးဆော်ပေးခြင်းစသည်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းတော်မူကြစေလိုပါသည်။

(နိုင်ငံခြားသာသနာပြုတို့သည် မြန်မာပြည်တွင် ခရစ်နှစ် ၁၈၁၆-(မြန်မာနှစ်-၁၁၇၈) နှစ်လောက်ကပင် ကိုယ်ပိုင် စာပုံနှိပ်စက်ဖြင့် ယနေ့တိုင် တွင်ကျယ်စွာ သာသနာပြုလျက်ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ စာပုံနှိပ်စက်သမိုင်းကို အဖွဲ့၏ ပထမကျမ်းစာ ကလျာဏီကျောက်စာ မြန်မာပြန် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

၂၂။ ပိဋကဗျူဟာသည် ပိဋကတော်စစ်ဆင်ရေးဖြင့် ပိဋကစာပေ(ပေမူ) တို့ကို ရှာဖွေခြင်း၊ ကူးယူခြင်း၊ တည်းဖြတ်ခြင်း၊ ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ ဖြန့်ဝေခြင်း၊ ပြန့်ပွားစေခြင်း၊ အားဖြည့်ခြင်း၊ အသစ်ပြုစုခြင်း- စသည်တို့ကို တဘက်မှ အလစ်အလပ်မရှိ ကြိုးပမ်းယင်း တဘက်မှလည်း ထို ရှာဖွေ-ကူးယူ တည်းဖြတ်-ရိုက်နှိပ်ပြီးသော ပေမူ၊ လက်ရေးမူ၊ လက်နှိပ်စက်မူ၊ ပုံနှိပ်မူတို့ကို စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်း၍ မော်ကွန်းတင်ထားရန် ကြိုးပမ်းရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ထက် အရှည်မျှော်တော့ပါသော် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်တွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အဖိုးတန်ပိဋကစာပေ (ပေမူ) များအပါအဝင် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်ဖြစ်သည့် ပေမူ၊ ပရပိုက်မူ၊ လက်ရေးမူ-စသည်တို့သည် ထိန်း

သိမ်းစောင့်ရှောက်မှု နည်းပါးသဖြင့် များစွာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရပါ ပြီ။ ထိုသာသနာ့အမေ့၊ စာပေအမေ့၊ တိုင်းပြည်အမေ့၊ လူမျိုး အမေ့ အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြသည့် စာပေဆိုင်ရာ၊ သမိုင်းအထောက် အထားဆိုင်ရာ ရှေးဟောင်းအမေ့အနှစ်တို့ကို စနစ်တကျ စုပေါင်း ရှာဖွေ၍ ရှည်ကြာလေးမြင့် ခိုင်ခံ့အောင် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း ရန် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တို့တွင် တာဝန်ရှိနေပါသည်။ သိက္ခာရကုန်းမြေရှိ လေးဆူဓာတ်ပုံ ရှေ့တိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ထီးတော်ရိပ်တွင် “ပိဋကသမိုင်းတိုက်ကြီး” ကို တည်ဆောက်၍ ရှေးဟောင်းပိဋကတော် ပေမူ၊ ပရပိုက်မူ၊ ပုံနှိပ်မူ စသည်တို့ကို (ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်းခေတ် အလိုက်) စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ပူဇော်ပြသထားရန် ပိဋကဗျူဟာသည် မျော်လင့်ချက် ကြီးစွာဖြင့် ရည်မှန်းလျက် ရှိပါ သည်။

၂၃။ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ပရိယတ္တိသာသနာ တော်အတွက် ရည်ရွယ်ချက်၊ လုပ်ဆောင်ချက်၊ အကောင်အထည် ဖော်ချက်၊ မျှော်မှန်းချက်တို့ကို အကဲဖြတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျော်လင့် ပါသည်။ အဖွဲ့၏ သာသနာရေးကိစ္စများကို တင်ပြပြီးနောက် ဤ “ပဉ္စမကျမ်းစာ” အလှည့်သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ ကျမ်း (ပထမတွဲ)ကို အဖွဲ့၏ တတိယကျမ်းစာအဖြစ် ဖော်ထုတ်ရိုက် နှိပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ထိုပထမတွဲကျမ်းတွင် နိဿယကျမ်းများသမိုင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋ္ဌိကာကျမ်းနှင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိကာ ကျမ်းပြုဆရာတော် အရှင်ဝဇီရ ဗုဒ္ဓိအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တဲဆရာ တော်ဘုရားကြီးအကြောင်းကိုလည်းကောင်း “ကျမ်းဦးနိဒါန်း” ဖြင့် အသီးသီး တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ပထမတွဲတွင် ဂန္ဓာရမ္မကထာမှ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အထိပါဝင်ပြီး ယခုဒုတိယတွဲတွင် သုဒ္ဓပါစိတ်မှ ပရိဝါရ နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ အဆုံးအထိ ပါဝင်ပါသည်။ အဘိဓမ္မာဋ္ဌိကာတို့ တွင် မူလဋ္ဌိကာသည် ရှေးဦးအကျဆုံးနှင့် အခက်ဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့ ဝိနည်း ဋ္ဌိကာတို့တွင်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာသည် ရှေးဦးအကျဆုံးနှင့် အခက် ဆုံးဋ္ဌိကာဖြစ်ပါသည်။ ဤ ခက်ခဲလှသော ဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီးကို ပထမဆင်တဲ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၇၆-နှစ်ကျော်မှစ၍ ရေးသားပြုစုပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း ယခုမှ ကျမ်းစာအုပ်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူရပါသည်။ ဤ ကျမ်းစာဖြင့်

ဋီကာဆရာတော် အမှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိ မထေရ်မြတ်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တံဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုလည်းကောင်း ရိုသေမြတ်နိုးစွာ ပူဇော်ကန်တော့အပ်ပါသည်။

၂၄။ ဤပဉ္စမကျမ်းစာသည် တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ မရောက်ဖူးသော ပေမူဖြစ်ပါသဖြင့် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ရာ၌ အခက်အခဲရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် စာချ-စာသင်အရှင်တို့အတွက် အဆင်ပြေနိုင်သမျှ ပြေအောင်ကား ကြိုးပမ်းထားပါသည်။ နိဿယစာပိုဒ်သစ်တို့ကို ခွဲရာတွင် ဆဋ္ဌမူ-ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာပါဠိစာအုပ်အတိုင်း ကြည့်ရှု၍လွယ်ကူပါစေရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ပေမူနှင့်ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူတို့၏ ဋီကာပါဠိအနေအထားကွဲပြားချက်တို့ကိုလည်း အလွယ်တကူ တိုက်ဆိုင်လေ့လာနိုင်ကြပါစေရန် ဆဋ္ဌမူ(ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာပါဠိ)တို့ကို အောက်ခြေတွင် ပြထားပါသည်။ ပေမူ၏ မူရင်းအနေအထားတို့ကို မူရင်းအတိုင်း လေ့လာနိုင်ပါစေရန် မူရင်းကျကျ စီရင်ထားပါကြောင်း အစီအရင်ခံပါသည်။

၂၅။ ရှေးပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးတို့ အသီးသီး ပြုစုတော်မူသွားခဲ့သော ပိဋကတော်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာအများတို့သည် ဤနိုင်ငံဝယ် ယနေ့ထက်တိုင် ပေထုပ်ထဲ၌သာ ကိန်းဝပ်တော်မူနေရခြင်းသည် မျက်မှောက်ခေတ် သာသနာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တာဝန်မကျေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ ခေတ်မီနိုင်ငံကြီးတို့၌ ရှေးဟောင်းစာပေတို့ကို မပျောက်မပျက် ကြာရှည်စွာ တည်ရှိနိုင်စေရန် စာအုပ်စာတမ်း အမျိုးမျိုး တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိုက်ကရိုဖလင် - စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခေတ်မီ ပိဋကတိုက်-ပြတိုက်ကြီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရိုသေမြတ်နိုးစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားကြသည်ကို အားကျ အတုယူဖွယ်ရာ ကျွေရှိရပါသည်။ မိမိတို့ အင်အားအလျောက် နိုင်ငံကြီးတို့လောက် မစောင့်ရှောက်နိုင်သည့်တိုင်အောင် ရှားပါး၍ ပျက်စီးလွယ်သော ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ကား ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သိစွာဖြင့် မရောက်ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ရန် တာဝန်ရှိကြောင်းခံယူကြစေလိုပါသည်။

၂၆။ သာသနာတော်နှင့် စာပေအတွက် ကျေးဇူးများလှသော ရှေးဟောင်းစာပေတို့ကို ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းသည် သာသနာရေးကိစ္စလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာပေရေးကိစ္စလည်းဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်တို့ကို ထိန်းသိမ်းသောကိစ္စလည်းဖြစ်ပါသည်။ ရှေးပညာရှင်ကြီးတို့ကို ကျေးဇူးဆပ်သော ကိစ္စလည်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပေမူမှ ပုံနှိပ်မှုသို့ စီးပွားရေးမဖက် စေတနာသက်သက်
ဖြင့် ဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်နေသော ဤလုပ်ငန်းကြီးသည် မလုပ်မဖြစ်
သော တာဝန်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤ သာသနာ့တာဝန်၊ စာပေတာ
ဝန်ကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်ရေးအတွက် ဝိုင်းဝန်း ကူညီကြရန် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တိုင်းတွင် တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိနေကြသည်ဟု အာရုံပြုတော်
မူကြစေလိုပါသည်။

၂၇။ ပိဋကဗျူဟာသည် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် အဖိုးတန်
ရှားပါး ရှေးဟောင်းပေမူကျမ်းစာများကို ပုံနှိပ်မှုသို့ တဖြည်းဖြည်း
ဖော်ထုတ်ပူဇော်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းကြီးအောင်မြင်ရေး
အတွက် ရှားပါးပေမူတို့ကို ရှာဖွေပေးခြင်း သတင်းပေးခြင်း
ခေတ္တငှားခြင်း လှူဒါန်းခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း တစ်ရာတစ်ဆယ့်
တစ်ကျပ် (၁၁၀) လှူဒါန်း၍ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ဝင် ပိဋကဝန်ဆောင်
အဖြစ် ပါဝင်ကူညီခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျမ်းစာများရိုက်နှိပ်ရေး
ဟာဝရအလှူတော်ရန်ပုံငွေ-စာပုံနှိပ်စက် ရန်ပုံငွေများသို့ ထည့်ဝင်လှူ
ဒါန်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ငါးထောင်ကျပ်တန် တစ်သောင်းကျပ်
တန် သုံးသောင်းကျပ်တန်-စသည့် ကျမ်းစာအုပ်တို့ကို တဦးတည်း
ဒါယကာခံယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း မြင့်မြတ်လှစွာသော ဓမ္မဒါန
ကုသိုလ်ထူးကြီးကို ဆည်းပူးတော်မူကြ၍ သာသနာတော်ကို ပူဇော်
စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါရန် ရိုသေလေးမြတ်စွာ နှိုးဆော်ပန်ကြား
အပ်ပါသည်။

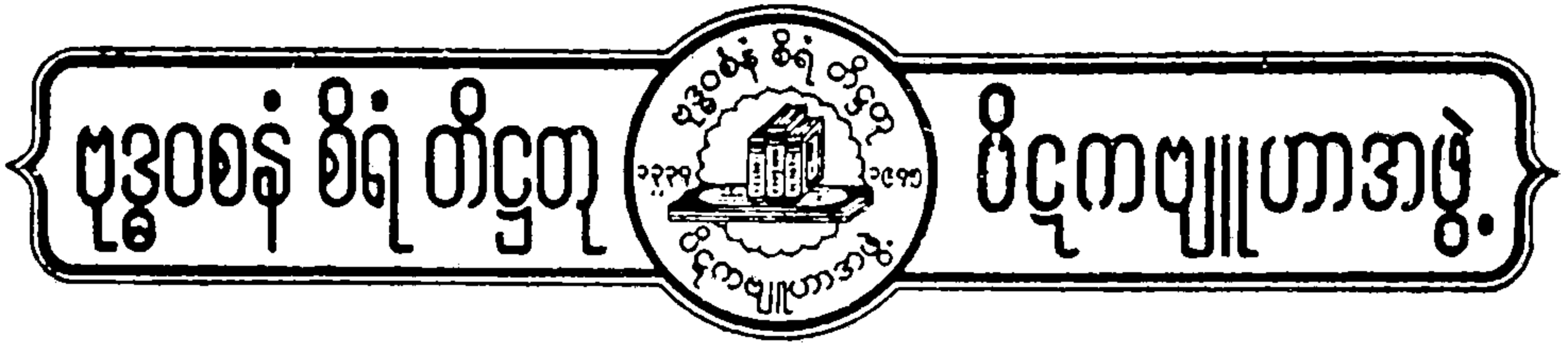
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ကုသိုလ်စေတနာဖြင့်
 ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့တွင် ပေမူမှ လက်ရေးမှ-လက်ရေးမှမှ လက်နှိပ်စက်မှုသို့
 အဆင့်ဆင့် ကူးယူပြီးသော အဖိုးတန်ရှားပါး

ကျမ်းစာမူများစာရင်း

- ၁။ မဏိဒီပပါဠိ
- ၂။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဍိပါဠိ
- ၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဂဏ္ဍိပါဠိ
- ၄။ ဆဂတိဒီပနီပါဠိ
- ၅။ ယမကဋ္ဌိကာဝဏ္ဏနာပါဠိ
- ၆။ ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋ္ဌိကာယောဇနာပါဠိ
- ၇။ ဇာတကဋ္ဌိကာပါဠိ
- ၈။ သိမာလင်္ကာရဋ္ဌိကာပါဠိ
- ၉။ ဝိနယရာသီပါဠိ
- ၁၀။ စူဠဂန္ထဝင်ပါဠိ
- ၁၁။ လောကဒီပနီပါဠိ
- ၁၂။ လောကုပ္ပတ္တိပကာသနီပါဠိ
- ၁၃။ သုစိတ္တာလင်္ကာရပါဠိ
- ၁၄။ သင်္ချာပကာသကဋ္ဌိကာပါဠိ
- ၁၅။ စူဠထူပဝင်ပါဠိ
- ၁၆။ မဟာထူပဝင်ပါဠိ
- ၁၇။ အနာဂတဝင်ပါဠိ
- ၁၈။ ဒီပဝင်ပါဠိ
- ၁၉။ မဟာဝင်ပါဠိ
- ၂၀။ ဗောဓိဝင်ပါဠိ
- ၂၁။ ကေသဓာတုဝင်ပါဠိ
- ၂၂။ နဋ္ဌာဇုဓာတုဝင်ပါဠိ
- ၂၃။ မဟာပဏာမကြီးပါဠိ (ပုံနှိပ်မှု ရှက်ပြား)
- ၂၄။ မဟာပဏာမကြီးနိဿယ (ပုံနှိပ်မှု ရှက်ပြား)
- ၂၅။ တိဂုမ္မစေတီယထောမနာပါဠိ-နိဿယ (ပုံနှိပ်မှု ရှက်ပြား)
- ၂၆။ ဝါသမာလိနီပါဠိ နိဿယ (ပုံနှိပ်မှု ရှက်ပြား)
- ၂၇။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ (ပ) (ပုံနှိပ်မှု ရှက်ပြား)

- ၂၇။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ (ဒု) (ပုံနှိပ်မှု ရိုက်ပြီး)
- ၂၉။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာနိဿယ (ပ)
- ၃၀။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာနိဿယ (ဒု)
- ၃၁။ သာရတ္ထဒီပနိဋ္ဌိကာနိဿယ (ပ)
- ၃၂။ သာရတ္ထဒီပနိဋ္ဌိကာနိဿယ (ဒု)
- ၃၃။ ဝိနယာလင်္ကာရဋ္ဌိကာနိဿယ (ပ)
- ၃၄။ ဝိနယာလင်္ကာရဋ္ဌိကာနိဿယ (ဒု)
- ၃၅။ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပ)
- ၃၆။ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ နိဿယ (ဒု)
- ၃၇။ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ နိဿယ (တ)
- ၃၈။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
- ၃၉။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၄၀။ နေတ္တိဋ္ဌိကာဟောင်းနိဿယ
- ၄၁။ သုစိတ္တာလင်္ကာရနိဿယ
- ၄၂။ သုတ္တသင်္ဂဟနိဿယ
- ၄၃။ မောဂ္ဂလ္လာန်သဒ္ဓါနိဿယ (၃-စောင်)
- ၄၄။ အလင်္ကာဒေဝါသအဓိပ္ပာယ်ကောက်
- ၄၅။ ကလျာဏိကျောက်စာ မြန်မာပြန် (ပုံနှိပ်မှု ရိုက်ပြီး)
- ၄၆။ ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း (ပုံနှိပ်မှု ရိုက်ပြီး)
- ၄၇။ ဂုဠတ္ထဒီပနိပါတ်
- ၄၈။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပ)
- ၄၉။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒု)
- ၅၀။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာနိဿယ (တ)
- ၅၁။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၅၂။ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၅၃။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၅၄။ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၅၅။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋ္ဌိကာသစ်နိဿယ
- ၅၆။ ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ်နိဿယ

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

(ဒုတိယတွဲ)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၅-ပါးစိတ္တိယကဏ္ဍ

၁-မုသာဝါဒဝဂ္ဂ

၁-မုသာဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁။ ဝါဒက္ခိတ္တောတိ ဧတ္ထ၊ ဝါဒက္ခိတ္တော-ဟူသော ဤ ပါဠိတော်ပုဒ်၌။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝါဒဗျူဟာသင်္ခါတော၊ ဝါဒဗျူဟာ-ဟု ဆိုအပ်သော။ တိဝိဇောပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်ကို။ “ဝါဒေါ” ဣစ္စေဝ၊ ဟူ၍လျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ “တိတ္ထိယေဟိ သဒ္ဓိ” နိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝါဒံ၊ ဝါဒတခုကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ “သေသာ” တိ၊ ကြွင်းသော ဗျူဟာတို့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆလဇာတိ နိဂ္ဂဟဋ္ဌာနကုသလတာယ၊ ဆလအမျိုးဇာတ်ဖြင့် နှိပ်ခြင်း၏အရာ၌ လိမ္မာသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ အဝဇာနိတွာ၊ ပယ်၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကိဉ္စိ ဝစနံ၊ စိုးစဉ်းသော စကားကို။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ အဝဇာနာတိ၊ ပယ်၏။ ဧဝံ ဝါ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသည့်အတိုင်းမူလည်းကောင်း။ အညထာ ဝါ၊ တပါးသောအကြောင်းအပြာ ဖြင့်မူလည်းကောင်း။ အညေနညံ၊ အဖျင်းဖျင်း။ ပဋိစရတိ၊ ပြောဆို၏။ ဝါ၊ အညေန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ ပဋိစရတိ၊ လှမ်းမိုး၍ ပြော၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ သမ္မဇာန

မုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ ဘာသံ-ဘာသန္ဓေ၊ ဆိုတတ်
 ထသော။ ပဋိဿုဏိတော၊ ဝန်ခံပြီး၍။ အသစ္စာယန္တော၊ မမှန်စေတတ်ထသော။
 သင်္ကေတံ၊ အချိန်းအချက်ကို။ ကတော၊ ၍။ ဝိသံဝါဒေန္တော၊ ချွတ်ယွင်းစေ
 တတ်ထသော။ သော၊ ထိုပာတ္တကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသည့်အတိုင်း။
 ဝါဒက္ခိတ္တော၊ ဇပုဝိတဏှတို့ဖြင့် ပျံ့လွင့်သည်။ ဝါ၊ အယူဖြင့် ပျံ့လွင့်သည်။
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဝါ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အတ္တနော ဝါဒေတိ တ္ထော ဉ္စ။ “သဗ္ဗေ ဓမ္မာ
 အနတ္တာ” တိ၊ ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာရဒ္ဓော၊ အားထုတ်အပ်သော။ အတ္တ
 နော ဝါဒေ၊ မိမိအယူ၌။ “ယံ ဒုက္ခံ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ ဒုက္ခံ သည်။
 အနတ္တာ၊ အနတ္တာတည်း” ။ ဣတိ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ သမယော၊ အယူ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “သဗ္ဗေ ဓမ္မာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဗ္ဗာနဗ္ဗိ
 သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ ဓမ္မ၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ “နိဗ္ဗာနံ သည်။
 ပရမံ သုခံ၊ လွန်မြတ်သော ချမ်းသာတည်း” ။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ ပန၊ ကြောင့်
 ကား။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ န ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမဟုတ်။ ဧဝံ ဌာနံ၊ ထိုသို့ ဒုက္ခဖြစ်ရာ
 သော အကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ပရဝါဒီ၊ တပါးသော အယူရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ယံ ဒုက္ခံ တဒနတ္တာ” တိ၊ ၍။
 သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဒဿေတော၊ ၍။ ယံ ဝါဒီ၊ အကြင်အယူကို။ သမ္ဘမေတော၊
 လည်စေ၍။ ဝိရောမိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဒေါသံ၊
 အပြစ်ကို။ အာရောပေဿတိ၊ တင်လတ္တံ့ ။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။
 တသ္မိံ ပဌမဝါဒေ၊ ထို ပထမအယူ၌။ ကိဉ္စ ဒေါသံ၊ စိုးစဉ်းသောအပြစ်ကို။
 သလ္လက္ခေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါဒဒါသေ၊ အယူဟူသော အပြစ်ကို။
 အာပိရောတေ ဝါ၊ တင်သော်လည်းကောင်း။ အနာရောပိတေ ဝါ၊ မတင်
 သော်လည်းကောင်း။ “အယံ ဝါဒေါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏။ န ဝါဒေါ၊ အယူ
 မဟုတ်” ။ ဣတိ သို့။ တံ၊ ထိုမိမိအယူကို။ အဝဇာနိတော၊ ပယ်၍။ “နိဗ္ဗာ
 နန္တော၊ နိဗ္ဗာန်သာလျှင်။ သဿတံ၊ မြ၏” ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “အနတ္တာတိ၊ ၍။ နိစ္ဆယာ၊ ဆုံးဖြတ်ရာ၏” ။ ဣတိ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိကို။ ဒိသော၊
 ၍။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ ပဌမဝါဒဿ၊ ထိုပထမဝါဒ၏။ နိဒ္ဒေါ၊ တံ၊
 အပြစ်မရှိသည်၏အပြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ “အယံ ဝါဒေါ၊
 သည်။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝါဒေါ၊ အယူတည်း” ။ ဣတိ ကတော၊

၁။ သိဒ္ဓန္တံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝိရောမိ ဝိရုဗ္ဗေါ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဒေါသေ (ဆဋ္ဌ)

၍။ တမေဝ၊ ထို ပထမ အယူကိုလျှင်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ပဋိဇာနာတိ၊
 ဝန်ခံ၏။ ဧဝံ သို့။ တတ္ထ၊ ထိုအယူ၌။ ယထာဝုတ္တံ၊ သော။ အာနိသံသံ၊
 ကို။ သလ္လက္ခေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထို မိမိအယူကို။ ပဋိဇာနိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တတို့သည်။ ယဒိ သိယံ၊
 အံ။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ ဧဝ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မတို့သည်လျှင်။ တေ၊ ထို အနတ္တ
 တို့သည်။ န အဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ
 ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ “ဓမ္မာ” တိ၊ ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

အယဉ္ဇ အတ္တ-သဒ္ဓေါ၊ သည်လည်း။ သဘာဝဝါဒီ၊ သဘောကို ဟော၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ ဝါဒဒေါသေ၊ ကို။ အာရောပိတေ ဝါ၊
 သော်လည်းကောင်း။ အနာရောပိတေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဒေါသော
 တိ၊ ၍။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ “အယံ ဝါဒေါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏။ န ဝါဒေါ၊
 အယူအဆမဟုတ်” ။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ တမေဝ ပဌမဝါဒိ၊ ကိုလျှင်။
 ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အဝဇာနာတိ၊ ပယ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 သော ပရဝါဒိ၊ ထိုပရဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပက္ခံ၊ ဝါဒတည်းဟူသော
 မိမိအဖို့ဟုဆိုအပ်သော။ (၂၇၇) ပဋိဇာနတံ၊ မိမိဝန်ခံသော အယူကို။
 ပဋိသေဓေတိ၊ မြစ်၏။ အပနယနံ၊ မိမိပယ်သော အယူကို။ ပဋိဇာနာတံ၊
 ဝန်ခံခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ “တေ၊
 သင်အား။ နိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပဋိညာ အညာ သော နာမ၊ ဝန်ခံသည်
 မည်၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သဘာဝါတိရိတ္တံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 သဘောမှ လွန်သော။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ပဋိသေဓာဓိပ္ပာယတော၊ မြစ်လို
 သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ မြစ်ခြင်းကို အလိုရှိသောအားဖြင့်။ သဘာဝတော၊
 ဟုတ်မှန်သော သဘောမှ။ အတိရိတ္တံ၊ လွန်သော။ ဗာလပရိကပ္ပိတံ၊ သူမိုက်
 တို့သည် ကြံစည်အပ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “အနတ္တာ
 သဗ္ဗေ ဓမ္မာ” တိ၊ ၍။ မေ ငါ၏။ ပဋိညာတကထာ၊ ဝန်ခံသော စကား
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ စ၊ ထို ပဋိညာဉ်သည်လည်း။ တဒဝတ္ထာယေဝ၊
 ထိုသို့ ကြံစည်သောအခိုက်ကို မှီသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ တဿ၊
 ကြောင့်။ မေ ငါ၏။ တံ ပဋိညာတတ္တာပနယနံ၊ ထို ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ကို
 ပယ်ခြင်းသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ “အယံ ဝါဒေါ၊ သည်။ မမ၊ ၏။
 န ဝါဒေါ၊ အယူမဟုတ်” ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝဇာနနံ ပန၊ ပယ်ခြင်းသည်ကား။
 သဘာဝသင်္ခါတံ၊ သဘောဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊

၁။ ဒေါသေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဋိဇာနနတ္တာပနယနံ။ ပဋိဇာနာတိ ပတျာဿ (ဆဋ္ဌ)

၍။ “အနတ္တာ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ”တံ၊ ၍။ န ဝဒါမိ၊ ငါ မဆို။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
 ယေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ၍။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ အညေန၊ သော။ ဣမိနာ
 ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဋိညာတတ္တာပနယနံ၊ ဝန်ခံသည်၏
 အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တံ ကာရဏံ၊ ကို။ ပဋိစ္စာဒေတံ၊ ဖုံး
 လွှမ်း၏။ “အနတ္တာ၊ အနတ္တယှိုသည်။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တရား
 တို့သာတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ အတ္တသဒ္ဓဿ၊ ၍။
 သဘာဝဝါစိတ္တာ၊ သဘောကို ဟောသောကြောင့်တည်း။ ၍။ ဣတိ ဣဒံ
 ကာရဏံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေန၊ ထို ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၍။
 ပဋိညာတတ္တာပနယနံ၊ ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ၍။
 အညံ၊ တပါးသော။ တံ ကာရဏံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။
 ဒဿိတေန၊ သော။ အညေန၊ တပါးသော။ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ပဋိစ္စာ
 ဒေတံ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ စင်စစ်လျှင်။ ယထာဒဿိတနယေန၊
 အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သော နည်းဖြင့်။ သော၊ ထို ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အတ္တမေဝံ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ န အဝဇာနာတိ စ၊ ပယ်သည်လည်းမဟုတ်။
 န ပဋိဇာနာတိ စ၊ ဝန်ခံသည်လည်း မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။
 ဝစနမ္ပိ၊ စကားကိုလည်း။ အဝဇာနာတိ စ၊ ပယ်လည်းပယ်၏။ ပဋိဇာနာ
 တိ စ၊ ဝန်လည်းခံ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဇာနိတဗ္ဗ
 တော”တံ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝတုာ၊ ၍။ ပရဝါဒီနာ
 သည်။ “ဇာနိတဗ္ဗတော၊ သိအပ်သောကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ သည်။ ယဒိ
 သိယာ၊ ၍။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေ၊ သင်၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။
 အနိစ္စံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။” ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တေ၊ သော်။ ‘မယာ၊ သည်။
 ဇာနိတဗ္ဗတော’တံ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ‘ဇာတိဓမ္မတော’
 တံ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသို့သောစကား
 ကို။ တယာ၊ သည်။ ဗဓိရဟာယ၊ နားပင်းသောကြောင့်။ အညေန၊
 တပါးသောအကြောင်းဖြင့်။ သလ္လက္ခိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ တို့ကို။
 ဝဒတံ၊ ၍။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ‘ဇာနိတဗ္ဗတော’တံ၊ ၍။ ဝတုာ၊
 ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ‘ဇာတိဓမ္မတော’တံအာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝဒတံ၊ ၍။
 ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “အဝဇာနိတုာ၊ ပယ်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဇာနန္တော၊

ဝန်ခံသောသူသည်။ တံ အဝဇာနနံ၊ ထိုသို့ ပယ်ခြင်းကို။ ဣမိနာ၊ ဤ
ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ နာမ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။
လိခိတံ၊ ၏။

၂။ ဇာနိတွာ ဇာနန္တဿ တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဇာနိတွာ ဝါ ဇာနန္တ
ဿ ဝါတိ၊ ရှိ။ အတ္တဒယံ၊ အနက်နှစ်ခုကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

၃။ ဝါစာတိ' မိစ္ဆာဝါစာပရိယာပန္နာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ စတုပ္ပိမမိစ္ဆာ
ဝါစာပရိယာပန္နာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော မိစ္ဆာဝါစာ၌ အကျုံးဝင်သော။
(စေတနာ၌ စပ်)။ သီဟဠာဒိနာမဘေဒဂတာ၊ သီဟဠ-စသော အမည်
ထူးအပြားသို့ ရောက်သော။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒတော၊ ဆိုသောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကား။ တံသမုဠာပိကာ ဝါ၊
ထိုစကားကို ဖြစ်စေတတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ စေတနာ၊ စေတနာ။
ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယံ၊ စကား၊ စေတနာ နှစ်ပါးစုံကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မာတိကာယံ၊ ၌။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော စကား၊ စေတနာတို့ကို။ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊
နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဝါစသိကာ
ဝိညတ္တိတံ” တိ၊ ရှိ။ ဝိညတ္တိ စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿိတာ၊ ၏။ “ဧဝံ ဝဒတော
ဝစနံ” ဝိန္တိ၊ ရှိ။ လောကဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ပရမတ္ထ
တော၊ ဖြင့်။ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသောကြောင့်။ “တံသမုဠာပိကာ ဝါ
စေတနာတိ ဝုတ္တံ” ဝိန္တိ၊ ရှိ။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဒတိ၊ ၏။ သြဠာရိကေ
နေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စေတနာသမုဠာနဝါစာနံ၊ စေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်
ကုန်သော စကားတို့၏။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသယ
ဝယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗော၊
၏။

(၂၀၀) ၉။ ဒိဠဿ ဟောတီတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဒိဠော အဿာတံ
ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အနေန၊ ဤ
ရဟန်းသည်။ ဥပစာရဇ္ဈာနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဘာဝဠော၊ အားမကုတ်သည်
ကို။ မယာ၊ သည်။ န မတော၊ မသိအပ်။ ပဝန္တော၊ ဖြူစင်သော။
ပဠော၊ ပုဆိုးကို။ မယာ၊ သည်။ န ဒိဠော၊ မမြင်။ (မယာ သဝန္တော-

၁။ စာတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အပိစ (ဆဋ္ဌ)

ဟူ၍ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ မလာ သည်။ ပဋေဝါ ပုသိုးကို။ ဒိဋ္ဌောမြင်အပ်
 ၏ဟူ၍။ န သဝဇ္ဇော ပကြားဘူး။ ဣတိအာဒိ ကို။ ဘဏန္တယ စ၊
 ဆိုသော မဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပရပတ္တသညတံ၊ ပရမတ္ထမှ ဆိတ်သည်
 ကို။ ဥပါဒါဂေဝါ စွဲ၍လျှင်။ “ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ပဿာမိ ၏။ ပုရိသံ၊ ကို။
 န စ ပဿာမိ မမြင်။” ဣတိ သို့။ ဘဏန္တယ စ၊ အားလည်းကောင်း။
 မုသာဝါဒေါ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၁၁။ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိယေဝါတိ ဣတ္ထိံ ဌ။ “ဒုဗ္ဘာသိတာပတ္တိံ” တိ၊
 ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿာ၊ မူကား။ “ကေဠိံ ကုရုမာနော” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်တည်း။ “ဝါစာ ဂိရာ၊ ပ။ ဝါစသိကာ ဝိညတ္တိံ” တိ ဣဒံ၊ ကို။
 ဥဇုကံ၊ အဖြောင့်ဟု ဆိုသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာယော၊
 ကိုယ်သည်။ န ဥဇုကော၊ မဖြောင့်။

မုသာဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

၂-ဩမသဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၃။ “ပုန အရေ ပတ္တေတိ ဣတ္ထိံ ဌ။ ပုန၊ တဖန်။ တံ ဌာနံ၊ ထို
 အရပ်သို့။ ပဝဇ္ဇေတွာ၊ လှိမ့်၍။ အညဿ၊ တပါးသော လှည်း၏။ အရေ၊
 အကန်သည်။ အာဂတေ၊ ရောက်လတ်သော်။” ဣတိ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။
 ပတိဗ္ဗိတာရပုဒေသန္တိ ဣတ္ထိံ ဌ။ ဘူမိံ၊ မြေအရပ်တည်း။ ပုန အရေတိ
 ဣတ္ထိံ ဌ။ ပုန၊ တဖန်။ တသ္မိံ ယေဝ အရေ၊ ထိုအကန်သည်လျှင်။ ဘူမိံ
 ပတ္တေ၊ မြေသို့ ရောက်ရှိသော်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န သုန္ဒရံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဇာပိတောတိ ဣတ္ထိံ
 ဌ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးလေ၏။ “ပရာဇိတော” တိ ဝါ၊ ၍ပင်။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။
 ပါပေသိတိ ဣတ္ထိံ ဌ။ အတိဘဝသိ၊ နှိပ်စက်ဘိ၏။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်
 သော စကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဂရံ၊ လေး
 စွာသော။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ ဥဒဗ္ဗဟိတိ ဣတ္ထိံ ဌ။ အာကမ္ပံ၊ ငင်၏။ (ရုန်း၏
 လည်းဟူ)။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အနာဒရတ္ထေ၊ အနက်
 ၍။ သာမိဝစနံ၊ တည်း။ ဓနုဉ္စ နံ အလာဘေသိတိ ဣတ္ထိံ ဌ။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ လဘတိ၊ ၏။
 တထာ၊ ဖြင့်။ အကာသိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၁၅။ ပုဗ္ဗေတိ ပဒဿ၊ ၏။ နိဒါနေတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ အဝကဏ္ဍကန္တိ ဣတ္ထိံ ဌ။ ဆိန္ဒကဏ္ဍကနာမံ၊ ပြတ်သော နားရှိသောသူ၏

ဥက္ကဋ္ဌေန ဥက္ကဋ္ဌန္တိ ဟူ၍။ ဇာတျာဒိသု၊ ဇာတ်အစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကေ
 ကသ္မိံ၊ တခုတခု၌။ စတုဓာ စတုဓာ၊ ဖြင့်။ ဒဿိတဥဒ္ဓေသက္ကမဿ၊ ပြအပ်
 သော ဥဒ္ဓေသအစဉ်ကို။ နိဒဿနံ၊ ပြသောအစဉ်ကို။ ဇဝန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။
 ကရောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ဟိနေန ဟိနံ ဝဒေတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာ
 နေယေဝ၊ ၌လျှင်။ “ဧဝံ ဝဒေတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သော အာ
 ကာရော၊ ကို။ နိဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊
 တည်း။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အညာပဒေသေန၊
 သူတပါးကို ညွှန်းသဖြင့်။ သော အာကာရော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်
 သင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 န သမ္ဘဝတိ ဧဝ၊ မဖြစ်သင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ န သမ္ဘဝတိ ဧဝ၊ မဖြစ်သင့်သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သမ္ဘဝတိ
 ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိသေသကရဏဘာဝါ၊ စ၊ ထူးသော
 အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုအညာပဒေသ၌။
 အနာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနိယမနိဒ္ဓေသေန၊ ဖြင့်။
 အနိယမတ္ထသမ္ဘဝတော စ၊ အနိယမအနက် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း
 တည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ “သန္တိ ဣဓေကဓေ စဏ္ဍာလာ” တိအာဒိနာ၊
 သော။ အနိယမနိဒ္ဓေသေန၊ ဖြင့်။ စဏ္ဍာလံ ဝါ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားကိုလည်း
 ကောင်း။ အစဏ္ဍာလံ ဝါ၊ ဒွန်းစဏ္ဍား မဟုတ်သော သူကိုလည်းကောင်း။
 သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘဏန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနိယ
 မတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ အနိယမတ္ထော၊
 သည်။ ယဒိ သမ္ဘဝတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဣတိ ဧတ္တကမေဝ၊
 ဤမျှကိုသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တာဝတာ၊ ထိုသို့
 ဆိုကာမျှတည်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဒဿိတဥဒ္ဓေသက္ကမနိဒဿနသိဒ္ဓိတော၊ ပြအပ်
 ပြီးသော ဥဒ္ဓေသအစဉ်ကို ညွှန်ပြခြင်း၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “ဝဒေတိ” တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ အယောဇိတေ၊ မယှဉ်အပ်သော။
 “ဧဝ” န္တိ ပဒေ၊ ဧဝံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဣမံ နာမ အာကာရံ၊ ကို။
 န ဒဿေတိ၊ မပြနိုင်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အနဝဗောဓ
 တော၊ တိုက်ရိုက် မသိအပ်သောကြောင့်။ အညာပဒေသနယေပိ၊ ၌လည်း။
 ပရဝိညာပနေယေဝ၊ သူတပါးကို သိစေရာ၌သာလျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌပါဠိတ္ထိယံ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဝဒေတိ” တိ ပဒံ၊

၁။ ကာရဏဘာဝါ (ဆဋ္ဌ)

ဝဒေတိ-ပုဒ်သည်။ နိယမနပယောဇနံ၊ မြဲသော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အတ္တသမိပေ၊ ကိုယ်၏အနီး၌။ ဌတု၊
 ရပ်၍။ အညံ ဘိက္ခု၊ တပါးသော ရဟန်းကို။ အာဏာပေန္တော၊ စေသည်
 ဖြစ်၍။ ဟီနေန၊ ယုတ်သော ဇာတိဖြင့်။ ဟီနံ၊ ယုတ်သောဇာတ်ကို။ ဝဒေတိ၊
 ဆိုစေ၏။ ဣတိ ဘဏတိ၊ အံ့။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဟီနေ၊ ယုတ်သည်ဖြစ်လျက်။
 ဟီနေန၊ ဖြင့်။ ဟီနံ၊ သော။ စဏ္ဍာလံ ဝါ၊ ကို။ပ။ ပုက္ကသံ၊ ကို။
 “ပုက္ကသော”တိ၊ ၍။ သစေ ဘဏတိ၊ အံ့။ ဝါစာယ ဝါစာယ၊ တိုင်း။
 ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာပဒေသဝါရေသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ရှိ၏။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ဤသို့ ယောဇနာခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒုဋ္ဌဒေါသေသု၊ ပုဒ်တို့၌။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “ဝဒေတိ ဘဏတိ” တိ ဧတေသံ ပဒါနံ၊ ထို
 ဝဒေတိပုဒ်၊ ဘဏတိပုဒ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပုဒ်ပုဒ်သည်။ ဥဘယတ္တာ၊
 နှစ်ပါးစုံဖြစ်ကုန်သော။ အနညာပဒေသဝါရ အညာပဒေသဝါရေသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ အညာပဒေသဝါရေသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို
 ဝဒေတိကိုရိယာနှင့်။ ဝိနာယေဝ၊ ကင်း၍လျှင်။ ဝစနသိလိဋ္ဌတာသမ္ဘဝ
 တော၊ သဒ္ဓါပြေပြစ်သော အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 သိက္ခာပုဒ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အဝုတ္တတ္တာ ပန၊ မဟောအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ “သာဏတ္တိက” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ပဒါနံ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်း
 တည်း။ ဝဒေတိတိ ဝဒ ဣတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဝဒန္တဿ၊
 ဆိုသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ “သမ္မုခါ ပန၊
 မျက်မှောက်၌ကား။ သတ္တဟိပိ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ဝဒန္တဿ၊
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဒဝကမ္ပတာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကေဠိ၊ ပျက်
 ရယ်ပြုခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ ပြုခြင်းကို။ ဒဿေတံ၊ ဌာ။ “ဟသာဓိပ္ပာ
 ယတာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အသမ္မုခါပိ၊ မျက်ကွယ်၌လည်း။ ဒဝကမ္ပ
 တာယ၊ ရယ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝဒန္တဿ၊ အား။ ဒုဗ္ဘာသိတမေဝ၊ လျှင်

၁။ အတ္တနော သမိပေ (သု)။

တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပဂရဟိ
တာယ၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကုဗ္ဗိတော၊ အမျက်
ထွက်၍။ ဝဒန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ သမ္ပု၁၊ ဌ်။ ဝဒန္တဿ၊ အား။
အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

ဩမသဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ပေသုညသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၉၀) ၃၆-၇။ “ဣမဿ သုတ္တာ အမုဿာ” တိ၊ ၍။ ပါဠိသော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဣမေသံ သုတ္တာ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။
ဘေဒါယပီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ ဘေဒါယ၊ ကဲ့ပြားစိမ့်သောငှာ။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်
သော ရဟန်းတို့၏။ ဘိက္ခုဘာဝတောယေဝ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။
နိပဇ္ဇနတော၊ ပြီးသောကြောင့်။ “ဘိက္ခုနံ ပေသုညေ” တိ၊ ၍။ ဗဟုဝစနံ၊
ကို။ ကတံ၊ ၏။

၃၈-၉။ “ဣတ္တန္နာမော အာယသ္မာ စဏ္ဍာလော။ပ။ ပုက္ကုသောတိ
ဘဏတိ” တိ၊ ၍။ ဝတော၊ ၍။ ပေသုညံ၊ ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ အနီးသို့ ဆောင်
၏။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ဤသို့ ယောဇနာရာ၏။ (ဣတ္တန္နာမော အာယသ္မာတော
စဏ္ဍာလော-ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။) အညထာ၊ ဖြင့်။ “ပုက္ကုသောတိ
ဘဏတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။
အနုပသမ္ပန္နဝါရာ၊ သည်။ လဗ္ဗမာနောပိ၊ ရသင့်သော်လည်း။ န ဥဒ္ဓတော၊
ထုတ်တော်မမူ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဥဒ္ဓတော၊ နည်း။ ဩမသဝါဒေ၊
သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒဿိတနယတ္တာ၊ ပြုအပ်သော နည်းရှိသောကြောင့်တည်း။
ဝါ တနည်းကား။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။
ဒဿေတုကာမတာယ၊ ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓတော၊
ထုတ်တော်မမူ။ တဏာ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ဦးအံ။
အန္တေ၊ အဆုံး၌။ တီဏိ ဒုက္ကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ
ပန၊ ထိုပုဒ်တို့ကိုကား။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥပသမ္ပန္နဿ သုတ္တာ ဥပသမ္ပန္နဿ ပေသုညံ ဥပသံဟရတိ”
တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဒိန္နံ ပဒါနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝိပလ္လာသဝသေန ဝါ၊
တပါးပါး ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဘယဝိပလ္လာသဝသေန
ဝါ၊ နှစ်ပါးစုံ ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။

ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်းတော်မူ၍။ တာနိ ဒေဝံ၊ ထို နှစ်ပုဒ်တို့ကို
လည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလို၏။ တဿော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗပဌမံယေဝ၊
အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာလျှင်။ “ဥပသမ္ပန္နော ဥပသမ္ပန္နဿ သုဟာ ဥပသမ္ပန္နဿ
ပေသုညံ ဥပသံဟရတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊
၏။ ဒိဿ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေသု ပန၊ ထို ပုဒ်တို့၌ကား။ ယသ္မော၊
ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နောပိ၊ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။
ဥပသမ္ပန္နော၊ သည်။ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
ဥပသမ္ပန္နံ၊ ကို။ ခုသေတုကာမော၊ ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ သြမသတိ၊
နှုတ်လှံထိုးအံ့။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။
သုတော၊ ၍။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူ၏။ အား။ ပေသုညံ၊
ချောပြစ်သော စကားကို။ ဥပသံဟရတိ၊ အနီးသို့ ဆောင်အံ့။ ပါစိတ္တိ
ယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿော၊
ကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နောတိ ဣဒံ အာဒိပဒံ၊ ဥပသမ္ပန္နောဟူသော ဤ အစ
ပုဒ်ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တာ ခါ။” ဣတိ၊ သို့။
ကေစိ၊ တို့သည်။ ပဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ကေစိဆရာတို့၏ စကားသည်။
န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကဿော၊ မူကား။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။
အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နဿ၊ ရောက်သောသူ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အာပတ္တိယာ၊
၏။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ တဿော၊ ကြောင့်။
ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မာတိကာယံ၊ မာတိကာ၌။ ဘိက္ခုပဒါဘာဝတော
ယေဝ၊ ဘိက္ခု-ဟူသော ကတ္တာပုဒ်၏ မရှိသောကြောင့်လျှင်။ “ဘဏတိ
ဥပသံဟရတိ” တိ ပဒါနံ၊ ဘဏတိ ဥပသံဟရတိ-ဟူသော ပုဒ်တို့၏။ ကာယက
နိဒ္ဒေသာဘာဝေ၊ ကတ္တုကာရကကို ညွှန်းခြင်း၏ မရှိရာ၌။ အသမ္ဘဝတော
ဝေ၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထို ဥပသမ္ပန္နော-ဟူသော
ကတ္တာပုဒ်ကို။ အာဒိံ၊ အစ၌။ ဝုတ္တာ ခါ။ ဣကံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊
ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ ပါဠိလေသာဘာဝတော၊ ပါဠိအမြစ်၏ မရှိသော
ကြောင့်။ အနာဏတ္တိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ “န ပိယကမ္ပဿ န ဘေဒါ
ဓိပ္ပာယဿာ” တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဥပသံဟရဏာပေတ္တံ၊ ဥပသံဟရဏ
ကိရိယာကို ငဲ့သော။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ကဿော၊ မူကား။
တုဏှိဘူတဿ၊ ၏။ ဝစနပုယောဇနာဘာဝတော၊ စကားကို ယှဉ်မပြုပေ။

၁။ အာဒိပဒံ (၂၂၈)

မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဟေန၊ ကြောင့်။ “ပါပဂရဟိတာယ ဘဏန္တဿ အနာပတ္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပေသုညသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပဒသောဓပုသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၉၁) ၄၅-၆။ သဗ္ဗမေတံ ပဒသော ဓမ္မော နာမာတိ တွေ၊ ဌ။ ဓမ္မော နာမ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတော၊ ဘုရားဟောပါဠိ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗျော၊ ၏။ အက္ခရသမ္ပဟောတိ ပဒေ၊ ဌ။ အသမ္ပတ္တ ပဒေ၊ အပြီးသို့မရောက်သော ပုဒ်ရှိသော။ ဝါ၊ မရှိပြီးသော ပုဒ်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓဘာသိတေ ဧဝ၊ ဘုရားဟောသော ပါဠိ၌ လျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အနုပါသကဂဟဋ္ဌေဟိ၊ ဥပါသကာ မဟုတ်သောသူ လူတို့သည်။ ဘာသိတော၊ ဟောအပ်သော ပါဠိသည်။ ဣသိ ဘာသိတာဒိ၊ ဌ။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတ္တ စိ ပေါဣကေ၊ အချို့သော ပေ၌။ “ဒေဝတာဘာသိတော”တိ ပဒေ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင် ပေ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ ပါ ဋ္ဌိ၊ ပါဠိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါသာဗန္ဓေပိ စ သေ နယောတိ တွေ၊ ဌ။ ဧကမေဝ အက္ခရံ၊ တလုံးတည်းသော အက္ခရာကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ ဌာနံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ ဧဝ၊ ရသည်သာတည်း။ “ဧဝံ မေ သုတ”န္တိအာဒိ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဘဏာပိယမာနေော၊ ရွတ်သည်ရှိသော်။ ဧကောရံ၊ ဧ-အက္ခ ရာကို။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ ဧေ တိဋ္ဌတံ၊ တည်အံ့။ အနုက္ခရေန၊ အနုက္ခရဖြင့်။ ပါ စိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ အပရိပုဏ္ဏာဒိ၊ မပြည့်စုံသော ပုဒ်ကို။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ ဌိတေ၊ ရပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနုဗျဉ္ဇနေန၊ ပြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ပဒေ န၊ ပုဒ်ဖြင့်။ ဧကံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဟချက်သော ပါစိတ်သင့်၏။ ပဌမပဒံ၊ သည်။ ဧေ ပရိဋ္ဌဟံ၊ အကယ်၍ ချွတ်အံ့။ အနုပဒေန၊ ပြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ သဋ္ဌကထာနိဿိပတေတိ တွေ၊ ဌ။ အဋ္ဌကထာနိဿိတဝသေန၊ ပြင့်။ ဌိတော၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ပကတိဘာသယ၊ ပကတိဘာသာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော။ အဋ္ဌကထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပါဠိနိဿိ တောတိ တွေ၊ ဌ။ ပါဠိယံ ဧဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ မဂ္ဂကထပဒီနံ၊ မဂ္ဂကထာ အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပကရဏာနိ၊ ကျမ်းတို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အသမ္ပတ္တပဒေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဒေသု (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝိရုဇ္ဈတိ (ဆဋ္ဌ)

၄၈။ ဥပစာရတော၊ ဖြင့်။ ဒွါဒသဟတ္ထေ၊ တဆယ်နှစ်တောင် ရှိ
 သော အရပ်၌။ “ဩပါတေတိ၊ ဆုံး၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧက
 တော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဘဏတိ၊ ရွတ်၏။ သမာဂစ္ဆတိ။ တပြိုင်နက်လာ
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အပလာလဒမနမ္ပိ၊ အပလာလကို ဆုံးမသော
 သုတ်သည်လည်းကောင်း။ သီလုပဒေသောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ကိဉ္ဇာပိ ဥပ္ပန္နာ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေသု၊ တို့
 ၌။ ယံ ယံ သုတ္တံ၊ အကြင် အကြင်ပါဠိကို၊ ဗုဒ္ဓဝစနတော၊ ဘုရားစကား
 တော်မှ။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ တဒေဝ၊ ထိုသို့သော သုတ်
 သည်လျှင်။ အာပတ္တိဝတ္ထု၊ အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပနတ္တံ၊ သိစိမ့်သောငှာ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။
 “ဝဒန္တ”တိ ဝစနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့ကို။ ကတံ၊ ၏။
 ဗုဒ္ဓဝစနတော၊ ဘုရားပါဠိမှ။ ဝါ၊ ဘုရားစကားတော်မှ။ အာဟရိတွာ၊
 ၍။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကားရပ်၏။ ဗဟုလတာယ၊ များသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ တဗ္ဗဟုလနယေန၊ ဖြင့်။ တေသု၊ ထိုအပလာလ နဂါးကို
 ဆုံးမသောသုတ်၊ သီလုပဒေသသုတ်တို့၌။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ တဿ၊ ထို မဟာအဋ္ဌကထာ၏။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “သဗ္ဗေသံ ဧဝ၊
 ခပ်သိမ်းသော သာဝကတို့၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကား။ ဣတိ အပရေ
 ဝဒန္တံ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဌိတော၊ ရပ်
 လျက်။ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်၍နေကုန်သော တပည့်တို့အား။ ပါဌံ၊ ပါဌ်ကို။
 ဝါ၊ ပါဠိသင်နည်းကို။ သစေ ဒေတိ၊ အံ။ “န ဌိတော နိသိန္နဿ ဓမ္မ
 ဒေသေဿာမိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာပတ္တိံ၊ ဟောအပ်သော အာပတ်သို့။ န
 အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဧကေ
 ဆရာတို့၏။ ပါဌဒါနံ၊ သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မဒေသနတော၊
 မှ။ အညံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊
 ထို ဧကေဆရာတို့၏ စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကဿ၊ မူကား။
 ဆတ္တပါဏိကာဒိနံ၊ တို့၏။ ပါဌဒါနေန၊ ပါဌ်ကိုပေးသဖြင့်။ အနာပတ္တိပ္ပ
 သင်္ဂတော၊ အာပတ်မသင့်ဟု လျှင်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ အာပတ္တိ
 ဘာဝေါ စ၊ အာပတ်သင့်သော အဖြစ်သည်လည်း။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။-

၁။ ဥပစာရန္တိ ဒွါဒသဟတ္ထ (ဆဋ္ဌ)

“ဥဘော အတ္ထံ န ဇာနန္တိ၊ ဥဘော ဓပွံ န ပဿရေ။
 ယော စာယံ ပန္နံ ဝါစေတိ၊ ယော စာဝပေေန ဇိယတိ” တိ၍။-
 ဟေံ ဝစနံ၊ ဟိံ။ ဝုတ္တံ၊ ဟိ။

ယော စာယံ ယော စ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ မန္တံ၊ ပန္နံကို။ ဝါစေတိ၊ ချ၏။ ယော စ
 ရာဇာ၊ အကြင် မင်းသည်လည်း။ အဓမ္မေန၊ အမမ္မအားဖြင့်။ မန္တံ၊
 မန္တံကို။ အဓိယတိ၊ သင်၏။ တေ ဥဘော၊ ထို ပုဏ္ဏား မင်းနှစ်ယောက်
 တို့သည်။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ ဝါ၊ အနက်ကို။ န ဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကုန်။ တေ ဥဘော၊ တို့သည်။ ယံ ဓပွံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။
 ဝါ၊ ပါဠိကို။ န ပဿရေ၊ မမြင်ကုန်ပေ။

တ္ထေ၊ ဤဂါလာ၌။ အဓိယတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဗ္ဗဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပါဌဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မဒေသနာဝ၊ မမ္မဒေသနာပင်တည်း။
 သေခိယဌကဏာယံ၊ ၌။ “မမ္မပရိစ္ဆေဒေါ ပန၊ ကိုကား။ တေ ပဒသော
 ဓမ္မေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗော၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 (၂၉၂) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယမေဝ ဓပွော၊ ဤ ဓမ္မကိုသာလျှင်။ သဗ္ဗတ္ထ၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မပဋိသိယုတ္တသိက္ခာပဒေသု၊ ထို၌။ ပေဒိတဗော၊ ၏။ အယ
 မေဝ ဓမ္မော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗော၊ သိအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။
 ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သခါရဘာသာဒိဝသေန၊ သခါရဘာသာအစရှိသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ စိတ္တဓပွံ၊ ယန်းကြယ်သောတရားကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟော
 သောရဟန်းအား။ သေခိယဝသေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊
 ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဆပက
 ဇာတကဝိရောဓေ၊ ဆပကဇာတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ဆပကဇာတ်၌။ မန္တာနံ၊ မန္တရားတို့၏။ ဗာဟိရဂန္ထတ္တာ၊ ဗာဟိရကကျမ်းဖြစ်သော
 ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ ဗာဟိရဂန္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ပေ။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမကား။ ဟဒဓိပ္ပာယာဇာနနတော၊ ထိုဇာတ်၏
 အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ဦးအံ။ အယံ၊
 တံ၊ သည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတ်၌။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဗာဟိရကဂန္ထသခါတမ္ပိ၊ ဟုဆိုအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ မန္တံ၊ ကို။ ဥစ္စေ၊
 မြင့်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသောသူအား။ ဝါစေတံ၊ ချခြင်း
 ဌာ။ မေ ဝါသည်။ အမနာပံ၊ မနှစ်သက်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတံ၊ ဌာ။

ပဂေဝံ မနာပံ၊ အဘယ်မှာ နှစ်သက်အံ့နည်း” ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ “တဒါပိ မေ ဘိက္ခဝေ အမနာပံ၊ နိစေ အာသနေ နိသိဒိတာ
 ဥစ္စေ အာသနေ နိသိန္ဓဿ မန္တံ ဝါစေတံ၊ ကိမင်္ဂံ ပန တေရဟိ။ပ။ဓမ္မံ
 ဒေသေတု” န္တိ၊ ဒေသေတု-ဟူသော။ အယံ ပါဠိ၊ သည်း။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊
 ဖြစ်သော။ အဓိပ္ပာယံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ အညံ၊ တပါးသော အဓိပ္ပာယ်ကို။
 န ဒီပေတိ၊ မပြု။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ “မန္တံ ဝါစေတံ ဓမ္မံ ဒေ
 သေတု” န္တိ၊ ၎င်း။ ဝစနဘေဒေါ၊ သဒ္ဓါအထူးကို။ ကတော၊ ၎င်း။ အညတ္တာ
 အညေ အတ္ထေ၊ သည်း။ သတိ၊ သော်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော မန္တ
 ဓမ္မတို့၌။ “ဓမ္မံ ဒေသေတု” မိစ္စေဝ၊ ၎င်းလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

မယာ သဒ္ဓိံ မာ ဝဒါတိအာဒိမိ ပန၊ ၎်ကား။ အနုဂဏ္ဍိပဒေါ ၎်။
 ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ “ဘိက္ခု၊ သည်း။ သာမဏေရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တက္ကံ၊ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တထာ၊ တူ။
 သာမဏေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ။
 ဝတ္တုကာမော၊ သည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။
 ဩပါတေတိ၊ ဆုံးစေအံ့။ ‘ယေဘုယျေန ပဂုဏံ ဂန္တံ ဘဏန္တံ ဩပါတေတိ’
 တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဧတ္တာ
 ဝတာ၊ ဤသို့ အဆောတလျှင် ရွတ်မိကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်း။ သာမဏေ
 ရဿ၊ အား။ ဥဒ္ဓိသတိ နာမ၊ သင်ခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၎်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတံ၊ ဤသို့ မရှိ
 သောစကားသည်။ ဝါ၊ ဤ အာပတ်သင့်ရာ၏-ဟူသော စကားသည်။
 ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကတ္ထ၊ တိုမဟာပစ္စရိတ်-သည်တို့၌။
 ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ သည်း။ သစေ သိယာ၊ အံ့။ အာပတ္တိ၊
 သင့်၏။ ကိရိယာကိရိယဉ္စ၊ သို့လည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ ပရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဧကတော၊ ကပေါင်းတည်း။ ဝတ္တု
 ကာမော၊ ဆိုလို၏။ အထ ခေါ၊ ကိုသို့ ဆိုလိုလျက်လည်း။ နံ၊ ထိုသာပဏေကို။
 “ဧကတော၊ တည်း။ မာ ဝဒါ မဆိုလင့်” ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခိပိက္ခာ၊
 ၎်။ ဧကတော၊ တည်း။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။
 အဝတ္တုကာမဿ၊ မဆိုလိုသော စိတ်ရှိလျက်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။
 ဝိရဇ္ဈိတွာ၊ ချွတ်ယွင်း၍။ ဧကတော၊ တည်း။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောရဟန်း
 အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တေန၊ ကြောင့်။ ‘မယာ သဒ္ဓိံ’ မာ ဝဒါကိ

ဝုတ္တော ယဒိ ဝဒတိ၊ အနာပတ္တိ'တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တထာပိ၊ ထိုသို့
 ဆိုသော်လည်း။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ မတိ၊ အလိုကို။ အနုဝတ္တန္တေန၊
 အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ ဧဝရူပေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ယထာ
 ဝုတ္တနုယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နတ္ထိဘာဝတော
 ယေဝ၊ မရှိသောကြောင့်လျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာ အဋ္ဌ
 ကထာ၌။ အနာပတ္တိအဝစနံ၊ အနာပတ္တိဟု မဆိုခြင်းသည်။ သစေ သမ္ဘဝတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်သင့်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အယံ၊ သည်။ အဋ္ဌာနတ္တာ၊
 အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မသင့်။ "ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။-“မယာ၊ နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မာ ဝဒ၊ မဆိုလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ယဒိ
 ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ပြိုင်၍ ဆိုအံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။
 ဝတ္တုကာမတာယ၊ ဧ။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဘာဝေပိ၊ ရွတ်လိုသောအဖြစ် ရှိသော်လည်း။ တီသု၊ ကုန်သော။ သဇ္ဈာ
 ယကရဏာဒိသု၊ တို့၌။ အနာပတ္တိတော စ၊ အာပတ် မသင့်ရာသောကြောင့်
 လည်းကောင်းတည်း။ အထ၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ သာမဏေရေန၊ သည်။
 ဗျတ္တတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။
 မာ ဝဒါ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဗျတ္တတာယ၊
 မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အံ့။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝတ္တုကာမတာယ၊ ဧ။ သဗ္ဘာဝတော၊ ထင်ရှားရှိသော
 ကြောင့်တည်း။ သဟသာ၊ လျှင်။ စေ ဝဒတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့ပြိုင်၍ဆိုသောအဖြစ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။
 သစေ၊ ရှိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ “မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မာ (၂၉၃)
 ဝဒ၊ မဆိုလင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ရှိ။ တေန၊ ထိုသာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။
 သယံ၊ မိမိသည်။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အံ့။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ဧ။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကိရိယာကိရိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကိရိယာကိရိယံ၊ သည်။ ယဒိ
 ဘဝေယျ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပစ္စရိတ် သည်တို့၌။ အနာပတ္တိ၊ အနာ
 ပတ္တိဟူသောစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဝါ၊
 ကား။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ “မဟာ သဒ္ဓိံ”

မာ ဝဒါ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ ဣတိ ကတော၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။
 ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ သာမဏေရဿ၊ ဧ။ ကိရိယာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ပုဒ်၌။ န ပမာဏံ၊
 ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣမသ္မိံ ပန အဓိပ္ပာယေ၊ ကိ။
 ဝုတ္တော၊ သော်။ အတိယုတ္တံဝ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ဝုတ္တံ၊
 ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အက္ခရတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဗျဉ္ဇနတ္ထော၊ သဒ္ဒါ၏
 အနက်တည်း။ “ယဉ္ဇ ပဒံ ယဉ္ဇ အနုပဒံ ယဉ္ဇ အနုက္ခရံ ယဉ္ဇ အနုဗျဉ္ဇနံ၊
 သဗ္ဗမေတံ ပဒသောဓမ္မော နာမာ”တိ၊ ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ရှင်။
 တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပဒေန၊ ပုဒ်ဖြင့်။ ဝါစေတိ၊ ချအံ။ ပဒေ ပဒေ၊
 ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ အက္ခရာယ၊ ဖြင့်။ ဝါစေတိ၊ အံ။ အက္ခရက္ခရာယ၊ အက္ခရာ
 တိုင်း အက္ခရာတိုင်း။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဧ”။ ဣတိ ဣဒမေဝ ဒွယံ၊ ဤပုဒ်၊ အက္ခရာ နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။
 ယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ဣတိ စေဝဒေယျ၊
 အံ။ ပဒေန၊ ဖြင့်။ အနုပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ “အနုပဒန္တိ ဒုတိယော ပါဒေ၊ အနုဗျဉ္ဇ
 နန္တိ ပုရိမဗျဉ္ဇနေန သဒိသံ ပစ္စာ ဗျဉ္ဇန”န္တိ၊ ဤ။ တေ ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပဒေကဒေသမတ္တမေဝ၊ အနုပဒတစိတ်မျှသည်သာ။
 အနုဗျဉ္ဇနံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ “အက္ခရာနု
 ဗျဉ္ဇနသမူဟော ပဒ”န္တိ စ၊ ဤလည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဒမတ္တမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေန၊ ထိုပဒဖြင့်။ အနုပဒါ
 ဒိတ္တယဂ္ဂဟဏတော၊ အနုပဒအစရှိသော ပုဒ်သုံးခုအပေါင်းကို ယူအပ်သော
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဝစနဝိသေသတော၊ သဒ္ဒါ
 အထူးဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ဦးအံ။ ပဒေန၊
 ဖြင့်။ ဝါစေန္တော၊ ချသော ရဟန်းသည်။ ပဒေ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။
 အနုပဒေ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ အနုဗျဉ္ဇနေ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊
 သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ အက္ခရေ၊ အက္ခရာ၌။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။
 အက္ခရေန၊ ဖြင့်။ ဝါစေန္တော ပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ ပဒါဒိသု၊ တို့ကွင်။
 အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါး၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဟိ၊ သင့်စွာ ဆိုဦးအံ။
 “ဝရော ဝရည ဝရဒေါ ဝရာဟရော” တိအာဒိမ္ပိ၊ ဤ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဝ-ကာရံ၊ ကိ။ ဝါစေန္တော၊ သည်။ ဒုတိယာဒိဝကာရေ၊ ကိ။ သြပ၊ တေတိ။

၁။ အက္ခရေန (ဆဋ္ဌ)

ဆုံးစေအံ့။ ပဌမံ ရောကာရံ၊ ပထမ ရော-အက္ခရာကို။ ဝါစေန္တော၊ ရဟန်းသည်။ ဒုတိယရောကာရေ၊ ကို။ သြပါတေတိ၊ ဤ။ ပဌမံ ရကာရံ၊ ကို။ ဝါစေန္တော၊ သည်။ ဒုတိယရကာရေ၊ ကို။ သြပါတေတိ၊ ဤ။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဤ။ အနုဗျဉ္ဇနာနုလောမတော၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝတိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ပဒေ ပဒေ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ” တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ ဝိရဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဤ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ အနုဗျဉ္ဇနဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ဧကသ္မိံ ပဒေ၊ တပုဒ်၌။ ဧကောပတ္တိ၊ အာပတ်တချက် သင့်၏။ ဣတိ အတ္တံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ဤ။ “ရူပံ အနိစ္စ” န္တိ ဝုစ္စမာနော ရူတိ သြပါတေတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သကလံ ပါဒံ၊ အလုံးစုံသော ပါဒကို။ ဝါစေန္တဿ၊ ချသော ရဟန်းအား။ ပဌမက္ခရာမတ္ထေ၊ ရှေးဦးစွာသော အက္ခရာမျှကို။ ဧကတော၊ တည်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာပတ္တိ၊ ဤ။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “အက္ခရာက္ခရာယ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ” တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ ဝိရဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ တဿ၊ ကြောင့်။ ရူတိ သြပါတေတိတိ၊ ရှိ။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရူကာရဿ၊ ဤ။ ယထာဝုတ္တဓမ္မပရိယာပန္န ဘာဝသိဒ္ဓိတော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မ၌ အကျုံးဝင်သော အဖြစ်၏ ပြီးသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါကို။ အဝတော၊ ရှိ။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အက္ခရာယ။ အက္ခရာဖြင့်။ ဝါစေန္တဿ၊ အား။ ယထာဝုတ္တဓမ္မပရိယာပန္နအက္ခရာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မ၌ အကျုံးဝင်သော အက္ခရာ၏ အဖြစ်ကို ပြအံ့သောငှာ။ “ရူပံ အနိစ္စ” န္တိ ဝုစ္စမာနော” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဝစနသိလိဋ္ဌတာဝသေန ဝါ၊ သဒ္ဓါပြေပြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ အနုဗျဉ္ဇနေ၊ အနုဗျဉ္ဇနသဒ္ဓါ၌။ ဝေဒနာဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၉၄) ၅၀။ “န သဟသေယျံ ကပေတဗ္ဗ” န္တိ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ဘာဝဝသေန၊ ကိရိယာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဘာဝသာဓန၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဧကသုစိ၊ အချို့သော ပါဠိတော်ပါဠိတို့၌။ “န သဟသေယျာ

ကပေတဗ္ဗာ”တိ၊ ရှိ။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
န ကပေတဗ္ဗာ၊ တကအိပ်ခြင်းကို မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပညတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ
အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “အပဿေနံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝါယိမမဉ္ဇကမေဝ၊
ကြိမ်ဖြင့်ခက်သောညောင်စောင်းသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ”။ ဣတိ၊ သို့။
လိခိတံ၊ ဧ။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဧတေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ န
ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ တေသမ္ပိ၊ ထို သာမဏေတို့အား
လည်း။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ကတာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဥပဇ္ဈာ
ယာဒိနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂန္နာ၊ မသွားမူ၍။ သဟသေယျံ၊ ကို။
ကပေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဌသေသော၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ဧ။

၅၂။ “အနုပသမ္ပန္နော နာမ ဘိက္ခု ဌပေတော အဝသေသော”တိ၊
ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထရတ္တိယံ၊ လေးရက်မြောက်သော ညဉ့်၌။
မာတုဂါမော၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဟသေယျာပတ္တိယော၊
တို့ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ။
ကုန်၏”။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဘိက္ခု ဌပေတော။ ပ။ ပန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါရာဇိက
ဝတ္ထုဘူတော၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တိရစ္ဆာနပုရိသော၊ ကို။
အဓိပ္ပေတော၊ ဧ။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော စကားကိုလည်း။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ဧ။
ဒုတိယသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ မာတုဂါမော နာမာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မနုဿိတ္ထိံ ယေဝ၊ လူ
မိန်းမကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ပါရာဇိကဝတ္ထုဘူတာ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။
ယက္ခိ ပေတိ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တို့ကို။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ တေသု၊
ထို မာတုဂါမ မဟုတ်သော ဝတ္ထုတို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌတ္တာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဖြစ်သောကြောင့်
တည်း။ “အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်း။ သိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။
သစေ ပန ဘဝေယျ၊ အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ ပါစိတ္တိယ”န္တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသင့်အံ့နည်း။
န ဝုတ္တံ ဝေ၊ မဆိုသင့်သည်သာတည်း။ “အပရိက္ခိတ္တေ ပမုခေ အနာပတ္တိ”တိ၊
ရှိ။ ပု သိဟဋ္ဌအဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ တဿ ဝစနဿ၊ ထို
သိဟိဋ္ဌအဋ္ဌကထာစကား၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဒီပေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။
အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ဘူမိယံ ဝိနာ ဇဂတိယာ ပမုခံ သန္ဓာယ ကထိတ”န္တိ၊
ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပုန ဝသတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စတုတ္ထဒီဝသေ၊ လေးပုဂံ
မြောက်နေ၌။ ဝသတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခုနိပန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊ ရဟန်း
သည်။ နိပန္နော အိပ်သည်ရှိသော်။ သန္နပတိတမဏ္ဍပံ နာမ၊ မည်သည်။

မဟာဝိဟာရေ၊ ဌံ။ သန္နိပါတဋ္ဌာနံ၊ စည်းဝေးရာအရပ်တည်း။ “တိဏိ စ ဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ကဋ္ဌခေတ္တေ၊ ဒုက္ကဋ္ဌခေတ်၌။ ဝသိတွာ၊ ရှိ။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ၊ ဌံ။ သဟသေယျာပတ္တိပဟောနကေ၊ သဟသေယျ လောက်ရာ အရပ်၌။ ဝသတိ၊ နေအံ။ ပါစိတ္တိယေဝ၊ လျှင်တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ တတ်။ တံ၊ ထို ဧကစ္စေ ဆရာတို့ စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။

ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၅။ “အထ ခေါ တေ မနုဿာ”တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ “တေ အဒ္ဓိကာ”တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ပါဌေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ “ဧက ရတ္ထ”န္တိပိ၊ ရှိလည်း။ ပါဌေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သေ၊ ပါဌေ၊ သည်။ န သုန္ဒရော၊ မကောင်း။ ကဿ၊ မူကား။ ပဏ္ဍကေ၊ ဌံ။ ပါဠိယံ၊ ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဧ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ “ဥဘတောဗျဉ္ဇနေ၊ ဌံ။ မူလာပတ္တိတိ၊ ရှိ။ ဟိ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။” ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ “အနိမိတ္တာဒယော၊ နိမိတ်မထင်သောသူ အစရှိကုန်သော သူတို့ သည်။ ဣတ္ထိယောဝ၊ တို့လျှင်တည်း။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ မတိတ္ထိ၊ သေ သော မိန်းမသည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ဧရံ။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အနုပါဒိန္နပက္ခေ၊ ဌံ။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သော ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အာပတ္တိံ၊ ကိ။ န ကရေတိ၊ မပြု။ တေ၊ ဤ အနာပတ္တိဖြစ်ရာ၌။ ပါရာဇိကာပတ္တိဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ န ဩလော ကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်။

ဒုတိယသဟသေယျသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၉၅) ၆၆။ “ဝိညု ပဋိဗလာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဝိညုဣတ္ထိယာပိ၊ မလိမ္မာသော မိန်းမအားလည်း။ ဒေသေန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိံ၊ မသင့်။ ဣဓ၊ ပုဒ်၌။ ယက္ခိအာဒယော၊ ဘီလူးမ အစရှိကုန်

သော သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿိတ္ထိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနောဠာရိကတ္တာ၊
 မကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဒုက္ခတ္ထုကာ၊ တို့သည်။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိယာ၊ တိရစ္ဆာန် လူ၏အသွင်ရှိ
 သော မိန်းမ၏။ ပဋိပလတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ဣတရာပိ၊ ဘီလူးမ အစရှိသည်တို့မှ တပါးကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့သည်လည်း။ ဒုက္ခဒုက္ခတ္ထုယေဝ၊ ဒုက္ခဒုက္ခတ္ထု တို့သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “မာတုဂါမာယာ”တိ၊ ရှိ။ လိင်္ဂဝိပလ္လာ
 သေန၊ လိင်ပြန်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဠကထာဒိပါဌံ၊ ကိ။ ဌပေ
 တွာ၊ ရှိ။ ဒမိဠာဒိနာ၊ ကျေးဘာသာစသည်ဖြင့်။ ယထာရုစံ၊ အလုံရှိတိုင်း။
 ကထေတုံ၊ ဌာ။ လဘတိ ကိရ၊ သတတ်။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ယက္ခိအာ
 ဒယော၊ တို့သည်။ ဒုက္ခဒုက္ခတ္ထုကာ၊ တို့သည်။ ဇာတာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 ပုရိသဝိဂ္ဂဟံ၊ ယောက်ျားအသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဌိတေန၊ သော။
 ယက္ခာဒိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ မာတုဂါမဿ၊
 အား။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဒေသေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခဒု၊ သို့။ အနာ
 ပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူရှိ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။
 ဒုတိယပက္ခံ၊ အဖော်ဟူသော အဖို့သို့။ အဘဇနတော၊ မဝင်သောကြောင့်
 တည်း။ မနုဿမာတုဂါမောပိ၊ သည်လည်း။ န ဒုတိယော၊ အဖော်
 မဖြစ်။ ယက္ခာဒယော၊ တို့သည်။ ပဂေဝ ဒုတိယာ၊ အဘယ်မှာ အဖော်
 ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုတိယာနိယတေန၊ ဒုတိယအနိယတ
 သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုမာတုဂါမ၏။ ဒုတိယတ္တာ၊ အဖော်ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေ
 ယျ၊ အံ။ ဒုတိယတ္တာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရှိ။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ တတ္ထ၊ ထို အနိယတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဒုဠုလ္လဝါစာပေက္ခာ၊
 ဒုဠုလ္လဝါစာကိုင့်သော။ ဒုတိယတာ၊ အဖော်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ကိန္တု၊ စင်စစ်မှုကား။ နိသဇ္ဇာပေက္ခာ၊ နေခြင်းကိုင့်သော။ ဒုတိယတာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ နိသဇ္ဇမတ္တံ၊ နေ
 ခြင်းမျှသည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မှုကား။ ဒေသနာ၊ တရားဟော
 ခြင်းကို။ ဣဓ၊ ၌။ အဓိပေတော၊ ၏။ သာပ၊ ထို ဓမ္မဒေသနာသည်လျှင်။
 နိသဇ္ဇနတော၊ နေခြင်းထက်။ သြဠာရိကာ၊ ရုံးရင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁။ ပဋိပလတာယ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ဒုတိယာနိယတေ (ဆဋ္ဌ)

တံ၊ ထို အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ဥပမာဆောင်၍ ဆိုသောစကားသည်။ အသမ္ပတ္တနိဒဿနံ၊ မပြည့်စုံသော ဥပမာဖြစ်၏။ ၀၂-တံ၊ ထို အနိယတ သိက္ခာပုဒ်ကို ဥဒါဟရဏ်ဆောင်၍ ဆိုသောစကားသည်။ အသမ္ပတ္တနိဒဿနံ၊ မပြည့်စုံသော ဥဒါဟရဏ်ဖြစ်၏။

ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ဘူတာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၇။ “စတုတ္ထပါရာဇိကဝတ္ထု စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တတ္ထု၊ ထို စတုတ္ထပါရာဇိကဝတ္ထု၌။ “မောသပုရိသာ”တိ၊ ၎်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဧ၊ ထိုစတုတ္ထပါရာဇိက၌ လွန်ကျူးစ ရဟန်း တို့သည်။ အရိယမိဿကာ၊ အရိယာတို့နှင့် ရောကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဒေပိ၊ နှစ်ခုသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ဧကသဒိသာနိ၊ အတူတူဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ “အရိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပဋိဇာနိံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဧသမ္ပိ၊ ထို အရိယာတို့၏လည်း။ အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ ၎်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ “သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘူတံ ဘဂဝါတိ၊ ၎်။ အာ ရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုထုဇေနအရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ ကိ။ အာရောစိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ‘ဘူတ’န္တိ၊ ၎်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ အတ္ထနော၊ ၎်၏။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊ ၎်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။

၇၇။ ပုဗ္ဗေ အဝုတ္တေဟိတိ၊ တွေ၊ ၎်။ စတုတ္ထပါရာဇိကေ၊ ၎်။ အဝုတ္တေ ဟိ၊ မဆိုကုန်သော။ တိဟိ၊ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၎်။ (စပ် လေ) ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။

ဘူတာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဆဋ္ဌဋ္ဌိ တံ-မပါ

၂။ အသမ္ပတ္တနိဒဿနံ (ဆဋ္ဌ)

၉-ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၈-၈၀။ “တေနေဝ ဟတ္ထေန ဥပက္ကမိတွာ အသုစိ^၁ မောစေသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိသော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ သော ပါဠိသော၊ သည်။ သုန္ဒရော၊ ဧ။ အပလောကေတွာဝ၊ ဤသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။ နော စေ အပလောကေတွာ ကာတဗ္ဗာ၊ အကယ်၍ မပန်မူ၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါဠိယံ ယေဝ၊ ဤသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။ “ဩတ္တပေယျာ”တိ၊ ဤ။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ ရုဠိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပရေသု၊ တို့၌။ “ဟိရောတ္တပေယျာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဥတ္တာနတ္တာ၊ ပေါ်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ပါဝိတ္တိယာသမ္ဘဝဒဿနေနေဝ၊ ပါဝိတ်၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကို ပြသဖြင့်လျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဧ။

၈၁။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဏေတို့လွန်ကျူး၍ ကျင့်ရာ၌။ “ကမ္မ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တအဇ္ဈာစာရေပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လွန်ကျူးရာ၌လည်း။ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျိုးဝင်သောကြောင့်။ တံ၊ ထိုသာမဏေ အဇ္ဈာစာရအမှုသည်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထု၊ ဒဏ်ပြုရာသောဝတ္ထုတည်း။ “တတ္ထ ကမ္မ အာပန္နော”တိ၊ ဤ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ လိခိတံ၊ ပြီ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ “အတ္တကာမံ အာပန္နော”တိ ပါဠိသော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ “အယမေဝ ပါဠိသော၊ ကိ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ပထဝီခဏနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၆။ * ကတသင်္ခါရာ၊ ပြုအပ်သောပြုပြင်ခြင်းရှိကုန်သော။ သေတမတ္တိကာ ဝိယ၊ ဖြူသောမြေတို့ကဲ့သို့။ သက္ခရာဇာတိ၊ ကျောက်စရစ်မျိုးသည်။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့၏။ “အကတပဗ္ဗာရေတိ ဣဒံ၊ ကိ။ အဝလဉ္စိတဗ္ဗဋ္ဌာနဒဿနတ္ထံ၊ မသုံးသော အရပ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ “အနောဝဿ ကဋ္ဌာနဿ၊ မိုးမစုတ်ရာ အရပ်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။” ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ မုသိကုက္ကုရန္တိ တ္ထေ၊ ဤ။ မုသိကာပိ၊ ကြက်တို့သည်လည်း။ ဥဒ္ဓုပံသု၊ ရက်သောမြေ။ သုဒ္ဓစိတ္တာတိ တ္ထေ၊ ဤ။ “ဝေံ၊ သိ။ ပဝဋ္ဌိတေ၊

၁။ ... “မောစေသိ”တိ ပါဠိသော သမ္ပတိပါဠိသော သုန္ဒရော (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ကဋ္ဌသက္ခရာ (ဆဋ္ဌ)

လိမ့်သည်ရှိသော်။ ပထဝီ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇိယတိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ
 ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ နော စေ ပထဝီဘေဒတ္ထိကာ၊
 အကယ်၍ မြေ၏ ပျက်စီးခြင်းကို အလိမ္မာရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သုဒ္ဓစိတ္တာ နာမ၊
 မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပံသုအာဒယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ ကော
 ဌာသာ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ကေစိ၊
 တို့သည်။ “သဗ္ဗစ္ဆန္ဒာဒိသု၊ သဗ္ဗစ္ဆန္ဒအစရှိသော ကျောင်းတို့တွင်။ ဥပဗျေ၊
 ထက်ဝက်သော အမိုးအရရှိရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သဗ္ဗစ္ဆန္ဒစသည်တို့၌။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
 ဝတ္ထု၊ နော၊ ၏။ သမ္ဘဝါ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်ရာ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤပုဒ်
 ၌ကား။ ဇာတပထဝီ စ၊ လည်းကောင်း။ အဇာတပထဝီ စ၊ လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒွေယေဝ ဝတ္ထု၊ နိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော မြေတို့တွင်။ ဧကေန၊ တခု
 သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ တောပိ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝစနံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌသင့်သော စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏
 တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ ပန၊ ထိုဒုက္ကဋ္ဌကိုကား။
 သညာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မသို့။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာတည်း။

၈၇။ အဂ္ဂိ ကာတံ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ချ၍
 လောင်စာပေးကာမျှဖြင့်။ ဥသုမံ၊ အငွေ့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပထဝီယာ၊ မြေမှ။ ဝါ၊ မြေ၌။ အဂ္ဂိမ္ဟိ၊ မီးကို။
 ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒုရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ ဘူမိ၊ မြေသည်။
 ဥဏှာ၊ ပူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော အရပ်ကို။
 ကောပေတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ န စ ကပ္ပတိ၊ အပ်လည်း မအပ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ယသ္မိ ဌာနေ၊ ၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ သော ပဒေသော၊ ထိုကျရာ
 အရပ်သည်။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ န ဥဟတိ၊ မလောင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဥဟိတေပိ၊ သော်
 လည်း။ (၂၉၇) “အဒဗ္ဗာယ ပထဝီယာ အဂ္ဂိ ဌပေတံ န ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ၍။

၁။ သော အဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်။ တံ၊ ထိုကျရာအရပ်ကို၊ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ (ဆဋ္ဌ)

ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပါတနာယေဝ၊ ချသဖြင့်လျှင်။
ပတိတေ၊ ကျရာ၌။ ဥပဒါဟေ၊ လောင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒေါ
သော၊ အပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပထဝီခဏနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ပဌမော၊ သော။ မုသာဝါဒဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
သမတ္တော၊ ပြီ။

၂-ဘူတဂါမဝဂ္ဂ

၁-ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၉။ ဖရသုံ နိဂ္ဂဟေတုံ အသက္ကောန္တောတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။
ဒဿိတဘာဝံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတိ၊ သိစေ၏။ ကဿု၊
ကြောင့်။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဖရသုံ၊ ပုဆိန်ကို။ ဥဂ္ဂိရိ၊ ချီသနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ မနုဿာနန္တိအာဒိ၊ မနုဿာနံ-စသည်သည်။
တဿ ပဉ္စဿ၊ ထိုအမေး၏။ ပရိဟာရော၊ တည်း။ “အာကောဋေသိ ဆိန္ဒူ
တီတိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ရုက္ခဒေဝတာနံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့၏။
ဟတ္တာနိ၊ လက်တို့သည်။ ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ စတုမဟာရာဇိကာဒိနံ၊ စတု
မဟာရာဇ်အစရှိသော နတ်တို့၏။ ဟတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အစ္ဆေဇ္ဇာနိ ဝိယ၊
မပြတ်ကုန်သကဲ့သို့။ အစ္ဆေဇ္ဇာနိ၊ မပြတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်”။
ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၉၀-၉၂။ ဘဝန္တိ အဟုဝုဉ္ဇာတိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘူတ-
သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဒွိကာလိကော၊ ကာလနှစ်ပါး၌ ဖြစ်၏။ ဗီဇတော၊ မျိုး
စေ့မှ။ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော ဘူတဂါမဖြင့်။ ဗီဇံ၊ ဗီဇကို။ ယဒိ ဒဿိတံ၊
အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဗီဇံ၊
သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တထေဝ၊ ထိုဗီဇသည်ပင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဝါ၊
အကြောင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သောဝ ကုက္ကုဋေ၊ မဟိမက္ခိတောတိ၊
မက္ခိတောဟူသော။ အယံ ပါဌော၊ သည်။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ မဟိ
မက္ခိတော ၊ မြေဖြင့် လိမ်းကျံသော။ သောဝ ကုက္ကုဋေ၊ ထိုကြက်ကဲ့သို့
တည်း။ အဋ္ဌကထာသုပိ၊ တို့၌လည်း။ “ဗီဇေ ဗီဇသည်” တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊

၁။ မံသိမက္ခိတော (ဆဋ္ဌ)

၏။ ယံ ဗီဇံ၊ သည်။ ဘူတဂါမော နာမ၊ ဘူတဂါမ်မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တသ္မိံ ဗီဇေ၊ ထိုဗီဇ၌။ ဘူတဂါမဗီဇေ၊ ဘူတဂါမ်ဖြစ်သော ဗီဇ၌။
 ဣတိ ယောဇေတွာ၊ ၍။ အမူလကတ္တာ၊ အမြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 သမ္ပုဏ္ဏဘူတဂါမော၊ သည်။ န ဟောတိ ကိရ၊ မဖြစ်သတတ်။ “ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ သမူလမတ္တော ဝေ ၁၊ အမြစ်ရှိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဘူတဂါမော
 နာမ၊ မည်၏။ “ဣတိ၊ သ္မိ။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။”
 အဘူတဂါမမူလတ္တာထိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဘူတဂါမတော၊ ဘူတဂါမ်မှ။ အနုပုန္ဒတ္တာ၊
 မဖြစ်သောကြောင့်။ အဘူတဂါမမူလံ၊ မူလမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘူတ
 ဂါမဿ၊ ၏။ အမူလကတ္တာ၊ အမြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူတဂါမ
 မူလံ၊ မည်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဘူတဂါမ်မှ။ အညော၊ သော။
 ဘူတဂါမော၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်”။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဒွိဓာပိ၊ နှစ်ပါး
 အပြားအားဖြင့်လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ပိယဂုံ၊ သျှိသျှားသည်။ အသနရုက္ခော၊
 ထောက်ကြန့်ပင်သည်။ ဝစုနတစော၊ ပွားသော အခေါက်ရှိ၏။ ခဇ္ဇေလော၊
 ခဲအပ်သော အသီးရှိသည်။ “သီတသာလော ၂၊ အေးသော အနှစ်ရှိသည်။ အသိ၊
 ၏။ ဣတိပိ၊ သ္မိလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမူလကဘူတဂါမေ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆတိတိ
 တော၊ ၌။ နာဠိကေရဿေဝ၊ အုန်းသီး၏လျှင်။ အယံ၊ ဤအရွက်သာပေါက်၍
 အမြစ်မပေါက်သော အုန်းပင်ငယ်သည်။ ပဋိဝိသိဋ္ဌဇာတတ္တာ ၃၊ အထူးဖြစ်
 သောကြောင့်။ အမူလကဘူတဂါမေ၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သ္မိ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

[အမူလကဘူတဂါမေ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆတိတိ နာဠိကေရဿ အာ
 ဝေဏိကံ ကသ္မာ ဝဒတိ-ဟု တေရသကဏ္ဍပါဌ်ရှိသည်။ ယခု ဤဒ္ဓိကာ
 ၌ ပဋိဝိသိဋ္ဌဇာတတ္တာ-ဟု ရှိ၏။ ဆင်ခြင်ပါလေ။]

ဗီဇဂါမာနုလောမတ္တာဝ၊ ဗီဇဂါမ်အား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု ဖြစ်၏။ န ဝါသေတဗ္ဗံ၊ မသုံးအပ်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “ဒုရူပစိဏ္ဏတ္တာ၊ ဒုရူပစိဏ္ဏဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သ္မိ။
 လိခိတံ၊ ၏။ “ယေသံ ရုက္ခာနံ သာခါ ရုဟတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ ယေသံ၊ အကြင်သစ်ပင်တို့၏။ သာခါ၊ သည်။ န ရုဟတိ၊ မပေါက်။
 တေသံ၊ ထိုသစ်ပင်တို့၏။ သာခါယ၊ အခက်၌။ ကပ္ပိယကာရကကိစ္စံ၊ ကပ္ပိ
 ခြင်းကို ပြုခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ “ဣတိ၊
 သ္မိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မုဒ္ဒတိဏန္တိ နာမံ၊ မုဒ္ဒတိဏံ ဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထို
 မြက်ပင်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “မုဒ္ဒတိဏန္တိ ပါဌော” တိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ၏။

၁။ သမူလပတ္တော ဝေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝီတသာလော (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ သံဋ္ဌဝိသိဋ္ဌဇာတတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

သမဏကပေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သမဏဝေါဟာရေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏ အပ်သော ဝေါဟာရတို့ဖြင့်။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ကပ္ပိယံ ကရောဟိ”တံ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာဏတ္တိယာ၊ စေသဖြင့်။ ကရောန္တေနာပိ၊ ပြုစေသည်လည်း ဖြစ်သော။ သာမဏေရာဒိနာ၊ သည်။ (၂၉၈) “ကပ္ပိယ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတှာဝ၊ ဆို၍သာလျှင်။ အဂ္ဂိပရိဇိတံ၊ မီးဖြင့် ကပ္ပိခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ အဂ္ဂိပရိဇိတာဒိနိ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ကပ္ပိယတ္တာ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဗိဇနိဗ္ဗုဗိဇာနိပိ၊ အဗိဇ နိဗ္ဗုဗိဇ တို့သည်လည်း။ “ပဉ္စဟိ သမဏကပေဟိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပဝိဋ္ဌာနိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယထာလာဘတော၊ ယထာလာဘ နည်းဖြင့်။ သမဏကပ္ပဝစနံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိသော စကားကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကပ္ပိယ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုလျက်။ ကပ္ပန္တိ၊ ရှိ။ စေဝဒတိ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ “ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ကပ္ပိယ”န္တိ ဝစနံ၊ ကို။ သကသကဘာသာယပိ၊ မိမိ မိမိတို့၏ ဘာသာဖြင့်လည်း။ ဝတ္တု၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ “ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကပ္ပိယန္တိ ဝတှာ”တံ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ကပ္ပိယံ” ဣစ္စေဝ၊ ကပ္ပိယံဟူ၍သာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဣတရေန၊ တပါးသော သာမဏေ အစ ရှိသောသူသည်။ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ၊ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ‘ဥစ္ဆု၊ ကပ္ပိယံ ကရိဿာမိတိ ဒါရံ ဝိဇ္ဈတိ’တံ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝိရဒ္ဓတိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုစေအပ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ကပ္ပိယန္တိ၊ ရှိ။ သိတ္တာဒိ၊ ထမင်းလုံး အစရှိသည်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ “ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ် စကား၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ကာတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋနဘာဝေနေဝ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဇ္ဈိတှာ၊ ထိုး၍။ ကတေပိ၊ သော်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ယဒိ န ဝဋ္ဋေယျ၊ သည်ဖြစ်အံ့။ သိတ္တာဒိမ္ပိ၊ ထမင်းလုံးစသည်ကို။ ကတေ၊ သော်။ န ဝဋ္ဋေယျ၊ မအပ်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခံတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဥဋ္ဌိတသေဝါလသဋ္ဌံ၊ ပေါက်သော မှော်ရှိသော ရေအိုးကို။ အာတပေ၊ နေပူ၌။ နိက္ခိပိတံ၊ ထားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝိကောပေတု

ကာမတာယ၊ ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုက္ခဋ္ဌိ၊ သည်။
 ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ “ပုပ္ဖရဇ္ဇ၊ ပန်းကိုစည်းသော ကြိုး
 သည်။ ဘာဇနဂတိကာ၊ ယဉ်ရာခွက်နှင့်တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
 ဝနုတိ၊ မအပ်။ နာဠေ ဝါ၊ အရိုး၌မူလည်း။ ဗဒ္ဒပုပ္ဖကလာပေ၊ ဖွဲ့သော
 ပန်းအစည်း၌။ နာဠေသ္မိ၊ အရိုးကို။ ကတေပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဝနုတိ၊
 ၏။ တသ္မိ၊ ထိုအရိုး၌။ ပုပ္ဖဿ၊ ပန်းပွင့်၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။
 ဝိဇဂါမေန၊ ဖြင့်။ အနဝသေသ ပရိယာဒါနတ္ထံ၊ အကြွင်းမရှိအလုံးစုံကို အကုန်
 ယူခြင်းငှာ။ ဘူတဂါမော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-အညဝါဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၈-၉။ အညံ၊ ဘာပီးကို။ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အညဝါဒကံ၊ မည်၏။ “ဝစနံ၊ အဖျင်းဖျင်းပြောဆိုသောစကား
 ကို။ န ကရေယျ၊ ရာ”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “တုဏှိဘူတသေတံ နာမ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဥဿာတေတုကာမောတိ၊ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမောဟ
 နိတုကာမော၊ ငိုက်ခြင်းမိုက်ခြင်းကို ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ အန္တရာယံ၊ ကို။
 ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၀။ “သုဒိဋ္ဌော ဘန္တေ၊ န ပနေသော ကဟာပဏောတိအာဒိသု၊
 တို့၌။ အနာရောပိတေ၊ မတင်သေးသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခဋ္ဌေန၊ နှင့်။ သဟ၊
 တက္ခ၊ မုသာဝါဒပါစိတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရောပိတေ၊ အည
 ဝါဒကကံ၊ ဝိဟေသကကံသို့ တင်ပြီးသော်။ ပါစိတ္တိယဒ္ဓယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်
 နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၀၂။ အဓမ္မေန ဝါ ဝဂ္ဂေန ဝါ န ကမ္မာရဟဿ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 “မယိ၊ ငါသည်။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ မမံ ဝါ၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း။ အညံ
 ဝါ၊ ကပါးသူကိုလည်းကောင်း။ သံဃော၊ သည်။ အဓမ္မေန ဝါ၊

၁။ အရောပိတေ (ဆဋ္ဌ)

ဖြင့်မူလည်း။ ကမ္မံ၊ ကိံ။ ကရိယတိ၊ ပြုလတ္တံ။ ဝဂ္ဂေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။
 ကမ္မံ၊ ကိံ။ ကရိယတိ၊ လတ္တံ။ (၂၉၉) န ကမ္မာရဟယ ဝါ၊ ကံမထိုက်
 သည်မူလည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ကမ္မံ၊ ကိံ။ အညယ ဝါ၊ အားမူ
 လည်း။ ကမ္မံ၊ ကိံ။ ကရိယတိ၊ လတ္တံ။ ဣတိ ကတော၊ ရှိ။ န ကထေတိ၊
 မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတပွံ၊ ၏။

အညဝါဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၀၃။ “ဆန္ဒာယာ”တိ ဣတ္ထိ၊ ချွံ။ အက္ခရက္ခရာယာတိအာဒိ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ လိင်္ဂဝိပလ္လာသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဆန္ဒတ္ထံ၊ အလိုသို့
 လိုက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။
 သေနာယနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အတ္တနိ၊
 မိမိ၌။ ဆန္ဒတ္ထံ၊ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းငှာ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၁၀၆။ အနုပသမ္ပန္နန္တိအာဒိသု၊ တိ၌။ ကရဏတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ၏။ အညံ အနုပသမ္ပန္နန္တိ ဣတ္ထိ၊ ချွံ။ အညေန၊ သော။ အနုပသမ္ပန္နေန၊
 သာမဏေသည်။ တယ ဝါတိ ပဒေ၊ ချွံ။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ သာမဏေ၏။
 သမ္ပုတိကာလေ၊ သမုတ်သောကာလ၌။ ပဉ္စင်္ဂဝိရဟာဒယော၊ ပဉ္စင်္ဂဝိရဟ-
 အစရှိသည်တို့သည်။ အသမ္ပတာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “ဥပသမ္ပန္နေန၊ သည်။ လဒ္ဓသမ္ပုတိ၊ သည်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန၊ သိက္ခာ
 ချသဖြင့်။ ဝိနယတိ၊ ပျက်၏”။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃေ
 နာတိ ဣတ္ထိ၊ ချွံ။ သဗ္ဗေန၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ ကမ္မဝါစာယ၊
 ဖြင့်။ အဿာဝေတွာ၊ မကြားမှု၍။ “သော ဘာရော၊ သည်။ တဝ၊ ၏။
 ဘာရော၊ ဝန်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ၊ စင်စစ်လျှင်။ အာရော
 ပိတဘာရော၊ သံဃာသည် တင်အပ်သော ဝန်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 ဣတ္ထိ၊ ချွံ။ ဧဝံ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဿာဝိတ
 ဘာဝမတ္တမေဝ၊ မကြားအပ်သော အဖြစ်မျှကိုသာလျှင်။ ဒီပေတိ၊ ၏။
 သယမေဝါတိ ဣတ္ထိ၊ သယမေဝ-ဟူသော ဤပါဠိတော်ပါ၌။ ဣတရေသံ၊
 ငါမှ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။
 ပညာယိယတိ၊ ထင်လတ္တံ။ အဘူတေန၊ အဘူတဖြင့်။ ခိယနကဿ၊
 ရှုတ်ချသော။ အာဒိကမ္မိကဿ၊ အာဒိကမ္မိကရဟန်းအား။ ကထံ၊ အဘယ်

သို့ဖြစ်၍။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
 အံ။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ မုသာဝါဒေ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိယေ
 ဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒွေ ပါစိတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဝိယ၊
 ဟောကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗပယောဂေ၊ ဌံ။ ရုက္ခာဒိဆိန္ဒ
 နာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ စိစစ်အပ်၏။

ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

၄- ပဌမသေနာသန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၁၀။ “ဝေဠိဒံ ဘဂဝတာ သိက္ခူနံ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ ဟောတိ”
 တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေ၊ ဌံ။ “ကော
 ပညတ္တိ၊ ကော အနုပညတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဣဓ၊ ပုဒ်၌။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာပိ သိဒ္ဓံ၊ ၍ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ “ဝေဠု
 ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေယျာကာ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပညတ္တိ
 ဌာနံ၊ သည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်ကား။
 “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌ မာသေ ။ပ။ နိက္ခိပိတု”န္တိ၊ ၍။ တွေက
 မေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တံ၊ ကို။ (၃၀၀) ကသွာ၊ ကြောင့်။
 တွေကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ ပဌမပညတ္တိယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗတော၊
 ဆိုအပ်သောကြောင့်။ အဝိသေသတ္တာ၊ အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န
 ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အဝိသေသတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယဒိ န ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍မဆိုအံ။
 ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တွေ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။ ကာ၊
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဇ္ဈောကာသေတိ ပညတ္တိ၊ အဇ္ဈော
 ကာသေဟူသောပညတ်တည်း။ အယံ အနုပညတ္တိ၊ ဤ အဇ္ဈောကာသေ-ဟူ
 သော အနုပညတ်သည်။ ပညတ္တိယမ္ပိ၊ မူလပညတ်၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပန၊ ထို မူလပညတ်၌
 ရှိသော အဇ္ဈောကာသေသဒ္ဓါသည်။ သြကာသမတ္တဒီပနံ၊ အရပ်မျှကို ပြု
 တတ်၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော အနုပညတ်၌လာသော အဇ္ဈော
 ကာသေ-သဒ္ဓါသည်။ စတုဝဿိကမာသသင်္ခါတကာလဒီပနံ၊ မိုးလေးလဟု

၁။ အနာပတ္တိ(ဆဋ္ဌ)

ဆိုအပ်သော ကာလကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကာလောကာသံ၊ ကာလ၊
 သြကာသနှစ်ပါးစုံကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတော၊ ၎င်း။
 “အဇ္ဈောကာသေ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူ
 သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ နိက္ခိပိတု”န္တိ၊ ဟူ
 ၎င်း။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဧတေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ မာ
 တိကာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၎င်း။ “ယတ္ထ စ ယဒါ စ သန္တရိတံ န ဝဋ္ဋတိ၊ တံ
 သဗ္ဗမိဓ အဇ္ဈောကာသသချံမေဝ ဂတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ”န္တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 ဟေမန္တကာလဿ၊ ၎င်း။ အနာပတ္တိသမယတ္တာ၊ အနာပတ္တိသမယဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ နိဒါနာနပေက္ခံ၊ နိဒါန်းကိုမင်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ တထာ ဟိ တတော ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အဇ္ဈော
 ကာသပဒသာမတ္ထိယေန၊ အဇ္ဈောကာသပုဒ်၏ သာမတ္ထိယ အစွမ်းအားဖြင့်။
 အယံ ဝိသေသော၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော အထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ -ဝဿာန
 ကာလေ၊ မိုးလ၌။ သြဝဿကဋ္ဌာနေ၊ မိုးစုတ်ရာ အရပ်၌။ အဇ္ဈောကာသေ
 စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ မဏ္ဍပါဒိမ္ပိ စ၊ မဏ္ဍပ်အစရှိသည်၌ လည်းကောင်း။
 န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟေမန္တကာလေ၊ ဆောင်းလ၌။ ပကတိ အဇ္ဈောကာသေ၊
 ၎င်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ဣဓ၊ ၎င်း။ သြဝဿကေပိ၊
 မိုးစုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ မဏ္ဍပါဒိမ္ပိ၊ ၎င်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ တဉ္စ ခေါ၊
 ထိုသို့ အပ်ခြင်းသည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဟိမဝသေန၊ ဆီးနှင်း
 ၎င်း အစွမ်းအားဖြင့်။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာ နေရာကို။ န တေမေတိ၊ မစုတ်။
 ဂိမ္ပလာလေ၊ ၎င်း။ ပကတိ အဇ္ဈော ကာသေပိ၊ ပကတိ လှင်တီးခေါင်၌လည်း။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ တဉ္စ၊ ထိုသို့ အပ်ခြင်းသည်လည်း။ အကာလမေသဒဿနေ
 ယေဝ၊ အကာလမိုးကို မြင်သောအခါ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ
 အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ “အဋ္ဌ မာသေ”တိ စ၊ ၎င်း
 လည်းကောင်း။ “ဝဿိကသင်္ကေတေ”တိ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ဧတေသံ
 ဒိန္နံ ပဒါနံ၊ ထို နှစ်ပုဒ်တို့၏။ သာမတ္ထိယတောပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓေါ၊ ၎င်း။

ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၎င်း။ သန္တသိတဝိသေ
 သောဝ၊ ပြအပ်သော ဝတ္ထု အထူးရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ ဓမ္မာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ သြနဒ္ဓကော ဝါ၊ မြွေအပ်သော ညောင်စောင်းသည်လည်းကောင်း။
 နဝဝါယိမော ဝါ၊ ရက်သစ်ဖြစ်သော ညောင်စောင်းသည် လည်းကောင်း။

၁။ ယသ္မာ ဥဘယမ္ပိ ဧကံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဟိမဝသေန (ဆဋ္ဌ)

သိသံ၊ လျှင်။ န ဝိနဿတိ၊ မပျက်ရာ။ ကာယာနံဂတိကတ္တာတိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ တတ္ထ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အရပ်၌။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သောကြောင့်။ သံသိကမဉ္စာဒိမ္မိ၊ သံသိက ညောင်စောင်း စသည်၌။ ကာယံ၊ ကို။ ဖုဿာပေတွာ၊ ထိစေ၍။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ “သံသိကံ ပန၊ သံဃာဥစ္စာဖြစ်သော ညောင်စောင်းစသည် ကိုကား။ ‘အဇ္ဈောကာသပရိဘောဂေန၊ ဖြင့်။ အန္တေ၊ တို့။ ယထာသုခံ၊ အလိရိတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်တော် မူပါကုန်လော’။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ ဒါယကာ၊ တို့သည်။ ဒေန္တိ၊ လူကုန်အံ့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အိပ်ရာ နေရာ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣစ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပဋိက္ခေပါဘာဝတော စ၊ ပယ်ခြင်း၏ ရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ “အညဉ္စ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အိပ်ရာနေရာသည်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ ဝတ္တံ၊ ဧ။ “ပါဒဋ္ဌာနာဘိမုခါတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ နိသိဒန္တဿ၊ နေသောသူ၏။ ပါဒပတနဋ္ဌာနာဘိမုခါ၊ ခြေကျရာအရပ်သို့ ရှေးရှု။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ သမ္ပဇ္ဇန္တဿ၊ တံမြက်လှည်းသောသူ၏။ ပါဒဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊ ခြေရှိရာသို့ ရှေးရှု။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ဧ။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၁၁၁။ “ပါဒုဒ္ဓါရေနာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဗဟိဥပစာရေ၊ ဥပစာပ၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဧ။ ဓမ္မကထိကဿ၊ အား။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့ တည်း။ ကဿ၊ ကြောင့်။ န ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်မသင့်သနည်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဝုဗ္ဗတရေဟိ၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ဂဟေတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သောကြောင့်။ န ပါစိတ္တိယံ၊ မသင့်။ ဓမ္မကထိကဿ ပန၊ အားကား။ အနုဋ္ဌာပေတဗ္ဗတ္တာ၊ မထစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ “အနာဏတ္တိယာ၊ မစေခိုင်းသဖြင့်။ ပညတ္တိယမ္ပိ၊ မိမိအလိုလို ခင်းရာ၌လည်း။ တဿ၊ ထို ခင်းသောရဟန်း၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း”။ ဣတိ ဝတ္တံ၊ ဧ။

၁။ ကာယေ ယတ္ထ၊ တတ္ထာ ဂတတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

(၃၀၁) ၁၁၂။ ပရိဟရဏေ ဝေါတိ၊ ဧတ္ထိ၊ ခန္ဓိ။ ဂဟေတွာ၊ ယု၍။ ဝိစာရဏေ၊ စီရင်၍ ခင်းရာ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကကရဏေ၊ ဥစ္စာကို ပြုရာ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဗီဇနပတ္တကံ၊ ဗီဇနပတ္တကဟူသည်။ စတုရဿဗီဇနိ၊ လေးထောင့်ရှိသော ယပ်ဝန်းတည်း။

၁၁၃။ “ယော ဘိက္ခု ဝါ သာမဏေရော ဝါ ။ပ။ လဇ္ဇီ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အလဇ္ဇိံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဠေ၊ ပါဠိ၌။ “ကေနစိ ပလိဗုဒ္ဓံ ဟောတိ” တိ စ၊ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ပလိဗုဒ္ဓ” ၌ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သေနာသနံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “အနာပုစ္ဆံ ဝါ” တိ၊ ၍။ ပါဠေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ပဌမသေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၁၆-၇။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤ ပါဝါရော ကော ဇဝေါ-မျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ ပဒဋ္ဌာဒ ယောပိ၊ ခင်းနှီးပြောက်စသည်တို့လည်း။ လဘန္တိ ဝေ၊ ကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ “အညံ၊ တပါးသော။ အတ္ထရဏာဒိ၊ ကို။ အကပ္ပိယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို” ။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဉ္ဇံ ဝါ ပိဋံ ဝါ ဝိဟာရူပစာရေ ဝါတိ ဣမိနာပိ၊ ပစာရေ ဝါ-ဟူသော ဤပါဠိနှင့်လည်း။ သံသန္ဓနတ္ထံ၊ နှီးနှောအံ့သောငှာ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တော၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အထ ခေါတိအာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ရုက္ခမူလေ” တိ ဧတံ၊ သည်။ ဥပစာရ မတ္တံဝိ၊ ဥပစာရမျှသာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၁၈။ အနာပုစ္ဆိတွာပိ ဂန္တံ၊ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထိ၊ ၌။ အသတိဟာ၊ သတိ ကင်းသဖြင့်။ ဂစ္ဆတောပိ၊ သွားသော ရဟန်းအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊

၁။ ဥပစာရမတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

မသင့်။ အာပုစ္ဆန် ပန၊ ပန်ခြင်းသည်ကား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဗ္ဗိစ္စ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ အနာပုစ္ဆတော၊ မပန်သောရဟန်းအား။ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌတာ၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပုဂ္ဂလိကသေနာသနေ၊ ဤ။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ သေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ အတ္ထရိတာ၊ ခင် ၍။ သံဃိကသေနာသနေ ဝါ၊ ဤမူလည်း။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ သော။ သေယျံ၊ ကို။ အတ္ထရိတာ၊ ခင်း၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “သေယျာမတ္တမေ နသေယျာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဓ ပန၊ ဤကား။ “ပလိဗုဒ္ဓံ၊ ပလိဗုဒ္ဓေါ” တိ၊ ၍။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ပါဠိသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၍။

ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-အနုပခဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၁။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေသုယေဝ၊ တို့တွင်သာ။ ထေရာ ဘိက္ခုတိ၊ ၍။ ကေဝိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဒေ ဓောဝိတာတိအာဒိမ္မိ၊ ဤ။ ပဝိသန္တဿ ဝါ၊ ဝင်သော ရဟန်း၏မူလည်း။ ပါဒဓောဝနပါသာဏတော၊ ခြေဆေးကျောက်မှ။ ယာဝ မဉ္ဇပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တိုင်အောင်။ ပဿာဝတ္ထာယ၊ ငှာ။ နိက္ခမန္တဿ ဝါ၊ ထွက်သော ရဟန်း၏မူလည်း။ ယာဝ ပဿာဝဋ္ဌာနံ၊ ကျင်ငယ်သွားရာ အရပ်တိုင်အောင်။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၍။ ဧဝံ (၃၀၂) သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “ပဿာဝတ္ထာယ နိက္ခမန္တဿ ဝါ” တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ “ပဿာဝဋ္ဌာနတော နိက္ခမန္တဿ ဝါ” တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၍။ ပဿာဝဋ္ဌာနန္တိ၊ ၍။ ကတ္ထစိပေါတ္ထကေ၊ ဤ။ အတ္ထိ၊ ၍။ တထာ ဟိ တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ “ပဝိသန္တဿ ပါဒဓောဝနပါသာဏတော ယာဝ မဉ္ဇပိဋံ နိက္ခမန္တဿ မဉ္ဇပိဋတော ယာဝ ပဿာဝဋ္ဌာနံ တာဝ ဥပစာရေ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒေ ဓောဝိတာ ပဝိသန္တဿ၊ ပဿာဝတ္ထာယ နိက္ခမန္တဿ စ ဒွါရေ နိက္ခိတ္တပါဒဓောဝနပါသာဏတော၊ ပဿာဝဋ္ဌာနတော စ မဉ္ဇပိဋံ” န္တိ၊ ၍။ ကတ္ထစိပေါတ္ထကေ၊ ဤ။ ပါဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ သော ပါဋ္ဌော၊ သည်။ အပါဋ္ဌော၊ ပါဋ္ဌပျက်တည်း။ ဝါ၊ ပါဋ္ဌကောင်း မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဉ္ဇပိဋာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်သော ရဟန်း၏။ ယာဝ

မဉ္ဇူပိဋ္ဌာနံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တိုင်အောင်။ ဥပစာရော၊ ဖြစ်၏။ နိက္ခမန္တဿ၊ ၏။ တတော၊ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်မှ။ ပဋ္ဌာယာ၍။ ယာဝပဿာဝဋ္ဌာနဝစ္စကုဋိစကံမဋ္ဌာနံ၊ ပဿာဝဋ္ဌာန၊ ဝစ္စကုဋိစကြံသွားရာ တိုင်အောင်။ ဥပစာရော၊ ၏။ ဣမိနာ အထွေနှာ၊ ဤအနက်နှင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သံသန္တတိ၊ နှိုးနှော၏။ ဝါ၊ ညီ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်သော။ ပါဠော၊ ပါဠိကို။ ဝါ၊ တထာဝိဓော၊ ထိုသို့အပြားရှိသော။ ပါဠော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤကား တထာဝိဓောရှိသော ပါဠိနှင့် အညီတည်း။) ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၁၂၂။ ဥပစာရံ ဌပေတောတိ ဣတ္ထံ၊ ပါဠိ၌။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဗုတ္တဥပစာရံ၊ ကို။ ဌပေတော၊ ၍။ “ဒဿနသဝန္တပစာရေပိ၊ ဒဿန္တပစာ၊ သဝန္တပစာ၌လည်း။ သန္တရန္တဿ၊ ခင်းသော ရဟန်းအား”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။
အနုပခဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-နိက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၆-၇။ ဆသတ္တကောဋ္ဌကာနိ ဝါတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ ဒွါရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ အဓိပေတံ၊ ၏။ “နိက္ခမာ ထွက်လော။” ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ သုတောပိ၊ ကြား၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုမိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အဂ္ဂိသာလာဒိ ဝေ၊ မီးတင်းကုပ် စသည်လျှင်။ ဥပစာရော၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေဒိတပွံ၊ ၏။

နိက္ခမန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၉။ “ပမာဏမဇ္ဈိမဿ၊ ပမာဏ အလတ်ဖြစ်သော သူ၏။ ဂလပမာဏေ၊ လည်ပမာဏရှိသော အရပ်၌။ ဒိန္နတုလာပိ၊ ပေးအပ်သော ထုပ်လျှောက်သည်လည်း။ ဝေဟာသကုဋိယေဝ၊ လျှင်တည်း”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “သာ၊ ထိုသို့သော ဝေဟာသကုဋိကို။ ဣဓ၊ ၌။ န အဓိပေတာ”။ မလိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ မဉ္ဇူပိဋ္ဌာနံ (?)

၉-မဟာလ္လက ဝိဟာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၀၃) ၁၃၅။ ယာဝ ဒွါရကောသာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဒွါရသမိာဂါ၊
 တံခါးအနီးမှ။ ယာဝ ဘိတ္တိ၊ နံရံတိုင်အောင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 တံ၊ ထိုစကားသည်။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားတည်း။
 ကဝါဠဝိတ္ထာရပုမာဏောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဟတ္ထပါသဿ၊ ကို။ အဓိပေတတ္တာ၊
 လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမန္တာ၊ မှ။ ကဝါဠဝိတ္ထာ
 ရပုမာဏ ဥပစာရဿ၊ တံခါးရှက်အပြန် ပမာဏရှိသော ဥပစာရကို။
 ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပရိပူရဥပစာရာပိ၊ မပြည့်သော
 ဥပစာရရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကံ ကရောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
 အာလောကံ၊ အလင်းကို။ သန္ဓေတိ ပိဓေတိ၊ ပိတ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သန္ဓိ ဝေ၊ သန္ဓိသည်ပင်။ အာလောကသန္ဓိနာမကာ၊ ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါတပါနကဝါဠလေပကမ္မေ၊ လေသာပြတင်း
 တံခါးကို လိမ်းကျသော အမှု၌။ အပ္ပဟရိတဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အပ္ပဟရိတဋ္ဌာန
 ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

၁၃၆။ ဣဋ္ဌကာဒီတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဆဒနကပါလသိလာဒီဣဋ္ဌကာ၊ မိုးသော
 အုတ်ကျပ်၊ ကျောက်အစရှိသော အုတ်တည်း။ ဆဒနပရိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဌမံ
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိအောင်။
 ဆာဒေတွာ၊ မိုး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဆာဒနဒဏ္ဍကေ၊ အမိုးနှင့်တံတို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊
 ၍။ ဒုတိယဝါရံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဆာဒေတပ္ပံ၊
 မိုးအပ်၏။ “တတိယဝါရ စတုတ္ထ ဝါရေသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။
 ဒွေ မဂ္ဂေ၊ နှစ်ခုသောအစဉ်တို့ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ တတိယမဂ္ဂံ၊
 သုံးခုမြောက်သော အစဉ်ကို။ အာဏာပေတွာ၊ ၍။ ပက္ခမိတပ္ပံ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ “ပုနပုနံ ဆာဒါပေတိ”
 တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။

ပေါရာဏာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ပဌမဝါရေယေဝ၊ ပထမအကြိမ်၌
 သာလျှင်။ တယောဝ မဂ္ဂေ၊ သုံးခုမြောက်သော အစဉ်တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတံ၊
 ဌာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထတော၊ လေးကြိမ်
 မြောက်သော အစဉ်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ အာပတ္တိပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာ
 ပတ်သင့်၏။ စတုတ္ထလေပတော၊ လေးကြိမ်မြောက် လိမ်းကျသည်မှ။ ပဌာ
 ယ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌။
 ဆဒနေ၊ အမိုး၌။ ဝုတ္တဝိဓိနိဒါနေန၊ ဆိုအပ်သော အစီအရင်နိဒါန်းနှင့်။

သမေတိ၊ ညီ၏။ လေပေ၊ လိမ်းကျံရာ၌။ ဝုတ္တဝိဓိတိကစ္ဆေဒေန၊ ဆိုအပ်
 သော အစီအရင်ရှိသော တိက်အဆုံးအဖြတ်နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ တထာပိ၊
 ထိုသို့ ညီသော်လည်း။ သော ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ န ယုတ္တောဝ၊ မသင့်
 သည်လျှင်တည်း။ နိဒါနေ စ၊ နိဒါန်း၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊
 ၌လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓလေပတ္တာ၊ ပြီးပြီးသော လိမ်းကျံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သဗ္ဗသော ဝါပိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်လည်း။ အစ္ဆန္ဓေ၊
 မမိုးသောကျောင်း၌။ ဆန္ဓေ ဝါပိ၊ မိုးသောကျောင်း၌လည်း။ အနေကသော၊
 အကြိမ်များစွာ။ ပရိယာယတတိယသေဝ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော အစဉ်ကို
 သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ နော သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊
 ၏။ “ဒွေ မဂ္ဂေ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ဒွေ ဆဒနေ”တိ စ၊ ၍
 လည်းကောင်း။ “တတိယဝါရံတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဝံ ဆာဒါပေ
 ဟိ၊ မိုးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ
 စ၊ လည်း။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။

မဟလ္လကဝိဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၄၀။ သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာတည်း။

သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယော၊ သော။ ဘူတဂါမဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
 သမတ္တော၊ ပြီ။

၃-သြဝါဒဝဂ္ဂ

၁-သြဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၀၄) ၁၄၄။ ကထာနုသာရေနာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ယော၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကတ္ထိကော၊ ဘိက္ခုနီမဆုံးမခြင်းငှာ အလိုရှိ
 ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိ သီလော၊ အဘယ်သီလရှိသနည်း။ ကိ
 သမာစာရော၊ အဘယ်အကျင့်ရှိသနည်း။ ကတရ ကုလာ၊ အဘယ်အမျိုးမှ။

ပဗ္ဗဇီတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ ဣတိအာဒိကထာနုသာရေန၊ ဤသို့အစရှိ
 သော စကားကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သဂ္ဂ
 မဂ္ဂဂမနေပီတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အပိသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ မောက္ခဂမနေပိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ခြင်း၌လည်း။ “လက္ခဏပဋိဝေဓပဋိသံယုတ္တော”တိ ဣဒံ၊ ကို။ အဋ္ဌဂရု
 ဓမ္မာနုသာရေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၄၅-၁၄၇။ နိဿိမန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိဟာရေ၊ ဤ။ ဗဒ္ဒသီမတော၊
 ဗဒ္ဒသီမံ။ အညံ၊ တပါးသော။ အဗဒ္ဒသီမံ၊ အဗဒ္ဒသီမဟု ဆိုအပ်သော။
 ဂါမသီမာဒိံ၊ ဂါမသီမံစသည်ကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “သုပိနန္ဒေန
 ပီ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့အား။ န၊
 မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ ဗာဟုလ္လနယေန၊
 ဗာဟုလ္လနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဂိုယာ၊
 ဆဗ္ဗဂိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိသတိဝဿာပိ၊ အဝါနှစ်ဆယ်တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ-
 သန္တိ၊ ကုန်၏။ အတိရေကဝိသတိဝဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဣမံ၊ ဤသို့ကွာပုဒ်ကို။ မဇ္ဈိမဗောဓိ
 ကာလေ၊ ဤ။ ပညတ္တန္တိ၊ ရှိ။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ “သီလဝါ ဟောတိ”တိ၊
 ရှိ။ ဝတော၊ ရှိ။ တဿ၊ ထိုသီလ၏။ စတုဗ္ဗိဓတ္တာ၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသို့ကွာပုဒ်၌။ အဓိပေတသီလမေဝ၊ လို
 အပ်သော သီလကိုသာလျှင်။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ “ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝု
 တော”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂဏ္ဍာနုဂဏ္ဍိပဒေသု၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်၊ အနုဂဏ္ဍိ
 ပုဒ်တို့၌။ “သတိသံဝရာဒယော၊ တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤဘိက္ခုနောဝါဒက သီလ
 အရာ၌။ န အဓိပေတာ၊ မလိုအပ်ကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာစရိ
 ယော၊ သည်။ ဝိဘင်္ဂပါဌံ၊ ဝိဘင်းပါဌ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပါဠိအတ္ထတော၊ ပါဠိ၏ အနက်အား
 ဖြင့်။ ကာရဏတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကာရဏပပတ္တိတော၊ အကြောင်းသင့်
 သောအားဖြင့်။ အဋ္ဌကထာတော၊ ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ အထ
 ဝါ၊ ကား။ ကာရဏတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဓမ္မတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ တေ
 န၊ ကြောင့်။ “အတ္ထတော ဓမ္မတော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အတ္ထတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဖလတော၊ အကျိုးအား
 ဖြင့်။ “ကာရဏတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဟေတုတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။
 ဓမ္မပဒမ္ပိ၊ ကျမ်းကိုလည်း။ ဇာတကေန၊ ဇာတ်နှင့်။ သဟ၊ တက။”ဣတိလိခိ
 တံ၊ ၏။ ပဉ္စံ ကထေတုန္တိ၊ ကား။ “ပဉ္စံ ပုဋ္ဌော ကထေတိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။

ဘိက္ခုနီယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သော ရဟန်းသည်။ “န ဇာနာမိ၊ ငါမသိ။” ဣတိ၊ သို့။ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ဟိ-န သက္ကာ ဝေ၊ မတတ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ “န ခေါ ပန တံ ဘဂဝန္တိ” န္တိ ပါဠိပေါဒ္ဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “န ခေါ ပနေတ” န္တိ စ၊ ရှိလည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ရေးသောပါဠိသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ “ကာသာယဝတ္ထ ဝသနာယာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကာယပိ၊ ပါရာဇိက ရောက်သော ဘိက္ခုနီမည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ မေထုနေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနီဒုသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၄၈-၉။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ ဌံ၊ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းခံကုန် သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိဝတ္ထလိင်္ဂါ၊ ပြန်သော လိင်္ဂိ ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကတောဥပသမ္ပန္နာ၊ မည် ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ သာ ကိယာနိယော၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဧက တောဥပသမ္ပန္နာ၊ မည်၏။ “ဓမ္မဒေသနာပတ္တိမောစနတ္ထံ ပနာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မာတုဂါမဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဘိက္ခုနီသင်္ဂဟံ၊ ဘိက္ခုနီမကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီဂ္ဂဟဏေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ မာတု ဂါမော၊ ကို။ တိရိယံတရဏသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ န သင်္ဂဟိတော၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်။ “သြသာရေ တဗ္ဗာ” တိ၊ ရှိ။ ပါဠိပါဠိပေါဒ္ဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပါဠိ၊ ကို။ သြသာရေ တဗ္ဗာ၊ ဆုံးစေအပ်၏။ ဣတိ (၃၀၅) အတ္ထော၊ တည်း။ “သြသာရေ တဗ္ဗ” န္တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ဝန္တိတေ၊ ရှိခိုးသည် ရှိသော်။ ဒေါသာဘာဝတော၊ အပြစ်၏ ပရှိသောကြောင့်။ ဗဟုသု၊ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့တွင်။ ဧကောယ၊ သည်။ ဝန္တိတေ၊ သော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခုနီယာ ယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ယတ္ထ ကတ္တမိ နိသိန္နာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တောဒ္ဓါဒသဟတ္ထေ၊

၁။ ဥပသမ္ပန္နာ (ဆဋ္ဌ)

တဆယ့်နှစ်တောင်၏ အတွင်း၌။ နိသိန္ဒာယ၊ နေသော ဘိက္ခုနီမသည်”။
 ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဂန္တု
 ကာမာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဣဓ၊ ၌။ နာဓိပေတော၊ မလိုအပ်
 ကုန်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တုကာမာဝ၊ ကပ်လိုကုန်သော ရဟန်းတို့ကို
 သာလျှင်။ အဓိပေတော၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ယတော
 ပနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနီဝိဟာရတော၊ မှ။ တတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနီ
 ဝိဟာရေ၊ ၌။ “ဩဝါဒဒါယကာ ဘိက္ခု”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ဩဝါဒဒါယကေဟေဝ၊ ဩဝါဒပေးတတ်သော ရဟန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။
 သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော။ အာဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။
 သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ဖြင့်။ သဘိက္ခုကော၊ သော။ အာဝါသော၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇော၊ ဖြောက်
 သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဘိက္ခုနော
 ဝါဒကေ၊ ရဟန်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဩဝါဒသံဝါသာနံ၊ ဩဝါဒ
 သံဝါသ နှစ်ပါးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ယာစနတ္ထာယ၊ တောင်းပန်အံ့
 သောငှာ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဂန္တုဗ္ဗတ္တာ၊ သွားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အညေဟိပိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဘိက္ခုကောပိ၊ ရဟန်းရှိ
 သော ကျောင်းသည်လည်း။ သဘိက္ခုကော ဝေ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၎်။ သာ ရက္ခိတဗ္ဗာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝဿဇ္ဈေဒါပတ္တိ၊ ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊ စောင့်
 အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဒါသု ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၎်။
 “အယံ ဥပေါသထော စာတုဒ္ဒသိကောတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။
 တမ္ပိ၊ ထိုဥပုသ်မေးခြင်းကိုလည်း။ တေရသိယံယေဝ၊ တဆယ့်သုံးရက်မြောက်
 သော နေ့၌သာလျှင်။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ တေရဟိ ပန၊ ၌ကား။ ဘိက္ခုနီယော၊
 တို့သည်။ စာတုဒ္ဒသိယံယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဂန္တု၊ ၍။ “အယျ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဥပေါသထော၊ နေ့နည်း”။ ဣတိ၊
 သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ “ဇာယာယော ဝါ၊ မယားတို့လော။ ဇာရိယော
 ဝါ၊ သယောက်မယားတို့လော”။ ဣတိ အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ကိရ၊
 ဆိုသတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ “ဂစ္ဆေယျ စေ၊ အာပတ္တိ”တိ၊ ၍။
 ပါဠော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎်။ ဒွေ တိသောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒွိဟိ တိဟိ၊ နှစ်
 ယောက်၊ သုံးယောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဧကတော၊ အတူ။ အာဂ
 တာနံ၊ လာကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “တာဟိ”တိ၊

၁။ ကသ္မာ (ဆဋ္ဌ)

၍။ ဗဟုဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 “ကော ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ ကိလည်းကောင်း။ ဗဟု ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဗဟုဟိ ဘိက္ခုနုပဿယေဟိ၊ များစွာသော ဘိက္ခုနီမ
 ကျောင်းတို့မှ။ ဩဝါဒတ္ထာယ၊ ငှာ။ ပေသိတာ၊ ဧ”။ ဣတိ ဝစနဿ၊
 ဤစကား၏။ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။ “ဘိက္ခုနီသံသော စ အယျ
 ဘိက္ခုနီယော စာ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဧ။ (ဝုတ္တံလည်း
 ရှိ၏။) “ဘိက္ခုနီသံသော စ အယျ ဘိက္ခုနီယော စာ” တိအာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ ဥပဿယေဟိ၊ တို့မှ။ ပေသိတာယ၊ စေအပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏။
 ဝစနံ၊ စကား”။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “အပရိပုဏ္ဏသံဃ ပုဂ္ဂလ နာ
 နာဝါသ ဒုတိယဝစနဝသေန၊ မပြည့်သော သံဃာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အထူးထူး
 သောကျောင်း၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမတို့၏ စကား၏ အစမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊
 ငါးကြိမ်။ ဥပသင်္ကမနံ၊ ကပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ”။ ဣတိ စ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ဧ။ ယသ္မိ အာဝါသေ၊ ဌ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ
 သော။ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုကျောင်း၌လည်း။
 ယာစနံ၊ ကိ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတတ္တာ၊ ဝန်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနဒိ
 ဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ ယေန၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊
 ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ “နတ္ထိ ကောစိ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနောဝါဒ
 ကော သမ္ပတော” တိအာဒိ၊ ကိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ သမ္ပတော၊ သမုတ်အပ်
 သော ရဟန်းသည်။ စေ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ သမ္ပတောတိ၊ သမုတ်အပ်သော
 ရဟန်း ရှိပြီဟူ၍ (ထည့်)။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော၊ ဧ။ “သမ္ပတော၊ သည်။
 စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ သမ္ပ
 တောတိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သမ္ပတော ဝါ၊
 သည်လည်းကောင်း။ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂါဟကော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
 ပါတိမောက္ခံ၊ ကိ။ သစေ ဥဒ္ဓိသတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ အညေန၊ တပါး
 သော ရဟန်းသည်။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အတ္တနာပိ၊ သည်လည်း။ အာရောစေတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသုစိ ပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။ “အယျာနံ ပဝါ
 ရေတိ” တိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ဧ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အယျဿ ပဝါရေမိ” တိ၊
 ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သိုရရာ၏ (ထည့်)။ ပေါတ္ထကေ၊ ပေ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဩဝါဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီ။

၁။ အာဒိ နာနာဥပဿယေဟိ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော (ဆဋ္ဌ)
 H 684—9 [ဟံသာဝတီ]

၂-အတ္တင်္ဂတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၀၆) ၁၅၃။ မုနာတီတိ ပဒဿ၊ ဧ။ ဇာနာတီတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ။ အန္တရဇာယတိပီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တဒုတ္တမံ၊ ထို့ထက် လွန်မြတ်သော တန်ခိုးသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အံ။ တံ၊ ထိုတန်ခိုးကို။ ပဿာမိ၊ ရှုအံ။ ဝိစိတ္တံ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တဒုတ္တဉ္စ၊ ထိုသို့ ဆန်းကြယ်ခြင်း အကျိုးရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ ရှုအံ။ ဣတိ၊ သို့။ တဏှ၊ စင်စစ်လျှင်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ သဟ၊ တကွ ပြု၍။ ဥပ္ပါဒမနန္တရာ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော ကိရိယာ၏ အခြားမဲ့၌။ ကိရိယာ၊ အသီးသီးပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တေ စ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကိုလည်း။ မနသ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကတတြ၊ ပြုလိုရာ အရပ်သို့။ နေတွာ၊ အလိုရှိတိုင်း ဆောင်၍။ ယမာ စ၊ အစုံ အစုံသော တန်ခိုးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အာဒိ၊ တည်း။

(ဤတွင် ပါဌ်အသီးသီးရှိကြ၏။ မိုးသည့် ဒီကာပါဌ် ရှိသည့် အတိုင်းသာ သမ္ပန်ရသည်၊ ဉာဏ်သက်ရာလည်း သမ္ပန်ပါလေဦး။)

ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ သိယာ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်ထသော။ ပါတောဝ၊ ၌လျှင်။ ဥဒကတော၊ မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပဒုမံ ယထာ၊ ပဒုမ္မာကြာကို ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သော။ အဂီရသံ၊ အဂီရသအမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဧကေဝလံ၊ စင်စစ်လျှင်။ ပဒုမံ ဝိယ၊ ပဒုမ္မာကဲ့သို့သာ။ န၊ မဟုတ်သေး။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ တပန္နံ၊ တထိန်ထိန် ထွန်းလင်းတောက်ပသော။ အာဒိစ္စံ ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ တပန္နံ၊ တထိန်ထိန်ထွန်းလင်းတောက်ပသော။ အဂီရသံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဧ။ အထ ဝါ၊ ကား။ အဂီရသံ၊ အဂီရသ အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဒုမံဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အဂီရသံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သူရိယံ ဣဝ၊ ကဲ့သို့။ တပန္နံ၊ ထိန်ထိန်တောက်ပသည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ (သူရိယောဝ-ဟု ပါဌ်ရှိ၏။) ပါတော၊ ၌။ သိယာ၊ မချွတ်စင်စစ်လျှင်။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်ထသော။ အဝိတဂန္ဓံ၊ မပြတ်သော အနံ့ရှိသော။ ကောကနုဒသခါတံ၊ ကောကနုဒ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဒုမံ၊ ကို။ ပဿသိ ယထာ၊ ရှုသကဲ့သို့။ တထာ၊

တူ။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ အင်္ဂီရသံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။
ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ (လိုက်)။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဥဘယေန
ဝ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဥပမာဖြင့်လျှင်။ ဘဂပတော၊ အား။ ကန္တိ၊ နှစ်သက်
မြတ်နိုးအပ်သော ကျေးဇူးတော်ကို။ ဒီပိတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ ကတာ ဣမိနာ
ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဒီပိတဂုဏံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိသော။ သဘံ၊ တင့်
တယ်တော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သောဘုရားမြတ်စွာကို။ ကိန္တိ၊ အသို့
မူ၍။ ပူဇေယျ၊ ပူဇော်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ပူဇနေယျတောပံ၊ ပူဇော်သော
စေတနာအထူး၊ ဝတ္ထုအထူးဖြင့်သော်လည်း။ ဝိတိနာမေယျ၊ လွန်စေရာ၏။
ဣတိ၊ သို့။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။ “ဧကေတော ဥပသမ္ပန္နာယာ” တိ၊ ၎င်း။
ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။

၁၅၆။ “ဧကေတော ဥပသမ္ပန္နာန” န္တိ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌကထာပါဠိ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၎င်း။ “အဘဗ္ဗော တ” န္တိ အာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ အနိကမ္ပဝသေ
န၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိံ၊ ကို။ သံသိကဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ကမ္ဘာပေန္တဿ၊
နှင်ထုတ်စေသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၎င်း။ ဟိ
သစ္စံ၊ ၎င်း။ ထေရော၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ သဉ္စိစ္စ၊ စေတနာရှိ၍။ တံ၊
ထို စူဠပန္နကထေရ်ကို။ ကာတု၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ ဘဗ္ဗော၊
ထိုက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို။ ဂဝေသိတဗ္ဗာဝ၊ ရှာအပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမိံ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ထေ
ရေန၊ မဟာပန္နကမထေရ်သည်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိတော၊ နိက္ကမ္ဘာသိက္ခာပုဒ်
ကို ပုံပညတ်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၎င်း။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ မမ တက္ကော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။

အတ္ထဂံတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၆၂။ ဧကရတ္တမ္ပိ ဝသန္တိတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်
အရပ်၌။ ရတ္တိယံ၊ ၎င်း။ န ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊
၎င်း။ ဩဝဒိတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုတည့် မနေရာအရပ်၌။ ယဒိ ဝဋ္ဋတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။
သင်္ကေတဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၎င်း။ ဩဝဒိတံ၊ ငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၁။ ကန္တိ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ အဘဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)   ၃။ ဝဒန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ “တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အဒ္ဓယော
 ဇနေယေဝ၊ ယူဇနာခွဲရှိရာ အရပ်၌လျှင်။ သဘိက္ခုကော၊ သော။ အာ
 ဝါသော၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဘိက္ခု
 နောဝါဒကော၊ သည်။ အဒ္ဓယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ
 ရှိ။ သြဝဒိတုကာမော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ဘိက္ခုနိသံသော စ၊
 သည်လည်း။ အဒ္ဓယောဇနံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သောတုကာမော၊ သည်ဖြစ်
 အံ။ “ဝနုတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း။
 န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝနုတိ၊ မအပ်။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန
 ပန၊ ဖြင့်ကား။ “ကေရတ္တမ္ပိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတော၊ ထို တည၌
 နေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဥပဿယံ၊ ကျောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဥပဿယသင်္ခေပေန၊ ကျောင်း၏ အသွင်ဖြင့်။ ကတမတ္တေန၊ ပြုကာမျှဖြင့်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ယတ္ထ၊ ကျောင်း၌။ (၃၀၇) ဝါယူပဂတာ၊ နေခြင်းသို့ ကပ်ကုန်သော။
 ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သော၊ ထိုကျောင်းသည်။
 ဥပဿယသင်္ချံ၊ ဘိက္ခုနိမကျောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သြဝါဒေါ၊ ကို။ န ဒါတဗ္ဗော၊
 အပ်။ ဧဝါသော၊ တကျောင်းတည်း၌။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ ဝနုတိ၊ ၏။
 ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှိ။ ယုတ္တတရံ၊ ကို။ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခုနုပဿယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-အာမိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၆၄။ “ဥပသမ္ပန္နံ သံသေန အသမ္ပတ”န္တိ၊ ရှိ။ ပါဠိဝစနတော စ၊
 ပါဠိကို ဟောသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “သမ္ပတေန ဝါ သံသေန ဝါ
 ဘာရံ ကတွာ ဌပိတော”တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာဝစနတော စ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူကို။ သမ္ပတေန ဝါ၊ သမုတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိပွဝသိတု
 ကာမေန ဝါ၊ ကင်း၍ နေလိုသဖြင့်လည်းကောင်း။ “ယာဝ၊ လောက်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂမိဿာမိ၊ လာအံ။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ တေ၊
 သင်၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း”။ ဣတိ၊ သို့။
 ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဌပိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊

ထိုတောင်းပန်၍ ထားခဲ့သော ရဟန်း၏။ ဘာရော၊ တည်း။ သံဃေန
 ဝါ၊ သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ ကတော၊
 ၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သောရဟန်းသည်။ အဋ္ဌဟိ ဂရုဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 သြဝဒိတံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၍။ အညေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်
 ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၍။ “ယော ပန
 ဘိက္ခု အသမ္မတော ဘိက္ခုနိယော သြဝဒေယျ ပါစိတ္တိယ”န္တိ ဣဒံ ဤ
 ပါဠိကို။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ဘာရံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ အဋ္ဌပိတံ၊
 မထားသော ရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။
 အဘယဂိရိဝါသိနမ္ပိ၊ အဘယဂိရိကျောင်းတိုက်၌ နေသော ရဟန်းတို့၏လည်း။
 ဣဒမေဝ မတံ၊ ဤအယူသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊
 ဌကား။ ဣမံ နယံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ “နတ္ထိ ကောစိ”တိအာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ “တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သြဝါဒကော၊ ဆုံးမတတ်သော ရဟန်းသည်။
 အသမ္မတော၊ သော။ ဘိက္ခုနောဝါဒကော နာမ၊ မည်၏”။ ဣတိ ဝတော၊
 ၍။ “အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ကို။ သံဃေန၊ သည်။ ကမ္မ
 ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အသမ္မတံ၊ မသမုတ်အပ်။ သံဃေန ပန၊ သည်ကား။
 ယာစိတော၊ ၍။ ‘ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။
 ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒထ၊ ဆုံးမကုန်လော့။
 ဘိက္ခုသံဃဿ စ၊ ၍လည်း။ ဖာသု ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်
 လော့’။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ သံဃေန၊ သည်။
 ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတော၊ ပန်၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်၏။ တတော၊
 ထိုသို့ ထားအပ်သောကြောင့်။ သော ထေရော၊ ထို ထားအပ်သော မထေရ်
 သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ သြဝဒတိ၊ ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော
 ရှိသောရဟန်းကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်
 လျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၍”။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ပေါရာဏ
 ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌကား။ “အသမ္မတော၊ ရဟန်းသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
 သြဝါဒတ္ထာယ၊ ငှာ။ အာဂတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို။ သုတော၊ ၍။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသည်
 ရှိသော်။ သံဃာနုမတိယာ၊ သံဃာတို့၏ အလိုအားဖြင့်။ သမ္မတော၊ ၍။
 ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဖြင့်။ န သမ္မတော၊ အပ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တံ၊ ထိုစကား

၁။ တဿာဘာဝတော (ဆဋ္ဌ)

သည်။ အနုဂဏ္ဍိပဒေသော၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ၊
 ဋ္ဌံ။ ဝုတ္တပစနံ၊ သည်။ တေန၊ ထိုဂဏ္ဍိစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊
 ထိုစကားရပ်သည်လည်း။ ပါဠိဝစနံ၊ ပါဠိစကားတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 သြဝါ၊ ပဒ္ဓိဂ္ဂါဟကော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကော
 ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ “ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတူ” တိ၊ ဒေတု-ဟူသော။
 ဝစနမတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကော နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အနုပသမ္ပန္နောပိ၊
 သာမဏေသည်လည်း။ တတ္ထကေန ဝစနေ၊ ထို ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတု-
 ဟုဆိုအပ်သော စကားမျှဖြင့်။ “ဘိက္ခုနောဝါဒကော၊ သည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်အံ့လော” ။ ဣတိ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ ဂဏ္ဍာနုဂဏ္ဍိပဒေသု၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်၊ အနုဂဏ္ဍိပုဒ်တို့၌။ “အသမ္ပတော
 နာမ အသမ္ပတဘာဝေန ဗဟုဿုတော တံ (၃၀၈) သြဝါဟိ” တိ၊ ဟူ၍။ ယံ
 ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံသေန ဘာရံ ကတွာ ဌပိတောထိ ဧတ္ထံ၊ ဋ္ဌံ။
 ဗာဟုသစ္စေန၊ ဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အနုဂဏ္ဍိ
 ပဒေယေဝ၊ ဋ္ဌိလျှင်။ “အဘယဂိရိဝါသိ၊ အဘယဂိရိကျောင်း၌နေသော
 ဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ရှိ။ သမ္ပတေန ဝါ၊
 သည်မူလည်း။ အာဏတ္တော၊ စေအပ်သောသူသည်။ သြဝါဒိတံ၊ ဌ၊ လဘတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။
 အနုဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏” ။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟုကာယ၊ များစွာဆိုသဖြင့်။
 ကိံ ပယောဇနံ၊ နည်း။ “ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတူ” တိ ဧတ္ထကမတ္တေန၊
 ဤမျှသော စကားမျှဖြင့်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဋ္ဌံ။ “ဘာရံ ကတွာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ နည်း။
 တတ္ထကမ္ပိ၊ ထိုမျှသော စကားကိုလည်း။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အညော၊
 ဝန်ပြုသောသူမှ ဟပါးသော ရဟန်းသည်။ န လဘတိ၊ မရ။ (တတ္ထကမ္ပိ
 ဝတ္ထံ၊ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ တတ္ထကမ္ပိ ဝတ္ထံ၊ ထိုမျှသော သြဝါဒကို မခံ
 နေရရာသောအရာကိုလည်း။ အညော၊ တပါးသောရဟန်းသည်။ န လဘတိ၊
 မရ-ဟု ပေး။) တေန စ၊ ထိုစကားနှင့်လည်း။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေ
 တွာ ဗာလံ ဂိလာနံ ဂမိကံ အဝသေသေဟိ သြဝါဒံ ဂဟေတု” န္တိ အယံ
 ပါဠိ၊ ဂဟေတု-ဟူသော ဤပါဠိသည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ ကထေန္တသ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်း၏။ “န ဘိက္ခဝေ သြဝါဒေါ န

၁။ ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဌပိတောတိ။ ဧတ္ထ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ကထံ ကဿ (ဆဋ္ဌ)

ပစ္စာဟရိတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သမ္မတာသမ္မတာဘာဝေန၊
 ဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ဆုံးမတတ်သော ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေတူ”တိ၊ ရှိ။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝဒန္တော စ၊ ဆိုသောရဟန်းကိုလည်း။ ဣဓ၊
 ဌံ။ ပဌမေန၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အသမ္မတတ္တာ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အကတဘာရတ္တာ စ၊ မပြုအပ်သော ဝန်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣမဿ စ၊ ဤရဟန်း၏
 လည်း။ ဘိက္ခုနောဝါဒကတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းကို။
 ခီယနေ၊ ရှုတ်ချသဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံး
 စုံကို။ အနိဋ္ဌံ၊ မလိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ “အယမေတ္ထ
 ဘိက္ခုနောဝါဒကော နာမာ”တိ၊ ရှိ။ အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဟထာ၊
 ထိုသံဃာနုမတိဖြင့်။ ဘာရံ၊ ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဌပိတော ဧဝ၊ ထားသော
 ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဩဝဒိတံ၊ ငှာ။ လဘတိ မညေ၊ ရ၏ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

[လဘတိယေဝ မညေ-ပါဠိရှိတိုင်း သမ္ဗန်သည်။ ယုတ္တိကိုထောက်
 သော်-ဌပိတော ဧဝ၊ ထားအပ်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဩဝဒိတံ၊
 ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ အညေ၊ တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ န လဘန္တိ၊
 မရကုန်။ ဧဝ-၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗကို ပြသောပါဠိထင်သည်။ သို့ဖြစ်၍
 လဘတိယေဝ န အညေ-ဖြစ်မည်ထင်သည်။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ရာ၏။]

ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

အာမိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြု။

၅-စိဝရဒါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၆၉။ သာဒိယိဿသိ၊ သာယာလတ္တံ့လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤသို့ ရဟန်း
 အမေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စိဝရဒါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြု။

၆-စိဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၆။ ဝဇ္ဇေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “တဝ ဉာတိကာယာ” တိ၊ ရှိ။
 အဝတွာ၊ ရှိ။ “ကေဿာ ဘိက္ခုနိယာ”တိ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှကို

သာလျှင်။ ဝတော၊ ချံ။ တေဟိ၊ ထိုအန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်။
 ဧကိဿာ၊ တယောက်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတော၊ ချံ။
 အညာတိကာယ၊ အဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တကသညိနော၊
 ဥစ္စာဟု မှတ်ကုန်လျက်။ သိဗ္ဗေသံ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊
 ဌံ။ “စိဝရံ နာမ (၃၀၉) ဆန္ဒံ စိဝရနံ အညတရံ စိဝရ”န္တိ ဧတ္တက
 မေဝ၊ ဤမျှသည်သာ။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ “စိဝရန္တိ ယံ
 နိဝါသေတံ ဝါ ပါရပိတံ ဝါ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဝိကပ္ပနုပကံ
 ပစ္ဆိမ”န္တိ စ၊ ချံလည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဝိကပ္ပနုပကံ ပစ္ဆိမံ-
 ဟူ၍ ရေးသောပါဠိသည်။ ပမာဒလေခေါ၊ မေ့လျော့၍ ရေးသောပါဠိ
 တည်း။

စိဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-သံဝိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၈၁။ တာ ဘိက္ခုနီယော ဒုဿိံ သူတိ၊ ချံ။ ဝိပရိဏာမော၊ ပြန်
 ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၈၂-၄။ သမ္ပဒန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဒသ၊ ခြေဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝုတ္တနယေနေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “သမ္ပတန္တိ ဧတ္တာတိ သမ္ပာတော”တိ
 အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဒဂတေ၊ ခြေဖြင့် သွားရာ၌။ ဥပစာရော၊ ရှာ၏
 ဥပစာကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အစာသန္တတာ၊ အလွန်
 နီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မိဿံ ဝိယ၊ ရောသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပစာရော န လဗ္ဘတိ၊ (ပြန်။) ကုက္ကုဋ္ဌဝဿိတ
 ပရိစ္ဆိန္နော၊ ကြက်တုန်သဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်ကို။ မဟာအဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “တမ္ပိ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ ဝေါဟာရေန၊
 ဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။
 တထာသန္တဝေသော၊ ထိုသို့ အနီး၌တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပမာဒလေခေါ၊ ရေးမှားသော အရာသည်။ န၊
 မဟုတ်”။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ အဒ္ဓယောဇနလက္ခဏ-

၁။ ဧကိဿာတိ (ဆဋ္ဌ)

သမ္ပဒံ၊ အဒ္ဓယောဇနာ၏လက္ခဏာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၏။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ကပ္ပိယဘူမိ ကိရာယံ ။ပ။န ဝဒန္တိ”တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာဆိုရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ တံ၊ ထိုသို့ မြင်နိုင်ခဲသော အကြောင်းသည်။ ကတရံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤအမေး၌။ “ဂစ္ဆာမာ” တိ၊ သွားကုန်အံ့- ဟူ၍။ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ “ဂစ္ဆာမာ” တိ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝတ္တမာနဝစနန္တု၊ ဝတ္တမာန် အဆုံးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အမဂ္ဂေ၊ ခရီးမဟုတ်သော။ ဘိက္ခုနုပဿယာဒိမ္ပံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်း အစရှိသည်၌။ န သမ္ဘဝတိယေဝ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကဿ၊ မူကား။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အန္တရသရာဒိမ္ပံ၊ ရွာတွင်း အစရှိသည်၌။ မဂ္ဂသင်္ခေပဂမနတော စ၊ ခရီးအသွင်ဖြင့် သွားသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥစ္စာသယနာတိ၊ မြတ်သော နေရာဟူ၍။ ဥပတ္တိဋ္ဌာနတ္တာ စ၊ ဖြစ်ရာ အရပ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဝါ၊ ကား။ တိတ္ထိယသေယျာယ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်း၌။ ပဗ္ဗဇိတာဝါသတ္တာ၊ ရဟန်းပြုသောသူတို့၏ နေရာဖြစ်သောကြောင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ဒွါရေတိ ပဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ သမိပတ္ထေ၊ သမိပအနက်၌။ ဘမ္ပံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း။ တဿ၊ ကြောင့်။ တံ အတ္တံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ “ရထိကာယာ” တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ သေသအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ဧတ္တန္တရေ ဌ။ သံဝိဒဟိတေပိ၊ သော်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာပတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ “ဂါမန္တရေ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အညဿ ဂါမဿ၊ ၏။ ဥပစာရေက္ကမနေ ဝေ၊ ဥပစာသို့ သက်ရာ၌ သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ “အဒ္ဓယောဇနေ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတိက္ကမနေယေဝ၊ ဌ်သာလျှင်။ ယုတ္တံ၊ ၏။

၁၈၅။ ရဋ္ဌဘေဒေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိလောပေ၊ ပျက်စီးခြင်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ “ကာလဒိဝသမဂ္ဂ ဝသေန၊ ကာလသင်္ကေတ၊ ဒိဝသသင်္ကေတ၊ မဂ္ဂသင်္ကေတတို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ တယောပိ သင်္ကေတာ၊ သုံးပါးသော သင်္ကေတတို့သည်လည်း။

၁။ သမ္ပတ္တိ နာမ (ဆဋ္ဌ)

ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သုံးပါးကုန်သော သင်္ကေတတို့တွင်။ ပစ္စိမေ
 နေဝ၊ အဆုံးဖြစ်သော မဂ္ဂသင်္ကေတဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ
 ဝုတ္တိ၊ ၏။ “ဣမိနာ မဂ္ဂေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿဇေတွာ၊ စိရင်ပြောဆိုပြီး၍။
 အညေန၊ တပါးသော ခရီးဖြင့်။ စေ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာပတ္တိယေဝ၊
 လျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

သံဝိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂ-နာဝါဘိရဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၁၀) ၁၇၉။ နဒိယာ၊ ဌ။ ဂါမန္တရံ၊ ဂါမန္တရသည်။ ကုတော၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအမေးကို။
 ဝိဿဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ “ယဿ နဒိယာ”တိအာဒိ၊ ကိ။ အာဟ၊ ၏။
 ဂါမန္တရဂဏနာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယသ္မိံ ဂါမတိတ္ထေ၊ အကြင် ရွာဆိပ်သို့။
 အာရုဇ္ဇော၊ ဆိုက်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုရွာဆိပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အည
 ဂါမဂဏနာယ၊ တပါးသော ရွာအရေအတွက်ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ နဒိယာ၊ ဌ။ ဂါမန္တရံ၊ ကိ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်၏။ “မာတုဂါ
 မောပိ၊ ကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊
 ကြောင့်လျှင်။” ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံ၌။ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာယ၊ အား။
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ သိက္ခမာနာယ၊ အား။ သာမဏေရိယာ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။” ဣတိ စ၊ လည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အညေသုပိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝေဝ
 နယော၊ နည်းရှိ၏။

၁၈၀။ “လောကဿာဒမိတ္တသန္တဝဝသေန ကေဠိပုရေက္ခာရာ သံဝိ
 ဒာဘိက္ခာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အကုသလစိတ္တံ လောကဝဇ္ဇန္တိ၊ ၍။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ “ကေဠိပုရေက္ခာရာ” တိ ဝစနံ၊ ကိ။
 ယေဘုယျတာယ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ “တိဏိ
 စိတ္တာနိ တိဿော ဝေဒနာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သံဝိဒဟန
 ကာလေ၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်သော အခါ၌။ ကေဠိပုရေက္ခာရာ၊ မြူးတူး
 ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ရှေးရှုပြုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဝိဒဟတိ၊ တိုင်ပင်၏။

၁။ ဤဝါကျ ဆဋ္ဌပါဠိ မပါ။

ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ ဂါမန္တရောက္ကမနေ ဝါ၊ ရွာတပါးသို့ဝင်ရာ၌လည်းကောင်း။
 အဒ္ဓယောဇနာတိက္ကမေ ဝါ၊ လွန်ရာ၌လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ ဧ။
 ပစ္စဝေက္ခန္ဓော ဝါ၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ စေတိယာဒိနံ၊ တို့ကို။
 ပဿန္ဓော ဝါ၊ ဖူးမြင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္ဓော၊ သွားသော်။
 ကုသလစိတ္တော ဝါ၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကိလမက
 ဝသေန၊ ပင်ပန်းနိုးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဒ္ဒါယန္ဓော၊ အိပ်ပျော်သည်ရှိ
 သော်။ အဗျာကတစိတ္တော ဝါ၊ သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ခဲ့၍ ယူအပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျာ၊ ဧ။

နာဝါဘိရဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိဟာ၊ ပြီ။

၉-ပရိဝါစိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၉၂။ စေဋ္ဌကေတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဒါရကေ၊ ရဟန်းယောင်တို့ကို။ တဗျဏ
 ပေါတကေ၊ နုနယ်ငယ်ရွယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဣတိ ပေါရာဏာ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပက္ခုပစ္စေဒါယ၊ အပင်း
 အသင်းကို ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပဉ္စဘောဇနေယေဝ၊ ငါးပါးသော ဘောဇဉ်၌သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ကို။
 ပုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။

၁၉၄-၇။ န နိပ္ပာဒိတန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဝိညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မှုကား။ ပရိကထာဒိဟံ၊ ပရိကထာစသည်တို့ဖြင့်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အနာ
 ပတ္တိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “သဗ္ဗတ္ထ ဗာနာ
 ပတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ကထာနုသာရေန၊ ဟောပြောသော စကားကို
 အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဒေန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ယူအပ်သော ဘောဇဉ်သည်။ ပရိဝါစိတံ၊ ဘိက္ခုနိမ
 စီရင်၍လှူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမ
 သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊
 သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ဥပတိဿတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ “ဣတရမ္ပိ၊ တပါး
 သော ဝတ္ထုဘောဇဉ်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဗာဟု၊ ။

၁။ နိပ္ပာဒိတန္တိ (ဆဋ္ဌ)

၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ခွဲကား။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တော၊
 သည်။ ပကတိယာ၊ ကြံပတေအားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့နေရာ၌။ ဘိက္ခုနိပရိပါစိတံ၊
 ဘိက္ခုနိမ ဖိရင်္ဂုလ္လသော ယုမ်းကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ
 အတ္ထ၊ ပုတ္တိံ၊ ဤအတ္ထ၊ ပုတ္တိံကို။ နဒါနံ ကတော၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣမံ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပရိပါစိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၁၁) ၁၉၀။ “ဥပနန္ဓဿ စတုတ္ထသိက္ခာပဒေန စာ”တိ၊ ဤ။
 ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ တတိယော၊ သော။
 သြဝါဒဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ သမတ္တော၊ ပြီ။

၄-ဘောဇနဝဂ္ဂ

၁-အာဝသထပိဏ္ဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၀၃-၄-၆။ ဥပနန္ဓဿ စတုတ္ထသိက္ခာပဒေန စာ”တိ၊ ဤ။ မုဟေန၊ မိုက်သော အားဖြင့်။
 ကုက္ကုစ္စာယန္တောတိ၊ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ နိဿရဏေနပ ပန၊ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်
 တတိတော သတိကင်းသည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုပညတ်
 ၏ အကြောင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ဣတိ
 သဒ္ဓိဋ္ဌာနဿ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဝရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ “ကုက္ကုစ္စာ
 ယန္တော”တိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟိ တပ္ပာကဋ္ဌိ ကရောမိ၊ အံ။ အာယသ္မာ
 ဥပါလိ၊ သည်။ နယဂ္ဂါဟေန၊ ဘုရားနည်းကို ယူသဖြင့်။ “အနာပတ္တိ
 အာဝုသော သုပိနန္တေနာ”တိ၊ ဤ။ အာဟ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့ အတူ။
 ထေရေပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ “အနာပတ္တိ ဂိလာနဿာ”တိ၊
 ဤ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပရိစ္ဆိန္ဒတိ၊ ဆုံးဖြတ်တော် မမူသနည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ သည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ၏။ အနတ္တာမိကာ
 ရတ္တာ၊ ပိပိတံ၊ အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ န ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မမူ။ ဟံ
 သစ္စံ၊ ၏။ “အယံ၊ ဤဝိနည်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိဟု

၁။ ပူဂေန (ဆဋ္ဌ)

ဆိုအပ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ န ဩကာသော၊ အရာမဟုတ်။” ဣတိ ပရိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ပယ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏတ္တာ စ၊ မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒေ၊ ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ကတု၊ ရှိ။ ပညတ္တေယေဝ၊ ပညတ်သောကြောင့် လျှင်။ သော သေရော၊ ထို အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ “အနာပတ္တိ သုပိနန္တေနာ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ “အညတြ သုပိနန္တာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တ ပဒါနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သြဒိဿ၊ ရည်ရှိ။ အယာဝ ဒတ္ထေဝ၊ အလိဂ္ဂိတိုင်း သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မလ္လရာဉ္စိ။ ဒါယကာနံ။ အလ္လ ဒါယကာတို့အား။ ပိဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အနောဒိဿ ယာဝဒတ္ထော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၀၈။ “အန္တရာမဂ္ဂေ ကေဒိဝသန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဧကံယေပ၊ တကြိမ် စားခြင်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ဧသေဝ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းကိုသာ လျှင်။ ဒသေတံ၊ ငှာ။ ဂန္ဓာ ပစ္စာ ဂစ္ဆန္တော ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “သုဒ္ဓစိတ္တော၊ စင်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတု၊ ရှိ။ ပကတိဂမနေ ဧဝ၊ ပကတိသွားရာ၌လျှင်။ ဘုဉ္စိတံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “အဂိလာနဿ၊ မနာပလျက်။ ဂိလာနသညိနော၊ နာ၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ၏။

အာဝသထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၀၉-၂၁၀။ ဂုဠပဋိစ္ဆန္ဓောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အပါကဋ္ဌောဝ၊ မထင်ရှား သည်သာလျှင်။ အဟောသံ၊ ၏။ ဧကော ပုတ္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဧက ဿ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ ဧကံ ဘတ္တံ၊ တခုသော ဘတ်ကို။ “အဟံ၊ ကို။ အံညေန၊ တပါးသော ဒကာသည်။ နိမန္တိယော၊ ဖိတ်အပ် ၏။” ဣတိ၊ သို့။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ “သဏေ ဧကတော (၃၁၂) ဂဏ္ဍိ၊ ဂဏဘောဇနံ ဟောကိ”တိ၊ ရှိ။ ပုဏ္ဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာရော

ဥပါသကာ၊ ဟိုသည်။ စဟ္တာရော ဘိက္ခု၊ ဟိုကို။ ဝံသံ ဝံသံ၊ အသီး
 အသီး။ နိမန္တေတော၊ ရှိ။ ဟတ္ထပါသေ၊ ခွဲ။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား။ စေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂဏဘောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊
 လျှင်တည်း။ ဣဟိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ
 ဝိယ၊ ကံသို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ “ဝိညတ္တိတော၊ ဝိညတ်အားဖြင့်။ ပသ
 ဝနေ၊ ဖြစ်စေရာ၌။ ဂဏဿ၊ ၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂဟဏေ၊
 ခံရာ၌။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဝိသံ၊ အသီး။ ဂဟ
 ဏေ၊ ခံရာ၌။ ပဏိတဘောဇန သူပေါဒနာဝိညတ္တိဟိ၊ ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်
 တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ဝိညတ္တိတော၊ ဖြင့်။
 ပသဝနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းကို။ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ခွဲ။
 အနုညာတံ၊ ၏။ သူပေါဒနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထို ဝိညတ္တိပသဝန
 ၌။ အာတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ န
 ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိဝါရေ ဝေ၊ ခွဲသာလျှင်။ ဒွိန္ဒံ အာ
 ကာရာနံ၊ တို့၏။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ခွဲ။ “အနုညာတ”န္တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဒုဝုတ္တံ၊
 မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော စကားတည်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယံယေဝ၊ ခွဲသာ
 လျှင်။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဘာဇနေ၊ ခွဲ။ န
 ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဣတိသို့။ ပဟိတဘတ္တာပိ၊ တပေါင်းတည်းခံအပ်သော ဆွမ်းရှိကုန်လျက်
 လည်း။ အညေ၊ တပါးသော ဘတ်ဟိုကို။ ယာဝ၊ လောက်။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်၏။
 တာဝ၊ လောက်။ စေ တိဋ္ဌန္တိ၊ အကယ်၍တည်ကုန်အံ့။ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ ဂဏန္တိယေဝ နာမ၊ ခံသည်မည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ “စေ
 ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သွားအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်” ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤ ဂဏဘောဇဉ်မည်ရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 “ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ ဟေတ္ထ ပမာဏ”န္တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ခွဲ (ထည့်)။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ခွဲ။ “ဂဏ
 ဘောဇနံ နာမ ယတ္ထ စတ္တာရော။ပ။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ တေံ ဂဏဘောဇနံ နာမာ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာ
 ရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ယတ္ထာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။
 ဥပယောဂဏ္ဏေ၊ ဒုတိယာ အနက်၌။ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း။
 စတ္တာရောတိ ဝစနံ၊ သည်။ ဂဏဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒနိဒဿနံ၊ ယုတ်
 သော အပိုင်းအခြားကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနန္တိ ဝစနံ၊

သည်။ အာပတ္တိပုဟောနကဘောဇနနိဒဿနံ၊ အာပတ်လောက်သော ဘောဇနကိုပြသော သဒ္ဓါတည်း။ အညတရေန ဘောဇနေန နိမန္တိတာတိ ဝစနံ၊ သည်။ အကပ္ပိယနိမန္တနနိဒဿနံ၊ ပအပ်သောအားဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကိုပြသော သဒ္ဓါတည်း။ နိမန္တနဝသေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏဘောဇနဿ ပန၊ ကိုကား။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “နိမန္တိတာ ဘုဉ္ဇန္တိတိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “အညတရံ ဘောဇနံ ဝိညာပေတွာ ဘုဉ္ဇန္တိ” တိ ပန၊ ဘုဉ္ဇန္တိ-ဟူ၍ကား။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဠုပ္ပတ္တိယံယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယံ၊ အကြင်ဘောဇနကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေံ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ဝေဒိ ဟဗ္ဗော၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဘုဉ္ဇန္တိတိ ဝစနံ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟကနိယမ ဝစနံ၊ ခံခြင်းကို မှတ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကံ၊ အကပ်မခံသော ဘောဇနကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ န ဘုဉ္ဇန္တိ၊ မစားကုန်။ “ယတော၊ ကြောင့်။ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏။ ပဋိဂ္ဂဟိတာဟာရဘောဇနဟေတု၊ အကပ်ခံအပ်သော အာဟာရကို ဘုံးဆောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပါမိတ္တိယံ၊ ၎င်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယမဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဂန္တုကပဋ္ဌံ၊ သလင်းကောင်ကို။ မောသလုတ္တေန၊ ကဉ်း စပ်ချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗိတွာ၊ ရှိ။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသက်န်း၌။ အနု ဝါတေ၊ အလျား အနားပတ်၌။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်။ ဧကတလံ၊ တပြင်တည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဟတ္ထေ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဧဒ္ဓေတိ၊ တိုက်၏။ ဂလေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဝဇ္ဇေ တိ၊ လုံး၏။ ပရိဝတ္တနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ဂဏန္တာနံ၊ ကိုင် ကုန်သော သူတို့၏။ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ကိုင်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ သုတ္တပရိဝတ္တ နံ၊ ချည်ကို လွန်းခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ ပဋ္ဌံ၊ အလွှာကို။ သိဗ္ဗန္တာနံ၊ တို့၏။ သုခသိဗ္ဗနတ္ထံ၊ ချုပ်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋ္ဌပရိဝတ္တနဉ္စ၊ အလွှာကို လိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ နဝစိဝရကာရကော၊ အသစ်သက်န်း ချုပ်သောသူကို။ ဣဓ၊ ဤ စိဝရသမယ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ၎င်း။ ဣတရော၊ သက်န်းဟောင်း ချုပ်သောသူကို။ နာဓိပ္ပေတော၊ မလိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဗိမ္ဗိသာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ သမ္ဘာဓရ၊ အဆောက်အဦးကို။ ကယိရမာနေယေဝ၊ ပြုစဉ်သာလျှင်။ ကာ လာ၊ ကာလသည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဂဏဘော

၁။ အနက်ပေးပုံ မဟောင်းလှ။

ဇနသိက္ခာပဒေ၊ ကိ။ ပညတ္တေ၊ ပညတ်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ အညသ္မိံ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈနတော၊ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။

(၃၁၃) ၂၂၀။ “ဒွေ တယော ဧကတောတိ ယေပိ အကပ္ပိယ နိမန္တနံ သာဒိယိတော” တိအာဒိဝစနေန၊ အစရှိသော ဤ အဋ္ဌကထာစကား ဖြင့်။ အကပ္ပိယနိမန္တနပစ္စယာ ဝေ၊ မအပ်သော ဖိတ်ခြင်းကို သာယာခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဝိညတ္တိတော၊ ဝိညတ်ကြောင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကိ။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း၏။ ယဿ ဘတ္တဿ၊ အကြင်ဘတ်အား။ အနိမန္တိတော၊ ဖိတ်ရင်း မဟုတ်သော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ မဖိတ်အပ်သော ရဟန်းသည်။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ တဒေတံ တံ တေံ ဘတ္တံ၊ သည်။ အနိမန္တိတစတုတ္ထံ၊ မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော စတုက္ကတို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။ ပဝေသေတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိသိဒါပေတော၊ နေစေ၍။ စီဝရဒါန သမယလဒ္ဓကစတုက္ကံ၊ စီဝရဒါနသမယကို ရသော စတုက္ကလည်းကောင်း။ စီဝရကာရသမယလဒ္ဓကစတုက္ကံ၊ စတုက္ကလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စတုက္ကတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေဟိ ဘောဇနောဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယှင် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာနိ၊ ထို ဘောဇဉ်တို့ကို။ မဟာထေရေကံ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပ သမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းတို့ကို။ အဋ္ဌတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ တတ္ထ တတ္ထ ဂန္ဓာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ရထိကာဒိသု၊ ခရီးမ စသည်တို့၌။ ဘိက္ခုသမိပေ၊ ရဟန်း၏ အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ပန သိက္ခာပဒေ၊ ၌ကား။ ကတ္တစိ ပေါတ္ထကေ၊ ပေ၌။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စီဝရဒါနသမယေ ဂဏဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတုံ။ ဝေဉ္ဇိဒံ ဘဂဝတာ ဘိက္ခုန” န္တိ ပါဠော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ၎င်း၏။ ကတ္တစိ၊ ၌။ “ဘုဉ္ဇိတု” န္တိ၊ ၍။ ဝတော၊ ၍။ “ဝေဉ္ဇူ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေယျာထာ” တိ၊ ၍။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ အယံ ပါဠော၊ သည်။ သောဘနော၊ ကောင်း၏။ (ဋ္ဌိကာအများရှိ ပါဠိအနက်။)

[အချို့ပါဠိ၌-အယံ ပေါရာဏော-ရှိ၏။ အယံ ပါဠော၊ သည်။ ပေါရာဏော၊ ရှေးပါဠိဟောင်းတည်း။ -ပေးလေ။]

ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃-ပရမ္မရဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၂၁။ အဓိဋ္ဌိတာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ နိစ္စပုဝတ္တာ၊ အမြဲရှိသော ဘတ်ရှိကုန်၏။ ပဒရစုဏ္ဏသက္ကရာဒိဟိ၊ ဇီးမုန့်၊ သကြား စသည်တို့နှင့်။ ယောဇိတံ၊ ဖျော်အပ်သော။ ပဒရသာဠဝံ၊ ဇီးယိုကို။ ကိရကမ္မကာရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကိရဿ၊ ကိရ မည်သော သူကြွယ်၏။ ကမ္မကာရေန၊ အမှုလုပ်သောသူသည်။

၂၂၆။ “ဝိကပ္ပေတွာ ဂဏှာဟိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပေါရာဏတ္ထေရာ၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။ “ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ အဝိကပ္ပေတွာ၊ ရှိ။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ရှိ။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ အညတရဿ ဘိက္ခုနော၊ တယောက်သောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဝိကပ္ပေသိ၊ စွန့်၏။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၏။ ဝိကပ္ပေန္တေန ပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ ‘မယံ၊ ငါ၏။ ဘတ္တပစ္စာသံ၊ ဘတ္တပစ္စာသအကျိုးငှာ။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ၊ အား။ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ၊ ဝိကပ္ပနာ အကျိုးငှာ။ ဒမ္မံ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတရေန၊ ဝိကပ္ပနာခံသော ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထို ဝိကပ္ပနာပြုသော ရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရိဘူ ဝါ၊ သုံးဆောင်မှုလည်း သုံးဆောင်လော့။ ယထာပစ္စယံ ဝါ၊ အကြောင်းအား လျော်စွာမှုလည်း။ ကရောဟိ၊ လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဉ္စသု သဟဓမ္မိကေသုတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ ဌိတဿ၊ သော။ သဟဓမ္မိကဿ၊ သော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ဝိကပ္ပေတုကာမော၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ တံ သဟဓမ္မိကံ၊ ကို။ အဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟဠဿ ဝါ၊ လူ၏မှုလည်း။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဝါ၊ ကား။ သယမေဝံ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ “ပဉ္စသု သဟဓမ္မိကေသု၊ တို့တိုင်။ ဣတ္ထန္ဒာမဿ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ စွန့်၏။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြု၏”။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တသ္မိံယေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ တထာ ဝါစံ၊ ထိုသို့သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊ မြှုပ်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ဣတိ တက္ကော၊ ဤအကြံသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မဟာပစ္စရိယာဒိသု ပန၊ တို့၌ကား။ ပရမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ “တေနဟာနန္ဒ ဝိကပ္ပေတွာ ဂဏှာဟိ”တိ ဣမိနာ၊ နှိုင်း၊ သမေတိ၊ ညီ၏။ ကထာပိ၊ ထိုသို့ညီသော်လည်း။ မာတိကဗုဠကထာယံ၊ ဌ။ “တသ္မာယော ဘိက္ခုနော။ (၃၁၄) ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ ဧဝံ ပရမ္မုခါ ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သဟဓမ္မိကဿ၊ ၏။ သန္တိကေ ဧဝ၊ ဌိသာလျှင်။

ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ဧ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ပစ္စိပနယော၊ လည်။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေနပိ၊ နှင့်လည်း။ သမေတံ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ရာ၌။ မာတိကာဠကထာနုသာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိမန္တနအရာ၌။ “တေ မနုဿာ။ပ။ဘောဇန ပဒံသ္မ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အကပ္ပိယနိမန္တနံ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ပညာယတိ၊ ဧရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ထေရဿ၊ ဧ။ ကုက္ကုစ္စုပ္ပတ္တိ ကာရဏေန၊ ကုက္ကုစ္စုပြစ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘတ္တေန၊ ဘတ်နှင့်။ သော၊ ထိုမလေရ်ကို။ နိမန္တိတော၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ဧ။ အညဏာ-အညေ အတ္ထေ၊ တပါးသော အနက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “ဒေ တယော နိမန္တနေ၊ ဧကတော ဘုဉ္ဇတိ”တိ ဝစနေန စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဝါရေန စ၊ နှင့် လည်းကောင်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ရာ၏။

၂၂၉။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။- “အညော မနုဿော ပတ္တံ ဂဏှာတိ၊ န ဒါတဗ္ဗ”န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပရ ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အကပ္ပိယနိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ပုဗ္ဗဘာဂေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အကပ္ပိယနိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေပိ ဘန္တေ အာဂစ္ဆေယျာကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အကပ္ပိယနိမန္တနံ၊ သည်။ ကတရံ၊ အဘယ် နည်း။ ဝါ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိမန္တန-အရာ၌။ အဓိပ္ပာယောဝ၊ အလိုသည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။ အယံ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပိဏှာယ စရိတာ လဒ္ဓဘတ္တံ ဘုဉ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝိဿဒန္တတဗ္ဗော၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ၌။ “သေပိ ဘန္တေ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝစနမတ္တံ၊ သဒ္ဓါမျှကို။ အဂ္ဂဟေတွာပိ၊ မယုမု၍လည်း။ အကပ္ပိယနိမန္တနက္ကမေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ “ပိဏှာယ စရိတာ”တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အကပ္ပိယနိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓဘတ္တံ၊ ရသောဆွမ်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စ။ ပိဏှာဂါ၊ ဌာ။ စရန္တံ၊ သွားသော ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ “ဧတ ဘန္တေ

ဘတ္တံ ဂဏ္ဍထာ”တိ၊ ဤ။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လူအပ်သေခံ ဘတ်သည်လည်း။ အကပ္ပိယ နိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓံ နာမ၊ ရအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါ ဟာရေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ “ပိဏ္ဏာယ စရိတာ လဒ္ဓဘတ္တံ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မာတိကာဠကထာယံ၊ ဌံ။ “ပရမ္ပရဘောဇနေ ။ပ။ ပရဿ ဘောဇနေ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တဂစနဝိရော ဓော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤမာတိကာ အဠကထာစကားသည်။ ယေန၊ အကြင်ဘတ်ဖြင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်၏။ တတော၊ မှ။ ပဌမနိမန္တိတံ၊ ရှေးဦးစွာ ဖိတ်သော ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ဤ။ ဂတော၊ သွားစဉ်။ ပရဿ၊ နောက်၌ဖြစ်သော။ ပရဿ၊ သော။ နိမန္တနကဒါယကဿ၊ ဖိတ်၍ လူပြန်သော ဒါယကာ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထပရိဒီပနတော၊ ဤသို့ အနက်ကို ပြဟတ်သောကြောင့်။ နိမန္တနတော၊ ဖိတ်ရာ အရပ်မှ။ လဒ္ဓဘတ္တဿ၊ ရသော ဘတ်ကို။ ဘောဇနေယေဝ၊ စားခြင်းကြောင့်လျှင်။ အာပတ္တိတိ၊ ဤ။ ဒီပေတိ၊ ၏။ “ဒွေ တယော နိမန္တနေ ဧကတော”တိ ဝစနေနပိ၊ နှင့်လည်း။ သမေတိ၊ ညီ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “ယေန နိမန္တိတော။ပ။ တဿ ဘောဇနေ”တိ၊ ဤ။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှကိုသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ပါဠိယံ ဝါ၊ ဌံမူလည်း။ “နိမန္တနေန ဧကတော ဘုဉ္ဇတိ”တိ ဧတ္တကံ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဒုတိယနိမန္တနဿ၊ ၏။ ပဌမဘောဇနေ၊ ရှေးဦးစွာ ဖိတ်သော ဘောဇဉ်၌။ အာပတ္တိပုသင်္ဂနိဝါရဏတ္တံ၊ အာပတ် သင့်ရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှာ။ “ယေန ယေနာ”တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိမန္တနပဋိပါဠိယာ၊ ဖိတ်သော အစဉ်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စားအံ့။ အနာ ပတ္တိမသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့ ပဋိပါဠိယာ ဘုဉ္ဇတိ-ဆိုသောကြောင့် အာပတ်သင့်၏ဟု ဆိုသော စကားကို။ တယာ၊ သင်စောဒကဆရာသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကဿ၊ မူကား။ “အနာပတ္တိ နိစ္စဘတ္တေ”တိ အာဒိပါဠိ ဝိရောမတော၊ အစဉ်သော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။

(၃၁၅) ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌ်ကား။ “ပိဏ္ဏာယ၊ ဝုဉ္ဇံ၊ စရိတာ၊ ဤ။ လဒ္ဓဘတ္တံ၊ ကို။ ကဿ၊ ကြောင့်။ ဘုဉ္ဇတံ၊ ဝုဉ္ဇံ၊ န လာယံ၊ နည်း။

ဣတိ။ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ။ အံ။ ပရမ္မရဘောဇနံ နာမ ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ
 ။ပ။ ဧတံ ပရမ္မရဘောဇနံ နာမာတိ။ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န လဘတိ။
 မရ”။ ဣတိ လိခိတံ။ ဧ။ “ပရမ္မရဘောဇနံ နာမ။ပ။နာမာ” တိ။ ရှိ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။ပရိဘူတိတံ၊ငှာ။ယဒိ န လဘတိ။ အံ။ ဧဝံ သတိ။ သော်။နိစ္စ
 ဘတ္တာဒိကမ္ပိ။ နိစ္စဘတ်အစရှိသည်သည်လည်း။န ဝနုတိ။မအပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 သည်။ အာပဇ္ဇတိ။ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိစ္စဘတ္တာဒိ။ နိစ္စဘတ်
 အစရှိသည်သည်။ သြဒိဿကံ။ ရည်၍တည်သော ဆွမ်းတည်း။ ဣတိ။ သို့။
 စေ ဝဒေယျ။ အံ။ တံ။ ထိုသို့သော စကားကို။ တယာ၊ သင် စောဒက
 သည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒညဿ၊ ထိုနိစ္စဘတ်
 စသည်မှ တပါးသော။ အတ္တနော၊ ဧ။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ နိပ္ပန္နဿ ဝါ၊
 ဖြစ်သော ဘတ်၏လည်းကောင်း။ သံဃတော၊ မှ။ လဒ္ဓဿပိ။ ရအပ်သော
 ဘတ်၏လည်းကောင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ပိဝနကယာဂုံ ၊ သောက်
 ကောင်းသော ယာဂုသည်။ ဃနာ၊ ခဲသည်။ စေ ဟောတိ။ အံ။ တဿပိ။
 ထိုယာဂု၏လည်းကောင်း။ ဧကကုဋိကံ။ တအိမ်သာရှိသော။ ဂါမံ။ ရွာကို။
 ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော ရဟန်း၏။ ဘိက္ခာစရိယ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ လဘိတဗ္ဗနိစ္စဘတ္တဿ စ၊ ရအပ်သော အမြဲတည်သော ဘတ်၏
 လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ မအပ်သောအဖြစ်၏ လျဉ်း
 ပါးရာသောကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းတို့တွင်။ ဘိက္ခာစရိယဝသေန၊
 ဖြင့်။ လဒ္ဓံ။ ရသောဆွမ်းသည်။ န ကပ္ပတိ။ မအပ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 နိမန္တနကာနံ၊ ဆွမ်းဖိတ်သော ဒကာတို့၏။ အပ္ပသာဒါဝဟနတော၊ ကြည်
 ညိုခြင်းကို မဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ။ သို့။ စေ ဝဒေယျ။
 အံ။ လဒ္ဓံ။ ရအပ်သောဆွမ်းသည်။ န ကပ္ပတိတိ။ ရှိ။ တယာ၊ သင်သည်။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ။ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပဉ္စ ဘောဇနာနိ ဌပေတွာ သဗ္ဗတ္ထ
 အနာပတ္တိ” တိ ဝစနဝိရောဓတော၊ အနာပတ္တိ-ဟူသော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်
 သောကြောင့်တည်း။ ဟံ သစ္စံ။ ဧ။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ခါဒနိယမ္ပိ။
 ခဲဖွယ်ကိုလည်း။ ခါဒိတွာ၊ ခဲ၍။ ဘုတ္တတ္တာ၊ စားသောကြောင့်။ နိမန္တန
 ဘောဇနံ၊ ကို။ အဘူဇန္တော၊ မစားသည်ရှိသော်။ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညို
 ခြင်းကို။ ကရောတိ ဧဝ၊ ပြုတတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အပ္ပသာဒါဝဟံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို
 မဆောင်သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိစ္စဘတ္တာဒိ။

၁။ ပစနကယာဂု (ဆဋ္ဌ)

သည်။ သြဒိဿကံ၊ သြဒိဿကဘတ်သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ အပိစ၊
တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက။ ဣမ၊
ဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကို။ သံသန္နိတုာ၊ နှီးနှော၍။
ယံ ယံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အဆုံးအဖြတ်သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၎င်း။
တံ တံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗောပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဣတိ
အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊
တို့၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ အာစရိယဿ ပန၊ ၎င်းကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊
သည်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ “ခီရံ
ဝါ၊ နိရုဇ်ဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ရသံ ဝါ၊ အရည်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဝတော၊
သောက်သောရဟန်းအား။ အမိဿမ္ပိ၊ မရောသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။
ဟေဋ္ဌာသြဒနေန၊ နှင့်။ အမိဿေတုာ၊ မရောမူ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ တိဋ္ဌတိ၊
၏”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။

မဟာဥပါသကောတိ ဣတ္ထံ၊ ဌ။ ဂေဟသာမိကော၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သူ
တည်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “အာပတ္တိ”တိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ကုရုန္တိ
ယံ၊ ဌ။ “ဝဇ္ဇတိ”တိဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
“ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်စောင်သော အဋ္ဌကထာတို့၏လည်း။ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ မဟာ
ပစ္စရိယံ၊ ဌ။ ဝိစာရိတော၊ စိစစ်အပ်၏။ ”ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ “စာရိတ္တ
တောတိ ဣတ္ထံ၊ ဌ။ ‘သန္တံ ဘိက္ခု အနာပုစ္ဆာ’တိ၊ ၎င်း။ ပရတော၊ နောက်
မှ။ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သော စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်မှ။ ”ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
ဝစိကမ္ပံ၊ ကို။ အဝိကပ္ပနံ၊ အထူးမကြံရာ။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ရာ၌။
“မဟာဥပါသကော ဘိက္ခု နိမန္တေတိ။ ပ။ ပစ္စာ လဒ္ဓံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇဿ
အာပတ္တိ။ ပိဏ္ဏာယ စရိတုာ လဒ္ဓဘတ္တံ ဘုဉ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ”တိ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌ
ကထာဝစနတော စ၊ အဋ္ဌကထာဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ကာလ
ဿေဝ ပိဏ္ဏာယ စရိတုာ ဘုဉ္ဇမ္ပာ”တိ၊ ၎င်း။ ပါဠိတော စ၊ ပါဠိဆိုသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခန္ဓကေ၊ ဌ။ “န စ ဘိက္ခဝေ အညဿ ဘောဇ္ဇ
ယာဂု ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗော”
တိ၊ ၎င်း။ ဝစနတော စ၊ ဟောသောကြောင့်လည်းကောင်း။ နိမန္တေတုာ
ဝါ၊ ဖိတ်၍မူလည်း။ ပဝေဒေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ။ အနိမန္တေတုာ ဝါ၊
မဖိတ်မူ၍လည်း။ ပဝေဒေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ။ ပဌမဂဟိတနိမန္တနဿ၊
ရှေးဦးစွာ ခံခြင်း ဖိတ်ခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ပဌမနိမန္တန

ဘောဇနတော၊ ရှေးဦးစွာ ဖိတ်သောဆွမ်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ယံ
 ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုဖြစ်သော။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာဖြစ်သော။
 ဘောဇနံ၊ သည်။ ပရမ္ပရဘောဇနာပတ္တိံ၊ ကို။ ဟရေတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊
 ၏။ သန္တကံ ဝါ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ သံသဂဏ
 ဟော၊ သံသာဂိုဏ်းတို့မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အဂဟဋ္ဌသန္တကံ ဝါ၊ လူတို့
 မှ တပါးသော သူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋ
 တိ၊ ၏။ နိမန္တနတော၊ ဖိတ်သည်မှ။ ပဌမံ နိဗဒ္ဓတ္တာ ပန၊ ရှေးဦးစွာ အမြဲ
 တည်သော ဘတ်ဖြစ်သောကြောင့်ကား။ နိစ္စဘတ္တာဒိ၊ နိစ္စဘတ်အစရှိသည်
 သည်။ ပရသန္တကမ္ပိ၊ သူတပါးဥစ္စာ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (၃၁၆)
 ခန္ဓကေ ဌ။ “န စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗော”တိ ဝစနံ၊
 သည်။ ပရသန္တကဘောဇနံ၊ သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို။
 ဝုတ္တနိယမနံ၊ ဟောသည်ဟု မှတ်သောသဒ္ဒါတည်း။ တတော၊ ကြောင့်။
 နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟတ္ထကောဝ၊ လက်၌ရှိသော ဘဏ္ဍာနှင့်
 သာ တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ကာဏမာတာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၃၁-၃။ ပဋိယာလောကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပစ္စိမံ ဒေသံ၊ အနောက်အရပ်
 သို့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပူဂဏနာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတိရိတ္တပူ
 ဂဏနာယ၊ လွန်သော မုန့်အရေအတွက်ဖြင့်။ “အပါဏေယျာဒိအတ္တာယ၊
 အပါဏေယျ အစရှိသည် အကျိုးငှာ။ သဇ္ဇိတန္တိ သညာယ၊ စီရင်၏ ဟူ
 သော အမှတ်ဖြင့်။ သစေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ခံအံ့။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။
 အစိတ္တကတ္တာ။ ကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျင်ဟည်း။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်
 ပျက်သော ဝတ္ထုကို။ အဏ ယဒိ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န မုစ္စတိ ဝေ၊ မလွတ်
 သည်သာတည်း။ အာဝိဘာဂေ ပန၊ မဝေဖန်ရာ၌ကား။ အနာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။ ကဿ၊ မူကား။ အကပ္ပိယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ ပညတ္တိဇာနနာဘာဝေနော၊ ပညတ်ကို မသိသဖြင့်သာလျှင်။ အစိတ္တက
 တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုဇာနနာဘာဝေန၊ ဝတ္ထုကို သိခြင်း မရှိ
 သဖြင့်။ အစိတ္တကတာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ပဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဟိကာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ပါဏေယျာဒိအတ္တာယ၊
 ငှာ။ သဇ္ဇိတဘာဝဇာနံ၊ သိခြင်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဂေသု၊ တို့၌။

အဝံတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုကေသရာတို့စကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အင်္ဂါ။
 ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌိကား။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “ဧကေန ဝါ၊
 တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အနေကေဟိ ဝါ၊ များသော
 ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုတ္တိပတ္တပူရေသု၊ နှစ်သပိတ်၊ သုံးသပိတ် ပြည့်
 အောင်သော မုန့်တို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ခံကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနာရောစနေန ဝါ၊ မကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ သယံ၊
 မိမိသည်။ ဇာနိတံ၊ ဝါ၊ သိလျက်လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်။ အညံ၊ တပါးသော မုန့်ကို။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ တီသု ဝါ၊ သုံးယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ စတုသု ဝါ၊ လေးယောက်သောရဟန်း
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝိဋ္ဌေသု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ-ပဝိဋ္ဌေသု၊
 ကုန်သော။ တီသု ဝါ၊ တို့တွင်လည်းကောင်း။ စတုသု ဝါ၊ တို့တွင်လည်း
 ကောင်း။ ဧကေန၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဒွေ ပတ္တပူရာ၊ နှစ်
 သပိတ်ပြည့်အောင်သော မုန့်တို့ကို။ စေ ဂဟိတာ၊ ကုန်အံ့။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ယောက်
 မြောက်သော ရဟန်းသည်။ ဒွေ၊ နှစ်သပိတ်တို့ကို။ ဂဏှန္တေ၊ ခံသည်ရှိသော်။
 ပဌမော၊ ပထမခံသောရဟန်းသည်။ စေ န နိဝါရေဟိ၊ အကယ်၍ ပမြစ်အံ့။
 ပဌမဿ၊ ပထမခံသောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ စေ နိဝါရေဟိ၊
 မြစ်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဒုတိယဿော၊ အားသာလျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၎်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ (ပြန်)။ သဉ္စိစ္စ၊ စေတနာရှိ၍။ သစေ န ဝဒတိ၊ အံ့။
 ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌိ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၎်။ မာတိကာ
 ဌကထာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၎်။ “အတိရေကပဋိဂ္ဂဟဏ”န္တိ၊ ၎်။
 တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာအဌကထာ၌။ ပဌမံ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ တဿ
 အပုဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ထိုသို့ အလွန်မခံသောကြောင့်။ န ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်
 အာပတ် မသင့်။ ကတ္တဗ္ဗာကရဏတော ပန၊ ပြုအပ်သည်ကို မပြုသောကြောင့်
 ကား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၎်။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကိရိယာကိရိယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎်။ အနိဝါရဏံ
 ဝါ၊ မမြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အနာရောစနံ ဝါ၊ မကြားခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌံ အင်္ဂံ၊ ဆဋ္ဌအင်္ဂါဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊
 ၎်။ ဧကနိကာယိကာနံ ဝါကိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ “အာသန္နဂိဟာရတိက္ခာ။ နီးသော
 ကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဝါ၊ အာသန္နအာသနသာလာ

၁။ ပဉ္စမံ (ဆဋ္ဌ)

ဂတာ၊ နီးသော နေစရာ ဇရပ်သို့ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့တည်း။
 ဝိသဘာဂေဟိ၊ တို့သည်။ အာနိတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော မုန့်ကို။ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊
 မခံကုန်။ အာရာမိကာဒိနံယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဒါပေန္တိ၊ ပေးစေ
 ကုန်၏။ ။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝါ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းသိကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊
 အကြင်ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပရိဘောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။
 ဒါတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတံ၊ ၏။ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဒုတ္တိပတ္တပုရာ”တိ၊
 ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆိမာဒိယ၊ တို့၌။ အဓိကမ္ပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။
 ဂဏှတော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။
 ဝိနယဓရမာနိနော၊ ဝိနယဓရဟု မှတ်ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုစကားသည်။ တေသံယေဝ၊ ထိုဆရာတို့၏သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။
 နိဟိဒတု၊ နေစေ။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ပစ္ဆိမာဒိယပိ၊ ခြင်းတောင်း
 စသည်တို့၌လည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပတ္တဿ၊ ၏။ ပမာဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုတ္တိပတ္တပုရာ၊
 နှစ်သပိတ်၊ သုံးသပိတ်ပြည့်အောင်သာ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 သော ကထာ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒကထာ၊ ဥက္ကဋ္ဌကို ပိုင်းခြားသော
 စကားတည်း။” ဣတိ ဝါ၊ မူလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ကာဏမာတာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဌမပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၁၇) ၂၃၆။ ယာဝဒတ္ထပဝါရဏာယ၊ ယာဝဒတ္ထပဝါရဏာဖြင့်။
 ပဝါရိတာ၊ ဖိတ်အပ်၏။ “ပဝါရိတာ” ဣစ္စေဝ၊ ၍လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တိယာဝံ၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။
 ပစ္ဆိမာဝ၊ ပစ္ဆိမပဝါရဏာကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤပဝါရိတ်အရာ၌။ အဓိပေ
 တာ၊ လိုအပ်၏။

၂၃၇။ “အလမေတံ သဗ္ဗ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတိရိတ္တံ
 နာမ၊ အတိရိတ္တမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ ဣဒမ္ပိ၊
 ဤဆွမ်းသည်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အဓိကံ၊ လွန်၏။ ဣတော၊ ဤဆွမ်းမှ။
 အညံ၊ တပါးသောဆွမ်းကို။ န လစ္ဆတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော
 ကိရ၊ အနက်ဖြစ်သတတ်။

၂၃၈-၉။ “အသနံ ပညာယတီ”တိ ဧတေနော၊ ဖြင့်လျှင်။ “ဘုတ္တာဝီ”
 တိ တေဿ၊ ပုဒ်၏။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိသု၊ အသီး။

အတ္တသိဒ္ဓိ၊ အနက်၏ ပြီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒိအတ္ထိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဆက္ကတ္တဒဿနံ၊ ဆက္ကအဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝုတ္တမ္ပိ စေတန္တအာဒိ၊ စကား
 သည်။ ပဝါရဏင်္ဂါနံ၊ ပဝါရဏအင်္ဂါတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပဉ္စကတ္တဒဿနံ၊
 ပဉ္စကအဖြစ်ကိုပြုသော စကားတည်း။ ဝရကောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယော ကောစိ၊
 အမှတ်မရှိ တခုခုသော။ ဝရကော၊ ပြောင်းတည်း။ “ပဝါရဏံ ပန ဇနေတိ
 ယေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သိတ္ထံ၊ ထမင်းလုံးကို။ ဝိသံ၊ အသီး။ ကတွာ၊ ၍။
 ဝေါဒကံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။
 ယာဂုံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပိဝန္တော၊ သောက်သောရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။
 ဉဒကံ၊ ကို။ ပိဝတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော။
 ဟေဋ္ဌာသိတ္ထံ၊ အောက်ဖြစ်သော ထမင်းလုံးသည်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊
 မဖြစ်စေ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ “ဇနေတိယေဝ၊
 အာပတ်ကို ဖြစ်စေသည်သာတည်း။” ဣတိ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
 အာစရိယာ၊ တို့သည်။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ ဘဇ္ဇိတပိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 တဏှုလစုဏှမေဝ၊ ဆန်မုန့်သည်သာတည်း။ ဘဇ္ဇိတသတ္တုယော၊ လှော်သော
 မုန့်တို့ကို။ ပိဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ကတမောဒကော၊ ပြုအပ်သောကတုတ်
 မုန့်သည်။ သတ္တုမောဒကော၊ မည်၏။

“ယာဂုသိဋ္ဌမတ္တာနေဝ ဒွေ ။ပ။ ပဋိက္ခိပတိ၊ န ပဝါရေတိ” တိ၊ ၍။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရစကံမစ္ဆာဒယော၊ ပရစကံငါးအစရှိသည်တို့ကို။
 ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပက္ကယာဂုံ၊ ကျိုသော ယာဂုကို။ ဝါ၊ ဟင်းစပ်
 ယာဂုကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်စဉ်။ အညံ၊ တပါးသော။ တာဒိသံယေဝ၊
 ထိုသို့သော ယာဂုကိုလျှင်။ သစေ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊
 ဆိုသတတ်။ အညံ၊ တပါးကို။ သစေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ န ပဝါရေတိ၊
 ပဝါရိတ်မသင့်။ ကဿာ၊ မူကား။ အသနသင်္ခါတဿ၊ စားခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော။ ဝိပုကတဘောဇနဿ၊ အပြီးသို့မရောက်သော ဘောဇဉ်၏။
 အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဘောဇနသာလာယံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်
 ၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသောရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အပါပုဏန
 ကောဋ္ဌာသံ၊ မရောက်သော အစုကို။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရှေးရှု သောင်ခဲသည်ကို။
 စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ န ပဝါရေတိ၊ မသင့်။ ကာမံ၊ စင်စစ်လျှင်။
 ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ပန တဏှာပိ၊ ထိုသို့ပယ်လျက်လည်း။ ပတ္ထေ၊ ဤ။

အာရာမိဇကော၊ အရံစောင့်ဖြစ်သော အလုပ်အကျွေးသည်။ အာကိရတိ၊
 လောင်းအံ့။ တတော၊ ထိုသို့ လောင်းရာ သပိတ်မှ။ ဘုဒ္ဓိတံ၊ ငှာ။ န
 ဝနုတိ၊ မအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤပယ်လျက် လောင်းသော ဘောဇဉ်
 သည်။ ဗုဒ္ဓုပုဋ္ဌိကုဋ္ဌေန၊ ဘုရားစက်ဆုပ်တော်မူသောကြောင့်။ အနေသနာယ၊
 မအပ်သော ရှာမီးခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နယေဝ၊ ရသော ပစ္စည်း၌သာလျှင်။
 သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ ထင်စွာ ဆိုဦးအံ့။ သံသတော၊
 သံသံသာမှ။ ဥဒ္ဓုဋ္ဌပိဏ္ဍိ၊ ထုတ်သော ဆွမ်းကို။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိသော
 ရဟန်းသည်။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်အံ့။ န
 ပဝါရေတိ ယထာ၊ ပဝါရိတ်မသင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊
 ဤဥပမာ၏ ပြည်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဝိသဘာဂေါ၊ သဘောမတူသော
 အကျင့်ရှိသော။ လဇ္ဇိ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တံ၊ ထို
 ပေးသော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်ကို။ တေန၊ ထိုပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သမ္ဘောဂံ၊
 သမ္ဘောဂကို။ အကတ္တုကာမတာယ၊ မပြုလိုသောကြောင့်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။
 ပဝါရေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပရိဝေသနာ
 ယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းကျွေးရာ၌။ မံသေန၊ အမဲနှင့်။
 ရသံ၊ အရည်ကို။ မံသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ရသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 မံသရသံ၊ အမဲအရည်ကို။ ဣတိ အတ္တဿ၊ ၎င်း။ အာပဇ္ဇနတော၊ ရောက်
 သောကြောင့်။ မံသရသန္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပဋိက္ခေပတော၊ ပယ်
 သော ရဟန်းအား။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ “မံသဿ၊
 ၎င်း။ ရသံ၊ အရည်။ မံသရသံ၊ အမဲရည်။ ဣတိ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ နာမိပ္ပေ
 တော၊ မလိုအပ်”။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ မံသကရမ္မကော နာမ။ပ။ ဝနုတိတိ
 ဧတ္ထံ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓယာဂု ဝေ၊ သက်သက်သော ယာဂုသည်သာလျှင်။ ဟောကိ၊
 ၎င်း။ အပ္ပဝါရဏ မိဿကကရမ္မကော ယေဝ၊ ပဝါရဏာမလောက်သောဝတ္ထုနှင့်
 ရောသော ကရမ္မကသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 န ပဝါရေတိ၊ ပဝါရိတ်မသင့်။ တေန၊ ကြောင့်။ ပရတော၊ မှ။
 “ဣဒဉ္စ ကရမ္မကေန န သမာနေတဗ္ဗ” န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “တံ၊ ထို ကရမ္မကယာဂုကို။ (၃၁၈) အဘိဟရိတွာ၊
 ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၍။ ကဉ္စိယံ ဂဏှထာတိ၊ ရှိ။ ဝဒန္တံ၊ ဆိုသည်ကို။ ပဋိက္ခိ
 ပတိ၊ ပယ်အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ စ၊
 ဤစကားကိုလည်း။ “မိဿကယာဂံ ဂဏှထာ”တိ၊ ရှိ။ အဝုတ္တတ္တာ စ၊
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ‘သမ္ပိဿိတံ၊ ရောသော ဘောဇဉ်ကို။ ဝိသု၊ အသီး။
 ကတွာ၊ ရှိ။ ဒေတိ၊ ၎င်း။’ ဣတိ စ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။

ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာဂုမိဿကန္တိ ဧတ္ထ ပဒဒ္ဒယေ၊ ဌ။ ပဝါ
ရဏာရဟဿ၊ ပဝါရဏာထိုက်သော ဘောဇဉ်၏။ နာမဂ္ဂဟဏံ၊ အမည်ကို
ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုယာဂုမိဿက
တို့၌။ ဗဟုတရာ ဝါ၊ များသည်မူလည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သမသမာ
ဝါ၊ အမျှမျှမူလည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ န ပဝါရေတိ၊ ပဝါရိတ်မသင့်။
ကသ္မာ၊ နည်းမူကား။ တတ္ထ၊ ထို ဗဟုတရာ သမဖြစ်သော ယာဂု၌။
အဘိဟာရကပဋိက္ခေပကာနံ၊ ရှေးရှုဆောင်သောသူ ပယ်သော သူတို့၏။
ယာဂုသညတ္တာ၊ ယာဂုဟု မှတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ယာဂု၊ သည်။ စေ
မန္တာ၊ နည်းအံ့။ ဘတ္တံ၊ ဘတ်သည်။ စေ ဗဟုတရံ၊ များအံ့။ ပဝါရေတိ၊
သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ ထို ရှေးရှုဆောင်သောသူ
ပယ်သောသူတို့၏လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမန္တယာဂု ဗဟုဘတ္တံ၌။ ဘိန္နသညတ္တာ၊
ပြားသော သညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊
၏။ ဟက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဘတ္တမိဿကေ၊ ဘတ်နှင့် ရောရာ၌။
ပဝါရဏာရဟဿ၊ ပဝါရဏာ ထိုက်သော ဘောဇဉ်၏။ နာမသမ္ဘဝတော၊
အမည်၏ တင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။
ပဝါရေတိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ မိဿကေ ပန၊ ဌကား။ ဝုတ္တနယေန၊
ဖြင့်။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိသံ၊ ကတော ဒေတိတိ ဧတ္ထ။ ဌ။
ယထာ၊ ဖြင့်။ ဘတ္တသိဌံ၊ ဆွမ်းလုံးသည်။ န ပတတိ၊ မကျ။ တထာ၊
ဖြင့်။ ဂါဠံ၊ မြို့စွာ။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပိဋေတော၊ နှိပ်၍။ ဝါ၊ ညှစ်၍။
ပရိဿာဝေတော၊ စစ်၍။ ဒေတိ၊ ၏။

အကပ္ပိယကတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ အကာယုပိတေဟိ၊
မပြုစေအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဒလိပ္ပလာဒီဟိ၊ ငှက်ပျောသီး
အစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတိရိတ္တံ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ကပ္ပိယံ၊
ကို။ ကာရာပေတွာပိ၊ ၍လည်း။ ကဒလိပ္ပလာဒီံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။
အဝသေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အမိဿကရသတ္တာ၊
မရောသော အရည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ တာနိ၊ ထို
ငှက်ပျောသီးစသည်တို့ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ ၍။ အညသ္မိံ၊
တပါးသော။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ကို။
ဝါ၊ အကြွင်းကို။ ဝါ၊ အလွန်ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှာ။
ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ တေသု၊ ထို ဝတ္တုတို့၌။ ဝိနယ
ကမ္မဿ၊ ၏။ အနာရုဋ္ဌတ္တာ၊ မတင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ

၌။ အကတံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဒုတိယော၊ သည်။
ပဌမဘာဇနေပိ၊ ဌလည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
“ယေန အကတံ၊ တေန ကာတဗ္ဗ”န္တိ။ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမမေဝတ္ထံ၊
ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ယေန၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယံ၊ အကြင်
ဝတ္ထုကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တမေဝ၊ ထိုဝတ္ထုကို
လျှင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န လဘတိ၊
မရ။ အညေန၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ (၃၁၉) ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိအစဉ်၌။ တန္တိ ပဒဿ၊ ၏။
တံ ပဌမံ ကတံ၊ ထိုသို့ ရှေးဦးစွာ ပြုအပ်သော ဝိနည်းကံရှိသော ဝတ္ထုကို။
ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပေသေတွာ ကာရေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနုပ
သမ္ပန္နော၊ သည်။ စေ ဂတော၊ အကယ်၍ သွားအံ့။ တတြဋ္ဌေန၊ ထို
ကျောင်း၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌ တည်သော။ ဧကေန ဘိက္ခုနာ၊ တယောက်
သော ရဟန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံစေ၍။ အပရေန၊ တပါးသော ရဟန်းကို။
ကာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းကံပြုရာ၌။ ဧကောဝ၊
သည်လျှင်။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ယံ ကိဉ္စ ဂိလာနံ ဥဒိဿာ”တိအာဒိ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ ဝိဟာရာဒိသု၊ တို့၌။ ဂိလာနဿ၊ နာသော ရဟန်း၏။ ပါပုဏန
ကောဋ္ဌာသမ္ပိ၊ ရောက်သော အစုသည်လည်း။ ဂိလာနာတိရိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟာရတ္တာယာတိ
ဣဒံ၊ ကို။ ဝိကာလေ ဧဝ၊ နေလဲ့သော အခါ၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၁။ အဇ္ဈောဟရဏတော၊ မျှီသဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်။ ကာယ
ကမ္မံ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ “အတိရိတ္တံ ကရောထ ဘန္တေ”တိ၊ ၍။ အကာ
ရာပနေန၊ မပြုစေခြင်းကြောင့်။ ဝစိကမ္မံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ပဌမပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဒုတိယပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၄၂။ သာဓာရဏမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ယာဝတ္ထကံ ဣစ္ဆတိ”တိ
ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သဗ္ဗပဝါရဏာနံ၊ တို့အား။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်
သံ၏။

ဒုတိယပဝါရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၄၇-၉။ နဋ္ဌာနံ၊ ကချေသည်တို့ကို။ နာဋ္ဌကာနိ၊ ကစေသည်တို့။
 နဋ္ဌနာဋ္ဌကာနိ၊ ကချေသည်တို့ကို ကစေသည်တို့။ သိတာဟရဏာဒိနိ၊ သိတာ
 ဒေဝီကို ဆောင်ခြင်းစသည်တို့။ တံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ မူလဉ္စ၊ အမြစ်သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဖွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မူလခါဒနိယံ၊ မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘတ္တ
 ခါဒနိယ-စသည်တို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။ ပိဋ္ဌန္တိ ပဒေ၊ ပုဒ်၌။ စုဏ္ဏံ၊
 အမှုန်။ ခါရကမူလန္တိ ပဒေ၊ ၌။ ယူပသမူလံ၊ တင်ကျိုးဖို့မြစ်။ စစ္စုမူ
 လံ နေဋ္ဌိယမူလံ၊ ဟင်းဂလာဖို့မြစ်။ (ပုစွန်စာလည်းဟူ၏။) တမ္ပကံ
 ငစံ၊ ဟစ်ကျစ်နီ။ (ကစွန်းလည်းဟူ၏။) တဏှုလေယျကံ၊ ဟင်းဆန်ကဲ့မြစ်။
 စူဠကုဟု၊ ဟင်းဆန်ကဲ့မြစ်။ ဝတ္ထုလေယျကံ၊ ဆင်နာမောင်းမြစ်။ မဟာကု
 ဟု၊ ဆင်နားမြစ်။ (ကြွက်နားလည်း ဟူ၏။) ဝဇကလိ၊ ကင်ပိန့်။ နိကော
 ဌံ၊ ကင်ပိန့်။ (နိဟိရလည်းရှိ၏) ဇဗ္ဗရိ၊ ဟင်းခါးပတူမြစ်။ ဟိရတော၊
 ဟင်းခါးပတူမြစ်။

ကောဋ္ဌံ၊ အရင်းကို။ ဇရတ္ထံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဂဏ္ဏိ၊ အဖု။ မုဟုကု
 လမုဒု၊ အဖု။ ဝိစယတ္ထဝန၊ အဖု။ ဝစဂုဋ္ဌဟိံ၊ အဖု။

ကိံ သုကံ၊ ပေါက်။ ဟလိဒ္ဓိ၊ နန္ဒင်း။ ဣတိ ဣမေ ဤသည်တို့ကို။
 ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝဇ္ဇယေ၊ ကြည်ရာ၏။ ကသေရုကော၊ ဝက်မြေ။ ကဋ္ဌိဗလဝန္တိ
 နာမ၊ သည်။ တဿ၊ ကိုဝက်မြေ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အမ္မာဋ္ဌကံ၊
 ဝှေး။ အမူလကံ၊ ဝှေး။ ပိလလ၊ ဝှေး။ ကက္ကုလ၊ ဝှေး။ မသာလု၊ မျောက်။
 ဟိနုဋ္ဌ၊ မျောက်။ အာလုဝ၊ ပိန်း။ ကဋ္ဌိ၊ ပိန်း။ တခိုအဋ္ဌိ၊ ပိန်း။
 အလသ၊ ပိန်း။ ကဋ္ဌိယလ၊ ပိန်း။ နမေဒတိ၊ ပိန်း။ မေရ၊ ပိန်း။ သိဂ္ဂု၊
 ဒန်သလွန်။ သီရိ၊ ဒန်သလွန်။ ဟောဋ္ဌ၊ ဒန်သလွန်။ ကာလကံ၊ ဒန်သလွန်။
 နေကဋ္ဌဝိ၊ ဒန်သလွန်။ ခီရဝလ္လိ၊ အုန်းမွန်းသည်။ ကန္ဓော၊ အုန်းမွန်းသည်။
 တုမူရောရိယော၊ တုမူရောရိယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သခံတော၊ ပြုတ်ဖြော
 စီရင်မှုကား။ ဇောဝနမေဝ၊ စင်သည်မည်၏။ ဝါ၊ ဇောဝနံ၊ မည်၏။
 အယံ၊ ထို အုန်းမွန်းကို။ ပရိသခါရော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ ခီရကာကောလိ၊ မျောက်ငို။ ကိရိကဝေဋ္ဌိ၊ မျောက်ငို။ ဇီဝိတံ၊ သင်း
 ခွံပန်းတင်။ ဇီဝိဟိ၊ သင်းခွံပန်းတင်။ ဥသဘယ၊ ကြက်သွန်နီ။ ဥမ္မယုဝိယံ၊
 ကြက်သွန်နီ။

(၃၂၀) ဟိန္ဒူလံ၊ ဇနုန်း။ ကိတိလိ၊ ဇနုန်း။ ကုန္ဒာလ၊ ကုမ်းသောင်း။ တော
ဟော၊ ကုမ်းသောင်း။ တိလိသတာ၊ ကုမ်းသောင်း။ ပဒိကဋ္ဌိရော၊ ကုမ်းသောင်း။
ပဋုသေဝလကဋ္ဌိ၊ ကုမ်းသောင်း။ ကရမန္ဒကံ၊ ခံ။ ကရမ္ပ၊ ခံ။ ဒဏ္ဍောကံ၊ ရ၊ ခံ။ ဥဒက
ဇောတိ၊ ခံ။ ကဏ္ဍကော၊ ခံ။ “သိသံတကောတိပိ၊ ရှိလည်း။ ဝုစ္စတိ၊
၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဖဂ္ဂဝ၊ ခွေးတောက်။ ဟကိဋ္ဌိ၊ ခွေးတောက်။
ကတံသာဋ္ဌိနိ၊ ခွေးတောက်။ ကတမာလန္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ နတ္တပာလန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ ကရဋ္ဌိ၊ သင်းဝင်။

သေလ္လ၊ သနပ်။ လောဟောလိယံ၊ သနပ်။ ကာသမဒ္ဒက၊ မှီချန်။ ကုဒ္ဒ
ဝဝလိ၊ မှီချန်။ အနုတိကိန၊ မှီချန်။ ဥမ္မာဒိယ၊ ပိတောက်။ မေလေလိ
ဒိယ၊ ပိတောက်(ဝက်ကျွတ်လည်းဟူ၏)။ စိနမုဂ္ဂေါ၊ ပဲနောက်စောင်း။
ဝေနမုတ္တိ၊ ပဲနောက်စောင်း။ ဟုရမုဂ္ဂ၊ ပဲနောက်စောင်း။ ရာဇမာသော၊
မင်းပဲ။ မာဟာဝိလိတိ၊ မင်းပဲ။ (ပဲကြီးလည်းဟူ၏။)။ ဒဂ္ဂိမန္တော၊ တပ
ဆေး။ ပုဋ္ဌိ၊ တပဆေး။ သုနိပဏ္ဍကော၊ တောင်ကန်ဇွန်း။ တိပိလဝနိ
နာဋ္ဌိကာ၊ တောင်ကန်ဇွန်း။ တိလက၊ တောင်ကန်ဇွန်း။ ဘူမိယံ ဇာတလောဏိ
တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ လောဏိနာမဿ၊ လောဏိအမည်ရှိသော သစ်ပင်၏။ သာ
ဇာရဏတ္တာ၊ အများနှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဘူမိယ” နှို၊ ရှိ။
ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗြဟ္မိပတ္တံ၊ ဗြူးမွှေး။ ဒေဝမကေ
ယေ၊ ဗြူးမွှေး။ ပဏသာ၊ ဗြူးမွှေး။ “ဒိပဝါသိနော ဝဒန္တိ” တိ၊ ရှိ။
သိထိလံ၊ လျော့လျော့ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ “ခါဒနိယတ္ထံ ဖရတိတံ လက္ခဏေန၊
ဟူသော လက္ခဏာနှင့်။ အသမာနတ္တာ၊ ပတုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သိလိ
လံ၊ လျော့လျော့ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ ဝိသာဇ္ဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ပဒေလိဝိနိတေကိ သုလသိပဏ္ဍန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တသာပလိကံ၊ ရုန်း။

အဂန္တိကပုပ္ဖံ၊ ပေါက်ခွေး။ ကရဿသောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကိရိယပုပ္ဖံ၊
ဆင်နွှာမောင်းပန်း။ စေလေပတိမလံ၊ ဆင်နွှာမောင်းပန်း။ ဇိဝန္တိပုပ္ဖံ၊ မိုး
စေ့ပန်း။ ဇိဝိတန္တိဂမလ၊ မိုးစေ့ပန်း။ ဗကုလ၊ ခရား။ မုယုဝလ၊ ခရား။
ကုယျက၊ ဆူးရစ်။ ပုနပုန္နာမ၊ ဆူးရစ်။ ပုန္နရာ၊ ဆူးရစ်။ ဇာတိသုမန၊
မြလေး။ နဝမတိကာ၊ ကြက်ရိုး။ စေဟေမလ၊ ကြက်ရိုး။

ကိန္တိဏိက၊ တည်။ ကစိနိ၊ တည်။ ဝိလေယိ၊ ဟည်။ မာတုလုဂံ၊ ရှောက်။
လဝနော၊ ရှောက်။ ပုဿဖလ၊ သခွားငပြုတ်။ သုပုလံ၊ သခွားငပြုတ်။ တိဗ္ဗရူသက၊

၁။ ဆဋ္ဌပါဠိဋ္ဌမပါ။ ၂။ ကိရိယာယေတိ စေကဝါဒိဒပုပ္ဖံ (ဆဋ္ဌ)

တည်။ တိဂိဗ္ဗေရေဟိတိ၊ တည်။ သုသတုရတ၊ တည်။ တိပုသဝါတိဂံဏ၊ ခရမ်း။
 မုတတိကက၊ ခရမ်း။ ပဋိယိ၊ ခရမ်း။ စောစ၊ တောငှက်ပျော။ ဝရိယိလေပိ၊
 တောငှက်ပျော၊ မောစ၊ အိမ်ငှက်ပျော။ အတိရေလိ၊ အိမ်ငှက်ပျော။ ဂေါဠုဖလံ၊
 သမင်စာသီး။ ပူဝဖလံ၊ သမင်စာသီး။ ဣတိ ဧကေဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အစ္ဆိဝ၊
 အစ္ဆိဝ-သဒ္ဒါသည်။ ကောဠုသေ၊ ရင်ကပ်သီးအနက်၌။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။

အသမုဿိ၊ ကျီးအာသီး။ ဗိမ္ဗ၊ ကျီးအာသီး။ ဣတိ ဧကေဝ ဒန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ကာသုရိတိ၊ ကာသုရိဟူသည်။ သေပဏ္ဍိ၊ ရာသကျည်း။ (မေသဏ္ဍိ-
 လည်းရှိ၏။)

အတိတေမေတိ၊ ဇာတိပ္ပိုလ်။ ကရိယမေတိ၊ ဇာတိပ္ပိုလ်၊ ဇာတိဖလံ၊
 ဇာတိပ္ပိုလ်။ ကတံမေတိ၊ ဇာတိပ္ပိုလ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကဋ္ဌ၊ ကဖလံ၊
 ဆောင်းမေခါး။ တိရိရက၊ ဆောင်းမေခါး။

တရုဏဖလံ၊ ဆောင်းမေခါး။ ကိရိဥပုလု၊ ဆောင်းမေခါး။ ပေါက္ခရဋ္ဌိ၊
 ကြာစေ့။ ကိဉ္ဇက္ခဋ္ဌိ၊ ကြာစေ့။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ သာသပံ၊
 မှန်ညင်းသည်။ သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ သိဒ္ဓတ္ထကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရတ္တံ၊ နိသော
 အဆင်းရှိသော။ သာသပံ၊ သည်။ ရာဇိကံ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိဂံ၊ ရှိန်းခို။ ဟိဂံဇတုန္တိ၊ ဇတုဟူကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ရှိန်းခိုတို့သည်လည်း။ ဟိဂံဝိကတိယော၊ ရှိန်းခိုအထူးတို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပါဠိ၌။ ဟိဂံဇတု နာမ၊ မည်သည်ကား။ တဿ၊ ထို ရှိန်းခိုပင်၏။ သာ
 ခါ၊ အခက်တို့ကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ သာခါ၊ အခက်တို့ကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ကတာ၊ ပြုသော
 ရှိန်းခိုသည်။ သိပါဠိကာ၊ မည်၏။ အညေဟိ၊ တပါးသော ဝတ္ထုတို့နှင့်။
 မိသေတွာ၊ ၍။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော ရှိန်းခိုသည်။ သိပါဠိကာ၊ မည်၏။
 ဣတိ ဧကေဝ ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တကံ၊ အညွန့်မှထွက်သော အစေး။ ကဋ္ဌ
 ဇန္တိ၊ အညွန့်မှထွက်သော အစေး။ အဂ္ဂိကေဠိနိ၊ အညွန့်မှထွက်သောအစေး။
 နိကိတိဿာကာလေသယော၊ အညွန့်မှထွက်သော အစေး။ တိမေရာ၊ အစေး။
 တကပတ္တိ၊ အရွက်မှထွက်သော အစေး။ ပသာခါ၊ အရွက်မှထွက်သော
 အစေး။ ပတ္တေ၊ အရွက်တို့ကို။ ပစိတွာ၊ ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။
 “တကပဏ္ဍိ၊ အရွက်ခြောက်တို့ကို လှော်၍ပြုသောအစေး။ ဝါ၊ အဆန်မှ

၁။ ပတ္တသာခါ (ဆဋ္ဌ)။

တုက်သော အစေး။ သာဝတိ ဝေ၊ အရွက်ခြောက်ကိုလျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၏။”
ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

[ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပရိယာယ်ပြသော သဒ္ဓါတို့ကို ပါဠိရှိတိုင်း
သမ္ပန်ရသည်။ သင့်ရာလည်း ကြံရာ၏။ အလွန်သိခက်၏။]

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-သန္ဓိဓိကာရကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၂၁) ၂၅၃။ အပရဇ္ဈ၊ နက်ဖြန်၏။ သန္ဓိဓိ နာမ၊ သန္ဓိဓိမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဇ္ဇ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ ဧတ္ထ၊
၌။ ဧဝံ၊ သို့။ အထူးအားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ အကပ်ခံသော ဝတ္ထု
သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ဥဂ္ဂဟိတကမ္ပိ၊
အကပ်ပျက်သော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်
လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ ရှိ။
ဧဝံ၊ သို့။ သန္ဓိဓိကတံ၊ သိမ္ပိဒ်ခြင်းကို ပြုအပ်သော။ ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံ
သော။ ယာဝကာလိကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယာမကာလိကံ ဝါ၊ ကို
လည်းကောင်း။ အဇ္ဈောဟရိတုကာမတာယ၊ မျှီလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
ဂဏ္ဍန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ
ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာလိကကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ယဒိ ပဋိဂ္ဂဟိ
တံ၊ ခံသည်ဖြစ်အံ့။ “ပဋိဂ္ဂဟဏေ တာဝါ”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။
တဿာ၊ ကြောင့်။ “အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကာလေ ဂဟိတံ၊ ကာလ၌ ခံအပ်
သော ကာလိကကို။ အဇ္ဇ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ
ကာရဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ငါးပါး
ကုန်သောဆေးတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟိတကာနိ၊ အကပ်ပျက်သည်တို့ကို။ အနဓိပေ
တာနိ၊ မလိုအပ်ကုန်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။
အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကဿာ၊ မူကား။ အနဇ္ဈောဟရဏီယတ္တာ၊ မပျိုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ယထာ၊ ဤကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။
ဣဓာပိ၊ ဤ သန္ဓိဓိသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ ကို။ နာဓိပေတံ၊ အလို

မဂ္ဂိရာ။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ (ပြန်)။ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ - ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒေ၊ ဤ။ ဥဂ္ဂဟိတကံ၊
 ကို။ နာမိပ္ပေတံ၊ အလိမ္မရိအပ်။ ဣတိ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ အတ္တနော၊ မိမိဧ။ ကာလာတိက္ကမနမတ္တေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထို
 ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌။ အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါး
 သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သန္ဓိဓိကာရကသိက္ခာပုဒ်၌။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနော၊ ဧ။ ကာလာတိက္ကမနမတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိပ္ပ
 သင်္ဂါဘာဝတော၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးခြင်း မရှိသောကြောင့်
 တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ အဇ္ဈောဟရဏေနေဝ၊ မျှီသဖြင့်သာလျှင်။ အာ
 ပတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဂဏ္ဍိပဒ
 မတေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ပျက်၍။ ပုနဒိဝသေ၊
 မိုးသောက်သောနေ၌။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသော ရဟန်းသည်။ ဒွေ အာပတ္တိ
 ယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။

တတြ ဝစနေ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤ။ သိုလတ္တံ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်
 ခြင်းတည်း။ - အတ္တနာ၊ သည်။ ဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ စားလိုသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဇ၊
 ယနေ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ပျက်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ ဤ။ ဘုဉ္ဇတိ၊ အံ။ ဒွေ
 အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သာမဏေရာဒီနံ၊ တို့၏သာလျှင်။
 အတ္တာယ၊ ငှာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂဟိတံ၊ ခံအပ်သောဘောဇဉ်ကို။ ပုန
 ဒိဝသေ၊ ဤ။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသော ရဟန်းကို။
 အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိ ဝိစာရဏာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အယံ၊
 သည်ကား။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ - ဗေလဋ္ဌသီသော ပိယ၊ ဗေလဋ္ဌသီသ
 မထေရ်ကဲ့သို့။ ဒုတိယတတိယာဒိ ဒိဝသတ္တာယ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်မြောက်အစရှိ
 သော နေအကျိုးငှာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ သာမဏေရာဒီနံ၊
 တို့ကို။ ဂေါပနတ္တာယ၊ လုံစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တဿ၊
 ထိုဘောဇဉ်ကို။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ အဇ္ဈောဟရဏတ္တံ၊
 မျှီခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ဧ။
 ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဧ။ ဝါ၊ ကား။ သယမေဝ၊ မိမိ
 အလို့လိုသာလျှင်။ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို။ ဂေါပေတွာ၊ လုံစေ၍။ ဌပေတိ၊
 ဧ။ ပုနဒိဝသေ၊ ဤ။ ပတိတံ၊ ကျသော။ ကစဝရံ၊ အမှုက်ကို။ ဒိဿာ၊
 ၍။ ဝိမဘိဝသေန ဝါ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။

“ဟိယျော၊ ယမန်နေ။ ပဋိဂ္ဂဟိတယာမကာလိကံ၊ ကိ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ သာမိသေန၊ အာမိသနှင့်တကွသော။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈောဟရတော၊ မျှသောရဟန်းအား။ ဒွေ ပါစိတ္တိယာနံ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝိသိတံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ယာဝကာလိကန္တိ၊ သည်လည်း။ ယာမာတိက္ကန္တပါန ကေန၊ ယာမက်လွန်သော အဖျော်နှင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောမှုကား။ သန္နိဓိံ၊ ကိ။ ကရောတိ၊ ၏။ အကပ္ပိယမံသေသု၊ တို့တွင်။ မနုဿမံသေ၊ လူသား၌။ ထုလ္လစယဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သေသမံသေ၊ ကြင်းသောအသား၌။ ဒုက္ကဋ္ဌေ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝခုတိ၊ ပွား၏။

၂၅၅။ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ အာဟာရတ္တာယာတိ ဧတ္ထိ ဌံ။ ကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္နိဓိံ၊ သို့။ အနာပဇ္ဇနတော၊ မရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ကေဝိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ထိုနေ့ အကပ် ခံသောဝတ္ထုသည်။ တဒဟုပုရောဘတ္တံ၊ ထိုနေ့နံနက်၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ ၍။ န ဝတ္တဉ္စ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါဠိယမိ၊ ၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ ကထာယမိ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝိသေသဿ၊ အထူး၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒေ၌။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ယထာသုခံ၊ အလိရှိတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အာဟာရေနံ၊ ဖြင့်။ သပ္ပိအာဒိ၊ ကိ။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ယာတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တဂ္ဂတိကပသေန၊ လိုအာဟာရနှင့်အလားတူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇဝသေန၊ ဆေး၏အစွမ်းအားဖြင့်။ န ဂဟိတံ၊ မယူအပ်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပ သမန္တံ၊ ညီညွတ်သည်။ သိယာ၊ ၏ ။

သန္နိဓိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉ - ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၅၆။ အကပ္ပိယသပ္ပိနာတိ ဧတ္ထိ၊ ၌။ ယေသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့၏။ သံသံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ သပ္ပိနာ၊

၁။ အာဟာရေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ န ဘေသဇ္ဇဝသေန ဝုတ္တန္တိ ဥပတိသော (ဆဋ္ဌ)

ထောပတ်ဖြင့်။ “ဟိ ယုတ္တံ၊ စ။ ဝဿာတေလံ၊ သားဆီကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ အကပ္ပိယသပ္ပိ နာမ၊ မအပ်သော ထောပတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ”။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း၏။ ဝိသကေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ သူပေါဒနဝိညတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ ဂာလိကာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ရောက်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့တည်း။

၂၆၁။ မဟာနာမသိက္ခာပဒေန ကာရေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ သံဃာ ဝသေန၊ သံဃာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝါရိတံ၊ ဖိတ်အပ်သော။ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဆေးအကျိုးငှာ။ သပ္ပိအာဒိပဉ္စကံ၊ ထောပတ်အစရှိသော ဆေးငါးပါးကို။ စေ ဝိညာပေတိ၊ အံ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့တောင်းရာ၌။ န ဘေသဇ္ဇေန (၃၂၃) ကရဏိယေန ဘေသဇ္ဇန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တေန ပါစိတ္တိယ”န္တိ၊ ရှိ။ ဗုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ ပါဠိမုတ္တကေသု၊ တို့၌။ “ဘိက္ခုနီနိမ္မိ၊ တို့အားလည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း၏။

ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဒန္တပေါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၆၄-၅။ မုခဒ္ဒါရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ကဏ္ဍနာဠိ၊ လည်ချောင်းတည်း။ ဥစ္စာရမတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗမတ္တကံ၊ ချီကြခြင်းမျှ ဖြစ်သော ဝတ္ထုကို။ ကသဋ္ဌ၊ ဆဉ္စေတွာတိ ဣဒံ၊ ကို။ သမုဒါစာရဝသေန၊ ပြောသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ လေ့လာပြောဆိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ အဆဒ္ဓိတေပိ၊ မစွန့်သော်လည်း။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ ဟတ္ထပါသာတိက္ကမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဒါယကဿ၊ ပေးသော။ ဝါ၊ ကပ်သော သူ၏။ ဘိက္ခုဿ၊ ဒေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ အညဿ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ၊ မဟန်း ၎င်း၏။ ဟတ္ထပါသာတိက္ကမံ၊ ဟတ္ထပါသ်ကို လွန်ခြင်းကို။ ကဉ္စိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုဖြစ်သော။ ဒြဝံ၊ ပအုံးရည် အပေါက်ကို။ ပတ္တော ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပိတေ၊ လားအပ်သော။ ပတ္တော၊ သပိတ်၌။ အဘိဟာရာဘာဝကော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၏ မရှိ သောကြောင့်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝိတထေဝေ၊ ကျသော ရေ ပေါက်၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ ယပာ၊ ကဲ့သို့။ ဟယာ၊ ဟူ။ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍။ အပနေန္တာ၊ မကုန်သောသူတို့၏။ ဘာဇန

၁။ န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဝါရိတေ (ဆဋ္ဌ)

တော၊ ခွက်မှ (ထည့်)။ ပတိတယေဝေပိ၊ ကျသောအပေါက်ရှိသော်လည်း။ အဘိဟဋ္ဌတ္တာ၊ ရှေးရှုဆောင်သောကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ခိလိတံ၊ ၎င်း။ စရုကေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ခုဒ္ဒကပိဏ္ဍေန၊ ငယ်သော မှတ်ဖြင့်။ ဇာပရန္တဿပိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “အပိသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ သုတ္တဿပိ၊ ဒိပိပျော်သောသူ၏လည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ကေစိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဘယ ဂိရိဝါသိနော၊ အဘယဂိရိကျောင်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တေဟိ၊ ထိုအဘယဂိရိဝါသိရဟန်းတို့သည်။ ကာယသံသဂ္ဂေ၊ ပုဒ်၌။ ကာယ ပဋိဗဒ္ဓေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ယုလ္လစူယာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿိတာ ဝေ၊ ပြုအပ်သည်သာ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓေနာတိ ဝစနံ၊ သည်။ ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာတည်းဟု။ ဂဟိတံ၊ ၎င်း။ “သတ္တကေနာတိ ဧတ္ထ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတကေန၊ အကပ်ခံပြီးသော။ သတ္တ ကေန၊ ဖြင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုသို့ရေးခြင်းသည်။ ဒုလ္လိခိတံ၊ မကောင်းသော ရေးခြင်းတည်း။ ကဿ၊ မူကား။ မလေ၊ အညစ်အကြေး သည်။ ဝါ၊ သံချေးသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗကိစ္စာဘာဝတော၊ အကပ်ခံအပ်သော ကိစ္စ၏ မရှိသောကြောင့် တည်း။ ကေသဉ္စိ အတ္တာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့၏။ အတ္တာယ၊ ငှာ။ “သာမဏေရဿ၊ ၎င်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဖဋ္ဌမတ္တမေဝ၊ ဟံကာမျှသာ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။

ပဋိဂ္ဂဟဏူပဂဘာရံ နာမ၊ အကပ်ခံလောက်သော ဝန်မည်သည်ကား။ မဇ္ဈိမပုရိသေန၊ အားအလတ်ရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗကံ၊ ချီကြ နိုင်သော ဝန်တည်း။ မူလပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ ဝဋ္ဋဟိတံ၊ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသော။ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ၊ ဤပါဠိ၌။ “မစ္ဆိကဝါရဏတ္ထံ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဘူဉနတ္ထာယာပိ၊ မစားခြင်းအလို့ငှာလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂဟိတေ၊ ယူရာ၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယေ၊ အကြင်ဆရာ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ “သီသမက္ခနံ၊ ဦးခေါင်း လိမ်းစရာဖြစ်သော။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆီသည်။ သီသမက္ခနံ၊ ဦးခေါင်းလိမ်းစရာ ဆီတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနာဘောဂေ နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သဟ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ အတိက္ကာမေန္တဿ၊ လွန်စေ သော မဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဘဝေယျ ကိံ၊ ဖြစ်ရာသလော။” ဣတိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သုတ္တာဓိပ္ပာယော ပန၊ ပါဠိ

အဓိပ္ပာယ်ကိုကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ “မစ္ဆိကဝါရဏတ္ထံ၊ ယင်ကို နှင်အံ့သောငှာ။ ဗိဇန္တဿ၊ ယပ်ခပ်သော သစ်ခက်၏။ ကသ္မိံ၊ ထို သစ်ခက်၌။ လဂ္ဂရဇာဒိမ္ပိ၊ ပြိုသော မြူစသည်သည်။ ပက္ခေ၊ ၌။ ပတိတေ၊ သော်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ ပဋိဂဟံ တဗ္ဗ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပရိဝတ္တနကထာယံ၊ ၌။ “အမှောက်၊ တို့၏။ တဏှုလေသု၊ ဆန်တို့သည်။ ခိဏေသု၊ ကုန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတေဟံ၊ ထိုသာမဏေ တို့သည်။ အမှောက်၊ တို့၏။ ဟတ္ထဂတေဟံ၊ လက်၌ တည်ကုန်သော။ သာမဏေရသန္တကေဟံပိ၊ သာမဏေတို့၏ ဥစ္စာတို့ဖြင့်လည်း။ ပတိဋ္ဌပေကံ၊ ကည်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ စိတ္တုပ္ပာ ဒေါ၊ စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သမ္ဘဝေ၊ ဖြစ်လက်သော်။ ပရိဝတ္တနံ၊ လဲလှယ်ခြင်းသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။

[ဤအနက်ကား-ဘိက္ခုနံ စိတ္တုပ္ပာဒေ သမ္ဘဝေ-ရှိသည့် ပါဌ အတိုင်း သမ္ပန်သောအနက်တည်း။

ဘိက္ခုနံ စိတ္တုပ္ပာဒေါသမ္ဘဝတော ပရိဝတ္တနံ-ဟူ၍လည်း ပါဌ ရှိ၏။ ထိုပါဌကား-ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ စိတ္တုပ္ပာဒေါသမ္ဘဝတော၊ စိတ်အမှတ်၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပရိဝတ္တနံ၊ သည်။-ဟု။ သမ္ပန်ရာ၏။]

ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရိဝတ္တနံ၊ သည်။ သာတ္ထကံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သုဒ္ဓစိတ္တာနံ၊ တို့အား။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ အာပန္န မေဝ၊ ရောက်သည်သာဟည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ပဏ္ဍိတော၊ သော။ သေ သော သာမဏေရော၊ သည်။ ပတ္တပရိဝတ္တနံ၊ သပိတ်ကို လဲလှယ် ခြင်းကို။ ကတုာ၊ ၍။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ မယမေဝ စ၊ ပါတို့သည် လျှင်မှုလည်း။ ဣမဿ၊ ဤ သာမဏေ၏။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဝိဿာသေန ဝါ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်မှုလည်း။ (၃၂၄) ယာစိတုာ ဝါ၊ တောင်း၍ မှုလည်း။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ စားကုန်အံ့။ ဣတိ စိတ္တေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိဝတ္တနေ၊ လဲလှယ်ခြင်းကို။ ကတေပိ၊ သော်လည်း။ ဘုဉ္ဇိယံ၊ ငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ စ အတ္ထံ၊ သည်လည်း။ အာပန္နံ၊ ၎င်း။ ဗဟုနာ၊ များစွာ ဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ နိရာပေက္ခေ

လောဝ၊ ဝဲခြင်းမရှိကုန်သဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ယူဆောင်အပ်၏။ သာပေက္ခေ
 တိ၊ ဝဲခြင်းရှိကုန်သဖြင့်။ န ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သည်လျှင်။ “သစေ ပန
 သက္ကာတိ ဝိတက္ကံ သောဓေတုံ၊ တတော လဒ္ဓံ ခါဒိတုမ္ပိ ဝနုတိ” တိ
 ဝစနေန၊ ဝနုတိ-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်သာတည်း။
 ယယာပဋိဂ္ဂဟိတဘာဝေ၊ အကြင်အကြင်သို့ ခံအပ်သော အဖြစ်သည်။
 နိရာလယော၊ အာလယကင်းပြီးသော။ အာဓာရကော၊ ဌံ။ ပတ္ထော၊ ကို။
 ဌာပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပုဋိဂ္ဂဟိတကေန၊ အကပ်မခံသော။
 သမုဒ္ဓေါဒကေန၊ ဖြင့်။ မေဏှကဿ၊ ဆိတ်၏။ ဒီရံ၊ နို့ရည်သည်။
 ဒီရတ္တာဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဝနုတိ၊ ၏။ “အတ္တနော ပန၊ ၏ကား။ ဒီရံ၊ ကို။
 မုခေနေဝ၊ ခံတွင်းဖြင့်လျှင်။ ပိဝန္တဿ၊ သောက်သောရဟန်းအား။ အနာ
 ပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 “ဟိ ယတ္ထံ၊ ဆိုသင့်၏။ သရီရနိဿိတမဟာဘူတာနိ၊ ကိုယ်ကိုမှီသော မဟာ
 ဘူတိတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပေတနိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ “ကပ္ပိယမံသဒီရံ ဝါ” တိ
 အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်၏။

အပိစ၊ ကား။ အပုဋိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ အကပ်မခံသော ခွက်ရှိသော။
 အညဟိက္ခုသန္တကော၊ ဌံ။ အတ္တနော၊ ၏။ ပိဏှပဟိတံ၊ ကို။ ပက္ခိပတိ၊
 ၏။ တဿ၊ -ထို ထည့်သောဆွမ်းကို။ ထောကန္တိ ဝါ၊ အနည်းဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ အညေန ဝါ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒတိ၊ အံ။
 တံ၊ ထို ဆွမ်းသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မကား။
 ဝိနယဒုက္ခတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပိဏှပဟိ
 တံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပက္ခိဟဗ္ဗံ၊ သော။ ဝိနယဝိဓိံ၊ ဝိနည်းအစီ
 အရင်ကို။ အကတွာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော ဆွမ်းကို။ ကိမတ္ထံ၊
 ငှာ။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “တံ
 ပဋိဂ္ဂဟိတကံ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ ဘူမိယံ ဝါ၊
 ဌံလည်းကောင်း။ ဘာဇနေ ဝါ၊ ဌံလည်းကောင်း။ ဖလံ ဝါ၊ အသီးမှု

၁။ အဋ္ဌကထာယံ ‘ဥဂ္ဂဟိတကော ဟောတိ’တိ ဝုတ္တတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ သော။ အာမိသံ ဝါ။ မူလည်းဖြစ်သော။
ယာဝဇီဝိကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပုဋ္ဌိဂဟိတကံ၊ အကပ်မခံသည်ကို။ အဇာ
နန္တော၊ မသိသောကြောင့်။ အာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤအနုဂဏ္ဍိပုဒ်၏။ မတေန၊ ဖြင့်။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ သည်။ အပ္ပုဋ္ဌိဂဟိတေ၊ အကပ်မခံ
မှု၍။ ဌိတေ၊ တည်စဉ်။ ပိဏ္ဍိ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ ဌပေတိ၊ အံ။ တံ၊
ထိုဆွမ်းသည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောဆွမ်းကို။ အပ္ပုဋ္ဌိဂဟိ
တံ၊ အပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤ
အနက်ကိုလျှင်။ “သစေ အတ္တနော ဝါ ဘိက္ခုနံ ဝါ ယာဂုပစနကဘာ
ဇနေ။ပ။ နိရာမိသံ ကတာ ပရိဘူတိတဗ္ဗ”န္တိ ဝစနေန၊ ဘူတိတဗ္ဗ-ဟူသော
စကားနှင့်။ သံသန္တိတာ၊ နှီးနှော၍။ ကထေတဗ္ဗော၊ ၏။ “ကပ္ပိယမံသ
ခိရံ ဝါ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပသဂံဝသေန၊ လျဉ်းပါးသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အန္တံ၊ ကို။ ယေဟိ စ၊
အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဓိပေတံ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။

ဒန္တပေါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထော၊ သော။ ဘောဇနဝဂ္ဂေါ၊
သည်။ သမတ္ထော၊ ပြီ။

၅-အစေလကဝဂ္ဂ

၁-အစေလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၆၉။ ဝိဿာသာဒါနံ၊ စားကြွင်းစားဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ အန္တရာ၊
အကြား၌။ ပူဝလာဘေန၊ မုန့်ကို ရသဖြင့်။ အညတရာ၊ တယောက်သော။
ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်။။ ပဝိသိတာ၊ ဝင်၍။ ဌိတာ၊ ရပ်၏။ ဒါပေ
တိတံ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ ကို။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏။
အစေလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ တံ အကပ္ပိယံ ဥဂ္ဂဟိတကံ (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဒမိ စေ ပဋိလဒ္ဓံ၊ တဗ္ဗ အဓိပေတန္တိ ကေစိ (ဆဋ္ဌ)

၂-ဥယျောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၂၅) ၂၇၆။ ဝိဇဟန္တဿာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ အနာဒရံတ္ထေ၊
 ဤ။ သာမိဝစနံ၊ တည်း။ ဥယျောဇကဿ၊ တိုက်တွန်းတတ်သော ရဟန်း
 ၏။ ဝါ၊ စေတတ်သောရဟန်း၏။ ဝိဇဟန္တဿ၊ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်သည်
 သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊
 လည်း။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အနုပသမ္ပန္နော နာမ၊
 အနုပသမ္ပန္န-မည်သည်ကို။ သာမဏေရောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပေတော၊ ၏။
 ဥယျောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-သဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၈၀။ သဘောဇနေတိတ္ထေ၊ ဤ။ ပဌမဝိကပေပွာ၊ သည်။ “ဣတ္ထိ စ
 ပုရိသော စာ”တိ ဣမိနာ တတိယပဒေန၊ နှင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယဝိကပေပွာ၊
 သည်။ ပဌမဟိ၊ ပထမဖြစ်ကုန်မသာ။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ကုလေတိတ္ထေ၊ ဤ။ သရေ၊ အိမ်သို့။ အနုပဝိသိတာ၊ ဤ။ နိသိဒနစိတ္တေန၊
 ဖြင့်။ သစိတ္တကံ၊ ဖြစ်၏။
 သဘောဇနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ရဟောပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၈၄။ ဣမ၊ ဤ အစေလကဝဂ်၌။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဥပ
 နန္ဒဿ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဘိက္ခုနိဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဒသမဋ္ဌကထာယံ၊ ဒသမသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကကာ၌။ ဥပရိ
 ဥပနန္ဒဿ၊ ၏။ တတိယသိက္ခာပဒေနာ”တိ ပါဠော၊ သည်။ န ပါဠော၊
 ပါဠိကောင်းမဟုတ်။ “စတုတ္ထေနာ”တိ ပါဠော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။
 ဣတိ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။
 ရဟောပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၈၉။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥက္ကာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာတည်း။
 ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-စာရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၄။ သဘတ္တောတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ သမာနနိမန္တနဘတ္တော^၁၊ တူသော
ဖိတ်ခြင်းရှိသော ဘတ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။

ပုရောဘတ္တဉ္စ၊ ဆွမ်းစားမိလည်း။ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍။
ယဒိ ဘူတိ၊ အံ။ ပရမ္ပရာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ပစ္စာဘတ္တိ၊
ဆွမ်းစားပြီးသည့် နောက်၌။ ယဒိ ဘူတိ၊ အံ။ သာ၊ ထို ပရမ္ပရာ
အာပတ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

ပစ္စာဘတ္တဉ္စ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့် နောက်၌လည်း။ ဂမိကော၊
သွားသောရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗဂေဟံ၊ ရှေ့အိမ်သို့။ ယဒိ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။
အာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာတည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနာပတ္တိ၊
မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေစ္စေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေ၊ အကြင်ဆရာတို့သည်။ အာပတ္တိမတယော၊ အာပတ်သင့်
၏-ဟု အယူရှိကုန်၏။ တဿာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်။
ကုလန္တရဿ၊ အမျိုးအိမ်တပါးသို့။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဝင်သောအခါ
၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊
ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သမာနဘတ္တပစ္စာသာ၊ တူသောဆွမ်းကို ရနိုးခြင်း
ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တေသံ၊ ထို ဆရာတို့၏။ မတိ၊ အယူကို။ ဂဏိကဘတ္တေန၊
ဂဏိကဘတ်ဖြင့်။ သမေန္တိ၊ ညီစေကုန်ရာ၏။ ရန္တိမဂံဏေ၊ ချက်
ပြုတ်ရာ အပြင်သို့။ ဝိပဇ္ဇနဉ္စ၊ သွားခြင်းလည်းကောင်း။ ပါနဉ္စ၊
အဖျော်စစ်ရာသို့လည်း။ ဝိပဇ္ဇနဉ္စ၊ သွားခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဧကော၊ ဟယောက်တည်း။ သမ္မုခတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

သန္တိဋ္ဌာနက္ကိကေဟေဝ၊ သန္တိဋ္ဌကို အလုံမရှိကုန်သဖြင့်သာလျှင်။
တပုဘေဒတော၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဝိစာရော၊ ထိုမှဤ
မှ သွားလာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝိညူ၊

၁။ နိမန္တနဘတ္တော (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဤဂါထာနက် ဆဋ္ဌမှနှင့် ယွန်စွာ ကွဲပြား၏

ဝိနည်း၌ လိမ္မာသော ဆရာတို့သည်။ စာရိတ္တမိစ္ဆေဝ၊ စာရိတ္တသိက္ခာ
ပုဒ် ဟူ၍သာလျှင်။ ဝိဒူ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဤဂါထာတို့၌ အသီးသီးပါ၌ ရှိကြသည်ဖြစ်၍ ဉာဏ်သက်ရာ
သမ္ပန်ရသည်။ အသင့်ကိုလည်း ဉာဏ်သက်ရာ သမ္ပန်ပါလေဦး။]

စာရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-မဟာနာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၁၀။ ကာလန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ သေံ၊ ထိုမဟာနာမသည်။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ သံသံပဝါရဏာယမေဝ၊ သံသာကို ဖိတ်ရာ၌လျှင်။ အယံ ဝိဓိ၊
ဤ အစီအရင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဉာတကာနံ ပဝါ
ရိတာနံ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တယာပိ၊ သင်သည်လည်း။ တာဝ၊ စာ။
ပဝါရိတော၊ ဖိတ်အပ်သည်။ အမ္၊ ဖြစ်၏။ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဣမိနာ
စ ဣမိနာ စ၊ ဤဆေး ဤဆေးဖြင့်လျှင်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊
ဌာ။ ဂိလာနောဝ၊ နာသောရဟန်းသည်လျှင်။ လဘတိ၊ ၏။ ပဏိတ
ဘောဇနသိက္ခာပဒေ၊ ဌိ။ “မဟာနာမသိက္ခာပဒေန ကာရေတဗ္ဗော”တိ၊
ရှိ။ ယံ ပန ဂစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားကို။ သံသဝသေန၊
သံသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝါရိတံ၊ ဖိတ်အပ်သည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘေ
သဇ္ဇတ္ထာယ။ ဆေးအကျိုးငှာ။ သပ္ပိအာဒိ၊ ထောပတ်အစရှိသော။ ဘေ
သဇ္ဇပဉ္စကံ၊ ဆေးငါးပါးကို။ စေ ဝိညာပေတိ၊ အကယ်၍ တောင်းအံ့။
‘နဘေသဇ္ဇေန ကရဏိယေန ဘေသဇ္ဇံ ဝိညာပေတိ’တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ပါ
စိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

မဟာနာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၁၁-၅။ မံ ဒိဋ္ဌေနာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ မယာ၊
ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝါ၊ ကား။ မမ၊ ငါ့ကို။ ဒဿ
နေန၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ ရှိအံ့နည်း။ ကေမိံ သရဟတ္ထံ ပုရိသန္တိ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။
အင်္ဂပရိယာပန္နံ၊ အင်္ဂါ၌ အကျိုးဝင်၏။

ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ယထာဘူတံ အာစိက္ခိတွာ ဝိညာပေတံ (ဆဋ္ဌ)

၉-သေနာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၂၇) ၃၁၉။ နဝမေပုဒ်၌။ သေနာသနပရိက္ခေပေန ဝါ၊ ကျောင်း အရံဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနေန ဝါ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ် ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗရဏဋ္ဌာနပရိယန္တေန ဝါ၊ သွားလာရာ အရံအဆုံး ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

သေနာဝါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဥယျောဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၂၄။ ဒသမေ ပုဒ်၌။ “ကေမေကံ ဒဿနာယ ဂစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။ ယတ္ထ ဌိတော ပဿတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိအာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ အဋ္ဌမေ ပန၊ သိက္ခာပုဒ်၌ကား။ “ကေ မေကံ ဒဿနာယ ဂစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။ ယတ္ထ ဌိတော ပဿတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ အင်္ဂပုမာဏဘေဒါယံ၊ အင်္ဂါပမာဏအပြားဖြင့်။ အနိကဝိသေသတော၊ အနိက၏ ထူးသောကြောင့်တည်း။ ဒသမေ ပုဒ်၌။ အဋ္ဌမင်္ဂဿ၊ အဋ္ဌမ အင်္ဂါကို။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

ဥယျောဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ အဖွင့်အစဉ်အားဖြင့်။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက် သော။ အစေလကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ သမတ္ထော၊ ပြီ။

၆-သုရာပါနဝဂ္ဂ

၁-သုရာပါနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ သာဂတဿ၊ သာ ဂတမထေရ်၏။ မဟိဒ္ဓိကတ္တဿ၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိသော ကိုယ် စိတ်ကို။ နိဒဿနေန၊ ပြသဖြင့်။ ပါနဿ၊ သေအမုက်သောက် ခြင်း၏။ ယံ ယော ဒေါသော၊ အကြင်အပြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထို အပြစ်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ သော မုနိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေဝါလျှင်။ ဘဒ္ဒဝတိ၊ သို့။ ပယာတော၊ ကြွတော်မူ၏။

၁။ ဘေဒေဝိ (ဆဋ္ဌ)

သယံ၊ ကိုယ်သည်။ နာဂံ၊ နဂါးကို။ အပေါထယိတာ၊ မပုတ်
 ခတ်မှု၍။ ဝါ၊ မပင်ပန်းစေမှု၍။ ဣဒ္ဓိယာဝ၊ တန်ခိုးဖြင့်သာ
 လျှင်။ ဝိနိဿဋ္ဌံ၊ နဂါး၏ မာန်ကင်းခြင်းကို ပြုလတ္တံ့သော။
 သာဂတံ၊ သာဂတမထေရ်ကို။ ဒဿနတော၊ မြင်တော်မူသော
 ကြောင့်။

(ဣဒ္ဓိယာဝနတော၊ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ဝိနိဿဋ္ဌံ၊ မာန်ကို
 စွန့်ပစ်စေတတ်သော။ သာဂတံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓိယာဝနတော၊ တန်ခိုးကို
 မှီ၍ ကောသမ္ပိပြည်သူတို့၏ တောင်းပန်၍ လူခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်-ပေး။)

သူရာပါနနိသေဓနတ္ထံ၊ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ မြစ်တော်
 မှုခြင်းငှာ။ ကောသမ္ပိမေဝံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့လျှင်။ အဇ္ဈာဂမာ၊
 ကြွသွားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နေယျံ၊ သိအပ်၏။ (ညေယျ-လည်း
 ရှိ၏။)

(၃၂၀) ၃၂၆-၈။ ပသုပါလကာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အဇပါလကာ၊ ဆိတ်
 ကျောင်းသားတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်သေအရက်ဖြင့်။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။
 တဿ၊ ထိုသေအရက်ကို။ ဗီဇတော၊ အဆောက်အဦကို စီရင်သည်မှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “သစိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလ
 မေဝါ တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုရင်းကို။ ဇာနိတော၊
 သိ၍။ ပိဝတော၊ သောက်သောရဟန်းအား။ အကုသလ”န္တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အကုသလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပါတဗ္ဗ
 တာယာတိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ”။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိ
 သော်။ “သစိတ္တကပက္ခမေဝ၊ သစိတ္တကအဖို့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၍။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ကုသလာကုသလာ
 ဗျာကဟစိတ္တန္တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တမ္ပံ၊ ထိုစကားကို
 လည်း။ “တဗ္ဗဟုလနယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကခံ၊
 ပိတဏှိယမ္ပိ၊ ဌံလည်း။ အဝိသေသေတော၊ အထူးမပြုမှု၍။ “အကုသလ
 စိတ္တ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တံ၊ ထိုသေအရက်ကို။ အကု
 သလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပိဝတိ၊ ၍။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

သူရာပါန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၃၀။ အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ တည်း။
အင်္ဂုလိပတောဒကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဟသဓမ္မ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၃၆။ တတိယေ၊ ပုဒ်၌။ တိဝေဒနံ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။
ကသာဓိပ္ပာယေနဝ၊ ရယ်မြူးလို့သဖြင့်သာလျှင်။ “ပရဿ၊ သုတပါး၏။
ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဥပ္ပာဒေဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဥဒကံ၊ ကို။ ခိပန္တဿ၊ ပစ်သော
ရဟန်းအား။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်၏။ သေသံ၊ သည်။ ဥတ္တာနံ၊
ပေါ်၏။

ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဘညာဝိမောက္ခံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊
အံ။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ကိဋ္ဌိတံဝ၊ ကစား
လျက်လျှင်။ အကိဋ္ဌာ၊ မကစားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ
ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မိစ္ဆာဂါဟေန၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့်။ တံ၊
လို့သို့ ကစားလျက် မကစားဟူသော အမှတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။

တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကဟကိဋ္ဌာ၊ ပြုသောကစားခြင်း။ ဣတိ၊
သို့။ ကိဋ္ဌာယံ ဝေ၊ ကစားခြင်း၌သာလျှင်။ အကိဋ္ဌာသညိ၊ မကစား
ဟူသော အမှတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ သင်္ဂဟ
ဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သည်လျှင်ကတည်း။ ဝိနယကမ္မနိ၊
ဝိနည်းပညတ်ကို လွန်ကျူးကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။

ကေန္တာကုသလော၊ စင်စစ် အကုသိုလ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဋ္ဌာယာ
ဘိရတမနော၊ ကစားခြင်း၌မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
သောထိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေန္တာကုသလော၊ စင်စစ် အကုသိုလ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္ထေ၊ ဤ။ ကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်
သော။ အကုသလစိတ္တံ၊ ကို။ လဟ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္ဂဟဂါထာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟသဓမ္မသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ကထံ ကိဋ္ဌာ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ဝိနယက္ခံ သမာဒယေ (ဆဋ္ဌ)

၄-အနာဒရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၄၄။ “လောကဝဇ္ဇံ၊ လောကဝဇ္ဇကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဣဒံ၊ ဤအယူသည်။ အပ္ပာကံ၊ ငါပို့၏။ အာစရိယဂ္ဂဟော၊ ဆရာဟို့၏ သင်နည်းတည်း။ ဣတံ၊ သို့။ ဝဒန္တယ စ၊ သိသောရဟန်းအားလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်” ။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ယံ၊ အကြင်အာပတ်သို့။ သံကိလိဋ္ဌေနော၊ သံကိလိဋ္ဌသာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ယံ ဝါ၊ အကြင်ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ အရိယပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ ကို။ အပညတ္တေ၊ မပညတ်မီ။ အဇ္ဈာစရတိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကျင့်ခြင်းသည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထိကဝါဒီအာဒိနိ၊ သဗ္ဗတ္ထိကအယူရှိသော ဆရာအစရှိကုန်သော။ အာစရိယကုလာနိ၊ ဆရာအမျိုးအနွယ် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ ဒုတိယတတိယဝိကပ္ပော၊ ကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အနုမိပ္ပေတော၊ အလုံမရှိအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သေခိယာနံ၊ တို့၏။ လောကဝဇ္ဇတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဂါရယော အာစရိယဂ္ဂဟောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလိကော၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုကြံ၏။ ကသဇ္ဇော၊ အဖတ်သည်။ ယာဝဇီဝကော၊ ဖြစ်၏။ ဒိန္နံယေဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကြံဖတ်၊ ကြံရည်တို့၏လျှင်။ သမဝါယော၊ ပေါင်းမိခြင်းသည်။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိ၊ ကြံချောင်းဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကာလေ၊ နေလဲ့သောအခါ၌။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိံ၊ ကြံချောင်းကို။ ခါဒိတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ကိမိဝ၊ ဟူမူကား။ ဂုဠဟရီဋ္ဌကံ ဝိယ၊ တင်လဲ၊ သဖန်းခါးသီးကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ ဝေမာဒိကော၊ သော။ သမ္ပတိ နိဗ္ဗတ္တော၊ ယခုအခါ၌ ဖြစ်သော။ ဂါရယောစရိယဝါဒေါ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်” ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇေ ပန ဝဇ္ဇတိတိတ္ထေ၊ ၌။ “န ပတ္တဟတ္ထေန ကဝါဇ္ဇော ပဏာမေတဗ္ဗော’တိ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏။ (အတ္ထံ+၌ စပ်။) ‘ယေန ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၎င်း။ တေန ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ န ပဏာမေတဗ္ဗော၊ မတုန်းအပ်။ ဣတရေန၊ တပါးသောလက်၊ တပါးသောဝတ္ထုဖြင့်။ ပဏာမေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။’ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုအချင်းဖြင့်။ အာစရန္တော၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရေတဗ္ဗော၊ မတင်အပ်။ ‘တထာ၊ တူ။ ဗုဒ္ဓဗောဓိစေတိယာနံ၊ ဘုရား၊ ဗောဓိ၊ စေတိတို့၏။ ပုပ္ဖံ၊ ကို။ ဂဏိတံ၊ ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

၃။ အာစရတိ (ဆဋ္ဌ)။

ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ တထာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ အာစရန္တော၊ ကို။ အာပတ္တိ
ယာ၊ ဖြင့်။ န ကာရေတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
တထာ၊ ထိုအချင်းဖြင့်။ အဘယဂိရိဝါသိကော၊ အဘယဂိရိ ကျောင်းတိုက်၌
နေသော ရဟန်းသည်။ အာစရိံ၊ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ပဟာဝိဟာရဝါသိနော၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ “ဧဝံ၊ သို့။ မာ ဝဒေ၊ မဆိုလင့်” ။
ဣတိ၊ သို့။ အပသာဒေတဗ္ဗော၊ မောင်းမဲအပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။
“သုတ္တံ သုတ္တာနုလောမဉ္စ ဥဂ္ဂဟိတကာနယေဝါ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ “ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟာ၏။”
ဣဟိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သုတ္တာနုလောမံ၊ သုတ္တာနုလောမဟူသည်။ အဋ္ဌကထာ၊
တည်း” ။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

အနာဒရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ဘိသာပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၄၅။ ဘိသာပနသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ တည်း။
ဘိသာပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဇောတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၅၄။ “ဝိသိဗ္ဗနာပေက္ခော” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန်းအား။ သာ၊ ထိုမီးလှုံခြင်းကို။ အပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ဇောတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-နဟာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၆၄။ နဟာနသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ လျှင်တည်း။
နဟာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂ-ဒုဗ္ဗဏ္ဍကရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၃၀) ၃၆၈။ အလဘိ၊ ရပြီ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတော၊
မည်၏။ ပစတိ၊ ချက်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစော၊ မည်၏။
ဂယတိ၊ ရှုတ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပထောတိ၊ ရှိ။ ပုစ္ဆတိ ယဏာ၊

၁။ အာစရတိ (အစ)

ကဲ့သို့။ ဧဝံ တယာ၊ တူ။ လဘတိ၊ ရတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 လာဏော၊ ပည်၏။ ဣတိ ဝစနတ္ထံ၊ ဤဝစနတ္ထကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 န ဝုတ္တံ၊ သနည်း။ ပရိနိဋ္ဌိတလာဘဿော၊ ပြီးပြီးသော ရခြင်းကိစ္စရှိသော
 သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤပုဒ်၌။ အဓိပေတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န-ဝုတ္တံ၊
 မသို့။ မငုတ်တို့ ဧတ္ထ၊ ၌။ သိဗ္ဗနိမဂ္ဂေ၊ ချုပ်ကြောင်းအစဉ်၌။ ကပ္ပကတေန၊
 ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသော သင်္ကန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အကပ္ပကတံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုး
 သော သင်္ကန်းကို။ သိဗ္ဗေတိ၊ စပ်၍ချုပ်အံ့။ ယာဝတော၊ အကြင်ရှေ့လောက်။
 အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န ဝိဇယတိ၊ မစွန့်။ တာဝတော၊ ထိုရှေ့လောက်။ ပုဗ္ဗ
 ကပ္ပဗေဝ၊ ရှေးကပ္ပဗိန္ဒုအတိုင်းသာလျှင်တည်း။ ကပ္ပံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ စေ န
 ဝိဇယတိ၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ ကပ္ပံ၊ ကို။ ဒါတပ္ပံ၊ ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှင်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ တည်း။

ဒုဗ္ဗဏ္ဍကရဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၇၄။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။
 ကာယကမ္ပံ၊ တည်း။ အပစ္စုဒ္ဓါရဏံ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရုံမပြုခြင်းသည်။ ဝစိကမ္ပံ၊
 တည်း။

ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-စိဝရာပနိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၇၅။ ဒသမေ၊ ပုဒ်၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိသီဒနသန္ဓတံ၊ သန္ဓနနိ
 သီဒနကိုလည်းကောင်း။ စိဝရနိသီဒနမ္ပိ၊ စိဝရနိသီဒနကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော နိသီဒင်သည်လည်း။ သဒသမေဝ၊ အဆာရှိ
 သည်သာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဥဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။
 ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ၍။ “နိသီဒနံ နာမ သဒသံ ဝုစ္စတိ”
 တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော နိသီဒနတို့တွင်လည်း။
 စိဝရဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ စိဝရနိသီဒနံ၊ ကို။ ဂဟိတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သန္ဓကနိသီဒနမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိသီဒနသန္ဓတမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။
 ဝုတ္တံ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သကိ၊ သော်။ “နိသီဒနသန္ဓတံ
 နာမ သဒသံ ဝုစ္စတိ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား

အမေးပုစ္ဆာတည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣတရဿ၊ စီဝရ
နိသီဒန၏။ အနိသီဒနအဒသပ္ပသင်္ဂတော၊ နိသီဒင်္ဂမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ အဆာ
မရှိသည်၏အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိသီဒင်္ဂတို့
တွင်။ နိသီဒနသန္တတဿ၊ ၏။ ပါစိတ္တိယံ-ပါစိတ္တိယဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ဣတရမ္ပိ၊ စီဝရနိသီဒနသည်လည်း။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုမေဝ၊ လျှင်တည်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဇ္ဇာတိကတ္တာ၊ ထို နိသီဒန
သဘောရှိသောကြောင့်တည်း။ သဿာမိကေ၊ အရှင်ရှိသော။ သူစိသံရေ၊
အပ်အိမ်၌။ သူစိဂဏနာယ၊ အပ်အရေအတွက်ဖြင့်။ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။
ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

စီဝရာဒနိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ အားဖြင့်။ ဆဋ္ဌော၊ သော။ သုရာပါနဝဂ္ဂေါ၊
သည်။ သမတ္တော၊ ပြီ။

၇-သပ္ပာဏကဝဂ္ဂ

၁-သဉ္စိစ္စပါဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၃၁) ၃၇၂။ သဉ္စိစ္စသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ တည်း။
သဉ္စိစ္စပါဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၇၃။ “ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္ဓောပိ၊
သိလျက်လည်း။ “မရိယန္တိ” တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ အဝိစာရေဟူ၍၊
မဆင်ခြင်မိသောကြောင့်။ စေ ပိဝတိ၊ သောက်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ဇလေ၊ ရေ၌။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းအစရှိသည်ကို။ ပက္ခိပနံ၊ ထည့်ခြင်း။
ဇလဿ၊ ရေကို။ ပဝေသနံ၊ သွင်းခြင်း။ ဝါ၊ သောက်ခြင်း။
ပေံ၊ သို့။ ဥဘိနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဣဒံ နာနတ္တံ၊
ဤ အထူးကို။ အသတာ၊ သူတပါးကို မနှိပ်စက်လိုသော။ ဉာဏ
ဝတာ-ဉာဏဝန္ဓေန၊ ဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဗ္ဗယံ၊ ၏။

သပ္ပာဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုတ္တာ (ဆဋ္ဌ) ၂။ တဒါ (ဆဋ္ဌ)

၏။ ဝေမတိကာ၊ ရှိ။ ပဋိစ္စာဒေတိ၊ အံ။ ထုလ္လစယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ပဋိစ္စာဒေတိ၊
 အံ။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစာရဝိပတ္တိံ၊
 ကို။ (၃၃၂) ပဋိစ္စာဒေတိ၊ အံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပဋိစ္စာ
 ဒေန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။
 အာပတ္တိံ၊ သို့။ နော အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကဿ၊ မူကား။ အဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ နော အာပဇ္ဇတိ၊
 မရောက်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ အာပဇ္ဇတိ ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။
 ကဿ၊ မူကား။ သံကိလိဋ္ဌေနော၊ ညစ်ညူးသည်သာဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊
 ဖြင့်။ ပဋိစ္စာဒနေ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း
 ရှိ။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌပါပေ၊ ဌှိ။
 ဝုတ္တဗ္ဗာပိ၊ ဟောအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါရာဇိကာပတ္တိယော၊
 တို့ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ အတ္တုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ သံဃာဒိသေသေဟိ၊ တို့နှင့်။
 သဟ၊ တကွ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဌှာ။ န၊
 သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်
 ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ယာဝ ကောဋိ န ဆိဇ္ဇတိတိ စ ဧတ္ထ၊ ဌှိလည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ပဋိစ္စာဒနတ္ထိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ အညဿ၊
 တပါးသော သူအား။ အာရောစေတု ဝါ၊ ကြားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ
 ဝါ အာရောစေတု၊ မကြားသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပဋိစ္စာဒနစိတ္တေနော၊
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။
 တဿ ပန၊ ထိုရဟန်း၏ကား။ အညာဿ၊ တပါးသောရဟန်းကို။ ပဋိစ္စာ
 ဒနတ္ထိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ အနာရောစနေနေပ၊ မကြားသဖြင့်သာလျှင်။
 ကောဋိ၊ အစွန်းသည်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊
 တဖန်။ ပဋိနိဝုတ္တိတွာ၊ နစ်၍။ ဝစနေန၊ ဆိုသဖြင့်။ ကိ၊ ပယောဇနံ၊
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ အန္တိမာဿ၊ အဆုံးဖြစ်
 သော ရဟန်းကို။ အနာရောစနေန၊ မကြားသဖြင့်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပုဋိစ္စာဒနေန ဝေ၊ မဖုံးလွှမ်းသဖြင့်သာ။ ဆိန္နာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဿ ဝါ၊ ရှေ့၌မူလည်းဖြစ်သော။ အာရောစေ

၁။ ကဿ ပုန(ဆဋ္ဌ) ၂။ တတော အပုဋိစ္စာဒနတ္ထ အပုဗ္ဗဿ(ဆဋ္ဌ)

တဗ္ဗဿ၊ ကြားအပ်သောသူအား။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ တတော၊
 ယိုသို့ကြားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ကောဋ္ဌိ၊ အစွန်းသည်။ ဆိန္ဒာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဟဒဘာဝေ ဝါ၊ ယိုသို့မကြားခြင်းရှိသော်လည်း။ ဝါ၊
 ယိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် အစွန်းမပြတ်သည်ရှိလျှင်မူလည်း။ ပဋိ
 နိဝတ္တိတွာ၊ နှစ်၍။ ဝါ၊ ပြန်၍။ အပုဋ္ဌိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ မဖုံးလွှမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။
 အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့ကြားသော်လည်း။ ကောဋ္ဌိ၊ သည်။
 ဆိန္ဒာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဋိ
 ဘာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တတိ
 ယေန ဒုတိယဿာတိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ “ဒုတိယော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပဋ္ဌမော” တိ၊
 ဟူ၍။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သော သူတို့၏။ “ဝတ္ထု ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ န
 ဝတ္ထုဗျော၊ အပ်” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါရိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။
 အညဿ၊ ကပါးသော။ စတုက္ကဿ၊ ကို။ အာရောစနေပိ၊ ကြားရာ၌လည်း။
 န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ကသ္မိာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ သုတွာ၊
 ရှိ။ အညဿ၊ ကို။ အနာရေစိတတ္တာ၊ မကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ “သုတေန၊ ကြားသဖြင့်။ အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ အာရော
 စေတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏” ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပဒဝိက္ခနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ဦးစွာသိက္ခာပဒဝိက္ခနာ

၄၀၄။ ပုနပုနံ၊ အစန်တလဲလဲ။ ဥပုဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဗဟုပိဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟာယနဝစု
 နန္တိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ မာတုက္ကုစ္စိသ္မိံ၊ ဤ။ ဒွါဒသန္တံ၊ မာသာနံ၊ တဆယ့်နှစ်လကို၏။
 ဦးစွာဟာယ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟာယနံ၊ ယုတ်ခြင်းကို။ စေ ကတံ၊
 အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ပသုတဿ၊ ဖွားမြီးသောသူအား။ ဝစုနံ၊
 ပွားခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ မာတုက္ကုစ္စိသ္မိံ၊ ဤ။ ဝစုနံ၊ ပွားခြင်းကို။
 စေ ကတံ၊ အံ့။ ပသုတဿ၊ ဖွားမြီးသော သူ၏။ ဟာယနံ၊ ကို။
 ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိက္ခမနိယပုဏ္ဏမာသိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ သာဝဏ
 မာသဿ၊ ဝါခေါင် လ၏။ ပုဏ္ဏမာသိ၊ လပြည့်နေ့ကို။ “ပါဠိပဒ
 ဒိဝသေတိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဥပဂစ္ဆတိဒိဝသေ၊
 ဝါဆိုကပ်သော နေ့၌။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စူး။ သော၊

၁။ တဒဘာဝေါ (ဆဋ္ဌ)

ထို သာမဏေသည်။ ပံသုတဒိဝသကော၊ ဖွားသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
၍။ ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝသော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝ
သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဒိန္နံ ဝဿာနံ၊ နှစ်နှစ်တို့၏။ အဓိကဒိဝသာ
နံ၊ လွန်သော နေ့တို့သည်။ ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိက္ကခါ၊ ယုံမှားခြင်း မရှိကုန်သည်။ ဟုတု၊ ပြစ်၍။
ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ တံ သန္ဓာယာကံ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဂဗ္ဘဝဿဉ္စ၊
ပဋိသန္ဓေနေသော နှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဝါရေတု၊ ပဝါရဏာပြု၍။
လဒ္ဓဝဿဉ္စ၊ ရသော နှစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာနေတု၊ ဆောင်၍။ ဇာတ
ဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ (၃၃၃)ဂဏေတု၊ ရေတွက်၍။
ဧကေနဝီသတိဝသံ၊ တဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသော သာမဏေကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဧကေနဝီသတိဝသောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ဂဗ္ဘဝဿံ ဧဝ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော
လကိုသာလျှင်။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ပယ်၍။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊
ထိုသို့ရေးခြင်းသည်။ ဒုလ္လိခိတံ၊ မကောင်းသော ရေးခြင်းတည်း။

၄၀၆။ အညံ ဥပသမ္ပာဒေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ သည်
လည်းကောင်း။ အာစရိယော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟုတု၊ ၍။ ဥပသမ္ပာ
ဒေတိ၊ ပဉ္စင်းခံ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ “ဩပပါတိ
ကဿ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေသော လူ၏။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဓေသိကာဘာ
ဝတော၊ တဆယ် ခြောက်နှစ်ရှယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။
စတ္တာရော ဝသော၊ လေးနှစ်တို့ကို။ အတိက္ကမိက္ခာ၊ ဟိုး၍။ ဝါ၊ လွန်၍။
ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့
သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမံ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥိနဝီသတိဝသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိကာ၊ ပြီ။

၆-ထေယျသတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၀၉။ ထေယျသတ္ထော၊ ခိုးသားလည်းကုန်သည်သည်။ သုဒ္ဓမာတုဂါ
မော စ၊ သက်သက်သော မာတုဂါမသည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ။
ဒွေ အာပတ္တိယော၊ နှစ်ချက်သော အာပတ်သင့်ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီယော၊ ဟို
သည်။ အက ယဒိ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ သမယော၊ သမယသည်။ ရက္ခတံ၊
၏။ ထေယျသတ္တဘာဝဏ၊ ခိုးသားလည်းကုန်သည်အဖြစ်၏။ ဌာနံ၊ အရာ
ကို။ ကတု၊ ၍။ ဘဟဓမ္မိကံ နံ၊ တို့၏။ ရက္ခဏိယတ္တာ၊ စောင့်အပ်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရက္ခတံ ဧဝ၊ စောင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဧကေ

ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ထေယျဘာဝေန^၁၊ ခိုးသား၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဟဓမ္မိကတာ၊ သဟဓမ္မိကဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ရက္ခတိ ဝေ၊ မစောင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပါရာဇိကထေယျဘာဝေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သဟဓမ္မိကဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စေ၊ အံ။ ဣတရသ္မိံ၊ ၌။ ဣတရံ၊ တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမယော၊ သည်။ အနိဿဇော၊ ၍။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ထေယျသတ္တော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ယထာဝတ္ထုကမေဝ၊ သာတည်း။ ထေယျသတ္တော၊ သည်။ ထေယျသတ္တသညီ၊ ထေယျသတ္တဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သံဝိဓာယ၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်၍။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကသုစိ၊ အချိုသောပါဌ်တို့၌။ သဒ္ဓိန္တိ ပဒံ၊ သဒ္ဓိံဟူသော ပုဒ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ ထို သဒ္ဓိံ-သဒ္ဓါသည်။ အနုနုရူပံ၊ မလျော်။ ဒုတိယေပိ၊ ၌လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။

ထေယျသတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-သံဝိဓာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၁၂။ “တေန ခေါ ပန သမယေန အညတရာ ဣတ္ထိ”တိ စ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကသုစိ၊ တို့၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသော အဖြစ်သည်။ သုန္ဒရော၊ ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ “တေန ခေါ ပန သမယေနာ”တိ၊ ၍။ အဓိကာရတ္တာ၊ လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမ၊ ပုဒ်၌။ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နာ၊ ဧကတောဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနီမ။ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်မ။ သာမဏေရီ၊ သာမဏေမ။ ဣတိ ဣမာ တိဿော၊ ဤ သုံးယောက်ကုန်သော သူတို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမာသံ ပန၊ ဤ သုံးယောက်သော သူတို့အားကား။ သမယော၊ သည်။ ရက္ခတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဣမာသံ၊ ဤ သုံးယောက်တို့၏လည်းကောင်း။ မာတုဂါမဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။

၄၁၄။ အပိစ၊ ဦးအံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ “ဝိည ပဋိဗလံ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပုဋိဗလာ၊ မစွမ်းနိုင်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ အနာပတ္တိဝတ္ထုကာ၊ အနာပတ္တိဝတ္ထုဖြစ်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ထေယျဘာဝေ န သဟဓမ္မိကတာ (ဆဋ္ဌ)

တံ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကဿာ၊ မူကာမ္း။ ဒုက္ခဝတ္ထုကတ္တာ၊ ဒုက္ခဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ “ဘိက္ခု သံဝိဒဟတိ၊ (၃၃၄) မာတုဂါမော န သံဝိဒဟတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တထာ ဟိ-တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

သံဝိဒာနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၁၇။ ဂဟဋ္ဌဿာပိ၊ လူအားလည်း။ ဝါ၊ ဧလည်း။ ဘိက္ခုနီဒုဿကကမ္ပံ၊ ကံသည်။ မောက္ခန္ဓရာယိကမေဝ၊ မောက္ခန္ဓရာယ်သည်သတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသောသူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ အဟေတုကတ္တာ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကန္ဓရာယိကာ၊ ဝိပါကန္ဓရာယ်ကဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သဗ္ဗိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာရှိကုန်၍။ အာပန္နာ၊ သင့်သော အာပတ်တို့သည်။ အာဏာတိက္ကမန္တရာယိကာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (စပ်၍ ပေး) သမ္မုဋ္ဌာ၊ မေ့လျော့သောကြောင့်။ သုဒ္ဓသညိနော၊ စင်ကြယ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ အန္တရာယိကာ စ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သည်သတည်း။ သေသာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ကေကာ၊ တပါးပါးစိဖြစ်ကုန်သော။ ရသေနာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဘာဝေန၊ သဘာဝကိစ္စနှင့်။ အဓိကုန္နုနဋ္ဌေနာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ အဓိကရဏံ၊ တည်ရာကို။ ဝါ၊ စုံရာကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကုန္နုနဋ္ဌေန ဆိန္နုနဋ္ဌေန၊ ဖြတ်တတ်သော အနက်သဘောဖြင့်။ ကုသုလဓမ္မစ္ଛေဒနဋ္ဌေန၊ ကုသိုလ်တရားကို ဖြတ်တတ်သော အနက်အားဖြင့်။ အသိဿုန္နပမာ၊ အသိဿုန္နပမာမည်၏။ စိတ္တဝိတုဒနဋ္ဌေန၊ စိတ်ကို ထိုးကျင့်စေတတ်သော သဘောဖြင့်။ သတ္တိဿုလပမာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနာပတ္တိဝါရပါဋိဿံ၊ အနာပတ္တိဝါရပါဋိဋ္ဌိ။ “အာဒိကမ္ပိကဿာ”တိ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ မုခါရုဋ္ဌဝသေန၊ နှုတ်သို့ တက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။

အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဇာတိကာ (ဆဋ္ဌ)

၂။ အနာပတ္တိပါဋိဿံ (ဆဋ္ဌ)

၉-ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၂၅။ “တံ ဒိဋ္ဌိံ အပ္ပဋိနိဿဋ္ဌေနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကတံ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တိစိတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိပါကာဗျာကတစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သဟ ဝါ၊ တက္ခမ္မလည်း။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ အံ။ ဣတိ ဝေမတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အညဏာ-အညေ အတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ သစိတ္တကတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကိရိယာဗျာကတံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ျှ။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။

ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ကဏကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၂၆။ ဣတ္ထ ဂတ န ပဿာမာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တေကိ ပဒေ၊ တေ- ဟူသောပုဒ်၌။ တန္တိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တံ၊ သင့်ကို။ အထ ဝါ၊ ကား။ တဝ၊ ၏။ ရူပါဒိံ၊ အဆင်းအစရှိသည်ကို။ န ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်ရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံ သမဏုဒ္ဓေသော၊ ဤသာ မဏောသည်။ ပါရာဇိကော၊ ရုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ သစေ ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ စွန့်အံ့။ သံဃဿ၊ အား။ အာ ရောစေတွာ၊ ကြား၍။ သံဃာနုမတိယာ၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ နှင်ထုတ် အပ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကား သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ၊ ဒဏ်အမှု ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပေတော၊ ၏။ (၃၃၅) သော၊ ထိုသာမဏောသည်။ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရုံးသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ လိင်္ဂနာသနာ နာမ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တေ ပဋိ သေဝတော နာလံ အန္တရာယာယာတိ စ ဧတ္ထ၊ ဌလည်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူ သည်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အသတ္တာဒိဒိဋ္ဌိ၊ ဘုရားမဟုတ် အစရှိသော အယူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာ၊ ထိုဘုရားမဟုတ်-အစရှိသော အယူ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သစေ ဥပုဇ္ဇတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မိပ္ပံ၊ ထို သာမဏေ၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။

သံဝရေ၊ စောင့်စည်းခြင်း၌။ အတိဋ္ဌန္တော၊ မတည်သော သာမဏေကို။
လိင်္ဂနာသနာယေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဣဟိ၊
လျှင်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။

ကဏ္ဍကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ သတ္တမော၊ သော။
သပ္ပါဏကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ သမတ္တော၊ ပြီ။

ဂ-သဟမေဓိကဝဂ္ဂ

၁-သဟမေဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၄။ သဟမေဓိကသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေပ၊ တည်း။
သဟမေဓိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဝိလေခနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၅။ အာပတ္တိ စ သတိသမ္မောသာယာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ စ-သဒ္ဓေါ၊
သည်။ ကတ္တဗ္ဗဉ္စ၊ ပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ ဒီပေတိ၊
၏။ စတ္တာရိ ဝေ၊ လေးပါးတို့ကိုသာ။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရဋ္ဌေကဒေသော၊ တိုင်းပြည်၏ တစ်စိတ်သည်။ ဇန
ပဒေါ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ အရိဋ္ဌကဏ္ဍကာ၊
အရိဋ္ဌရဟန်း၊ ကဏ္ဍကသာမဏေတို့သည်။ သာသနပစ္စတ္တိကာ၊ သာသနာ
တော်၏ ရန်သူဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “နာလံ အန္တရာယာယာ”တိ
ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဟေ၊ ထိုရဟန်းသာမဏေတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ အသဗ္ဗညုတံ၊ အသဗ္ဗညုအဖြစ်ကို။ ဒီပေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဘဂဝတံ၊
သည်။ ပရိနိပ္ပုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသား
ရဟန်းတို့သည်။ ဒသဝတ္ထုဒီပကာ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုကို ပြကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည်။
ဝိနယသာသနပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိနည်းတော်သာသနာတော်တို့၏ ရန်သူဖြစ်ကုန်၏။
ပဗ္ဗပဟာယုဒိဝါဒါ ပန၊ ပဗ္ဗပဟာရအစရှိသော အယူတို့သည်ကား။ သုတ္တန္တံ၊
ဘိဓမ္မပစ္စတ္တိကာ၊ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်တို့၏ ရန်သူဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊
ထိုသူတို့သည်။ ဧက ပန၊ အဘယ်သူတို့နည်းဟူမကား။ ဧကဗ္ဗေ၊ အချို့

ကုန်သော။ မဟာသံဃိကာဒယော၊ မဟာသံဃိကအစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့
 တည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သံဃိကရဟန်းတို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒီပနတ္ထံ။ ငှာ။ “ပရူပပဟာရာ။ပ။ဝါဒါ” တိ၊ ရှိ။ ဝိသေသန
 ဝစနံ၊ ဝိသေသနသဒ္ဓါကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သာသနပစ္စတ္ထိကရဟန်း
 တို့တွင်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ကုဟကာ၊ အံ့ဖွယ်ပြုတတ်ကုန်၏။
 ပါပိစ္ဆကာ၊ မကောင်းသော အလိုရမ္မက် ရှိကုန်၏။ အဘူတံ၊ မိမိ၌ ထင်ရှား
 မရှိသော စျာန်၊ မဂ်တရားကို။ ဥလ္လပိတွာ၊ ပြောဟော၍။ ပဋိလဒ္ဓဝရ
 ဘောဇနာနိ၊ ရအပ်သော မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍။
 မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဓံ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းကို။ ဩက္ကမိတွာ၊
 သက်၍။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ ပတ္တာ၊ သုက်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ (ဝုတ္တေ-၌ စပ်)။ တံ၊
 ထိုသို့ လွတ်သောသုက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ “အရဟတော၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ သုက်လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “မာရကာယိကာ၊ မာရ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်
 ကုန်သော သူတို့သည်။ ဥပသံဟရန္တိ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်၏”။ ဣတိ ဝတွာ၊
 ရှိ။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝဉ္ဇေန္တိ၊ လှည့်ပတ်ကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။ အကု
 ဟကာ၊ အံ့ဖွယ်ကို မပြုတတ်ကုန်။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ တံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ရှိ။ ကေစံ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။
 တံဒိဋ္ဌိကာ၊ ထိုသို့ မှားသောအယူရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိမာနိ
 နော စ၊ အလွန်သော မာန်မူကုန်သည်လည်း။ ဝါ၊ ငါသာလျှင် မြတ်
 သည်ဟု မှတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ၊ သုက်လွတ်ခြင်းကို။ ပဿိတွာပိ၊ မြင်၍လည်း။ နာဓိမုစ္စန္တိ၊
 နှလုံးမသွင်းနိုင်ကုန်။ ဝါ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ကုန်။ အနဓိဂတေ၊ မရသည်။
 အဓိဂတသညိနောဝ၊ ရ၏ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တထာ၊ ထိုအတူ။ အရဟတော၊ အား။ နာမဂေါတ္တာဒိသု၊ အမည်၊
 အနွယ် အစရှိသည်တို့၌။ ဝိစာရဏာ ဝိယ၊ စိစစ်သကဲ့သို့။ အညေဟိ၊ တပါး
 သောသူတို့သည်။ ပညတ္တိနာမံ၊ ပညတ်အမည်ကို။ အညာဏကင်္ဂါဝိတရဏာ၊
 မသိခြင်းယုံမှားကို မဖျောက်နိုင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊

၁။ နာမဂေါတ္တာဒိသု ဝိယ သစ္စေသု ပရဝိကရဏာ ပရေကိ ပညတ္တာ
 နာမာနိ (၂၁၄)

ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေ
 တဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာသနပစ္စတ္တိက
 ဆိုရာ၌။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ “အဋ္ဌာနမေတံ
 ဘိက္ခဝေ (၃၃၆) အနဝကာသော၊ ယံ အရဟတော အသုစိ မုစ္စေယျ။
 ဒိဋ္ဌိဓမ္မာ။ပ။ အပရပုစ္စယာ သတ္တုသာသနေ” တိအာဒိနိ၊ သာသနေ-အစ
 ရှိကုန်သော။ သုတ္တပဒါနိ၊ သုတ်ပုဒ်တို့ကို။ ဒဿေတော၊ ပြ၍။ သာသန
 ပစ္စတ္တိကေ၊ သာသနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့ကို။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်ခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ နှိပ်၏။ ဣတိ
 အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတရော၊ တပါးကုန်သော။ “ပရိယတ္တိ၊
 သည်။ မူလံ၊ တည်း”။ ဣတိ ဝါဒိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော ဆရာ
 တို့သည်။ “ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဓိသမာနေ” တိ ဣဒံကို။ နိဒါနဝသေန၊ နိဒါန်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ဝိဘင်္ဂံ
 ပဒါနိ၊ ဝေဖန်အပ်သော ပုဒ်တို့သည်။ သိဒ္ဓါနိ၊ ပြီးကုန်၏။ သိဒ္ဓေယေဝ၊
 ပြီးသော်သာလျှင်။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ အင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဂရဟိတုကာမတာ စ၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္ဇင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သိက္ခာပဒဝိဝဏ္ဏနဉ္စ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
 ဝိလေခနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-မောဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၄။ မောဟနသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ တည်း။
 မောဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၂။ ရတ္တစိတ္တောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန၊ ဖြင့်။ ရတ္တ
 စိတ္တော၊ တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟေဋ္ဌေတုကာမံ ပန၊ ညှဉ်းဆ
 ခြင်းငှာ အလိုရှိသောသူကိုကား။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊
 ဤသူကို။ မာရေမိ၊ သတ်အံ။ မေ ငါအား။ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်လျက်။
 သုဒ္ဓသညံ၊ စင်သော စိတ်အမှတ်ကို။ ပုရေက္ခတော၊ ရှေးရှုပြု၍။ ပဟာရံ၊

ကို။ သစေ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ယထာဝတ္ထုကမေဝ၊
ဝတ္ထုအဟိုင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

၅-ဟလသတ္တိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၆။ “ကာယံ ဝါ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ ဝါ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ ကာယာဒိသု၊ တို့၌။ ယံ၊ အကြင် ကိုယ်လက်အင်္ဂါကို။ ဥစ္စာ
ရေတိ၊ ကြ၏။ ဝါ၊ ရွယ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်လက်အင်္ဂါသည်။ တလံ နာမ၊
မည်၏။ တလမေဝ၊ လျှင်။ ဟလသတ္တိကံ၊ တလသတ္တိက မည်၏။ ပေါ
ဏနသမတ္ထဋ္ဌေန၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော အနက်ဖြင့်။ သတ္တိကံ၊ မည်
၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို တလသတ္တိကကို။ “ဥပုလ
ပတ္တမ္မိ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဧဝံ ကုပ္ပိတာတိ ဧတ္ထ၊ ဝါ၌။
ကောပဝသေန၊ ဖြင့်။ ပေါထနာသမတ္တတံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်
၏ အဖြစ်ကို။ အဝိစာရေတွာ၊ မစိစစ်မူ၍။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခု
သော။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်၌ရှိသော ဝတ္ထုကို။ ပဋိက္ခိပန္နိ၊ ရှေးရှု ပစ်ကုန်
၏။ သုခသမ္မုဿမ္ပိ၊ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေ။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဟရိတုကာမ
တာယ၊ ပုတ်ခတ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဟဋ္ဌေ၊ ပုတ်ခတ်အံ့။ ပုရိမေန၊
ရှေးသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ဧဝလံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းနှင့်မရော
သက်သက်သော။ ဥစ္စာရေတုကာမတာယ၊ ရွယ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
(၃၃၇) ပဟဋ္ဌေ၊ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ ဣမိနာ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဣမိနာ ပန၊ ပုဒ်ဖြင့်ကား။ ဝိရဇ္ဈိတွာ၊ ချွတ်၍။ ပဟာ
ရော၊ ကို။ ဒိန္နော၊ ၏။ တဿာ န ပဟရိတုကာမတာယ၊ ထိုသို့ ပုတ်
ခတ်ခြင်းကို အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဣဒံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ပဟာရပစ္စယာ၊ ပုတ်
ခတ်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့ မဟုတ်။ ဥဂ္ဂိရဏ ပစ္စယာ၊ ရွယ်ခြင်းဟူတော အကြောင်းကြောင့်။
ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ပဟာရ
ပစ္စယာ ဧဝ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊

၁။ ဧဝံ ကုပ္ပိတာ ဟိ (ဆဋ္ဌ)။ ၂။ ဥဂ္ဂိရဏမတ္ထေ ကဘေ (ဆဋ္ဌ)။

သည်။ ဟောတိ။ ၎င်း။ ပုရိမံ ဥဂ္ဂိရဏပစ္စယာ ပါစိတ္တိယန္တိ ဧတ္ထ။ ဤ။
 သဒ္ဓကဋ္ဌံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌံကုသော ပါစိတ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ။ သင့်၏။
 ဟိ-ဝိသေသော၊ အထူးကား။ ပုရိမံ ရှေးသည်။ ဥဂ္ဂိရဏံ၊ ရွယ်ခြင်း။
 ပစ္စယာ၊ နောက်မှ။ ပဟာရော၊ ပုတ်ခတ်ခြင်း။ တဉ္စ ပစ္စိမပဟာရံ၊ ထို
 နောက်ပုတ်ခတ်အံ့သည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရိမံ ဥဂ္ဂိရဏံ၊ ရှေး ရွယ်
 နှင့် ခြင်းသည်။ အနာပတ္တိဝတ္ထုကံ၊ သည်။ ဘဝိတံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊
 ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ “တေန ပဟာ
 ရေနဟတ္တာဒိသု ယံ ကိဉ္စိ ဘိဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝါ”တိ ဣမိနာပိ၊ ပါဠိဖြင့်
 လည်း။ ပဟာရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဥဂ္ဂိရဏံ၊ သည်။
 ယထာဝတ္ထုကမေပ၊ ဝတ္ထုအတိုင်းသာတည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 ၎င်း။ သုဠု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “တိရစ္ဆာနာဒိနံ၊ တို့၏။ အသုစိ
 ကရဏာဒိနံ၊ မစင်စွန့်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ဒိသု၊ မြင်သောကြောင့်။
 ကုဇိကာပိ၊ အမျက် ထွက်၍လည်း။ ဥဂ္ဂိရန္တဿ၊ ရွယ်သော ရဟန်းအား။
 မောက္ခာမိပ္ပါယော ဝေ၊ လွတ်ခြင်းကို အလို့ရှိသည်သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တလကတ္တိသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆ အမူလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၆၂။ ဥပသမ္ပန္နော အနုပသမ္ပန္နသညီ အမူလကေန သံဃာဒိဂောသေ
 နာတိ ဧတ္ထ။ ဤ။ သုက္ကပိဿဋ္ဌိကာယသံသဂ္ဂါဒိနာ၊ သော။ သံဃာဒိဂေ
 သာပတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ သင့်
 ၎င်း။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ သာမဏေအား။ သံဃာဒိဂေသာပတ္တိ နာမ၊ မည်သည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။

အမူလကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-သဉ္စိစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၆၃။ ဥနဝိသတိဝသော မညေတိ ဧတ္ထ။ ဤ။ သယံ သညာယ၊ မိမိ
 ၎င်း အနှစ်နှစ်ဆယ်မပြည့်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ တကာ၊ ထို ထင်တိုင်းသော
 အမှတ်ဖြင့်။ အမညန္တော၊ မအောက်မေ့မူ၍။ ကုက္ကုစုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ကုက္ကုစုဖြစ်စေ

ခြင်းအကျိုးငှာ။ “မညေ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်းကို။ မုသာ
 ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော ကိံ၊ အာပတ် တပ်ရမည်လော။ ဣတိ
 ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ မုသာဝါဒအင်္ဂါ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဟပ်အပ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကေဝလံ၊
 မုသာဝါဒနှင့် မရော သက်သက်။ “မညေ” တိ ဣမိနာ၊ ပုဒ်ဖြင့်။ နိယ
 မတော၊ မှတ်အပ်သောကြောင့်။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ အင်္ဂါ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ န စ
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရမတ္ထေ၊ ဌ။ ဝိဟိတံ၊ စီရင်ခြင်းသည်။ ကတ္တစိ၊ အချို့
 သောအရာ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဥဒကံ မညေ အာဒိတ္တ” န္တိအာဒိမ္ပိ၊ ဌ။
 ပရော၊ သူတပါးသည်။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥပ္ပါဒေတု ဝါ၊ ဖြစ်မှုလည်း
 ဖြစ်စေ။ မာ ဝါ၊ မဖြစ်မှုလည်း မဖြစ်စေ။ တံ၊ ထိုသို့ ကုက္ကုစ္စဖြစ်ခြင်း၊
 မဖြစ်ခြင်းသည်။ အပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပာတိကာဠကထာယံ၊ ဌ။ “ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒန” န္တိ ၍။ တဿ၊ ထို ပြောဆို
 သော ရဟန်း၏။ အဓိပ္ပာယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 သဉ္စိစ္စသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂ-ဥပဿုတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၃၈) ၄၇၃။ ဣမေသံ သုတုတိ တ္ထေ၊ ဌ။ “ဝစန” န္တိ ၍။ ပါဌ
 သေသော၊ ကိံ။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ကေပရိစ္ဆေဒါနိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ သိယာ ကိရိယာ
 သိယာ အကိရိယာတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ကေပရိစ္ဆေဒါနိ၊ တူသောအဆုံး
 အဖြတ်ရှိကုန်၏။ တ္ထေ၊ ဤ သိယာ ကိရိယာ သိယာ အကိရိယာ-ဟူသော
 ပါဌ၌။ အညဝါဒကပစ္စယာပတ္တိ၊ အညဝါဒကကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်
 သည်။ ကိရိယာ စ၊ ကိရိယာသည်လည်းကောင်း။ ဝိဟေသကပစ္စယာပတ္တိ၊
 ဝိဟေသကကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည်။ အကိရိယာ စ၊ လည်း
 ကောင်း။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ အသီးသီး ဖြစ်
 ကြသော်လည်း။ တဒုဘယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံကို။ ကေသိက္ခာပဒန္တိ၊ တသိက္ခာ
 ပုဒ်တည်းဟူ၍။ ကတု၊ ၍။ အညဝါဒကသင်္ခါတံ၊ သော။ တံ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ သည်။ ပဌမဿ၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ အချို့
 ကား။ ကိရိယာ၊ ကိရိယာဖြစ်၏။ ဒုတိယဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သိ
 ယာ၊ အချို့ကား။ အကိရိယာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေ အတ္ထော၊ ကိံ။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပဿုတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ကမ္မပဋိဗာဟနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၇၄။ “ဓမ္မိကာနံ ကမ္မာန”န္တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဧကဓမ္မေ၊
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။
 “ဆန္ဒံ၊ ကိ။ ဒမ္မိ၊ ၏။” ဣတံ ကတော၊ ဤ။ ဆန္ဒံ၊ ကိ။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုပေးခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုပေးသော ရဟန်းတို့၏။ မတိမတ္တမေဝ၊
 အလိုမျှသာတည်း။ ပဋိပတ္တိ၊ ဝိနည်းနှင့်လျော်သော အကျင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။
 အဓမ္မံ၊ ကိ။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ခိယျတိ၊ ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့၏။ တံ ဝါ၊ ထိုအဓမ္မ
 ကိမ္မလည်း။ ဥက္ကောဋေတိ၊ လှန်၏။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊
 မပြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မပြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ တည်း။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းဖြင့်။ ဆန္ဒဒါနကာလေ၊ ဆန္ဒ
 ပေးသောကာလ၌။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အဓမ္မကမ္မခိယျ
 နာဒိပစ္စယာ၊ အဓမ္မကံကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။
 အနာပတ္တိဝါပေ၊ ၌။ ဝတ္တတ္တာ၊ အနာပတ်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့်
 တည်း။ အဓမ္မေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 န ကမ္မာရဟဿ ဝါ၊ ကံမထိုက်သော ရဟန်းအားမူလည်း။ ကမ္မကရဏ
 ပစ္စယာ၊ ကံပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိမောက္ခကရဏတော၊
 အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ တထာဝစနံ၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်း
 သည်။ အဝိသေသမေဝ၊ သာမညဖြစ်သော စကားလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “အဝိသေသမေဝ တထာဝစနံ”န္တိ၊ ဤ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဆန္ဒဒါနကာလေ၊ ဆန္ဒပေးသောအခါ၌။
 အဓမ္မကမ္မကရဏာနုမတိယာ၊ အဓမ္မကံကို ပြုလိုသောအဖြစ်၏။ အဘာဝတော
 စ၊ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာရကဿေဝ၊ ပြုတတ်သော ရဟန်း
 ၏လျှင်။ ဝဇ္ဇပုသင်္ဂတော စ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟု လျှင်းပါးရာသောကြောင့်လည်း
 ကောင်းတည်း။ ဂဏဿ၊ ကံပြုသော ဂိုဏ်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပါရိသုဒ္ဓိဆန္ဒဒါယကာဝ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးသောရဟန်း၊
 ဆန္ဒပေးသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဂဏော၊ သည်။ န အာဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကမ္မပုတ္တတ္တာ၊
 ကံအား မလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပရိဝါရေပိ၊ ပါဠိ၌
 လည်း။ ကမ္မဝဂ္ဂေ၊ ၌။ ကမ္မပုတ္တဆန္ဒဒါယကာ၊ ကံအားလျှောက်ပတ်သော
 ဆန္ဒပေးသော ရဟန်းတို့ကို။ ဝိသံ၊ အသီး။ ပုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တဏှာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ အဓမ္မကမ္မဿ၊ အား။ ဆန္ဒော၊ ကို။
 န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ကဿ၊ မူကား။ ဒေန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။
 အကပ္ပိယာနုမတိဒုက္ကဋ္ဌတော၊ အကပ္ပိယကံကို အလိုရှိသောအားဖြင့် ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို အကပ္ပိယကံကို
 အလိုရှိရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌတော၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်မှ။ န မုစ္ဆန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊
 သို့။ နော၊ လို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အာစရိယော
 အာဟ၊ ၎င်း။

ကမ္မဗုဒ္ဓိဗာဏနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဆန္ဒအဒတွာဂမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၈၁။ သဒ္ဓိပတိံ၊ အစည်းအဝေးကို။ အနာဂန္တော၊ မလာမူ၍။ ဆန္ဒံ၊
 ကို။ စေ န ဒေတိ၊ မပေးအံ့။ အနာပတ္တိံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿ၊ မူကား။
 ဓမ္မကမ္မဋ္ဌရာယကရဏာဓိပ္ပာယတ္တာ၊ ဓမ္မကံ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုလိုသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒါတု၊
 ပေးခြင်းငှာ။ (၃၃၉) လဘတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမိ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိန္နုဆန္ဒေ၊ ပေးအပ်သော ဆန္ဒသည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သို့။
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဂတေပိ၊ သွားသော်လည်း။ ဆန္ဒော၊
 သည်။ န ပဋိပုဿမ္ဘေယျ၊ မငြိမ်းရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။
 ပဋိပုဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ကဿ၊ မူကား။ “အဟတ္ထပါသော ဆန္ဒာရဟော”
 တိအာဒိဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈနတော၊ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ပါဠိယံ
 ပန၊ ၌ကား။ ဒါတုကာမတာယ၊ ပေးလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဟတ္ထပါသံ၊
 ကို။ အတိက္ကမန္တံ၊ လွန်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧကမိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆန္ဒအဒတွာဂမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၁-ဒုပ္ပလသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၈၄-၅-၆-၇။ အဒါသီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘိက္ခုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဆပ္ပဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ တေ

၁။ ဘောဇနဒုက္ကဋ္ဌတော (ဆဋ္ဌ)

ဘိက္ခုပေါ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ ကံ။ ပရိဝဇ္ဇယိတော၊ ကြဉ်ကုန်၍။ “သံ
 ဃော”တိ အဝတော၊ သံဃာဟု မဆိုမူ၍။ “ဘိက္ခု”တိ၊ ၍။ အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။ ပရိကာမေန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ပါဠိ၌။ လာဘောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ပဒုဒ္ဒါရကရဏံ၊ ပဒုဒ္ဒါရပြုခြင်းကို။
 ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အနဓိပေတဿာပိ၊ မဆိုလိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဒ်၏။ အတ္ထုဒ္ဒါရဝသေန၊ အနက်ကို
 ထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လာဘဒီပနတ္ထံ၊ လာဘကို ပြအံ့သောငှာ။
 ပုတ္တံ၊ ၍။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ စိဝရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဌ။ အဓိပေတံ၊
 ၍။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အညံ ပရိက္ခာရံ ဒိန္နံ ခိယတိ၊ အာ
 ပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၍။ ပုတ္တံ၊ ၍။ ဒိန္နန္တိ စ၊ ဒိန္နဟူသော ပုဒ်သည်
 လည်းကောင်း။ ပရိက္ခာရန္တိ စ၊ ပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီ
 အနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။

ဒုဗ္ဗလသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၂-ပရိကာမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၉၁။ ဉာဟကမ္ပိ၊ အဆွေတော်သော သူကိုလည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး
 အား။ ဒါတုကာမံ၊ ပေးလိုသည်ကို။ အညဿ၊ တပါးသော သူအား။
 ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏။ အာပတ္တိ ဝေ၊ သင့်သည်သာတည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်
 သိမ်းသော ဝတ္ထုတို့၌။ အာပုစ္ဆိတော၊ ပန်၍။ ဒါတုကာမံ၊ ပေးလို လို
 သော သူကို။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဝိစာရေဟံ၊ စီရင်ခြင်းငှာ။
 လဘဟိ၊ ၍။

ပရိကာမနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဏ္ဏနာက္ကမေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌမော၊ သော၊ သဟမ္ပိကဝဂ္ဂေါ၊
 သည်။ သမတ္တော၊ ပြီ။

၉-ရတနဝဂ္ဂ

၁-အန္တေပုရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၉၄-၇။ ယဿ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဝပညံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဧဝံ အာကာရေန၊ ဤသို့
 ဘုရားကိုဆည်းကပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။

ပါပေါ၊ ယုတ်သည်။ ဟောတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။
 ပါပေါ၊ ယုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊
 ကား။ ကာရဏတ္ထံ၊ ကာရဏအနက်ရှိ၏။ (၃၄၀) တန္တိ ပဒံ၊ တံ-ဟူသော
 ပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ယတော၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟတ္ထိသမ္ပဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဟတ္ထိ
 သင်္ဘာဠသမ္ပဒေါ၊ ဆင်အပေါင်းတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်း၏။ အက္ကမန္တာနံ၊ နင်း
 ကုန်သောဆင်တို့၏။ စုဏ္ဏဘာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကြေသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။

၄၉၈။ ရတနံ နာမ၊ ရတနာမည်သည်ကား။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီး
 တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အညာပိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒေဝီဂေါတ္တာ၊ မိဖုရားအနွယ်သည်။ န ရက္ခတိ၊
 မစောင့်ရှောက်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ “န မဟေသိ ဟောတိ” တိ၊ ၍။
 ဝစနာဘာဝတော၊ ပါဠိမရှိသောကြောင့်တည်း။ ခတ္တိယောဝ၊ သည်လျှင်။
 နာဘိသိတ္ထော၊ အဘိသိက် မသွန်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ အဘိသိတ္ထော
 ယောဝ၊ အဘိသိက်ခံသော သူသည်သာလျှင်။ န ခတ္တိယော၊ မင်းမဟုတ်
 သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊
 သည်။ အာဟ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ မာတိကာဠကထာယံ၊ ၌။
 အင်္ဂဘာဝေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဘိသိတ္တဘာဝေါ၊
 သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားခြင်းတည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။

၅၀၀၊ ၅၀၁။ “န သယနိဗ္ဗရေ သယနိဗ္ဗရသညီ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိက
 ဧတ္ထေ ပိ၊ ကိုလည်း။ လပ္ပတိ၊ ၏။ သယနိဗ္ဗရံ နာမ၊ မည်သည်ကား။
 အပရိက္ခိတ္တရုက္ခမူလဒီ၊ အရံမရှိသော သစ်ပင်ရင်းအစရှိသည်တို့သည်။ န၊
 မဟုတ်ကုန်။

အန္တေပုရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ရတနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၀၄။ “အဓိဝါသေတု ဂဟပတိနော ဘတ္တ” န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ “မေ ဂဟပတိနော” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။

၁။ သင်္ဘာဠသမ္ပဒေါ၊ အက္ကမနံ (ဆဋ)

၅၀၆။ ကုရုန္တိဝစနေန၊ ဖြင့်။ သရေပိ၊ ခွဲလည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။
 ယဒိ အာသကန္တိ၊ အကယ်၍ တွေးတော ရွံရှားကုန်သည် ဖြစ်အံ့။
 တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ ဌတု၊ ရပ်၍။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ
 ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ။ ပတိရူပါတိ ဧတ္ထ၊ ။ “ရတနသမ္ပတေ၊
 ရတနာဟု သမုတ်အပ်သော ဝတ္ထု၌။ ပံသုကုလဂ္ဂဟဏံ ဝါ၊ ပံသကု
 ဟုယုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရတနေ၊ ရတနာ၌။ နိရုဿုက္ကာဂမနံ ဝါ၊
 ကြောင့်ကြ မရှိမူ၍ သွားခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အားမထုတ် မူ၍
 သွားခြင်းလည်းကောင်း” ။ ဣတိ လိခိတံ၊ ။ တာဝကာလိကဝသေနပိ၊
 အခိုက်အတန့်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အနာမာသံ၊ အနာမာသဝတ္ထုကို။
 ပဋိဂ္ဂဏိတုံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ။ န လာဘတိ၊ မရ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 သမာဒပေတုာတိ ဧတ္ထ၊ ။ ယာစိတုာ၊ တောင်းပန်၍။ “ဥဒ္ဓဿ၊ ရည်
 ၍။ အရိယာ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ သော၊ ဤသို့ ရည်၍ ရပ်
 ခြင်းသည်။ အရိယာနံ၊ တို့၏။ ယာစနာ၊ ဟောင်းခြင်းတည်း။” ဣတိ
 ဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်။

ရတနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဝိကာလဂါမပုဝိသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၀၁-၂။ အဟိနာ ခုဋ္ဌဝတ္ထုမ္ပိ၊ ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တံ
 ဘိက္ခု၊ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍။ ဂတော၊
 ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ အ
 ဒိန္နာဒါနေ ဝုတ္တနယေနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဂါမော ဂါမူပစာရေတိ ဣဒံ၊
 ဤ စကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။

ဝိကာလဂါမပုဝိသနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-သုစိသရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၄၁) ၅၀၇။ တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘေဒနကံ၊ ခွဲခြင်းကို။
 အဿာတိ ဧတ္ထ၊ ။ ပါစိတ္တိယဿ၊ အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဌမံ၊ ပျေးဦးစွာ။ ဘေဒနကံ၊ ခွဲခြင်း
 ကို။ ကတုာ၊ ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဒေသောတဗ္ဗတ္တာ၊ ဒေသနာ ကြား

အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတရေသုပိ၊ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်
လှိုဉ်လည်း။ ယေ နယော၊ နည်း ရှိ၏။

၅၂၀။ ဝါသိဇဇေတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဝါသိဒဏ္ဍကော၊ ပဲခွပ်ရိုး၌။
သုစိသရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-မဉ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၂၁-၂။ “ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ ဣတိ စ၊ သို့
လည်းကောင်း။ “ဥစ္စာ မဉ္ဇေ၊ မြင့်သော ညောင်စောင်း၌”။ ဣတိ စ၊
သို့လည်းကောင်း။ ကတ္တစိ၊ ပါဌ်၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာယတော တိ ဣတ္ထ၊
၌။ ဝိတ္တတော၊ အနံအားဖြင့်။ အဋ္ဌဂုံလပါဒကန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဘာဝ
နပုံသကံ၊ ကိရိယာနပုံသည်။ ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌဂုံလပမာဏံ၊ လက်ရှစ်သစ်
အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။

မဉ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-တူလောနဒ္ဓသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၂၀။ ပေါဋ္ဌကိတူလန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ တိဏ
ဟူလံ၊ မြက်လဲတည်း။ ပဋိလာဘေန ဥဒ္ဓါလေတွာ ပါစိတ္တိယံ ဒေသေ
တဗ္ဗန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ပဋိလာဘမတ္ထေနော၊ ရကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ ပါစိတ္တိယံ၊
၏။ ဣတိ ဝိယ၊ ဤကဲ့သို့။ ကိဉ္စာပိ ဒိဿတိ၊ ထင်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊
သော်လည်း။ ပရိဘောဂေယော၊ သုံးဆောင်ရာ၌သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ကို။
ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ၏။ “အညေန ကတံ ပဋိလာဘိတွာ ပရိဘူတံ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ
ဝစနံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူသော ပါဠိသည်။ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သာဓကံ၊
သက်သေတည်း။

တူလောနဒ္ဓသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-နိသီဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၂၁။ ဣတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ နိသီဒနဿ၊ နိသီဒိုင်၏။ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်။
ကိဉ္စာပိ န ဒိဿတိ၊ မထင်၏ရှင့်။ ဟထာပိ၊ သော်လည်း။ စိဝရက္ခန္ဓကော၊
၌။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသောကြောင့်။ “နဝ စိဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိတိ
ဣတ္ထ၊ ဤ။ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျိုးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိဝရဇာတိ

ယေဝ၊ သင်္ကန်းဇာတ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထို နိသီဒန၏။ ဇာတိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိဗ္ဗာ၊ ၏။ “သန္တတသဒိသံ သန္တရိတုတိ သဒသန္တိ
ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သဒသဿ၊ အဆာရိသော နိသီဒင်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
ဝုတ္တနိသီဒနသန္တတတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နိသီဒင်အခင်းဖြစ်သောကြောင့်။
ဥပမေတိ၊ နှိုင်းယှဉ်၏။ ဝါ၊ ဥပမေတိ-ဥပမံ ကရောတိ၊ ဥပမာကို ပြု၏။
လာဘော၊ ရသည်၌။ သဒသံ၊ အဆာရိသော အခင်းသည်။ အလာဘော၊
၌။ (၃၄၂) အဒသမ္ပိ၊ အဆာမဂ္ဂိသောအခင်းသည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ
ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကဿ၊ မူကား။
“နိသီဒနံ နာမ သဒသံ ဝုစ္စတိ” တိ၊ ရှိ။ တဿ၊ ထို နိသီဒန၏။ သဏ္ဍာန
နိယမတော၊ သဏ္ဍာန်ကို မှတ်သောကြောင့်တည်း။

နိသီဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၃၉။ အစောနာဘိ၊ ချက်မှ အောက်၌။ ဥဗ္ဘဇာဏမဏ္ဍလာ၊ ပုဆစ်
ဒူးဝန်းမှ အထက်၌။ ဥပန္နကဏ္ဍပိဋကဒိပဋိစ္ဆာဒိကာ၊ ဖြစ်သော ဝဲနာ၊
အိုင်းအနာစသည်ကို ဖုံးလွှမ်းသောပုဆိုးကို။ ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိ နာမ၊ ကဏ္ဍ
ပဋိစ္ဆာဒိအမည်ရှိ၏ဟူ၍။ ယဒိ အဓိပေတော၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ
သတိ၊ သော်။ တဿ၊ ထို ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိနပုဆိုး၏။ သုဂတဿ သုဂတ
ဝိဒတ္ထိယာ ဒိဿသော စတသော ဝိဒတ္ထိယော တိရိယံ ဒွေတိ ဣဒမ္ပိ၊ ဒွေ-
ဟူသော ဤ ပမာဏသည်လည်း။ အတိမဟန္တံ ပမာဏံ၊ အလွန်ကြီးသော
ပမာဏသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စ။ သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော။
ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဝိဒတ္ထိယာ၊ အထွာ
ဖြင့်။ သတ္တဝိဒတ္ထိကော၊ ခုနစ်ထွာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဂတဿ စ၊
၏လည်း။ ကော ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာသည်။ မဇ္ဈိမပုရိသဿံ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏။
တိသော ဝိဒတ္ထိယော၊ သုံးထွာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊
ကြောင့်။ ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိ၊ သည်။ ပကတိပုရိသဿ၊ ပကတိပုရိသ၏။
ပမာဏံ၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ ဒိဿသော ပန၊
အလျားမှကား။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ အာပဇ္ဇတု၊ ရောက်သည်ဖြစ်စေ။ တဿ၊ ထို ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိ၏။
ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ စေ ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်သည်ဖြစ်အံ့။
သဗ္ဗမ္ပိ သရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကိုလည်း။ ပဋိစ္ဆာဒေဿတိ၊ ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။

သဗ္ဗသရီရဂတသင်္ခါဒိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဗဟုဂုဏံ၊ အထပ်များစွာ။ နိဝါသေတု
 ကာမော၊ ရဟန်းသည်။ နိဝါသေသတိ၊ ဝတ်လတ္တံ့။ ဣတိ အယံ၊
 လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုသည်။ သိယာ၊ ၎င်း။
 ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ဝဿိကသာဒိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၄၂။ ဝဿိကသာဒိကာပိ၊ မိုးရေခံ ပုဆိုးကိုလည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုညာတာ၊ ၎င်း။ ဝဿကာလေ၊ မိုးကာလ၌။ ကေစိ၊
 အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သင်္ခါဒိပရိဘောဂေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 ပရိဘုဋိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ဣမိနာ တက္ကေန၊ ဖြင့်။ “အပ္ပမာဏိကာ
 ယော။ပ။ ဓာရေန္တိ”တိ၊ ဓာရေန္တိ-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။
 ပညတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကိဉ္ဇာပိ အနုညာတာ၊ ကုန်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊
 သော်လည်း။ ပုဏ္ဏပရိစ္ဆေဒတော၊ ပြည့်သောအပိုင်းအခြားမှ။ အဓိကပ္ပ
 မာဏာယော၊ လွန်သောပမာဏရှိကုန်သော အမာလွမ်း၊ မိုးရေခံ ပုဆိုးတို့
 ကို။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ဆဗ္ဗဂီရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေသံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ
 ကတာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တာသံ၊ ထို အမာလွမ်း မိုးရေခံသင်္ကန်း
 တို့၏။ တေပရမတာ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 အနုညာတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဒသမေပိ၊ ၌လည်း။ ဒေသ
 ဝ နယော၊ နည်းရှိ၏။

ဝဿိကသာဒိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-နန္ဒတ္ထေရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၄၃) ၅၅၁။ တတ္ထ၊ ထို ဒသမ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဘိသိံ ဝါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗောဟနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီဃသော၊ အလျားမှ။ ဗဟုနံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့
 အား။ သာဓာရဏတ္ထံ၊ ဆက်ဆံခြင်းအကျိုးငှာ။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

နန္ဒတ္ထေရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ဝဏ္ဏနာကမေန၊ ဖြင့်။ နဝမော၊ သော။ ရတနဝဂ္ဂေါ၊
 သည်။ သမတ္ထော၊ ပြီ။

ပါစိတ္တိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ပါဠိဒေသနိယကဏ္ဍ

၁-ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၄၄) ၅၅၃-၅။ “ပဋိဒေသေတဗ္ဗာကာရဒဿန”န္တိ၊ ဤ။ အဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ဤ။ အာဂတဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာကြားအပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န ဒေသေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ “အန္တရဿရေ အန္တရဿရသညီ”
 တိအာဒိနာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ “ခါဒနိယဘောဇနိယေ အခါဒနိယ
 အဘောဇနိယသညီ” တိအာဒိနာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ “ဘိက္ခုနိယာ
 အဘိက္ခုနိယသညီ” တိအာဒိနာ နယေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရေပိ၊ တပါး
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ တိကစ္ဆေဒါ၊ တိက
 အပိုင်းအခြားတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ဤ။ ဒသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၅၉။ “နိမန္တိတာ ဘူဠန္တိတိတ္ထေ၊ ဤ။ ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ အညတ
 ရေန ဘောဇနေန နိမန္တိတာ ဘူဠန္တိ” တိ၊ ဤ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ
 ခေါ၊ သော်လည်း။ အကပ္ပိယနိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတတာ၊ ဖိတ်အပ်
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ တေ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ န အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမဟုတ်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဣဝ ဝါ၊
 ဤ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဤ။ လေသာဘာဝတော၊
 အမြက်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နိမန္တိတာ” တိ
 ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ အာစိဏ္ဏဝသေနေဝ၊ အလေ့
 အကျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပရေပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တယော တိကစ္ဆေဒါ၊ သုံးပါးကုန်သော တိကပရိစ္ဆေဒ
 တို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ဤ။ ဒသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ပဒဘာဇနေ၊ နိဋ္ဌိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ ဘူဠန္တနံ၊ စားကုန်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ စီရင်သော သဘော
 ရှိသော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဝါရေန္တာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။

ပါဠိဒေသနီယမေဝ၊ ပါဠိဒေသနီ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ “သော
 ဝေါသာသတိ နာမ၊ ဝေါသာသန္တိ” တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဒုဝိဇော၊ သော။ ပါဠော၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ “အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ” တိ ဝစနေ၊ နှင့်။
 ပုန၊ တဖန်။ “ဂါရယံ အာဝုသော ဓမ္မ” န္တိ၊ ဓမ္မ-ဟူသော။ ဧကဝစနံ၊
 သည်။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဇ္ဈောဟာရေယေဝ၊
 မျိုးရာဌ်သာလျှင်။ အာပန္နံ၊ ရောက်သော အာပတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တထာ၊ တူ။ အညတြာပိ၊ တပါးသော အရာဌ်လည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊
 ၏။ “အာပဇ္ဇိမှာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဧကေန၊ တယောက်
 ကြားသဖြင့်။ ဗဟုနမ္ပိ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဝဋ္ဌတိ၊
 အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ဧကစိ
 စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “တေဟိ ဘိက္ခုဟိ”
 တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပါဠော၊ ပါဠိဌ်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊
 လျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဧကေန၊ တယောက်သော
 ရဟန်းနှင့်။ သဟေဝ၊ တကွလျှင်။ “အဟံ အာပဇ္ဇိ” န္တိပိ၊ အာပဇ္ဇိ-
 ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေန၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒွိဟိ၊
 နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တိဟိ၊ သုံးယောက်သော
 ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေသေတဗ္ဗတော၊ ကြားအပ်သောကြောင့်။
 သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊
 ၏။ “အာပဇ္ဇိမှာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ သဟေဝါ” တိ၊ ရှိ။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ န စေ အဝါရိတော၊ အကယ်၍မမြစ်အံ့။ “အဟံ
 အာဝုသော ဂါရယံ ဓမ္မ အာပဇ္ဇိ” န္တိပိ၊ ရှိလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယပါဠိဒေသနီယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅၆၂ - ၅၇၀။ တတိယစတုတ္ထသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္ထာ
 နိယေဝ၊ လျှင်တည်း။

ပါဠိဒေသနီယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဧကေန စေ အဝါရိတော (ဆဋ္ဌ)

၇-သေခိယကဏ္ဍ

၁-ပရိမဏ္ဍလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(၃၄၅) ၅၇၆။ “သိက္ခိတသိက္ခေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌုံ။ စတူဟိ မဂ္ဂေဟိ” တိ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌဂုံလမတ္တံ၊ လက်ရှစ်သစ်မျှ။
သြတာရေတွာ၊ ချ၍။ နိဝတ္တမေဝ၊ ဝတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ နိသိန္ဓုယ၊
ထိုင်၍နေသော သူ၏။ စတုရဂုံလမတ္တံ၊ လေးသစ်မျှသည်။ ဟောတိ၊ ၎ီ။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဧတေ အဋ္ဌကထာဝါဒါ၊ ထို အဋ္ဌကထာဝါဒတို့သည်။ ဧက ပရိစ္ဆေဒါ၊
တူသော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်၏။ “အစုတေယျဟတ္ထ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ သုခုမံ၊
သိမ်မွေ့သော။ ဧကပဋ္ဌံ ၀၊ တလှာသော သင်းပိုင်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၎ီ။ တံ၊ ထိုသို့ နူးညံ့သော တလှာသော သင်း
ပိုင်သည်။ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်းသော အရာ၌။ န တိဋ္ဌတိ ၁၊ မတည့်။
ဒုပဋ္ဌံ၊ နှစ်ထပ်သော သင်းပိုင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ဒွိဟတ္ထပမာဏမ္ပိ” တိ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎ီ။
ဧကပဋ္ဌံ ၀၊ တလှာတထပ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဒွိပဋ္ဌံ ၀၊ နှစ်ထပ်
သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။
“ဒွိဟတ္ထပမာဏ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎ီ။ ဟိ
သစ္စံ၊ ၎ီ။ နိဿဂ္ဂိယဋ္ဌကထာယံ၊ နိဿဂ္ဂိယ အဋ္ဌကထာ၌။ “တိရိယံ ဒွိဟတ္ထောပိ
ဝဋ္ဋတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ “အလာဘေ
ဝေ၊ မရဏဉ္စလျှင်။ အလာဘေ၊ ဌုံ။ တိရိယံ၊ သည်။ ဒွိဟတ္ထ ပမာဏမ္ပိ၊
သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎ီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊
ဤ အလုံးစုံသော သက်န်းကို။ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သက်န်း
ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎ီ။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သော အရာကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ သဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎ီ။ နော စေ သဇ္ဇေတိ၊ အံ။
ဒုက္ကဋံ၊ ၎ီ။ ပဏ္ဏတိဝိဇာနနစိတ္တေနော၊ ဖြင့်လျှင်။ သစိတ္တကံ၊ ဖြစ်၏။
ကသ္မာ၊ မူကား။ “အနာဒရိယံ ပဋ္ဌစွာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။
ဝတ္ထုဝိဇာနနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သစိတ္တကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ “ဣဒမေဝ၊
ဤအမှုကိုသာလျှင်။ ကတံ၊ ၎ီ။” ဣတိ ဇာနနတောပိ၊ ဖြင့်လည်း။
အာပတ္တိယာ၊ ၎ီ။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဖုဿဒေဝတ္ထေရ

၁။ ဧကပဋ္ဌံ ၀၊ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ယထာဌာနေ တိဋ္ဌတိ။ (ဆဋ္ဌ)

ဝါဒေါပိ၊ သည်လည်း။ ကေန ပရိယာယေန၊ တခုသော အကြောင်းဖြင့်။
ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တထာ၊ တူ။ ဥပတိဿတ္ထေရဝါဒေါပိ၊ ဥပတိဿမထေရ်
အယူသည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ သိက္ခာပဒေ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပညတ္တေပိ၊
ပညတ်သော်လည်းကောင်း။ အပညတ္တေပိ၊ မပညတ်သော်လည်းကောင်း။
ယံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေဖြင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ လောကဝဇ္ဇဖြစ်၏။
ဣဒံ ပန၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်ကား။ ပညတ္တေယေဝ၊ ပညတ်ရာ၌လျှင်။
ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပညတ္တေ၊ မပညတ်သော အရာ၌။
ဝဇ္ဇံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတရလောက
ဝဇ္ဇေန၊ တပါးသော လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်နှင့်။ အသဒိသတ္တာ၊ မတူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ပညတ္တိတော၊ မှ။
ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပညတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။
အနာဒရိယစိတ္တေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သစိတ္တကံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ စိတ္တဿ၊ ၏။ တိဝေဒနတ္တာ၊
ဝေဒနာသုံးပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဒရိယစိတ္တတာ နာမ၊ စိတ်မည်သည်
ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အကုသလမေဝ၊ လျှင်တည်း။ တဉ္စ၊ ထိုအနာ
ဒရိယအကုသိုလ်သည်လည်း။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ လောကဝဇ္ဇ
တည်း။ သဒ္ဓိစ္စံ၊ လွန်ကျူးလို့သော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတိက္ကမနံ နာမ၊
လွန်ကျူးခြင်းမည်သည်။ ဒေါမနဿိကဿေဝ၊ ဒေါမနဿစိတ်ရှိသောသူအား
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ ပါဏာတိပါတာဒိ
ဝိယ၊ ကံသို့။ နိဝါသနာဒိဒေါသော၊ ဝတ်ခြင်း အစရှိသောအပြစ်သည်။ လောက
ဂရဟိတော၊ လောက၌ကဲ့ရဲ့အပ်သောကြောင့်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ သည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဖုဿဒေဝတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

၅၇၇။ ဝိဟာရေပီတိ ဣတ္ထံ၊ ပုဒ်၌။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိကာလေ၊ ဘုရားမြတ်
စွာအား ဆည်းကပ်စားခြင်းစသော ကာလ၌။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ ပါရုပိ
တဗ္ဗ ” နိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥတ္တရာသင်္ဂကိစ္စဝသေန၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ ကိစ္စ၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋ္ဌမ ဒုတိယ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ပရိဋ္ဌာဟာဒိပစ္စယာ၊

ပရိဋ္ဌာဟ အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ (ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်၌။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။) အန္တရဿရပဋိသံယုတ္တေသု၊ အန္တရဿရနှင့် စပ် သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။

(၃၄၆) ၅၇၂။ “ကေသ္မိံ ပန ဌာနေ ဌာတော”တိ ဣတ္ထိ၊ ဌံ။ “ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားစဉ်လည်း။ ပရိဿယာဘာဝံ၊ ဘေးရန်မရှိသော အဖြစ် ကို။ သြလောကေတုံ၊ ဌာ။ လဘတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ တထာ။ တ၊ ဂါမေ၊ ဌံ။ ပုဇံ၊ ပုဇော်ခြင်းကို။ သြလောကေတုံ၊ ဌာ။ လဘတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သ္မိံ။ လိခိတံ၊ ဧ။ တံ ပန၊ ထိုစကားကိုကား။ “ကေသ္မိံ ဌာနေ ဌာတော”တိ၊ ဌံ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒိသံ အန္တရာယံ၊ အရပ်၌ အန္တရာယ် ကို။ သန္ဓာယ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သ္မိံ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ပရိမဏ္ဍလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သံဃံ။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဥဒ္ဓိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၇၆။ ဟသနိယဝတ္ထုသိန္နိ ဣဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ဟေတုတ္ထေ၊ ဟိတ် အနက်၌။ ဘုပ္ပံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း။ ဟသိတဗ္ဗဝတ္ထုကာရဏံ၊ ရယ်အပ် သော ဝတ္ထုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော။ တည်း။ အန္တရဿရေ၊ ရွာတွင်း၌။ ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ မြင့်သောအသံဖြင့်။ အနုမောဒနာဒိံ၊ အနုမောဒနာ အစရှိသည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ အနာ ပတ္တိံ ကိရ၊ အာပတ်မသင့်သတတ်။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့် လျှင်။ မဟိန္ဒုတ္ထေရောပိ၊ မဟိန္ဒုထေရ်သည်လည်း။ ဟတ္ထိသာလာဒိသု၊ ဆင် တင်းကုပ် စသည်တို့၌။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ ကထေ သိ၊ ဟော၏။

၅၉၁။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “ပရိက္ခာရဌပန မတ္တေန၊ ပရိက္ခရာကို ထားကာမျှဖြင့်။ ဝါသုပဂတော၊ ဝါသုပဂတသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ မတိမတ္တမေဝ၊ အလိုမျှသာတည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဝါသုပဂါ၊ နေရာသို့ ကပ်ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခုနုပဿ ယော စ၊ ဘိက္ခုနိကျောင်းသည်လည်း။ ကပ္ပိယဘူမိ၊ ကပ္ပိယဘူမိဖြစ်၏။ “ယတ္ထ ဘိက္ခုနိယော ကေရတ္တမ္ပိ ဝသန္တိ၊ အယံ ဘိက္ခုနုပဿယော” တိ။

၁။ တာဒိသံ အနန္တရာယံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဟသနိယသိန္နိ (ဆဋ္ဌ)

၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာသံ၊ ထို ဘိက္ခုနီတို့၏။ သမိပံ ဝါ၊ အနီး သို့လည်းကောင်း။ တာဟံ၊ ထိုဘိက္ခုနီတို့သည်။ ဂဟိတဝါသာဂါရံ ဝါ၊ နေရာကျောင်းသို့မူလည်း။ “ဂစ္ဆာမိ၊ အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသောရဟန်းအား။ ယထာသုခံ၊ အလို့ရှိတိုင်း။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝနုတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တာဝတာ၊ ထိုအိမ်ဟူ ကာမျှဖြင့်။ တံ သရံ၊ ထိုအိမ်သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တရသရ သချံ၊ ရွာတွင်းဟူသော အရေအတွက်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝနုတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ဥဇ္ဈိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ခမ္ဘကတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၀၄။ သူပေါ၊ သူပသည်။ ပတ္တပမာဏဝဏ္ဏနာယံ၊ သပိတ်ပမာဏကို ဖွင့်ရာ၌။ ဝုတ္တာကာရော၊ ဆိုသော ပဲနောက်ဟင်းတည်း။ ကုမိတံ၊ ကျိုက် ကျိုက်ဆူသောအရည်ကို။ (ကုပိတမ္ပ အထူးစိရင်အပ်သော တခုခုသော ဟင်းလျာကို) သြလောဏိ၊ ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဂေါရသတော၊ နွားနို့ အရည်ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ထူပိတော၊ စုန်စုန်တက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၆၀၅။ ဟေဋ္ဌာ သြရောဟတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “သြရောဟနပုမာဏေ၊ သက် သော ပမာဏသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧကဒေသေ၊ တစိတ်သောအရပ်၌။ ထူပိကတေပိ၊ စုန်စုန်တက်သည်ကို ပြုသော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပတ္တဿ ပန၊ သပိတ်၏ကား။ ဟေဋ္ဌာ စ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိပဏ္ဏာဒိဟိ၊ ပဒုမ္မာ ရှက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍။ သြဒဟန္တိ ယာ၊ ထည့်သည်ဖြစ်၍။ လဒ္ဓံ နာမ၊ ရသောဆွမ်းမည်သည်။ ဝနုတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမတိတ္တိကော၊ နှုတ်ခမ်းရေးဖြင့် အမျှတည်သော။ ပိဏ္ဏပါ တော၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ ဝစနမ္ပိ၊ ဤ စကားသည်လည်း။ ပိဏ္ဏပါတေနံ၊ နှင့်။ (၃၄၇) သမပုဏ္ဏော၊ အမျှပြည့်ရုံကို။ ပဋိဂ္ဂဟေ

၁။ ပိဏ္ဏပါတော (ဆဋ္ဌ)

တဗ္ဗော၊ ဧ၊။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကိ၊။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တ
 နော၊ ဧ၊။ ဟတ္ထဂတေ၊ လက်၌တည်သော။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပိဏ္ဏပေါ
 တော၊ ဆွမ်းကို။ ဒိယျမာနော၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ ထူပီကတောပိ၊ စုန့်
 စုန့်တက်သည်မူလည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေ
 တိ၊ ဧ၊။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ၊။ ‘ထူပီကတံ ပိဏ္ဏပေါတံ ပဋိဂ္ဂဏှာတံ၊ အာပတ္တိ
 ဒုက္ကဋ္ဌဿာ’တိ ဝစနံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူသောပါဠိသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ထူပီ
 ကတံ၊ စုန့်စုန့်တက်သော။ ပိဏ္ဏပေါတံ၊ ကိ၊။ ပစ္စုခ၊ နောက်မှ။ ပဋိဂ္ဂဏှ
 တော၊ ခံသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊။
 ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှတော စ၊ ခံသောရဟန်းအားလည်း။ ထူပီကတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အထူပီကတဿ၊
 စုန့်စုန့်မတက်သော ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ ပုဗ္ဗဒေသာ၊ ရှေး၌ညွှန်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ပယောဂေါ
 ပန၊ သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဝါ၊ ကား။ “သမတိတ္ထိကန္တိ ဝစနံ၊ သည်။
 ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံတည်း။” ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ၊။

ခမ္ဘကတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-သက္ကစဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၀၉။ သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “သူပေါ နာမ ဒွေ သူပါ”
 တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ သူပဂ္ဂဟဏေန၊ သူပ-သဒ္ဒါဖြင့်။ ပဏိတဘော
 ဇနေ၊ ပုဒ်၌။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ သဗ္ဗဘောဇနာနံ၊ အလုံး
 စုံသော ဘောဇဉ်တို့ကို။ သင်္ဂဏှနတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ အဿ၊
 ထို သိက္ခာပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ စ၊ ၌မူလည်း။ “ဉာတကာနံ ပဝါ
 ရိတာနံ အညဿတ္တာယ အတ္တနော ဓနေနာ” တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်အပေါင်း
 သည်။ အဓိကံ၊ လွန်၏။ ကတ္တစိ ပေါတ္တကေ၊ ပေ၌။ “အနာပတ္တိ အသဉ္စိစ္စ
 အသတိယာ အဇာနန္တဿ ဂိလာနဿ အာပဒါသတိ” တိ၊ ၍။ တွေက
 မေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ တံ၊ ထိုသို့သော ပါဠိသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။
 “သမသုပကံ ပိဏ္ဏပေါတံ ဘုဒ္ဓိဿာမိ” တိ ဣမဿ၊ ပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊
 အနာပတ္တိဝါရ၌။ “အညဿတ္တာယာ” တိ၊ ၍။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောပေ၌။
 လိခိတံ၊ ဧ၊။ တဉ္စ၊ ထိုသို့ ရေးသောပါဠိကိုလည်း။ ပမာဒဝသေန၊ ပမာ
 ဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လိခိတံ၊ ဧ၊။ “မုခေ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်

၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိပုဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတော၊ ၍။ ဩဂိလိတု
 ကာမဿပိ၊ အန်လိသောသု၏လည်း။ သဟသ၊ အဆောတလျင်။ စေ
 ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဝင်ရာ၌။ ‘အသဉ္စိစ္စာ’တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။
 ဝိညတ္တမ္ပိ၊ တောင်းသော်လည်းကောင်း။ အဝိညတ္တမ္ပိ၊ မတောင်းသော်လည်း
 ကောင်း။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သောဝတ္ထု
 ကို။ သဟသ၊ အဆောတလျင်။ အနုပဓာရေတော၊ ၍။ ဂဟေတော၊ ၍။
 ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားမိသည်ကို။ ‘အသတိယာ’တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။” ဣတိ၊
 သို့။ လိခိတံ၊ ၍။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ ဧကဓေသု ပေါတ္ထကေသု၊
 တို့၌။ “ရသရသေတိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ၍။ တံ၊ ထိုပါဌ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 ၍။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

သက္ကစဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၅-ကဗဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၅၈။ “သဗ္ဗံ ဟတ္ထ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဧကဒေသံ၊
 တစိတ်ကို။ မုခေ၊ ၌။ ပက္ခိပန္တဿ၊ ဆည့်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊
 မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကဓေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သဗ္ဗန္တိ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ ဧကဒေသမ္ပိ၊ သည်လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်။” ဣတိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနာပတ္တိ
 ဝါရေ၊ ၌။ အဝိသေသတ္တာ၊ အထူးမဟောသောကြောင့်တည်း။

(၃၄၈) ၆၂၄။ သိတ္တာဝကာရကေ၊ ပုဒ်၌။ “ကစဝရံ ဆဇ္ဇန္တံ
 သိတ္တံ ဆဒ္ဓိယျတီ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ကစဝရံ ဆဇ္ဇန္တော”တိ စ၊
 ၍လည်းကောင်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။

ကဗဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၆-သုရုသုရုဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၂၇။ “သုရုသုရု”န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “သုရောသုရော”တိ စ၊
 ၍လည်းကောင်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ သိတိကတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 သိတကော၊ အအေးဖြင့် နှိပ်စက်၏။

[သိတိကတောတိ သိတဇ္ဇော၊ သိတပိဋ္ဌိတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
 တေရသကဏ်ဋ္ဌိကာဆို၏။]

“သိလကဗုဒ္ဓေါတိ ဧတံ၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဟာသဝစနမေဝ၊ ပြက်ရယ်ပြုသော စကားတည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

၆၃၁။ ပဋိက္ခလဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပဋိက္ခလဝသေန၊ ရှိရာသည် ၎င်းအစွမ်းအားဖြင့်။ ယဒိ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ပယ်အံ့။ “သေယျာထာပိ ကာမဘောဂိနော”တိ၊ ၎င်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဧတ၊ ထိုသို့တို့သည်။ ပဋိက္ခလံ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဣဿရိယလိဂံဝသေန၊ အစိုးရသောအသွင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟဏသမ္ဘဝတော၊ ကိုင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ န ဟိ ဧတ ပဋိက္ခလံ ကရောန္တိတိ၊ ၎င်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဧတ၊ ထို ကာမဘောဂိဖြစ်သောသို့တို့သည်။ အနာဒရာ၊ မရိသေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပတ္တဓောဝနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပတ္တဓောဝနံ၊ သပိတ်ကို ဆေးသော။ ဘောဇနပဋိသံယုတ္တံ၊ ဘောဇနနှင့်ရောသော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၆၃၄။ “ဆတ္တပါဒကယ”န္တိ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ “ဆတ္တပါဒေ”တိ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ပါဒြော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။

၆၃၇။ စာပေါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သတ္တခါဒနဝဓော၊ သတ္တဝါကိုဖြတ်တတ်သတ္တဝါကိုဖောက်ထွင်းတတ် သတ္တဝါကိုသတ်တတ်သော လက်နက်တည်း။ “သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓနုဝိကတိယော၊ လေးအထူးတို့သည်။ ကောဒဏ္ဏ၊ ကောဒဏ္ဏလက်နက်၌။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏။”ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ပဋိမုက္ခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပဝေသိတံ၊ သွင်းအပ်၏။ လဂ္ဂိတံ၊ ဆွဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

သုရုသုရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ပါဒကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၄၀။ သယံ၊ သည်။ ယာနဂတော၊ ယာဉ်၌ တည်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၎င်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ယာနဂတဿ၊ ယာဉ်၌ တည်သောသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ အလံ-သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ သဆတ္ထော၊ ထီးဆောင်းသော ရဟန်းသည်။ ဆတ္တပါဏိနော၊ လက်၌ ထီးရှိသောသူအား။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ နာလံ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်။

တ္ထေ ယထာ၊ ဌိကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အညကြာပိ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၆၄၇။ ဆပကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဌိ။ “သစာဟံ န လဘိဿာမိ”တိ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဒသ စေ န လဘိဿာမိ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဝတ္ထုသ္မိံ အဂီလာနဿာ”တိ စာတိ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်လည်း။ အာ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိတံ၊ သည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ သိက္ခာပဒေယေဝ၊ ဌိသာ လျှင်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ထောမိတောတိ သဒ္ဓေါ၊ ကို။ အဟမ္ပိ ဇာနာမိတိ သဒ္ဓေန၊ နှင့်။ (၃၄၉) သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်၏။ ဓနယသလာဘသင်္ခါတာ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်း အခြံအရံကိုရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ ဝုတ္တိ၊ အကြင် စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေန အဓမ္မစရဏေန၊ ထိုအဓမ္မစရဏ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်းရှ်လည်း။ ယာ ဝုတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမ္ပရာ ယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌။ ဝိနိပါတဟေတု၊ ပျက် စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဝိနိပါတေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဟေတုတ္ထေ၊ ဟိတ် အနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်တည်း။ ဝိနိပါတနာယ၊ ပျက်စီးလျက် ကျခြင်း ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ အဓမ္မစရဏေန၊ တရားကို မကျင့်သဖြင့်။ ဝါ၊ အဓမ္မကို ကျင့်သဖြင့်။ အဓမ္မေ၊ ဓမ္မမဟုတ် သည်တို့ကို။ ဝါ၊ အဓမ္မတို့ကို။ စရဏာယ၊ ကျင့်သဖြင့်။ “အသ္မာ ကုမ္ပိ မိဝါ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။

ပါဒုကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ

ကာယဝါစာစိတ္တတော၊ ကိုယ် နှုတ် စိတ် သုံးပါးကြောင့်။ သမုဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာနာနိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ သမနုဘာသနံ ကိရိယံ၊ တည်း။ ဣမာနိ ကိရိယာနိ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဒေသနသမုဋ္ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ဝါစာ စိတ္တတောတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ကာယဝစိဝိညတ္တိဘာဝတော၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာ တိ၊ ၏။ ဥဇ္ဇန္တိက ဥစ္စာသဒ္ဓါဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ “ကာယဝါစာစိတ္တ တော”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝံဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိသိဒနဂမနာဟာရပက္ခိပနာနိ၊ နေခြင်း၊ သွားခြင်း၊ အစာကို ထည့်ခြင်းတို့သည်။ ကာယ ဝိညတ္တိယာ၊

၁။ ဝိနိပါတေန ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပက္ခိပနာဒိကာယဝိညတ္တိယာ (ဆဋ္ဌ)

ကာယဝိညတ်အား။ သဗ္ဗာဝါ၊ ထင်ရှားရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
တတ္ထ၊ ဤ။ ယုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဓမ္မဒေသနေ၊ တရားဟောရာ၌။ တာဒိသဿ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော ကိရိယာသမုဋ္ဌာန်၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။

ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။
သေခိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

ဂ-သတ္တအဓိကရုဏသမထဝဏ္ဏနာ

(၃၅၀) “ယေဘုယျသိကာ ကာတဗ္ဗာ ။ပ။ တိဏဝတ္ထာရကော ကာ
တဗ္ဗာ၊ သော ပုဂ္ဂလော”တိ စ၊ ရှိလည်း။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ။

(စာပေတိ ဝေဓဿ နာမံ၊ ဝေဓမယော ဓနုစာပေတိ ကိရ
ဝုစ္စတိ-ဟူ၍ ဤအရာတွင် ပါဠိရှိကြ၏။ အရာမဟုတ်ဟု ထင်သည်။
ရှိလို့လျှင် သေခိယအဖွင့်၌ စာပေတိ ကောဒဏ္ဍေ-အဖွင့်မှာ ဆိုရာသင့်
သည်။ ဆင်ခြင်ရာ၏။)

သတ္တအဓိကရုဏသမထဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။
ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပါရာဇိက ကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

ဂန္ဓာရမ္မဝဏ္ဏနာ

(၃၅၁) ဘိက္ခုနီ၊ တို့၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌံ။ ဝိတ္တာရမဘိသင်္ခတံ၊ အကျယ်အစီအရင်ကို။ ကတံ ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဘိက္ခုနီနိမ္မိ၊ တို့၏ လည်း။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌံ။ ဝိတ္တာရမဘိသင်္ခတံ၊ အကျယ်ဖြစ်သော အစီအရင်ကို။ အကတွာ၊ မပြုမချီ။ ဂဏ္ဍိပဒက္ကမံ၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်အစဉ်ကို။ ဝက္ခေ-ဝက္ခာမိ၊ ဆိုဦးအံ့။ ။

ဘိက္ခုနီနိ၊ တို့၏။ ယော ဝိဘင်္ဂေ၊ အကြင်ဝိဘင်္ဂသည်။ အဿ-ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂ၏။ သံဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အဖွင့်အစဉ်သည်။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။

ဂန္ဓာရမ္မဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁-ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၅၆-၇။ တတ္ထ တတ္ထ ဌာနုပ္ပတ္တိကပညာ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌ ဖြစ်သော အကြောင်းကိုသိသော ပညာရှိသည်။ ဝိမံသာ၊ ဝိမံသမည်၏။ ပဒပဋိပတိယာ ဝေဂါတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ မာတိကာပဒပဋိပတိယာ ဝေ၊ မာတိကာပုဒ်အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ “ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သင်္ဂီတိကာနံ၊ သံဂါယနာတင်္ကုန်သော။ ဥပသင်္ကပ္ပနာနံ၊ ဘုရားအလိုသို့ သက်ဝင်၍ ကြံတတ်ကုန်သော မထေရ်တို့၏။ ဝိဘာဇနံ၊ ဝေဖန်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

၆၅၈။ “ဟေ ဘိက္ခုနီတိ ဘိက္ခုနီ၊ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ ဥပသမ္ပန္နာတိ ဘိက္ခုနီ”တိ ဣဒံ ပန၊ ဤပါဠိကိုကား။ ဒေသနာဝိလာသဝသေန၊ ဒေသနာစံပယ်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဗုဒ္ဓကာလေ၊ တပါးသော ဘုရား လက်ထက်၌။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကား

သည်။ န ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အမှာ
 ကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဌ။ သမ္ဘဝပုသင်္ဂတော စ၊ ဖြစ်သင့်
 ၏ဟု လျှဉ်းပါးရာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧဟိဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။
 ဝါ၊ ကို။ ပဋိသေခဆာယာဒိဿနတော စ၊ မြစ်ခြင်း၏အရိပ်ကိုမမြင်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ယထာဟ-ကံ အာဟ၊ မူကား။ ဓမ္မပဒေ၊
 ဓမ္မပဒ်။ ဝိသာခါဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝိသာခါဝတ္ထု၌။ “ တဿ စိဝရဒါနဿ၊
 ထိုသင်္ကန်းလှူခြင်း၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ဣမံ မဟာလတာ
 ပသာဓနံ၊ ဤမဟာလတာတန်ဆာကို ဆင်ခြင်းကို။ လဘိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ တို့၏။ စိဝရဒါနံ၊ သည်။ မဟာလတာပသာဓနာဏ္ဍေန၊
 မဟာလတာတန်ဆာကို ဆင်ရသဖြင့်။ မတ္တကံ၊ သို့။ ပပေတိ၊ ရောက်၏။
 ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ စိဝရဒါနံ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရေန၊ တန်ခိုးဖြင့်
 ပြီးသော သင်္ကန်း သပိတ်ကို ရသဖြင့်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပပေတိ၊
 ရောက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 ဥပသမ္ပန္နာယ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ (၃၅၂) ဘိက္ခုနိယာ ပန၊ ၏ ကား။
 သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ အညဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဌ။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သိယာ၊
 ၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ နတ္ထေဝ-နတ္ထိ
 ဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝိလာသေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု
 ဒေသနာက္ကမေနေဝ၊ ဘိက္ခုကိုဟောသောဒေသနာအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုနိ
 နိဒ္ဒေသော။ ဘိက္ခုနိနိဒ္ဒေသကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။
 ဘိက္ခုသံသံဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကတောဥပသမ္ပန္နာ၊ ဧကတောဥပသမ္ပန္နဖြစ်ကုန်
 သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ တတ္ထ၊
 ထို ဘိက္ခုနိဝိဘင်း၌။ န ဝုတ္တော၊ မဟောကုန်။ တာသံ၊ ထို ဧကတောဥပသမ္ပန္န
 ဖြစ်ကုန်သော ဘိက္ခုနိတို့၏။ အတ္ထိတာ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဣမာယ ပရိဝါရ
 ကထာယ၊ ဤ ပရိဝါရကထာဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။-

ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနိမတို့သည်။ ဧကတော၊
 တပေါင်းတည်း။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်
 သော ဘိက္ခုနိမတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂ
 ဣယျ၊ ခံငြားအံ့။ အာပတ္တိယာ၊ သင့်သောအာပတ်၏။ နာနာ၊
 အသီးသီးသည်။ သိယာ၊ ၏။ သော ပဉ္စာ၊ ဤအမေးကို။ ကုသလေဟိ၊
 ဝိနည်း၌ လိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ စိန္တိတာ၊ ကြံအပ်ကုန်၏။”-

ဣတိ ဣမာယ ပရိဝါရကထာယ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၁။ အာပတ္တိယော (ဆဋ္ဌ)

အထ ဝါ၊ ကား။ ပုယုဇ္ဇနကာလေ၊ ဌ။ ဟိဘိက္ခုသရဏဂမနေန၊
 ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းယောက်ျားသည်လျှင်။ ဣတ္ထိ
 လိင်္ဂပါတုဘာဝေန၊ ဣတ္ထိလိင်ထင်ရှားဖြစ်သောကြောင့်။ ဘိက္ခုနီဘာဝေ၊
 ဌ။ ဌိတာ၊ ဧ။ ပုရေဥပသမ္ပန္နံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ (ပုရိသုပ
 သမ္ပန္နံ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ပုရိသုပသမ္ပန္နံ၊ ယောက်ျားဖြစ်စဉ်ဖြစ်သော
 ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။-ပေး။) ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ “ဟိဘိက္ခုနီ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ “တိဟိ သရဏဂမနေဟိ ဥပသမ္ပန္နာ ဘိက္ခုနီ” တိ စ၊ ၍လည်း
 ကောင်း။ သံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ နော စေ ဂစ္ဆတိ၊
 မရောက်အံ့။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ ပန၊ ဆင်ခြင်
 ၍ကား။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “ဝိညု ပဋိဗလော” တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဒိန္နံ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျား မိန်းမတို့၏။ အဝဿဝဘာဝဿ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မိုးစုတ်သည်၏အဖြစ်၏။ ဣဇ္ဈနတော၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ (ဣစ္ဆနတော၊ ပါဠိရှိ၏။ အဝဿဝဘာဝဿ၊ ကိလေသာဟူသော
 မိုးစုတ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆနတော၊ အလိုရှိသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။-ပေး။)
 တေ၊ ဤအရာ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ ကိဉ္စ၊ သော။ အာမိသံ၊ ကိ။
 ပဋိဂုဏန္တိန္နံ၊ ခံကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏။ အဂ္ဂဟတ္ထာ၊ လက်ဖျားတို့သည်။
 ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ မိဿိဘာဝံ၊ ရော
 သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဒန္တာနံ ဝါ၊ ရှိခိုးသည်မူလည်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ သိရာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့သည်။
 ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဂ္ဂပါဒေဟိ၊ ခြေဖျားတို့ဖြင့်။ မိဿိတာနိ၊ ရောကုန်
 သည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသစ္ဆေဒနကာလေ ဝါ၊
 ဆံရိတ်သောအခါ၌လည်း။ သိရံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ပုရိသာနံ၊ တို့၏။
 ဟတ္ထေဟိ၊ တို့နှင့်။ မိဿိတံ၊ ရောသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တေ စိတ္တံ နာမ၊
 ဤစိတ်မည်သည်ကား။ အတိရဒ္ဒဂဝေသိ ဝါ၊ အလွန်တပ်မက်ရာကို ရွာမှီး
 တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒုရက္ခိယံ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့သည်
 မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ (အတိရဒ္ဒ၊ ဟူ၍လည်းရှိ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “အတိလဟံ၊ အလွန်လျင်စွာ။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သည်။
 ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။
 ကာရုညေန၊ သနားတော်မူသဖြင့်။ ပါရာဇိကက္ခေတ္တပရိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ပါရာဇိက
 ခေတ်အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယက္ခေတ္တပရိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ထုလ္လစ္စယ

ခေတ်အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း။ ဝိသု ဝိသု၊ အသီးအသီး။ ဒေသေသု၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၆၅၉)။ တဗ္ဗဟုလနယေန သာ ဝုတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုဂဏ္ဍိပဒက္ကမော၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိစီရင်သော အနုဂဏ္ဍိပုဒ် အစီအစဉ်တည်း။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတ္တာ၊ ကိရိယာသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သောကြောင့်။ “ကိရိယသမုဋ္ဌာန”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ “ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာ”တိ၊ ၍။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ “သာဒိယေယျာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အကိရိယ တောပိ၊ အကိရိယာအားဖြင့်လည်း။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ ယထာ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ် ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် ပဌမ ပါရာဇိက၌။ “မနုဿိတ္ထိယာ တယော မဂ္ဂေ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တဿ အာပတ္တိ ပါရာဇိ ကဿာ”တိ-အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတံ၊ ကိရိယာ သမုဋ္ဌာန၏ အဖြစ်ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူသည်၏ အခြားမဲ့၌။ “ဘိက္ခုပစ္စတ္တိကာ။ပ။သော စေ ပဝေသနံ သာဒိယတံ၊ အာ ပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အကိရိယသမုဋ္ဌာနတာ ယပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဌမပါရာဇိကဿာပိ၊ ၏လည်း။ တဗ္ဗဟုလနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပဝေသနသာဒိယနာဒိမ္ပိ၊ ပဝေသန သာဒိယန အစ ရှိသည်၌။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတာ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကဝတ္ထု၌။ အင်္ဂဇာတစလနဉ္စ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို လှုပ်ခြင်းဟူသော ကိရိယာသမုဋ္ဌာန် ဖြစ်ရာသည်ကိုလည်း။ သာရတော၊ အမြတ်အားဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ (၃၅၃) ကဿာ၊ မူကား။ “သော စေ ပဝေသနံ န သာဒိယတံ၊ ပဝိဋ္ဌံ န သာဒိယတံ၊ ဌိတံ န သာဒိယတံ၊ ဥဒ္ဓါရဏံ သာဒိယတံ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဌိတံ န သာဒိယနေ၊ တည်သည်ကို မသာယာခြင်း၌။ ပကတိယာပိ၊ ပကတိဖြင့်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏစလ နတ္တာ၊ ပြည့်သော လှုပ်ခြင်းကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သာဒိယနပစ္စယာ ဟိ၊ ကြောင့်လျှင်။ သေဝနစလနဉ္စ၊ မှီဝဲစဉ် လှုပ်ခြင်းသည် လည်း။ န ဒိဿတေဝ၊ မထင်သည်လျှင်တည်း။ ဣတိတဿာ၊ ကြောင့်။ တဗ္ဗဟုလနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတာ၊ ကို။ ဂဟေ တဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ အဋ္ဌကထာသု၊ ထိုထိုသို့သော အဋ္ဌကထာ တို့၌။ တဗ္ဗဟုလနယော၊ နည်းကို။ ကဿာ၊ ကြောင့်။ အဝုတ္တော၊ မဆို

သနည်း။ ဣတိ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ “ယော ပန ဘိက္ခု မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ” တိ၊ ရှိ။ မာတိကာယ၊ မာတိကာ၌။ ကိရိယာသမုဋ္ဌာနဿ၊ ကိ။ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တဒနုရူပဝသေန၊ ထိုမာတိကာ ပါဠိအား လျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂနယံ၊ ဝိဘင်းနည်းကို။ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ “ကိရိယသမုဋ္ဌာန” မိစ္ဆေဝ၊ ရှိလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတေသု၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တဗ္ဗဟုလနယေန၊ ဖြင့်။ ကိရိယ သမုဋ္ဌာနတာယထာ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကဲ့သို့၊ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သုရာဒိနံ၊ သုရာစသည်တို့ကို။ အကုသလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပါတဗ္ဗတာ၊ သောက် အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ တပါးသော စိတ် ဖြင့်။ ပါတဗ္ဗတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ယံ၊ အကြင်အာပတ် သို့။ အကုသလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အယံ၊ ဤအာပတ်သည်။ လောကဝဇ္ဇာ၊ လောကဝဇ္ဇအာပတ်ဖြစ်၏။ သေသာ၊ ကြင်းသောအာပတ်သည်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ လောကဝဇ္ဇပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာနံ၊ တို့၏။ နိယမနလက္ခဏသိဒ္ဓိ၊ မှတ်ခြင်းလက္ခဏာ ဖြင့် ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုဝဇ္ဇအထူးကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ယဿံ သစိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝ ဟောတိ၊ အယံ လောကဝဇ္ဇာ၊ သေသာ ပဏ္ဏတ္တိ ဝဇ္ဇာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ လောကဝဇ္ဇဝစနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝတ္ထုအဇာနနပက္ခေပိ၊ ဝတ္ထုကို မသိသော အဖို့၌လည်း။ အကုသလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပါ တဗ္ဗတ္တာ၊ သောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထုကို မသိရာ၌။ သုရာပါန ဝိတိက္ကမဿ၊ သေသောက်ခြင်း ဟူသော လွန်ကျူးခြင်း၏။ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “မဇ္ဇ ပါနေ၊ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုနော ပန၊ ၏ကား။ အဇာနိတွာပိ၊ မသိပဲလျက်လည်း။ ဗီဇတော၊ အဆောက်အဦကို စီရင် သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မဇ္ဇံ၊ သေအရက်ကို။ ပိဝန္တဿ၊ သောက်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ပိဝန္တော၊ သောက်သည်ရှိသော်။ သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသို့။ အာ- ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဇာနိတွာ၊ ရှိ။ ပိဝန္တော၊ သော်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆို၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ဝတ္ထုအဇာနနပက္ခေ ၌။ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော ကံတို့၏။ သိဒ္ဓိကရ

အကုသလစိတ္တုပ္ပာဒသဒိသေ၊ အပြီးကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပာဒ်
 နှင့် တူသော။ စိတ္တုပ္ပာဒေ၊ သည်။ သတိပုံ၊ သော်လည်း။ သာမဏေရော၊
 သည်။ သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။”ဣတိ၊ သို့။
 န ဝုတ္တံ၊ မသို့။ (သီလဘေဒသို့ ရောက်၏ဟု ဆိုသည်ဟူလေ။) ပါဏာတိ
 ပါတာဒိနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့၏။ သုရာပါနဿ၊
 သေသောက်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ သမာနဇာတိကတ္တာ၊ တူသော ဇာတ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိနိဝေသဝစနံ၊ နှလုံးသွင်းသော စကားသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ “ဣမေ ပန၊ ဤသည်တို့ကား။ သုရာဒယော၊ သုရာ အစရှိ
 သည်တို့တည်း။”ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ ပါတဗ္ဗတာဒိဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝိတိက္ကမန္တဿ၊ သူ၏။ အကုသလဿ၊ ၏။ အသမ္ဘဝေါပိ၊ မဖြစ်
 သင့်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ယဿ သစိတ္တကပက္ခေ”
 တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤစကားအစဉ်၌၊ ယုတ္တိဝစနေန၊ အသင့်ဖြစ်သော စကားဖြင့်။
 အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အပုဝိသနတော၊ မဝင်သောကြောင့်။
 သစိတ္တကာစိတ္တကပက္ခေသု၊ တို့၌။ အကုသလနိယမော၊ အကုသိုလ်ကို မှတ်
 ခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်နည်း။ ဝါ၊ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ကိဉ္ဇေတ္ထ။ပ။ အကုသလနိယမောတိ ဝစနံ၊
 ကို။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဓမ္မတာဝသေန၊ ဓမ္မတာ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေက္ခာနမ္ပိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။
 အပုဝိသနတော၊ မဝင်သောကြောင့်။ အစိတ္တကပက္ခေ၊ ၌။ အကုသလနိယမာ
 ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အကုသိုလ်ကို မှတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ သုပန္တဿ၊ အိပ်စဉ်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိတ္တဇလဗိန္ဒုမိဝ၊
 ကဲ့သို့။ သုရာဗိန္ဒုအာဒယော၊ သုရာအပေါက်စသည်တို့ကို။ ဥဒါဟရိတဗ္ဗာ၊
 ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စူ။ တဗ္ဗဟုလ
 နယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေး
 စကားနှင့်။ အပရံ၊ နောက်စကားသည်။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ သမေတိ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အဝိသေသတောံ၊
 အထူးမရှိသောအနက်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အာဝိ၊
 ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ တ္ထေ၊ ၌။ (၃၅၄)

၁။အဝိသေသတ္ထော (ဆဋ္ဌ)

ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၎်။ ဝတ္ထုဇာနနပက္ခေ၊ ဗ္ဗံ။ အကုသလေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊
 ကင်း၍။ မဇ္ဇပါနံ၊ သေသောက်ခြင်းသည်။ ယဒိ၊ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ အရိယာနံ၊ တို့အား။ ပါနကာဒိသညိနံ၊ အဖျော်အစရှိသည်
 အမှတ်ရှိကုန်သောသူတို့၏။ နာဠိမဇ္ဈံ၊ လည်ချောင်း၏အလယ်ကို။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၎်။
 သီလဘေဒဝတ္ထုဝိတိက္ကမော၊ သည်။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
 အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မတာဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ စက္ခုပါလ
 တ္ထေရဝတ္ထုအာဒိဝိရောဓတော၊ စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု အစရှိသည်နှင့်
 ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။
 သမ္ဘဝတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဣတိ ဝိဿဇေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။
 အပိစ၊ ကား။ သုရာပါနံ၊ သေသောက်ခြင်းသည်။ သာမဏေရဿ၊ အား။
 သစိတ္တကမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဇာတံ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခုနောပိ၊
 ရဟန်းအားလည်း။ သစိတ္တကံ၊ သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဇာတံ၊
 မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အပ္ပတိရူပတ္တာ၊
 မလျှောက်ပတ်သောကြောင့်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝိဿဇေ
 ယျ၊ အံ။ သာမဏေရာနမ္ပိ၊ သာမဏေတို့အားလည်း။ အပ္ပတိရူပမေဝ၊
 မလျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎်။ တေ၊ ထိုသာမဏေတို့သည်။
 သဟဓမ္မိကာ ဧဝ၊ တရားကျင့်ဖော်ဖြစ်သော သူတို့ပင်တည်း။ မဟာသာဝဇ္ဇတ္တာ၊
 ကြီးသောအပြစ်ရှိသောကြောင့်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ သာမဏေရာနမ္ပိ စ၊ တို့အားလည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့ မဟာသာ
 ဝဇ္ဇသဘော ရှိသည်သာတည်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ သစိတ္တကမေဝ၊
 သစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကဖြစ်၏။ ဣတရံ၊
 အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဒုဏ္ဏကမ္မဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 ဘိက္ခုနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ မဇ္ဇပါနေ၊ ဗ္ဗံ။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တ္ထေ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တိကပါဝိတ္တိယေန၊ သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ မဇ္ဇေ၊
 သေ၌။ အမဇ္ဇသည်ဿ၊ သေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌာ
 ပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်ကို။ ပညာပေတဗ္ဗာ၊ ပညတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၎်။
 တိရစ္ဆာနဂတ သာမဏေရာနံ ဝိယ၊ တိရစ္ဆာန် သာမဏေတို့ကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဿ၊
 ၎်။ ပါဝိတ္တိယဝတ္ထုပိ၊ ပါဝိတ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။
 ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အစိတ္တ
 ကမ္ပိ၊ ရဟန်းတို့၏ အစိတ္တကသည်လည်း။ မဇ္ဇပါနာဒိနံ၊ သေသောက်ခြင်း

အစရှိကုန်သော။ သာမဏေရာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ အား။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။
 ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ပညတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ အစိတ္တကံ၊ သည်။ ပါရာ
 ဇိကံ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတံ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 တံ၊ ထိုအစိတ္တကသည် ပါရာဇိက မဖြစ်သင့်ဟူသော စကားသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 အပ်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတံ၊ ၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာ
 ကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၊ အယျံ။ မဇ္ဇေပါနံ၊ သည်။ လောကဝဇ္ဇမေဝ၊ သည်
 သာလျှင်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 နိကာယန္တရပက္ခေ၊ နိကာယ်အထူးအဖို့၌။ အယမေဝ ဒေါသော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်
 ပြီးသော ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသည် ပါရာဇိကဖြစ်၏ ဟူသော အပြစ်သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိ၊ ၌။ သုရာပါနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဓမ္မတာဝသေန၊
 ဖြင့်။ အရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ကရောန္တိ၊ မပြု
 ကုန်သနည်း။ ဣတိ-အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ကေဝလံ၊ အထူး
 အားဖြင့်။ သုရာပါနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဓမ္မတာဝသေန၊ ဖြင့်။ အရိယာ၊
 တို့သည်။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပါဏေသုပိ၊ သတ္တဝါ
 တို့၌လည်း။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါဏသညိ
 တာယ၊ သတ္တဝါဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သီသစ္စေဒနာဒီနိ၊
 ဦးခေါင်းဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သဒါရ
 သညာယ၊ မိမိမယားဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယားကို။
 န ဝိတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်။ အနတ္တဘဉ္ဇနကသညာယ၊ အကျိုးမရှိ
 သူတပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အမှတ်ဖြင့်။ အတ္တဘဉ္ဇနကမုသာ၊ အကျိုး
 ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မုသားတို့ကို။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 သညာယ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ န
 ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာစရိယာပိ၊ တို့
 သည်လည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်ရာ၌။ အကုသလနိယမာဘာဝ
 မေဝ၊ အကုသိုလ်ကို မှတ်ခြင်းမရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ
 ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ မာတိကာဋ္ဌကထာယ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ လောက
 ဝဇ္ဇပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာဓိကာရေ၊ ဝဇ္ဇအရာ၌။ “သစိတ္တကပက္ခေ၊ ၌။ အကုသလန္တိ
 ပဒံ၊ သည်။ သုရာပါနာဒိသင်္ဂဟတ္ထံ၊ သုရာပါနကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းအကျိုးရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရထာ-အညသ္မိ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။
 ယသ အကုသလမေဝါတိ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။
 အဿ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၏။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတာ ပန၊ သည်ကား။ တဗ္ဗဟုလ

နယမေဝ၊ တဗ္ဗဟုလနည်းသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပဌမပါရာဇိကေ၊ ဌ။
 န၊ မဟုတ်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာ
 ပဒံ ပန၊ သည်ကား။ ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 ဣ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဘိက္ခုဿ စ၊ ဧလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊
 ဧလည်းကောင်း။ ကာယသံသဂ္ဂဘာဝေ၊ ကာယသံသဂ္ဂအဖြစ်သည်။ သတိ၊
 သော်။ ဘိက္ခုနံ၊ သည်။ ကာယင်္ဂံ၊ ကို။ အစောပယမာနာပိ၊ မလှုပ်
 စေပဲလည်း။ စံတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဝါသေန္တိ၊ သာယာသော
 ဘိက္ခုနိမသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ န အာ
 ပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခု ပန၊ သည်ကား။ စောပယမာနောဝ၊ လှုပ်
 သော်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပဌမပါရာ
 ဇိကေပိ၊ ဌလည်း။ စောပနေ၊ လှုပ်ခြင်းသည်။ သတိ ဝေ၊ ရှိသော်သာ
 လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ အသတိ၊ မရှိသော်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။
 ပဝေသနံ သာဒိယတိတိ ဣ၊ ဌ။ ပဝေသနသာဒိယနံ နာမ၊ သည်။ သေ
 ဝနစိတ္တဿ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဝေံ
 သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ “ဝိမံသိတွာ၊ ဤ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၅၅) “ကိဿ ပန တံ အယျေ ဇာနံ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္န”န္တိ၊
 ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “အဋ္ဌန္တံ ပါရာဇိကာနံ အည
 တရံ ပါရာဇိကံ အဇ္ဈာပန္န”န္တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
 အန္တေ၊ အဆုံးနိဂုံး၌။ “ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ ခေါ အယျာယော အဋ္ဌ ပါရာဇိကာ ဓမ္မာ”တိ
 အာဒိဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေ၊ ပါဠိ၌။ “သာဓာရဏ
 ပညတ္တိ ဥဘတော ပညတ္တိ”တိ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိ
 ဝိဘင်္ဂံ၊ ဘိက္ခုနိဝိဘင်းသို့။ ပတွာ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံ
 ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပါဒဝတ္ထုသ္မိယေဝ၊
 ဖြစ်သော ဝတ္ထုကြောင့်လျှင်။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနိ ဆန္ဒသော မေထုနံ
 ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတေနာပိ ပါရာဇိကာ ဟောတိ
 အသံဝါသာ”တိအာဒိနာ နယေန၊ အသံဝါသာ-ဤသို့ အစရှိသောနည်း
 ဖြင့်။ သဝိသေသမ္ပိ၊ အထူးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဝိသေသမ္ပိ၊ အထူးမရှိ

သည်လည်းဖြစ်သော။ မာတိကံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ထား၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဒဘာဇနဉ္စ၊ ပဒဘာဇနီကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိဘေဒဉ္စ၊ အာပတ်အထူးအပြားကိုလည်းကောင်း။ တိကစ္ဆေဒဉ္စ၊ တိကအပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဝါရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဝါ၊ အကြွင်းမရှိအောင်။ ဝတော၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဝိတ္တာရေသိ၊ ချဲ့တော်မူပေ၏။ သင်္ဂီတိကာရကေဟိ၊ သံဂါယနာတင်ခြင်းကို ပြုကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်။ အသာဓာရဏပညတ္တိယောယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤဘိက္ခုနီပါတိမောက်ဝိဘင်း၌။ ဝိတ္တာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၆၆၆။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ “အဋ္ဌန္တံ ပါရာဇိကာန”န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သင်္ဂီတိကာရကာနံယေဝ၊ သံဂါယနာတင်ကုန်သော ဆရာတို့၏သာလျှင်။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ နိက္ခိတ္တဝစနံ၊ ထားသော ပါဠိတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဆဋ္ဌသတ္တမဋ္ဌမာနံ၊ ခြောက်ခုမြောက် ခုနစ်ခုမြောက် ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါရာဇိကာနံ၊ တို့ကို။ အပညတ္တတ္တာ၊ မပညတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ပညတ္တတ္တာဟူ၍ န ပဋိသေခ မပါပဲလည်း ပါဠိရှိ၏။) ဘဂဝတာ ပန၊ သည်ကား။ ပညာပိတံ၊ ပညတ်လတ္တံ့သော။ ဣဒံ အာဒိသိက္ခာပဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ “ဆန္တံ ပါရာဇိကာန”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၍။ ဣတော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ ပညတ္တာနိပိ၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ “အဋ္ဌန္တံ ပါရာဇိကာန”န္တိ ဝစနံ၊ ပါရာဇိကာနံ-ဟူသော ပါဠိသည်။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ ဥပုန္တံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကစ္စေ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ “ဣဒဉ္စ ပါရာဇိကံ၊ ကိုလည်း။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ပညတ္တံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘အဋ္ဌန္တံ’န္တိ၊ ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။” ဣတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ တို့၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ တေ အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ယထာပညတ္တာနုက္ကမဝသေနေဝ၊ အကြင်သို့ ပညတ်အပ်သော အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂီတာနံ၊ သံဂါယနာတင်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အညာသိ”န္တိ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ အညာသိတံ၊ ဟူ၍။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ “ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယေနေဝါ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒိကံ၊ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်း

ခြင်းကို။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ ပဋိစ္စာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ သာပိ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ဝဇီပဋိစ္စာဒိကာယေဝ၊ ဝဇီပဋိစ္စာဒိကဖြစ်သည်သာ တည်း။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝဇီပဋိစ္စာဒနံ၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ ပေမဝသေန၊ ချစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သိက္ခာပဒဝိတိက္ကမစိတ္တံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးသောစိတ်သည်။ ဒေါမနသိကမေဝ၊ နှလုံးမသာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “ဒုက္ခဝေဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၆၉။ ဣမံ အဓိပ္ပာယ်မတ္တန္တိ၊ ကား။ “စောဒေတွာ သာရေတွာ” တိ တေ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အယံ၊ ဤကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။-ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တကဘိက္ခုနာ၊ နှင်အပ်သော ရဟန်းနှင့်။ သမာနဒိဋ္ဌိကော၊ တူသော အယူရှိသော ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓိနာနာသံဝါ သကော၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းကို။ အဝန္တနိယော၊ ရှိမခိုးအပ်။ ကမ္မာကမ္မေ၊ ကံကြီး ကံငယ်၌။ ဥက္ခိတ္တကော ဝိယ၊ ရဟန်းကဲ့သို့။ (၃၅၆) ဂဏပူရဏော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဟသေယျမ္ပိ၊ တကွအိပ်ခြင်းကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ တထာ၊ တူ။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို။ ဝါ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ န သမနုဘဋ္ဌာ၊ မဆုံးမအပ် သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဂဏပူရကာ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝါသဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသိကာနုဝတ္တိကာပိ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကသို့ အတုလိုက်သော ဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ဥက္ခိတ္တာ နုဝတ္တိကာဝ၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ခိတ္တာ၊ ဥက္ခိတ္တ ရဟန်းသည်။ စေ ကာလကံတော၊ အကယ်၍ သေအံ့။ တဒနုဝတ္တကော၊ ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိဗ္ဘန္တေပိ၊ လူထွက်သော သူ၌လည်း။ တထာ၊ တူတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုလဒ္ဓိ နာနာသံဝါသက ရဟန်းသည်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကေပိ၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသော်လည်းကောင်း။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ သာမဏေရဘူမိယံ၊

သာမဏေဘုံ၌။ ဌိတေပိ၊ တည်သော်လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူတည်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။
မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တကေ၊ ရဟန်းသည်။ တထာဘူတေပိ၊ ထိုသို့
ဖြစ်သော်လည်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ တဒနုဝတ္တိကာ၊ ထို လဒ္ဒိနာနာသံဝါသကသို့
အတုလိုက်သော ဘိက္ခုနီမကို။ သမနုဘာသိတဗ္ဗာဝ၊ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်
ဆုံးမအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမနုဘာ
သနကမ္မံ၊ သည်။ သံဃာယတ္တံ၊ သံဃာနှင့်စပ်၏။ သံဃေန၊ သည်။ သဉ္စိစ္စ၊
၍။ ပုရိမကာပတ္တိံ၊ ရှေ့ရောက်ပြီးသော အာပတ်ကို။ အပနေတုံ၊ ပယ်ခြင်း
ငှာ။ န ယုတ္တံ ဝိယ၊ မသင့်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဥက္ခေပနိယကမ္မဉ္စ၊
ကံကိုလည်း။ အာပတ္တိအဒဿနမတ္တေန စ၊ အာပတ်ကို မရှုကာမျှဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အပုဋ္ဌိကမ္မမတ္တေန စ၊ မကုစားကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုဒိဋ္ဌိ၊
မကောင်းသော အယူကို။ အပုဋ္ဌိနိဿဇ္ဇမတ္တေန စ၊ မစွန့်ခြင်းမျှဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ကရိယတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဥက္ခေပနိယကံပြုသော ရဟန်းကို။
အနုဝတ္တမတ္တေန၊ အတုလိုက်ခြင်းမျှဖြင့်။ သမနုဘာသိတော၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်
ဆုံးမ၍။ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ။ စာဝေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့စေအပ်၏။
ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ န ယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န
ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ပါရာဇိက
ဝတ္ထုသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ တပုသင်္ဂတော၊
ထို ပါရာဇိကအာပတ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယဿ၊
၏။ အနုညဝိသယတ္တာ စ၊ ဘုရားမှတပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်
သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၄-စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၇၅။ “လောကဿာဒသင်္ခါတဿ၊ သော။ မိတ္တသန္တဝဿ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထိုအဝဿုတကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေနာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
၏။ ဘိဿိတ္ထိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိသု ဣတ္ထိသု၊ သုံးယောက်သောမိန်းမတို့၌။
ဝါ၊ ကား။ တိဿော ဣတ္ထိယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော ဝိန်းမကိုကို။
န သေဝေတိ၊ မမှီဝဲ။ တံ န သေဝေတိ၊ ကား။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့၌။
န သေဝေတိ၊ မမှီဝဲ။ အနရိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ၊ ဥဘတော

ဗျည်းတို့သည်။ ဗျဉ္ဇနသိန္နိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အတ္တနော ဗျဉ္ဇနေ၊ မိမိမဂ်ဌှိ။ န သေ
 ဝေတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ န သေဝတိ၊ မမ္ပိဝဲ။ န စာစရေတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ နာစရတိ၊
 မကျင့်။ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဒိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သုက္ကဝိဿဌှိ၊
 သုက်လွတ်ခြင်းတည်း။ ဂမနုပ္ပါဒနန္နိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ သဉ္ဇရိတ္တံ၊ တမန်သွားသော
 အမှုတည်း။

၆၇၆။ “နိဝတ္ထံ ဝါ ပါရုတံ ဝါ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ နိဝတ္ထဿ ဝါ၊
 ဝတ်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ပါရုတဿ ဝါ၊ ရုံသည်မှုလည်း ဖြစ်သော။
 ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ကို။ ဂဟဏံ၊ ကိုင်ခြင်းကို။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-သံဃာဒိသေသကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၅၇) ၆၈၁။ အာဟတကောတိ၊ ကား။ အာနီတော၊ ဆောင်အပ်
 သော ကျွန်။ နိယတကော၊ မြဲသောကျွန်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 အကပ္ပိယအဇ္ဇော နာမ၊ မည်သည်ကား။ သံဃဿ ဝါ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။
 အာရာမိကပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ အရံရှင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဿ၊
 ဝတ္ထု၏။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၎င်း။ ဝါရိကဘာဝေန၊ အလှည့်
 ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သယမေဝ ဝါ၊ ရဟန်းကိုယ်တိုင် မှလည်း။
 အဓိကရဏဋ္ဌာနံ၊ တရား ဆုံးဖြတ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ “သော၊
 ဤသူကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒါသော၊ ကျွန်တည်း။ သော၊ ဤသူ
 သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မတည်း။ (ဤနည်းတူဝင်လေ)။
 ဝါပိ၊ တွင်းတည်း။ ခေတ္တံ၊ လယ်တည်း။ အာရာမော၊ တည်း။ အာရာမ
 ဝတ္ထု၊ အရံရာတည်း။ ဂါဝေါ၊ နွားတည်း။ ဂါဝိ၊ နွားမတည်း။
 မဟိံသိ၊ ကျွဲမတည်း။ အဇာ၊ ဆိတ်မတည်း။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ကြက်မတည်း။”
 ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝေါဟရတိ၊ တရားဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်း
 သည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော တရားတွေ့ခြင်းဖြစ်၏။ “အယံ၊ ဤသူ
 သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာရာမိကော၊ အရံစောင့်တည်း။ အယံ၊
 ဤ မိန်းမသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာရာမိကာ၊ အရံစောင့်မတည်း။
 အယံ ဝါပိ၊ ဤရေတွင်းကို။ ဣတ္ထန္နာမေန၊ ဤမည်သော ဒကာသည်။
 သံဃဿ၊ ၎င်း။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဧဝံနတ္ထာယံ၊ ဆေးစိမ့်သောငှာ။
 ဒိန္နာ၊ လှူအပ်၏။ ဣတော ခေတ္တတော၊ ဤလယ်မှ။ ဣတော အာရာမတော၊
 မှ။ ဥပ္ပဇ္ဇနကစတုပစ္စယာ၊ ရသေ့လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို။ သံဃဿ၊ အား။
 ဒိန္နာ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ဣတော ဂါဝိတော၊ မှ။ ဣတော မဟိံသိတော၊ မှ။
 ဣတော အဇာတော၊ ဤဆိတ်မမှ။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဂေါရသာ၊ ဖြစ်သော နွားနို့၊
 အရသာတို့ကို။ ဣတ္ထန္နာမေန၊ ဤမည်သော ဒကာသည်။ သံဃဿ၊ အား။
 ဒိန္နာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတေ ဝါ၊ မေးသော် လည်းကောင်း။
 အပုစ္ဆိတေ ဝါ၊ မမေးပဲလည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။
 “ကတ”န္တိ၊ ကတံ ဟု။ အဝတံ၊ မဆိုမူ၍။ “ကရောန္တိ”တိ ဝစနေန၊
 ကရောန္တိ-ဟူသော စကားဖြင့်။ အနေန၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ ကတံ၊

၁။ ဒေါဟနတ္ထာယ (ဆဋ္ဌ)

ပြုသောအမှုကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ အာစိက္ခိတာ နာမ၊ ကြားသည် မည်သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ သတတ်။ ဂီဝါတိတ္ထေ၊ ဌ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဂီဝါ ဝေ၊ အစားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကာရာပေတော ဒါတဗ္ဗာတိ တ္ထေ၊ ဌ။ အာဝုဇာဏံ၊ လက်နက်ဘဏ္ဍာသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ဝေံ သတိ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုလက်နက်ဘဏ္ဍာ၏။ ဓာရာ။ အသွားတို့ကို။ န ကာရာပေတဗ္ဗာ၊ မပြု စေအပ်ကုန်။ အညေန၊ တပါးသော။ အာကာရေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ သညာ ပေတဗ္ဗံ၊ သိစေအပ်၏။ ဝါ၊ အစားထားအပ်၏။ “တိစိတ္တံ တိဝေဒန”န္တိ။ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “မာနုဿယဝသေန ကောဓုဿယဝသေနာ”တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ တဗ္ဗဟုလနယေန၊ တဗ္ဗဟုလနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမသံသဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယသံသဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၇၃။ ဘဒ္ဒိပုတ္တကာနန္တိ တ္ထေ၊ ဌ။ ကုမာရဘဒ္ဒိကာနံ၊ မဟာပိန္နဲကို ခစားကုန်သောသူတို့၏။ ဂဏာ၊ အပေါင်းတို့တည်း။ ဘဒ္ဒိပုတ္တဂဏာ၊ မဟာပိန္နဲ ကို ခစားကုန်သောသူတို့၏ အပေါင်းတို့။ ကပ္ပန္တိ တ္ထေ၊ ဌ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည် ကို။ ကပ္ပဂတိကန္တိ တ္ထေ၊ ဌ။ ကပ္ပိယသဘာဝံ၊ အပ်သောသဘောကို။ ပက္ကန္တာယု ပီတိ၊ တ္ထေ၊ ဌ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဌပေတော၊ ထားခဲ့ ၍။ ဣတရာယု၊ တပါးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပက္ကန္တာယု၊ ဖဲကုန် သည်ရှိသော်။ ပဏ္ဏတ္တိံ၊ ပညတ်တော်ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သော။ အရိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ ဣတိ ကတာ ဝါ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ၊ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌။ အာပတ္တိက္ခဏေ၊ အာပတ်သင့်သော အခါ၌။ ဝိပါကာ ဗျာကတသမဂီတဝသေန ဝါ၊ ဝိပါက်၊ အဗျာကတတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ “တိစိတ္တ”န္တိ။ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပဗ္ဗာဇနေ၊ ရှင်ပြုခြင်းကြောင့်။ န ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဒုတိယသံသဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-တတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၅၈) ၆၈၇။ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိဘိက္ခုနီမသည်။ မဟာကဿပဿ၊ မဟာကဿပ၏။ ပုရာဏဒုတိယာ ဘိရ၊ မယားဟောင်းဖြစ် သတတ်။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ ယသ္မိံ ဂါမကေ၊ အကြင် ရွာငယ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဉာတိကုလံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏အိမ်ရှိသော။ တဒေတံ ဂါမကံ-တံ ဧတံ ဂါမကံ၊ ထိုရွာငယ်သို့။ ကုလသန္နိဟိတံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏ အိမ်နေရာရှိသော။ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “အဗံ၊ ဆိတ်ကို။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။” ဣတိ အာဒိသု ဝိယ ဝါ၊ တို့၌ကဲ့သို့မူလည်း။ ဒိကမ္ပိကံ၊ ကံနှစ်ပါးရှိသည် ကံ။ ကတော၊ ၍။ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်သို့။ အဂမာသိ၊ ၍။ ဉာတိကုလံ၊ ဆွေမျိုး အိမ်ကို။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

၆၉၂။ “အပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ ဥပစာရံ အတိက္ကာမေန္တိယာ” တိ ဝစနေနပိ၊ အတိက္ကာမေန္တိယာ-ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ - ဝိကာလဂါမပုဝေသနေ ဒိန္နံ လေဇ္ဈ ပါတာနံယေဝ ဝသေန ဥပစာရော ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗောတိ၊ ၍။ ဣတရထာ၊ ဤမှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တံ ၍။ ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဂါမန္တရဂမန သိက္ခာပုဒ်၌။ ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနံ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကို။ ပရိက္ခေပံ ဝိယ၊ အရံကဲ့သို့။ ကတော၊ ၍။ “အတိက္ကာမေန္တိယာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ တတ္တာပိ၊ ထိုဝိကာလဂါမပုဝေသန သိက္ခာပုဒ်၌ လည်း။ “အပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ ဥပစာရံ အတိက္ကာမန္တိယာ” တိ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ဂါမပုဝေသနသိက္ခာပုဒ်၌။ ပရိက္ခေ ပပါရဟဋ္ဌာနတော၊ မှ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဧကော၊ တခုသော။ လေဇ္ဈပါ တော၊ ခဲ့တကျကို။ ဥပစာရောတိ၊ ၍။ အဓိပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်သော အနက်ကို ပြခြင်းငှာ။ “ပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ ဥပစာရံ ဩက္ကမန္တိယာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဂါမပုဝေသနသိက္ခာပုဒ်၌။ (ထည့်) အန္ဓကဋ္ဌထာယံ၊ ၌။ “ပရိက္ခေပပါ ရဟဋ္ဌာနံယေဝ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကိုသာလျှင်။ ‘ဥပစာရံ’ န္တိ၊ ၍။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ ပရိက္ခေပ ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနာနံ၊ အရံ အရံထိုက်ရာ အရပ်တို့၏။ နိန္နာနာကာရဏဒီပနတ္ထံ၊ အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ‘ဥပစာရံ ဩက္ကမန္တိယာ’ တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ပါဠိဝိသေသံ၊ ပါဠိအထူးကို။ အသလ္လက္ခေတောဝ၊ မမှတ်မူ၍လျှင်။ အပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ၊ အရံမရှိသော

၁။ ယခုဆဋ္ဌနှင့် မတူ။

ရွာ၏။ ဥပစာရုံ၊ ကို။ အတိက္ကမန္တဿ၊ လွန်ရာအရပ်၏။ ဥပစာရုံ၊ ကို။
 ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ ပရိက္ခေပေါ၊ အရံသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။
 ဥပစာရော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တံ ဥပ
 စာရုံ၊ ထိုဥပစာကို။ ပဌမံ ပါဒံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဖဝါးအလှမ်းကို။ အတိက္က
 မန္တဿ၊ လွန်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဒုတိယံ ပါဒံ၊ ကို။ အတိက္က
 မန္တဿ၊ အား။ ပါစိတ္တိယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာတည်း။ ကဿ၊ မူကား။
 ပါဠိယာ၊ ၌။ ဝိသေသသဗ္ဘာဝတော၊ အထူးဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “အပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ ဥပစာရုံ သြက္ကမန္တိ
 ယာတိပိ၊ ရှိလည်း။ ဧကစေသု၊ အချို့သောပါဠိတို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တံ၊
 ထိုပါဠိကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အပရော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပရောဆရာတို့၏ စကား၌။ “ပါဠိဝိသေသ
 မသလ္လက္ခေတွာ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်
 သော စကားတည်း။ ကဿ၊ မူကား။ ဝိကာလဂါမပုဝေသနသိက္ခာပဒေ
 ပိ၊ ၌လည်း။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောပါဠိ၌။ “ဥပစာရုံ အတိက္ကမန္တဿာ”
 တိ ပါဠော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ဒုဝုတ္တံ၊
 စကားတည်း။ သော ပါဠော၊ ထို ထင်သောပါဠိကို။ အန္ဓကဋ္ဌကထာ
 ပါဠတော၊ လာသောပါဠိဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိ
 ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံမရှိသော ရွာ၏။ ဥပစာ
 ရောက္ကမနမေဝ ပါဠော၊ ဥပစာကို သက်ဝင်ခြင်းရှိသော ပါဠိသည်သာလျှင်။
 ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အတိက္ကမနံ ပါဠော၊ ဥပစာကို လွန်ခြင်းဟု ရှိသော ပါဠိ
 သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကဿ၊ မူကား။ ဗဟုသု ဌာနေသု၊ တို့၌။
 ပါဠိဟိ ၊ ပါဠိဟိနှင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာဟိ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။
 ဝိရုဇ္ဈနတော၊ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ဣမသ္မိံ ဝါပိ သိက္ခာပဒေ၊
 ၌လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကထံ၊ အသို့ဆန့်ကျင်သနည်း။ ဂဏမှာ၊
 ဘိက္ခုနီမအပေါင်းမှ။ သြဟိယမာနာယ၊ ကျန်ရစ်ခြင်းကြောင့်။ အရညော၊
 တော၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမေ၊ ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 အထ စ ပန၊ စင်စစ်မူကား။ နိဒဿနမ္ပိ၊ နိဒဿနနည်းဖြင့်လည်း။ “သိက္ခာ

၁။ ပါဠိယာ (ဆဋ္ဌ)

ပဒါ ဗုဒ္ဓဝရေနာ”တိ ဂါထာ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပစာရောက္ကမနပရိယာပန္နနဒိ၊ ဥပစာသ္မိ သက်ဝင်ခြင်း၌ အကျုံးဝင်သော မြစ်ကို။ အတိက္ကာမေန္တိယာ၊ လွန်စေသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ။ “ဂစ္ဆန္တဿ စတသော အာ ပတ္တိယော ဌိတဿ စာပိ တတ္တကာ’တိ အာဒိနံ၊ ကုန်သော။ (၃၅၉) ပရိဝါရဂါထာနံ၊ တို့၏။ အဋ္ဌကထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပစာရောက္ကမနမေဝ ပါဠော၊ ဥပစာသ္မိ သက်ဝင်ခြင်းဟု ရှိသော ပါဠိသည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သ္မိ။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ဧ။”ဣတိ စ၊ သ္မိ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ရှိ။ ကထေ တဗ္ဗံ၊ ဧ။

“ပဒသာ ဂမနမေဝ ဟိ ဣဓာမိပေတံ၊ တေနေဝ ပဌမံ ပါဒံ အတိက္ကာ မေန္တိယာတိ အာဒိမာဟာ”တိ ဣတ္ထံ ဤ အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ဝိကာလ ဂါမပုဝေသနသိက္ခာပဒါဒိသု၊ တို့၌။ တဒဘာဝါ၊ ထိုသို့ ဆိုသောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ ယာနေန ဝါ၊ ယာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဝိသတော စ၊ ဝင်သော ရဟန်းအားလည်း ကောင်း။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးသို့။ ဂစ္ဆတော စ၊ သွားသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဒီပေတိ၊ ဧ။ တတ္ထံ၊ ထို ယာဉ် တန်ခိုးဖြင့် သွားရာ၌။ အသာရူပုတ္တာ၊ မလျောက်ပတ် သောကြောင့်။ အာပတ္တိမောက္ခော၊ အာပတ်မှုလွတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှိ။ ဂဟေ တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဘိက္ခုနီဝိဟာရဘူမိ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းမြေကို။ “ဂါမန္တရ”န္တိ၊ ရှိ။ န ဝုဇ္ဇတိ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂါမန္တရပရိယာပန္နာယပိ၊ ဂါမန္တရ၌ အကျုံးဝင်သော်လည်း။ ကပ္ပိယဘူမိတ္တာ၊ ကပ္ပိယမြေဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ “ပရတော၊ နောက်မှ။ ‘ဘိက္ခုနီသု၊ ရဟန်းမတို့သည်။ မဟာဗောဓိယင်္ဂဏံ၊ မဟာဗောဓိ အပြင်သို့။ ပဝိသန္တိသု၊ ဝင်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဧကော၊ တယောက်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ တည်အံ။ တဿာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမအား။ အာပတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ အာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနီဝိဟာရော၊ သည်။ န ကပ္ပိယဘူမိ၊ ကပ္ပိယဘူမိ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဉ္စိနဂရော၊ ကဉ္စိမြို့၌။ ခန္ဓဓမ္မဝိဟာရော ဝိယ စ၊ ခန္ဓဓမ္မကျောင်း ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကာဝီရပဋ္ဌနော၊ ကာဝီရပြည်၌။ ဝါ၊ ကာဝီရရွာ၌။ သာရီ ဓမ္မဝိဟာရော ဝိယ စ၊ သာရီဓမ္မ ကျောင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အညောပိ၊

တပါးလည်းဖြစ်သော။ သော ဝိဟာရော၊ သည်။ သီမဗဒ္ဓသုခတ္ထံ၊ သိမ်
 ဖွဲ့ခြင်း၌ လွယ်ပိမ့်သောငှာ။ ဂါမန္တရဘာဝေ၊ ရွာအခြား၏ အဖြစ်၌။
 နိရန္တရာ၊ အခြားမရှိဟု။ အဓိဋ္ဌာနတ္ထံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းငှာ။ ပဝိသန္တိယာ ဝါ၊
 ဝင်သောဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တိယာပိ၊ ထွက်သော ဘိက္ခုနီ
 မအားလည်းကောင်း။ ဂါမန္တရာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စတုဂါမသာဓာ
 ရဏတ္တာတိ ဧတ္ထံ ၌။ ဝေဝိဓေ၊ ဤသို့ အပြားရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း
 ၌။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓန္တေဟိ၊ ဖွဲ့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စတ္တာရေပိ၊
 လေးရွာ အပြားရှိကုန်သော။ တေ ဂါမာ၊ ထိုရွာတို့ကို။ သောဓေတဗ္ဗာ၊
 သတ်သင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သံဝိဒဟိတွာ၊ ညီညွတ်
 တိုင်ပင်၍။ ဘိက္ခုနီယာ ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ မာတုဂါမေန ဝါ၊
 နှင့်လည်းကောင်း။ ထေယျသတ္တေန ဝါ၊ ခိုးသားလည်းကုန်သည်နှင့်လည်း
 ကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ ဝိဟာရံ၊ ထိုစတုဂါမသာဓာရဏ ကျောင်း
 ကို။ ဩက္ကမန္တိယာ၊ သက်ဝင်သည်ရှိသော်။ စတသော အာပတ္တိယော၊ လေး
 ချက်သော အာပတ်တို့သည်။ ဧကတောဝ၊ တပြိုင်နက်လျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ဂါမန္တရေ ဂါမန္တရေ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒုတိယပါဒုဒ္ဓါရေ သံဃာဒိသေသောတိ ဧတ္ထံ ၌။ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ကြိမ်မြောက်သော။ ပါဒုဒ္ဓါရော၊ ခြေကို ချီခြင်းသည်။ ကပ္ပိယဘူမိယံ၊ ၌။
 သစေ ဟောတိ၊ အံ။ န သံဃာဒိသေသော၊ အာပတ်မသင့်။ အကပ္ပိယ
 ဘူမိယံ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ သံဃာဒိသေသော၊ အာပတ်သင့်၏။ “ဥဘယ
 တီရေသု ဝိစရန္တိ၊ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထံ ၌။ ဒဿန္တပစာရဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝါ၊
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကား
 သည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သဝန္တပစာရေတိ ဧတ္ထံ ၌။ နဒီပါ
 ရေ ဝါ၊ မြစ်တဘက်၌လည်းကောင်း။ ဂါမန္တရေ ဝါ၊ ရွာတဘက်၌လည်း
 ကောင်း။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္ဓကဋ္ဌက
 ထာယံ ပန၊ အန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ပရတီရတော၊ ထိုမှဘက်ကမ်း
 မှ။ နဒီံ၊ မြစ်ကို။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ဒဿန္တပစာရတော၊ မှ။ ဒါရူနိ
 ဝါ၊ ထင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏာနိ ဝါ၊ သစ်ရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 မဂ္ဂိတွာ၊ ရွာမှီး၍။ အာနေတိ၊ ဆောင်၏။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တိစိဝရာနိ၊
 သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ပရတီရေ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း၌။ ဩတာပေတိ၊

နေပူလှန်း၏။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဩရိမတီရ
မေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိ” တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အတိက္ကမိတုကာမ
တာယ၊ လှန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
“နာယနာဒိကိစ္စေန၊ ရေချိုးခြင်း အစရှိသောကိစ္စဖြင့်။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်
သော ရဟန်းတို့အား။ တတ္ထေဝ၊ ထို ရေချိုးခြင်း၌သာလျှင်။ အာလယ
သမ္ဘဝါ၊ အာလယ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝဇ္ဇကံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဂါမန္တရေ ပမာဏန္တိ၊ ပမာဏံ-ဟူသော။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပရတီရတော၊
ထိုမှတစ်ဆင့်ကမ်းမှ။ နဒိံ၊ မြစ်ကို။ ဩတရိတု၊ သက်၍။ ဒဿန္တပစာရတော၊
မှ။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက်တို့ကို။ သကဂါမတော၊ မိမိ
နေရင်းရွာမှ။ ထောကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ တရဏဝါရေန၊ ကူးသော
အကြိမ်ဖြင့်။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်၍။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ ကိရ၊
မအပ်သတတ်။

(၃၆၀) အဂါမကေ အရညေတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ အဂါမလက္ခဏေ၊ အဂါမ
လက္ခဏာရှိသော။ အရညေ၊ တော၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမိနာ၊
ဤအဂါမကေ အရညေ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အာပတ္တိခေတ္တံ၊ အာပတ်ခေတ်ကို။
ဒဿိတံ၊ ပြုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤရွာမှ ကင်းသော တော
သည်။ အာပတ္တိခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာ
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဘိက္ခုနုပဿယတော၊ ဘိက္ခုနီကျောင်းမှ။ ဂါမဿ၊
၏။ ဣန္ဒြိလံ၊ တံခါးခုံကို။ အတိက္ကမတိ၊ လှန်အံ့။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။
ဂါမေ၊ ရွာသည်။ အသန္ဓေ၊ မရှိသော်။ ဂဏမှာ။ ဘိက္ခုနီအပေါင်းမှ။
ဩဟိယနာပတ္တိံ၊ ဩဟိယနအာပတ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒဿနသဝ
နူပစာရာဘာဝေပိ၊ ဒဿန္တပစာသဝနူပစာမရှိသော်လျှင်။ ပဂေဝ၊ မဆွဲကလျှင်။
ဂါမေရွာ၌။ ဣန္ဒြိလံ၊ တံခါးခုံကို။ အတိက္ကမနက္ခဏေယေဝ၊ တံခါးခုံကို လှန်သော ခဏ၌
လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတံခါးခုံကို လှန်ရာ၌။ ဧကာ၊ တယောက်
သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အံ့။ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏။ ဒဿန
သဝနူပစာရာတိက္ကမနက္ခဏေ၊ ဒဿန္တပစာ သဝနူပစာကို လှန်သောအခါ၌။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အရညမဂ္ဂဂမနကာလေ ဝေ၊ တောခရီးကို သွားသော
အခါ၌သာလျှင်။ အယံ ဝိမိ၊ ဤအစီအရင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ န ဂဟေတပ္ပံ၊ အပ်။ ဂါမတောပိ၊ ရွာမှလည်း။ နိက္ခန္တိ၊ ထွက်သော
ဘိက္ခုနီမသည်။ ဣတော၊ ဤတံခါးခုံကို လှန်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ “အဂါမကံ အရည”န္တိ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အာရာဓိကာ ဖ၊ နှစ်သိမ့်စေတတ်ကုန်သည်

လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ဂါဟိကာ၊ ချီးမြှင့်တတ်ကုန်သော။ လဇ္ဇိနိယော၊ လဇ္ဇိနိဖြစ်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ ကောပေတွာ၊ ဖျက်၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ န ဂန္ထဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ စေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဂမန္တရနဒီပါရရတ္တိဝိပ္ပဝါသဂဏ မှာဩဟိယနာပတ္တိဟိ၊ ဂါမန္တရအာပတ်၊ နဒီပါရအာပတ်၊ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသ အာပတ်၊ ဂဏမှာဩဟိယနအာပတ်တို့မှ။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။” ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်တို့ တွင်။ “ဂဏမှာဩဟိယနာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သာ၊ ထို ဂဏမှာ ဩဟိယနအာပတ်သည်။ သင်္ကယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရာ၊ သုံးပါးသော အာပတ်တို့သည်။ ဂါမေ ဂါမေ၊ ရွာတိုင်း၊ ရွာ တိုင်း။ ပါရေ ပါရေ၊ ကမ်းတိုင်း၊ ကမ်းတိုင်း။ အရုဏေ အရုဏေ စ၊ အရုဏ်တက်တိုင်း၊ အရုဏ်တက်တိုင်းလည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌။ “ဝုတ္တဉ္ဇေတ”န္တိ အာဒိနိ၊ တို့သည်။ အသာဓကောနိ၊ သာဓက မထိုက်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “မဟာဗောဓိယင်္ဂဏန္တိ အာဒိ၊ သည်။ ဂါမဿ၊ ၏။ အာသန္နဋ္ဌာနေပိ၊ နိုးရာ အရပ်၌လည်း။ ဣမံ အာပတ္တိံ၊ ဤ ဂဏမှာဩဟိယန အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

တတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-စတုတ္ထသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၉၄။ ပဋိဝတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေး ကုန်၏။ ကမ္မဒေါသန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အနညာယ ဂဏဿ ဆန္ဒန္တိ ဝေမာဒိ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ကာတဗ္ဗဋ္ဌာနဒေါသံ၊ ပြုအပ်သော အရာ၌ အပြစ်၊ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာရကဂဏဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာရကသံဃဿ၊ ကာရကသံဃာ၏။ “ဘိက္ခုနီ သံဃံ သန္နိပါတေတွာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာရကသံဃောပိ၊ သည်လည်း။ အယမေဝ၊ ဤကံပြုသော သံဃာပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ကာရကသံဃံ၊ ကာရက သံဃာကို။ န အာမန္တေတွာ၊ မခေါ်မူ၍။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်ထက်ဖြင့်။ အယံ ထုလ္လနန္ဒာ၊ ဤ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်။ တံ ဘိက္ခုနီံ၊ ထို စဏ္ဍကာဋီ

မည်သော ဘိက္ခုနီမကို။ သြသာရေတိ၊ သွင်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏ
ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာရကဘိက္ခုနံ၊ ကံပြုသော
ရဟန်းတို့၏။ သမ္မုခါပိ၊ မျက်မှောက်၌လည်း။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။
အနုမတိ၊ အလိုကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဂ္ဂယောတု၊ မယူမ၍။ တံ ကမ္မံ၊
ကို။ န ပဋိပုဿမ္မေတဗ္ဗံ၊ မငြိမ်းစေအပ်။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိပုဿဒံ၊ ကံငြိမ်းခြင်းကို။ ဗလက္ကာရေန၊ ဖြင့်။
န ကာတဗ္ဗမေဝ၊ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
“ဘိက္ခုနီပိ၊ သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ၊ ကို။ ကာတု၊ ငှာ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။”
ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဂဏ္ဍိပဒံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၆၉၀။ အသန္တေ ကမ္မကာရကသံဃေ သြသာရေတိ၊ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ အသန္တေ နာမ၊ အသန္တမည်သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ဣတိ ဣဒံ ကာရကံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ဂဏ္ဍိပဒံ
တို့၌။ န ဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်။ (၃၆၁) ကာရကနံ၊ ကံပြုသော ရဟန်း
တို့၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကဿပိ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏လည်း။ အဘာဝေန၊
ဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသ္မိံ ရဇ္ဇေ၊
ဝါဒုသော ပြည်၌။ အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ အသန္တဖြစ်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကရဋ္ဌေ၊ တခုသော နိုင်ငံ၌။
အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ဧကဂါမေ၊ ဌံ။ အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသ္မိံ အာဝါသေ၊ တခုသောကျောင်း၌။
အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အပလောကေတုံ၊ ပန်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောအဒ္ဓယောဇနေ၊ ယူဇနာခွဲအတွင်း၌။
အဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အသန္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆိုကြရာတွင်။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထို ကံပြုသောကျောင်း
၌။ ကာရကသံဃေ၊ သည်။ အသန္တေ၊ မရှိသော်။ သြသာရေတိ၊ သွင်းအံ့။
အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣဒံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ အာစရိယာ
တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ သက္ကာ အပလောကေတုန္တိ ဣဒံ၊ ဤ
စကားသည်။ သာမိစိ၊ သာမိစိစကားတည်း။

စတုတ္ထသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဂ္ဂိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဉ္စမသံသဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၀၁။ ဧတံ န ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထိ ဌံ။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဣ။ အဝဿုတဘာဝေါ၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဣ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ နိယမနံ၊ မှတ်ခြင်းကို။ န ဝုတ္တံ၊
 မဆို။ တံ အဝစနံ၊ သည်။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ဣ။ ကတရပါဠိယာ၊
 နှင့်။ သမေတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “အနဝဿုတောတိ
 ဧာနန္တိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ” တိ၊ ဂဏှာတိဟူသော။ ဣမာယ၊ ဤပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊
 ဣ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဣ။ အဝဿုတဘာဝေါ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်
 သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ ဣ။
 ပယောဇနံ၊ အယျိုးသည်။ ကံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ “ဥဘော၊
 နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ အနဝဿုတာ၊ ကိလေသာမစွတ်ကုန်သည်။
 န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ အနဝဿုတာ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ”
 တိ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဣ။ ဟိ သစ္စံ၊
 ဣ။ အတ္တနော၊ ဣ။ အနဝဿုတဘာဝေါယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊
 တည်း။ ဣတိ တဿာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ ပန၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏ကား။
 အနာပတ္တိဝါရဿ၊ ဣ။ အယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ -ဥဘော၊
 နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ အနဝဿုတာ၊ ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊
 မသင့်။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အနဝဿုတာ၊ သည်။ သမာနာ၊ လျက်။ အဝဿု
 တမ္ပိ၊ ကိလေသာမိုး စွတ်သောသူကိုလည်း။ “အနဝဿုတော” တိ သညာ
 ယ၊ ကိလေသာမိုး မစွတ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောက်ျား
 ၏။ ဟတ္ထုတော၊ လက်မှ။ အထ ယဒိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့
 ခံသော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
 သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ အနဝဿုတာပိ၊ ပဲလျက်လည်း။ အညံ၊ တပါး
 သော။ အနဝဿုတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဝဿုတံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ “အနဝဿုတော” တိ၊ ဤ။ အထ ဇာနာတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊
 လျှင်တည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဣ။ အနန္တရသိက္ခာပဒေါ ဌံ။ “ကိဿ တံ အယျေ
 န ပဋိဂ္ဂဏှာသိတိ။ အဝဿုတော အယျေတိ။ ပ။ နာဟံ အယျေ အဝဿု
 တာ” တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဣ။

ပဉ္စမသံသဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဆဋ္ဌသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၀၅။ တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥယျောဇိကာ၊ တိုက်တုန်းတတ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ န ဒေတိ၊ မပေး။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတရိဿာ၊ ဥယျောဇိတဗ္ဗ ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ပရိဘောဂပစ္စယာ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ ကို။ ဝိဘတ္ထော၊ ဝေဖန်အပ်ပြီ။ “အကုသလစိတ္တ” ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဗာဟုလ္လေန၊ ဗာဟုလ္လနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဝဋ္ဋတိတိ သညာယ၊ ဝဋ္ဋတိ ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝဒန္တိယာပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အာပတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆဋ္ဌသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၇-သတ္တမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၆၂) ၇၁၂-၄။ ကမ္မဝါစတော၊ ကမ္မဝါစာမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အာပနာ၊ သင့်ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ န ပဋိပုဿမန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်။ သံဃာဒိသေသေ၊ သို့။ ပတ္တေ၊ သော်။ ဥတ္တိယာ၊ ဥတ်၌။ ဒုက္ကဋ္ဌကုလ္လစယာ၊ တို့သည်။ ပဋိပုဿမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ ပေါရာဏာ၊ ဟိုသည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ “အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တိယာ” တိ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ “သုတှာ န ဝဒန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဇိဝိတပြဟ္မရိယန္တရာယဘယာ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ သစေ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ “အမမ္မကမ္မေ အမမ္မသညာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “အနာပတ္တိ အသမနဘာသန္တိယာ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သတ္တမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၈-အဋ္ဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၁၅။ ပစ္စာကယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိက အာပတ်တို့တည်း။ ဝါ၊ ပါရာဇိကရောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့။ ကုလဒုသကသိက္ခာ

ပဒဿ စ၊ ဇာလည်းကောင်း။ ဣမဿ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏လည်းကောင်း။
 နိဒါနမတ္တမေဝ၊ နိဒါနိန်းမျှသည်သာလျှင်။ နာနာကရဏံ၊ ထူး၏။ ဟံ
 ယုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုလဒုသန သိက္ခာပုဒ်၌။ “တဿ ဝစနဿ ပဋိ-
 နိဿဂ္ဂါယ ဝေ ဝစနိယော၊ န ကုလဒုသနနိဝါရဏတ္ထာယာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးပြားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တော အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဘာ
 ဝတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်
 သည်။ တဿ၊ ထိုကုလဒုသန သိက္ခာပုဒ်၏။ အနုပညတ္တိသဒိသံ၊ အနုပညတ်
 နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ရောက်သော
 ဧညောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိရတ္တကမေဝ၊ အကျိုး မရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝေ၊
 ဤသို့။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်ရာ။ ဝတ္ထုဝိသေသတော စ၊ ပတ္တုဟူသော အထူး
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မဝါစာဝိသေသတော စ၊ ကမ္မဝါစာဟူသော
 အထူးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။
 နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-နဝမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၂၃။ “ကာယိကဝါစာသိကေန၊ ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သော။ သံ-
 သဂ္ဂေန၊ ရောယှက်သောအားဖြင့်။” ဣတိ ပါဌသေသော၊ ဤပါဌ် ကြွင်းကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

နဝမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သံဃာဒိသေသကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

(၃၆၃) ၇၃၃။ ပဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

၂-ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၇၄၀။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တတ္တာ၊ ဝတ္ထုပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို။ အနာပန္နကာမတာယ ဝါ၊ မရောက်စေလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အနာဏတ္တိကတာယ ဝါ၊ မစေခိုင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ န ဝဒိံသု၊ မဆိုကုန်။ အကာလစီဝရံ၊ ကို။ အဒိသု၊ ကုန်ပြီ။ ယထာဒါနေ ဧဝ၊ လှမြဲတိုင်းပုဂ္ဂိုလ်၌သာလျှင်။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ န ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ မဝေဖန်အပ်။ ကဿ၊ မူကား။ ပုဂ္ဂလိကတ္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍ လှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ဣတရမ္ပိ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကိုလည်း။ ယထာဒါနေ ဧဝ၊ လှမြဲတိုင်းသာလျှင်။ ဥပနေတဗ္ဗမေဝ၊ ဆောင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်၌ကား။ “အယျာယ ဒမ္ပိတိ ဧဝံ ပဋိလဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ နိဿဋ္ဌပဋိလဒ္ဓံ၊ စွန့်၍ရသော သင်္ကန်းကို။ ယထာဒါနေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒါယကေဟိ၊ အလှူဒါယကာတို့သည်။ ပရိစ္စတ္တဝိဓာနေန၊ စွန့်သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သော သင်္ကန်းကို။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ အကာလစီဝရတာပေန၊ အကာလသင်္ကန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဟိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဘာဇာပိတာယ၊ ဝေဖန်သဖြင့်။ လဒ္ဓစိဝရမေဝ၊ ရသော သင်္ကန်းသည်သာလျှင်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဝိနယကမ္ပံ၊ ဝိနည်းကံကို။ ကတောပိ၊ ၍လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ န လဘတိ၊ မရ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ နိဿဋ္ဌပဋိလဒ္ဓံ၊ စွန့်၍ရသော သင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒိ၊ ဤ ဧဝံ ပဋိလဒ္ဓံ-စသော စကားကို။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ “နိဿဋ္ဌိတဗ္ဗံ သံဃဿ ဝါ ဂဏဿ ဝါ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ ဒဒေယျ၊ ဒဒေယျ၊ အယျာယ ဒမ္ပိ”တိ၊ ၍။ ဝတ္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ တီဏိပိ၊ သုံးပါးပြားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကာနိ ဝါဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ သိက္ခံ၊ ပြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။

ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ နိဿဋ္ဌပဋိလဒ္ဓမေဝ၊ စွန့်၍ရသော သင်္ကန်းကိုလျှင်။
 ယထာဒါနေ၊ လူမြဲတိုင်းသော အရာ၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ န၊
 ပဟုတ်။ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ လဒ္ဓကောဋ္ဌာ
 သမ္ပိ၊ ရသော အစုကိုလည်း။ ယထာဒါနေယေဝ၊ လူမြဲတိုင်းသော အရာ၌
 သာလျှင်။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၇၄၁။ “အကာလစိဝရေ ကာလစိဝရသညာယ အနာပတ္တိ”တိ ယုဒံ
 ပန၊ ဤစကားသည်ကား။ ဘာဇနပုစ္စယာ၊ ဝေပန်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိံ၊ ရောက်အပ်သောအာပတ်သို့။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။
 ဣတိ ဣတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရသော
 သင်္ကန်းကို။ န ဒီပေတိ၊ မပြ။ ယထာဒါနေ၊ ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဣတိ ဣမံ အတ္တံ၊ ကို။ န ဒီပေတိ၊ မပြ။ လေသေန ပန၊ အမြက်
 ထောင်သောအားဖြင့်ကား။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဘဏှဋ္ဌေန၊ ဘဏှာဖိုး
 ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏှနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-တတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏှနာ

၇၄၄။ သကသညာယ၊ ဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယဉ္ဇ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရလော၊
 တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဘဏှဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကာ
 ရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏှနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ သိက္ခာပဒပဏှနာ

(၃၆၄) ၇၅၂။ လေသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတုကာမတာ၊ ယူလိုသည်၏
 အဖြစ်။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဝိညဿ၊ ပညာရှိသော သူကို။ ဝိညာ
 ပန၊ သိစေခြင်း။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံး
 ပါးတို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ။ ဝိညတ္တံ၊ တောင်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ အလဘိတု၊ မရမူ၍။
 အညံ၊ တပါးသော။ တတော၊ ထိုရှေးတောင်းသော ဝတ္ထုမှ။ ဦနက
 တရမ္ပိ၊ ယုတ်သောဝတ္ထုကိုလည်း။ လဘေယျ၊ ရရာ၏။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိတော၊

ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ သင့်သည်သာကည်း။ အညတ္တာပိ၊ တပါးသော
ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ ဧသ နယော။ နည်းရှိ၏။

တေုတ္တနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၅၃။ “တေလံ ဂေါပေတွာ သပ္ပိမ္မိ မေ အတ္တနော ကုလသရာ” တိ၊
၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။

ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

၆-ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၅၄။ ၇၆၂။ ပါဝါရိကဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုဿဝါဏိဇကဿ၊
ပုဆိုးကုန်သွယ်သော လူ၏။ ယာယ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ စေတာပိတံ၊
ဝက်စေအပ်၏။ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ နိဿဋ္ဌ
ပဋိလာဘော စ၊ စွန့်သောဝတ္ထုကို ရသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဇာ
နိတွာ၊ သိစေ၍။ ဝဿဂ္ဂေန၊ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ပတ္တကောဋ္ဌာသံ၊ ရောက်သော
အစဉ်ကို။ သာဒိယန္တိနမ္ပိ၊ သာယာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတရာသံ
ပန၊ တပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားကား။ န နိဿဂ္ဂိယံ၊ မသင့်။ ဧကဝလံ၊
အထူးအားဖြင့်။ ယထာဒါနေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ တာဟိပိ၊ ထို ဘိက္ခု
နီမတို့သည်လည်း။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “နိဿဋ္ဌ
ပဋိလာဘိက္ခာပိ ယထာဒါနေ ဥပနေတဗ္ဗံ’န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သေသာဟိ၊
ကြွင်းသောဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဝဟိတံ၊ ယူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ သုဂ္ဂဟိ
တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂိလာနာယာပိ၊ နာသော
ဘိက္ခုနီမ၏လည်း။ မောက္ခော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

၇-သတ္တမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၆၄။ သတ္တမေ၊ ၌။ “သံယာစိတကေနာ” တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်ကို။ အဝိ
သေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တတာပိ၊ သော်လည်း။
အညဒတ္ထိကေန အတ္တုဒ္ဓေသိကေန သညာရိကေနာတိ အပ္ပော၊ ကို။ ဇေဒိ
တပော၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ “ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ တေန

စ ပရိက္ခာရေန၊ ထိုသို့လသော ပရိက္ခရာဖြင့်လည်း။ သယမ္ပိ၊ တို့သည်
 လည်း။ (၃၆၅) ယာစိတော၊ တောင်း၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဧတော
 ပေတော၊ ၍။ ပရိဘူဉ္ဇိသု၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ”ဣတိ ဣမံဿာ ပါဠိယာ၊
 ၏။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ သံသန္ဓိတော၊ နှီးနှော၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တဿာ
 ပါဠိယာ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ တေန ပရိက္ခာရေန၊ ဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊
 ကို။ စေတာပေတော၊ ဝယ်၍။ စ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ သံညာစိကေန စ၊ မိမိ
 တောင်းသောဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ စေတာပေတော၊ ၍။ ဣတိ
 ဣမမတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍။ “သယမ္ပိ ယာစိတော
 ဘေသဇ္ဇံ စေတာပေတော” တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊
 သည်။ သတိ၊ သော်။ တေန ပရိက္ခာရေန၊ သေသဇ္ဇံ စေတာပေတော
 ကယမ္ပိ ယာစိတော ပရိဘူဉ္ဇိသု” တိ ဣမိနာ အနုက္ကမေန၊ ပရိဘူဉ္ဇိသု ဟူ
 သော ဤအစဉ်ဖြင့်။ ပါဠိ၊ ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

ပဒဘာဇနေ ပန၊ ဌိကား။ “သံယာစိကေနာတိ သယံယာစိတော” တိ၊
 ၍။ တဿေဝ ပဒဿ၊ ထို ယာစိတကေနပုဒ်၏လျှင်။ အဓိပ္ပာယမတ္ထံ၊
 အဓိပ္ပာယ်မျှကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထို အဓိပ္ပာယ်မျှကိုသာ
 ဖွင့်ခြင်းသည်။ ပဒဘာဇနဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ “သံသိကံ လာဘံ
 ပရိဏက” ဌိ အဒိပဒါနံ၊ တို့ကို။ ဘာဇနေ ပန၊ ဝေဖန်ရာဌိကား။ သာ၊
 ထို ပဒဘာဇနိ သဘောသည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊
 သည်။ သတိ၊ သော်။ သံယာစိကပဒေန၊ ဖြင့်။ အညော၊ တပါးသော။ ကော၊
 အဘယ်မည်သော။ အတိရေကတ္ထော၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်။
 သိယာ၊ အံ့နည်း။ သော အတ္ထော၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ ပဒံ၊ ထို သံယာစိကေနပုဒ်သည်။ နိပ္ပယော
 ဇနံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣဒဉ္စ သိက္ခာပဒံ၊ သည်လည်း။ ပုရိမေန၊ ရှေးသိက္ခာ
 ပုဒ်နှင့်။ နိန္ဒာနာကရဏံ၊ အထူးမရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။
 အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကရဏီယံ၊
 ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ စ၊ ဤပါဌ်၌လည်း။ သံသံဿ၊ သံသာမှ။ ဝါ၊ ကို။ ယာ
 စနာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတော၊ ၍။ ယာ
 စနာယ၊ တောင်းသဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရသောဝတ္ထုကို။ သံယာစိကန္တိ၊ ၍။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သော်။ ဣတော၊ ဤ သံယာ
 စိက-သဒ္ဓါမှ။ ပရေန၊ နောက်၌ဖြစ်သော။ သံယာစိက-သဒ္ဓေန၊ သံယာစိက
 သဒ္ဓါနှင့်။ ဣဒံ၊ ဤသံယာစိကသဒ္ဓါသည်။ နိဗ္ဗိသေသံ၊ အထူးမရှိသည်၏

အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပုဂ္ဂလိကေန သံယာစိ
ကေနာ”တိ ဣဒဉ္စ သိက္ခာပဒံ၊ ကိလည်း။ ဝိသုံ၊ အသီးသီး။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
မဟောအပ်သည်။ သိယာ၊ ဣ၊ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣဓေဝ၊ ဤ ပုဂ္ဂလိကေန
သံယာစိကေန-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်၌လျှင်။ တေန၊ ထို သံသိကေန သံယာ
စိကေနဟူသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိတဗျာပတ္တိယာ၊ ရောက်အပ်သော အာ
ပတ်ကို။ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ န စ သင်္ဂဟိ
တာဝ၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာပတ္တိဒ္ဓယဘာဝတော၊ အာပတ်
နှစ်ခုဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ မိဿေတွာ၊ ရှိ။ စေတာပိတတ္တာ ဟိ-စေတာ
ပိတတ္တာ ဝေ၊ ဝယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ကေမေဝ အာပတ္တိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဣ၊ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ကေမေဝ အာပတ္တိံ၊
သို့သာလျှင်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ သံယာစိကပဒဿ၊ ဣ၊ နိပ္ပယော
ဇနဘာဝပ္ပသင်္ဂတော စ၊ အကျိုးမရှိဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေ၊ ဤအတူ၊ သံသိကမဟာဇနိကပုဂ္ဂလိကာနိ၊
တို့ကို။ မိဿိတွာ၊ ရော့ရှ်။ စေတာပနေ၊ ဝယ်စေရာ၌။ ကောပတ္တိဘာဝပ္ပ
သင်္ဂတော စ၊ တခုသော အာပတ်သာဖြစ်၏ဟု လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။

သတ္တမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၆၉။ ဂဏဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဘိဓမ္မိကာဒိဂဏဿ စ၊ အာဘိဓမ္မိက
အစရှိသောဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။ ဦနစတုဝဂ္ဂဿ စ၊ ဦနစတုဝဂ်အား
လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လေးယောက်အစုမပြည့်သော ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း။

အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-နဝမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၇၄။ သညာစိကေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂဏယာစနာယ၊ ဂိုဏ်းမှ တောင်း
သဖြင့်။ လဒ္ဓေနေဝ၊ ရသော ပရိက္ခရာဖြင့်သာလျှင်။ အညေန၊ တပါးသော
ပရိက္ခရာဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။

နဝမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၆၆) ၇၇၉။ ဒသမေ ပန၊ ဌိကား။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အည ဒန္တိကေန ပရိက္ခာရေန အညဒုသိကေန ပုဂ္ဂလိကေန အည စေတာပေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝေဝိဓေန၊ ဤသို့အစီအရင်ရှိသော ပါဠိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ “ပုဂ္ဂလိကေန သံယာစိကေနာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧကော ဒသမေန၊ တဿယံတုမြောက်သော။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ ယထာက္ကမေန၊ အစဉ်အ ဖြင့်။ ဘမ္မဂတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဧတံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ အဋ္ဌပုတ္တိ၏။ အဘာဝတော ပန၊ မရှိသောကြောင့်ကား။ ဘာမမေဝ န ဝုတ္တံ၊ စင်စစ်ကား မဟော၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဌိကား။ သံဃဂဏပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ စ၊ ပိတ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဉာတကဋ္ဌာနေ စ၊ အဆွေတော်ရာ၌လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဆာယာ၊ အနာပတ္တိအရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ဘင်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ တက္ကာနုသာရဝသေနေဝ၊ အကြံသို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ သာရတော၊ ဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိစ္စလကာရဏံ၊ မတုန်လှုပ်သောအကြောင်းကို။ ဒိဿာ၊ ရှု၍။ ယံ ဝါ၊ အကြင် အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း။ ဝိနယက္ကမကောဝိဒါ၊ ဝိနည်းအစဉ်၌ လိမ္မာကုန်သောဆရာတို့သည်။ အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌိကား။ “အာပဒါဿပိ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဂရုဘဏ္ဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ စေတာပေတဗ္ဗံ၊ ဝယ်စေအပ်၏။ ဣတရံ၊ တပါးသောဘဏ္ဍာသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဘိက္ခုဿ ပန၊ ရဟန်းအားကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၁-ကောဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၈၄။ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ပဌမေတိ၊ ရှိ။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ကောဒသပေ”တိ၊ ရှိ။ ဣဓ၊ ဤဘိက္ခုနီဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂံ၊ ဌ။ တိံသကကဏ္ဍံ၊
 ကဏ္ဍသို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ ဝဂ္ဂကမဿ၊ ကို။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝါရိတဌာနေ၊ ဖိတ်ရာအရပ်၌။
 ဝိညတ္တိ နာမ၊ ဝိညတ်မည်သည်ကို။ န ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ၊ မမြစ်အပ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညာတိကပဝါရိတဌာနေ၊ အဆွေမတော်ရာ
 မဖိတ်ရာ အရပ်၌။ ဓမ္မနိမန္တနဝသေန၊ ဓမ္မနိမန္တန၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 “ယေနတ္ထော” တိ၊ ရှိ။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ “ယေနတ္ထော” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာယ၊
 ဆိုအပ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ “စတုက္ကံသပရမံ၊ လေးကံသ အတိုင်း
 အရှည်။ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ တောင်းအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပရိစ္ဆေဒံ၊
 အပိုင်းအခြားကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊
 တပါးသော အနက်ဖြင့်။ “နိဒါနေန၊ နှင့်။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ န
 သမေတိ၊ မညီ၊ သိက္ခာပဒေန စ၊ နှင့်လည်း။ အနာပတ္တိဝါရော၊ သည်။
 န သမေတိ၊ မညီရာ။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “အကတ
 ဝိညတ္တိယာ ဝါ၊ အကတဝိညတ်ဖြင့်မူလည်း။ စတုက္ကံသပရမံ၊ လေးကံသ
 အတိုင်းအရှည်။ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌံ၊
 မလိုအပ်သော အနက်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာ
 ဌကထာယံ၊ ဌ။ စေတပေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ သဟဓမ္မိကေ စ၊ တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဉာတကပဝါရိတေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတုာ၊
 ရှိ။ အညေန၊ တပါးသော သူသည်။ ကိသ္မိဉ္ဇိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဂုဏေန စ၊ ကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိတုဌေန စ၊
 နှစ်သက်သဖြင့်လည်းကောင်း။ “ယေနတ္ထော” တိ၊ ရှိ။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။
 ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်။ “ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တ
 နယေန၊ ဤဆိုသောနည်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပေါရာဏ
 ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌကား။ “ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒပဝါရဏံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်သော ဖိတ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနာပတ္တိ ဉာတကာနံ
 ပဝါရိတာနန္တိ ဣဒံ ပန၊ ဤပါဠိကိုကား။ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
 အပြားအားဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ နိစ္စပဝါရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိစ္စပဝါရဏာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။
 ယေန၊ အကြင်ပရိက္ခရာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 တံ၊ ထိုအလိုရှိသော ပရိက္ခရာကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုကုန်လော့။ ဣတိ ဝေ၊
 သို့။ (၃၆၇) ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော တောင်းခြင်းတည်း။ ဘိတပါဝုရဏံ၊ အေး
 သောအခါ ရုံသော အရုံကို။ ဟန္တ-ပဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတုာ

၍။ ဒေန္တာနံ ပန၊ လူကုန်သော သူတို့၏ကား။ သန္တကံ၊ ကို။ (ထည့်)။
 အတိရောကစတုက္ကံသမ္ပိ၊ လေးကံသထက် အလွန်ကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်း
 ငှာ။ ဝါ။ ခံခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ ၎င်း။ ၎င်း။ အယမေဝ နယော၊
 ကိုလျှင်။ ဒသပေပိ၊ ဒသမသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ကောဒသမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

• ဘိက္ခုနီဝိဘဂေ၊ ၌။ တိသကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပါစိတ္တိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁-လသုဏ္ဍဝဂ္ဂ

၁-ပဌမလသုဏ္ဍသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၆၈)။ ၇၉၃-၇။ အဟံ လသုဏ္ဍနာတိ ဣတ္ထိ။ ။ “ပဝါရေမီ”
တိ၊ ဟူ၍။ ပါဌသေသော၊ ကိ။ ကာတဗျော၊ ဣ။ ဗဒရသာဠဝံ၊ ဗဒရသာဠဝံ
ဟူသည်။ ဗဒရဖလာနိ၊ ဆီးသီးတို့ကို။ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်စေ၍။
စုဏ္ဍောတွာ၊ အမှန်ပြု၍။ ကတ္တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်သော။ ခါဒနိယဝိကတိ ကိရ၊
ခံဖွယ်အထူးပြုသတတ်။

ပဌမလသုဏ္ဍသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၀၀။ သံဟရာပေယျာတိ၊ ကား။ “သံဟရတိ ပါ သံဟရာပေတိ ဝါ” တိ၊
၍။ ပဒဘာဇနံ၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣ။ ဣတ္ထိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အာပတ္တိဘောဒေါ၊
အာပတ်အထူးအပြားကို။ ကိဉ္ဇာပိ န ဒသိတော၊ ဣ။ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။
ခုရသဏ္ဍာသကတ္တရိအာဒိ ပရိယေသနသံသနာဒိသု၊ သင်ဇုန်း၊ မွေးညပ်၊
ကတ်ကျေး-အစရှိသည်ကို ရှာမှီးခြင်း သွေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုဗ္ဗပယော
ဂေသု၊ ပုဗ္ဗပယောဂတို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတ္ထိ ယထာ၊ ဤသိက္ခာ
ပုဒ်၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ တလသာတကာဒိမိ စ၊ ၌လည်း။ အာပတ္တိ
ဘောဒေါ၊ ကိ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ ယထာသမ္ဘဝံ ပန၊ ဖြစ်
သင့်သည်အားလျော်စွာကား။ ပုဗ္ဗပယောဂေသု၊ တို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။
သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခုယ၊ အား။ ဣတ္ထိ စ၊
ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ လသုဏ္ဍ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
သင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကိရိယာကိရိယံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့
ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထိ၊ ထို လသုဏ္ဍသိက္ခာပုဒ်၌။
“ကိရိယာကိရိယ”န္တိ၊ ၌။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈၀၂-၆။ တတိယ၊ စတုတ္ထ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥက္ကာနုတ္ထမေဝ၊
တည်း။

၅-ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၁၂။ ပဉ္စမေ ဌံ။ ဥဒကသုဒ္ဓိပစ္စယေ၊ ဥဒကသုဒ္ဓိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ရေဖြင့် စင်အောင်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿသာဒိယနေ၊ အတွေ့ကို သာယာခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ယထာဝုတ္တပရိစ္ဆေဒေ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြား၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌။ ဒိန္နံ ပဗ္ဗာနန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ “ဒိန္နံ အင်္ဂုလာနံ၊ နှစ်ခုသော လက်ချောင်းတို့ကို။ သဟပဝေသနေ၊ တကွသွင်းရာ၌။ ဧကေက အင်္ဂုလံဿ၊ တခုတခုသော လက်ချောင်း၏။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ ပဗ္ဗံ၊ အဆစ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒွေ ပဗ္ဗာ၊ နှစ်ဆစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကင်္ဂုလပဝေသနေ၊ တခုသော လက်ချောင်းကိုသွင်းရာ၌။ ဒိန္နံ (၃၆၉) ပဗ္ဗာနံ၊ နှစ်ခုသော လက်ဆစ်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ န ဝနုတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ မဟာပစ္စရိယမိ၊ ၌လည်း။ အယမေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတော၊ ၍။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၍။

ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈၁၅။ ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ တည်း။

၇-သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၂၀၊ ၈၂၂။ “နဂရံ အတိဟရန္တိ”တိ၊ ၍။ ကတ္ထစိ၊ အချို့ပေ၌။ ပါဠိသော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ “နဂရဒ္ဓါရေ အတိဟရန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ အတ္တိ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌။ ဒ္ဓါရေနာတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ အယမေဝ ဝါ၊ ဤ ဒ္ဓါရေန-ဟူသောပါဌ်သည်ပင်။ ပါဠိသော၊ ပါဌ်ရင်းတည်း။ တံ ပုဗ္ဗာပရဝိရဒ္ဓန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ “ပုနပိ ဝုတ္တ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ဝါဒံ၊ ဆိုသော အယူကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တတော၊ ထို ပုနပိဝုတ္တံ ဟူသောပါဌ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာပစ္စရိတ်၌။ ဝုတ္တံ ဝါဒံ၊ ဆိုအပ်သော ဝါဒကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တ္ထေ၊ ဤမဟာပစ္စရိတ် နောက်စကား၌။ “မာတရမ္ပိ ဝိညာပေတွာတိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသို့ရေးခြင်းသည်။ ဒုလ္လိခိတံ၊ မကောင်းသော ရေးခြင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ တေန၊ ထို မာတရမ္ပိ ဝိညာပေတွာ ဟူသော ပါဠိနှင့်။ ဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤ ပုဗ္ဗာပရဝိရဒ္ဓံ-ဟူသောပါဌ်ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုလ္လိခိတံ၊

၏။ ကရဏေ၊ မိမိပြုရာ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ကာရာပနေပိ၊ ပြုစေရာ၌လည်း။ ပါစိတ္တိယေ
နေဝ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ကာရာပနေ၊ ပြုစေ
ရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အထ သိယာ၊ အံ့။ ကရဏေပိ၊ ပြုရာ၌လည်း။
ဒုက္ကဋ္ဌေနေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။
ကရဏေ ဝါ၊ ပြုရာ၌လည်းကောင်း။ ကာရာပနေ ဝါ၊ ပြုစေရာ၌လည်း
ကောင်း။ အာပဇ္ဇနေ၊ အာပတ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိသေ
သော၊ ထူးသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၈၂၃။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတံ ဝဋ္ဋတီတိ ဧတ္တံ ၌။ အပ္ပုဋ္ဌိက္ခိပိတုာ၊ မပက်မူ၍။
“သာဓူ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊
တည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတံ၊ မိမိသို့ ခံခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋ
တိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သာဓူ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တု၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။
အနာမာသတ္တာ၊ အနာမသဝတ္ထုဖြင့်။ (ဝါ)ကြောင့်။ “အာမကဓညံ ပန
ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနေပိ န ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဏိပဒေ
ပန၊ ၌ကား။ “ကပ္ပိယေန၊ အပ်သောအားဖြင့်။ လဒ္ဒံ ဓညံ၊ ရသော
စပါးစိမ်းကို။ ဘဇ္ဇိတုာ၊ လှော်၍။ ဘုဉ္ဇန္တိယာ၊ စားသောအိက္ခာနိမအား။
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ အပရဏ္ဏေပိ၊ ပြုလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ နည်းရှိ၏။”
ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ ၏။ “အနာပတ္တိ အာဗာဝပစ္စယာတိ
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သတ္တ ဝညာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အနာမာသာနိ၊
အနာမာသတို့တည်း။ ဣတိ အတ္တံ၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တေနေဝ၊
ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဟေဋ္ဌာ အဋ္ဌကထာယံ၊ အောက်ပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ၌။
ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုမိ၊ ၌။ သတ္တ ဓညာနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်
ကုန်၏။ အနာမာသာနိတိ စ၊ အနာမာသတို့ ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်
၏။ အာမာသာနိ၊ သုံးသပ်ကုန်သော။ ကပ္ပိယဝတ္ထုနိ စ၊ တို့သည်လည်း။
ယဒိ ဘဝေယျံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဉာတကပဝါရိတေ၊ တိကို။
သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “အပရဏ္ဏံ ဝိညာပေတိ”တိ၊ ရှိ။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။
ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ “အနာပတ္တိ ဉာတကာနံ ပဝါ
ရိတာနံ အညဿ အတ္တာယ ဝိညာပေတိ၊ ဥပ္ပတ္တိကာယ အာဒိကမ္ပိကာယာ”
တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတ္တာ စ၊ ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနာမာသတ္တာ စ၊ အနာမာသဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ မာတရမ္ပိ၊ အမိကိုသော်လည်း။ သတ္တဝိဒ္ဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြား

ရိုသော။ ခညံ၊ စပါးမျိုးကို။ ဝိညာပေတုံ၊ တောင်းခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထဒီပနတ္တံ၊ ထိုဒုက္ခဋီကာဝတ္ထု၊ အနာမာသဝတ္ထု၊ ဟူသော အနက်ကို ပြခြင်းငှာ။ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော။ ခညံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “အနာပတ္တိ အာဗာဓပစ္စယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊ မအား။ အာဗာဓပစ္စယာ၊ အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ ယထာ၊ အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ (၃၇၀) ဘိက္ခုဿာပိ၊ အားလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ ဘဇ္ဇနာဒီနိ၊ လှော်ခြင်းအစရှိသည် တို့ကို။ ကာရာပေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခုဿာပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ ဘဇ္ဇနာဒီနိ၊ လှော်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကာရာပေတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ စ သစ္စံ၊ ၎င်း။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ “အညတရော၊ သော။ ဗာလဘိက္ခု၊ မလိမ္မာသော ရဟန်းသည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော အရာကို။ အဇာနန္ဓော၊ မသိသော ကြောင့်။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊ စ၊ ၎င်း။ ‘အာမကခညံ၊ ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတုံ၊ ခံခြင်းငှာ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တေ ခညံ၊ ဤစပါး ကို။ ဘဇ္ဇိတော၊ လှော်၍။ ကောဇ္ဇေတော၊ ထောင်း၍။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ယာဂုခဇ္ဇကဉ္စ၊ ယာဂုခဇ္ဇယံကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။’ ဣတိ တေ၊ ကို။ အဝေ၊ စ၊ ၎င်း။ အာဏာပကဿေဝ၊ စေတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သင့် ၎င်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သံဃဝါရိကာနံ၊ သံဃာမှ အလှည့်ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ ခညံ၊ ကို။ ကောဇ္ဇေထ၊ ထောင်းကုန်လော့။” ဣတိ။ သို့။ အာ ရာမိကာနံ၊ အရံစောင့်တို့အား။ ဝတ္တုဉ္စ၊ ဆိုခြင်းငှာလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ဒိဝသံ၊ နေအဖို့၌။ ပရိဗ္ဗယံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ တဏှုလေ၊ ဆန်တို့ကို။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့။ တံ၊ သည်။ တေကေ၊ ဤမျှတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ တံ၊ သည်။ တေကေ၊ တို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။” ဣတိ ဝေမာဒီနိ ပန၊ တို့ကိုကား။ ဝတ္တု၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “အဝိညတ္တိယာ၊ မတောင်း သဖြင့်။ လဒ္ဓါနံ၊ ရကုန်သောရဟန်းတို့အား။ တထာကမ္မတ္ထာယ၊ ထိုသို့

၁။ လဒ္ဓိမာနံ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ နဝကမ္မတ္ထာယ (ဆဋ္ဌ)

သော အမ္မအကျိုးငှာ။ သမ္ပဒိစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် အဋ္ဌကထာ၌။ “ဣမံ တဋ္ဌာကံ ခေတ္တံ ဝတ္ထု၊ ဝိဟာရဿ ဒေမာ’တိ ဝုတ္တေ “သမ္ပဒိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ နယံ၊ ဆိုအပ်သောနည်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုသော စကားသာ တည်း။ “နဝကမ္မတ္တာယ၊ နဝကမ္မအကျိုးငှာ။ ခညံ၊ ကိ။ ဒေမာ’တိ၊ လူကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “သာဓု” တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အဋ္ဌကထာ၌။ “တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထုတို့တွင်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကိ။ အတ္တနော၊ ဧ။ အတ္တာယ ဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သံသဂဏပုဂ္ဂလ စေတိ ယာနံ၊ တို့၏။ အတ္တာယ ဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သမ္ပဒိစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ ကိ။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သံသာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ စေတိ တို့၏လည်း။ အတ္တာယ၊ ငှာ။ သမ္ပဒိစ္ဆိတော၊ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ သုဝုတ္တမေဝ၊ လျှင် တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “စေတိယဿ၊ ဧ။ အတ္တာယ၊ ငှာ။ ခညံ၊ ကိ။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တဒတ္တာယ၊ ထိုစေတိအကျိုးငှာ။ သမ္ပဒိစ္ဆိထ၊ ခံပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ခြင်းငှာ၊ အကပ္ပိယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဣဒံ ပန၊ ဤဝတ္ထု သည်ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်။ ဥပတိဿတ္ထေရဝါဒေါ ကိရ၊ ဥပတိဿ မထေရ်အယူဖြစ်သတတ်။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။ “ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ နဝကမ္မတ္တာယ၊ ငှာ။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ကိ။ န ဝါရိတော၊ မဖြစ်အပ်။ သံသဿ၊ ဧ။ အတ္တာယ၊ ငှာ။ ပဋိဂ္ဂဟိ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပဋိဂ္ဂါဟကဿေဝ၊ ခံတတ်သောရဟန်းအားသာလျှင်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။

သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၂၄။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ “နိဗ္ဗိဋ္ဌရာဇဘဋ္ဌော” တိ၊ ရှိ။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါရိတတ္ထဝေတနော၊ မြစ်အပ်သော တမင်းရိက္ခာရှိသော။

ရာဇဘဏ္ဍော၊ မင်းခယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗိဒ္ဓ
 ရာဇဘဏ္ဍော-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ “တညေဝ ဘဠပထန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ တံ ယေဝ ဘတ္တဝေတနံ၊ ထို ထမင်းရိက္ခာကိုလျှင်။” ဣတိ
 အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥမ္မုကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အလာတံ၊ ထင်းမီးစကို။
 ၈၂၆။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ကိရိယာ၊ ဖြစ်၏။ အနေဝံ
 လောကနံ၊ မကြည့်ခြင်းသည်။ အကိရိယာ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၉-နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၇၁) ၈၃၂။ “သမိကေ အပလောကေတွာ ဆဇ္ဇေတိ” တိ ပါဠော၊
 သည်။ ကတ္တစိ ပေါတ္တကေ၊ ပေဉ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတ္တစိ၊ ပေဉ်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 အတ္ထိဘာဝေါ ဝ၊ ရှိသောအဖြစ်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ၏။ ကဿ၊
 မူကား။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ ကိရိယာကိရိယတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
 ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ခေတ္တပါလကာ စ၊ လယ်စောင့်သော သူတို့သည်
 လည်းကောင်း။ အာရာမာဒိဂေါပကာ စ၊ အရံအစရှိသည်ကို စောင့်ကုန်
 သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ သမိကာ ဝေ၊ အရှင်တို့ပင်တည်း။
 “သံဃဿ၊ ၏။ ခေတ္တေ စ၊ လယ်၌လည်းကောင်း။ အာရာမေ စ၊ အရံ
 ၌လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်ယာ၊ အရံ၌။ ကစဝရံ၊ အမှိုက်ကို။ န
 ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ မစွန့်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်သည်။ စေ
 နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဆဇ္ဇေတံ-ဆဇ္ဇနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ သံဃပရိယာပန္နတ္တာ၊ သံဃာ၌ အကျုံးဝင်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဆဇ္ဇေတံ-ဆဇ္ဇနံ၊ စွန့်ခြင်း
 သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တာသမ္ပိ၊ ထို ဘိက္ခုနီမတို့၏လည်း။ ဘိက္ခုနီ
 သံဃသန္တကေ၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ
 ဥစ္စာ၌။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ဆဇ္ဇေတံ-ဆဇ္ဇနံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဧဝံ
 သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သာရပုဝသေနော၊ လျှောက်ပတ်သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၃၅။ သာဓုကိဋ္ဌိတဂီတံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဥ။ ပါစိန္တဂီတမ္ပိ၊ မြတ်သော အလေ့အကျက်ဖြစ်သော ဘုရားကျေးဇူးနှင့် စပ်သော သီချင်းကိုလည်း။ သောတုံ၊ နားထောင်ခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ဂီတုပသဉ္စိတံ၊ သီချင်း နှင့်စပ်သော။ ဓမ္မံ ပန၊ တရားကိုကား။ သောတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီသနိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ ဥ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဥကား။ “ဓမ္မဂီတမ္ပိ၊ တရားနှင့် စပ် သော သီချင်းသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတုာ၊ ရှိ။ “ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားအား။ ဝါ၊ ဘုရားအကျိုးငှာ။ ဂါယာမ၊ သီကုန်အံ။ ဝါဒေမ၊ တီးကုန်အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုံ၊ ဝန်ခံ ခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပူဇံ၊ ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ။ ဇာတကံ ဝါ၊ ဇာတ်ကိုမူလည်း။ ဒေသေမ၊ ဟောကုန်အံ။ ဝတ္ထုံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဒေသေမ၊ ကုန်အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ‘သာဓု’တိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ သမ္ပု- ဋ္ဌိစ္စိတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၇၃၆။ ဧကပယောဂေါ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဧကဒိသာဝလောကနံ^၁၊ တခုသောအရပ်ကိုကြည့်ခြင်း။ တေသံယေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဥ။ ယေသံ၊ အကြင် သူတို့၏။ နစ္စံ၊ ကခြင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ “ဘိက္ခုနီ သယမ္ပိ နစ္စိတုံ ဝါ ဂါယိတုံ ဝါ ဝါဒိတုံ ဝါ န လဘတိ” တိအာဒိ၊ န လဘတိ အစရှိသည် သည်။ ဣဓ သိက္ခာပဒေ၊ ဥ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧဠကလောမ သပုဋ္ဌာနတ္တာ၊ ဧဠကလောမသပုဋ္ဌာန်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ယဒိ နတ္ထိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌ ကထာ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ သုတ္တာ နုလောမမဟာပဒေသတော၊ သုတ္တာနုလောမ မဟာပဒေသ အားလျော်သော ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နစ္စာဒိနိ၊ နစ္စအစရှိသည်တို့ကို။ ပဿိတုံ ဝါ၊ ရှုခြင်း ငှာလည်းကောင်း။ သောတုံ ဝါ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ယဒိ န လဘတိ၊ အံ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ ရရာအံ့နည်း။ ဣတိ နယတော၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ လဗ္ဘမာနတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ တပါးသော အနက်ဖြင့်။ မဟာပဒေသ၊ တို့သည်။ နိရတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အညတ္တာပိ၊ တပါးသောအရာတို့၌လည်း။ နယော၊ နည်းကို။ နေတဗ္ဗော၊

၁။ ဧကဒိသာဝလောကနံ (ဆဋ္ဌ)

၏။ “သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုတိုင်း
 ကိုလျှင်။ အဂ္ဂဟေတုာ၊ မယုမု၍။ ဆသမုဋ္ဌာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ရေးခြင်းသည်။ “အညေ၊ တပါး
 သောသုတ္တံကို။ နစ္စ၊ ကလော့။ ဂါယ၊ သိလော့။ ဝါဒေဟိ၊ တီးမှုတ်
 လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့
 အစရှိသော။ ဝစိကမ္ပံ၊ ဝစိကံကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ စေ လိခိတံ၊ ရေးအံ။
 တံ၊ သည်။ သုလိခိတံ၊ ကောင်းစွာရေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဋေကလောမသမုဋ္ဌာနေ၊ ဌာန်၌။ ဝါစာယ၊ ဝါစာ၏။ အဘာဝတော၊
 မရှိသောကြောင့်တည်း။ “သယမ္ပိ နစ္စိတု” န္တိအာဒိ၊ သော။ ကာယကမ္ပံ၊
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ စေ လိခိတံ၊ ဖြစ်အံ။ ဒုလ္လိခိတံ၊ မကောင်းသော ရေးခြင်း
 ဖြစ်၏။ ဋေကလောမသမုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကေန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ (၃၇၂)
 ကာယကမ္ပံ၊ သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဥဒ္ဓု၊ ထုတ်အပ်သောကြောင်းကို။ အဂ္ဂဟေတုာ၊ မယုမု၍။ အာဒိ-သဒ္ဓေန၊
 ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတမေဝံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အရာကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။
 ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤစကားအစဉ်တွင်။ ဋေက
 လောမသမုဋ္ဌာနတ္တာတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ ကာရဏဝစနေ၊ အကြောင်းကို ဆိုရာဖြစ်
 သော။ သုတ္တာနုလောမမဟာပဒေသတောတိ ဧတ္ထံ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဥဒ္ဓု၊
 ထုတ်အပ်သောကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ယထာလာဘဝသေန၊
 ဖြင့်။ တံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ “အာဟစ္စဘာသိတသိက္ခာပဒဝသေန၊ ကိယံတော်မှ အသီးထုတ်၍ ဟော
 အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဋေကလောမသမုဋ္ဌာနံ” န္တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ဣဒိ
 သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဋေကလောမသမုဋ္ဌာနု၊ ဋေကလောမသမုဋ္ဌာန်သည်လျှင်။
 ဟုတုာ၊ ရှိ။ အာဏာပကော၊ စေတတ်သော ရဟန်းသည်။ မုစ္စေယျ၊ လွတ်
 ရာ၏။ န စ မုစ္စတိ၊ မလွတ်။” ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တံ၊ ထိုမလွတ်ဟူသော စကားကို။ “ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။”
 ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေနော၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်။
 “သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု ဝုတ္တံ” န္တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၈၃၇။ အာရာမေ ဌတုာတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 ဌတုာ၊ ရပ်၍သာ။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဂန္ဓာပိ၊ သွား၍သော်လည်း။

၁။ ဧဟံ (ဆဋ္ဌ)

သဗ္ဗိရိယာပထေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ လဘတိ၊ ၎င်း။
“အာရာမေ ဌိတာတိ ဧတ္ထ ပန၊ ဌိကား။ အာရာမပရိယာပန္နာ၊ အရံ၌
အကျိုးဝင်သည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတရထာ၊
ပရိယာပန္န-မှ တပါး ရပ်ခြင်းဟူသော အနက်ဖြင့်။ ဂဟိတေ၊ သော်။
နိသိန္နာပိ၊ ကိုလည်း။ န လဘေယျ၊ မရရာ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။
တံ၊ ထိုသို့ ရေးခြင်းသည်။ သုလိခိတမေဝ၊ ကောင်းစွာသော ရေးခြင်း
သည်လျှင်တည်း။

ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

လသုဏဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂-အန္ဓကာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၇၃၉။ “ဒိဝါပိ၊ နေ၌လည်း။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်တိုက်သည်။ အတ္တိ၊
၏။ တပုဋ္ဌိသေဓနတ္တံ၊ ထို နေ၌ အန္ဓကာရကို နှစ်ခြင်းငှာ။ ‘ရတ္တန္ဓကာရေ’တိ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
သန္တိဋ္ဌေယျာတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဌာနာပဒေသေန၊ ရပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်
ကို ညွှန်သဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓေပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော။ ဣရိယာပထော၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌။ တေန၊
ထိုယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စက်မနာဒိံ၊ ကို။ ကရောန္တိယာ၊
ပြုသောဘိက္ခုနီအား။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ သည်လျှင်တည်း။ “သလ္လပေယျ
ဝါ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နိဒါနဝသေန၊ နိဒါနိုး၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိသေသာဘာဝတော၊
အထူး၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ “သလ္လပေယျ ဝါ တိ
ပုရိသဿ ဟတ္ထပါသေ ဌိတာ သလ္လပတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိ၊ ၍။
ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ
ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌။ ဌိတေနေဝ၊
တည်သဖြင့်လျှင်။ ဧကံ ပါစိတ္တိယံ၊ တချက်သော ပါစိတ်အာပတ် သင့်
၏။ သလ္လပနေနပိ၊ ပြောဆိုသဖြင့်လည်း။ အပရမ္ပိ၊ တပါးသော။ ဧကံ

ပါစိတ္တိယံ၊ ဟဒုသောပါစိတ်သ္မိ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 န ယုတ္တံ၊ မသင့် (ပြန်)။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အင်္ဂ
 ဝသေန၊ အင်္ဂါ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ဧ။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ဣမဿ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ ရတ္တန္တကာရတာ၊ ညဉ့်မိုက်သည်၏အဖြစ်။ ပုရိသဿ၊
 ယောက်ျား၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ခွဲ။ ဌာနံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်းလည်းကောင်း။
 သလ္လပနံ ဝါ၊ ပြောဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ သဟာယာဘာဝေါ၊ အပေါင်း
 ၏ မရှိခြင်းလည်းကောင်း။ ရဟောပေက္ခတာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို အလိုရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ စတ္တာရိ အင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအင်္ဂါတို့တွင်၊ ဌာနပုစ္စယာ၊ ရပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်။ ဧကော အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။
 ဧဝံ သတိ၊ သော်။ (၃၇၃) တဿံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏။ စတ္တာရိ အင်္ဂါနိ၊
 လို့သည်။ သိယံ၊ ကုန်ရာ၏။ သလ္လပနပစ္စယာ၊ ပြောဆိုခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်။ ဧကော၊ တခုသော အာပတ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ
 သတိ၊ သော်။ တဿာပိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ ပဉ္စ အင်္ဂါနိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သောအင်္ဂါတို့သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာ
 ဌကဿာယံ၊ ခွဲ။ “စတ္တာရိ ဝါ ပဉ္စ ဝါ အင်္ဂါနိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။
 သိယာ၊ ဧ။ န စ ဝုတ္တံ၊ စတ္တာရိ ဝါ ပဉ္စ ဝါ အင်္ဂါနိ-ဟူ၍လည်း မဆို။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သလ္လပနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပဇ္ဇတိ၊
 မရောက် (သော်လည်းပြန်)။ အတ္ထိ ဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မာတိကာ
 ဌကဿာဝစနဉ္စ၊ သည်လည်း။ တဒတ္ထမေဝ၊ ထိုသို့အနက်ရှိသည်သာတည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဧကောတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒတ္ထံ၊ ထိုသို့ အသီးသော
 အနက်ရှိသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒိန္တံ အာပတ္တိနံ၊ တို့၏။
 သဟပ္ပတ္တိတေ၊ တကွဖြစ်သောကြောင့်။ တဒတ္ထမေဝ၊ သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ကိ-ကော အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ သလ္လပနေ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဌာန
 ပစ္စယာ၊ ရပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပဇ္ဇိယဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်
 သော ပါစိတ်အာပတ်သည်။ စတုရင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိ၏။ သလ္လပန
 ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော ပါစိတ်အာပတ်သည်။

စတုရဂီကံ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဟုပုဏ္ဏာနိ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ
 ပါစိတ္တိယာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောပါစိတ်အာပတ်တို့သို့။ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣဒံ၊ ဤဧကေဆရာတို့၏စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ပါဠိဝိရောဓတော၊ ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 ပါဠိယံ၊ ဌ။ “သလ္လပေယျ ဝါတိ ပုရိသဿ ဟတ္ထပါသေ ဌိတာ သလ္လ
 ပတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ချက်သော
 အာပတ်တို့သည်။ ယဒိ သိယံ၊ ကုန်အံ့။ “အာပတ္တိ ဒွန္ဒု ပါစိတ္တိယာန”န္တိ၊
 ရှိ။ ဝတ္ထုဗ္ဗတာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ နယော၊
 ကို။ ဒုတိယာဒိသုပိ၊ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ယထာယောဂံ၊
 ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။
 ဒုတိယေနာပိ၊ အဖော်ယောက်ျားနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘိက္ခုနီယာ၊
 ၏။ ရဟောပေက္ခတာ၊ ဆိတ်ကွယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
 ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ့။ သော စ ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ န
 ဒုတိယော၊ အဖော်မမည်။ ပုရိသဂဏနာယ၊ ယောက်ျားအရေအတွက်ဖြင့်။
 အာပတ္တိယော၊ အာပတ်သင့်ကုန်သည်သာတည်း။ အထ ယဒိ၊ အကယ်၍။
 ဒုတိယာ ဘိက္ခုနီ၊ အဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟဿာ
 စ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ တေန ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဟော
 ပေက္ခတာ၊ ဆိတ်ကွယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ပိုအံ့။
 သာ စ ဘိက္ခုနီ၊ သည်လည်း။ န ဒုတိယာ၊ အဖော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဉဘိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း။ အာပတ္တိံ၊
 သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝိစာရေတွာ ပန၊ ရှိကား။ ဝဟေကဗ္ဗံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊
 ၌ကား။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသောစကားသည်။ “ဟတ္ထပါသေ ဌာနေန ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊
 ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ “ပုရိသဿ ဟတ္ထပါသေ တိဋ္ဌတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိ ပါဠိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗဟုနာ၊ များစွာဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း။ စတုတ္ထသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ မာတိကာဌကထာယံ၊ ၌။ “သန္တိဋ္ဌ
 နာဒိသု၊ တိဋ္ဌံ။ တိဏိ ပါစိတ္တိယာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ
 အာဂိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထုဂဏနာယ၊ ဝတ္ထုအရေအတွက်ဖြင့်။ အာ

၁။ သော စ ပုရိသော (အဋ္ဌ)

ပတ္တိ၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၎်။ “တ္ထေ၊ ပုဒ်ဌ်။ အင်္ဂါနိ စ၊ တို့သည်လည်း။
 စတ္တာဂိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။”
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎်။

ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-၃-၄-ဒု-တ-စ-သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၄၂-၆။ ၈၅၀။ ဒုတိယ တတိယ စတုတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဥတ္တာနာနိ၊
 ပေါ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ “သလ္လပတိတံ ပဒဿ၊
 ၎်။ ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကိ။ ကထေတိ၊ ပြော၏”
 ဣတိ အတ္ထံ၊ ကိ။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။

၈၅၂။ စတုတ္ထေ၊ ၌။ အယံ ပန၊ လတ္တံသည်ကား။ ဝိသေသော၊
 တည်း။ “ဧကေနော”တိ၊ ၎်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိ
 ယံကံ ဝါ၊ ဘိက္ခုနီကိမ္မလည်း။ ဥယျောဇေယျ၊ နှင် ငြားအံ့။ ပါစိတ္တိယံ၊
 သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သမ္ဘ
 ဝတိ၊ ၎်။ ကသ္မာ၊ မကား။ တဿ ဝစနဿပိ၊ ထို ဧကေနော ဟူသော
 သဒ္ဒါ၏လည်း။ သန္တိဋ္ဌာနာဒိတ္ထယမတ္တာပေက္ခတ္တာ၊ သန္တိဋ္ဌတိ အစရှိသော
 ကိရိယာသုံးခုမျှကို ငဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 တဿ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏လည်းကောင်း။ အညာယပိ၊ တပါးသော ဘိက္ခုနီမ၏
 လည်းကောင်း။ ရဟောပေက္ခနဿာဒသမ္ဘဝေ၊ အိတ်ကွယ်ခြင်းကို ငဲ့ခြင်း၌
 သာယာခြင်း၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော
 ဘိက္ခုနီမတို့၏။ ဧကတ္တသမ္ဘဝတော စ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်လည်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သာမိတံ၊ ပြီး၏။ (၃၇၄)
 “ဟတ္ထပါသံ ဝိဇဟိတာ သန္တိဋ္ဌတိ ဝါ သလ္လပတိ ဝါ”တိ တွေ့ကမေဇ၊
 ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နိကဏ္ဍိကံ ဝါဇပေတိ”တိ၊
 ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဟတ္ထပါသာတိက္ကမေ၊ ဟတ္ထပါသံကို
 လွန်ခြင်း၌။ အသမ္ဘဝတော၊ ထို နိကဏ္ဍိကဇပုန၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။
 န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တဿ တတိယဿ ပဒဿံ၊ ထို နိကဏ္ဍိကံ ဇပေတိ-ဟူသော
 တတိယပုဒ်၏။ ဝါ၊ ပုဒ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်

၁။ ပစ္စိန္ဒတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ သမ္ဘဝန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ ဒုတိယိကံ ဝါ ဥယျောဇေတိ”
တိ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။
ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ ဝိဇဟိတော၊ စွန့်၍။ သန္တိဋ္ဌတိ ဝါ၊ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့။
သလ္လပတိ ဝါ၊ ပြောမူလည်း ပြောအံ့။ ဒုတိယိကံ ဝါ၊ အဖော်ဖြစ်သော
သိက္ခာနိမိတ်မူလည်း။ ဥယျောဇေတိ၊ နှင်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ယက္ခေန၊ ဝါတိအာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သေ နယော၊ နည်းရှိ၏။
တတ္ထ၊ ထို ယက္ခေန ဝါ-အစရှိသော ပါဠိအစဉ်၌။ “ဟတ္ထပါသေ”တိ ဝါ၊
ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဟတ္ထပါသံ ဝိဇဟိတော”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုသနည်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်
ပါးသော အရပ်တို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌတ္တာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
အနာပတ္တိဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ အ သမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။
“နိကဏ္ဍိကံ ဝါ ဇပေတိ”တိ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
စေ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးအံ့။ ကရဏိယေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။
နိကဏ္ဍိကံ ဝါ ဇပေတိတိ၊ ရှိ။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။
နိကဏ္ဍိကံ ဝါ ဇပေတိတိ၊ ရှိ။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ အထ၊ ယိုသို့ဖြစ်လျက်။
ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုသနည်း။ ဣတိ စေ၊ အံ့။ အနဝဇ္ဇကထာယံ၊
အနဝဇ္ဇကထာ၌။ နိကဏ္ဍိကဇပေနေ၊ နား၏အနီး၌ ပြောဆိုရာ၌။ ပယောဇနာ
ဘာဝါ စ၊ အကျိုးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။
ဥဒါယိံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ စ၊ မြစ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။

ဒု-တ-စ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၅၆။ “ကုလံ နာမ စတ္တာရိ ကုလာနိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
တိတ္ထိယာရာမေ၊ တိတ္ထိတို့၏ အရံ၌။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿ၊
၏။ ကုလဝေါဟာရာဘာဝတော၊ ကုလဟူသော ဝေါဟာရအထူး မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ခတ္ထိယာဒိပရိယာပန္နတ္တာ၊ ခတ္ထိယ အစရှိသည်တို့၌
အကျိုးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုတိတ္ထိအရံ၏။ ကပ္ပိယဘူမိတ္တာ၊

ကပ္ပိယဘူမိ ဖြစ်သောကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုကပ္ပိယဘူမိ ဖြစ်သောကြောင့် မသင့်-ဟူသော စကားကို။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယတာဝုတ္တ ခတ္တိယာဒိနဉ္စ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ခတ္တိယအမျိုး စသည်တို့ ၏လည်း။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ် သော်လည်း။ ဂေါစရကုလံ၊ ဆွမ်းခံအပ်သော အမျိုးကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်၌။ အဓိပေတံ၊ ဤ။ “ဥပစာရော၊ သည်။ ဒွါဒသဟတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဤ။

ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဂ ၆၀။ “နိသိဒန္တိယာ ကော၊ နိပဇ္ဇန္တိယာ ကော”တိ၊ ကော-ဟူ၍။ အဝတော၊ ၍။ “နိသိဒိတော ဂစ္ဆန္တိယာ”တိ အာဒိ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဂမနပစ္စယာ၊ သွားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သော အာပတ္တိ၊ ဤအာပတ်သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗံ ဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိယောသာနာဓိပ္ပာယဝသေန၊ အိပ်ခြင်း၊ နေခြင်း တို့၏ အဆုံးကို ပြုလိုသဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ “နိသိဒိတော နိပဇ္ဇန္တိယာ ဒေ”တိ ဝစနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဂမနံ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်၌။ နာဓိပေတံ၊ မလိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တထာ၊ ဤ။ “နိပဇ္ဇိတော နိသိဒန္တိယာ ဒေ”တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဤ။ “နိပဇ္ဇိတော နိသိဒန္တိယာ ဒေ”တိ၊ ၍။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “တသ္မိံ အဘိနိပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ခုန္တံ ပါစိတ္တိယာ န”န္တိ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အနိသိဒိတောပိ၊ မထိုင်မူ၍လည်း။ နိပဇ္ဇနသမ္ဘဝတော၊ အိပ်ခြင်း၏ ဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ (၃၇၅) နိပဇ္ဇနတ္ထာယ၊ အိပ်အံ့သောငှာ။ နိသိဒိတော၊ ၍။ နိပဇ္ဇန္တိ ယာ၊ အိပ်သော ဘိက္ခုနီမအား။ နိပဇ္ဇနကပယောဂတ္တာ၊ အိပ်ခြင်းပယောဂ ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်။ ကော အာပတ္တိ၊ အာပတ်တခုသာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၆၇။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ခုဉ်။ “သန္တရိတွာ ဝါ သန္တရာပေတွာ ဝါ”
 တိ၊ ခုဉ်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ခုဝပညတ္တေ” တိ၊ ခုဉ်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော၊
 ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဆဋ္ဌေ၊ ပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပကတိယာ၊
 ဖြင့်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော။ အာသနေ ပန၊ ခွဲကား။ အထ ယဒိ၊
 အကယ်၍။ အဘိနိသိဒတိ ဝါ၊ နေမူလည်းနေအံ့။ အဘိနိပဇ္ဇတိ ဝါ၊
 အိပ်မူလည်းအိပ်အံ့။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ အညတ္တ၊
 တပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌။ ခုဝပညတ္တံ၊ အမြဲခင်းအပ်၏။ အထ ယဒိ၊ ခုဉ်။
 ဣမ၊ ပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သန္တရိတွာ ဝါ၊ မိမိခင်း၍လည်းကောင်း။
 သန္တရာပေတွာ ဝါ၊ သူတပါးကို ခင်းစေ၍လည်းကောင်း။ အဘိနိသိဒတိ ဝါ၊
 အံ့။ အဘိနိပဇ္ဇတိ ဝါ၊ အံ့။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဥဘယတ္တာပိ၊
 နှစ်ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ပဉ္စမေ၊ ပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။
 အနာပုစ္ဆာ၊ ခုဉ်။ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲငြားအံ့။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ခုဉ်။ မာတိကာယံ၊ ခုဉ်။ ဝုတ္တကာလတော၊
 ဆိုအပ်သောကာလမှ၊ အညကာလသ၊ တပါးသောကာလကို။ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊
 မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။
 တက္ကောတိ၊ ခုဉ်။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်း
 လည်း။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲအခါ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ သော။ အာ
 ပတ္တိ၊ သည်။ နော အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဒိတ္တိကေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဒိဝါ၊
 ခုဉ်။ အာပဇ္ဇတိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နော အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ
 အာဒိတ္တိကေ စ၊ ဤသို့ အစမှိုသောတိက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကကာယံ၊
 ခုဉ်။ ဣမ၊ ပုဒ်၌။ ပဉ္စမ ဆဋ္ဌ သတ္တမသိက္ခာပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ သင်္ဂဟိ
 တာပတ္တိနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော အာပတ်တို့ကို။ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံး
 သပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ တိဝိဓကာလေ၊ သုံး
 ပါး အပြားရှိသော ကာလ၌။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဧတံ၊ ထို
 သိက္ခာပုဒ်အမည်ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြားသဖြင့်။ မဟာပဒေသနယာနုလေ၊ ပထမကော၊
 မဟာပဒေသနည်းအား လျော်သောကြောင့်တည်း။

သတ္တမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီ။

၈-အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၆၉။ အဋ္ဌမေ၊ ပုဒ်ဌိ။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၇၅-၇။ ဒုဂ္ဂါဟဝသေန ဝါ၊ မကောင်းသော အယူ၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဂ္ဂါဟဝသေန ဝါ၊ ကောင်းသောအယူ၏ အစွမ်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ နည်းဖြင့်။ သပထကရဏော၊ ကျိန် ခြင်းကို ပြုသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာယံ၊ မာတိကာ၌။ “အတ္တာနံ ဝါ ပရံ ဝါ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ အတ္တာန မေဝ၊ ကိုလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ သပထံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား။ (၃၇၆) ကော၊ တချက် သော အာပတ်သင့်၏။ ပရမေဝ၊ သူတပါးကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ သပထံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို။ ကရေယျ၊ အံ။ ကော၊ သင့်၏။ ဥဘောပိ၊ မိမိကိုယ်၊ သူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ သပထံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ အံ။ တဿာ၊ အား။ ဒွေ အာပတ္တိယော၊ နှစ်ချက်သော အာပတ်တို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်ဌိ။ တိကဇ္ဈေ ဒေါ ပန၊ တိကအပိုင်းအခြားကိုလည်း။ ပရမေဝ၊ သူတပါးကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ သပထကရဏံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပဝတ္တော၊ ၏။

နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၈၂။ ဒသမေ၊ ပုဒ်ဌိ။ အနာပတ္တိဝါရော၊ သည်။ ရောဒနသေဝ၊ ငိုသောသူအားသာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဝဓဿ၊ ထုသောသူ အား။ န အာဂတော၊ မလာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာတိဗျသနာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗုဋ္ဌာပိ၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝဓတိ ဝေ၊ ထုသာ ထု၏။ န ရောဒတိ၊ မငို။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။

ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အနုကာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-နဂ္ဂဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-၂-ပဌမ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၈၃။ နဂ္ဂဝဂ္ဂဿံ၊ ဧ။ ပဌမဒုတိယာနိ၊ ပုဒ်တို့သည်။ ဥတ္တာနာနိ၊ ပေါ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ဌံ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။-
ဇန္တာဘရဉဒကပဋိစ္ဆာဒီဟိ၊ ရေချိုးအိမ်၊ ရေဖုံးလွှမ်းခြင်း စသည်တို့ကို။
အညတြ၊ ဤ။ တထာ၊ ထို ကိုယ်အချိုးစည်းဖြင့်။ ဝါ၊ မဝတ်၊ မရုံသဖြင့်။
နာယန္တဿ၊ ရေချိုးသော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း (သမ္ပန်)။ ဉဒကသာဠိကာယ၊ ရေသန့်တံ
ကို။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တော်သည်ပင်။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊
ထို ဉဒကသာဠိကာကို ဆောင်ရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ န စ ဝိဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့
တော်မူ။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကေ
မေ၊ တထည်တည်းကိုသာ၊ နိဝါသေတွာ ဝါ၊ ဝတ်၍သာလည်း
ကောင်း။ ပါရူပိတွာ ဝါ၊ ရုံ၍သာလည်းကောင်း။ နဟာယိတုံ၊ ရေချိုး
အံ့သောငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေါ ဌံ။
ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ပဌမ ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၉၄။ တတိယေ၊ ဌံ။ အန္တောစတုဟပဉ္ဇာဟံ၊ လေးရက်၊ ငါးရက်
အတွင်း၌။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပန္တိယာပိ၊ ချသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း။
အာပတ္တိ ဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ လိင်္ဂပရိဝေတ္တေ၊ လိင်ပြန်ရာ၌။
ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပန္တိယာ၊ ချသော ဘိက္ခုနီမအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။
ကဿ၊ မူကား။ တိကဒုက္ကဋ္ဌတ္တာ၊ တိကဒုက္ကဋ္ဌံ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
“သမ္ပဟုလာဟိ ဘိက္ခုနီဟိ၊ သဒ္ဓိန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ စတသောပိ၊ လေးယောက်
သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း။ သမ္ပဟုလာ၊ မည်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။
ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေါ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၇၇) ၈၉၈။ စတုတ္ထေ၊ ဌံ။ သင်္ခါဒ္ဓိစာရန္တိ ဧတေ၊ ဌံ။ သင်္ခါဒ္ဓိ
 အာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိတာနံယေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ခါဒ္ဓိတို့၏
 သာလျှင်။ အယံ ဝိဓိ၊ ဤ အစီအရင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာသံ၊
 တပါးကုန်သော သင်္ခါဒ္ဓိတို့၏။ အယံ ဝိဓိ၊ သည်။ န ဟောတိ ကိရ၊
 မဖြစ်သတတ်။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ခါဒ္ဓိစာရ-ဟူသောပုဒ်၌။ တိစိဝရေ ဝေ၊
 တိစိဝရိကံသင်္ခါဒ္ဓိ သာလျှင်။ ဝိပုဝါသပစ္စယာ၊ ကင်းခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ အန္တောစိဝရကာလေပိ၊ သင်္ခါဒ္ဓိ
 ကာလအတွင်း၌လည်း။ ပညာဟိကံ၊ ငါးရက်ရှိသော။ သင်္ခါဒ္ဓိစာရံ၊ သင်္ခါ
 ဒ္ဓိစာရ-ဟု ဆိုအပ်သော ငါးထည်သော သင်္ခါဒ္ဓိကို လဲလှယ်ခြင်းကို။ အ
 တိက္ခာမေန္တိယာ၊ လွန်သော ဘိက္ခုနီမအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာ
 တည်း။ “ဧတေဟိ စိဝရေဟိ၊ တံနုဋ္ဌံ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း
 ခံခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝနုတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏ
 ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၀၆။ ပဉ္စမဿ၊ ပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဌံ၊ တာယ ဝါ အဝိပွ
 ဝါသာယာတိ၊ ၍။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

ပဉ္စမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉၀၇၊ ၉၀၁။ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ ပုဒ်တို့သည်။ ဥတ္တာနာနိ၊ ပေါ်ကုန်၏။

၈-အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၁၆။ သောကဇ္ဈာယိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ မာယာကာရာ ကိရ၊
 မျက်လှည့်သည်ဖြစ်သတတ်။ ဝိလုမ္ပကာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော အတတ်သည်
 တို့။ ဘဏ္ဍကာ၊ ငြင်းခုံတတ်သော အတတ်သည်တို့။ ဣတိ စ၊ လည်း။
 ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၂၀။ “ကထံ ဟိ နာမ အတိက္ကာမေဿတီ”တိ။ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ထုလ္လံနန္ဒာ၊ သည်။ စီဝရကာလသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလသမယကို။
အာဂမေထ၊ ငုံ့ကုန်လော့။ ဣတိ ဝတှာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အတိက္ကမာပေသိ၊
လွန်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁၀-ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၇၀) ၉၂၇။ ဒသမေ ပုဒ်ဌံ။ ဧကကုလံ တေဒဝေါစုန္တိ ဧတ္ထ၊
ဌံ။ ကုလံ နာမ၊ သည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုအိမ်ဌံ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုဝစနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။

ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

နဂ္ဂဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၄-တုဝဋ္ဌဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၃၄-၅။ ဧကောယ နိပန္နာယ အပရာ နိပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ ပါစိတ္တိယဿာ
တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “ဥဘိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမကိုတင်လည်း။ ပဌမ
နိပန္နာယ၊ ရှေးဦးစွာအိပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ အနုဋ္ဌာပနာ၊ မထခြင်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာ၊ ဤ။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ကိရိယာ ကိရိယံ၊ တည်း။ ဣတိပိ၊
သို့လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အဋ္ဌ
ကထာယ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ကိရိယ”န္တိ၊ ဤ။
အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကဿာ၊
အဘယ်ဘိက္ခုနီမအား။ အာပတ္တိံ၊ နည်း။ ဣတိ-ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ နိပဇ္ဇနကိရိယံ၊ အိပ်ခြင်းကိရိယာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥဘိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်
ယောက်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း။ အာပတ္တိံ၊ သင့်၏။ ဣမဿ၊
၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဌံ။ “ဝဝတ္တာနံ ဒဿေတှာ”တိ၊ ဤ။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဝတ္တာနံ၊ အပိုင်အခြားအမှတ်ကို။ ကတှာ၊
ဤ။ နိပဇ္ဇတံ၊ ဌာ။ န ဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပုလတရေ၊ အလွန်ပြန်ကျယ်သော အိပ်ရာဌံ။ ဝဋ္ဌတိ၊

၏။ ဣတိ။ သို့။ ဧကေ။ တို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ (ဝိပုလဝါရေ၊ ဟူ၍ လည်း ဋီကာပါဌ်ရှိ၏) “အန္တရံ၊ အခြားကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇိတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဌတိ။ ၏။” ဣတိ။ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ လိခိတံ၊ ၏။
 ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၄၀။ ဝဝတ္ထာနံ ဒဿေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဥပရိ၊ ဌံ။ ပါရုပနမိ၊ အရုံကိုမူလည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သြဘောဂံ၊ အခွေကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥသိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ သြတာရေတိ၊ ချအံ့။ ဝဋ္ဌတိ။ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ဧကေ။ တို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ ဝဝတ္ထာနဉ္စ၊ ပိုင်းခြားသော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်းသောအရာ၌။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ တုဝဋ္ဌေန္တိယာ၊ အိပ်သော ဘိက္ခုနီမအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကိုရိယာကိရိယ”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၇၉) ၉၄၁။ အတ္တနော၊ ၏။ သဇ္ဈာယနဌာနေ၊ သရဇ္ဈာယ်ရာ အရပ်၌။ ဝုဗ္ဗတရာ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာအံ့။ ဝန္တနကာလေ ဝါ၊ ရှိခိုးသော အခါ၌မူလည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာအံ့။ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ၊ ပန်ဖွယ် ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ သြဝရကေ၊ အခန်းတိုက်၌။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သြဝရကေ၊ ဌံ။ မဟာထေရီ၊ သည်။ ဝသတိ၊ အံ့။ အထ၊ သော်။ သမ္ပုခေ၊ ဌံ။ ဣတရာ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကြီး၏။ ဥပစာရတ္တာ၊ ဥပစာရဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ။ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉၄၆၊ ၉၅၀။ စတုတ္ထပဉ္စမသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ တည်း။

၆-ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၅၆။ ဂဟပတိ နာမ၊ မည်သည်ကို။ သဟဓမ္မိကေ၊ တို့ကို။ ဌပေ-
တု၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနာ ဝါ၊ ရဟန်း
နှင့်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေန ဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ အနန္တလော
မိကေန၊ မလျော်သော။ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောခြင်းဖြင့်။ သံသဋ္ဌာပိ၊ ရော
နှောသော ဘိက္ခုနီမကိုလည်း။ န သမနုဘာသိတဗ္ဗာ၊ မဆုံးမအပ်။ ဣတိ
အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ ဝေ၊ ဖြစ်သင့်သည်သာတည်း။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၉၆၁-၅။ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
တည်း။

၉-နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၆၉။ ဧကိန္ဒြိယန္တိတ္ထေ၊ ဌ။ ကာယိန္ဒြိယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧကိန္ဒြိ
ယံ၊ တခုသော ဣန္ဒြိယ၏ဟူ၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌဖြစ်ကုန်သော။ အစေလကာနံ၊
အစေလကတိတ္ထိတို့၏။ မတံ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာပိလာ ပန၊
ကာပိလတို့သည်ကား။ “ပဉ္စိန္ဒြိယာ” တိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယကုန်၏ ဟူ၍။
မညန္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သစက္ခကတ္တာ၊ စက္ခုရိသော
ကြောင့်။ အလာဗုမာလုဝါဒယော၊ ဘူးနွယ်၊ မာလောနွယ် အစရှိသည်တို့
သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အာလမ္ပနံ၊ မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သသောတကတ္တာ၊ သောတရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ကဒလိယော၊ ငှက်ပျောပင်တို့သည်။ မေသဂဇ္ဇိတံ၊ မိုးချုန်း
သော အသံကို။ သုတု၊ ရှိ။ ဂပ္ပံ၊ အဖုံးကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။ သဃာန
ကတ္တာ၊ သာနရှိသောကြောင့်။ ပနသာဒယော၊ ပိန္နဲစသည်တို့သည်။ ကုဏပ
ဂဇ္ဇေန၊ အပုပ်တို့၏ အနံ့ဖြင့်။ ဖလန္တိ၊ သီးကုန်၏။ သဇိဝုကတ္တာ၊ လျှာရှိ
သောကြောင့်။ ယေန၊ အကြင်အမြစ်တည်းဟူသော လျှာဖြင့်။ ဥဒကံ၊
ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ အမြစ်ဖြင့် ရေကိုသောက်
တတ်သောကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ “ပါဒပါ”
တိ၊ ရှိ။ ဝံစန္တိ၊ ကုန်၏။ သကာယပသာဒတ္တာ၊ ကာယပသာဒ ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသမ္ပဿောန၊ မိန်းမကိုအတွေ့ဖြင့်။ အသော

ကရုက္ခာ၊ အသောကမည်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ဃာတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။
 (၃၀၀) ၉၇၀။ ဣဓ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဝဿဇ္ဈေဒေန၊ ဝါ ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဝါ၊ ဝါဆိုကပ်၍။ (အာပဇ္ဇိတွာ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ အာပဇ္ဇိတွာ ဝါဆိုကပ်ရောက်ပြီး၍-ပေး)။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ စာရိကာ၊ သွားသော ဘိက္ခုနီမည်။ စရဏပစ္စယာ၊ သွားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ယဒိ၊ ၍။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ အဝသိတွာ၊ မဆိုမူ၍။ စရတိ၊ သွားအံ့။ အဝဿပ ဂမနပစ္စယာ၊ ဝါသို့ မကပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ပုဒ်၌ကား။ “အန္တောသတ္တာ ဟေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တိယာ၊ သွားသောဘိက္ခုနီမအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ သတ္တာဟကရဏိ ယေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၉၇၂။ ကေနစိ ဥဗ္ဗာဠာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ဝဿဇ္ဈေဒေန ကာရဏေန၊ ဝါပြတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြင့်။ ဣတိ နော တက္ကောတိ၊ ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ စာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ဣဒံ ပဉ္စ၊ ဤအမေးကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဂဏ္ဍိပုဒ်တို့၌။ န ဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်။ အနန္တရ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “အန္တမသော ဆပ္ပဉ္စယောဇနာနိပီ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သော စ၊ ထို ဆပ္ပဉ္စယောဇနာသည်လည်း။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေါ မညေ၊ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒ ဖြစ်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

နဝမာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၇၃။ ဒသမေ၊ ပုဒ်၌။ “အာဟန္တရိကာ”တိ၊ ၍။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ် ကုန်သတတ်။

ဒသမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 တုဝဋ္ဌဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ဝိတ္တာဂါရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၇၈။ ကိဋ္ဌနဥပဝနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကဉ္စိနဂရဿ၊ ကဉ္စိမြို့၏။
 နဂရူပဝနံ ဝိယ၊ မြို့၏အနီး ဥယျာဉ်ကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥယျာနံ နာမ၊ မည်
 သည်ကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြို့၏ အနီး၌လျှင်။ နန္ဒဝနံ၊ နန္ဒဝန် အမည်ရှိသော။
 ဥယျာနံ ဝိယ၊ ဥယျာဉ်ကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ “တတ္ထေဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌လျှင်။
 ဌတုာရပ်၍။ တံ တံ ဒိသာဘာဂံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်ကို။ ဝိလောကေတုာ၊
 ကြည့်၍။ ပဿန္တိယာ၊ မြင်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ပါဠေက္ကာ၊ အသီးဖြစ်
 ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ပါဠေ၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ “အနုဒ္ဓရမာနာ” တိ၊
 ဟူ၍။ ယံ ပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပဒံ၊ သည်။ ဧကသ္မိံ ယေဝ
 ဒိသာဘာဂေ၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌သာလျှင်။ ဣတိ အတ္တိ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပစာရောပိ၊ သည်
 လည်း။ ဒွေ လေချပါတော၊ ခဲနှစ်ကျတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂-ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၈၁) ၉၈၄။ “အာဟာရိမေဟိ ဝါဠေဟိ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 “အသံဟာရိမေနာ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသော။ ပါဠေ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ “ဝိသု၊ အသီး။ ကတုာ၊ ပြုပြီး
 ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ တေဟိ ဝါဠေဟိ၊ ထိုသားရဲတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကဲ့။”
 ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ ဝါဠေပေ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဥဋ္ဌပေတုာ၊ ပေါ်စေ၍။ ကတပါဒံ၊
 ပြုအပ်သော အခြေရှိသောအင်းပျဉ်ကို။ “ပလ္လက္” န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ “အသံဟာရိမေဟိ၊ မချိုကြေနိုင်
 ကုန်သော။ ဝါဠေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်မူလည်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ်ကို။ ပရိဘုဉတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနာဘာဝတော၊ ဤသို့
 ပါဠိမရှိသောကြောင့်တည်း။

ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃-တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၀၈။ “ဥဇ္ဇေဝဇ္ဇေဝေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဟတ္ထပ္ပဿာရဏော၊ လက်ကို ဆန့်
ခြင်းကြောင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုသို့ရေးခြင်းသည်။ န ယုတ္တံ၊
မသင့်။ ကဿော၊ မူကား။ “ယတ္တကံ၊ အကြင် မျှလောက်သောချည်ကို။
ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အဉ္စိတံ၊ ငင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မိံ၊ ထိုမျှလောက်
သော ချည်ကို။ တက္ကမ္ပိ၊ ဝင်ရိုး၌။ ဝေဌိတေ၊ ရစ်သည်ရှိသော်။ ဧကော
အာပတ္တိ၊ အာပတ်တချက်သင့်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။

တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၄-စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၉၉၃။ “ယာဂုပါနေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ယာဂုဒါနေ၊ ယာဂုကို လှူရာ၌။” ဣတိ
လိခိတံ၊ ဧ။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ “မာတာပိတုနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှာ။
ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၉၉၄။ ပဉ္စမသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ တည်း။

၆-ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၀၀၁။ ဆဋ္ဌေ၊ ပုဒ်၌။ ဘိက္ခုဝိဘဂေါ၊ ဌံ။ အစေလကသိက္ခာပဒေန၊
နှင့်။ ဧကပရိစ္ဆေဒံ၊ တူသော အဆုံးအဖြတ်ရှိ၏။ ဣမ၊ ပုဒ်၌။ အဂါ
ရိကော၊ သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ တသ္မော၊ ကြောင့်။ “အသာဓာ
ရဏ”န္တိ၊ ဤ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁၀၀၃-၈။ သတ္တမဋ္ဌမေသု၊ တို့၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၉-နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၈၂) ၁၀၁၅။ “ဝိလနမန္တံ၊ ဝိလနမန္တန်ဟူသည်ကား။ ဒါရုသာရ
ဝိလံ၊ သစ်သားနှစ်တံသင်းကို။ မန္တေတော၊ မန်း၍။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပဝေ
သေတော၊ ထည့်၍။ မာရဏမန္တံ၊ သေစေတတ်သော မန္တရားတည်း။ နာဂ-

မဏ္ဍလံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ နာဂရောဓမန္တံ၊ နဂါးတို့ကို တားမြစ်
တတ်သော မန္တန်တည်း။ (မြေစည်းသား မန္တာန်တည်း)။ ပိဋ္ဌာဒိဟိ ဝါ၊
မုန့်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိက္ခေပံ၊ အဝန်းကို။ ကတု၊ ရှိ။ တတ္ထ၊ ထို
အဝန်း၌။ ဂုတ္တတ္ထာယ၊ လုံစိမ့်သောငှာ။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဝေသေန္တိ၊
သွင်းကုန်၏။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။

နဝမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀၁၇။ ဒသမသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ တည်း။
စိတ္တာဂါရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-အာရာမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၀၂၁။ ပဌမသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ တည်း။

၂-ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၀၃၀။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောက်ျားကို။ စေ အက္ခော
သတိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးအံ့။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊
၏။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ စေ အက္ခောသတိ၊ အံ့။ ဩမသဝါဒေန၊ ဖြင့်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဩမသဝါဒေ၊ ပုဒ်၌။ သမ္ပုခါဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။
ရဟတိ၊ ရောက်၏။ ဣဓ ပန၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ ပရမ္ပုခါပိ၊ မျက်ကွယ်၌
လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

တတြ ဝစနေ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ -ဘိက္ခု
ဝိဘင်္ဂေ ၌။ ဩမသဝါဒသိက္ခာပဒေ၌။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အနုပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊
၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ကတု-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂေပိ၊
၌လည်း။ ဩမသဝါဒသိက္ခာပဒေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၎င်း။ အနုပသမ္ပန္န
ဋ္ဌာနေ၊ အနုပသမ္ပန္နအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ ဣဓ
စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ လူသာမဏေကို။ အက္ခောသနေ၊
ဆဲရေးခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ၎င်း။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊
ကို။ အက္ခောသနေ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဣမာနိ ဒွေ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊ ရဟန်း၌။ သံသန္တိယမာ
နာနိ၊ နှီးနှောအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န သမေန္တိ၊

မညီကုန်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သမေန္တိ၊ ညီကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားအစဉ်၌။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ သြမသဝါဒ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အနုပသမ္ပန္နောတိ၊ ရှိ။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်အဆုံးအဖြတ်၌။ ယုတ္တံ၊ အသင့်တည်း။ ပရိဘာသေယျာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊ တို့ကို။ အညည၊ ကြည့်၍။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ တေသု၊ ထိုအက္ခောသဝတ္ထုတို့တွင်။ အည တရသ္မိံ၊ တပါးပါးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သြမသဝါဒပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ (၃၀၃) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့် သနည်း။ သြမသဝါဒေ၊ သြမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်၌။ ပါဠိမုတ္တကအက္ခော သေဟိံ၊ ပါဠိတော်မှ လွတ်သော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌောကာသေ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအရာ၌။ ဣဒံ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ တေဟိံ၊ ထို အက္ခောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ နိဒ္ဒဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဗာလာ ကော”တိ၊ ရှိ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဂတ ပဒါနံယေဝ၊ လာသောပုဒ်တို့၏သာ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပရိဘာသနံ၊ ဆဲရေး ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀၃၃။ တတိယသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥပ္ပာနတ္ထမေဝ၊ တည်း။

၄-စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၀၃၄။ နိမန္တိတာ ဝါ ပဝါရိတာ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပေါရာဏ ဂဏ္ဍိပဒေ၌။ တာဝါစွာ။ ဧဝံသ္မိံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပဝါရိတာပိ၊ ပဝါရိတ်သင့်သော် လည်း။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ ဘောဇ္ဇ ယာဂုံ၊ ဟင်းစပ်ယာဂုကို။ ဘုဒ္ဓိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ယာဂု ပန၊ သည်ကား။ ခါဒနိယ ဘောဇနိယသင်္ချံ၊ ခါဒနိယ ဘောဇနိယဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်

၁။ အက္ခောသေ (ဆဋ္ဌ)

အပ်သော ဆွမ်းရှိသော။ ဘိက္ခုနီပိ၊ သည်လည်း။ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်း
ခံ၍။ ဘုဉ္ဇိတုကာမာ၊ စားလိုသော်။ သာမိကော၊ ဆွမ်းရှင်တို့ကို။ အပလော
ကေတွာ ဝေ၊ ပန်၍သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၎င်း။ ပရမ္ပရ
ဘောဇနာပတ္တိ၊ ပရမ္ပရဘောဇနကို စားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအာပတ်သည်။
ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်အပ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။
တံ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ ဝါ၊ စား၍မူလည်း။ အဘုဉ္ဇိတွာ ဝါ၊ မစား
၍မူလည်း။ ပဝါရိတာ၊ မြစ်မိအံ။ ဝါ၊ ပဝါရိတ်သင့်အံ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။
ကာရာပေတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ အကပ္ပိယ
နိမန္တနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တိယမာနာ၊ ဖိတ်အပ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ဒွေ
နိမန္တနာနံ၊ တို့ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုဉ္ဇေ၊ ခံခြင်းငှာလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။
ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖိတ်ရာ၌။ “ပဝါရိတာပိ၊ နိမ
သည်လည်း။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပါတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပါဠိယံ၊ ချွဲလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇေ၊ ချွဲလည်းကောင်း။
အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟံ သစ္စံ၊ ၎င်း။
“နိမန္တိတာ အပ္ပဝါရိတာ ယာဂုံ ပိဝတိ” တိ၊ ပိဝတိဟူ၍။ ပါဠိယံ၊ ချွဲ။
ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတြ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သိက္ခာပဒ
ဝဏ္ဏနာပုဗ္ဗင်္ဂမသန္နိဋ္ဌာနံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဖွင့်ခြင်းလျှင် ရွှေ့သွားရှိသော အဆုံး
အဖြတ်တည်း။-နိမန္တိတာ ဝါ ပဝါရိတာ ဝါတိ ဣတ္ထ၊ ချွဲ။ ဝါ-သဒ္ဓေန၊
ဝါ-သဒ္ဓါဖြင့်။ အကပ္ပိယနိမန္တနေန၊ မအပ်သော ဖိတ်ခြင်းဖြင့်။ နိမန္တိတာ၊
ဖိတ်အပ်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ အပ္ပဝါရိတာ၊ ပဝါရိတ်မသင့်ပဲ။ ယာဂုံ၊
ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ခါဒနိယံ ဝါ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဘောဇနိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သာမိကာနံ၊ အရှင်တို့၏။
ဝါ၊ တို့ကို။ အပလောကနာ၊ ပန်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ခါဒေယျ
ဝါ၊ ခဲမူလည်း ခဲအံ။ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ စားမူလည်း စားအံ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၎င်း။
ပရမ္ပရဘောဇနာဘာဝေန၊ ပရမ္ပရဘောဇန၏မရှိသဖြင့်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။
ကော ဂုဏော၊ အဘယ်ကျေးဇူးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊
သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧတသံ၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား။ ဂုဏလာဘော၊ ဂုဏ်ကို
ရခြင်းသည်။ န ဇာတော၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်ကား။ ပါကဋတရံ၊ အလွန်
ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝိကပေတွာ၊
ဝိကပုနာပြုကုန်၍။ မိဿေတွာဝ၊ ရော၍လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။
သမယေ၊ ချွဲ။ ယကာသုဝံ၊ အလိအတိုင်း။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာ
အပလောကနေန၊ ဤသို့ပန်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ လဘန္တိ၊

ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပဝါရိတာ ဝါ၊ ပဝါရိတ်သင့်
 သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်းကောင်း။ အနိမန္တိတာ ဝါ၊ မဖိတ်အပ်သော
 ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ အချို့ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာ
 ပေတွာ၊ ရှိ။ ဂိလာနာတိရိတ္တမ္ပိ၊ ဂိလာနာတိရိတ်ကိုလည်း။ န လဘန္တိ၊
 မရကုန်။ နိမန္တိတာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝါရိတာ စ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ယာဂုမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ အပလောကေတွာပိ၊
 ပန်၍လည်း။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတပွံ၊ ၎င်း။

စတုတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 အာရာမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-၈ ဣနိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁-ပဌမာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၃၈၄) ၁၀၆၇။ “ဂဗ္ဗိနိ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒဿနာဒီဟိပိ၊ မြင်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဂဗ္ဘသမ္ဘဝတော၊ ပဋိသန္ဓေ၏ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပဒဘာဇနေပိ၊ ဌ်ကား။ ပဝါရိတဘာဝေါ၊ ပဝါရိတ်အဖြစ်
 သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။

၁၀၇၄။ ဓာတိ ဝါတိ ဣတ္ထ၊ ဌ်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ သာမိကာနံ၊
 အရှင်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အာဟဋေ၊ ချီပိုး ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ ဝဇေတိ၊ ကြီးစေ၏။ မာတာပိ၊ သည်လည်း။ တထာ၊ တူ။
 ဝဇေတိ၊ ကြီးစေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဂဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၈၀။ “သိက္ခမာန”န္တိ ပါဌံ၊ သိက္ခမာနံ-ဟူသော ပါဌ်ကို။ ဒီပ
 ဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌နေသော ဆရာတို့သည်။ ရောစေန္တိ၊ နှစ်သက်
 ကုန်၏။ ကိရိယာကိရိယတ္ထာ၊ ကိရိယ အကိရိယ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
 ဇမ္ဗုဒီပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗုဒီပကျွန်း၌ နေကုန်သော ဆရာတို့သည်။ “သိက္ခ
 မာနာ”တိ ပါဌံ၊ ကို။ ရောစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏။ အတ္ထော၊
 ကား။ သိက္ခာဓမ္မမာနနတော၊ ကျင့်အပ်သောတရားကို မြတ်နိုးတတ်သော
 ကြောင့်။ သိက္ခမာနာ၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣဓ၊ ပုဒ်၌။
 ကိရိယာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သညာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပေ
 တာ၊ ၎င်း။ တောသု၊ ထို ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌။ အသိက္ခိတာ၊

မကျင့်သော သာမဏေမကို။ ဝါ၊ မကျင့်သော သိက္ခမန်မကို။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ဥပဇ္ဈာယိနီအာဒီနံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအစရှိသည်တို့အား။ အာပတ္တိဘာဝါ၊ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်မ၏။ “တဿာ၊ ထိုပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမအား။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၈၂။ ဓမ္မကမ္မေတိ ဧတ္ထ၊ ။ ဥပသမ္ပဒကမ္မံ၊ ကို။ အဓိပေတံ၊ ။

၁၁၁၂။ ဝုဋ္ဌာပိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ။ သာမဏေရိဘူမိတော၊ သာမဏေမဘုံမှ။ ယာယ ထေရိယာ၊ အကြင်မထေရ်မသည်။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ၊ ပဉ္စင်းလောင်း သာမဏေ သိက္ခမာန်ကို။ ဝုဋ္ဌပိတာ၊ ထစေအပ်၏။ ဝါ၊ ပဉ္စင်းခံအပ်၏။ သာ ထေရိ၊ သည်။ ဝုဋ္ဌာပိတာ နာမ၊ မည်၏။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ အထူးပြုခြင်း အကျိုးငှာ။ “ပဝတ္တိနိ”န္တိ၊ ။ ရှိ။ အာဟ၊ ။

ပဋ္ဌမာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီ။

ဂဗ္ဗိနိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ကုမာရိဘူတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂-ဒုတိယာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၁၂၄။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌာရသဝဿာယ ကုမာရိဘူတာယ။ပ။ သိက္ခာသမ္ပုတိံ ဒါတု”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တဝစနံ ဝိယံ၊ ဟောသောပါဠိကဲ့သို့။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသဝဿာယ ဂိဟိဂတာယ။ပ။ သိက္ခာသမ္ပုတိံ ဒါတု”န္တိ၊ ။ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပရိပုဏ္ဏဒ္ဓါဒသဝဿာယ ဧဝ၊ ပြည့်သော ဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂိဟိဂတာယ၊ ဂိဟိဂတဖြစ်သော သိက္ခမန်အား။ သိက္ခာသမ္ပုတိံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဂိဟိဂတာယ၊ ဂိဟိဂတဖြစ်သော သိက္ခမာန်အား။ သိက္ခာသမ္ပုတိံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဒသဝဿာယပိ၊ ဆယ်နှစ်ရှိသော သိက္ခမာန်အားလည်း။ (၃၈၅) ဝဒုတိ၊ ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒုတိ၊

၁။ ဝုတ္တံ ဝိယ(ဆဋ္ဌ)

နည်း။ “ပရိပုဏ္ဏဒ္ဒါဒသဝဿံ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်ပြည့်သော သိက္ခမာန်ကို။ ပရိပုဏ္ဏသညာ၊ ပြည့်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဠာပေတိ၊ ပဉ္စင်းခံအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ‘ပရိပုဏ္ဏဒ္ဒါဒသဝဿံ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်ပြည့်သော။ ဂိဟိဂတံ၊ သော ။ပ။ သိက္ခိတသိက္ခံ၊ ကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော သိက္ခမာန်ကို။ ဝုဠာပေတိ၊ ခံအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။’ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣမိနာ ပရိဟာရေန၊ ဤ အဖြေဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒသဝဿာယ၊ သော။ ဂိဟိဂတာယ၊ သော သာမဏေအား။ သိက္ခာသမ္ပုတိ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “ဂိဟိဂတာတိပိ၊ ရှိလည်း။ ဝတ္တံ၊ ဌာ။ န ဝုဠာပေတိ၊ မသင့်။’ ဣတိ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌။ သစေဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကမ္မံ ကုပ္ပတိ”တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

၁၁၄၆။ အဟမေဝ နှန ။ပ။ အလဇ္ဇိနီ၊ ယာ သံသောတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဗာလာ နှန၊ မိုက်သလော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ယံ သံသော”တိပိ၊ ရှိလည်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တတ္ထိ၊ ထိုပါဠိ၌။ ယံ ယသ္မာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒေတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဗာလာ နှန၊ မိုက်ရာသလော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၁၁၅၉။ ပုရိသသံသဠာ၊ ယောကျ်ားနှင့် ရောနှောခြင်းရှိသော။ ကုမာရကသံသဠာ၊ သတို့သားတို့နှင့် ရောနှောခြင်းရှိသော။ စက္ကံ၊ ကြမ်းသော။ သောကာဝါသာဝ၊ သောကကို လိုက်သော သာမဏေမကိုသာလျှင်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ သိက္ခမာနာတိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ ပဒဘာဇနေ ဝေ စ၊ ပဒဘာဇနီ၌ပင်လည်း။ အယံ သိက္ခမာနာ၊ သည်။ “ဆသျှံ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သိက္ခိတသိက္ခာ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂဟိတသိက္ခတ္တာ စ၊ ယူအပ်သော သိက္ခာရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၎င်း။ ပရိပုဏ္ဏသိက္ခတ္တာ စ၊ ပြည့်သော သိက္ခာရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၁၁၆၆-၇။ ပဟူတံ ခါဒနိယံ ဘောဇနိယံ ပဿိတွာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ “သိက္ခမာနာယ၊ ၎င်း။ ဉာတကာ၊ တို့သည်။ သမ္ပာဒယိံသု ကိရ၊ စီရင်စေကုန်သတတ်။ ဝါ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတတ်။ တံ၊ ထိုသို့စီရင်သောခဲဖွယ်

ကို။ ပဿိတော၊ ရှိ။ ထေရေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ နှင်လိုက်၏။
 ဥယျောဇေတော၊ နှင်လိုက်၍။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။
 ဂဟေတော၊ ရှိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဆန္ဒဒါယကေ၊ ဆန္ဒပေးသောရဟန်းဌ။ ဂဏံ၊
 ဂိုဏ်းကို။ ကတော၊ ရှိ။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒံ၊
 ဆန္ဒကို။ ဆန္ဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ရှိ။ ကမ္ပံ၊ ကံကို။ ကာရာပေသံ၊
 ပြုစေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆန္ဒံ ဝိဿဇေ
 တောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဣဒံ ကမ္ပံ၊ ဤ
 ကံကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ‘ယထာသုခ’န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ရှိ။
 ဝိဿဇိတံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော ကောစိ၊
 အမှတ်မရှိသော။ မုခရော ဝါ၊ နှုတ်ကြမ်းသော သူသည်လည်းကောင်း။
 ဗာလော ဝါ၊ မိုက်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ‘ယထာသုခ’န္တိ၊ ဟူ၍။
 ကိဉ္ဇာပိ ဝဒတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ ထေရာယတ္တတ္တာ၊
 မထေရ်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရဿ၊ ၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုသည်။
 သတိယာ၊ သော်။ ဝိဿဇိတော၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသတိယာ၊
 ရှိသော်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။
 ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဂဟေတောဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊
 သည်ကား။ ပယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း။ ဂဟဏေပန၊ ယူရာ၌
 ကား။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သံဃတ္ထေရော၊ သည်။ စေ
 ဝိဿဇေတိ၊ စွန့်အံ့။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဂဟေတောဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဆန္ဒံ ဝိဿဇေတော ကာယေန ဝုဋ္ဌိတာယာတံ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။
 သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ‘အမုကမ္ပိ ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။
 ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဟတ္ထပိသံ၊ ကို။
 ဝိဇဟိတောပိ၊ ရှိသော်လည်း။ စေ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။
 နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ၏ရှင့်။ ပန-တထာပိ၊ သော်
 လည်း။ ဟတ္ထပိသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတောဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်။ တာ၊ တို့သည်။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း။”
 ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ရတ္တိပါရိဝါသိယေ၊ ညဉ့်သုံးရာ၌။ ဥပေါသထ
 ပဝါရဏာဝ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာသည်သာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အညံ၊ တပါး
 သော။ ကမ္ပံ ပန၊ ကံသည်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥပေါသထပဝါရဏာပိ၊ သည်လည်း။
 အနုပေါသထပဝါရဏဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပဝါရဏာနေ့ မဟုတ်သောနေ့၌။
 န ဝဋ္ဋန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတရံ၊ တပါးသော ကံသည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ ခပ်သိမ်း
 သော ကာလ၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (၃၀၆) ပရိသပါရိဝါသိယေ၊ ပရိသတ်သုံးရာ၌။

ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတော၊ မစွန့်မူ၍။ စတုသု၊ လေးယောက်သော ရဟန်း
 တို့သည်။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ စတုဝဂ္ဂကရဏိယေ၊ စတုဝဂ္ဂ
 သံဃာသည် ပြုအပ်သော။ အညသ္မိံ၊ တပါးပါးသော ကံ၌။ ပဉ္စသု၊ ငါး
 ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒသသု၊ တကျိပ်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသတိသု၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂတေသု၊
 သွားကုန်သည်ရှိသော်။ သေသေဟိ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိသု၊ အသီး
 အသီး။ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာပိ၊ သွား၍လည်း။ ပုန၊ တဖန်။
 သန္ဓိပ၊ တဌာနံ၊ စည်းဝေးရာအရပ်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၎င်း။ အဇ္ဈာသယပါရိဝါသိယေ၊ ၌။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတော၊ မစွန့်မူ၍။
 ယထာနိသိန္နာဝ၊ ထိုင်၍ နေမြဲတိုင်းသာလျှင်။ စေ နိသိန္နာ၊ အကယ်၍နေကုန်အံ့။
 ပုန၊ တဖန်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထပါသံ
 ကို။ အဝိဇဟိတော၊ မစွန့်မူ၍။ အပြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝတ္တံ၊ ၎င်း။ တေသံ ပေါရာဏာနံ၊ ထို ပေါရာဏ
 ဆရာတို့၏။ မတေန၊ အယူဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဆန္ဒပါရိဝါသိယမေဝ၊
 ဆန္ဒပါရိဝါသိယသာလျှင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာပန္နင်္ဂဉ္စ၊
 ရောက်သောအင်္ဂါကိုလည်း။ ဒဿိတံ၊ ၎င်း။ ဣဓာပိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။
 တံ၊ ထိုဆန္ဒပါရိဝါသိယကို။ ဝိသု၊ အသီး။ န ဒဿိတံ၊ မပြု။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မပြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆန္ဒဒါယကေ၊ ဆန္ဒပေးသော ရဟန်း
 သည်။ ပရိသံ၊ သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။
 တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ ဆန္ဒဒါနံ၊ သည်။ ဆန္ဒပါရိဝါသိယံ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာ
 စရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။

တတြ ဝစနေ၊ ၌။ ဣဒံ၊ သည်ကား။ သန္ဓိဌာနံ၊ အပြီး ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းတည်း။ -ပရိသပါရိဝါသိယေ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “အညတြ၊
 တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဆန္ဒံ၊ ကို။
 အဝိဿဇ္ဇေတောဝ၊ မစွန့်မူ၍လျှင်။ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ ပ။ ကမ္မံ၊ ကို။
 ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဝစနေ၊ ဆိုသော စကား၌။
 ဟတ္ထပါသံ၊ အဝိဇဟိတော၊ ဟတ္ထပါသံကို မစွန့်ခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။
 ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကား၌။ ကမ္မပုတ္တာနံ၊ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတော၊ မစွန့်ခြင်းကိုသာလျှင်။

ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ ကတော၊ ရှိ။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိဉ္ဇာပိ န ပညာယတိ၊ မထင်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မထင်သော်လည်း။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့မပယ်သောကြောင့် အပ်၏ ဟူသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆန္ဒော နာမ၊ ဆန္ဒမည်သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တေသု၊ ကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုသု၊ တို့သည်။ ဧကသီမာယ၊ တသိမ်တည်း ဌံ။ သန္နိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အသန္နိပတိတေသု၊ မစည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ န အာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ “ဆန္ဒံ အဝိဿဇ္ဇေတွာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဆန္ဒဿ ပန အဝိဿဋ္ဌတ္တာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အဇ္ဈာသယံ အဝိဿဇ္ဇေတွာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အဇ္ဈာသယဿ အဝိဿဋ္ဌတ္တာ”တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆန္ဒဿ၊ ကို။ အဝိဿဇ္ဇနံ၊ သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာနံ၊ ကံအား လျှောက်ပတ်သော ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထပါသာဝိဇဟနေနေဝ၊ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်သဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇဟနေန၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤ ဆန္ဒရောက်၊ မရောက်သော စကား၌။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ တည်း။-

“ယတော၊ အကြင်စည်းဝေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယဿ၊ အကြင်ဆန္ဒ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒဘာဝဿ၊ ထိုလာခြင်း မရှိသောဆန္ဒကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုသု၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတေသု၊ ကုန်သော်။ တဿ၊ ထိုဆန္ဒ၏။ ဘေဒတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဆန္ဒဒါယကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ ဟောတိ စ၊ ဤသို့ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။

(ဤဂါထာတွင်-တဿ ဘေဒတော ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဿ သော ဆန္ဒဒါယကော၊ ဟူ၍လည်းကောင်း ပါရှိနှစ်ထွေရှိ၏။ သော ဆန္ဒဒါယကော၊ ဟူသောပါရှိသည် ဂါထာလွန်သည် ကြံရာ၏။)

ရတ္တိပါရိဝါသိယဆန္ဒော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ရတ္တိပါရိဝါသိယပါရိသုဒ္ဓိပိ၊
 ပါရိသုဒ္ဓိသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ တဒနုလော
 မေန၊ ထို ရတ္တိပါရိဝါသိယဆန္ဒအား လျော်သဖြင့်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်
 အလို့ငှာ။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဝါ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ ပဝါရဏာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တာယ၊
 ထို နက်ဖြန်အကျိုးငှာ။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဥပေါ
 သထပဝါရဏာ ပန၊ သည်ကား။ အနုပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်
 သောနေ့၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတရံ၊ တပါးသော ကံသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၎င်း။ ပန္နရသိဥပေါသထံ၊ ကို။ စာတုဒ္ဓသိယံ၊ စတုဒ္ဓသိနေ့၌။ ကာတုံ၊ ငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ခေတ္တတ္တာ၊ ခေတ္တဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ စာတုဒ္ဓသိဥပေါသထံ၊
 ကို။ ပန္နရသိယံ၊ ပန္နရသိနေ့၌။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကဿ၊
 မူကား။ အခေတ္တတ္တာ စ၊ ခေတ္တမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနု
 ပေါသထဒိဝသတ္တာ စ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ပါဠိပဒဒိဝသတ္တာ စ၊ အထွက်တရက်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့ကုန်သော။ (ပေါရာဏာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော)
 အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ (၃၈၇)တေသံ၊
 ထိုသို့သောဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ စာတုဒ္ဓသိဥပေါသထံ၊ ကို။
 တတိယံ ဝါ၊ တတိယပက္ခ၌လည်းကောင်း။ သတ္တမံ ဝါ၊ သတ္တမပက္ခ၌
 လည်းကောင်း။ ပန္နရသိယံ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌။ ကာတုံ၊
 ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ (တနည်းကား) မတေန၊ ဖြင့်။ တတိယံ ဝါ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်မူလည်းဖြစ်သော။ သတ္တမံ ဝါ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်မူလည်း
 ဖြစ်သော။ စာတုဒ္ဓသိဥပေါသထံ၊ ကို။ ပန္နရသိယံ၊ ၌။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န
 ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဧတ္ထ၊ ဤဆရာတို့ ဆိုရာ၌။ “သစေ စာတုဒ္ဓသိကံ ဥပေါ
 သထံ ကရိဿာမာတံ နိသိန္နာ၊ ပန္နရသောတံ ကာတုံ၊ ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုစကားမှ၊
 (တနည်းကား) တတော၊ ထို အဋ္ဌကထာစကား၌။ “ပန္နရသိယမေဝ၊ ပန္နရသိ
 ဥပုသ်နေ့၌သာလျှင်။ ‘စာတုဒ္ဓသိကံ ဥပေါသထံ၊ စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်ကို။ ကရိ-
 သာမာ၊ ကုန်အံ့။’” ဣတိ၊ သို့။ နိသိန္နာ၊ နေ့ကုန်စဉ်။ ပုန ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်
 သောနေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တံ ပန္နရသုပေါသထံ၊ ကို။ ‘ပန္နရသော’
 တိ၊ ၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။” ဣတိ
 ဝေ၊ ဤသို့။ ပရိဟရန္တိ၊ ဖြေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ တံ မတံ၊
 ထိုအယူသည်။ “တထာဂ္ဂပပစ္စယေ သတိ အညသိမ္ပိ စာတုဒ္ဓသိကေ ဥပေါ

သထံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ ဣမိနာ မာတိကာဠကထာဝစနေန၊ စကားနှင့်။
သမေတိ၊ ညီပေ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာအဠကထာ၌။
“အညသိမ္မိ ပန္နရသေ စတုဒ္ဒသိကံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ၎င်း။ န ဝုတ္တံ၊
မဆို။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ မဆိုသော်လည်း။ “သကိံ ပက္ခဿ စာတုဒ္ဒသေ
ဝါ ပန္နရသေ ဝါ” တိ၊ ၎င်း။ အနုညာတဒိဝသေ၊ ခွင့်ပြုသောနေ့၌။
ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျိုးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒံ စာတုဒ္ဒသိ
ကာနံ၊ စာတုဒ္ဒသိ ခြောက်ဥပုသ်တို့၏။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဖြစ်သော။ (ဤတွင်
ပုရိမာဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။) ပန္နရသိ၊ ပန္နရသိနေ့သည်။ အနုပေါသထ
ဒိဝသော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်း
အရာဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ သိဒ္ဓံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ “အာဝါသိ
ကာနံ ပန္နရသော၊ အာဂန္တုကာနံ စာတုဒ္ဒသော၊ အာဂန္တုကေဟိ အာဝါသိ
ကာနံ သမသမေဟိ ဝါ အပုတရေဟိ ဝါ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ”န္တိ ဝစနံ၊ သည်။
ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ဒုကိယာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ကုမာပိဘူတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ဆတ္တုပါဟနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၁-ကောဒသမာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၁၄။ ဥပစာရံ သန္ဓာယ ကထိတန္တိ ဣဒံ၊ ကိ။ “ဒွါဒသဟတ္ထံ၊
တဆယ့်နှစ်တောင်ကို။ ဥပစာရေ”တိ၊ ၎င်း။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

၁၂၂။ သုတ္တန္တေ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ ဝိနယံ ဝါ အဘိဓမ္မံ
ဝါ ပုစ္ဆတိတိ ဧတ္ထ စ၊ ဌလည်း။ တိဏိ ပိဋကနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို။
အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။
ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ ကိ။ ဗုဒ္ဓေန၊
သည်။ ဘာသိတော ဝေ၊ ဇာတိအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဒိပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၁၂၂၄-၅-၆။ ထနော စ၊ သမြတ်လည်း။ ဥဒရော စ၊ ဝမ်းလည်း။ ထနုဒရာ၊ သမြတ် ဝမ်းတို့။ “သံကစုံကာယ၊ တဘက်၏။ ပမာဏံ၊ ပမာဏကား။ တိရိယံ၊ အနံသည်။ ဒိယခုဟတ္တာ၊ တတောင်ထွာတည်း။” ဣတိ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ (၃၈၈) ဥပစာရံ သြက္ကမန္တိယာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဗဟူသု ပေါတ္ထကေသု၊ တိ ဌ။ အတ္ထိ၊ ၏။ သံသာဒိသေသကဏ္ဍေ ဝိယ၊ ဌကဲ့သို့။ “ဥပစာရံ အတိက္ကမန္တိယာ” တိ၊ ၍။ ပါဌောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပ္ပကေသု၊ အပ္ပကဖြစ်သော ပေတို့၌။ သောဝ ပါဌော၊ ထိုပါဌသည်ပင်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ပရိက္ခေပံ အတိက္ကမန္တိယာကံ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ဧကေန ပါဒေန၊ တချက်သော ဖဝါးအလှမ်းဖြင့်။ အတိက္ကန္တေ၊ လှမ်းသော်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ချက်မြောက်သော ဖဝါးအလှမ်းဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ဥပစာရေပိ ဧသေဝ နယော” တိ ဝစနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ “ဥပစာရံ အတိက္ကမန္တိယာ” တိ ပါဌောတိ၊ ၍။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ခကာဒသမာဒိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ဆတ္တုပါဟနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိဂမနဝဏ္ဏနာ

ဝိရဂ္ဂသမဇ္ဇာဒိနိ၊ တို့သည်။ “အစိတ္တကာနိ လောကဝဇ္ဇာနိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “နစ္စ”န္တိ ဝါ၊ ကချေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဂန္ဓော” တိ ဝါ၊ နံသာဟူ၍လည်းကောင်း။ အ ဇာနိတုာပိ၊ မသိမူ၍လည်း။ ဒဿနေန ဝါ၊ ကြည့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိလိမ္မနေန ဝါ၊ လိမ်းကျံသဖြင့်လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇနတော၊ ရောက်သောကြောင့်။ ဝတ္ထုအဇာနနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အစိတ္တကာနိ၊ အစိတ္တကဖြစ်ကုန်၏။ “နစ္စ”န္တိ ဝါ၊ ကချေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဂန္ဓော” တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဇာနိတုာ၊ ၍။ ပဿန္တိယာ စ၊ ရှုသော ဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ ဝိလိမ္မန္တိယာ စ၊ လိမ်းကျံသော ဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ အကုသလတ္တာ ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ လောကဝဇ္ဇာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စောရိဝုဋ္ဌာပနာ ဒိနိ၊ တို့ကို။ “စောရိ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဇာနိတုာ၊ ၍။ ကရဏေ ဧဝ၊ ပြုသောကြောင့်လျှင်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သစိတ္တကာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒါဒိနိ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း

စသည်တို့၏။ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အကုသလစိတ္တေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ အကတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်
၏။ “ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သစိတ္တကာစိတ္တကတာ၊ ကို။ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနာ
ဇာနနတာယ၊ ပညတ်ကို သိသည်၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူ
မူ၍။ ဝတ္ထုဇာနနာဇာနနတာယ၊ ဝတ္ထုကို သိသည်၊ မသိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဏိပဒေ ပန၊ ၌ကား။
“ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇာဒီနိ ‘အစိတ္တကာနိ လောကဝဇ္ဇာနိ’တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။
‘နစ္စ’န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ‘သင်္ခါဏိ’တိ ဝါ၊ဏိဟူ၍လည်းကောင်း။
‘ဂန္ဓော’တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို ဝတ္ထု၏။ နာမဝသေန၊
အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ မာယာကာရဿ၊ မျက်
လှည့်သည်၏။ မာယာနိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ကုန်သော။ သီသဠိအာဒီနိ၊ ဦးခေါင်း
ရိုး အစရှိသည်တို့ကို။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပဿန္တိယာ စ၊ ရှုသော
ဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ အက္ခမာလာဒိအတ္တာယ၊ ညှပ်ရိုးတန်ဆာအစ
ရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။ သင်္ခါဏိံ၊ ခါးကြိုးကို။ ကဋိယာ၊ ခါး၌။ ဗန္ဓန္တိ
ယာ၊ ဖွဲ့သော ဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ သေဒဂန္ဓံ၊ ချွေးနံ့ကို။ အပ
နေတွာ၊ ပယ်၍။ ဗုဒ္ဓပူဇံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။’ ဣတိ ဥပ္ပန္နေန၊ ဤသို့
ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဝိလိမ္မေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။
နဟာယန္တိယာ စ၊ ရေချိုးသော ဘိက္ခုနီမအားလည်းကောင်း။ အာပတ္တိ
သဗ္ဗာဝတော၊ အာပတ်သင့်ရသော သဘောရှိသောကြောင့်။ နာမေန၊
အမည်နှင့်။ သိဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နာမဝသေန ဝါ၊ အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထုဿ၊ ကို။ အဇာနနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အစိတ္တကာနိ နာမ၊
အစိတ္တကအမည်ရှိကုန်၏။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ‘ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထု
သည်။ ကဋိသုတ္တံ၊ ခါးကြိုးတည်း။’ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်
ဖြင့်။ သင်္ခါဏိံ၊ ခါးကြိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကဋိယံ၊ ခါး၌။ ဓာ
ရဏကာလေ စ၊ ဆောင်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ မတ္တိကာသညာယ စ၊
မြေဟူသော အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။
ဝိလိမ္မနကာလေ စ၊ လိမ်းကျံသောအခါ၌လည်းကောင်း။ အာပတ္တိသဗ္ဗာဝ
တော၊ အာပတ်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ‘အစိတ္တကာနိ’တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗာ
နိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ အနာပတ္တိံ၊
အာပတ်မသင့်။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ သင်္ခါဏိယာ အသင်္ခါဏိ
သညာဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ ‘အာပတ္တိံ ပါစိတ္တိယဿာ’တိ၊ ၍။ ပါဠိ၊ ကို။

န ဝုတ္တာ၊ မဟော။ ‘ခေတ္တအာဗာဓပစ္စယာ၊ ကဋိသုတ္တကံ ဓာရေတိ’တိ၊
 ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အကုသလေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
 သင်္ခါဏိအာဒိနိ၊ ခါးကြိုးစသည်တို့ကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ ၎င်း။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ ယထာ၊ ပြီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။
 အာဗာဓပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အကုသလေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
 (၃၈၉) သုရံ၊ ကို။ ပါတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ရာ၊ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ‘အနာပတ္တိ အာဗာဓပစ္စယာ မဇ္ဇံ
 ပိဝတိ’ တိ ပါဠိယာ၊ ၎င်း။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ အကုသလေန၊
 နှင့်။ ဝိနာ၊ ၎င်း။ မဇ္ဇပုဏ္ဏမုဋ္ဌိယံ၊ ပျားရည်ပြည့်သော အဆုပ်၌။ ပက္ခိတ္တမဇ္ဇဿ၊
 ထည့်အပ်သော သေကို။ အဇ္ဈောဟရဏကာလာဒိသု၊ မျှသောအခါအစရှိ
 သည်တို့၌။ သုရာပါနာပတ္တိံ၊ သုရာပါနအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ
 စ အတ္ထံ၊ သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ‘မဇ္ဇေ အမဇ္ဇ
 သညီ ပိဝတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ’ တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 ဗဟုနာ၊ များစွာဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ နည်း။ ကာမဘောဂသညာယ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ကို သုံးဆောင်အံ့ဟူသော အမှတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ‘သင်္ခါဏိ’ တိ စ၊
 ၎င်းလည်းကောင်း။ ‘ဂန္ဓော’ တိ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ဇာနိတော၊ သိလျက်။
 အနာပတ္တိကာရဏေန၊ အာပတ်မသင့်သော အကြောင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ၎င်း။
 ဓာရေန္တိယာ၊ ဆောင်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ဧကန္တာကုသလတ္တာ၊ စင်စစ်
 အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ လောကဝဇ္ဇာနိ နာမ၊ မည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်း
 သောအရာ သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ နယော၊ ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဧတ္ထ၊
 ဤစကားရပ်တို့တွင်။ သုရာပါနာဓိကာရေ၊ ၎င်း။ ဥပတိဿတ္ထေရဝါဒေါ၊
 တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အသံကစ္စိကသိက္ခာပဒေါ၊ ၎င်း။ “အပရိက္ခိတ္တဿ
 ဂါမဿ ဥပစာရံ ဩက္ကမန္တိယာတိ ပါဠော” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 “ပဏီတဘောဇနဝိညတ္တိ၊ ပဏီတဘောဇနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။
 အစေလကသိက္ခာပဒံ၊ ပုဒ်လည်းကောင်း။ နိမန္တိတဿံ၊ ၎င်း။ စာရိတ္တာပဇ္ဇနံ၊
 ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုဠုလ္လပုဋိစ္ဆာဒနံ၊ လည်းကောင်း။ ဥိနဝိသတိဝဿုပ
 သမ္ပဒံ၊ လည်းကောင်း။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝိဓာယ၊
 ၎င်း။ အဒ္ဓါနဂမနံ၊ လည်းကောင်း။ ရာဇန္တေပုရပုဝေသနံ၊ လည်းကောင်း။
 သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၎င်း။ ဝိကာလေ၊ ၎င်း။
 ဂါမပုဝေသနံ၊ ရွာသို့ဝင်သော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ နိသိဒ္ဓနံ၊ ပုဒ်

လည်းကောင်း။ ဝဿိကသာဠိကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။” ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တိ၊ ဧ။

နိဂမနဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

ပါမိတ္တိယကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဠကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဟာခန္ဓကဝတ္ထုနာ

ဗောဓိကထာဝတ္ထုနာ

(၃၉၁)။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ခန္ဓကော၊ ခန္ဓက၌။ ယံ လီနပဒါဒိဘေဒပကာသနံ၊ အကြင်ကွယ်သော ပုဒ်အစရှိသည်တို့၏ အထူးကို ပြခြင်းသည်။ သုပတ္တကာလံ၊ ကောင်းစွာရောက်သော ကာလရှိပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝိနယတ္ထ မေဝ၊ ဝိနည်းသဘောဖြစ်သောအနက်ကိုသာလျှင်။ သင်္ခေပဂဟဏတ္ထံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ယူလွယ်စိမ့်သောငှာ။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုဦးအံ့။

ဟတ္ထ၊ ထို ခန္ဓကံ ခန္ဓကောဝိဒါ ဟူသော ပါဠိ၌။ အယံ ခန္ဓကော၊ ဤ ခန္ဓကသည်။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓကော၊ ခန္ဓက မည်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝိယ၊ ဝိဘင်းကဲ့သို့။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓကပါဠိအဆုံးအဖြတ်တို့၏။ သမ္မဟတ္တာ၊ အပေါင်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ခန္ဓကော၊ ခန္ဓကမည်၏။ တေ ပန၊ ထိုခန္ဓကတို့သည်ကား။ ကထံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေး တည်း။ ခန္ဓာနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံ၊ ဥပသမ္ပဒကံ စသော ပညတ်တော်တို့ကို။ ပကာ သနတော ဒီပနတော၊ ပြတတ်သောကြောင့်။ ခန္ဓကော၊ ခန္ဓကမည်၏။ ခန္ဓာတိ စ ဧတ္ထ၊ ၌လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဝိနယကမ္မသင်္ခါတာ စ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံ အစ ရှိသော ဝိနည်းကံဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စာရိတ္တဝါရိတ္တ သိက္ခာပဒသင်္ခါတာ စ၊ စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၊ ဝါရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သည် လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပညတ္တိယော၊ တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိနိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာကံ အစရှိသော ဝိနည်းကံတို့ကို။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ပညတ္တိတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ပညတ္တိယော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဒါရုက္ခန္ဓော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ဥဒကန္တန္ဓော”တိ အာဒိသု ဝိယ၊ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ပညတ္တိယဉ္စ၊ ပညတ်ဟူသော အနက်၌လည်း။ ခန္ဓ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပညတ္တိသင်္ခါတာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ခန္ဓာနံ၊ ထိုပဗ္ဗဇ္ဇကံ အစရှိကုန်သော ဝိနည်းကံတို့ကို။ ပကာသနတော၊ ပြတတ်သော

ကြောင့်။ ဝါ၊ ပြုရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဏ္ဏနတော၊ ဖွင့်ရာဖြစ်သောကြောင့်။
 ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓကာဒယော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက အစရှိကုန်သော။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်
 သော ပညတ်တရားအထူးတို့ကို။ “ခန္ဓကာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သင်္ဂီတိခန္ဓက
 တို့ကို။ တံသဒိသတ္တာ၊ ထိုဘုရားဟော ခန္ဓကနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 “ခန္ဓကာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဝေလာယ၊ အပိုင်းအခြားနှင့်။
 သဒိသတ္တာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သီလဿ၊ သီလ၏။ ဝေလာ၊ ဝေလာ
 မည်၏။ ဣတိ ဝစနံ ဝိယ၊ ဤသဒ္ဓါကဲ့သို့တည်း။ အပိစ၊ ကား။ ဘာဂရာ
 သတ္တတာပိ၊ ဘာဂအနက်၊ ရာသိအနက်အစရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ တွေ၊
 ဤခန္ဓကောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ယုဇ္ဇတေ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ ပညတ္တိနံ၊
 ထိုပညတ်တို့၏။ ဘာဂတော စ၊ အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ရာသိတော
 စ၊ အစုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တတ္တာ၊ ဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဝိဘတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓကော၊ မည်၏ (လိုက်)။
 တေသံ ခန္ဓကာနံ၊ တို့၏။ အနုပုဗ္ဗကာရဏံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော အကြောင်း
 သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ-အယံ ပုစ္ဆာ၊ ဤအမေးသည်။
 န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ တပါးသော
 အပြားဖြင့်။ ဝုတ္တေသုပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အရာတို့၌လည်း။ တပု
 သင်္ဂါနတိက္ကမနတော၊ ထိုသို့သောအစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်ရာ၏ဟူသော လျဉ်း
 ပါးခြင်းကို မလွန်နိုင်သောကြောင့်တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ သာသနပုဝေ
 သနဿ၊ သာသနာသို့ ဝင်ခြင်း၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါပုဗ္ဗင်္ဂမတ္တာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ်
 ဥပသမ္ပဒအဖြစ်လျှင် ရှေ့သွားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဒတ္ထသင်္ဂဟကော၊
 ထိုပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ်၊ ဥပသမ္ပဒအဖြစ်ကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သော။ မဟာခန္ဓကော၊ ကို။
 ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။
 ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ ပဉ္စေ၊ ဤအမေး၌။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊
 သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။
 ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝတာ ပန၊ သည်ကား။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို
 သို့သော အရပ်တို့၌။ ဥပန္နဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သောဝတ္ထုကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။
 ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
 ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာ အနုက္ကမေန၊ ဤအစဉ်ဖြင့်။ န ဝုတ္တာနိ၊ မဆို
 အပ်ကုန်။ ထေရာ ပန၊ တို့သည်ကား။ တံ တံ ပယောဇနံ၊ ထိုထိုသို့သော

အကျိုးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲမှတ်၍။ သမာနဇာတိကေ၊ တူသော သဘောရှိ
 ကုန်သော ပါဠိအစဉ်တို့ကို။ ကေဇ္ဈိ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတော၊ ပြု၍။
 အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သဇ္ဈာယံ သု၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ သေသာနံ၊
 ကြင်းသော ပါဠိအစဉ်တို့၏။ ပယောဇနံ၊ ကို။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထို
 သို့သော ပါဠိ ရောက်ရာ၌သာလျှင်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။

ခန္ဓကောဝိဒါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပညတ္တိဘာဂရာသဋ္ဌေန၊ ပညတ်ဟူသော
 အနက်၊ ဘာဂဟူသောအနက်၊ ရာသိဟူသော အနက်အားဖြင့်။ ပဝတ္တာ
 နံ၊ ကုန်သော။ နေသံ၊ ထို အနက်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။
 ခန္ဓတ္ထကောဝိဒါ၊ ခန္ဓတ္ထ၌ လိမ္မာကုန်သော။ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါပါရပတ္တာ၊
 နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတည်းဟူသော ကမ်းအဆုံးသို့ရောက်ကုန်သော မဟာထေရ်
 တို့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အနုတ္တာနတ္တာနံ၊ မထင်မပေါ်သော
 အနက်ရှိကုန်သော။ တေသံ ပဒါနံ၊ ထို ပုဒ်တို့၏။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။
 ဝေ၊ အနုတ္တာနတ္တာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဝိသေသိတံ၊ အထူးပြုအပ်လေသနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ တတော၊ ထို ခန္ဓကမှ။ သေသဘာဂါ၊ ကြင်း
 သော အဖို့တို့သည်။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ (၃၉၂) ဧတ္ထ၊ ဤ ခန္ဓက၌။
 မာတိကာဠုပုတ္တိဂဟဏမ္ပိ၊ မာတိကာအဠုပုတ္တိကို ယူခြင်းကိုလည်း။ ပဒ
 ဘာဇနိယဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ ပဒဘာဇနိကို ယူသဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ယေသံ ပဒဝိသေသာနံ၊ အကြင်ပုဒ်အထူးတို့၏။ ယေ ဟိ အတ္ထော၊ အကြင်
 အနက်တို့ကို။ အဠုကထာယံ၊ အောက်အဠုကထာ၌။ ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်
 ကုန်ပြီ။ တေသံ အတ္တာနံ၊ ထို အနက်တို့၏။ တေ ပဒဝိသေသေ၊ ထိုပုဒ်
 အထူးတို့ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဣဝ၊ ဤ ခန္ဓကအဠုကထာ၌။ ဝဒေယျာမ၊ ဆို
 ကုန်ဦးအံ့။ ဝဏ္ဏနာယ၊ အဠုကထာ၏။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်။ ကဒါ၊
 အဘယ်အခါ၌။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ တေ တေ အတ္ထော၊ တို့ကို။ ဣတိ
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ တဿ၊ ထို ခန္ဓက၏။ နိဒ္ဒေသေန၊ နှင့်။
 ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥတ္တာနာ စေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ယာ ပါဠိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထို ပေါ်သောပါဠိကို။ ဝဏ္ဏနာယ၊ ဖွင့်
 သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ၏။ အတ္ထော၊ တို့သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဥတ္တာနာ၊ မပေါ်
 ကုန်။ တေ အတ္ထော၊ ထို အနက်တို့ကို။ မယံ၊ ငါကိုသည်။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊

ဖွင့်ကုန်အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ အဓိပ္ပာ
 ယာနုသန္ဓိပတိ အာဒိဝစနေဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ထို န ဟိ အတ္ထာ-
 စသောစကားသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။
 န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဂါထာ၌။ အတ္ထဂ္ဂဟဏေန
 စ၊ အတ္ထ-သဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ပဒဝိသေသာနံ၊ ပုဒ်အထူးတို့ကို။ ဂဟိတတ္တာ၊
 ကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တေ အတ္ထာ၊ ကိုကို။ (ဝေဒိတဗျာ-၌စပ်)
 အတ္ထတော၊ အနက်မှ။ အနပေတတ္ထေန ဝါ၊ မကင်းသော အနက်သဘော
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိဓာနတ္ထေန ဝါ၊ သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သောအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထောပစာရေန ဝါ၊ သဒ္ဓါကို အနက်၌ တင်စား၍
 ခေဝေဝါသဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထာတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။
 သံဝဏ္ဏနာနယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သံဝဏ္ဏနာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အဝုတ္တေ
 သု၊ မဆိုအပ်သော အရာတို့၌။ ဥဟာပေါဟက္ကမနိဒဿနတော၊ ယုတ်ခြင်း၊
 ပွားခြင်းအမည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ “နယော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၁။ ဥရုဝေလာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာဝုတ္တဝါလိကရာသိဝသေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော သဲစု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ လဒ္ဓနာမကော၊ ရအပ်သော
 အမည်ရှိသော။ ဂါမော၊ ရွာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ ဥရု
 ဝေလာယံ ဟူသော ပုဒ်သည်။ သမိပတ္ထေ၊ သမိပအနက်၌။ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိ
 ဝိဘတ်တည်း။ တထာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ထိုသို့ သမိပအနက်၌ သတ္တမိဝိဘတ်
 အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ “နဇ္ဇော နေရဉ္စရာယ တီရေ”တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ သည်။ ပဝတ္ထ
 မာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တသ္မိံ ဝါလိကရာသိမှ၊ ထိုသဲစု၌။ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ “ဥရုဝေလံ
 ပိဏ္ဏာယ ပါဝိသိတိ ယေန ဥရုဝေလသေနာနိဂမော”တိ အာဒိ ဝစနဝိရော
 ဓော စ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ၏။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ မူလကာရုဏမေဝ၊ မူလဖြစ်သော အကြောင်း
 ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာ၌။ “တံ သန္ဓာယ
 ဝုတ္တံ။ ပ။ ဒဋ္ဌဗျော”တိ၊ ၍။ နိဂမနဝစနံ၊ နိဂမန စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊
 ထို ပြရခြင်းသည်။ ကိ မတ္ထံ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဂါမံ၊
 ရွာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယထာဝုတ္တပဒတ္ထသမ္ဘဝဒဿနတ္ထံ၊ အကြင် အကြင်
 ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်အနက်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို ပြရခြင်း အကျိုးရှိ၏။ “သော
 ပန ဂါမော၊ သည်ကား။ ဒုတပစာရေန၊ ထိုအနီးဖြစ်သော သဲစု၌ တင်စား

သဖြင့်။ ဧဝံ နာမံ၊ ဥရုဝေလ-ဟူသော အမည်ကို။ လဘတိ၊ ၏။” ဣတိ
 ဝစနံ ပန၊ ဤ စကားသည်ကား။ အဝုတ္တသိဒ္ဓံ၊ မဆိုပဲ ပြီး၏။ ဣတိ ကတော၊
 ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ “ဥရုဝေလာ”တိ
 ဧတံ နာမံ၊ ဥရုဝေလာ - ဟူသော ဤ အမည်သည်။ ယဿ ယထာဝုတ္တ
 ဝါလိကရာသိဿ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်သော သဲစု၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။
 တဿ၊ ထိုသဲစု၏။ သမိပဂါမဿပိ၊ အနီးဖြစ်သော ရွာ၏လည်း။ နာမံ၊ တည်း။
 အာယသ္မာ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသဲစု၏။ သမိပံ၊ အနီးဖြစ်
 သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣမ၊ ဤပါဠိ၌။ “ဥရုဝေလာယံ
 ဝိဟရတီ”တိ၊ ၍။ အာဟံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂေါစရဂါမပု
 ယောဇနာဘာဝတော၊ ဂေါစရဂံ၏ အကျိုးမရှိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဂါမံ၊ ထို ရွာကို။ ဂေါစရဂါမံ၊
 ဆွမ်းခံရွာကို။ ကတော၊ ၍။ တဒါ၊ ၌။ တတ္ထ၊ ထို ဥရုဝေလာရွာ၌။ န
 ဝိဟာသိ၊ ပနေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဤ မြစ်ကမ်း၌။ ဝါလိကရာသိဿ၊
 ၏။ သမိပေ၊ ၌။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သော၊ ထို အရှင်ဥပါလိသည်။ ဧဝံ သို့။ အာဟ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတုကာမော၊ ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ အဋ္ဌကထာ
 စရိယော၊ သည်။ ဧဝံ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ ဒုရတရေ၊
 အလွန်ဝေးသော။ အရညေ၊ တော၌။ အဘိသမ္ပောဓိဒီပနေန၊ အဘိသမ္ပောဓိ
 ကိုပြသဖြင့်။ ထေရော၊ အရှင် ဥပါလိထေရ်သည်။ ဒုတိယပုတ္တိဋ္ဌာန
 နိယမံ၊ နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ရာ အရပ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ တိဟိ ပဒေဟိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်။
 ထေရော၊ သည်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ အညဏာ၊ ဖြင့်။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပဒတ္တယဝစနပုယောဇနာ
 ဘာဝတော၊ ပုဒ်သုံးခုအပေါင်းကို ဟောရာ၌ အကျိုးမရှိသောကြောင့်တည်း။
 (ဥရုဝေလာယံ၊ နဇ္ဇော နေရုဉ္ဇရာယ တီရေ၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ ဤသုံးပုဒ်တို့ကို
 တိဟိ ပဒေဟိ ဟု သိရာ၏။) တတ္ထ၊ ထို နဇ္ဇော နေရုဉ္ဇရာယ ဟူသောပါဠိ၌။
 ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ နဒန္တာ၊ မြည်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒိ၊ မည်၏။ နေလဉ္ဇလာယာတိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်
 လျက်။ လ-ကာရဿ၊ လ-အက္ခရာနှစ်ခု၏။ ရ-ကာရံ၊ ရ-အက္ခရာနှစ်ခုကို။ ကဟံ၊

၁။ တတ္ထ အာယသ္မာ ဥပါလိတ္ထေရော န ဣမ ဂါမံ သန္ဓာယ “ဥရုဝေလာယံ
 ဝိဟရတီ”တိ အာဟ (ဆဋ္ဌ)

၍။ “နေရဉ္စရာယာ” တံ၊ ၍။ ဝံတ္တံ၊ ၍။ ကဒ္ဒမသေဝါလဝိရဟိတတ္တာ၊
ညွန့်၊ မှော်တို့မှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒေါသဇလာယ၊ အပြစ်ကင်း
သော ရေရှိသော။ နုဇ္ဇာ၊ မြစ်၏။ ဣတံ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။
နီလဇလာယာတံ တေ၊ ဤအမည်သည်။ တဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ နာမမေဝ၊
အမည်ပင်လျှင်တည်း။

(၃၃၃) ဗောဓိရုက္ခမူလေတိ ဧတ္ထ စ၊ ခွဲလည်း။ အဘိသမ္မောဓော၊
သစ္စာ-လေးပါးတရားကို သိခြင်းကို။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ၍။ သော
စ၊ ထို အဘိသမ္မောဓိသည်လည်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘော
အားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၍။ စတုတ္ထ မဂ္ဂဉာဏံ၊ စတုတ္ထမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဟောတံ၊
၏။ ကဿာ၊ မူကား။ “ဝိမောက္ခန္တိကမေတံ နာမ”န္တိ၊ ၍။ ပဋိသမ္ဘိဒါ
ဂနေတော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိ၌ ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း။ နာမ
ကရဏဘူတံ၊ အမည်ပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်ကို။ စတုတ္ထဖလဉာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ ကိဉ္ဇာပိသမ္ဘဝတံ၊ ၍။ ရှင်။
ပန-ထထာပိ၊ သော်လည်း။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနံ၊ ပြုအပ်သော ကိလေသာတို့ကို
ဖြတ်ခြင်းကိစ္စတို့ကို။ ကရဏတော၊ ပြုတတ်သောကြောင့်။ စတုတ္ထမဂ္ဂဉာဏ
မေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဗောဓိရုက္ခမူလ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဗောဓိတံ၊ ၍။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ “တတိယဝိဇ္ဇာယ
အာသဝါနံ ခယဉာဏာယာ” တံ၊ ၍။ တဒေဝ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုပင်လျှင်။
ဒဿိတံ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ “ဗောဇ္ဈင်္ဂါ” တံ စ၊ ဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ဗောဓိပက္ခိယာ ဓမ္မာ” တံ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဒဿိတံ၊ ပြုအပ်၏။
တတ္ထ၊ ထို ဗောဓိရုက္ခမူလ-ဟူသောပါဠိ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုသု-
မဂ္ဂေသု၊ လေးပါးကုန်သော မဂ်တို့၌။ ဉာဏံ၊ ကို။ “ဗောဓိ” တံ၊ ၍။ ဝုစ္စတံ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမတာ
ဓိပ္ပာယဝသေန၊ ဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်အဖြစ်တည်းဟူသော အလို၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ “ဗောဓိ ဝုစ္စတံ စတုသု မဂ္ဂေသုဉာဏ” န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ကဿာ၊
မူကား။ ဣစ၊ ဤပါဠိအရာ၌။ အဓိပ္ပေတဉာဏဿပိ၊ အလိုရှိအပ်သော
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏လည်း။ တဒန္တောဂဓတ္တာ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်
တို့၌ အတွင်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပါဠိယံ၊
၌။ ဘဂဝတော၊ ၍။ အာဒိမဂ္ဂတ္ထယဝစနဿ၊ အစ မဂ်သုံးပါးကို
ဟောသော ပါဠိ၏။ ဝုတ္တဋ္ဌာနာဘာဝါ၊ ဟောအပ်သောအရာ၏ မရှိ
သောကြောင့်။ စတုတ္ထမဂ္ဂဉာဏမေဝ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်သည်လျှင်။

ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သောတာပန္နာဒိ
ဘာဝံ၊ သောတာပန်အစရှိသော အဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။
န ဇာတော၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ သမယန္တရံပုသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ အယူထူး
ဖြစ်ရာသော လျဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှာ။ “စတုသု” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာဒိတ္တယဿ၊ အစမင် သုံးပါးအပေါင်း၏။ စတုတ္ထ
ဥပနိဿယသမ္ဘဝေန၊ စတုတ္ထမင်၏ ဥပနိဿယအကြောင်းဖြစ်သဖြင့်။ ဗောဓိ
ပရိယာယသိဒ္ဓိတော၊ ဗောဓိဟူသောသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်အားဖြင့် ပြီးသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ “ပုဂ္ဂလောပိ သေနာသနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန
ပစ္စယော” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဖလဟေတု
ကော၊ အသီးလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဖလဇနကော၊ အသီးကို ဖြစ်စေ
တတ်သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို။ ဖလရုက္ခောတိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ ဝိယ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဗောဓိဟေတု၊ မင်ညာဏ်အကြောင်းဖြစ်သော။ ရုက္ခော၊
သစ်ပင်ကို။ ဗောဓိရုက္ခောတိ၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဗောဓိ
ရုက္ခော-ဟူသောပုဒ်၌။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဗောဓိတိ
နာမံ၊ ဗောဓိ-ဟူသော အမည်သည်။ ရုက္ခဿပိ၊ သစ်ပင်၏လည်း။ နာမံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဗောဓိ” တိ၊ ရှိ။ ပရတော၊
နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဂြောဓ-ဒိရုက္ခတော၊ နိဂြောဓ-အစရှိသော သစ်ပင်
မှ။ အဿ၊ ထိုဗောဓိရုက္ခ၏။ ဝိသေသနဝစနံ ပန၊ ဝိသေသနသဒ္ဓါသည်ကား။
တဒညဗောဓိမူလပုသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ ထို နိဂြောဓရုက္ခမှတစ်ပါး ဗောဓိမူလဟု
လျဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ မဂ္ဂညာဏံ၊ သည်။
ကုသလမူလတ္တာ၊ ကုသိုလ်လျှင် မူလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗောဓိ စ၊
မင်ညာဏ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဗောဓိဟူသည်။ မူလဉ္စ၊ မူလ
သည်လည်း။ ဝါ၊ အကြောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ သင်္ချံ၊
ဤသို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ လဘေယျ၊ ရရာ၏။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကို သိသည်။ ဟုတုာ၊ ရှိ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိသီဒိ၊
နေ၏။ ဣတိ သမ္မုဒ္ဓော၊ ဤသို့စပ်ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ တေန၊ ထို
ပဌမာဘိသမ္မုဒ္ဓေါ နိသီဒိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓဒိဝသေန၊ အလုံး
စုံသော တရားကိုသိသော နေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌာဟံ၊ ရှစ်ရက်။
ကေပလ္လကေနံ၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိန္နဘာဝံ၊ နေတော်မူသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကေပလ္လကေနံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ကေ-
သဒ္ဓေါ၊ သည်။ နိသဇ္ဇာသင်္ခါတဿ၊ နေခြင်းကုဆိုအပ်သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
နုယောဂါနုရူပဿ၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်းအား လျော်သော။

တကာ ပလ္လင်္ကဿ၊ ထိုထက်ဝယ်အဖွဲ့ကို။ အညေန၊ တပါးသော။ ဣရိယာ ပထေန၊ ဖြင့်။ အနန္တရိယဘာဝံ၊ အခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿတိ၊ ၏။ အထ၊ ဌ။ အဿ၊ အား။ အကောပိတဘာဝံ၊ မဖျက်အပ်သည်အဖြစ်ကို။ ဒဿတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိမုတ္တိယံ ဝါ၊ ဝိမုတ္တိဌ်မူလည်း။ သုခန္တိ-သုခံ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဉ္စမဇ္ဈာနိကတ္တာ၊ ပဉ္စမဈာန်နှင့် ယှဉ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဖလသမာပတ္တိသင်္ခါတာ၊ ဖလသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဝိမုတ္တိ ဝေ၊ ဝိမုတ္တိသည်သာလျှင်။ အနုဇဿံ န ငွေန၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသောအနက်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော သုခတည်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထို ဝိမုတ္တိသုခကို။ သမာပဇ္ဇနေန၊ ဝင်စားသဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒီ၊ နေတော်မူ၏။ ဝေနေယျကာလာနတိက္ကမနတော၊ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏ ကာလကို မလွန်စေလိုသောကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝေနေယျတို့၏ သိအံ့သောကာလကို။ အပေက္ခမာနော၊ ငဲ့သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒီ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိသုခသင်္ဂေန၊ ဝိမုတ္တိသုခ၌ ငြိကပ်သောအားဖြင့်။ န နိသီဒီ၊ နေတော်မူ။

အထ ခေါ်တိ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤပုဒ်သည်။ အဓိကာရန္တရာရမ္ဘေ၊ အရာအထူးကို အားထုတ်ခြင်း၌။ နိပါတဒ္ဓယံ၊ နိပါတ်ပုဒ် နှစ်ခုအပေါင်းတည်း။ တေန၊ ထို အထ ခေါ်-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒယမာနော၊ ခံစားလျက်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ န မနသာကာသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ တတော၊ ထိုဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားခြင်းမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ (၃၉၄) ဒဿတိ၊ ၏။ ပဋိဝေဓဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သုမနသိကဘဿ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းအပ်သော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ တဖန်တလဲလဲ။ မနသိကရဏံ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဂမ္ဘိရတ္တာ၊ နက်နဲသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဿာဒဇနနတော၊ သာယာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အပုဗ္ဗနယဒဿနာဓိပ္ပာယတော၊ အသစ်ဖြစ်သော နည်းကို ပြလိုသောကြောင့်။ န၊ မဟုတ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္စက္ခဘူတသဗ္ဗမမ္ဘတ္တာ၊ ပစ္စက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်သော အလုံးစုံသော တရားရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသောအားဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓဿ၊ ထိုးထွင်းသိအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ ဝိသယဟော ဝါ၊ အာရုံအားဖြင့်မူလည်း။ မနသိကရဏံ ပန၊ သည်ကား။

ရညော၊ မင်း၏။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝိဇိတဒေသပစ္စဝေက္ခဏံ ဝိယ၊
 နိုင်ငံအရပ်ရပ်ကို ဆင်ခြင်သကဲ့သို့။ ပီတိံ၊ ပီတိကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “အမာနုသီ ရတီ ဟောတိ၊ သမ္မာ ဓမ္မံ ဝိပဿတော” တိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ ဝိပဿတော၊
 ရှုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ မြင်ပြီးသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အမာနုသီ ရတီ၊ သတ္တလောက၌ မွေ့လျော်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ရတ္တိယာ ပဌမံ ယာမန္တိ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဒါသည်။ အစ္စန္ဒသယောဂဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။ တေန၊ ထို ရတ္တိယာ ပဌမံ
 ယာမံ - ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၏။ ဝိကပ္ပ
 နာနတ္တတံ၊ ဝိကပ်အထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ “အနုလောမ
 ပဋိလောမံ မနုသာကာသိ” တိ၊ ရှိ။ ဧကတောဝ၊ တပေါင်းတည်း အား
 ဖြင့်လျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမိနာ အနုက္ခ
 မေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော အစဉ်ဖြင့်။ မနုသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ “အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ” တိ အာဒိ၊ ကို။
 အာဟ၊ ၏။ တက္က စ၊ ထိုပါဌ်အစဉ်၌လည်း။ ပဝတ္တိမတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊
 ပဝတ္တိမျှကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ကိဉ္ဇာပိ အဓိပ္ပေတာ၊ အကယ်၍ကား လိုအပ်
 ၏ရှင်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊
 သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဌမဘာဝါယ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အနုလောမ မနုသိကရဏံ၊
 အနုလောမအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အနုလောမေ၊ အနုလောမ
 ပစ္စယာကာရဉ္စ။ ပစ္စယာနဉ္စ၊ ပစ္စည်းတို့၏လည်းကောင်း။ ပစ္စယုပ္ပန္နာနဉ္စ၊ ပစ္စ
 ယုပ္ပန်တရားတို့၏လည်းကောင်း။ တထာဘာဝသာဓနတ္ထံ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာဖြင့် ဖြစ်သော အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အဝိဇ္ဇာယ ဝေ၊ ၏သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရော
 ဓော၊ သင်္ခါရ၏ ချုပ်ခြင်း။ အညထာ၊ ဟပါးသောအကြောင်းကြောင့်။
 နိရောဓော၊ ချုပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရနံ၊ ဟို့
 ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ တဿာ စ၊ ထို
 အဝိဇ္ဇာ၏လည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ဣတိ ဒီပနတော၊
 ဤသို့ ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ဟူ။ နိဗ္ဗာနပစ္စဝေက္ခဏာယ၊
 ၌။ အနုလောမမနုသိကရဏံ၊ သည်။ ကာရဏနိရောဓော၊ အကြောင်းချုပ်
 သောကြောင့်။ ဖလနိရောဓသာဓနတ္ထံ၊ အကျိုးချုပ်ခြင်းတို့ကို ပြီးစေခြင်း
 အကျိုးရှိ၏။ ဣတ္ထ စ၊ ဤသို့ပြီးရာ၌လည်း။ အာနုဘာဝဟော၊ အာနုဘော်

အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ ၎င်း။ ဟံ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဟံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်
သည်။ အဝိဇ္ဇာဒိနိရောဓမ္မံ၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသည်တို့၏ ချုပ်ခြင်းမျှသည်။
န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာနုဘာဝတော၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊
ကို။ ဒဿိတံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို ပစ္စယာကာရပါဠိအစဉ်၌။ “ယတော
ဒယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ”တိ ဝစနေန၊ အဝေဒိ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ အနု
လောမော၊ ကို။ နာဓိပေတော၊ မလိုအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
၏။ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥဘယတ္ထ၊
အနုလောမ၊ ပဋိလောမ နှစ်ပါးစုံ၌။ ကိစ္စတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
အာရမ္မဏတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဿ မဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ ဝိသယတော စ၊ ဖြင့်
လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ပစ္စယာကာရ၌။ မဂ္ဂေ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၎င်း။

တတ္ထ၊ ထိုပစ္စယာကာရဆင်ခြင်ရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။
“ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ ပဋိလောမံ မနသာကာသိ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊
မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သနည်း။ ပဋိလောမာပဒေ
သေန၊ ပဋိလောမကို ညွှန်ပြသဖြင့်။ နိဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်
သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ဘဝိတံ၊ ငှာ။ ဟံ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။
ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ (အာဟ-ပြန်)။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို။
မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။-န အရဟတိ၊ မထိုက်သည်ကား။
န၊ မဟုတ်။ အရဟတိ ဝေ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ တဒတ္ထဇာနန
တော၊ ထို ပါဠိအနက်ကို သိသောကြောင့်တည်း။ ဟံ ယုတ္တံ၊ ၎င်း။ အနု
လောမပဋိလောမန္တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ကြိယာနပုံတည်း။
ဟံ ယုတ္တံ၊ ၎င်း။ အနုလောမတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိလောမတော စ၊
ဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်း
၏။ ဣတိ သို့။ တတ္ထ၊ ထို အနုလောမ ပဋိလောမဟူသော ပုဒ်၌။
အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ အညထာ-အညတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ နိရောဓဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ပဋိလောမပုသင်္ဂါပတ္တိယေဝ၊ ပဋိလောမ
ဟု လျဉ်းပါးခြင်း၌ ဖြစ်ခြင်းသို့လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တေသ္မိံ ပဋိလော
မေ စ ပန၊ ထို ပဋိလောမ၌ကား။ အနုက္ကမနိယမော၊ အစဉ်ကိုမှတ်ခြင်းသည်။
အနုလောမေ၊ ၌။ အနုက္ကမနိယမတော၊ အစဉ်ကို မှတ်သောအားဖြင့်။
သိဒ္ဓေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ
ဒဿ၊ ၎င်း။ ပဋိလောမော နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊

တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 တေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “နိရောဓော ဟောတိတိ အနုပ္ပာ
 ဒေါ ဟောတိ”တိအာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဧဝံ သန္ဓေ၊ သော်။ ပုဗ္ဗာ
 ပရဝိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။
 ဟူမူကား။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ ပဋိစ္စာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဖလဿ၊
 အကျိုး၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန၊ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသဖြင့်။ ပစ္စယာ
 နုဉ္ဇ၊ အကြောင်းတို့၏လည်း။ ပစ္စယာယတ္ထုပဂမနေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်
 သို့ စွဲကပ်သဖြင့်။ တဿ၊ ထို အကျိုးတရား၏။ (၃၉၅) ဥပ္ပာဒါဘိမုခ
 ဘာဝဒီပနတော၊ ဥပ္ပါဒ အစရှိသည်သို့ ရှေးရှုမြင်ခြင်းကို ပြတတ်သော
 ကြောင့်။ အသမုပ္ပာဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အပဋိစ္စသမုပ္ပာဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပာဒ်မဟုတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဧ။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥဘယပဋိက္ခေပေန ပန၊ အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးကို
 ပယ်သဖြင့်ကား။ အဿ၊ ထို နိရောဓ၏။ ပဋိလောမတာ၊ ကိ။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ဝစနံ၊
 သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ တဿ၊
 ကို နိရောဓ၏။ အနုလောမဘာဝနိယမနတော စ၊ အနုလောမအဖြစ်ကို မှတ်
 ဟတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တာတိသယာဘာဝတော စ၊ အနက်
 အလွန် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အပဋိစ္စသမုပ္ပာဒေါတိ တေဿ၊ ပုဒ်၏။ ပဋိလောမောတိ အတ္တံ၊ ကိ။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊
 ဌ။ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်တရား၌။ နိရောဓော၊ ကိ။ ဝုတ္တော၊
 ဧ။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ တတ္ထံ၊ ထို ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မ၌။ “အဝိဇ္ဇာယ
 ဧဝံ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ”တိ၊ ဖြစ်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယဿ၊ ပစ္စည်း
 တရား၏။ ဝါ၊ အကြောင်းတရား၏။ သမုစ္ဆိန္နပစ္စယဘာဝဝသေန၊ ဖြတ်အပ်
 သော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ပစ္စယနိရောဓဉ္စ၊ အကြောင်း
 ၏ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဖလဿ၊ အကျိုးတရား၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟာ
 ဘာဝဝသေန၊ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 ပစ္စယုပ္ပန္နနိရောဓဉ္စ၊ ပစ္စယုပ္ပန္နတရား၏ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိပေတိ၊
 ပြ၏။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ နိရောဓော၊ သည်။ ပါဠိယံ၊ ဌ။
 အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ အနုပ္ပာဒေါ နာမ၊
 မဖြစ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ကတာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “နိရောဓော ဟောတိတိ အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ”တိ။

၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဝေံ သန္ဓေ၊ သေဝံ။ နိဗ္ဗာနံ၊ သညံ။ ပစ္စယပစ္စယပ္ပန္နာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓမတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သညံ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ နိရောဓမတ္တန္တိ အတ္ထော၊ သညံ။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿ၊ ထို နိဗ္ဗာန်၏။ အာနုဘာဝဒီပနာဓိပ္ပာယတော၊ အာနုဘော်ကို ပြခြင်းငှာ အလို ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိဒိတဝေလောယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ မနသိကတ ဝေလောယံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသောအခါ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အညဿ၊ ဖြင့်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အဝိဒိတပု သင်္ဂတော၊ မသိသေးသော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။

ဈာယတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ လက္ခဏပနိဇ္ဈာနေန၊ လက္ခဏ ပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်။ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းတတ်သော ဘုရား မြတ်စွာအား။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ် ကုန်၏ရှင်။ ဝါ၊ ကား။ စတုအရိယသစ္စဓမ္မာ၊ လေးပါးကုန်သော အရိယာ သစ္စာတရားတို့သည်။ ပကာသန္တိ၊ ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ သမထာဒိယာနိကဝိဘာဝဒဿနတ္တံ၊ သမထအစရှိ သော ယာဉ်သုံးပါး အပေါင်းကို ဝေဖန်ခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ အာရမ္မဏပနိဇ္ဈာနဂ္ဂဟဏံ၊ အရမ္မဏပနိဇ္ဈာန်ကို ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ စတုသစ္စဓမ္မဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒဿနာဒိကာရေန၊ အနု လောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပြသောအရာနှင့်။ ကာမံ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၎်ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်သော်လည်း။ “ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ၎်။ သော၊ သည်။ သမုဒယံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။” ဣတိ လဒ္ဓိဝသေန၊ ဤသို့သော အယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကတံ၊ ၎်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။

၂။ “ပစ္စယက္ခယဿာ”တိ ဧတံ၊ ကို။ ကိစ္စပရိယာယဝသေန၊ ကိစ္စ၏ပရိ ယာယ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ တေန၊ ထို ပစ္စယက္ခယဿ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ပစ္စယနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တဒုပနိဿယနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ ထိုပစ္စယကို မှီ၍ဖြစ် သော ပစ္စယပ္ပန္နနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ တံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သည်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ပစ္စယက္ခယမတ္တံ၊ အကြောင်း၏ ကုန်ခြင်းမျှကို။ ကာမဉ္စ န ကရောတိ၊ ၎်ရှင်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ပစ္စယပ္ပန္နက္ခယမ္ပိ၊ ပစ္စ ယပ္ပန်တရား၏ ကုန်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၎်။ ယတော၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဥဘိန္ဒပိ၊ ပစ္စယနိဗ္ဗာန်၊ ပစ္စယပ္ပန္နနိဗ္ဗာန်တို့၏လည်း။

နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ၎င်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။
 ဟေတုနိရောဓော၊ အကြောင်းချုပ်သောကြောင့်။ ဖလနိရောဓော၊ အကျိုး
 ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ကတု၊ ၎င်း။ “ပစ္စယက္ခယဿာ” တိ၊
 ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရာ ဓမ္မာတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ စတုသစ္စဂဟဏံ၊ စတု
 သစ္စ-သဒ္ဓါကိုယူခြင်းကို။ ပဌမဂါထာယံ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တနယဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုသော
 နည်းကို ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎င်း။

၃။ သမုဒယနိရောဓသင်္ခါတော အတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ သမုဒယော၊
 သည်။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နိရောဓော၊ သည်။ အာရမ္မဏ
 ကိရိယာယ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧတေန၊ ဤ သမုဒယနိရောဓသင်္ခါတော-
 ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဒွိပ္ပကာရာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ နိရောဓော၊ တို့ကို။
 ဒဿိတော၊ ပြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ အာနုဘာဝဿ၊ ထိုသို့
 သိခြင်းကိုပြတတ်သော အာနုဘော်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတဋ္ဌာနဉ္စ၊
 ဖွဲ့ရာအရပ်ကိုလည်း။ “ပလ္လက္ခော” တိ၊ ၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဖလာခိဂမဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရာအရပ်ကို။ “ပလ္လက္ခံ” န္တိ၊ ၎င်း။
 ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

အပေါလ ကထာဝဏ္ဏနာ

(၃၉၆) ၄။ သမ္မောဒိတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဟိတကာမတာယ၊ အကျိုးစီးပွား
 ကို အလုံရှိသောကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေန ဗြာဟ္မဏေန၊ ထို
 ဟံဟုကံဇာတိကပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကု။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ပြော၏။ ဝေဒေဟိ အန္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အန္တော နာမ၊
 မည်၏။ ဝေဒါနံ ဝါ အန္တံ ဂတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ အရဟတ္တံ၊ သည်။
 အန္တော နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်နည်းတို့တွင်။ ပဌမေန၊ ပဌမ
 ဝါကျဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒန္တဂူ မည်၏။ တသ္မာ ဝေ၊ လျှင်။
 ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ မည်၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ
 ဒန္တဂူ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊
 ဝေ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗျာ၊ ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏဿ စ၊ အားလည်း။
 စတုသစ္စယုတ္တံ၊ လေးပါးသောသစ္စနှင့် စပ်သော တရားစကားကို။ အတ္ထ
 တော၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ကကာပိ၊ သော်လည်း။ ဥဒါနဂါတာ

ယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တပဋိဝေဓာဘာဝံ၊ ဆိုအပ်သော ပဋိဝေဓဉာဏ်၏ မရှိခြင်းကို။
သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ပရိဟာ
ရော၊ ဤသို့ ဖြေအပ်၏။

အဇပါလကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မုစလိန္ဒကထာဝဏ္ဏနာ

၅။ မုစလိန္ဒဝတ္ထုမိ တေမတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သို့လတ္တံ့သော။ အတ္တံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝိဝေ
ကန္တိ၊ တွေ့၊ ဤ။ ဥပဓိဝိဝေကံ၊ ဥပဓိဝိဝေကကို။ “အဗျာပဇ္ဇံ” သုခံ လော
ကေ” တိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ ပဌမမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ ဒသေတိ၊
၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေန၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ သတ္တေသု၊
သတ္တဝါတို့၌။ မာရဏဝသေန၊ သတ်လိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက
ဗျာပါဒပ္ပဟာနသိဒ္ဓိတော၊ ဖြစ်တတ်သော ဗျာပါဒကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီး
သောကြောင့်တည်း။ “ပါဏဘူတေသု သံယမော” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။
ဒုတိယမဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ မဂ္ဂိ၊ မဂ်ရှိ
သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝသိဋ္ဌဗျာပါဒတနုတ္တဝသေ
န၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပါဏဘူတေသု၊ တို့၌။ သံယတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဝိဟိံ သာမိပ္ပယာဘာဝတော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ အလိုရှိသောအဖြစ်၏ မရှိ
သောကြောင့်တည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်။
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့ကို။ အနုက္ကမေနာပိ၊ ဖြင့်
လည်း။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မုစလိန္ဒကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ရာဇာယတနကထာဝဏ္ဏနာ

၆။ ရာဇာယတနံ၊ ရာဇာယတနဟူသည်။ ပါဠိလိ၊ သခွပ်ပင်တည်း။
(လင်းလွန်းပင်လည်း-ဟူ၏)။ “စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ အာဂန္ဓာ၊
လာကုန်၍” ။ ဣတိ ပါဠိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ အဿ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒိန္နာနံ၊ နတ်မင်းကြီးတို့ ယူအပ်ကုန်သော။ စတုန္ဒမ္ပိ၊
လေးလုံးကုန်သော သပိတ်တို့၏လည်း။ မုခဝဋ္ဌိယံ၊ နှုတ်ခမ်းရေး၌။ လေခါ
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေးအပိုင်းအခြားသည်။ အတ္တိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ တေ

ဝါဏီဇာ၊ ထို တပုဿ ဘလ္လိက ကုန်သည်တို့သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ ဂါရဝဒဿနေန၊ ရိုသေခြင်းကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ရူပကာယဒဿနေန၊ ရူပကာယတော်ကို မြင်ရသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပသန္နတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောကြောင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ သရဏဂုံကို။ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ (သာဝကဘာဝံ-၌ စပ်) “ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇာယတနမူလေ၊ လင်းလွန်းပင်၏အနီး၌။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားသောကြောင့်။ သာဝကသံဃာဘာဝဉ္စ၊ သာဝကသံဃာ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေဓမ္မသဗ္ဗာဝဉ္စ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိသောဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောအပ်သောတရားတော် ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိံ၊ သူ၊ သိကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇာနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

ရာဇာယတနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

ပြဟ္မယာစနကထာဝဏ္ဏနာ

(၃၉၇) ၇။ အဓိဂတော ခေါ မျာယန္တိအာဒိမ္ပံ၊ ပါဠိ၌။ ဓမ္မောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ စတုသစ္စဓမ္မော၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားတည်း။ ဂမ္ဘီရတ္တာ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဒ္ဓသော၊ ဒုဒ္ဓသဖြစ်၏။ ဒုဒ္ဓသတ္တာ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဒုရနုဗောဓဖြစ်၏။ သန္တောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသော သဘောရှိ၏။ ပဏီတောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ အတပုကော၊ မရောင့်ရဲ။ ဣဒံ ဒွယံ၊ ဤ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ လောကုတ္တရမေဝ၊ လောကုတ္တရာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဓာက္ကာဝစရောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ တက္ကေန အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို ကြံခြင်းမျှဖြင့်။ သြဂါဟိတဗ္ဗော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဉာဏေနော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ အဝစရိတဗ္ဗော၊ ကျက်စားအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နောဟိ၊ ကျင့်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတောဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒနိယော၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထောတိအာဒိ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဟော၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဖလူပစာရန၊ ဖြင့်။ ကေမိံ သမာနံ၊

တရုတည်းဖြစ်သော်လည်း။ တယာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။
 ဝုဗ္ဗတိ၊ ဧ။ ရာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ အနု အနု၊
 အဖန်ဖန်။ ဝါ-အနု အနု၊ အဖန်တလဲလဲ။ အစ္ဆရိယာ၊ အံ့အပ်ကုန်သော။
 ဂါလာယော၊ တို့သည်။ အနုစ္ဆရိယာ၊ အနုစ္ဆရိယမည်ကုန်၏။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ သုတ
 ပုဗ္ဗာနံ၊ ကြားဖူးကုန်သော။ ဝါ၊ ကား။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ ဂမ္ဘိရ
 ဘာဝံ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို။ အဓိဂတပုဗ္ဗာနံ၊ ရှေး၌ ရတော်မူကုန်သော။
 တေသံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ (အနုစ္ဆရိယာ-၌ စပ်) ဘဂဝတော၊ ဧ။
 တ္ထောရောပိ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်လည်း။ သုခပဋိပဒါ၊ သုခပဋိပဒါတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တပဋိပဒံ၊ ဘုရား
 လောင်းဖြစ်စဉ်အကျင့်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ကိစ္ဆေန မေ”တိ၊ ရှိ။ ပုတ္တံ၊ ဧ။
 “ပကာသိတံ ပကာသိတု”န္တိ၊ ရှိ။ ဥဘယထာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိ
 သည်။ အတ္တိ၊ ပျံ၏။ ပရေတေဟိ ယုတ္တေဟိ၊ ရာဂ၊ ဒေါသတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်
 သော သူတို့သည်။ အယံ ဓလော၊ ကို။ န သုသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မသိနိုင်ရာ။ ရာဂ
 ပုတ္တောတိ တ္ထော၊ ၌။ ကာမရာဂဒိဋ္ဌိရာဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ရတ္တာ၊ တပ်ကုန်သော။
 အတ္တနိဋ္ဌာဒိဂါဟကာ၊ အတ္တ နိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့် အယူရှိကုန်သောသူတို့သည်။
 န ဒက္ခန္တိ-န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။

ဂ။ သဟမ္ပဟိ၊ သဟမ္ပဟိ ဗြဟ္မာသည်။ “နဿတိ ဝတ ဘော လောကော”
 တိ ဣဒံ သဒ္ဓံ၊ ကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဒသသဟဿိလောက
 ဓာတုဗြဟ္မာနော၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌ နေကုန်သော ဗြဟ္မာတို့
 သည်။ သုတ္တာ၊ ရှိ။ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်။ နိစ္စာရေတိ ကိရ မြက်သတတ်။ ပညာမယေ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော။
 အင်္ဂုမ္ဘိ၊ ဗျက်ဝိ၌။ သန္တာနာနုသယိတဝသေန၊ အစဉ်၌ အစဉ် ကိန်းသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပံ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ရာဂါဒိရဇံ၊ ရာဂ အစရှိသော
 မြူသည်။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့အား။ အတ္တိ၊ ဧ။ ဧဝံ သဘာဝါ၊ ဤသို့
 နည်းသော ရာဂအစရှိသော မြူရှိသော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ မည်ကုန်၏။ အဿဝနတာတိ တ္ထော၊ ၌။
 အဿဝနတာယ၊ မနာရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

သမလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဟူသော အညစ်အကြေးရှိကုန်သော။ သတ္တာရေဟိ၊
 သ သတ္တာရသရာတို့သည်။ (စိန္တိတော-၌ စပ်) အပါပုရေတန္တိ တ္ထော၊ ၌။ တေံ၊
 ဤသို့ကုန်တံခါးကို။ ဝိဝရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော။ အမတဿ ဒ္ဓါရန္တိ တ္ထော၊

၌။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ ဝါ၊ ကား။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားကို။ ဝိဇ္ဇတ္တယစတုမဂ္ဂဉာဏေဟိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဗုဒ္ဓံ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ် သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သေလေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သိလာမယေ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီး သော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ ၌။ ဝိဂတရဇတ္တာ၊ ကင်းသော ကိလေသာ တည်းဟူ သော မြူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခဒဿနယောဂေ၊ ချမ်းသာကို မြင်ခြင်း ငှာ သင့်သောအရာ၌။ ဣတော စ၊ ဤ အရပ်မှလည်းကောင်း။ ဧတ္တော စ၊ ထို အရပ်မှလည်းကောင်း။ အဂန္နာ၊ မသွားမူ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေယျ ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ တမ္မိ၊ အရှင်ဘုရားသည်လည်း။ သုမေဓ သုန္ဒရပည၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော ဘုရား။ သဗ္ဗညုတညာဏာဓိဂမာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရ တော်မူသဖြင့်။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမြင်သောသမန္တစက္ခုရှိတော်မူသော ဘုရား။ သဗ္ဗကိလေသသင်္ဂါမာနံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်သည် အပေါင်းတို့ကို။ ဝိဇိတတ္တာ၊ အောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေအရပ်၌ စစ်သည်အပေါင်းရှိတော် မူသောဘုရား။ ဇာတိကန္တာရာဒိနိတ္ထရဏတ္ထံ၊ ဇာတိကန္တာရာ အစရှိသည်တို့မှ ထုတ် ခြင်းငှာ။ ဝေနေယျဇနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သတ္တဝါဟန သမတ္တတာယ၊ လှည်းမူးကဲ့သို့ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သတ္တဝါဟ၊ လှည်းမူးနှင့်တူတော်မူသောဘုရား။ ကာမစ္ဆန္ဒဣဏဿ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ တည်းဟူသော မြီ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဏဏ၊ မြီကင်းတော်မူပြီးသော ဘုရား။

၉။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ပုဒ္ဓစက္ခုဟုဆိုအပ်သော။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာသယာနုသယဉာဏေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣပေသံ ဒိန္နံ ဉာဏာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဉာဏ်တော်တို့၏။ “ဗုဒ္ဓစက္ခု”တိ နာမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပ္ပလိနိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပ္ပလဝနေ၊ ကြာတော၌။ သေသေ သပိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတပွံ၊ ၏။ (၃၉၀) အန္တော နိမ္မဂ္ဂပေါသိနိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာနိ ဥပ္ပလာနိ၊ အကြင်ကြာတို့သည်။ အန္တော နိမ္မဂ္ဂါနေဝ၊ အတွင်း၌နစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပေါသိယန္တိ၊ ငြီးကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ လိုကြာတို့ဝှင်။ ယာနိ၊ အပြင်ကြာတို့သည်။ ဥဒကံ၊

ရေကို။ အစွဲ၊ ဂမ္မ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ သူရိယရံသံသမ္ပဿံ၊ နေအရောင်အတွေ့ကို။ အာဂမယမာနာနိ၊ ငံ့ကုန်လျက်။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ ပွင့်ကုန်လတ္တံ့။ ယာနိ၊ တို့သည်။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အမျှ။ ဌိတာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ ပွင့်ကုန်လတ္တံ့။ ယာနိ၊ တို့သည်။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။ တတိယဒိဝသေ၊ ဌိ။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ လတ္တံ့။ ဥဒကာ ပန၊ ရေမှကား။ အနုဂ္ဂတာနိ၊ မတက်ကုန်သော။ အညာနိပိ၊ တပါးသော ကြာတို့သည်လည်း။ သရောဂဥပုလာဒီနိ နာမ၊ သရောဂဥပုလ အစရှိသော အမည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာနိ၊ အကြင် ကြာတို့ တို့သည်။ နေဝ ပုပ္ဖသန္တိ၊ မပွင့်ကုန်လတ္တံ့။ မစ္ဆကစ္ဆပဘက္ခာနေဝ၊ ငါးလိပ် တို့၏ အစာတို့သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တာနိ၊ ထို သရောဂ ကြာတို့ကို။ ပါဠိ၊ ပါဠိသို့။ နာရုဇ္ဇာနိ၊ မတင်ကုန်။ အာဟရိတော ပန၊ ဆောင်၍ကား။ ဒီပေတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဇေတဟိ၊ ထိုကြာတို့နှင့်။ ဥဒ္ဓိတည၊ ဥဒ္ဓိတညပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဝိပဉ္စိတည၊ လည်းကောင်း။ နေယျောလည်းကောင်း။ ပဒပရမောလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလာတို့ကို။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ပစ္စဘာသိတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ပတိ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အပါရုတာတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဝိဝဋ္ဌာ၊ ဖွင့်အပ်ပြီ။ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ဖြစ်သော။ ပဒဒ္ဓယဿ၊ ပုဒ်နှစ်ခု၏။ အယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ ဝိတ္တာ ရေမိ၊ အံ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ငါ၏။ ပဂုဏံ သုပ္ပဝတ္တမ္ပိ၊ ကောင်းစွာ လေ့လာအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားတော်ကို။ ကာယဝါစာ ကိလမထ သညိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့၏ ပင်ပန်းဆင်းရဲအံ့ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတော၊ ၍။ နာဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မယာစနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သပ္ပေ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါဘာဇနံ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော ထည့်ရာကို။ ဥပနေတု၊ ဆောင်စေဦးလော့။ နေသံ၊ ထို သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံ ကို။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်စေအံ့။ (ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပြန်။) အပ္ပ

ရုက္ခဇာတိကောတိ ဧတ္ထ၊ ခြံ။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတ
 ကိလေသတ္တာ၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိက္ခိ
 လေသဇာတိကော၊ ကိလေသာကင်းသော သဘောရှိသော။ (ဝိသုဒ္ဓိ
 သတ္တော ထည့်စပ်။) အာဇာနိဿတိတိ ဧတ္ထ၊ ခြံ။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကံ။ သုတ်၊
 အဘိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော။ ဝိနယက္ကမညာ၊ ဝိနည်းအစဉ်ကို
 သိကုန်သော။ တေ ထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 ကို။ စေ န အကံသု၊ အကယ်၍ မပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဒေသေယံ၊ ဟောအံ့။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိလတ္တံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ တည်း။ ကိမိဝ၊ မူကား။ “မုဒ္ဓါပိ တဿ ဝိပတေယျာ” တိ ဧတ္ထ
 ဝိယ၊ ခြံကဲ့သို့တည်း။ ဧသော၊ ဤသို့သော သဒ္ဓါသဘောသည်။ အဘူတ
 ပရိကပ္ပော ကိရ၊ အဘူတပရိကပ္ပ ဖြစ်သတတ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ လော
 ဂေါ၊ ခြံ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ“ကော ဣမံ ဓမ္မံ ခိပ္ပမေဝ အာဇာနိဿတိ”
 ဟူသောစကားသည်။ တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိမုတ္တဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မြတ်
 သော နှလုံးသွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 တဒုပဒေသေန၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်သဖြင့်။ အဝိဒိတဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မသိ
 သည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနန္တေဝါသိကဘာဝ
 ဒီပနတ္ထံ၊ အန္တေဝါသိကတပည့် မဟုတ်သည်အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။
 ဣတိ ဝေမာဒီနိ ပန၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌။
 ပယောဇနာနိ၊ အကျိုးတို့တည်း။ ဘဂဝတောပိ ခေါ ဉာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ခြံ။
 သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တည်း။ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်
 တော်၏။ မရဏာရမ္မဏံ၊ သေခြင်းဟူသော အာရုံရှိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။
 တေန၊ ထို ပါဠိဖြင့်။ တတော၊ ထို အခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တဿ၊
 ထို ဉာဏ်တော်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။
 ဇာနနဘာဝါရမ္မဏံ၊ သိအပ်သော သဘောလျှင် အာရုံရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ပရောပဒေသတော၊ သူတပါးကို ညွှန်သောအားဖြင့်။
 အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ မရဏသစ္စံ
 ကိရိယမ္ပိ၊ သေခြင်းကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကိုလည်း။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါ
 နမ္ပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာတို့၏လည်း။ အနေကဉာဏသဓောဓာနာဘာဝတော၊
 များသောဉာဏ်တော်အပေါင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ တေ၊ ဤစကားကို။
 သုဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ စိတ္တပုဝတ္တံ၊ စိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ စိတ္တပုဗ္ဗိ
 ကာ၊ စိတ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ အညဿာ၊ သို့အပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ နဝသတ္တပါတုဘာ

ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်းဆည်း၍။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပဇာနနတော၊ သိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝတာယ၊ ၏။ သဗ္ဗညုဘာဝပုတ္တိဒေါသတော၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟူသော အပြစ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ န အညာသိ၊ သိတော်မမူ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အပိစ၊ တနည်းကား။ တတ္ထ၊ ထိုသေရာ၌။ ဣဒံ ဇာနနံ နာမ၊ ဤသို့ သိခြင်းမည်သည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ တဒါရမ္မဏဉာဏပုတ္တိ၊ ထိုသို့ သေခြင်းကို အာရုံပြု၍ ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ လောကေ၊ ၌။ သဗ္ဗညုနော၊ သဗ္ဗညုဘုရားမြတ်စွာ၏။ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်။ အဘာဝပုသင်္ဂတော၊ မရှိသော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧကဉာဏက္ခဏေ၊ တခုသော ဉာဏ်ဖြစ်သော အခါ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဉာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒညေသဉ္စ၊ ထို ဧကဉာဏက္ခဏမှတစ်ပါးသော အခါ၌ဖြစ်သော ဉာဏ်တို့၏လည်း။ တဒညာဏာနုပတ္တိ၊ ထိုထိုအနက်ကို မသိခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းကို။ သာမိတာ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ။ အပိစ၊ ကား။ သဗ္ဗညုနော၊ ၏။ သဗ္ဗမေဓဝိသယေ၊ အလုံးစုံသော တရားအရာ၌။ ဉာဏပစ္စုပ္ပန်သိဒ္ဓိ၊ ဉာဏ်တော်၌ ထင်ခြင်း၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ ဉာဏဿ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တော်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟေတုနိဒဿနာနုပုတ္တိတော၊ အကြောင်းကိုပြုခြင်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ ကား။ “ဘဂဝတောပိ ခေါ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသေသဝစနံ၊ ထူးသော စကားသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဒေဝတာရောစနုတ္တရ ကာလမေဝ၊ နတ်တို့ကြားသည်၏ နောက်ကာလ၌သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဉာဏံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ ပညာယတိ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝိသေသဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စူ။ ဝစနပုဗ္ဗာပရိယဘာဝမတ္တေန၊ စကားရှေ့နောက် ဖြစ်ကာမျှဖြင့်။ ဟဒတ္ထပုဗ္ဗာ ပရိယတာ၊ ထို သဒ္ဓါ၏ အနက် ရှေ့နောက်ရှိသော အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ စကားသည်။ အ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အဘိ ဒေါသကာလံ ကတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ကာလံ

ကတော၊ သေဏီ။ မဇ္ဈိမယာမေ ဌ။ ကာလံကတော၊ ဧ။” ဣတိပိ၊
 သိုလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘယတ္ထပိ၊ အာဠာရ၊ ဥဒက နှစ်ယောက်တို့၌ပင်
 လည်း။ မဟာဇာနိယော၊ ရှုံးကြီးရှုံး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သတ္တဒိဝသဗ္ဗန္တရေ
 စ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌လည်းကောင်း။ ကောဒိဝသဗ္ဗန္တရေ စ၊ တနေ့၏အတွင်း၌
 လည်းကောင်း။ ပတ္တဗ္ဗမဂ္ဂဖလတော၊ ရောက်အပ်သော မဂ်ဖိုလ်မှ။ ပရိဟိနတ္တာ၊
 ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မလတိ၊ များစွာသော။ ဇာနိ၊ ရှုံးခြင်းသည်။
 အဿ၊ ထို အာဠာရ၊ ဥဒကအား။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 မဟာဇာနိ၊ မည်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ တေသု ဒ္ဓိသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 သူတို့တွင်။ အာဠာရော၊ သည်။ အကိဉ္ဇညာယတနဘဝေ၊ ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဧ။ ဥဒကော၊ သည်။ ဘဝဂ္ဂေ ဌ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေသံ၊
 ထို အာဠာရ၊ ဥဒကတို့၏။ မမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှာ။ အက္ခဏေ၊
 ဝဏမဟုတ်သော အရပ်၌။ ဝါ၊ အခွင့်မရသော အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊
 ဖြစ်လေသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊
 ဧ။ ဣတော မနုဿလောကတော၊ မှ။ စုတိဘာဝံ၊ စုတေလေသည်၏အဖြစ်
 ကို။ သန္ဓာ၊ ဤ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အ ဗုဒ္ဓဝေနေယျ
 တဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ စိန္တေသိ၊
 ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 အညဿ-အညေ အတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ စော်။ အနိဋ္ဌပုသဂေါ၊ မလိုအပ်
 သော ယျဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောကာလ၌။
 သုပိနပဋိဂ္ဂါဟကာ စေဝ၊ အိပ်မက်ကို နာခံကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 လက္ခဏပဋိဂ္ဂါဟကာ စ၊ လက္ခဏာကို နာခံကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝါ၊ လက္ခဏာကို ဖတ်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဠာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရှစ်
 ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်
 သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ တယော၊ သုံးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒွိဓာ၊
 နှစ်ကဲ့။ ဗျာကရိံ သု၊ ကြားကုန်၏။ “ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသန္တော၊ နေသည်
 ရှိသော်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖြာ။
 ဗျာကရိံ သု၊ ကုန်၏။ ပဉ္စ ဗြာဟ္မဏာ၊ ငါးယောက်သော ပုဏ္ဏား တို့သည်။
 “အဂါရေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊

ဘုရားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ ဧကံသဗျာကရဏာဝ၊ ဤသို့ စင်စစ်အားဖြင့် ကြားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေ့ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံး ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (၄၀၀) ယထာမန္တပါရံ ဂတာ၊ ဗေဒင် ကျမ်း၌လာသော အကြောင်းအားလျော်စွာ ဟောကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ ပန၊ ဤ ငါးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ မန္တပါရံ၊ ဗေဒင်ကျမ်း၌လာသော အကြောင်းကို။ အတိက္ကမန္တာ၊ လွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ပုညမဟတ္တံ၊ ကောင်းမှုများသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဘုန်းကံကြီးမားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဿဇေတုာ၊ စွန့်၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပူရေတရမေဝ၊ ရှေးဦး စွာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုနှင့်ကုန်၏။ ဣမေ ဤ ငါးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏား ငါးယောက်တို့၏။ ပုတ္တာ”တိပိ၊ သားတို့ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ တရားဟောခြင်း၏ အကြောင်း၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား မြတ်စွာ သည်။ “ဗဟုပကာရာ ခေါ မေ”တိ၊ မေ-ဟူ၍။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ် ကြောင့်ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူလေသနည်း။ ဥပကာရကာနံ ဝေ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော သူတို့အားသာ။ ဧသ ဧသော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ ကိံ၊ ဟောသလော။ ဣတရေသံ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ် ကုန်သော သူတို့အား။ န ဒေသေတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည် လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ န ဒေသေတိ၊ မဟောသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဒေသေတိ ဝေ၊ ဟောတော်မူသည်သာ လျှင်တည်း။ ဥပကာရာ နုဿရဏမတ္တကေနော၊ ကျေးဇူးတို့ကို အောင်မေ့ တတ်သည်၏ အဖြစ်မျှဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဋ္ဌကထာ နယော၊ တည်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ကတညုတကတဝေဒိဘာဝပုကာသနတ္တံ၊ ပြုအပ် သော ကျေးဇူးကို သိသည်၏အဖြစ်၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးတို့ကို ပြုရာ၏ဟု သိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ကတညုတာဒိ ပသံသနတ္တံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးသိသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ပရေ သဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်း။ ကတညုဘာဝါဒိနိယောဇနတ္တံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကိုသိသည်၏ အဖြစ်စသည်ကို တိုက်တန်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ လျှင် စွာ။ ဇာနနပုသင်္ဂနိဝါရဏတ္တံ၊ သိရာ၏ဟူသော လျှင်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။

၁၁။ အန္တရာ စ ဂယံ အန္တရာ စ ဗောဓိန္ဒြိယံ ဣတ္ထိ၊ ပါဠိန္ဒြိယံ။ ဂယာယ စ၊
 ဂယာဇာလိယံ ကောဏိယံ။ ဗောဓိယာ စ၊ ဗောဓိပင်ဇာလိယံ ကောဏိယံ။ မဇ္ဈေ၊
 အလယ်၌။ တိဂါဝုတန္တရေ၊ သုံးဂါဝုတ်၏ အတွင်းဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်
 ၌။ ဟံ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ။ ဂယာ၊ ဂယာသည်။
 တိဏိ ဂါဝုတနံ၊ သုံးဂါဝုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗာရာဏသိနဂရံ၊
 ဗာရာဏသီမြို့သည်။ အဋ္ဌာရသ ယောဇနာနံ၊ တဆယ့်ရှစ်ယူဇနာ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပကော ပန၊ ဥပကသည်ကား။ ဗောဓိမဏ္ဍဿ စ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၏လည်းကောင်း။ ဂယာယ စ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ အန္တရေ
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏။
 အန္တရာ-သဒ္ဓေန ပန၊ နှင့်ကား။ ယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်သောကြောင့်။ ဥပယောဂ
 ဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ၎င်း။ စ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဤဒိသေသု၊ ဤ
 သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ အက္ခရစိန္တကာ၊
 အက္ခရာကို ကြံကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝါ၊ သဒ္ဓါတတ်သော ဆရာတို့
 သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာဖြစ်သော။ အန္တရာသဒ္ဓံ၊ အန္တရာ-သဒ္ဓါ
 ကို။ ပယုဇန္တိ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ သေ၊ ထို အန္တရာ-သဒ္ဓါကို။ ဒုတိယပဒေပံ၊
 ပုဒ်၌လည်း။ ယောဇတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ အ ယောဇိယမာနေ ပန၊ မယှဉ်သော်
 ကား။ ဥပယောဂဝစနံ၊ သည်။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဣဓ ပန၊
 ဤပါဠိ၌ကား။ ယောဇေတွာဝ၊ ယှဉ်၍သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

သဗ္ဗာဘိဘူတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေဘူမကဓမ္မံ၊ ဘုံ
 သုံးပါး၌ ဖြစ်သောတရားကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဌိတော၊ ၎င်း။
 တဏှက္ခယေတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဝိမုတ္တောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ အာရမ္မ
 ဏတော၊ အာပျုပ္ပသောအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တော၊ ကင်း၏။ နတ္ထိ မေ ပဋိပုဂ္ဂ
 လောတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ မယံ၊ ၎င်း။ ပဋိပုဂ္ဂလော နာမ၊ ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသဒိသော၊ တူသောသူ မရှိ။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မမ၊ ငါဘုရား၏။
 သဗ္ဗညုဘာဝေ၊ ၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၌။ လောကေ၊ ၌။
 ဌာတံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသမတ္တတာယ၊ ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ ပစ္စတ္ထိက
 ပုဂ္ဂလော၊ ရန်သူဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ အာဟဉ္စ အမတဒုန္နုဘိန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဓမ္မစက္ခုပဋိလာဘာယ၊ ဓမ္မ
 စက္ခုကို ရဖိမ့်သောငှာ။ အမတဘေရိံ၊ အမတအမည်ရှိသောစည်ကြီးကို။ ပဟ

ရိသာမိ၊ ရိုက်တီးအံ။ ဣတိ ကတု၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဂစ္ဆာမိ၊
ငါသွားအံ။

အနန္တဇိနော၊ အနန္တဇိန-သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟသိ၊ ထိုက်
ပေ၏။ တံ၊ သည်။ အနန္တဇိနော၊ သည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တော၊
သင့်၏။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ အနန္တဇိန-ဟူသောအမည်
သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သတ္ထု နာမံ၊ ဘုရားဟူသော
အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟုပေယျာသိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ အရှင်။
ဝေဓိ နာမ၊ ဤသို့ အနန္တဇိန-ဟူသောအမည်သည်လျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏။ (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ-ကို ထောက်သော် ဘဝေယျာသိ-မို့သင့်၏။) ပက္ခာ
မိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝင်္ဂဟာရဇနပဒံ နာမ၊ ဝင်္ဂဟာရ-ဇနပုဒ် မည်သည်ကို။
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ “တတ္ထ၊ ထို ဝင်္ဂဟာရ
ဇနပုဒ်၌။ တဿ၊ ထို ဥပက၏။ မိဂလုဒ္ဒကဿ မိတုယာ၊ သားမုဆိုး၏
သမီးဖြစ်သော။ စာပါယ၊ ကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတု၊ လူထွက်၍။ ပုန၊ တဖန်။
အာဂန္နာ၊ လာပြန်၍။ အယံ၊ ဤ ဥပကသည်။ အနာဂါမိ၊ သည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယအကြောင်း
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တေန၊ ထို ဥပကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
ဇာတိ။ အာလပိ၊ စကားပြောတော်မူ၏။ သော စ၊ ထို ဥပကသည်လည်း။
တတ္ထေဝံ၊ ထို ဘုရားအထံတော်သို့လျှင်။ အာဂန္နာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတု၊
ရဟန်းပြု၍။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်။ ဟုတု၊ ၍။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။
ကာလံ ကတု၊ သေ၍။ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌။ ဥပ္ပဇိတု၊ ဖြစ်၍။
အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။

(၄၀၁) ၁၂။ သဏ္ဍပေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပဓာနတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
အိမ်မှ။ ဘဠော၊ ပျက်၏။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ “ဧတံ၊ ဤစကားကို။
ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏ ဟူ၍။ အဘိဇာနာထ နု၊ သိဖူးကုန်သလော။” ဣဟိ
စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတံ၊ ဆိုဖူး၏ဟူ၍။
အဘိဇာနာထ၊ ကုန်သလော။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝေပူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဝစနဘေဒံ၊ စကားအထူးကို။
အကာသိ၊ ပြုသလော။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဤကား ဘုရားအလိုဟော်
တည်း။ ဘဂဝန္တံ သုဿသိ သူတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊

၁။ တထေဝ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ သောတုကာမာ၊ နာလိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညာတိ
ဇ္ဇော၊ ခွဲ။ အညာယ-ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၁၃။ အလ၊ လိုအခါ၌။ ကိမတ္ထိ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ အာမန္တေသိ၊
ခေါ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တတောပိ၊
ယို စိတ်ကို ထားခြင်းထက်လည်း။ သုဋ္ဌုတရံ၊ အလွန်လျှင်။ ပဋိဇာနနတ္ထံ၊
ဝန်ခံစိမ့်သောငှာ။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ အတိဘာရိယ
ဒုလ္လဘဘာဝဒီပနတ္ထု၊ အလွန်ရခဲသဖြင့် ရခြင်းကို ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။
အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝိက္ခေပနိဝါရဏတ္ထု၊ ပျံလွင့်သော စိတ်ကို မြစ်ခြင်း
ငှာလည်းကောင်း။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ ဒွေမေတိ ဝစနံ၊
ဒွေမေ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ အန္တဒ္ဒယဝစနံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို
ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးကုန်သော
အယုတ်တရားတို့၏လည်း။ တဒန္တောဂမဘာဝတော၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါး
တို့၌ အကျိုးဝင်သည်၏အဖြေကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ တနည်းကား။ ယော
ဇနာဝသေန၊ ဝဋ်၌ယှဉ်စေတတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒွေမေတိ၊ ၍။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ တဏှာအဝိဇ္ဇာတိ၊ ဟဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ
ကုန်သော။ သံသာရပုဝတ္တိယာ၊ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ သိသဘူတာ၊ အဦးဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော။ ကံလေသာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ တေ စ၊
ထို တရားနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထတရား၊ ဝိပဿနာ
တရားတို့၏။ ပဋိပက္ခဘူတတ္တာ၊ ပဋိပက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ အန္တာ
နာမ၊ အန္တမည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့တွင်။ တဏှာဝသေန၊
တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ၊ နုယောဂကို။ ဘဇန္တော၊
ဆည်းကပ်သော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ သမထံ၊ သမထကို။ ပရိဟာ
ပေတိ၊ ယုတ်စေ၏။ တထာ၊ ထို့အဟူ။ အဝိဇ္ဇာဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တ
ကိလမထာနုယောဂံ၊ ကို။ ဘဇန္တော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်
သော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပရိဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘော ဒွေ အန္တေ၊ ထိုအယုတ်တရား နှစ်ပါး
တို့ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂန္တံ၊
ရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။
အပိစ၊ ကား။ တေ၊ ဤ ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဟူသောစကားသည်။ လိနုဒ္ဒစ္စ
ပဟာနဒဿနံ၊ လိနု၊ ဥဒ္ဒစ္စ နှစ်ပါးကို ပယ်ခြင်းကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။

၁။ အက္ခရ (ဆဋ)

ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ လီနေ၊ တုန္တိုသော သဘောရှိသော။ ဝါ၊
 ငိုက်မျဉ်းသော သဘောရှိသော။ နိက္ခိတ္တဝီရိယာရမ္ဘော၊ ချသော လုံ့လ
 အားထုတ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမသုခဉ္စ၊ ကာမသုခကိုလျှင်။ ဘဇ
 တိ၊ ဝင်၏။ ဣတရော၊ ပြန်လွှင့်သော သဘောရှိသော။ အစွာရဒ္ဒဝီရိယော၊
 လွန်သော အားထုတ်ခြင်းလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တကိလမထံ၊
 အတ္တကိလမထသို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို လိန ဥဒ္ဒစ္စ တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ဝီရိယသမ
 တာယ၊ ဝီရိယ မျှသောအဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ အန္တာ နာမ၊ အန္တမည်ကုန်၏။ အပိစ၊ ကား။ အာဂါဠာ၊
 အာဂါဠ ဖြစ်သော အကျင့်လည်းကောင်း။ နိဇ္ဈာမာ၊ နိဇ္ဈာမဖြစ်သော
 အကျင့်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမာ စ၊ မဇ္ဈိမဖြစ်သော အကျင့်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။
 ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သုံးပါးသော အကျင့်
 တို့တွင်။ “ပါဏာတိပါတိ ဟောတိ၊ နတ္ထိ ကာမေသု ဒေါသော”တိ ဝေမာဒိ
 ကာ၊ ဒေါသော—ဤသို့ အစရှိသော အကျင့်တို့သည်။ အာဂါဠာ၊ အာ
 ဂါဠအကျင့်ဖြစ်၏။ “အစေလကော ဟောတိ၊ မုတ္တာစာရော”တိ ဝေမာဒိ
 ကာ၊ ဤသို့အစရှိသော အကျင့်သည်။ နိဇ္ဈာမာ၊ နိဇ္ဈာမအကျင့်ဖြစ်၏။
 “အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ”တိ ဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော အကျင့်သည်။ မဇ္ဈိမာ၊ အလယ်အလတ်အကျင့်ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 သုံးပါးတို့တွင်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ သည်။ အာဂါဠာ နာမ၊
 အာဂါဠအမည်ရှိသော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ သဗ္ဗာကုသလမူလတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားလျှင် မူလ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ သည်။
 နိဇ္ဈာမာ နာမ၊ နိဇ္ဈာမအမည်ရှိသော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တဇ္ဈာပနတော၊ ကိုယ်ကောင်ကို ဖုတ်ကြည်းတတ်သော
 ကြောင့်တည်း။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ မဇ္ဈိမာ
 ယ၊ မဇ္ဈိမဘုဆိုအပ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၏။ ပဋိပက္ခဘူတတ္တာ၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ အန္တာ နာမ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဣမေဝ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဒေပေတိ၊ ဤ။
 အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ပဗ္ဗဇိတေန န သေပိတဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။
 ပဗ္ဗဇိတေ ဝေ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာ။ ကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ အဓိကရော
 တိ၊ အစွဲပြုကော်မူသနည်း။ ဂဟဋ္ဌေ၊ လူကို။ န အဓိကရောတိ၊ အစွဲပြု

တော်မမူသနည်း။ ဣတိ အယံ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပဗ္ဗဇိ
 တာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တဒဓိမုတ္တတ္တာ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့ကို နှစ်လုံး
 သွင်းခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သုခပရိဝဇ္ဇန
 သမတ္တတာယ စ၊ သုခကိုကြည့်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ တဒဓိဂတတ္တာ စ၊ ထိုသို့ သုခကိုကြည့်သဖြင့် ရဟန်းကျေးဇူးကို
 ရရာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအယုတ်
 တရားတို့ကို ပယ်ခြင်း၌။ ဝါ၊ မှီဝဲခြင်း၌။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်၏။
 ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့ကို။ န အဓိဂတာ၊ မရအပ်ကုန်။ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့ကို။ န
 အဓိကတာ၊ မရအပ်ကုန်သည်။ ယဒိ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝေ-သန္တေသု
 သော်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အာဟ၊ နည်း။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ပကတိယာပိ၊ ပကတိအာ-ဖြင့်လည်း။
 ကာမပရိစ္စာဂံ၊ ကာမကိုစွန့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ တံ နိဿရဏတ္ထံ၊ ထို
 ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဗ္ဗဇိတာ နန၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်
 တုံလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ အန္တဒ္ဓယနိဿိတတ္တာ၊
 အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို မှီသောကြောင့် န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ပဗ္ဗဇိတမမည်ကုန်။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဣဓ လောကေ ၌။ ကာမေန၊
 ကာမကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တကိလ
 မထာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဿေဝ တပဿ၊
 ထိုခြိုးခြံသော အကျင့်၏။ ဒလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။
 ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ အာသိသမာနာ၊ တောင်တ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒဠတရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ၊ ကို။
 အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ (၄၀၂) ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အန္တတ္တော
 ပန၊ အန္တအနက်ကိုကား။ “အန္တမိဒံ ဘိက္ခဝေ ဇီဝိကာနံ၊ ယဒိဒံ
 ပိဏ္ဏောလျှံ” န္တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဣဓ၊ ဤပါဠိ၌။ ကုစ္ဆိတဋ္ဌေန၊
 စက်ဆုပ်အပ်သော အနက်ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါတိ ဧတ္ထ၊ ၍။
 သမဘိနိဝိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ အကျိုးဝင်သော။ ကာမေသုတိ ပဒေ၊ ၍။
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝတ္ထုကာမော၊ ကို။ အဓိပေတော၊ လိုအပ်၏။

၁။ တဒဓိကတတ္တာ စ (ဆဋ္ဌ)

ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ကိလေသကာမော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၎င်း။ တံသမ္ပယုတ္တသုခံ၊ ထိုကိလေသာနှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်သောသုခသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ကာမသုခံ နာမ၊ မည်၏။ တေန၊ ထိုကာမသုခံ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဝိပါကသုခဿ၊ ဝိပါကစိတ်နှင့် ယှဉ်သော သုခ၏။ နိရဝဇ္ဇဘာဝံ၊ အပြစ် မရှိသော အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ အလ္လိယနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ တဒဘိနန္ဒနာ၊ ထိုကာမသုခကို နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ အနုယောဂေါ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌။ တဒနုယောဂပတ္တနာ၊ ထိုကာမ သုခနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို တောင့်တခြင်းတည်း။ ကုသလပက္ခဿ၊ ကုသိုလ်အဖို့၏။ ဟာနဘာဂိယကရတ္တာ စ၊ ယုတ်သောအဖို့ကို ပြုတတ်သောကြောင့် လည်း ကောင်း။ ဟိနပုဂ္ဂလဘာဝိတတ္တာ စ၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပွားစေအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟိနဓာတုပဘဝတ္တာ စ၊ ယုတ်သော ဓာတ်လျှင် အမွန်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်သော အနက်အားဖြင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော သဘောရှိသည်။ ဂါမ နိဝါသိသတ္တဓမ္မတ္တာ၊ ရွာ၌နေသောသတ္တဝါတို့၏ သဘောဖြစ်သောကြောင့်။ ဂမ္မော၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သည်။ န ပုထုဇ္ဇနသာဓာရဏတ္တာ၊ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇဉ်တို့ အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနရိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ အနဓိပ္ပေတတ္တာ စ၊ မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယဓမ္မပဋိပက္ခတ္တာ စ၊ အရိယဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ အနရိယကရတ္တာ စ၊ အရိယာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနရိယဓမ္မတ္တာ စ၊ အနရိယ သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနရိယာမိဏ္ဏတ္တာ စ၊ အရိယာ မဟုတ်သောသူတို့၏ အလေ့အကျင့် ဖြစ်သောကြောင့် လည်း ကောင်း။ အနရိယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ အနတ္ထသင်္ခါတသံသာရ ဘယာဝဟတ္တာ စ၊ အကျိုးမရှိဟုဆိုအပ်သော သံသရာဘေးကို ဆောင် တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနတ္ထဖလနိဗ္ဗတ္တကုတ္တာ စ၊ အချည်း နီး ဖြစ်သောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံ ဝလံ၊ ချမ်းသာနှင့် မရော သက်သက်အားဖြင့်။ အတ္တဒနာ၊ မိမိ၏။ ဝေဒုပ ဂမော၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္တကိလမထော နာမ၊ မည်၏။ သော၊ ထိုအတ္တကိလမထသည်။ ဒိဋ္ဌိဂတပုဗ္ဗကတ္တဟပါနုက္ကမကိရိ ယာဂိသေသံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူလျှင် ရှေ့သွား၍ ကာ အကျင့်ကုသော အစဉ်

ဖြင့် ပြုခြင်းဟူသော ကိရိယာအထူးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။
 တဿ၊ ထို အတ္တကိလမထကို။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနု
 ယောဂေါ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ နာမ၊ မည်၏။
 အတ္တဝိယောဂဝိတ္တာပရိဿမတ္တာ၊ အတ္တနှင့် ကင်းသော ပညာဟူသော ဥစ္စာ
 နှင့် မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အနုပါယပဝတ္တတ္တာ၊ အကြောင်းကင်းသောအား
 ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်။ သမ္ပဇ္ဇမာနော၊ မိမိအားရောက်သည်ရှိသော်။ မိဂ
 ဟောနိ ဂေါဏောနိ ကုက္ကုရယောနိ သူကရယောနိသု၊ သမင်မျိုး၊ နွား
 မျိုး၊ ခွေးမျိုး၊ ဝက်မျိုးတို့၌။ ပါတာယတိ၊ ကျစေတတ်၏။ ဝိပစ္စမာနော၊
 အကျိုးပေးသည်ရှိသော်။ နရကံ၊ ငရဲသို့။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အနတ္ထသံဟိတမည်၏။ ဧတေ တူတိ
 ပဒဿ၊ ၏။ ဧတေ တူတိ အတ္ထော၊ ဧတေ ဘု-ဟူသော အနက်ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တထာဂတေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိသို့။ အဝိတထာ
 ဂမနံ၊ မချွတ်မယွင်း လာခြင်းသို့။ ဝါ၊ မချွတ်မယွင်းရောက်ခြင်းကို။ အာဝိ
 ကရောတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်။ တံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ “မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိဝိတက္ကိတ
 မတ္တေန၊ ကြံစည်ခြင်းမျှဖြင့်။ ဝိတက္ကိတာ၊ ကြံစည်အပ်သော တရားသည်။
 န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တထာဂတေ
 နေဝ၊ မချွတ်မယွင်းသော သဘောသို့ ရောက်သည်သာလျှင်။ သံတာ-
 သန္တေန၊ ထင်ရှားဖြစ်သော။ အဘိသမ္မောဓိဉာဏေန၊ ဖြင့်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊
 သိတော်မူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏ (ပြန်)။ စက္ခုကရဏီတိ
 အာဒီဟိ ပန၊ စက္ခုကရဏီ-အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်ကား။ တမေဝ ပဋိပဒံ၊
 ထို မဇ္ဈိမပဋိပဒါကိုသာလျှင်။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေး
 သည်။ အာတုရဿ၊ အနာကို။ သောဓနံ ဝိယ၊ စင်စေသကဲ့သို့။ “စက္ခု
 ကရဏီ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဉာဏစက္ခုဝိသောဓနံ၊ ဉာဏစက္ခုကို စင်စေ
 ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဉာဏကရဏီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အန္ဓကာရဝိဓမနံ၊
 အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပသမာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။
 ကိလေသပရိဋ္ဌာဟပဋိပုဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသံတို့၏ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကို။
 ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဘိညာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သစ္စပဋိဝေဒနံ၊ သစ္စာကို
 ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမ္မောဓာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သစ္စပဋိ
 ဝိဇ္ဇနံ၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။
 သောပါဒိသေသနိဗ္ဗာနာတုယာ၊ ကမ္မဇရုပ်ဝိပါက် အကြွင်းရှိသော နိဗ္ဗာန
 ဓာတ်ဖြင့်။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနာတုယာ၊ ကမ္မဇရုပ်ဝိပါက်အကြွင်းမရှိသော

နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်
စွာ။ ယောဇေတော၊ ယှဉ်၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။

၁၄။ ဣတ္ထိ၊ ဤ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတ္တ
ဝိယ၊ တပါးသော သုတ်တို့၌ကဲ့သို့။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော စကားကို။
အကထေတော၊ မဟောမူ၍။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ အသေဝိတဗ္ဗံ၊
မမှီဝဲအပ်သော။ အန္တဒ္ဓယံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို။ ဝတော၊ ဟော၍။
မဇ္ဈိမပဋိပဒံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို။ ကသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဒေသေတံ၊
ဟောတော်မူလေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ ဤကား အမေးတည်း။ အတ္တာဒိ
မိစ္ဆာဘိမာနနိဝါရဏတ္ထု၊ အတ္တအစရှိသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို မြစ်ခြင်း
အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ကုမ္မဂ္ဂပဋိပတ္တိ နိဝါရဏတ္ထု၊ ခရီးကောက် ဖြစ်
သော အကျင့်ကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဒေသေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ အန္တဒ္ဓယဝဇ္ဇနံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းကို။ ဝတော၊
၍။ (၄၀၃) အတ္တနေော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဝိသေသာဓိဂမဒိပနနယေန၊
ဘုရားအထူးကို ရခြင်းကို ပြသောနည်းဖြင့်။ အဗာဟုလ္လိကာဒိဘာဝဒဿ
နတ္ထံ၊ အဗာဟုလ္လိက အစရှိသောအဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။ တေသံ၊
ထို ပဉ္စဝဂ္ဂရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဒီပနေန၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို ပြသဖြင့်။
တတ္ထံ၊ ထို မဇ္ဈိမပဋိပဒ်၌။ အနုယောဇနတ္ထု၊ မပြတ်ယှဉ်ခြင်းငှာ လည်း
ကောင်း။ ပစ္ဆော၊ နောက်မှ၊ သမ္မာပဋိပဒံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ ဒေ
သေသိ၊ ၏။ တတော၊ ထို နောက်မှ။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါသင်္ခါတဿ၊ မဇ္ဈိမ
ပဋိပဒါဟု ဆိုအပ်သော။ တဿ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယမဂ်၏။ ဝိသယ
ဒဿနတ္ထံ၊ အရာကိုပြခြင်းငှာ။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရား
ကို။ သင်္ခေပဝိတ္တာရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသေတုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်း
ငှာ အလိုရှိသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ “ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခန္တိ”
အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဣတ္ထိ၊ ဤပါဠိ၌။
အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း။ “ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိမေ ဘိက္ခဝေ” တိ-
အာဒိ၊ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသော ပါဠိကို။ သုတ္တာနုသန္ဓိပကာသနတ္ထံ၊ သုတ်၏
အနုသန္ဓေကို ပြခြင်းငှာ။ အယံ အနုက္ကမော၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သောအစဉ်ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင် အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော။
ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ သုတော၊ ကြားရ၍။ ဝါ၊ နာရ၍။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည
သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တပဋိပဒါယ၊ ဆိုအပ်
သော အကျင့်၏။ ဥပုတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကကံ သိယာ၊ အကယ်သို့
ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ ကံလေသာ

နံ၊ တို့၏။ အနုပုတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သမ္ဘဝတိ၊
 ဖြစ်သင့်၏။ အညဿာ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်
 သင့်။ ကိလေသာနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ လောဘတော၊ ဖြင့်။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ ခုပ္ပိပါသာနံ ဝိယ၊ ပိတ္တာတို့ကဲ့သို့။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ
 သတိ၊ သော်။ တဒါသေဝနာယ၊ ထိုလောဘအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို မှီဝဲ
 သဖြင့်။ ပဋိပဒါယ၊ ၏ (ထည့်)။ အနုပုတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊
 ၏။ တဒဝတ္ထုဿ ဝါ၊ ထို ပဋိပဒါ၏ တည်ရာမဟုတ်သော ဝတ္ထု၏
 မူလည်း။ ဧသ၊ ထိုကိလေသာတို့၏။ ဥပုတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။
 တဒဝတ္ထုဝိပရိတကာယကိလမသာသေဝနာယ၊ ထိုပဋိပဒါ၏ တည်ရာမဟုတ်
 သော ကိလေသာမှ ပြန်သော ကာယကိလမထကို မှီဝဲသဖြင့်။ အနုပုတ္တိ၊
 ပဋိပဒါ၏ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ‘အန္တာ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဧတိဿာယ
 သမ္မာပဋိပဒါယ၊ ထိုသို့သော သမ္မာ ပဋိပဒါ၏။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ကထံ ပန သမ္ဘဝေယျ၊ အသို့ဖြစ်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အာဟ၊ ၏။ အနုပါယာသေဝနတော၊ အကြောင်းကင်းခြင်းကို မှီဝဲ
 သောကြောင့်။ ကတံ၊ အသို့လျှင်။ သမ္ဘဝေယျ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ
 ဝဒေယျ၊ အံ။-

(ဂါထာအနက်များ) “သံသာရမူလတော၊ သံသရာတည်းဟူသော
 အကြောင်းရှိသောကြောင့်။ အညာဏံ၊ မသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသို့မသိခြင်းသည်လည်း။ ဉာဏာ၊ ဉာဏ်မှ။ ပရိဟိယျတိ၊
 ယုတ်၏။ ဇီဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တံ၊ ထို
 ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို ဉာဏ်သည်လည်း။ ဇီဝိတသာ
 ဝနေ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြီးစေရာ၌။ ဟောတိ၊ ၏။

ဗသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဉာဏာယ၊
 မြတ်သော ဉာဏ်အကျိုးငှာ။ ဉာဏသာဓနဘူတံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ပြီးစေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတဉ္စ၊ အသက်ကို
 လည်း။ ရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏။ ဉာဏသာဓနဘူတံ၊ သော။ သီလဉ္စ၊
 သီလကိုလည်း။ ပရိပါလယေ၊ စောင့်ရာ၏။

လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ ကာယေ၊ ကာယသည်။ ဘိန္ဒေ၊
 ပျက်သည်ရှိသော်။ ဇီဝိတဉ္စ-ဇီဝိတံ ဧဝံ၊ အသက်သည်လျှင်။ န ဝိဇ္ဇတိ

၁။ ဉာဏ် (ဆူ)

ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ တထေဝ စ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဘိန္နသီလဿ၊ ပျက်သောသီလရှိသော။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာဏတ္ထံ၊ မြတ်သော ဉာဏ်အကျိုးငှာ။ အာယုဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း။ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ ရက္ခတာ-ရက္ခန္ဓေန၊ စောင့်သော။ သတာ-သတိမတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမာပိ၊ ကာမတို့ကိုလည်း။ န သေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ကာယဝိနာသနာပိ၊ ကိုယ်၏ပျက်စီးခြင်းကိုလည်း။ န သေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။

ကာမေသု၊ ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့။ ဥပဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဟီနော၊ ယုတ်သောအဖို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဂမ္မဉ္စ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်သို့လည်း။ ဥပဂမ္မ၊ ရောက်၍။ အစုဒ္ဒနော-အတိအဒ္ဓါနော၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ မူဠော၊ တွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ ကိလပထံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ ဂမုပေတိ၊ ရောက်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော။ မဇ္ဈိမံ ပဋိပဒံ၊ ပဇ္ဈိမပဋိပဒါသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော။ ဝိမောက္ခံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ လဘတော၊ ရရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။-

(၄၀၄) သုဂတဿ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ဟဒေတံ ဝါက္ခံ၊ ထိုသို့သော စကားတော်ကို။ သုတုာ၊ ကြားနာရ၍။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုတဇံ၊ သုတဖြင့် ပြီးသော။ ဝါ၊ သုတကြောင့်ဖြစ်သော။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘိတုာ၊ ရ၍။ စိန္တာမယံ၊ စိန္တာမယဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ပဝေသမာနော၊ သွင်းသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤအမေးကို။ ဥစ္ဆိန္ဒယံ-ဥစ္ဆိန္ဒယန္တော၊ ဖြတ်လှံသည်ဖြစ်၍။ အပုစ္ဆိ၊ မေးမြံ။

နိဗ္ဗေမပဒဋ္ဌာနံ၊ နိဗ္ဗေမပဒဋ္ဌာန်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဘောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ တပံ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကို။ ကထမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော တံ၊ ထို အရှင်ဘုရားသည်။ တံ၊ နှုတ်ထိုအနက်ကို။ ဗြူဟိ၊ ကြားတော်မူပါလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဒေဝ၊ ထိုပဋိပတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဒေဝ၊ ထို ပဇ္ဈိမပဋိပတ်ကို

သာလျှင်။ စရာ ကျင့်လော့။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။
 ဥပယာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 ဝိရာဂမုပယာတိ စ၊ ပုပယာတိဟူသည်လည်း။ ဒုက္ခသစ္စဿ၊ ကို။
 ဒဿနေနေဝ၊ မြင်သဖြင့်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၌။
 ဒုက္ခာနုဘဝနာ၊ ဒုက္ခကို ခံစားရခြင်းသည်။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊
 အကြောင်းသည်။ ယောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။-

ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညရဟန်းသည်။ မုနိဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 စကားတော်ကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်။ ဟဋ္ဌော၊ ရှင်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဟသ၊ အဆောတလျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ တထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပမ၊ အကျင့်ပုံအား။ ဧဟံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို။ တံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်။ ဥဒါဟရ၊ မြက်တော်မူပါလော့။” ဣတိ၊ သို့။
 အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

စိန္တာမယိဿ၊ စိန္တာမယဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာပရိပုဏ္ဏာ၊ ပညာ
 ဖြင့်ပြည့်သော။ ဘာဝနာမယိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော ပညာကို။ ဣမေဟိ၊
 ဤရဟန်းတို့သည်။ ဇနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

[ဘာဝနာမယိ ပညာသမ္ပတ္တိဇနိတဗ္ဗာ-ရှိသောပါဌ၌-ဘာဝနာ
 မယိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော။ ပညာသမ္ပတ္တိ၊ ကို။ ဇနိတဗ္ဗာ၊ ၏။-ဟု
 သမ္ပန်ရာ၏။]

ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ ကိရ၊ ဟောတော်
 မူသတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောဏ္ဍညဿ၊ ကောဏ္ဍည
 အား။ ပုရိမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ သစ္စဒေသနံ၊ သစ္စာဒေသနာကို။ အဝဇ္ဇေ
 တ္တာ၊ မပွားစေမူ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အဓိဂတက္ကမံ၊ မရသောအစဉ်
 ကို။ ကဿ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူလေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ။
 ဤကား အမေးတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
 သော သူအား။ အာဂမံ၊ လာခြင်းကို။ န ဒေသေမိ၊ မဟော၊ အပိစ ခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်လျှင်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဓိ
 ဂတော၊ ငါရသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။
 အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌။ “ပုဗ္ဗေ၊ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု” တိ

ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ ဣဒံ အတ္ထဒယံ၊ ဤအကျိုးနှစ်ပါးကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ အာဠာရတော ဝါ၊ အာဠာရထံမှလည်းကောင်း။ ဥဒက
 တော ဝါ၊ ဥဒကထံမှလည်းကောင်း။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို။ သုတော၊
 ကြားအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အန
 နုဿုတေသေဝ၊ မကြားဖူး မနာဖူးသော တရားတို့၌သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။
 ဉာဏံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမာယ၊ သော။ ပဋိ
 ပဒါယ၊ ၏။ အာနုဘာဝံ၊ ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြ၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံပဋိပန္နော၊ ဤသို့ ကျင့်သောသူသည်။ ပရောပဒေ
 သေန၊ သူတပါးကို ညွှန်ခြင်းနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အရိယသစ္စာနိ၊
 တို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုဗ္ဗေဝ၊ သင်တို့သည်လျှင်။ မမာ
 ပဒေသေန၊ ငါတို့ကို ညွှန်သဖြင့်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ န ပဿထ၊ မမြင်
 ကုန်သနည်း။ ဣတိ-ဣမိ အတ္ထံ၊ ကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။

၁၅။ စက္ခုန္တိအာဒီနိ၊ စက္ခု-ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စပဒါနိ၊ ငါး
 ပုဒ်တို့သည်။ ဉာဏဝေဝစနာနေဝ၊ ဉာဏသဒ္ဓါ၏ ဝေဝုဗ်သဒ္ဓါတို့သည်သာ
 လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဉာဏံ၊ သည်။ သစ္စာနံ၊ သစ္စာ
 တို့ကို။ အာလောစနတော၊ ပြတတ်သောကြောင့်။ စက္ခုဘူတတ္ထဇာနနတော၊
 စက္ခုအား ထင်သောအနက်ကို သိတတ်သောကြောင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။
 ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ဇာနနတော၊ သိတတ်သောကြောင့်။ ပညာ၊
 မည်၏။ ကိလေသဝိဒါရဏတော စ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇနတော စ၊ သစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။ သစ္စတ္ထာဒကတမဝိနာ
 သနတော၊ သစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အမှိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
 ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို သစ္စာတို့၏။ ဂတိကောဋိပကာသနတော၊ ဖြစ်ရာ
 အပိုင်းအခြားကို ပြတတ်သောကြောင့်။ အာလောကော၊ မည်၏။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပုဒ်တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ပရိဝဇ္ဇေန၊
 လှည့်လည်သဖြင့်။ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 အသကရတော၊ မရောယှက်သောအားဖြင့်။ (၄၀၅) ဌပနပညံ၊ ကားတတ်
 သောပညာကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ တေသံ၊ ထို သစ္စာတို့ကို။
 ဂက္ကဗ္ဗာကာရပရိစ္ဆိန္နနပညံ၊ ပြုအပ်သော အခြင်းအရာကို ပိုင်းခြားတတ်သော
 ပညာကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဖာတိယေန၊ ဖြင့်။ သစ္စေသု၊ သစ္စာတို့၌။ ဉာဏ
 ကိစ္စသန္တိဌာနံ၊ ဉာဏ်ကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဒဂောကံ၊ ၏။

၁၆။ ယာဝကီဝဉ္ဇာတိ၊ ကိဝဉ္ဇ ဟူကုန်သော။ ဒွိဟိ ပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့
 ဖြင့်။ ယာဝ ဣစ္စေဝ၊ ယာဝ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ “ဣတိစိတ္တမနော” တိအာဒိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂုဂါဒိဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ အကပ္ပတာယ၊ မပျက်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အကပ္ပာ၊မပျက်
 သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေယျာကရဏန္တိ၊ ဝေယျာကရဏံ
 ဟူသော ပါဠိသည်။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောပါဠိတည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊
 ချဉ်းဆုံး။ သာ၊ ထို ဓမ္မဒေသနာကို။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဗျာကရဏတော ပကာ
 သနတော၊ ပြုတတ်သောကြောင့်။ “ဝေယျာကရဏ” န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိရဇံ
 ဝိတမလန္တိ ဣ၊ ဌ။ ဝိသမဟေတုဝါဒဝိဂမတော၊ မညီညွတ်သော အကြောင်း
 ဝိ၏ဟူသော အယူမှ ကင်းသောကြောင့်။ ဝိရဇံ၊ ဝိရဇဖြစ်၏။ အဟေတုက
 ဝါဒဝိဂမတော၊ အကြောင်းမရှိဟူသော အယူမှ ကင်းသောကြောင့်။ ဝိတ
 မလံ၊ ဝိတမလဖြစ်၏။ သဿတဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနတော၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို ပယ်တတ်
 သောကြောင့်။ ဝိရဇံ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနတော၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ပယ်တတ်
 သောကြောင့်။ ဝိတမလံ၊ ၏။ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟာနတော၊ ပရိယုဋ္ဌာန်ကို ပယ်
 သောကြောင့်။ ဝိရဇံ၊ ၏။ အနုသယပ္ပဟာနတော၊ ကြောင့်။ ဝိတမလံ၊
 ၏။ ဣတံ ဝိသေသော၊ ဤ အထူးကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ
 ဣဒံ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူသော ဤဉာဏ်သည်။ ဓမ္မမတ္တဒဿနံ၊ ဓမ္မမျက်မြင်သော
 ဉာဏ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဓမ္မစက္ခုဉာဏ်ဖြစ်ရာ၌။ သတ္တော ဝါ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ ဇိဝေါ ဝါ၊ ဇိဝသည်လည်းကောင်း။ ကာရကော ဝါ၊ ပြု
 တတ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ဝေဒကော ဝါ၊ ခံစားတတ်သောသူ
 သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒဿနံ၊ ဤသို့ မြင်ခြင်းတည်း။
 တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓဓမ္မ” န္တိ၊
 ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ တဿ ဓမ္မစက္ခုဿ၊
 ၏။ ဥပ္ပတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဓမ္မစက္ခုဉာဏ်သည်။ နိရောဓံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။
 ကတ္တာ၊ ၍။ ကိစ္စဝသေန ဝေ၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ခတံ၊
 သင်္ခတတရားအပေါင်းကို။ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၇။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ ဣ၊ ဌ။ ဒေသနာဉာဏံ၊ ကို။ အဝိပေတံ၊ လိုအပ်
 ၏။ ပဋိဝေဓညဏဉ္စ၊ ကိုလည်း။ လဗ္ဘတေဝ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ ဣ၊
 ဤပါဠိအစဉ်၌။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။

အနုဿာဝေသံ၊ ကြားကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ နာနာဒိဋ္ဌိဂတန္တ
 ကာရဝိဓမနတော၊ အထူးထူးသော မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော အမိုက်ကို
 ဖျက်ဆီးသဖြင့်။ လဒ္ဓါလောကတ္တာ စ၊ ရသော အလင်း၌သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အပါယဘယသမတိက္ကမနတော စ၊ အပါယ်ဘေးကို လွန်
 မြောက်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဿာသံ ပတ္တတ္တာ စ၊ သက်သာ
 ရာကို ရသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝကာယဝိမာနဒဿနတော စ၊ နတ်
 အပေါင်းတို့၏ ဗိမာန်ကို မြင်ရသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပီတိပါမောဇ္ဇ
 စလိတတ္တာ စ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇတို့ဖြင့် လှုပ်ရှားသောကြောင့် လည်းကောင်း။
 ဣတိ ဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ ဧတ္ထ၊
 ဤ နတ်တို့အသံကို အဆင့်ဆင့်ကြားရာ၌။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပထဝိကမ္ပန
 မဟာသဒ္ဓုပတိဘာဝေါ စ၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ တော်လည်းသောအသံ ထင်ရှား
 ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဓမ္မတာဝသေနေဝ၊ ဓမ္မတာ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေဝတာနံ၊
 တို့၏။ ကိဋ္ဌိတုကာမတာယ၊ ကစားပွားတူးလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပထဝိကမ္ပော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဒေဝသံဃဿ၊ နတ်
 အပေါင်း၏။ သန္နိပါတတော စ၊ စည်းဝေးရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သရီရပုဘာဇာလဝိသဇ္ဇနတော စ၊ ကိုယ်တော်
 အရောင်တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို လွှတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 သြဘာသော၊ အရောင်အဝါအလင်းသည် (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈။ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါဝိသေသံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံအထူး၊ ဥပသမ္ပဒကံအထူးကို။
 ဝါ၊ ရှင်အဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်အထူးကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ၊
 ထို “ဟေ ဘိက္ခုတိ ဘဂဝါ” ဟူသောပုဒ်၌။ ဣတိ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ တဿ၊
 ထိုရဟန်း၏။ ဟေဘိက္ခုပသမ္ပဒါပဋိလာဘနိမိတ္တဝစနပရိယောသာနဒဿနော၊
 ဟေဘိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောသောသဒ္ဓါ၏
 အဆုံးကို ပြတတ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဟေဘိက္ခု
 ရဟန်း၏။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ တဒေဝသာနော၊ ထိုဣတိ
 သဒ္ဓါအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သွာက္ခာတောတိအာဒိ၊ သွာက္ခာတာ
 အစရှိသောပါဠိသည်။ “ဟေ”တိ၊ ဟေ ဟူ၍။ အာမန္တနာယ၊ ဝေါတော်
 မှအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ ပယောဇနဒဿနဝစနံ၊ အကျိုးကို ပြသော
 သဒ္ဓါတည်း။ ဝါ၊ ပြသောပါဠိတည်း။ “ဟေဘိက္ခု”တိ၊ ရှိ။ ဘဂဝါ၊

သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “သွာက္ခာတော ဓမ္မော စရ။ပ။ ကိရိယာ
 ယာ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ အဝေါစ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဒသမ္ပန္နော၊ ပုဒ်
 စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ စရ ဗြဟ္မစရိယန္တိ တ္ထေ၊
 ၌။ အဝသိဋ္ဌိ မဂ္ဂတ္တယဗြဟ္မစရိယံ၊ အရဟတ္တမဂ်မှ ကြွင်းသော မဂ်သုံးပါး
 တည်းဟူသောအကျင့်ကို။ သမာဓိဂစ္ဆတိ’၊ ရ၏။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး
 ငှာ။ စရတိ၊ ကျင့်ရသနည်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝါ၊
 ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှာ။ စရတိ၊ ကျင့်
 ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ အကျိုးဖြစ်သော
 အနက်တည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ “ဟေတိက္ခူ”တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊
 ဖြင့်။ နိပ္ပန္နတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်။ ကာရဏူပစာရေန၊ ကာရဏူပစာရဖြင့်။
 “ဟေတိက္ခူပသမ္ပဒါ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာဝ၊ ထို ဟေတိက္ခူ ပဉ္စင်း
 အဖြစ်သည်သာလျှင်။ တဿာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်ကောဏ္ဍည၏။ ယာဝ
 ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ တေန၊ ထို “သာဝ တဿာ
 ယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသိ”ဟူသောပါဠိဖြင့်။ တဿာ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ထို ဟေတိက္ခူပသမ္ပဒါအဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထို ဟေတိက္ခူရဟန်း အဖြစ်၏။
 (၄၀၆) သိက္ခာပစ္စက္ခာတာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိစ္ဆေဒါ ဝါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ တဒညာယ၊ ထို ဟေတိက္ခူပဉ္စင်းအဖြစ်မှ တပါးသော။
 ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒါအဖြစ်ဖြင့်။ ကိစ္စံ ဝါ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကိစ္စသည်
 လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဣဒံ အတ္တဒယံ၊ ဤ အနက်နှစ်ပါးကို။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါနံ၊ ဥပသမ္ပဒါမျိုးတို့တွင်။ ဟေတိက္ခူ ဩဝါဒ
 ပဋိဂ္ဂဟဏ ပဉ္စာဗျာကဏ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါနံ၊ ဟေတိက္ခူ ဥပသမ္ပဒါ၊
 ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စာဗျာကဏ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏ
 ဥပသမ္ပဒါဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါ
 တို့တွင်။ အညတရာယ၊ တပါးပါးသော ဥပသမ္ပဒါဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်း
 ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝိစ္ဆေဒေါ ဝါ၊ ပြတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ တဒညူပသမ္ပဒါယ ကိစ္စံ ဝါ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီး
 သော ဥပသမ္ပဒါမှ တပါးသော ဥပသမ္ပဒါကိစ္စသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတရဿ၊ တပါးသော ဥပသမ္ပဒါကံဖြင့် ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်း

အား။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဠဗ္ဗိ၊ ၎င်း။ နိကာယန္တရိကာ ပန၊
 တပါးကုန်သော အပေါင်းဂိုဏ်းသားတို့သည်ကား။ “ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊
 ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ နိယာမောက္ကန္တိသင်္ခါတာယ၊ နိယာမောက္ကန္တိဟု
 ဆိုအပ်သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒါအားဖြင့်။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပဒဉ္စ၊
 ကိုလည်း။ ဒသဝဂ္ဂပဉ္စဝဂ္ဂကရဏိယဝသေန၊ တကျိပ်အစရှိသော သံဃာ
 သည် ပြုအပ်သောကံ ငါးယောက်အစရှိသော သံဃာသည် ပြုအပ်သော
 ကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်။ ဘိန္ဒိတု၊ ခဲ့၍။ ဥပ
 သမ္ပဒါ၊ သည်။ ဒသဝိဓာ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 ဆိုကုန်၏။ ဣ၊ ဤ ဟေတိက္ခပသမ္ပဒါ ဟူသောပုဒ်၌။ ကာ ပန၊
 အဘယ်သည်ကား။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ နာမ၊ မည်
 သနည်း။ ဣ၊ အတ္တတော၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ နာမ၊ မည်သည်။
 ကာ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ အမေးသည်။ သတိ၊
 သော်။ ဣဒဓိဂတကိရိယာ ဝိသေသနိပ္ပတ္တိယာ၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်ကို
 ရခြင်းဟူသော၊ ကိရိယာအထူးကို ပြီးစေသဖြင့်။ အသေက္ခာ၊ အသေက္ခ
 ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ တဒဓိဝါသနစေတနာယ၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်၌
 ထိုအပ်သော စေတနာဖြင့်။ ပရိဘာဝိတပဉ္စက္ခန္တိကာ၊ ပွားစေအပ်သော
 ငါးပါးခန္ဓာအစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အဇ္ဈတ္တသန္တတိ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ခန္ဓာ
 အစဉ်တည်း။ ဣ၊ ဤဥပသမ္ပဒဖြစ်ရာ၌။ ပရိဘာဝနာ နာမ၊ မည်သည်။ ကာ
 ပန၊ မူကား။ တဗ္ဗိပက္ခမ္မဇ္ဈာစာရဝိရုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ထို ရဟန်းကျေးဇူး၏ ဆန့်
 ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဓမ္မကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 သဘောတည်း။ တဿ၊ ထိုသဘောသို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်သော။ တာယ ပရိ
 ဘာဝနာယ၊ ထိုပရိဘာဝနာ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောအရာ
 တို့၌။ “သမန္နာဂတော” တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ ကို။
 အာဟ၊ နည်း။ “လောဘေန သမန္နာဂတော ဘိက္ခဝေ အဘဗျော စတ္တာရိ
 သတိပဋ္ဌာနာနိ ဘာဝေတု” န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣ၊ ၌။
 နိကာယန္တရိကာ၊ နိကာယ်အထူးအယူရှိကုန်သော ဂိုဏ်းသားတို့သည်။ အာဟ၊
 ကုန်၏။ “ယထာဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ၌။ ပတ္တိသင်္ခါတော၊ ရောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော။ စိတ္တဝိပုယုတ္တော၊ စိတ်နှင့်မယှဉ်သော။ သင်္ခါရက္ခန္ဓပရိယာပန္နော၊
 သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့၌ အကျုံးဝင်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။
 တဿ၊ ထိုသင်္ခါရက္ခန္ဓပရိယာပန္နဓမ္မ၏။ သန္တတိဝသေန၊ အစဉ်၏အစွမ်း

၁။ တဒဓိဂတ ကိရိယာဝသေန နိပ္ပတ္တိယာ (ဆဋ္ဌ)

အားဖြင့်။ ပုဗ္ဗာပရိယံ၊ ရှေးကာလ၊ နောက်ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊
 ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ယာဝ၊ လောက်။ အဝိစ္စေဒေါ၊ မပေါက်မပြတ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဥပသမ္ပန္နောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အညထာ၊
 တပါးသောအနက်အားဖြင့်။ တတော၊ ထို ရဟန်းဖြစ်သည်မှ။ ဓမ္မန္တရူပတ္တိ-
 က္ခဏေ၊ တရားအထူးဖြစ်သောအခါ၌။ တဿ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ထိုသို့သော
 ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ အနုပသမ္ပန္နဘာဝပ္ပသင်္ဂေါ၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်ဟူသော အဖြစ်၏
 လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။
 တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ “သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့”
 ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို တပါးကုန်သော ဂိုဏ်းသားတို့သည်။
 “ယော တေသံ ။ပ။ ဝိပ္ပဟိနောတိ ဝေမာဒီနိ၊ ဝိပ္ပဟိနော-ဤသို့အစရှိကုန်
 သော သုတ်တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တာနိ၊ တို့တည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အသန္တ
 ဓမ္မေဟိ၊ မထင်ရှားသော သဘောရှိကုန်သော။ ပရသတ္တေဟိ စ၊ တပါး
 သော သက္ကဝါတိနှင့်လည်း။ သမန္နာဂမဒေါသပ္ပသင်္ဂေါ၊ ပြည့်စုံရာ၏ဟူသော
 အပြစ်ရှိ၏ဟု လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ နေသံ၊ ထို ဂိုဏ်းဆရာတို့၏။ ဝါဒေ၊
 အယူ၌။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကိံ ကာရဏံ၊ မူကား။ သုတ္တသမ္ဘဝတော၊
 ပါဠိ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောသနည်း
 မူကား။ “ရာဇာ ဘိက္ခဝေ စက္ကဝတ္တိ သတ္တဟိ ရတနေဟိ သမန္နာဂတော
 ဟောတိ” တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝိတ္တာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဝသိဘာဝေါ၊ ဝသိ၏သဘောကို။ သမန္နာဂတသဒ္ဓေန၊
 သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တဿဟိတေသု၊ ထို အရှင်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။
 ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌။ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သော။ ကာမစာရော၊ အလိုအားလျော်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ဝသိဘာဝေါ၊ ကို။
 သမန္နာဂမသဒ္ဓေန၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသော ပါဠိတို့၌။
 ပတ္တိသင်္ခါတော၊ ပတ္တိဟုဆိုအပ်သော အနက်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့
 ဟောခြင်းသည်။ ဓမ္မန္တရံ၊ တရားအထူးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဟောကြားရာ၌။ ဝါ၊ ဓမ္မန္တရ၌။ ဝိသေသကာရဏံ၊
 ထူးသော အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝိသေသကာရဏံ၊
 သည်။ နတ္ထိ စ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။
 ယထာဝုတ္တလက္ခဏာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမေဝ
 နယော၊ ကိုလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိသုပ္ပိ၊ တို့၌လည်း။ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။

၁၉။ ဝပုတ္တေရဿ ပါဠိပဒဒိဝသေ။ပ။ အဿဇိတ္တေရဿ စတုတ္ထိယန္တံ၊
 ရှိ။ ဝေံ၊ သို့။ ဇာနဒိဝသေသု၊ တရားကိုသိသောနေ့ တို့၌။ ပါဠိကံ၊
 အသီး။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ကိစ္ဆာပိ ဥဒပါဒိ၊ အကယ်၍ကား ထင်၏ရှင်။
 တထာပိ၊ သော်လည်း။(၄၀၇) ဩဝါဒသာမညေန၊ ဆုံးမချင်း တူသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ ဝပုဘဒ္ဒိယာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာနာမအဿဇိနဉ္စ၊
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိဟော၌။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

၂၀။ “ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ” တိ ဧတ္ထ၊ ဉ္စ။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ အာဒိ
 တောဝ၊ အစမှသာလျှင်။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊
 လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တေသံ၊ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ပုထုဇ္ဇနကာလေပိ၊
 ပုထုဇ်ဖြစ်သော အခါ၌လည်း။ ဣတရလက္ခဏဒယဿ၊ အနတ္တမှ တပါး
 သော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာနှစ်ပါး၏။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့
 သည်။ မနာပါနံ၊ နှစ်လုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စ
 တာဒဿနေန၊ အနိစ္စတာအဖြစ်ကို မြင်သဖြင့်။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်။
 ဟုတု၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိစ္စ
 လက္ခဏံ၊ သည်။ တာဝ၊ စွာ။ နေသံ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား။ ဧကဒေသေန၊
 တစ်ပံအားဖြင့်။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှား၏။ ပဗ္ဗဇိတာနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း။
 အတ္တကိလမထာနုယောဂတော၊ အတ္တကိလမထနှင့်ယှဉ်သောကြောင့်။ ကာယိက
 ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကာယိကဒုက္ခသည်လည်း။ မာနသဿ၊
 စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ မာနသိကဒုက္ခဉ္စ၊ သည်လည်း။ ပါကဋ္ဌံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော လက္ခဏာကို။ ဝဇ္ဇေတု၊ ကြည့်၍။ အနတ္တ
 လက္ခဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒီပေဟံ၊ ပြခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်ဟော
 မူ၏။ တဉ္စ၊ ထိုလက္ခဏာကိုလည်း။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသော ဘုရားသခင်
 သည်။ ဒုက္ခလက္ခဏေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒီပေတံ၊ ငှာ။ “ရူပဉ္စ ဟိဒိ
 ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿာ” တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ၊
 အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တေသံ၊ ထိုလက္ခဏာ
 နှစ်ပါးတို့တွင်။ အနိစ္စလက္ခဏတောပိ၊ ထက်လည်း။ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ ၏။

၁။ နာနာဒိဝသေသု (မ.၅)

သုဠုဟရံ၊ လွန်စွာ။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ လင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဟာ
 ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ကို။
 အနုယုတ္တတာ စ၊ အဖန်တလဲလဲ အားယုတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 တပုရာယဏဘာဝတော စ၊ ထို အတ္တကိလမထာနုယောဂလျှင် လဲလျောင်း
 ရာရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ သည်။ သုဠု၊ လွန်စွာ။
 ပါကဋ္ဌ၊ ထင်ရှား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုဠု၊ လွန်စွာ။
 ပါကဋ္ဌေန၊ ထင်ရှားသော။ တေန၊ ထိုဒုက္ခလက္ခဏာဖြင့်။ အနုတ္တလက္ခဏံ၊ ကို။
 ဒီပေတွာ၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ တဒေဝ၊ ထို အနုတ္တလက္ခဏာကိုပင်လျှင်။ တဒု
 ဘယေနာပိ၊ ထိုအနိစ္စ ဒုက္ခလက္ခဏာနှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း။ ဒီပေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။
 “တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ဂ္ဂပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ” တံ၊ ရှိ။ ဝက္ခတံ၊ ဆို
 လတ္တံ။ ကလ္လံ နုတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယုတ္တံ န၊ သင့်အံ့လော။ တေ မမာတိ ပဒေန၊
 ဖြင့်။ တဏှာဂ္ဂါဟော၊ တဏှာဂါဟကံ။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဒေသော
 ဟမသ္မိတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ မာနဂ္ဂါဟော၊ မာနဖြင့် စွဲယူခြင်းကို။ ဒဿိတော၊
 ၏။ ဒေသော မေ အတ္တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂါဟော၊ ကို။ ဒဿိတော၊
 ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော တဏှာဂ္ဂါဟစသည်တို့တွင်။ တဏှာဂ္ဂါဟော စ၊
 ကိုလည်း။ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတဝသေန၊ တရားရှစ်ပါးသော တဏှာ
 ဝိစရိတ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မာနဂ္ဂါဟော၊ ကို။
 နဝဝိဓမာနဝသေန၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂါဟော၊ ကို။ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယ ကထာဝဏှနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိဟာ၊ ပြီ။

ပဗ္ဗဇာကထာဝဏှနာ

၂၅။ ယေန သမယေန၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ
 ရဟန်းတို့ကို။ ပဉ္စမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌။ အရဟတ္တေ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ သတ္တမိယံ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်
 သောနေ့၌။ နာဠကတ္ထေရဿ၊ နာဠကမထေရ်အား။ နာဠကပဋိပဒံ၊ နာဠက
 အကျင့်ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ဘဒ္ဒပဒပုဏှမာယံ၊ တော်သလင်းလ
 ပြည့်နေ့၌။ ယသဿ၊ ယသ သတို့သား၏။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရိပက္ခ
 ဘာဝံ၊ ရင့်သောအဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ တံ၊ ထို ယသ သတို့
 သားကို။ ဥဒိက္ခန္ဓော၊ ငုံ့လင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ငုံ့မျှော်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဤ။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊

ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ယသော နာမ၊ ယသအမည်ရှိသော။ သေဠိ
 ပုတ္တော၊ သည်။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ တဿ၊ ထို
 ယသ သတို့သား၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တဿ
 ကုလဿ၊ ထို ယသအမျိုးသား၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓသင်္ခါတော ဝါ၊ ကျော်ဇော
 သော အသံအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရိဇနသင်္ခါတော ဝါ၊ အချင်း
 အရင်းအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိသေသတော၊ ဖြင့်။ ယသော၊ သည်။
 ပဝခုတိ၊ ပွား၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ယသ သတို့သား၏။ မာတာ
 ပိတရော၊ တို့သည်။ ဧဝံ နာမံ၊ ဤသို့ ယသ ဟူသောအမည်ကို။ အကံ
 သု၊ ပြုကုန်၏။ “သုခုမာလော”တိအာဒိ၊ ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ အာယသ္မ
 တာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 လေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပစ္စိမဇနဿ၊ နောင်လာလူအပေါင်း
 ၎င်း။ နေက္ခမ္မေ၊ တောထွက်ရာ၌။ သမုဿာဟဇနနတ္ထံ၊ ကောင်းစွာ
 အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥတ္တမ
 ဘောဂသမပ္ပိတာနမ္ပိ၊ မြတ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော
 သဋ္ဌေးသားတို့၏လည်း။ ဥတ္တမေသု၊ မြတ်ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊ စည်း
 စိမ်ချမ်းသာတို့၌။ (၄၀၈) အပ္ပမတ္တကေနာပိ၊ အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်သော။
 အသုဘနိမိတ္တေန၊ အသုဘနိမိတ်ထင်သဖြင့်။ ဝိတဇ္ဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်၍။ ကာ
 လာကာလံ၊ အခါဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို။ အဂဏေက္ခာ၊ မရေတွက်မူ
 ၍။ ဝါ၊ မနေလင့်မူ၍။ ဝိဝေကာဘိရတိယာ၊ ဝိဝေက၌ မွေ့လျော်သဖြင့်။
 မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ဥစ္စာအစုကို။ တိဏံ ဝိယ၊ မြက်ကို
 ကဲ့သို့။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမနာ၊ ထွက်သွားခြင်းသည်။
 အဟောသိ၊ ၎င်း။ အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿ ပန၊ အဘယ်သူ၏ကား။
 နိက္ခမနာ၊ ထွက်သွားခြင်းသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ ဤကား အရှင်ဥပါလိမထေရ်၏ အလိုတည်း။ သမဂိဘူတဿာတိ
 တ္ထေ၊ ၌။ တေဟိ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်း၏
 အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ထသော။
 အဝိဝိတ္တဿ၊ မဆိတ်ညံသောနေခြင်း ရှိထသော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 နိဒ္ဒါ၊ ဩက္ကမိတိ တ္ထေ၊ ၌။ မနာပေသုပိ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ အာရုံတို့၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရေတွာ၊
 မြစ်၍။ တဿ၊ ထို ယသ သတို့သား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ၌။
 အဘိဘဝိတွာ၊ နှိမ်နင်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလိုကို။ ဥပနော၊
 ဆောင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သဗ္ဗရက္ခိယော၊ စာတိ တ္ထေ၊ ၌။

တယောပိ ယာမေ သုံးယံတို့ ပတ်လုံး။ တေန၊ ထိုသဗ္ဗရတ္တိယော-စသော
 ပါဠိဖြင့်။ ပရိဇနဿ၊ အချင်းအရင်းအပေါင်း၏။ ဝိကာရဒဿနေ၊ ဖောက်
 ပြန်ခြင်းကို မြင်ရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣ၊ ဤ
 ပါဠိ၌။ ရတ္တိ-သဒ္ဓေါ ပန၊ သည်ကား။ ကာလေ စ၊ ကာလဟူသော အနက်
 ၌လည်းကောင်း။ သူရိယာဘာဝေ စ၊ နေမရှိသည်၌လည်းကောင်း။ ယာ
 မေ စ၊ ယံ ဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝိညေယျော၊ ၏။ ယာမေဝ၊ ယာမ်ဟူသော အနက်၌လျှင်။ ဣ၊ ဤ
 သဗ္ဗရတ္တိယော ဟူသောပုဒ်၌။ ဝိညေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကဲ့သို့။ တိစိ
 ဝရဝိပွဝါသေ စ၊ တိစိဝရဝိပွဝါသသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဝိညေယျော၊ ၏။
 ကစ္ဆေတိ ဣ၊ ၌။ ကစ္ဆပဿေ၊ လက်ကတီးနံပါး၌။ ကဏ္ဍေတိ ဣ၊
 ၌။ ကဏ္ဍဿ၊ လည်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ မုဒိဂံဿ၊
 မုရိုးစည်၏။ ဥပရိကဏ္ဍံ၊ အထက်လည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သယန္တိယာ၊
 အိပ်သော မိန်းမ၏။ ကဏ္ဍေ၊ လည်၌။ မုဒိဂံ၊ မုရိုးစည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်
 လေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အာဠမ္မရန္တိ ဣ၊ ၌။ ပဏဝံ၊ ထက်စည်
 ကို။ ဥဘတောမုခဿ၊ နှစ်ဘက်သော မျက်နှာဝ၏။ တနုကာ၊ အငယ်သည်။
 ဒီဿ၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ဤ အာဠမ္မရ-ဟူသောအမည်
 သည်။ ဝိတ္ထိန္ဒသမတလဿ၊ ပြန်သော မျှသော အပြင်ရှိသော။ ဝါဒိတဿ၊
 တီးအပ်သော စည်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိပုလပန္နိယောတိ ဣ၊
 ၌။ သုပိနဒဿနာဒိဝသေန၊ အိပ်မက်မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ အသမ္ပန္နပလာပံ၊ ရှေ့နောက်မစပ်သော ပြောဆိုခြင်းကို။ ဝိပုလပန္နိ
 ယော၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုကုန်သော မိန်းမတို့ကို။ သုသာနံ မညေတိ ဣ၊
 ၌။ သုသာနံ ဝိယ၊ သင်္ချိုင်းကိုကဲ့သို့။ သကံ ပရိဇနံ၊ မိမိ အချင်းအရင်း
 အပေါင်းကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊
 ၏။ အာဒိနဝေတိ ဣ၊ ၌။ အသုဘဘာဝေါ၊ အသုဘအဖြစ်သည်။
 ပါတုရဟောသိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ စိတ္တံ သဏ္ဍာတိတိ ဣ၊ ၌။ ဝိမုစ္စိတုကာမတာ
 သင်္ခါတာယ၊ သံသရာမှ လွတ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။
 ဥက္ကဏ္ဍာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ ဆန့်ကျင်ခြင်းငှာ၊ စိတ္တံ၊ သည်။ နမိ၊ ညွတ်၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ ဣ၊ ၌။ “ဣတော၊
 ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣမာဟိ ဣတ္ထိဟိ၊ ဤမိန်းမတို့နှင့်။ သဟ၊
 တကွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဘဝိဿာမိ၊ မဖြစ်ရအံ့။” ဣတိ၊ သို့။
 အတ္ထမနဝါစံ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊
 မြက်၏။ ကိလေသာနံ၊ ကို၏။ ဗလဝဘာဂေါ စ၊ အားကြီးသောအဖြစ်

လည်းကောင်း။ အသုဘာကာရဿ၊ အသုဘဟူသော အခြင်းအရာ၏။ အတိဿဋ္ဌာရိကဘာဝေါ စ၊ အလွန် ရုန့်ရင်းသော အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုယသ သတိုးသား၏။ ပမာဒသုတ္တပရိဇနဒဿနေ၊ မေ့လျော့အိပ်ပျော်သော အချင်းအရင်း အပေါင်းကို မြင်ခြင်း၌။ ဒေ အာကာရာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အခြင်းအရာတို့သည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားစွာ။ ဇာတာ ကိရ၊ တတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ အတိဿဋ္ဌာရိကတရေ စ၊ အလွန်ရုန့်ရင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အသုဘာကာရေ၊ အသုဘအခြင်းအရာရှိသော။ ဧတ္ထ၊ ဤ တလံမျှလောက်သော အကောင်၌။ ကိလေသဝသေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ အယံ လောကော၊ သည်။ ပိဋ္ဌိတော၊ ကိလေသာဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတော၊ တွေဝေ မိန်းမောရခြင်းသည်။ အဟော၊ ဪ—အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ ဗလဝတရာ၊ လွန်စွာ အားကြီးကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတော ပဿတော၊ ရှုတိုင်းရှုတိုင်း။ အဿ၊ ထိုယသ သတိုးသား၏။ ဒေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အာကာရာ၊ တို့သည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားစွာ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ပါကဋ္ဌာ၊ စွာ။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအဓိပ္ပာယ် ဖြစ်သော အနက်ကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ၏။

“သုဝဏ္ဏပါဒုကာယော အာရောဟိတာ” တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုယသ သတိုးသား၏။ နိဿင်္ဂတာယ၊ ငြိတယ်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ ဝိဿဋ္ဌဂမနံ၊ လွတ်လွတ်ထွက်သွားခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထိုယသ သတိုးသားသည်။ ဗလဝသံဝေဂါဘိတုန္ဒဟဒယတ္တာ၊ အားကြီးသော သံဝေဂဖြင့် ထိုးကျင်သော နှလုံးရှိသောကြောင့်။ ပရိဇနဿ၊ ၏။ ပဗောဓေ၊ နိုးခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂမနနိဝါရဏသမတ္တဘာဝံ၊ ထွက်သွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ (အာသင်္ကမာနော၊ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ အာသင်္ကမာနော၊ ရှံရှာနိုးသည်ဖြစ်၍-ပေး) အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ တက္ကေန္တော၊ တက်ကြွစေသည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်လွတ်။ အဂပာသိ၊ သွားလေ၏။ အမနုဿာတိ ဧတ္ထ ဌံ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အမနုဿေဟိ၊ တို့နှင့်။ သုဂတိပဋိဝေဓဉာဏသဏ္ဌာနာဒိဂုဏ သာမညေန၊ သုဂတိ ဂုဏ်ကို ယူခြင်း၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်ကိုယူ

ခြင်း၊ သဏ္ဍာန်တူခြင်း၊ အစရှိသောကျေးဇူးတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ “အမနုဿာ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အသမာနဇာတိကာ၊ မတူသော
 ဇာတ်ရှိကုန်သော။ တိရစ္ဆာန်နာဒယော၊ တိရစ္ဆာန်စသည်တို့ကို။ “အဗြာဟ္မဏာ”
 တိ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ “အဝသလာ” တိ ဝါ၊ ရှိလည်းကောင်း။ န
 ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ ဇာတိသဘာဂတာယ ဝေ၊ ဇာတ်တူ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝသလာဒယော၊ ဝသလ အစရှိသည်
 တို့ကို။ “အဗြာဟ္မဏာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤ အတူ။
 အမနုဿေဟိ၊ တို့နှင့်။ ကေနစိ အာကာရေန၊ တစုံတခုသော၊ အခြင်း
 အဖုဖြင့်။ (၄၀၉) သဘာဂတာယ၊ တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝ
 ဘာ၊ နတ်တို့ကို။ “အမနုဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊
 ဖြင့်။ မနုဿာ န ဟောန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တိရစ္ဆာန်ဂတာပိ၊ တို့သည်လည်း။
 “အမနုဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။

၂၆။ ဝနဂဟနံ၊ တောအုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ “အဟံ၊
 ငါသည်။ နဂရတော၊ မြို့မှ။ သုမုတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီ။” ဣတိ၊
 သို့။ ပမုဒိတတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။
 အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူ၏။ ဣဒံ ခေါယသာ
 တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အာဟ၊
 ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သည်။ တဏှာဒိကိလေသေဟိ၊ တဏှာ
 အစရှိသော ကိလေသာတို့ဖြင့်။ အနုပဒ္ဒုတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်။ အနုပသဋ္ဌ
 တဉ္စ၊ မညဉ်းဆဲအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒဿန
 မတ္တေနာပိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ကာမျှဖြင့်လည်း။ အဿာဒဇနနတော၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို ဖြစ်စေသောကြောင့်တည်း။ ဓမ္မံ ဒေသေသာမိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယေန
 ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဤ ငါ၏အနီး၌။ နိသိန္ဒမတ္တောဝ၊
 နေကာမျှတည်းသာဖြစ်သော။ တံ၊ သည်။ အဓိဂမိဿသိ၊ ရလတ္တံ၊ တံ
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောအံ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ကိရာ-
 တံ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဿဒ္ဓေယျအဗျတ္တိပရိဟာသေသု၊ မယုံကြည်
 ခြင်းအနက်၊ မထင်ခြင်းအနက်၊ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းအနက်တို့၌။ နိပါတော၊
 နိပါတ်တည်း။ ဣဓ၊ ဤပါဠိ၌။ အဗျတ္တိယံ၊ မထင်ခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တ
 တိ၊ ၏။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာယော သြရောဟိတွာတိ စ ဧတ္ထ၊ ဤလည်း။ သုဝဏ္ဏ
 ပါဒုကာဟိ၊ ရှေ့ခြေနင်းတို့မှ။ သြတရိတွာ၊ သက်ရှိ။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 ဣဒံ၊ ဤ ပါဒုကာယော ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ နိဿက္ကဏ္ဍေ၊ ပဉ္စမိအနက်

၌။ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပယမာဝိဘတ်တည်း။ နိသိန္ဒမတ္တဿေဝ၊ နေကာမျှသာ
လျှင် ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုယသ သတိုးသားအား။ အညံ၊ တပါးသော။
သမောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ ကထံ၊ ကို။
အကတွာ၊ မဟောမူ၍။ အနာမန္တေတွာ၊ မခေါ်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊
အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ မူ
ကား။ သုပရိပက္ခိန္ဒိယတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓက္ခဏာနုတိက္ကမနတ္ထံ၊ ပဋိဝေဓက္ခဏကို
မလွန်ခြင်းငှာ။ အနုပဒ္ဒုတာနုပသဋ္ဌတာနံ၊ မနှိပ်စက်အပ် မညှဉ်းဆဲအပ်
သော သဘောရှိကုန်သော သူတို့အား။ ပါပကဓမ္မဒေသနာဘိမုခစိတ္တတ္တာ
စ၊ မိမိအားရောက်သော ဓမ္မဒေသနာသို့ ရှေးရှုသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိနော၊ သဌေး သူကြွယ်၏။ အစိ
ရာဂမနဒဿနတော၊ စ၊ မကြာမြင့်သဖြင့် လာခြင်းကို မြင်တော်မူသော
ကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဋ္ဌ၊
တရံ၊ အလွန်လျှင်။ သံဝိဂ္ဂဟဒယဿ၊ ကိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသော။ ဘဝ
တော၊ ဘဝမှ။ ဝိမုစ္စိတုကာမဿ၊ လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ တဿ၊
ထိုယသ သတိုးသားအား။ ဘဝါဘဂ္ဂုပါယာနိသံသကထံ၊ ဘဝကြီးငယ်၌
ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၊ အကျိုး စကားကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။
ကထေသိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ ဤကား အမေးတည်း။ သဗ္ဗဘဝါဒီနဝ
ဒဿနတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဘဝ၌ အပြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ကထေသိ၊ ၎င်း၏။ ဟိ သစ္စံ၊
၏။ သော၊ ထို ယသ သတိုးသားသည်။ မနုဿလောကဿေဝ၊ ၎င်းလျှင်။ ဥပဒ္ဒုတ
ဥပသဋ္ဌဘာဝံ၊ နှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်၊ ညှဉ်းဆဲသည်၏အဖြစ်ကို။ အဒ္ဒသ၊
မြင်၍။ သဂ္ဂါနံ၊ နတ်ပြည်တို့၏။ ကဒါစိံ၊ ၌။ သဂ္ဂလောကံ၊ ကို။ သုခ
တော၊ အားဖြင့်။ မညေယျ၊ ရာ၏။ ဥပဒ္ဒုတဥပသဋ္ဌဘာဝံ၊ ကို။ န
အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို နတ်ပြည်၌။ သုခသညေန၊
သုခဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာဘိမုခံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေးရှုသော။ ဗိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ ပေသေယျ၊ စေလွှတ်ရာ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်
မူ၍။ သဂ္ဂါနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတုကာမတာယ၊
ပြတော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ ကို။ အာရတိံ၊ အားယုတ်
၏။ ဣတ္ထ၊ ဤ နိဒါနကထံ-အစရှိသောပါဠိအစဉ်၌။ ဒါနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဒါနာနိသံသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သီလဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သီလာနံ
သံသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော။ ဒါနု၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဒါနကထာ၊ သီလကထာကို။ ကထေတိ နာမ၊ ဟောသည်မည်၏။ သဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊

နတ်ရွာကျေးဇူးကို။ ကထေန္တော၊ သော်။ သဂ္ဂကထံ၊ ကို။ ကထေတိ
နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို နတ်ပြည်၌။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမာနံ၊ တို့
၏။ အနိစ္စတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒတဉ္စ၊ မကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်
၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဟာဒီနဝတဉ္စ၊ များစွာသော အပြစ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကထေန္တော၊ သော်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီ
နဝဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သြကာရဉ္စ၊ အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေ
သဉ္စ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေတိ နာမ၊ ပြသည်မည်၏။
နေက္ခမ္မေ၊ တောထွက်ရာ၌။ တဒဘာဝတော စ၊ အာဒီနဝစသည်၏မရှိသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ တံ နိဿရဏတောစ၊ ထို ကာမတို့မှ တွက်ရာဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ တဗ္ဗိပရိတံ၊ ထို အာဒီနဝစသည်တို့မှ ပြန်သော။
အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ကထေန္တော၊ သော်။ နေက္ခမ္မေ၊ ၌။ အာနိသံသံ၊ ကို။
ပကာသေတိ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ သြကာရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝကာရံ၊
အယုတ်ကို။ လာမကဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သံကိလေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
သံကိလိဿနံ၊ ညစ်ညမ်းခြင်းကို။ ဗာဓနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ဥပတာပနံ၊ ပူပန်စေခြင်းကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပညိန္ဒြိယဿ၊
၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာယောဂါနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နှင့်
ယှဉ်ခြင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ယှဉ်ခြင်းတို့ကို။ ပညိန္ဒြိယေန၊ ပညိန္ဒြေဖြင့်။ ဝိဟ
တတ္ထာ၊ ဖျောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သတိန္ဒြိယသမာယောဂေန၊
သတိန္ဒြေနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ယှဉ်သဖြင့်။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သော
စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိန္ဒြိယသမာယောဂေန၊ ဖြင့်။ (လိက်။)
ဝိဟိံသာသာရမ္ဘာဒိကိလေသပဝေသံ၊ ဝိဟိံသံ၊ သာရမ္ဘစသော ကိလေသာ
တို့၏ ဝင်ခြင်းကို။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ စိတ္တမုဒုတာဒိကုသလဓပုပဝေသနံ၊
စိတ္တမုဒုတာအစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မ၏ ဝင်ခြင်းကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုလျက်။
သဟဇာတံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ မုဒု၊ နူးညံ့သည်ကို။ ဝါ၊
နူးညံ့စွာ။ ကရောတိ၊ ၏။ သမာဓိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။
ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊ နိဝရဏကင်းသော စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊
ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထို နိဝရဏကင်းသော စိတ်ကို။ ဝိသေသတော၊ ဖြင့်။ နိပရဏ
ဝိပက္ခဘူတံ၊ နိဝရဏ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၏။ ဝိရိယိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ကိုဥဒဂ္ဂ စိတ်သည်။ ထိနမိဒ္ဓသင်္ခါတ
ယိနသာဝဝိပက္ခံ၊ ထိနမိဒ္ဓဟု ဆိုအပ်သော တွန့်တိုသောအဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်

ဘက်ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ (၄၁၀) အာနု
 ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်သည်။
 ဝါ၊ စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ တဿ၊ ထိုပသန္န
 စိတ်၏။ ပသာဒလက္ခဏတ္တာ၊ ကြည်ညိုခြင်း လက္ခဏာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ သာမုက္ကံသိကာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိသယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ ဒေသနံ၊
 ထို ဒေသနာတော်ကို။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ ပုကာသေတိ၊ ပြတော်
 မူ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ စ။ သစ္စာနံ၊ တို့သည်။ သာမုက္ကံသိက ဒေသနာယ၊
 ၏။ ဝိသယာနံ၊ အရာဖြစ်ကုန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအား
 ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဒုက္ခာဒီနံ၊ တို့သည်။ သာမုက္ကံ
 သိကာ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကဿ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုသာမုက္ကံသိကဓမ္မကို။ ဝိဘာ
 ဝေန၊ ထင်စွာပြရာ၌။ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။

၂၇။ စတုဒ္ဓိသတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စတုသု ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 တို့၌။ အဘိသင်္ခရေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အဘိသင်္ခရိ၊ ပြုပြင်တော်မူ၏။ ကိမတ္ထံ၊
 ငှာ။ အဘိသင်္ခရိ၊ ပြုပြင်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သား အဖတို့၏။ ပဋိလဘိတဗ္ဗဝိသေသန္တရာယ
 နိသေဓနတ္ထံ၊ ရအပ်သော တရားအထူး၏ အန္တရာယ်ကို မြစ်ခြင်းငှာ။ အဘိ
 သင်္ခရိ၊ ၏။ သော၊ ထို သဋ္ဌေးသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ယဒိ ပသေယျ၊
 အကယ်၍မြင်ရအံ့။ ပုတ္တဿပိ၊ သား၏လည်း။ ဓမ္မစက္ခုပဋိလာဘော၊ ဓမ္မ
 စက္ခုကိုရ၍။ အရဟတ္တပုတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်
 ရာ။ သေဋ္ဌိဿပိ၊ သဋ္ဌေး၏လည်း။ မပ္ပစက္ခုပဋိလာဘော၊ သည်။ န သိယာ၊
 မဖြစ်ရာ။ ဒိဋ္ဌသစ္စောပိ၊ မြင်အပ်သော သစ္စာရှိသော်လည်း။ “တေ၊ သင်
 ၏။ မာတုယာ၊ အမိအား။ ဝါ၊ ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေး
 ပါဦးလော့” ဣတိ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 အညံ၊ တပါးသော စကားကို။ န ကရေယျ၊ မပြုရာအံ့နည်း။ ဝါ၊ ပလိုက်
 ရာအံ့နည်း။ ယသောပိ၊ သည်လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ထို အမိအဖဆိုသော
 စကားကို။ သုတံ၊ ၍။ အရဟာ၊ သည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။
 သယံ၊ မိမိသည်။ အပ္ပဋိက္ခိပိတံ၊ မပယ်မူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဥလ္လာကေန္တော၊ မော်ရ်ကြည့်သည်ဖြစ်၍။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။
 ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သဏ္ဌာဟေယျ၊ အံ့နည်း။

၂၇။ ဥဘောဟိပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ပတ္တဗ္ဗဝိသေသ
 ကောဋိယာ၊ ရောက်အပ်သော တရားအထူး၏ အဆုံးသို့။ ပတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထို ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရကို။
 အဘိပဿမ္ဘေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ဝါ၊ ရုပ်စေတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ
 အဂါရိကဘူတောတိ ဣဒံ၊ ကို။ တဿ၊ ထို အရှင်ယသ၏။ သောတာ
 ပန္နကာလံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သောတာ
 ပန္နော၊ သည်။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသနာရဟတ္တာ၊ နေခြင်း
 ငှာ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂါရိယဘူတော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ အပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းလည်းမဖြစ်သေး။ သမ္ပတိ၊ ယခုပင်။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အဂါရမဇ္ဈဝသနဿ၊ အိမ်
 အလယ်၌ နေခြင်း၏။ အဘဗ္ဗတ္တာ၊ မထိုက်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ “အဂါရိကော”
 ဟိ၊ ရှိ။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
 ယဿ၊ အကြင် ယသ၏။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယေန၊ အကြင် ယသသည်။ ဒိဋ္ဌော၊
 မြင်အပ်၏။ ဣတိ ပုတ္တံ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “သေယျကာပိ
 ပုဗ္ဗေ အဂါရိကဘူတော”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ လဒ္ဓနယတ္တာ၊ ရအပ်သော
 နည်းရှိသောကြောင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဂဟပတိ၊ အဖ သူကြွယ်သည်။
 ဂိဟိဝေသဓာရိမေဝ၊ လူ၏ အသွင်ကို ဆောင်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
 ယသံ၊ ယသကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ယသေန ကုလပုတ္တေန ပစ္စာသမဏေနာ”
 တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ စရ၊ ပြဟူစရိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 အဘိသမာစာရိကသီလံ၊ အဘိသမာစာရိကဖြစ်သောသီလကို။ စရ၊ ကျင့်
 လော့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တ
 ကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ။ ပြဟူစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ လော့။ ပရိပူရေဟိ၊ ဖြည့်လော့။
 ယာဝ စုတိစိတ္တာ၊ စုတိစိတ်တိုင်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ လိင်္ဂံပြဟူ
 စရိယံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ဣဟိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ၊ လည်း။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ၊ စူ။ လိင်္ဂံမတ္တံ၊ ရဟန်း
 အသွင်မျှကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ သော အာယသ္မာ၊ ထို အရှင်ယသသည်။
 “လဘေယျာဟံ ဘန္တေ ပဗ္ဗဇံ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။

ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယသဿ၊ ၏။ မာတု စ၊ အမိအား
 လည်းကောင်း။ ပဇာပတိယာ စ၊ မယားအားလည်းကောင်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊

ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကတောဝါ၊ မပြုမူ၍လျှင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊
 နည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ယသဿ၊ ယသံ၊ သတို့သား၏။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်။ သောကသလ္လသမ္ပပိတတ္တာ၊ သောကတည်းဟူ
 သော ငြောင့်ဖြင့် စူးဝင်သောကြောင့်။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း။ သောမန
 သိကစိတ္တေန၊ သောမနသစိတ်ဖြင့်။ န ဒဒေယျံ၊ မလှူကုန်ရာ။ သတ္ထရိ စ၊
 မြတ်စွာဘုရား၌လည်း။ ဒေါမနသပုတ္တာ၊ ဒေါမနသစိတ် ရောက်ကုန်သည်။
 ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မဂ္ဂပဋိဝေဓမ္မိ၊ မဂ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုလည်း။ န
 လဘေယျံ၊ မရကုန်ရာ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ
 တာဝါ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဝိဂတသောကသလ္လဟဒယာယော၊
 ကင်းသော သောကသလ္လတည်းဟူသော နှလုံးရှိသည်တို့ကို။ ကတော၊ ၍။
 ပုန၊ တဖန်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။

၃၀။ သေဠာနုသေဠိနန္ဒိ၊ ဣတ္ထ၊ ၌။ အနုကမသေဠိနံ၊ အစဉ်အားဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်သောသဋ္ဌေးတို့၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 “ယာနိ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ သေဠိနော စ၊ သဋ္ဌေးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ အနုသေဠိနော စ၊ အစဉ်ဆင်းသက်သော သဋ္ဌေးတို့သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေဠာနုသေဠာနိ၊ သဋ္ဌေးအစဉ် ဆင်းသက်သောသုဋ္ဌေးဖြစ်
 ကုန်သော။ တာနိ ကုလာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ သေဠာနုသေဠိနံ၊ သဋ္ဌေးမျိုး
 အစဉ်ဆင်းသက်သော သဋ္ဌေးအမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ကုလာနံ၊ တို့၏။”
 ဣတိ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဓမ္မဝိနယောတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ သာ
 သနာတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်။ ပါဝစနံ၊ မြတ်ဘုရား စကား
 တော်။ ဣဒံ ပဒဂ္ဂယံ၊ ဤ ပုဂံနှစ်ခုပေါင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ အတ္ထ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဓပေယု၊ တရား
 ဖြင့်။ ဝိနယော၊ ဆုံးမခြင်း။ ဒဏ္ဍသတ္တေဟိ၊ နှင်တံ၊ ဓားလက်နက်တို့ဖြင့်။
 ဝိနယော၊ ဆုံးမသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မဝိနယော၊
 ဓမ္မဝိနယမည်၏။ ဓမ္မာယ၊ တရားအကျိုးငှာ။ ဝိနယော၊ ဆုံးမခြင်း။ ဟိံ သတ္ထံ၊
 ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ။ ဝိနယော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့
 သော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မတော၊ ဓမ္မအားဖြင့်။ ဝိနယော၊
 ဆုံးမခြင်း။ အဓမ္မတော၊ အဓမ္မအားဖြင့်။ န ဝိနယော၊ ဆုံးမခြင်းမဟုတ်။ ဣတိ
 ဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မဖြစ်သော။ ဝိနယော၊ အဆုံးအမ။
 အဓပေယု၊ သော။ ဝိနယော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝါ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနယော၊ ဆုံးမရာ။ အညေသံ၊ တပါးတခြားတို့၏။

ဝိနယော၊ ဆုံးမရာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကာ
ယတ္တာ ဝါ၊ ဓမ္မကာယ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မသာမိတ္တာ
ဝါ၊ တရား၏ အရှင်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထို ဓမ္မမည်သော ဘုရား
မြတ်၏။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတော်။ တက္ကိကာနံ၊ ကြံစည်တုံးဆက်နုသော
သတ္တိ၏။ န ဝိနယော၊ ဝိနည်းမဟုတ်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဝိနယော၊ ဓမ္မဝိနယမည်၏။ ဝါ၊ ကား။
နိလုပ္ပလံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သမာနာဓိကရဏဝသေန၊ တူသော တည်ရာရှိသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မဝိနယော၊ မည်၏။ ဓမ္မော စ၊ ဓမ္မလည်း။ ဝိနယော
စ၊ ဝိနည်းလည်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မဝိနယော၊ မည်၏။ ဖလာ
ဖလံ ဝိယ၊ ဖလ အဖလကဲ့သို့တည်း။ နပုံသကန္တံ၊ နပုလ္လင်ဟူ၍။ ပုလ္လင်္ဂါ
ပဒေသတော၊ ပုလ္လင်ကို မညွှန်းသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ပုလ္လင်ကို မငဲ့သောအား
ဖြင့်။ အဿ၊ ထို ဓမ္မဝိနယသဒ္ဒါ၏။ လိင်္ဂဘာဝေါ၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး
၏။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မဖြစ်သော။
ဝိနယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဓမ္မဝိနယော၊ မည်၏။ သေတ
ပဋ္ဌော၊ ဖြူသောပုဆိုးရှိသော။ ပုရိသော ဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့တည်း။
ဝါ၊ ကား။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ဝိနယော၊ ဝိနည်း။
ဓမ္မဝိနယော၊ ဝိနည်း။ အဿရထော ဝိယ၊ မြင်းကသော ရထားကဲ့သို့
တည်း။ ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၃၄။ “ခဏ္ဍသိမံ နေတွာ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘဏ္ဍကမ္မာရောစနပရိဟ
ရဏတ္ထံ၊ နိပင်တုံးခြင်းကို ပြောကြားခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တေန၊ ထိုပါ၌ဖြင့်။ “သဘိက္ခုကော၊ ရဟန်းရှိသော။ ပိဟာရေ၊ ကျောင်း
၌။ အညေပိ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း။ တေဿ၊ ဤပဉ္စင်းလောင်း၏။
ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဆိန္ဒု၊ ရိတ်လော့။ ဝါ၊ ဖြတ်လော့။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။
ပဗ္ဗာဇေတွာတိ ဣမဿ၊ ပုဒ်၏။ အဓိပ္ပာယပုကာသနတ္ထံ၊ ငှာ။ “ကာသာယာ
နိ အစ္စာဒေတွာ ဟေ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ကေသမဿံ၊
ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩရောပနာဒိနိ၊ ချခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ အကတွာ၊
၍။ ပဗ္ဗဇတ္ထံ၊ ရှင်ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ စေ ဒေကိ၊ အံ။
ပဗ္ဗဇော၊ ရှင်အဖြစ်သည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာ

ဝေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ပဉ္စင်းခံအံ။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပတ္တစိဝရာနံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း မရှိသော သူတို့၏။ ဥပသမ္ပဒါသိဒ္ဓိဒဿနတော စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ် ပြီး သည်ကို ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မဝိပတ္တိယာ၊ ကံပျက်ခြင်း၏။ အဘာဝတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ယုဇ္ဇေ တေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဧကေဆရာတို့ အဆို၌။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ လျှင်တည်း။-

“သလိင်္ဂိယေဝ၊ ရှင်သာမဏေ အသွင်ရှိသော သူအားသာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ ဝိလိင်္ဂိယာပိ စ၊ ရဟန်းအသွင် မရှိသောသူအားပင်သော်လည်း။ ဣတရာ-ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ အပေတ ပဗ္ဗဇ္ဇဝေသဿ၊ မကင်းသော ရှင်အသွင်၊ ရဟန်းအသွင်ရှိသော သူအား။ တံ ဒွယံ၊ ထို ရှင်အဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။-

(အပိတပုဗ္ဗဝေသဿ၊ ရှိသော ပါဠိ၌-ကင်းသော ရှေးလူအသွင် ရှိသော သူအား။ ဝါ၊ ရှေးလူအသွင် ကင်းပြီးသောသူအား-ဟု သမ္ပန်ရာ၏။

အပိတပုဗ္ဗဝေသဿ-၌ အပိတနှင့် အပေတသည် အနက်တူ ဖြစ်၏ဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။)

ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။”

ဘိက္ခုနာ ဟိ သဟတ္ထေန ဝါ အာဏတ္တိယာ ဝါ ဒိန္နမေဝ ကာသာဝံ ဝဇ္ဇတိ၊ အဒိန္နံ န ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ ကာသာဝေသု၊ သင်္ကန်း တို့သည်။ သန္ဓေသေဝ၊ ရှိကုန်သော်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသန္ဓေသု၊ မရှိကုန်သော်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို ဆရာတို့၏။ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုတည်း။ ဧဝေ ပန ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော ဥပ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော။ ပဌမံ။ပ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ဥပသမ္ပဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣမိနာ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နေဟိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ ဧဝေ လေဟိ၊ ရောယှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။

ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ဒဿနတော၊ ဤသို့ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှုအပ်သောကြောင့်။-

“အာစိဏ္ဏပုဗ္ဗလိင်္ဂံ”၊ လေ့ကျက်သော ရှေး၌အသွင် ရှိသော။ နဂ္ဂဿာပိ၊ အဝတ်မဝတ်သော သူအားလည်း။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါးသော ရှင်အဖြစ်၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသော သူအား။ ဝါ၊ အာစိဏ္ဏပုဗ္ဗလိင်္ဂံ မရှိသောသူအား။ န ဘဝေ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ကဿ၊ မူကား။ သဗ္ဗပါဌာနုလောမတော၊ အလုံးစုံသော ပါဠိအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။”-

ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

(၄၁၂) အာစရိယေန အဒိန္နံ န ဝဋ္ဋတိတိ တေတိ ဌံ။ “ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေပိ၊ ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ လိခိတံ၊ ၏။ ဥရာဒိနိ၊ ဥရ-စသည်တို့သည်။ ဌာနာနိ နာမ၊ ဌာန်မည်ကုန်၏။ သံဝုဋ္ဌာဒိနိ၊ သံဝုဋ္ဌအစရှိသည်တို့သည်။ ကရဏာနိ နာမ၊ ကရိုဏ်းမည်ကုန်၏။ “အနုနာသိကန္တံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်အဆုံးရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဧကသမ္ပန္နံ၊ တစပ်တည်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒါနကာလေ၊ ပေးသောအခါ၌။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အဋ္ဌတွာ၊ မရပ်တန့်မှု၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဒါနေပိ၊ ပေးသောအခါ၌လည်း။ ယထာဝုတ္တဋ္ဌာနေ ဝေ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုသောအရာ၌သာလျှင်။ ဝိစ္ဆေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းတည်း။ အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အနုနာသိကန္တေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်ကို။ ဒိယျမာနေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ခလိတွာ၊ ချော်၍။ “ဗုဒ္ဓမ် သရဏမ် ဂစ္ဆာမိ” တိ၊ ၍။ မ-ကာရေန၊ မ-ကာရန္တနှင့်။ မိဿိ ဘူတေ၊ အရောဖြစ်လတ်သော်။ ခေတော၊ ခေတ်၌။ ဩတိဏ္ဏတ္တာ၊ သက်သောကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဥပတိဿတေတေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ မိဿိ၊ အရောက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝတ္တံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ ဝစနကာလေ ပန၊ ၌ကား။ အနုနာသိကဋ္ဌာနေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဌာန်အဆုံးရှိရာ၌။ ဝိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဣတိ သို့။ ဓမ္မသိရိတေတေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ကမ္မဝါစာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ဝေ။

၁။ အာဒိန္နပုဗ္ဗလိင်္ဂံသ (ဆဋ္ဌ)

ဤအတူဟည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဥဘတောသုဒ္ဓိယာဝ ဝဋ္ဋတိတိ ဧတ္ထ၊ ဥ။ မဟာထေရော၊ သည်း။ ပတိတဒန္တာဒိကာရဏတာယ၊ ကျုတ်သော သွား ရှိခြင်းစသော အပြစ်ရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ အစတုရသံ ကတွာ၊ အဝန်းလေးပါး ညီစွာ မပြုမူ၍။ ဝဒတိ၊ ရွတ်၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဗျတ္တသာမဏေရော၊ သည်း။ ဗျတ္တံ၊ လိမ္မာသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရှင်လောင်းကို။ ဝဒါပေတိ၊ ဆိုစေ ရွတ်စေ၏။ မဟာထေရေန၊ သည်း။ အဝုတ္တံ၊ မဆိုသော အရာကို။ ဝဒါပေတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝတ္တမာနေ၊ သော်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဥ။ ဣတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်း။ စေ ဝဒတိ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ နည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃော၊ သည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ဧ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ နာနာသိမပဝတ္တကမ္မဝါစာ သာမညနယေန၊ အသီးသီးသောသိမ်၌ ဖြစ်သော ကမ္မဝါစာတူသည်၏ အပြစ်ဟူသော နည်းဖြင့်။ ပဋိကိပိတဗျတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋုဟိ၊ အပ်သည်ကား။ န မဟုတ်။

(ဤကား န နာနာသိမပဝတ္တ-ဟု န အက္ခရာနှင့်ရှိသော ပါဠိ အနက်တည်း။ န အက္ခရာမရှိသည့်ပါဠိလည်း ရှိ၏။ ထိုပါဠိ၌-
 ကသ္မာ၊ မူကား။ နာနာသိမပဝတ္တ။ပ။တဗျတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း-
 ဟု ဟိတ်ဆင်ရာ၏။ သင့်ရာ နှလုံးသွင်းပါလေ။)

အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ထေရေန၊ သည်း။ စတုရသံ၊ အဝန်းညီစွာ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောအက္ခရာကို။ ဝတ္တံ၊ ဌာ။ အသက္ကောန္တံ၊ သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရှင်လောင်းကို။ သာမဏေရော၊ သည်း။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ဝဒါပေတိ၊ အံ။ ဥဘတောသုဒ္ဓိ ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ထေရေန၊ သည်း။ ဝုတ္တသေဝ၊ ဆိုအပ်သော အက္ခရာကို သာလျှင်။ ပုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်သောသူသည်။ အသာဓာရဏေ၊ သူတပါးတို့ နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သံဃံ၊ ကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သည်း။ သေက္ခာသေက္ခမ္မဉ္စ၊ သေက္ခမ္မ၊ အသေက္ခမ္မကိုလည်း။

၁။ သေက္ခမ္မံ, အသေက္ခမ္မဉ္စ (ဆဋ္ဌ)

သရဏံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏဝသေန၊ ယုပ္ပိး
 သည်ကို မယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။
 အညလာ၊ တပါးသော အနက်ကို ယူသဖြင့်။ သရဏတ္တယသင်္ကရဒေါသော၊
 ရတနာသုံးပါး ရောယှက်သောအပြစ်သည်။ သိယာ၊ ဧ။ သဗ္ဗမဿ ကပ္ပိယာ
 ကပ္ပိယန္တိ ဣတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ဒသသိက္ခာပဒဝိနိမုတ္တံ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်မှ
 လွတ်သော။ ပရာမာသာပရာမာသာဒိ၊ ပရာမာသ၊ အပရာမာသအစရှိ
 သည်ကို။ “အဘိသမာစာရိကေသု ဝိနေတဗ္ဗော” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ သေခံယဥပဇ္ဈာယဝတ္တာဒိ၊ သေခံယ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဝတ်အစရှိသော။
 အဘိသမာစာရိကသီလံ၊ ကို။ အနေနံ၊ ဤသာမဏေသည်။ ပူရေတဗ္ဗံ၊
 ဖြည့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဏေ ကျင့်ရာသော သီလ၌။ စာရိတ္တဿ၊
 စာရိတ္တသီလကို။ အကရဏေ စ၊ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါရိတ္တဿ၊
 ဝါရိတ္တသီလကို။ ကရဏေ စ၊ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍကမ္မာရဟော၊
 ဒဏ်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

ပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယမာရကထာဝဏ္ဏနာ

၃၅။ “တေန ဟေတုနာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊
 ၌။ “ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။
 သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ ကြောင့်။” ဣတိ ဧတံ၊ ပုဒ်သည်။ ဟေတုတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌။
 နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ဒုတိယမာရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥရုပေလပါဠိဟာရိယကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၁၃) ၃၇-ဂ။ ဝသေယျာမာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ “တုဉ္စ၊ သင်သည်
 လည်းကောင်း။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်းကောင်း။ ဝသေယျာမ၊ နေကြ
 ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားဖြင့်။ တဿ၊
 ထိုဥရုပေလကထာပကို။ သင်္ဂဏှနတ္ထံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။
 တေဇသာ တေဇန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာနုဘာဝံ၊ ကို။
 ဝါ၊ ကား။ တေဇောဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ တေဇောဓာတုံ၊ ကို။ ဥဘိန္နံ
 သဇောတိဘူတာနန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အနာဒရတ္ထေ၊ ၌။ သာမိဝစနံ၊ တည်း။

ဝါ၊ ကား။ ဘာဝသတ္တမိအတ္ထေ၊ ဘာဝသတ္တမိအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊
 တည်း။ အဂျာဂါရမေဝ၊ မီးတင်းကုပ်သာလျှင်။ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်
 ပြောင် တောက်၏။ တတ္ထ၊ ထို မီးတင်းကုပ်၌။ ဝသနကော၊ နေသော။
 သတ္တဇာတိကော၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ န အာဒိတ္တော၊ ပြောင်
 ပြောင် မတောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒ္ဓိဝိသယော၊ တန်ခိုး၏ အရာကို။
 အစိန္တိယော၊ မကြံနိုင်ရာ။ (ကြံခြင်းငှာမထိုက်-လည်းဟူ။) ကသ္မာ ပန၊
 ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂျာဂါရမ္ပိ၊ မီးတင်းကုပ်ကိုလည်း။ အနာဒိတ္တံ၊
 ပြောင်ပြောင် မတောက်အောင်။ နာဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မမူသနည်း။ ဣတိ
 ပုစ္ဆော၊ တည်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဒုက္ခုပ္ပါဒါဘာဝဿ၊ ဆင်းရဲ
 မဖြစ်ခြင်း၏။ အနတိဝိမ္မာဒိဘာဝပုသင်္ဂတော၊ လွန်စွာအံ့ဖွယ်မရှိရခြင်း အစ
 ရှိသော အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ နာဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မမူ။
 ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာဖြစ်သော။ မဟာသမ္ဘာရပဝတ္တံ၊ များစွာသော
 အဆောက်အဦရှိသော။ တံ၊ ထို မီးတင်းကုပ်ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝိနာသေ
 တိ၊ ပျက်စီးစေဘိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ယထာ
 ပေါရာဏံ၊ ရှေးဟောင်းအတိုင်း။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တန်ခိုး၏ အာနုဘော်
 ဖြင့်။ ကတ္တုကာမတာဓိပ္ပာယတော၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 ပြုလိုသောကြောင့်။ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စေ၏။ ပရိယာဒိန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နိတော၊ ဆောင်အပ်၏။ တေဇသံ၊ တေဇန္တိ ဧတ္ထ၊
 ဤ။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးဖြစ်သော အာနုဘော်ဖြင့်။ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုး
 ဖြစ်သော အာနုဘော်ကို။ အဂျာဂါရဿ၊ မီးတင်းကုပ်၏။ ပရိတ္တတ္တာ၊
 ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတရော၊ သော။ အတ္ထော၊ သည်။ န သမ္ဘ
 ဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ “မက္ခံ အသဟမာနော”တိ
 ဣမိနာ၊ ပါဠိနှင့်။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာ တန်ခိုးပြရာ၌။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝပက္ခနံ၊ တန်ခိုး၏အာနုဘော်
 ကို မျှော်မျှောက်ခြင်းသည်။ မက္ခော နာပ၊ မည်၏။ ပတ္တေနာဟိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 ပဒုမပတ္တေန၊ ပဒုမာရွက်ဖြင့်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပေါရာဏာ၊ ဟိုသည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဒုမိနိသဏ္ဍေ၊ ပဒုမာ
 ကြာတော၌။ ဌိတော၊ ၏။ တတ္ထ အဟောသိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တေသံ၊ ထို
 ရသေ့တို့၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၉။ ဒိန္နန္တိ၊ ခွင့်ပေး၏ ဟူ၍။ အနုမတိံ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဣဟိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဝုဂ်၏။) အဘိတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ နိဗ္ဗ

ယော၊ မကြောက်သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗယော၊ နည်း။ ယတော၊
 ကြောင့်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဘယံ၊ ကို။ အတိတော၊
 လွန်လောက်မှု၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ နိဗ္ဗယော၊ မကြောက်သည်။
 ဟောဟိ၊ ၏။ “သုမနမနသောဟိ ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ သုန္ဒရစိတ္တသင်္ခါတမနော၊
 ကောင်းသောစိတ်ဟု ဆိုအပ်သော မနတည်း။ (ယခု ပါဠိတော်ပါဠိ၌
 သုပ္ပန္နမနော-ရှိကြ၏။) သုမနော ဝေ ဝါ”တိ၊ ရှိလည်း။ လိခိတံ၊ ၏။
 တေဇောဝါတိ ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ အဂ္ဂိ ဝိယ၊ မီးကဲ့သို့။ ဓာတုကုသလောတိ ဣတ္ထ၊
 ဌှိ။ တေဇောဓာတုမှ၊ ဌှိ။ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူသော။ မနုဿနာ
 ဝေါ၊ လူဖြစ်သော နဂါးမင်းသည်။ “ဗျာဝဟိတာ စေ”တိ၊ ဗျာဝဟိတာ
 စ-ဟူ၍။ သဒ္ဓလက္ခဏတ္တာ စ၊ သဒ္ဓလက္ခဏာရှိသောကြောင့်လည်း။ ဥပ
 သဂ္ဂေါ၊ ဥပသာရပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဇောဓာတုသမာပတ္တိသုတ္တံ၌။
 ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဣစ္စေပ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဒိစ္ဆရေတိ
 ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ ဥလ္လောကေသု၊ ကြည့်ကုန်၏။ “သံပရိဝါရေသု၊ ခြံရံကုန်၏။”
 ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဘဏန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟတာတိ ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ အစ္စ္စိယော၊ အလုံ့တို့သည်။
 သမာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ကာဠကာဝါ၊ မည်းကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ လျှင်။
 ဣတ္ထ၊ ဤ ဟတာ နာဂဿ အစ္စ္စိယော-ဟူသောပုဒ်၌။ အဓိပ္ပာယော ကိရ၊
 အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သတတ်။ (ဤတွင် “သမာတိ သမာ”ဟု ပါဠိရှိ၏ သံဝဏ္ဏေ
 တဗ္ဗမရှိ) ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ ဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။
 အကတွာ၊ ၍။ ဥပသမာနုရူပံ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်အားလျော်စွာ။
 ဟိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ယေ စ အနေကဝဏ္ဏာ၊ အကြင် များသော အဆင်း
 ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အစ္စ္စိယော၊ အလုံ့တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ ရူပံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ “နိလာ အထ လောဟိဟိကာ”တိ အာဒိံ၊
 ကို။ အာဟ၊ ၏။

၄၀။ စဟုဒ္ဓံသတိ ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ စဟုသု ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 တို့၌။

၄၄။ ပံသုကူလံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဣတ္ထ၊ ဌှိ။ ပရိယေသမာနဿ၊ ရှာတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ပုဋိလာဘဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊
 ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တဝိစိတ္တပါဠိဟိရဒဿနတ္ထာယ စ၊ ဆန်းကြယ်
 သော တန်ခိုးပြာဋိဟာ၊ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို

ပြခြင်းငှာလျှင်။ သာ ပရိယေသနာ၊ ထိုသို့ ပံသုကူ သင်္ကန်းကို ရှာခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သာယန္တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ သာ-အယန္တိ ပဒစ္စေ
 ဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ (၄၁၄) တယိမာတိ ပဒဿ၊
 ဧ။ တာ ဣမာတိ ပဒစ္စေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ (တနည်းကား)။
 သာယံ-သာ အယံ သာခါ၊ ထို ခံတက်ခက်သည်။ သြနတော၊ ညွတ်၏။
 တယိမာ-တာ ဣမာ၊ ထို ကျောက်ပြားစသည်တို့ကို။ ဌပိတာ၊ သားလာကုန်၏။
 ဒွေ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ဧကတော၊ တည်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဝဒတိ၊ ဧ။ အဟံ၊
 ငါသည်။ အာယာမိ၊ လာအံ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ သည်။ အာယာမိ၊
 လာအံ။ တေန္တိ ပဒဿ၊ ဧ။ တေသာတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။
 ယထာ မယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဖာလိကံ၊
 ခွဲခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရာ။

၅၀၊ ၅၁-၂-၃။ ဥဒကဝါဟကောကိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဥဒကောသော၊
 ရေအလျဉ်သည်။ ဥဒကသောတော၊ ရေအလျဉ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ယာယ တု”န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊
 ကို။ ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာပဋိပဒံ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော ဝိပဿနာဟူသော
 အကျင့်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ စိရပဋိကာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စိရပဘူတိ၊
 ရှည်မြင့်သော ဖြစ်ခြင်းရှိပြီ။ နာဂဒမနတော၊ နဂါးကို ဆုံးမသည်မှ။
 ပဌာယ၊ ရှိ။ စိရပဋိကာ၊ ရှည်မြင့်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ “စိရပဋိသင်္ခါ”
 တိပိ၊ ရှိလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသမိဿန္တိအာဒိမ္ပိ၊ ဌ။ အဗ္ဗော
 ကိဏ္ဍံ၊ မရောမပြုမ်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဝိသံ၊ ဝိသံ၊ အသိးအသိး။ ဗန္ဓိတွာ၊
 ဖွဲ့၍။ ပက္ခိတ္တတ္တာ၊ ထည့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေသာဒယောဝ၊
 ကေသာအစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည်ပင်။ ကေသာမိဿာ၊ ပည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ခါရိကာဇမိဿန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 တာပသပရိက္ခာရော၊ ရသေ့တို့ ပရိက္ခရာကို။ ခါရိ၊ ခါရိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။
 ဇဋ္ဌိလေ ပါဟေသိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဒွေ တယော တာပသေ၊ နှစ်ယောက်
 သုံးယောက်သော ရသေ့တို့ကို။ ပါဟေသိ၊ စေလိုက်၏။ “သောဌသာတိ-
 ရေကအု၊ ခုနိ၊ တဆယံခြောက်ပါးအလွန်ရှိကုန်သော အခွဲနှင့်တကွ လေးခု
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဠိဟာရိယသဟဿာနိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ တကောင်တို့
 သည်” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၅၄။ အဂ္ဂိဟုတ္ထေ၊ မီးပူဇော်ခြင်း၌။ ကတပရိစယတ္တာ၊ ပြုအပ်သော
 လောကျက်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘည်။ တေသံ၊ ထိုရှင်ရသေ့တို့

အား။ အာဒိတ္တပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ္တန်ဒေသနာကို။ အဘာသိ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာဒိတ္တသုတ္တန်ဒေသနာ၌။ ဧကစ္စံ၊ အချို့သည်။ အာရမ္မဏ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ လောင်၏။ ဧကေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ လောင်
 သနည်း။ စက္ခာဒိ၊ စက္ခုအစရှိသည်သည်။ ရာဂဂိုနာ၊ ရာဂမီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊
 လောင်၏။ ဧကစ္စံ၊ သည်ကား။ သမ္ပယောဂဝသေန၊ ဖြင့်။ စက္ခုသမ္ပယ
 ပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ပယ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတာဒိကေနော၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဧကစ္စံ၊ သော။ စက္ခာဒိ ဝေ၊ သည်လျှင်။
 အဘိဘူတတ္ထေန၊ နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဇာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။
 အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဧကစ္စံ၊ သည်။ ပစ္စယတ္ထေန၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနက်
 သဘောဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထိုစက္ခုစသည်သည်ပင်။ သောကာ
 ဒိနာ၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်ပ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်
 သည်အားလျော်စွာ။ ဣ၊ သုတ်၌။ အာဒိတ္တတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။
 ဣ၊ သုတ်၌။ ဒုက္ခလက္ခဏမေဝေကံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ တခုသည်သာလျှင်။
 ကိဉ္ဇာပိ ပါကဋ္ဌံ၊ ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ထင်သော်လည်း။ တဒနုသာရေန၊
 ထိုဒုက္ခလက္ခဏာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဣတရံ လက္ခဏဒွယမ္ပိ၊ တပါး
 သော အနိစ္စလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာနှစ်ပါးကိုလည်း။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ဒိဋ္ဌန္တိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒုက္ခာကာရဿ၊
 ဒုက္ခဟူသော အခြင်းအရာ၏။ ဣတရာကာရဒီပနတော၊ တပါးသော အနိစ္စ
 အခြင်းအရာ၊ အနတ္တအခြင်းအရာကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ သေံ၊
 ထိုရသေ့ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တသုခတဏှာဘိနိဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသော
 သုခကို မှီသောတဏှာဖြင့် နှလုံးသွင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဒုက္ခ
 လက္ခဏပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာလျှင် ရှေ့ သွားရှိသော။ ဒေသနာကို။ ကတာ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။

ဥရုဝေလပါဋိဟာဒရိယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာဝဏ္ဏနာ

၅၅-၇။ ဝတ္ထုကာမဘူတာ၊ ဝတ္ထုကာမ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိ
 ယော၊ ကိုသည်။ ကာမိတ္ထိယော၊ မည်ကုန်၏။ ဒုတိယာဒယော၊ ဒုတိယ
 အစရှိသည်တို့သည်။ အဿာသကာ၊ အဿာသက မည်ကုန်၏။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နေ ဝေ၊ မဖြစ်မီလျှင်။ ဗုဒ္ဓကောလဟာလံ၊
 ဗုဒ္ဓကောလာဟလသည်။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့ဟု အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။

လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကပင်။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မာနော စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဝေဒေသု၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌။ သဟဿတ္တယမတ္တံ၊ သုံးထောင်မျှရှိသော။ ဗုဒ္ဓ ပဋိ သံယုတ္တံ၊ ဘုရား ဖြစ်အံ့သည်နှင့် စပ်သော။ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဝါစေန္တိ၊ ချကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဇာတိတော၊ ဖွားတော်မူသည်မှ။ ပဠာယ စ၊ စ၍လည်း။ ဗုဒ္ဓကထာ၊ ဘုရားဖြစ်သော စကားကို။ လက္ခဏညဟိံ၊ ဘုရားလက္ခဏာကို သိကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥပ္ပာဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ လောကေ၊ သတ္တလောကဉ္စ။ ပတ္တဋ္ဌာ၊ ပျံ့နှံ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ န ယုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ (၄၁၅) “တမဒ္ဒသ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ပါသာဒသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတော” တိအာဒိ ဂါဟာဟိံ၊ အစရှိသောဂါထာတို့ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တကာလေ ဝေ၊ ဌိသာ လျှင်။ အဘိသိတ္တတ္တာ၊ အဘိသိက်ခံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ မင်း၏။ အဘိသိတ္တာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။

၅၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဒီဏာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စဂံဝိပဟိနော၊ ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိန-မိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသော ငါးပါး သော အင်္ဂါကို ပယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆဠင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ စက္ခု ဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်၍ သုမန၊ ဒုမနမဖြစ်ခြင်းအစရှိသော ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောရက္ခော၊ သတိဟူသော စောင့် ရှောက်တတ်သော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော တရုသော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုရာပသေယော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍သာ မှီဝဲခြင်း၊ သည်းခံ ခြင်း စသော လေးပါးသော မှီရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏန္ဒပစ္စေက သစ္စော၊ ပယ်အပ်သော အသီးအသီးမှတ်ယူအပ်သော သစ္စာရှိသည်။ ဝါ၊ အသီးသီးမှတ်ယူအပ်သော သစ္စာကို ပယ်အပ်၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဝယသဠေသနော၊ ကောင်းစွာ မယုတ်သော စွန့်အပ်သော သေန ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ စွန့်အပ်သော အလုံးစုံသော သေနရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဝိလသင်္ကပ္ပော၊ မနောက်ကျသော အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဿဒ္ဓကာယသင်္ခါရော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကာယသင်္ခါရရှိသည်။

၁။ အဘိသိတ္တတာ (၂၃၉)

ဟောတိ၊ ဣ။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ သုဝိမုတ္တပညော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဣတိ-ဣမေ ဒသ၊ ဤ ဆယ်ပါးတို့သည်။ အရိယဝါသာ နာမ၊ အရိယဝါသမည်ကုန်၏။ ရူပါရူပသမာပတ္တိယော၊ ရူပ၊ အရူပသမာပတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ လည်းကောင်း။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အရိယဝါသဆယ်ပါး တို့၌။ နိဝရဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စဂါ၊ ပဉ္စဂမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝဉ္စဂ်ဖြစ်ကုန်၏။ သဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ တို့သည်။ ဆဋ္ဌဂါ၊ ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါဖြစ်ကုန်၏။ သတာရက္ခေန၊ သတိဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ ကောရက္ခာ၊ တခုသော အာရက္ခတရားဖြစ်၏။ သင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ဧကံ၊ တခုသော တရားကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာ၏။ ဝါ၊ သည်းခံ၏။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြည့်၏။ သင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ဧကံ၊ တခုသော တရားကို။ ဝိနောဒေတိ၊ ဖျောက်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ လေးပါးသည်။ စတုရပဿေနာ၊ ဖြစ်၏။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပုထုပစ္စေကသစ္စာနံ၊ များစွာကုန်သော အသီးအသီးသော သစ္စာတို့ကို။ စတ္တာနိ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ (စတ္တာရိ ပဟိနာနိ-လည်း ပါဠိရှိ၏) ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ပဏုန္ဒပစ္စေကသစ္စော၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသနာ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘဝေသနာ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ သည်။ ပဋိပုဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သမဝယသဋ္ဌေသနော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ကာမဗျာပါဒဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပော၊ ကာမသင်္ကပ္ပ၊ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပ၊ ဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပကို။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဧဝံ၊ ကြောင့်။ အနာဝိလသင်္ကပ္ပော၊ ဖြစ်၏။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပုဇ္ဈာ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ ဧဝံ၊ ကြောင့်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥဒ္ဓန္တိမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်ရှိပြီ။ ပ။ အနုပ္ပာဒဓမ္မော၊ တဖန် မဖြစ်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဒေါသော၊ ကို။ မောဟော၊ ကို။ အနုပ္ပာဒဓမ္မောတိ၊ ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဧဝံ၊ ကြောင့်။ သုဝိမုတ္တပညော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျော၊ ဣ။

၁။ စတ္တာရိ ပဟိနာနိ (ဆဋ္ဌ)

“ဌာနာဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို သိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။ ဝိပါကဉ္စ ဉာဏံ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးကိုသိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိံ၊ အလုံးစုံသော အဝသို့ လားရာကိုသိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။ လောကံ-လောကော၊ သတ္တလောကဉ္စ။ အနေကဓာတုယော၊ များစွာသော ဓာတ်တို့ကို။ ဉာဏံ၊ လည်းကောင်း၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဓိမုတ္တိဉ္စ၊ နှလုံး သွင်းကိုလည်း။ ဉာဏံ၊ သိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။

မုနိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရောပရိယတ္တိ ရင့်သည်၊ မရင့်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဈာနာဒိဉာဏံ၊ ဈာန် အစရှိသည်ကို သိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။ သံကိလေသာဒိဉာဏံ၊ လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိဇ္ဇတ္တယံ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် သုံးပါး လည်းကောင်း။” -

ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤ ဉာဏ်တော်တို့သည်။ ဒသ ဗလာနိ၊ ဒသဗလဉာဏ် မည်ကုန်၏။ အသေက္ခာဂါနိ နာမ၊ အသေက္ခအင်္ဂါတို့မည်သည်ကား။ အသေက္ခာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အသေက္ခ ဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ပ။ အသေက္ခဝိမုတ္တိ၊ လည်းကောင်း။ အသေက္ခဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ ဤသည်တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော။ အသေက္ခံ၊ အသေက္ခ ဖြစ်သော။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါရမီဟိ၊ အထွတ်အဆုံးသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဧတေဟိ ဒသဟိ၊ ထို ဆယ်ပါးကုန်သော အသေက္ခအင်္ဂါတို့နှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပဗ္ဗဇ္ဇာကထာဝဏ္ဏနာ

၆၀။ ကိံ ကာဟသီတိ ဣတ္ထ၊ ဉ္စ။ ကိံ ကာဟတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဝါ၊ ကား။ “ကိံ ကရေတိ၊ ကိံ ကရေသိ၊ နည်း။” ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဗျဉ္စနံ၊ သဒ္ဓါကို။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဝတော၊ ၍။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သော အနက် တည်း။ ပဋိပါဒေန္တောတိ ဣတ္ထ၊ ဉ္စ။ နိဂမေန္တော၊ အပြီးအုပ်လုံသည်ဖြစ် ၍။ (၄၁၆) “ပစ္စပယထာ ပစ္စပယထ” န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။

ကပ္ပနဟုတေဟိတိ ဣတ္ထိ၊ ဣံ။ ဒသကာနံ၊ သယ်ခု သယ်ခုတို့၏။ သတံ၊ အရာသည်။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဟဿာနံ၊ တထောင်တို့၏။ သတံ၊ တရာသည်။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတသဟဿာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊ တရာသည်။ ကောဋိ၊ ကုဋေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဋိသတသဟဿာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊ သည်။ ပကောဋိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပကောဋိသတသဟဿာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊ သည်။ ကောဋိပကောဋိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဋိပကောဋိ သတသဟဿာနံ၊ တို့၏။ သတံ၊ သည်။ နဟုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကပ္ပနဟုတေဟိတိ ဣတ္ထိ၊ ဣံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော အနက်ကို။ အနုသာရတော၊ အစဉ်လျှောက်သောအားဖြင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်ရသည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘတိတံ နာမ၊ လွန်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ ခန္ဓကဘာဏကာနံ၊ တို့၏။ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၆၃။ “ကုလစ္ဆေဒါယာ”တိ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကုလုပစ္ဆေဒါယ၊ အပျိုးကို ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်း၏ သားဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နယန္တိ ကိရ၊ ဆောင်ကုန်သတတ်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ န နယန္တိ ကိရ၊ မဆောင်ကုန်သတတ်။” ပုန၊ တဖန်။ နစောဒေသံ၊ မစောဒနာကုန်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဠိသေသေန၊ ပါဠိကြွင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ (ထည့်)။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိသည်။ နိဒါနန္တိ၊ ၍။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတ္ထိ၊ ဣံ။ သင်္ဂဟဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ ကတည်း။

(ဂါထာနာမ်) ဣတ္ထိ၊ ဤ ဝိနည်းပါဠိ၌။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ မူလဂန္ထဿ၊ မူလဖြစ်သောကျမ်း၏။ သိဒ္ဓကမဒဿနေန၊ ပြီးသောအစဉ်ကိုပြသဖြင့်။ ယံ နိဒါနနိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်နိဒါနိန်းထားခြင်း၊ အပြီးအုပ်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တံ နိဒါနနိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကို သံဂါယနာတင်ကုန်သော။ ဝိနယက္ကမည၊ ဝိနည်းအစဉ်၌ လိမ္မာကုန်သော။ တေ၊ ထို မထေရ်တို့သည်။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

နိဒါနလိနတ္ထပဒါနမေဝ၊ နိဒါနပုဒ်၊ ကွယ်သောအနက်ရှိသော
 ပုဒ်တို့၏သာလျှင်။ ဣဒံ နိဒါနနိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ နိဒါန်းထားခြင်း၊
 အပြီးအုပ်ခြင်းကို။ ဝိဒိတော၊ ရှိ။ ဣတော၊ ဤမှ။ ပရဉ္စ၊ နောက်
 ဌ်လည်း။ ဝိနယတ္ထယုတ္တပဒါနံ၊ ဝိနည်းအနက်နှင့်စပ်သောပုဒ်အစရှိ
 သည်တို့ကို။ ဝိမံသနမေဝ၊ စုံစမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ဥေယျံ၊ သိအပ်
 ၏။” ဣတိ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ လျှင်တည်း။

သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

၆၄။ ဗုဒ္ဓုပဇ္ဈာယကာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိကုန်သော။
 ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဖေတိဘိက္ခုနံ၊ ဖေတိဘိက္ခုရဟန်းတို့၏။ နိဝါသန
 ပါရမ္ပနကပ္ပတော၊ ဝတ်ခြင်း၊ ရုံးခြင်း၊ ပြုခြင်းမှ။ နေသံ၊ ထိုအနုပဇ္ဈာယက
 ရဟန်းတို့၏။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ သဒိသတ္တာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ “ဒုန္နိဝတ္တာ ဒုပ္ပါရုတာ အနာကပ္ပသမ္ပန္နာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊
 ကုန်၏။ ဧဝလဉ္စ၊ အထူးလည်း။ ဣတ္ထမ္ပုတာ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်၍သာ။
 ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ န စရန္တိ၊ မသွားကုန်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 မနုဿာနံ ဘုဉ္စမာနာနံ ဥပရီတိအာဒိ၊ ကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကဿ၊ မူကား။ ပိပါသာသဟနတော စ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကို သည်းမခံ
 နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတရေသံ၊ ဖေတိဘိက္ခုရဟန်းတို့၏။ အာကပ္ပ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ အသွင်အပြင်၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ ပသန္နတ္တာ စ၊ ကြည်ညိုသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

၆၅။ ဧကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဧကော ဥပဇ္ဈာယော၊ အဘယ်ဥပဇ္ဈာယ်ကို။
 ဂဟေတဗ္ဗော၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ ဟည်း။ “တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ယဿ၊
 အကြင်ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ၏။ သော ဥပဇ္ဈာယော၊
 ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊
 ၌။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ငဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော
 ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ (၄၁၇) ဥပဇ္ဈာယေန စ၊ သည်
 လည်း။ သာဓုတိ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စနံ၊ သာဓု-ဟု ဝန်ခံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဧကဟိစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ လိခိတိ၊
 ၏။ ဣ၊ ထိုစကားကို။ တေ၊ ထိုဆရာပျံသည်။ ပေ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။

“ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ ‘သာဟူ’တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတေ၊ ဝန်ခံ
 သည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ဧ။ သာဓု သုဠု၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတမိ’တိ၊ ရှိ။
 ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အာစိန္တ
 မေဝ၊ လေ့ကျက်ခြင်းမျှသာတည်း။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ န ဒိဿတိ၊
 မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထို ‘သာဓု သုဠု၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတမိ’ ဟူသော
 စကားနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကိ။ ဂဟိတောဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏(ပြန်)။ တတ္ထ၊
 ထိုပါဠိ၌။ သာဟူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ လဟူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ လဟု၊ ပေါ၏။ တံ၊ သည်။ မမ၊
 ဧ။ ဘာမိယော၊ ဝန်သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ သြပါယိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပါယပဋိသံယုတ္တံ၊ အကြောင်း
 နှင့် စပ်၏။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ သည်။ မေ အား။ ဣတော၊
 ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘာဓော၊ ဝန်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။
 အသိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပဋိပုပ္ဖန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေ၊ ဧ။
 ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ အနုရူပံ၊ လျော်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၆၆။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မုခဓောဝ
 နောဒကံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကေသဘာဂေ၊
 ဟူသော သဘောရှိသော။ ဥတုမိ၊ ၌။ ဣတော ပဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 “န ဥပဇ္ဈာယဿ ဘဏမာနဿ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တ န-ကာရတော၊ မှ။
 ပဌာယ၊ ရှိ။ တေန၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့်။ “နာတိဒုရေ ဂန္တဗ္ဗံ၊ နစ္စာ
 သန္ဓေ ဂန္တဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တ န-ကာရေန၊ ဆိုအပ်သော န-အက္ခရာဖြင့်။
 အနာပတ္တိဟိ၊ ရှိ။ ဒိပေတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ အယံ အာပတ္တိ၊ ဤဝတ္ထဘေဒအာပတ်သည်။ သစိတ္တကာ၊ သစိတ္တ
 က အာပတ်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အစိတ္တကာ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊
 တည်း။ အနာဒရိယပစ္စယက္ကာ၊ မရှိသေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 သစိတ္တကာ၊ သစိတ္တကအာပတ်တည်း။ အနာဒရိယပစ္စယတာ၊ သည်။ ကထံ၊
 အသို့။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အနာ
 ဒရိယပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဂ်ဟိတံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်
 ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေ၊ ၌။ သေခိယာနံ၊ သေခိယတို့
 ဧ။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒါကရဏံ၊ အရေအတွက် အပိုင်းအခြားကို မပြုခြင်း
 သည်။ ခန္ဓကပရိယာပနာပတ္တိယာ၊ ခန္ဓက၌ အကျုံးဝင်သော အာပတ်ကို။

သင်္ကဏ္ဍနတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣဒံ ပန လက္ခဏံ၊ ဤသို့ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းလက္ခဏာကို။ စာရိတ္တေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါရိတ္တေ၊ ဝါရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၌။ န ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကပ္ပိယမံသခါဒနာဒိ အာပတ္တိနံ၊ အကပ္ပိယမံသကို စားခြင်း၊ အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အာပတ်တို့၏။ အစိတ္တကတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ခန္ဓကဝါရိတ္တာနံ၊ ခန္ဓက၌ လာသော ဝါရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ တေဟိ၊ ထိုအကပ္ပိယမံသခါဒန အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သေဝိယ ဝါရိတ္တေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အစိတ္တကာဟိ၊ အစိတ္တက ဖြစ်ကုန်သော။ သူပေါဒနဝိညတ္တိပစ္စယာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ဧ။ ဣယတ္ထ ယတ္ထ၊ ၌။ န-ကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသေဓော၊ မြစ်ခြင်းကို။ ကရိယတိ၊ ဧ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ သော။ တတ္ထံ တတ္ထံ၊ ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သည်။ ဟောတိ ကိ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အာမ၊ ဪ-ဟုတ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌။ အဋ္ဌကထာယ နယော၊ နည်းကို။ န ဒဿိတော၊ မပြု။ တတ္ထံ ထိမပြုရာ၌။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌာဂတ္တိယာ၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ပရတော၊ မှ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “သစေပန ကာဠဝဏ္ဏံ၊ ပ။ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ နယော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ဧ။ ဣတ္ထံ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ ယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ “သစေ ဥပဇ္ဈာယဿ အနဘိရတိ ဥပ္ပန္နာ ဟောတိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ”တိ ရှိ။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ ဝစနဝသေန၊ စကား တော်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယော၊ ဆိုအပ်သော နည်းသည်။ ယုတ္တော၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေကံ၊ ဌာ။ “နာတိဒုရေ နစ္စာသန္ဓေ”တိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ ဝစနလေသော၊ စကားတော် အမြောက်သည်။ ဝါ၊ အရိပ်အကြောင်းသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ(ပြန်)။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတော၊ ဧ။- “ပဌမတရံ အာဂန္ဓာ အာသနံ ပညာပေတဗ္ဗ” န္တိ အာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒေသနိယမနတော၊ အပုပ်ကို မှတ်သောကြောင့်တည်း။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ အနုမတံယေဝ၊ လိုရာ အရပ်ကိုသာ။ ပဌမဂမနံ၊ ရှေးဦးစွာ သွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသိဒ္ဓတ္တာ စ၊ မပြီးရာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓေပိ၊

ပြီးသော်လည်း။ ယထာဝုတ္တနယသိဒ္ဓိတော စ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော
 နည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ (၄၁၈) ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။
 ဝါရိတ္တဿ၊ ပုဒ်၏။ အနုမတိ၊ အလိုသည်။ အနာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်
 မသင့်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။
 ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကောဠကန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဒွါရ
 ကောဠကံ၊ တံခါးမုခ်ကို။ န နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဝါ၊ မစွန့်မူလည်း မစွန့်အပ်။
 န နိဒဟိတဗ္ဗံ ဝါ၊ မထားမူလည်း မထားအပ်။

ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

န သမ္မာဝတ္တနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၆၈။ အဝိမတ္တံ ဂေဟသိတပေမံ န ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဂေဟသိတ
 ပေမံ၊ သည်။ အကုသလံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣစ္စေဝ၊ လျှင်။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣမဿ လက္ခဏဿ၊ ၎င်း။ ခိဏာသဝါနုမ္မိ၊ တို့အား
 လည်း။ သာဓာရဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ခိဏာသဝါနံ၊
 တို့အား။ အသမ္မာဝတ္တနာဘာဝတော၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သောအရာ မရှိ
 သောကြောင့်။ န သာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ တေသံ၊ ထို ခိဏာသဝတို့၏။ န ပဏာမေတဗ္ဗံ၊ မမောင်းမဲအပ်သည်။
 န၊ မဟုတ်။ ပဏာမေတဗ္ဗမေဝ၊ မောင်းမဲအပ်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ တံသမန္နာဂမနသိဒ္ဓိတော၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ်အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဂေဟသိတပေမအဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်ရာသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သေ-ဧသော ဘာရော၊
 သည်။ မမ၊ ၎င်း။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ မမတ္တကရဏံ၊
 မြတ်နိုးသောအဖြစ်ကို။ ပြခြင်းကို။ တတ္ထ၊ ထို ဂေဟသိတပေမဟူသော
 ပုဒ်၌။ ပေမန္တိ၊ ၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဧကော ဝတ္တသမ္ပန္နော ။ပ။ တေသံ၊
 အနာပတ္တိ” တိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ “ဧကော၊ သော။ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊
 ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမ္ပေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အပွေယျက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်
 လော့။ အဟံ၊ သည်။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ အန္တေဝါသိကံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂိလာနံ ဝါ၊ နာသည်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုအံ့။ သြဝဒိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမအပ်
 သော အရာကို။ သြဝဒိဿာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကရဏီယေသု၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ

တို့၌။ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿာမိ၊ စေအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ
 ဝဒတိ၊ အံ့။ တေ ဧဝ ဝါ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော၊ ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်အစရှိ
 သည်တို့သည်မူလည်း။ “ဘန္တေ၊ တို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လျှင်။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ အပေေါဿုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ကုန်လော့။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝတ္တံ ဝါ၊ မူလည်း။ န သာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်အံ့။
 တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့အား။
 အနာပတ္တိ၊ မသင့်”။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

နသမ္မာဝတ္တနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ရာဓဗြာဟ္မဏဝတ္ထုကထာ ဝဏ္ဏနာ

၇၃။ “ပူတိမုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ ပူတိကာယော
 ပိယ၊ ပုပ်သောကိုယ် ကဲ့သို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာပိ၊ ရှိလည်း။
 “ပူတိဘာဝေန၊ ပုပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မုတ္တံ ပဋိနိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော။
 ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးတည်း။ ပူတိမုတ္တ ဘေသဇ္ဇံ၊ ပုပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် စွန့်ပစ်
 အပ်သော ဆေးကို။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဤ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဣတ္ထန္တ
 မောတိ ပဒေ၊ ဤ။ ဧကောဝ န-ကာရော၊ န-အက္ခရာတခုသည်သာ။ ဟောတိ၊ ဤ။

ရာဓဗြာဟ္မဏဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အာစရိယဝတ္ထုကထာ ဝဏ္ဏနာ

(၄၁၉) ၇၆။ “အာယသ္မတော နိဿာယ ဝစ္ဆာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊
 ဤ။ “အာယသ္မတော၊ ဤ။ သြဝါဒံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသာမိ၊
 နေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပါဌသေသဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤ။ ဝါ၊
 ကား။ နိဿာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ နိဿာယ၊ မှီသဖြင့်။ နိဿယေန၊ ဖြင့်။
 ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝါ၊ ကား။ အာယသ္မတောတိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ တည်း။

အာစရိယဝတ္ထုကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိဿယပဋိပုဿဒ္ဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ

၈၃။ ဒိသံ ဂတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝါ၊ ရွာ၌။
 ဓုရုနိက္ခိတ္တဝါသော၊ ဝန်ချသော နေခြင်းရှိသည်။ ဟုတှာ၊ ရှိ။ တိရော
 ဂါမံ၊ ရွာတပါးသို့။ ဂတော၊ ဤ။ ယက္ခ နိဿာယော လဗ္ဘတိ၊ တတ္ထ

ဂန္ထဗုဒ္ဓိ ဧတ္တာပိ၊ ခွဲလည်း။ ဥပဇ္ဈာယော ခွဲ။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ “ကတိပါဟေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။”
ဣတိ၊ သို့။ ဂမနေ၊ ခွဲ။ စေ သဥဿာဟော၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ရက္ခတိ၊
၏။ မာ ဣဓ ပဋိက္ခမိတိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်သို့။ မာ ဂစ္ဆ၊
မသွားလင့်။ သဘာဂါ နာမ၊ မည်သည်တို့ကား။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။
သိဿာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို ဆရာထံ၌။ နိဿယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊
၍။ ယဒိ ဝသတိ၊ အကယ်၍ နေရအံ့။ ဝေ၊ သော်။ ကော ဝိသေ
သော၊ အဘယ်အသူးရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တေန၊
ထိုနိဿရည်း ဆရာသည်။ “အပေဝ နာမ ခမေယျာ”တိ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤ
စကားကို။ ဝုတ္တတိ၊ အံ့။ ဝသိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ ပရိစ္စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သမော
ဓာနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သစေ၊
အကယ်၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ စိရေန၊ ဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟေတုကာမော၊
ချီးမြှင့်လိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတော၊ ထို အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာ
ယောဝ၊ သည်လျှင်။ နိဿယော၊ မည်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ အလဇ္ဇိ၊
သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ သည်။ အနေကက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်
များစွာ။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ အဝိရမန္တံ၊ မကြည်မရှောင်သော။ ဥပဇ္ဈာယံ၊
ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ နိဿယပဏာမနေန၊ နိဿရည်းဆရာတို့၏ နှင်ခြင်းနှင့်။
ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အညဿ၊ တပါးသော ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ ခွဲ။
နိဿယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ လိဂံ၊
သည်။ စေ ပရိဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ ပြန်အံ့။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေမျှလည်း။ န
ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ ပက္ခပဏ္ဍက်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။
နိဿယဇာတိကော၊ နိဿရည်းယူတတ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ “ဥပဇ္ဈာ
ယဿ၊ ၏။ သုက္ကပက္ခံ၊ သုက္ကပက္ခကို။ အာဂမေဟိ၊ ငဲ့လော့။” ဣတိ၊ သို့။
စေ ဝဒတိ၊ အံ့။ သယမေဝ ဝါ၊ မိမိအလိုလိုမလည်း။ အာဂမေဟိ၊ အံ့။
ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဥက္ခေပနိယကမ္မကတော၊ ဥက္ခေပနိယကံ
ပူအပ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ နာနာသံဝါသကဘူမိယံ၊ ခွဲ။ ဌိတတ္တာ၊
ကြောင့်။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပုဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ သမ္မာဝတ္တန္တံ ပန၊
ကောင်းစွာ ကျင့်သော ဆရာကိုကား။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ ကမ္မပဋိပုဿဒ္ဓိံ၊
ကံ၏ ငြိမ်းခြင်းကို။ အာဂမေတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ မာနတ္တစာရီ၊ မာနတ်
ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ အဗ္ဘာနံ၊ အဗ္ဘာနံသွင်းသည်တိုင်အောင်။

အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ၎ံ။ ဒီသံ၊ စွံ။ ပရိဝါသံ၊ ကိ။ စေ စရတိ၊ အံ။ အညဿ၊ ၎ံ။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ နိဿယေ၊ ကိ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎ံ။ ဥပဇ္ဈာယသမောဓာနံ၊ သညံ။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎ံ။ ပရိဝါသမာနတ္ထစာရိနာ၊ သညံ။ နိဿယေ၊ ကိ။ န ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဋကထာယံ၊ ဌံ။ “သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနမ္ပိ သာဒိယန္တဿ ဒုက္ကဋမေဝါ” တိအာဒိ၊ အစရှိသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎ံ။ တံ ဝစနံ၊ သညံ။ ယထာဝုတ္တံ၊ သော။ အတ္တံ၊ ကိ။ သာဓေတိ ဝေ၊ ပြီးစေသည်သာလျှင်တည်း။ (၄၂၀) “သစေ သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇိတာ ကုလပုတ္တာ။ ပ။ ပဋ္ဌာယ အနာပတ္တိ” တိ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎ံ။ တံ ဝစနံ၊ သညံ။ ဝတ္တသာဒိယနပစ္စယာ၊ ဝတ်ကို သာယာခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋဘာဝမတ္တဒီပနတ္တံ၊ ဒုက္ကဋအာပတ် မရှိသည် မျှကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎ံ။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ တို့၏။ သာပေက္ခတံ၊ ဝဲခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎ံ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎ံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သညံ။ ဝါရိတာ၊ မြစ်ကုန်လျက်။ အနုရူပမေဝ၊ လျော်သည်ကိုလျှင်။ စေ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ ကျင့်ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကတို့၏။ နိဿယေ၊ သညံ။ ပဋိပုဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်း၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သညံ။ သိဒ္ဓံ သိဒ္ဓေါ၊ သညံ။ ဟောတိ၊ ၎ံ။

ဒေ လေဉ္စုပါတေ အတိက္ကမိတွာ နိဝတ္တတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “တ္ထောဝတာ၊ ဤသ္မိ ခဲနုစိနုကျကို လွန်ကာမျှဖြင့်။ ဒိသာပက္ကန္တော နာမ၊ အရပ်တပါးသို့ ဖဲခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎ံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တေဝါသိကေ၊ သညံ။ အနိက္ခိတ္တဓုရေပိ၊ မချသော ဝန်ရှိသော်လည်း။ နိဿယေ၊ သညံ။ ပဋိပုဿတ္တံ၊ ၎ံ။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ ဒေ လေဉ္စုပါတေ၊ တို့ကို။ အနတိက္ကမ္မ၊ မလွန်မူ၍။ လေဉ္စုပါတ ဒွယဗ္ဗန္တရေ၊ ခဲနုစိနုကျတို့၏ အတွင်း၌။ ပရိက္ခိတ္တေ ဝါ၊ အရံရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အပရိက္ခိတ္တေ ဝါ၊ အရံမရှိသည် မူလည်း ဖြစ်သော။ တိရောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတပါး ၌။ ဝါ၊ တပါးသော ကျောင်း၌။ ဝသိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎ံ။ အပရိက္ခိတ္တေယေဝ၊ အရံမရှိသော ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သညံ။ ဟောတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ အာစရိယော၊ သညံ။ အာဟ၊ ၎ံ။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤဆရာ့အယူ၌ကား။ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံမရှိသော ကျောင်း၏။ ပရိက္ခေ ပါရဟဋ္ဌာနတော၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်မှ။ ဝိမုတ္တေ၊ လွက်သော။ အညသ္မိ ဝိဟာရေ၊ ဌံ။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပာယော၊

တည်း။ ဝိဟာရေတိ စ ဣတ္ထိ ဌံ။ “တဒိဿဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝိဟာရဿ၊ ၎င်း။ အန္တေ၊ အစွန်၌။ ဌိတာ၊ တည်သော။ ကော၊ တခုသော။ ကုဋီကာ၊ ကျောင်းကို။ အဓိပေတော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေ ရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆိုကြရာ၌။ “သစေ ဥဘောပိ အာစရိယန္တေ ဝါသိကာ ကေနစိ။ပ။ နိဿယော န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ”တိ၊ ၎်။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေန၊ သော။ ဣမိနာ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရဝါဒေါ၊ သည်။ သမေတိ၊ ၎င်း။ အပရိက္ခိတ္ထေ ဝါတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ ဒိန္နံ လေဉ္စုပါတာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပရိက္ခိတ္ထော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အပရိက္ခိတ္ထော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ “ဗဟိသိမ”န္တိ စ၊ ၎်လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အန္တောဝိဟာရသိမာယံ၊ ဝိဟာရသိမ်အတွင်း၌။ ဒေ လေဉ္စုပါတော၊ တို့ကို။ အတိက္ကမိတာပိ၊ ၎်လည်း။ ဝသိတံ၊ ငှာ။ ဝနုတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထဿ၊ ၎င်း။ သိဒ္ဓတ္တာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဥပတိဿတ္ထေရဝါဒေါ၊ သည်။ န သမေတိ၊ မည်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ကောဝါသေ၊ တကျောင်းတည်း၌။ ပရိက္ခိတ္ထေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ အပရိက္ခိတ္ထေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အန္တောတိယောဇနေပိ၊ သုံးယူဇနာအတွင်း၌လည်း။ ဝသတော၊ နေသော ရဟန်း၏။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ သော စ၊ ထိုကျောင်းကိုလည်း။ ဥပစာရသိမာယ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ သာ စ ဥပစာရသိမာ၊ သည်လည်း။ ပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံရှိသော။ ဝိဟာရဿ၊ ၎င်း။ ပရိက္ခေပေန၊ ဖြင့်။ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ သော။ ဝိဟာရဿ၊ ၎င်း။ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ သော။ ကောဝါသေ၊ တကျောင်းတည်းသာတည်း။

ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ ဌံ။ ကောဝါသဝိမတိယံ၊ ၎်။ ဝါ၊ ကော ဝါ သကို ယုံမှားဖြစ်ရာ၌။ သိမာယ၊ သိမ်ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသော ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ စိဝရက္ခန္ဓကဋ္ဌကထာယ၊ ၎်။ ဝိစာရိတတ္တာ၊ စိစစ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ယထာ ဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ “သိမဋ္ဌကသံဃော၊ သည်။ ဘာဇေတော၊ ၎်။ ဂဏှာတူ”တိ၊ ၎်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ကတရသိပာယ၊ ဖြင့်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ မဟာသိဝတ္ထေရော၊ သည်။ “အဂိပ္ပဝါ ဝသိမာယ၊ ဖြင့်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ ကိရ၊

ဆိုသတတ်။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်။ နံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ “အဝိပွဝါသသိမာ နာမ၊ မည်သည်။ တိယောဇနာပိ၊ သုံးယူဇနာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တိယောဇနော ခွံ။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ဂက္ခိယန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ သန္တေ သော်။ တိယောဇနော ခွံ။ ဌတု၊ ရှိ။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ရှိ။ အာရာမံ၊ ကို။ ပဝိသံတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (၄၂၁) ဂမိကော၊ ရဟန်းသည်။ တိယောဇနံ၊ ကို။ ဂန္တု၊ ရှိ။ သေနာသနံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နိဿယပဋိပုဿ၊ နိဿရည်းယူ၍ ကျင့်သောရဟန်း၏။ တိယောဇနာတိက္ကမေ၊ ကြောင့်။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပုဿမ္ဘိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့။ ပါရိဝါသိကေန၊ သည်။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၎င်း။ တိယောဇနော ခွံ။ ဌတု၊ ရှိ။ အာရာပပုဝေသနာ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ ဥပစာရသိမာပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာတံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တောဥပစာရသိမာယ၊ ဥပစာရသိမ်အတွင်း၌။ လေဉ္စပါတဒ္ဓယံ၊ ခဲနှစ်ခုကျကို။ အတိက္ကမိတွာပိ၊ ရှိလည်း။ ဝသတော၊ နေသောရဟန်း၏။ နိဿယော၊ သည်။ တိယောဇနာတိက္ကမေ၊ ကြောင့်။ န ပဋိပုဿမ္ဘိဿတိ၊ မငြိမ်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

(ဤတွင် ဝသတော နိဿယော, တိယောဇနာတိက္ကမေ နိဿယော - ဟု ကတ္တားနှစ်ထပ်ရှိသည်။ တခုလွန်အံ့ထင်သည်)

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကာမဉ္စ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တိယောဇနပုမာဏာယ ဝါ၊ သုံးယူဇနာ ပမာဏရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အတိရေကာယ ဝါ၊ လွန်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ဥပစာရသိမာယ၊ ခွံ။ ယထာဂုတ္တဒေါသပုသင်္ဂေါ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်၏ လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဟိ ကသ္မာ၊ မူကား။ သာ၊ ထိုဥပစာရသိမ်သည်။ အာဝါသေသု၊ တို့သည်။ ဝစုန္တေသု၊ ပွားကုန်သည် မှီသော်။ ဝစုတိ၊ ပွား၏။ ပရိဟာယန္တေသု၊ သော်။ ပရိဟာယတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ပုတ္တတာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘာဒိသဿ၊ သော။ ဝိဟာရဿ၊ ၎င်း။ အန္တေ၊ အစွန်၌။ ဌိတာ၊ တည်သော။ ကော၊ တခုသော။ ကုဋိ၊ ကျောင်းကို။ ဝိဟာရေတိ၊ ရှိ။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပေယာ၊ ၎င်း။ သာပိ၊ ထို ကုဋိသည်လည်း။ ဝါ၊ ထိုကျောင်းသည်လည်း။ ဟသေဝ ဝိကာ

ရဿ၊ နိဿယလျှင်။ ကုဋ္ဌိကာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ
ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သော ဝိဟာရော၊ သည်။
အာဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ နာနာဝါသော ဝေ၊ ကိုလျှင်။ စေ
အဓိပေတော၊ အံ။ “အန္တေ ဌိတာ ကုဋ္ဌိကာ”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆို
ရာ။ ဒိန္နံ လေဉ္စုပါတာနံ၊ တို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ ပန၊ ဌိကား။ အပရိက္ခိတ္တော၊
သော။ နာနာဝါသော၊ အထူးထူးသောကျောင်း၌။ နိဿယော၊ သည်။
န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယာယံ ယော အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊
ကို။ “နော ငါတို့၏။ တက္ကော”တိ၊ အကြံဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ သော
ဝိနိစ္ဆယော၊ ထိုသို့ ကြံအပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ တာဒိသော၊ သော။
နာနာဝါသော၊ ဌိ။ သေနာသနာဂ္ဂါဟဿ၊ ဤ။ အပုဋိပ္ပဿဒိန္နယေန၊ မငြိမ်း
သောနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဤ။ သေနာသနဂ္ဂါဟော၊ သည်။
“ဂဟဏေန ဂဟဏံ အာလယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ”တိ၊ ရှိ။ လက္ခဏတ္တာ၊ မှတ်
အပ်သောကြောင့်။ ဣတရတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ဤ။
တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ပါဠိ၊ တည်း။ “တေန ခေါ ပန
သမယေန အာယသ္မာ ဥပနန္ဓော သကျပုတ္တော ဧကော ဒိဿ အာဝါသေသု
ဝဿံဝသံ။ ပ။ ဒေထ ဘိက္ခဝေ မောဃပုရိသဿ ဧကောဓိပ္ပာယ”န္တိ၊ ဓိပ္ပာယံ-
ဟူသည်။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ အဿ ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာ
ယဉ္စ၊ ဌိလည်း။ “ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားကိုလည်း။ နာနာလာဘေဟိ၊ အထူး
ထူးသော လာဘ်ရှိကုန်သော။ နာနူပစာရေဟိ၊ အထူးထူးသော ဥပစာ
ရှိကုန်သော။ ဧကသိမဝိဟာရေဟိ၊ တခုတည်းသော အပိုင်းအခြားရှိသော
ကျောင်းတို့ဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဤ။ နာနာသိမဝိဟာရေ ပန၊ ဌိကား။ သေနာ
သနဂ္ဂါဟော၊ ကျောင်းလက်ခံခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။” ဣတိ
ဝေ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ဤ။ အပရိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ နာနာဝါသော၊ တို့သည်။
ဧကပစာရသင်္ချံ၊ တူသော ဥပစာရှိသည်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ကုန်၏။ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ၊ အရံရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကပစာရံ၊ တူသော
ဥပစာရရှိသော ကျောင်းသည်။ အပရိက္ခိတ္တသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဤ။
တ္တောဝတာ၊ ဤမျှသော အဆုံးအဖြတ် စကားအစဉ်ဖြင့်။ လေဉ္စုပါတဒ္ဒ
ယဗ္ဘန္တရေ၊ ဌိ။ အပရိက္ခိတ္တော၊ သော။ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဌိ။ ဝသတော၊
နေသောရဟန်း၏။ နိဿယော ပန၊ သည်ကား။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။
ပရိက္ခိတ္တော၊ အရံရှိသော ကျောင်း၌။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။
ဣတိ အယံ အတ္တော၊ ကို။ သာဓိတော၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
ဤ။ တော၊ ဌိ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဤ။-ဒေ လေဉ္စုပါတေ၊

တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာဝ၊ ချိသာလျှင်။ ဝသတောပိ၊ အားလည်း။ ဝါ၊
 ၏လည်း။ နိဿယော၊ သည်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 နိဿဂ္ဂိယဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “သစေ ဂစ္ဆန္တာနံယေဝ အသမ္ပတ္တေသု ဒဟရေသု
 အရုဏံ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ စိဝရံ နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊ နိဿယော ပန န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ”
 တိ၊ ချိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။
 ဝုစ္စတေ၊ ၏။ -တံ၊ ထို အဋ္ဌကထာစကားကို။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ နှင့်။ သမာ
 ဂမေ၊ ပေါင်းမိခြင်း၌။ သဥဿာဟတာယ၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဓုဝဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းကို။
 သန္ဓာယ၊ ချိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 န (၄၂၂) ဝိလောမေန္တိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။
 “ဒေ လေဇျုပပါတံ အတိက္ကမ္ဘာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အာ
 ရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဝသနဝံသေန၊ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တေသံ၊ ထို
 ကေစိဆရာတို့၏။ မတိမတ္တမေဝ၊ အလိုမျှသာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊
 ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဒေဝသိကံ
 အာရောစေတွာ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ၊ ချိ။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ နေဝ ဒိဿတိ၊ မထင်။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တဉ္စ၊ ထိုစကားသည်လည်း။
 အပကတညဟိ၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသော ရဟန်းတို့သည်။ အာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်
 အပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

နိဿယပဋိပ္ပဿဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိကာ၊ ပြီ။

ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗပဉ္စက ကထာဝဏ္ဏနာ

၈၄။ န အသေက္ခေန သီလက္ခန္ဓေနာတိအာဒိ၊ ကို။ “အတ္တာနမေဝ
 ပဌမံ၊ ပတိရူပေ နိဝေသယေ”တိ ဝစနဝသေန၊ နိဝေသယေ-ဟူသော
 ပါဠိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မကို။
 နီလသမာယောဂတော၊ ညှိသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်သောကြောင့်။ နီလံ ဝိယ၊
 ညှိသောပုဆိုး ဟူသကဲ့သို့။ “အသေက္ခေန ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေနာ”တိ၊
 ချိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဓိသီလေ၊ အလွန်မြတ်သော သီလ၌။ သီလပိပန္နော နာမ၊

၁။ အတိက္ကမိတွာဝ သတောပိ (ဆဋ္ဌ) အတိက္ကမိတွာ ပသတောပိ (?)

မည်သည်။ အာပဇ္ဇိတော၊ အာပတ်သို့ ရောက်၍။ အဝုဋ္ဌိတော၊ မကခြင်း တည်း။

ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗပဉ္စကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၈၆။ ယော သော အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ အတ္ထဝိကပ္ပာ၊ အနက်ကို ကြံခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ - တဿ ပဿရဿ၊ ထို ပဿရ၏။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကံ။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အညတိတ္ထိ ယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှ အပ၌ တိတ္ထိ-ဖြစ်ဖူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံယေဝ တိတ္ထာယတနံ၊ ထို တိတ္ထိတို့ကျောင်းသို့။ သင်္ကမံ၊ ပြောင်း၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧကော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝေံ၊ သို့။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းသော ရဟန်း သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂိဟိဝေသေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်။ အာဂတော၊ လာ သည်ဖြစ်၍။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူ သည်။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်း မခံအပ်။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ဧကော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ တံ အညတိတ္ထိယပက္ကန္တကံ၊ ကံ။ ဌပေတော၊ ၍။ “ယော သော ဘိက္ခဝေ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော” တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဂိဟိဝေသဓာရဏောဝ၊ လူ၏ အသွင်ကို ဆောင်သော သူကိုသာလျှင်။ ပုဗ္ဗသဒ္ဓေန၊ သည်။ န ဝုတ္တော၊ မဟော။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ တသ္မိံ၊ ထို တိတ္ထိအထံ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယထာသမာဒိန္နတိတ္ထိယဝေသေ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆောက်တည်အပ်သော တိတ္ထိအသွင်၌။ ဌိတောပိ၊ တည်သော သူကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ ဝသေန၊ မိစ္ဆာအယူ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတိတ္ထိယဘူတတ္တာ၊ တိတ္ထိမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ အတိတ္ထိယပုဗ္ဗမည်၏။ သော ပန၊ ထို အတိတ္ထိယပုဗ္ဗဖြစ်သော သူသည်ကား။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဝိဗ္ဗန္တော၊ လူထွက်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော သူအား။ ပရိ ဝါသဒါနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ဤသို့သော သူ၏။ ဘိက္ခုဝေသံ၊ ရဟန်းအသွင်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သရဏဂမဏေန၊ ဖြင့်။ သာမဏေရပဗ္ဗဇော၊ သာမဏေရပဗ္ဗဇသည်။ ဇာတာ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့လော။ န ဇာတာ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒကဆရာ၏။

စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ ယဒိ ဇာတာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “ယော သော ဘိက္ခဝေ အညောပိ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ အာကင်္ခတိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အာကင်္ခတိ ဥပသမ္ပဒံ၊ တဿ စတ္တာရော မာသေ ပရိဝါသော ဒါတဗ္ဗော” တိ ဝစနံ၊ ဒါတဗ္ဗော-ဟူသော စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ (၄၂၃) အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ န ဇာတာ၊ မဖြစ်အံ့။ ပရိဝါသကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ်ကို။ အပရာမသနံ၊ မသုံးသပ်ခြင်းသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌ။ မဟာဝိဟာရဝါသိနော၊ မဟာဝိဟာရ၌ နေကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ “သာမဏေရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သတော- သံဝိဇ္ဇမာနဿ၊ ထင်ရှားရှိသော သူအား။ ပရိဝါသော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ တပါးသော ဂိုဏ်းဆရာတို့ သည်။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ တေဟိ၊ ထို ဆရာတို့သည်။ “ဧဝံ အာရာ ဓကော ခေါ ဘိက္ခဝေ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော အာဂတော ဥပသမ္ပဒေ တဗ္ဗော” တိ၊ တဗ္ဗော-ဟူသော။ သုတ္တပဒံ၊ သုတ်ပုဒ်ကို။ ပရိဟရိတဗ္ဗံ၊ ပယ်ရာ၏။ ပုရေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ‘အည တိတ္ထိယပုဗ္ဗော’ တိ၊ ရှိ။ ဝစနသာမညတော၊ သဒ္ဓါသာမညဖြစ်သောကြောင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ န ဇာတာ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ။ သာမဏေရော၊ သည်။ န ဇာတာ၊ မဖြစ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အပဗ္ဗာဇေတွာဝ၊ ရှင်မပြုမရှိလျှင်။ ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော စ၊ ထိုသို့ရောက် သောကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တသုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသောပါဠိသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ‘တိတ္တာယတနံ သကန္ဓော’ တိ ပါဠောပိ၊ သည်လည်း။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်းရာ။ ပါဏာတိပါတာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသည်။ သစေ ဘိန္ဒတိ၊ အကယ်၍ ပျက် အံ့။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလသည်။ ပရိပုဏ္ဏေပိ၊ ပြည့်သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိပုရေတဗ္ဗံ ဝိယ၊ ဖြည့်အပ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ တဿ၊ ထို အညတိတ္ထိယဖြစ်ဖူးသော သူ၏။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို။ ဘိက္ခုကရဏတ္တာယ၊ ၄။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သိလေ၊ ဌ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှိ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သရဏာနိ သစေ ဘိဇ္ဇန္တိတိံ

၁။ ယခု ဆဋ္ဌ-၌ ဣတိမပါ။

တ္ထေ၊ ဌှိ။ သာပဏေရသေဝ၊ ၏လျှင်။ သရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။

အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္ထုကကာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပညာဗာဓဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၈၈။ နုခပိဋ္ဌတိ တ္ထေ၊ ဌှိ။ စူဠဂုံလိနုခပိဋ္ဌိ၊ ငယ်သော လက်ချောင်း၏လက် သည်းအခုံကို။ ဝါ၊ လက်သန်းလက်သည်းခုံကို။ အဓိပေတဘ၊ ၏။ “ပဋိစ္စန္ဓေ၊ ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်၌။ နုခပိဋ္ဌိတော၊ လက်သည်းခုံထက်။ မဟန္တမ္ပိ၊ ကြီးသော် လည်း။ ဝန္တတိ၊ ၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော အရာတို့၌လည်း။ ဝေ၊ ဤအတူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ န သမေတိ ဝိယ၊ မညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ သင်၏။ ပဒုမကဏ္ဍိကာပိ၊ ပဒုမကဏ္ဍိကတို့မည်သည်ကား။ အာရုဠေ၊ အနာ တက်ရာ၌။ ရတ္ထပဒုမဝဏ္ဏစိတြံ၊ နိသော ပဒုမ္မာအဆင်းနှင့်တူသော ပြောက် ကြားသော အနာတည်း။

ပညာဗာဓဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စောရဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၉၁-၂-၄။ ဓမ္မသာမိတိ တ္ထေ၊ ဌှိ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ ကိုယ် တော်သည်။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား၏ အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗကမ္ပိ၊ ရှင်ရဟန်း မပြုထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စောရံ၊ သော။ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှိ။ အာ ယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပါဠိပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။ “ခရဘေဒကော” တံပိ၊ ရှိလည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိသု၊ အပုအပုတို့သည်။ သန္နိသိန္နာသု ဝုပသန္တာသု၊ ပျောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဝါ၊ မထင်ကုန်သည်ရှိသော် (သန္နိသိန္နေသုတိ ဝုပသန္တေသု-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။)

စောရဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဣဏာယိကဒါသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၂၄) ၉၆။ မေ၊ ငါ၏။ ပတ္တစိဝရမတ္တံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းမျှကို။ ပဿ၊ လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ အယံ၊

ကား။ သာမိဏံ၊ တည်း။ ယတော၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပဗုဒ္ဓန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ထောက် ထောက်၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။

၉၇။ ဒေသစာရိတ္တန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ သာဝနပဏ္ဏာရောပနာဒိကံ၊ ခပ်သိမ်း သောသုတ္တံကို ကြားခြင်း၊ ကမ္မည်းတင်ခြင်းအစရှိသော။ တံ တံ ဒေသစာရိတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်တို့၌ အကျင့်ကို။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဝါသစာရိတ္တံ ရှိ၏။) “ဒေဝဒါသိပုတ္တေ ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊ ၏။ “အာရာမိကံ၊ အရံ စောင့်ကို။ စေ ပဗ္ဗာဇေတုကာမော၊ အကယ်၍ ရှင်ပြုလိုသည် ဖြစ်အံ့။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တယောက်သော သူကို။ ဒတွာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤဒါသပဗ္ဗဇာသိက္ခာပုဒ်၌။ မဟာပစ္စရိဝါဒဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “ဘိက္ခုသံဃဿ အာရာမိကေ ဒေမာ”တိ၊ ရှိ။ ဒိန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို အရံစောင့်တို့သည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ န ဒါသ၊ ကျွန်မဟုတ်ကုန်။ “အာရာမိကော စ၊ သည်လည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ နေဝ ဒါသော၊ ကျွန်မဟုတ်။ န ဘုဇိဿော၊ မတော်လှန်အပ်။ ဣတိ ဝတ္ထုဗ္ဗတော၊ ကြောင့်။ န ဒါသော၊ ကျွန်မဟုတ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တက္ကာသိဉ္ဇနံ၊ ရက် ဟက်ကို သွန်းခြင်းသည်။ သီဟဋ္ဌဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ စာရိတ္တံ၊ အကျင့်ဖြစ် သတတ်။ တေ စ၊ ထိုသူတို့ကိုကား။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကဿ၊ မူကား။ သံဃဿ၊ ၏။ အာရာမိကတ္တာ၊ အရံစောင့်သာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ နိဿာမိကံ ဒါသံ၊ အရှင်မရှိသော ကျွန်ကို။ အတ္တနာပိ၊ မိမိ အလိုလို လည်း။ ဘုဇိဿံ၊ တော်လှန်ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ “ဒါ သဿ၊ ကျွန်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ အတ္တနော၊ ၏။ သာမိကော၊ အရှင် တို့ကို။ ဒိဿာ၊ ကြောင့်။ ပလာယန္တဿ၊ ပြေးသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟနည်းကား။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒါသော၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ နိဿာမိကဿ၊ သော။ ဒါသဿ၊ ကျွန် ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သာမိ၊ တည်း။ တဿ၊ ကြောင့်။ ရာဇာနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တသ္မိံ ဝါမေ၊ ဤ။ မနုဿေ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန် ၏။ “ဘုဇိဿံ ကတွာ”တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို နိဿာမိက ကျွန်၏။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ ဘဏန္တိ၊ ကုန်၏။ “ယထာ၊ ဖြင့်။ ဘုဇိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။” ဣတိ ဘဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သင်္ကပ္ပေန၊ ဤသို့သော အကြံဖြင့်။ ဝတွာ၊ ရှိ။

“ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ကေဟိစိ၊ တို့သည်။ လိ
 ခိတံ၊ ၏။ ဘုဇိဿံ ကာတုမေဝ ဝဋ္ဋတိတိ ဣတ္ထိ၊ ဌံ။ “သစေ ပဿန္တိ၊
 ကုန်အံ။ အနုဗန္ဓိဿန္တိ၊ လိုက်ကုန်လတ္တံ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “အသုဒ္ဓါ ကိရ မေတိပိ၊ မေ-ဟူသော စကားကို
 လည်း။ တံ၊ ထို ဘုဇိဿရဟန်းကို။ သန္ဓာယေဝ၊ လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဣဏာယိကဒါသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၉၈။ ကမ္မာရဘဏ္ဍုတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ ကမ္မာရဘဏ္ဍုဟူသော ပုဒ်၌။ ဒါရကော၊
 သည်။ စူဠာမတ္တံ၊ ဥသျှောင်မျက်။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အာပုစ္ဆိတံ၊ ဌာ။ လဘတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဥသျှောင်ကို။ သော
 ဝါ၊ ထိုသူသည်လည်းကောင်း။ အညော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ စေ
 အဝဟရတိ၊ ပယ်အံ။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “ကေသမဿု
 ဩရောဟနံ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်ချခြင်းကို။ အကတွာ၊ ရှိ။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။
 သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ အံ။ ဝိရူဟတေဝံ၊ မရောက်
 သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၀၁-၃။ ဣတ္ထိ ကုလေ၊ ဤအမျိုး၌။ “ဥဘယာနိ ခေါ ပနဿ။ ပ။
 အနုဗျဉ္ဇနသော” တိ၊ ဗျဉ္ဇနသော-ဟူသော။ သဗ္ဗောပိ၊ သော။ အယံ
 ပဘေဒေါ၊ ဤ အထူးသည်။ မာတိကာဌကထာယံ၊ ၌။ ဉာတော၊ သိအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ (၄၂၅) “အာ
 ပတ္တိံ ဇာနာတိတိ ဣတ္ထိ၊ ဌံ။ ပါဠော၊ ပါဠိသည်။ အဝတ္တမာနေပိ၊ နှုတ်
 သို့ မတက်သော်လည်း။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော ဝတ္ထုကို။ ကတွာ၊
 ပြုသောကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဇာနာတိ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ၏။
 “တဉ္စ ခေါ၊ ထို အနက်ကိုလည်း။ တတော၊ ထိုသို့ သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။
 ပါဠော၊ ပါဠိကို။ ပဂုဏော၊ လေ့ကျက်ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုသော်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနမ္ပိ၊ နိဿရည်းပေးဆရာ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ယူဆရာတို့၏လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ရူဟကေဝ (ဆဋ္ဌ)

ရာဟုလဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၅။ “အင်္ဂါရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ”တိ အာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗိမတ္တာဟိ၊ ဂါထာခြောက်ဆယ်တို့ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ ဧ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ‘အာဏာပေသိ’၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌။ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ကိ။ အာဟရိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ပေါက္ခရဝဿန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပေါက္ခရပတ္တဝဏ္ဏံ၊ ကြာရုဏ်အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော။ ဥဒကံ၊ ကိ။ တမ္ပိ၊ ထိုရှောက်ရွာမိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ တေမိတုကာမာဝ၊ စွတ်လို့ကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ တေမေန္တိ၊ စွတ်ကုန်၏။ ဥဏ္ဍိသတော ပဋ္ဌာယတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မုဒ္ဒတော၊ ထိပ်တော်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။

(ဂါထာအနက်များ) သိနိဒ္ဓန္တိလမုဒုကဉ္စိတကေသော၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော ညိုလှစွာသော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သူရိယနိမ္မလ တလာဘိနလာဇော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော နေမင်း၏ အပြင်ကဲ့သို့ အညစ်အကြေးကင်းသော ထွန်းပသော နဖူးတော်အပြင်ရှိတော်မူ၏။ ယုတ္တတုဂ်မုဒုကာယဟနာသော၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော နှုတ်ခမ်းတော်၊ နူးညံ့လှစွာသော ရှည်သော နှာခေါင်းတော်ရှိ၏။ ရံသိ ဇာလဝိတတော၊ ရောင်ခြည်ကွန်ရက်ဖြင့် ပျံ့နှံ့သော ကိုယ်တော်ရှိ၏။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်သောရောင်ခြည်ကွန်ရက် ရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ လူတကာတို့ထက် မြတ်သော ယောက်ျား ဖြစ်တော်မူ၏။—

ဣတိအာဒိဂါထာဟိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော မှတ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ အထ ဝါ၊ ကား။—

စက္ကဝရကိတရက္ကသုပါဒေါ၊ မြတ်သော စကြာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နီလှစွာသော တင့်တယ်သော ခြေဖဝါးဟော်ပျံ့၏။ လက္ခဏမဏ္ဍိတအာယယပဏ္ဍိ၊ လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိ၏။ စာမရဆက္ကဝိဘူသိတပါဒေါ၊ ရွှေထီးကဲ့သို့ တင့်တယ်သော ခြေဖမိုးတော် ရှိ၏။ နရသီဟော၊ နရသီဟအမည်တော်ရှိသော။ ဝါ၊ လူတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူကသော။ သေ သော ဘဂဝါ၊ ဤဘုရားသည်။ တုယံ၊ ဧ။ ပိတာ၊ အပတည်း။

၁။ သဗ္ဗိမတ္တာဟိ။ ဒဿေဟိ ဣဟ မိ အာဏာပေသိ (ဆဋ္ဌ)

သကျကုမာမုဝရော၊ သာကံဝင် မင်းသားအပေါင်းတို့ထက် မြတ်
 တော်မူ၏။ သုခမာလော၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော ခြေဖဝါး လက်
 ဖဝါးအပြင် ရှိတော်မူ၏။ လက္ခဏစိတ္တိက ပုဏ္ဏသရီရော၊ သုံးဆယ့်
 နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်
 ငယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကောင်းစွာ ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်
 လည်း ရှိ၏။ လောကဟိတာယ၊ သတ္တလောက၏ အစီးအပွား
 အကျိုးငှာ။ ဂတော ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ နရဝီရော၊ လူတကာ
 တို့ထက် လွန်သော လုံ့လရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ နရသီဟ
 အမည်ရှိသော။ ဧသ ဧသော ဘဂဝါ၊ သည်။ တုယံ၊ သင်မင်းသား၏။
 ပိတာ၊ အဖတည်း။

ပုဏ္ဏသသင်္ဂနိဘော၊ ပြည့်သော အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်၏
 တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာ
 ရှိတော်မူ၏။ ဒေဝနဗျာနံ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့၏။ ပိယော၊ ချစ်ခင်
 မြတ်နိုးရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ နရနာဂေါ၊ လူအပေါင်းတို့ထက် မြတ်တော်
 မူ၏။ ဝါ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်
 မူ၏။ မတ္တဂဇိန္ဒဝိလာသိတဂါမိ၊ အမှန် ယစ်သော ဆင်မင်းကဲ့သို့
 တင့်တယ်စံပယ်သော သွားခြင်းရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ သော။ ဧသ
 ဧသော ဘဂဝါ၊ သည်။ တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။

(၄၂၆) ခတ္တိယသမ္ဘဝအဂ္ဂကုလီနော၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော
 မြတ်သော မင်းမျိုးတို့ထက် မြတ်သော မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒေဝ
 မနုဿနမဿိတပါဒေါ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့၏ ဦးညွတ်ရာ ဖြစ်သော
 ခြေတော်အစုံရှိတော်မူ၏။ သိလသမာဓိပတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ သိလ၊ သမာဓိ၌
 ဟည်သော စိတ်တော်ရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ သော။ ဧသ ဧသော
 ဘဂဝါ၊ သည်။ တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။

အာယတယုတ္တသုသဏ္ဌိဟနာသော၊ ရှည်သော သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော တင့်တယ်စွာ တည်သော နှာခေါင်းရှိတော်မူ၏။ ဂေါပ
 ခုမော၊ နွားငယ်မျက်လုံးနှင့်တူသော။ အဘိနီလသုနေတ္တော၊ အလွန်
 ညိုသော တင့်တယ်သော မျက်လုံး ရှိတော်မူ၏။ ဣန္ဒဓနုအဘိနီလ
 ဘမုကော၊ သိကြား လင်းလေး သက်တင့်ရေးကဲ့သို့ ကျေးညွတ်သော
 ညိုသော မျက်မှောင်တော် ရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ သော။ ဧသ
 ဧသော ဘဂဝါ၊ သည်။ တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။

ဝဋ္ဋသုဝဋ္ဋသုသဏ္ဍိတဂီဝေါ၊ လုံးသော လည်ရှိသော သူတို့ထက်
 လွန်စွာလုံးသော တင့်တယ်စွာ တည်သော လည်တော် ရှိတော်မူ၏။
 သီဟဟနု၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိတော်မူ၏။ မိဂရာဇ
 သရီရော၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏ကိုယ်နှင့်
 တူသော စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ ကဉ္စနုသုစိဉ္စတ္တမဝဏ္ဏော၊
 ရှေ့စင်အဆင်းနှင့် တူသော ကောင်းသော အရေတို့ဖြင့် မြတ်သော
 အဆင်း ရှိတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ သော။ သေ သော ဘဂဝါ၊
 သည်။ တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။

သုဒ္ဓသုဂမ္ဘိရမဉ္ဇုသသောသော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် နာဖွယ်နက်နဲ
 တခဲနက်သော အသံရှိတော်မူ၏။ ဟိဂုံလဗဒ္ဓသုရတ္တသုဇိဇော၊ ဆေးဒန်း
 မြင်းသီလာတို့ဖြင့် လူးဘိသကဲ့သို့ ကောင်းစွာ နိသော တင့်တယ်သော
 လျှာတော် ရှိတော်မူ၏။ ဝိသတိဝိသတိသေတသုဒန္တော၊ အထက်
 နှစ်ဆယ်၊ အောက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သော ဖြူစင်လှစွာသော သွားရှိတော်
 မူ၏။ နရသီဟော၊ သော။ သေ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ တုယံ၊ ၏။
 ပိတာ၊ တည်း။

အဉ္စနဝဏ္ဏသုနီလသုကေသော၊ မျက်စဉ်းညို အဆင်းနှင့် တူသော
 အလွန်ညိုသော ကောင်းသော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကဉ္စနုပဉ္စ
 ပိသုဒ္ဓနုလာဋ္ဌော၊ ရှေ့ပြားဖြင့်ကပ်သကဲ့သို့ စင်ကြယ်တင့်တယ်သော နဖူး
 သင်းကျစ်တော် ရှိတော်မူ၏။ ဩသဓိပဏ္ဍရသုဒ္ဓသုဉ္စော၊ သောက်ရှူး
 ကြယ်ကဲ့သို့ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်သော စင်ကြယ်စွာသော ဥဏ္ဍလုံမွှေးရှင်
 တော်လည်း ရှိ၏။ နရသီဟော၊ သော။ သေ-သော ဘဂဝါ၊ သည်။
 တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။

စန္ဒော၊ လသည်။ အနိလပထေ၊ လေတို့၏သွားရာ ကောင်းကင်
 ခရီး၌။ တာရဂဏာပရိဝေဋ္ဌတရူပေါ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ထက်
 ဝန်းကျင်မှ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။
 သမဏိန္ဒော၊ ရဟန်းတို့ကို အစိုးရသော။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ထက် ပြတ်
 သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝကမဇ္ဈဂတော၊ အဂ္ဂသာဝက၊
 မဟာသာဝကတို့၏ အလယ်၌ တည်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊
 ကြွသွားတော်မူ၏။ နရသီဟော၊ နရသီဟအမည်တော်ရှိသော။ သေ-
 သော ဘဂဝါ၊ ဤ ဘုရားသည်။ တုယံ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။ -

ဣတိ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိက္ခဝိတော၊ ချီ ပွမ်း၍။

ဥဒ္ဓိဋ္ဌေတိ၊ ဥံ။ ဝေံ၊ သို့။ စရိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်
 သည်။ “ဥက္ကိဋ္ဌေ” ဣတိ၊ ဥက္ကိဋ္ဌေ-ဟူ၍။ ဓမ္မပဒပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ ဓမ္မန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။ သပဒါနစာရိကဝတ္ထံ၊ အိမ်စဉ်မပြတ် သွားသော
 ဆွမ်းခံဝတ်ကို။ အနေသနံ၊ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍။
 သုစရိတံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို။ စပေ၊ ကျင့်ရာ၏။

(၄၂၇) ကေသဝိဿဇ္ဇနန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။ ပဉ္စသိခါကာရံ၊ ငါးပါးသော
 ဦးစွန်းဟူသော အခြင်းအရာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ကေသိခါကာရံ၊ တခု
 သော ဦးစွန်းလားသော အခြင်းအရာကို။ ပဉ္စဗန္ဓောတိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။ ပဉ္စောတိ
 ပဒဿ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ကုလေ၊ ထို အမျိုး၌။ အာစိဏ္ဏော၊ လေ့ကျက်အပ်
 သော။ အလင်္ကာရဝိသေသော။ ဟန်ဆာအထူးတည်း။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊
 တည်း။ သရမင်္ဂလန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။ သရမဟော၊ အိမ်ကို ပူဇော်ခြင်း။ ဝါ၊
 အိမ်ကို မြတ်နိုးစွာ သိမ်းခြင်း။ ဆတ္တမင်္ဂလန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။ ယုဝရာဇာ၊ အိမ်
 ရှေ့မင်းသည်။ ဆတ္တပဉ္စံ၊ ထီးဆောင်းခြင်းတည်း။ ဝဉ္စာနုဂတန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဥံ။
 ကိလေသဝဉ္စာနုဂတံ၊ ကိလေသာဝဉ္စသို့ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ဝိသာတပစ္စယတ္တာ၊
 ပင်ပန်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သဝိသာတကံ၊ ပင်ပန်းအံ့သော
 အကြောင်းရှိ၏။ ယေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ရာဇံ၊ ဗြာဟ္မဏံ၊
 ရာဇပုဏ္ဏားကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဥံ။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြုပြီး၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ “ကထာဟံ ဘန္ဓေ ရာဟုလံ ပဗ္ဗာဇေမိ” တိ၊ ၍။ အာဟ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ရာဇပုဏ္ဏားကို ရှင်ပြုရာ၌။ ဥပသမ္ပဒါ
 ပဋိက္ခေပေါ၊ ဥပသမ္ပဒကို ပယ်ခြင်းကို။ အဓိပေတော၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ ဥပသမ္ပဒမေဝ၊ ကိုသာ
 လျှင်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား။ အနာဂတေ၊
 နောင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံသယာပနယနာဓိပ္ပာယော၊ ယုံမှားခြင်း
 ဖြစ်အံ့သည်ကို ပယ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဣတိ ဥ. တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ အာဟ၊ ၏။
 စိတ္တသမုဋ္ဌာနရူပဝသေန၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 “အဋ္ဌိမိဉ္စ အာဟစွာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ကိရ၊ တတ်။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ တို့၏လည်း
 ကောင်း။ စက္ကဝတ္တိနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဗျတ္တာဒိဝသေန၊ ဗျတ္တအစရှိ
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေသော်။ နန္ဒာဒယောပိ၊ နန္ဒမင်းသားစသည်တို့သည်
 လည်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သော်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ သိယံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “သစေ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။

၁။ အတ္တနော (အဋ္ဌ)

ပေသေတွာ ဒေသေတုံ ဝဇ္ဇတိ အာပုစ္ဆိဿာမာတိ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝဇ္ဇတိတိ
 စ ဣဒံ၊ ဟူသောဤစကားကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဒေသပုတ္တော
 နာမ၊ မည်သည်။ လောကသင်္ကေတေနာပိ၊ လူတို့အမှတ် အားဖြင့်လည်း။
 မာတာပိတုဝါသတော၊ အမိအဖတို့၏ နေရာမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍။
 သေရိဝိဟာရိတိ၊ အလိုအတိုင်းနေခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အဿ၊ ထို ဝိဒေသပုတ္တုဖြစ်သော သူ၏။ တေ၊ ထို အမိအဖတို့သည်။ အသန္တ
 ပက္ခေ၊ မရှိသော အဖို့၌။ ဌိတာ ဝိယ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ ကဝ္ဗာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “တဿ၊ ထိုဝိဒေသ
 ပုတ္တုဖြစ်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယေ ဝါ၊ ရာ၌လည်း။ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်
 ညီခြင်းကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။” ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သောစကားသည်။ နဋ္ဌမေဝ၊ ပျက်ရာသည် သာတည်း။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည်။
 သမဂတိကာ၊ တူသော အလားရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ လောကဝေါဟာရော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ စ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်လည်း။ ဧတ္ထ၊
 ၌။ ဒုက္ခပုတ္တာဒိနာ၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ ဒေသန္တရဂမနဉ္စ၊
 အရပ်တပါးသို့ သွားခြင်းကိုလည်း။ သမဂတိကံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဝိဒေသံ
 ဂန္တာတိ စ ဧတ္ထ၊ ၌လည်း။ ဝိဒေသော နာမ၊ မည်သည်။ မာတာပိတု
 ဝါသတော၊ အမိအဖတို့ နေရာမှ။ အညော၊ တပါးသော။ ဒေသော၊
 အရပ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိဒေသတော၊ မိမိဖြစ်ရာ အရပ်မှ။ အညော၊ သော။
 ဒေသော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဗျဉ္ဇနတ္ထော ဧဝ စ၊ သည်လည်း။
 ပမာဏံ၊ တည်း။ ယုတ္တိ၊ အသင့်သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။
 မတမာကာပိတိကောပိ၊ သေသော အမိအဖရှိသော သူကိုလည်း။ န
 ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အနုပ္ပတ္တဗုဋ္ဌာနေ ဌိတေဟိယေဝ၊ အစဉ်ရောက်အပ်သော ဌာန၌
 တည်ကုန်သော်လည်း။ မာတာပိတုဟိ၊ တို့သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်
 မပြုသော။ ပုတ္တော၊ သားကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိ ဧဝံ
 သို့။ ဣမ၊ ဤဝိသေသဂမန၌။ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 အညကာ-အညသ္မိံ၊ တပါးသောအနက်ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူသည်ပို့သော်။
 ပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ အာပတ္တိဋ္ဌာနဿ စ၊ အာ
 ပတ်သင့်သော အရာ၏လည်း။ သိထိလကရဏံ၊ လျော့လျော့ ပြုခြင်းသည်။
 အဋ္ဌကထာကာ၊ ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ တာဝ၊
 စွာ။ ဧဝံ သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ “ဂိဟာရစာရံ၊ ကျောင်းစဉ် လှည့်

လည် သွားလာခြင်းကို။ ပဿာမိ၊ ရှုအံ့။” ဣတိ အာဒိနယော၊ သည်။
 ကဏံ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အတ္တပရူပဒ္ဒဝပုသင်္ဂဘယေန၊ မိမိအား ဘေးရန်၊ သူတပါးတို့
 အား ဘေးရန် ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်သဖြင့်။ အဝသေန၊
 အလိုသို့ မလိုက်သဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ စ၊ ရှင်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ပုတ္တရက္ခဏတ္ထံ၊ သားကို စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ စ၊
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ သယမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သော၊ ထိုသူကို။ အတ္တနာ၊ သည်။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော
 သူသည်။ ဥပလာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ န ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်မပြု။ “ပုတ္တ
 ပေမံ ဝါ၊ သား၌ချစ်ခြင်းသည်လည်း။ ပုတ္တရက္ခေ၊ သားကို စောင့်သော
 သူ၌။ ပိယော၊ ချစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ နိဒါနာနုလောမတော၊
 နိဒါန်းအား လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။

ရာဟုလဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သိက္ခာပဒဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၂၀) ၁၀၇။ အတ္တနော ပရိဝေဏဉ္ဇာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပုဂ္ဂလိကံ၊
 ပုဂ္ဂလိကကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ မုခဒ္ဒါရိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မုခဒ္ဒါရေန၊
 ခံတွင်းဝဖြင့်။ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော။ (အာဟာရံ-၌ စပ်) တတ္ထ၊
 ထို သာမဏေအား မြစ်ရံ၌။ နိယောဇိတဗ္ဗကံ၊ တိုက်တွန်းတတ်သော သူကို။
 ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တဿ၊ အား။ အာဝရဏံ၊ မြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရဏံ၊
 တားမြစ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ “အနုဇာနာမိ
 ဘိက္ခဝေ အာဝရဏံ ကာတု”န္တိ၊ ၍။ ယံ အာဝရဏံ၊ အကြင်သို့ မြစ်ခြင်းကို။
 အနုညာတံ၊ ၏။ တံ အာဝရဏံ၊ ကို။ မုခဒ္ဒါရိကံ၊ ခံတွင်းဝဖြင့်မျှအပ်သော။
 အာဟာရံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

သိက္ခာပဒဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အနာပုစ္ဆာဝရဏဝတ္ထုအာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၈။ ပရဿ၊ တယောက်သော။ ဒုဿီလဘိက္ခုဿပိ၊ ၏လည်း။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဒုဿီလဘိက္ခုပိ”တိ၊ ၍လည်း။

၁။ ဝိဟာရံ ဝါ ဗျာပေမိတိ၊ (ဆဋ္ဌ)

လိခန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ရေးခြင်းသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ပေါရာဏာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလျက်။ စေ န သြရမတိ၊ မကြဉ်အံ့။ သံသံ၊ ကို။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစမာနောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ အပလောကေတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။”

ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနံ ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာသဒိသန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ဥပ သမ္ပန္နော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ယထာနိဝတ္ထုပါရတောဝ၊ ဝတ်ရုံတိုင်းသာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံသော ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗော၊ ဤ။ အတ္တနော၊ မိမိအောက်။ နဝကတရဿ၊ ငယ်သောသူအားလည်းကောင်း။ သမာနဝဿိကဿ၊ တူသော ဝါရှိသော သူအားလည်းကောင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဝန္ဓနာဒိနိ၊ တို့ကို။ ကရေတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ-တထာ၊ ထို့အတူ။ သာမဏေရောပိ၊ သည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟိဟသရဏော၊ ယူအပ်သော သရဏဂုံရှိမှုကား။ တတော၊ ထို သရဏဂုံ ယူသည်မှ။ ပုဗ္ဗော၊ ဤ။ အတ္တနော၊ မိမိအောက်။ နဝကတရဿ၊ ငယ်သော သာမဏေအားလည်းကောင်း။ သမာနဝဿိကဿ သာမဏေရဿ၊ အား လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဝန္ဓနာဒိနိ၊ တို့ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သာမဏေအဖြစ်၌။ လိင်္ဂံ ပန၊ သာမဏေအသင်သည်ကား။ ဝုဒ္ဓတရဘာဝံ၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ န သာဓေတိ၊ မပြီးစေ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနံ၊ သည်။ သာ မဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဝိတိက္ကမေဝ-ဝိတိက္ကမံ ဝေ၊ လွန်ကျူးခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အစ္စယော မံ ဘန္တေ အစ္စာဂမာ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ “ဒိဗ္ဗိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ အနိဿဇ္ဇနေန၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ‘သာမဏေ ရ၊ ဟယ်သာမဏေ၊ တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ လော့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ ယေဝ၊ သော်လျှင်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ယာဝတတိယံ” န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏဘာသိတမတ္တေန စ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗိဂုဟိတမတ္တေန စ၊ မိစ္ဆာအယူကို ယူကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ သရဏာနိ၊ တို့သည်။ န ဘိဇ္ဇန္တိ၊ မပျက်ကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ပါဏာတိပါတာဒိံ၊ ကို။ ကရေန္တယပိ၊ ပြုသော သာမဏေအားလည်း။ တံ ဝိဓာနံ၊ ထို အစီအရင်သည်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “နိဿိ

လဿ၊ သီလမရှိသော သာမဏေအား။ ပုန၊ တဖန်။ နာသနာ၊ ကို။
 ဝုတ္တာ၊ ငါ။ ” ဣတိ စ ကေမံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ ဝါယတံ၊ ထင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလဝန္တဿ၊
 အား။ လိင်္ဂနာသနံ၊ ကို။ န အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်မပြု။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီဒ္ဓသကာပဒေသေန၊ ဘိက္ခုနီဒ္ဓသက
 သာမဏေကို ညွှန်းသဖြင့်။ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်၊ မကျွတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို။ သင်္ဂဏာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဣဟိ ပေါရာဏာ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ
 န လဘတိတံ စ ဣတ္ထံ ဌံ။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဿိတော ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 တတာ၊ တူ။ ‘ပဏ္ဍကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော န ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗော၊
 ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော’ တိ (၄၂၉) အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနုမ္ပိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ” ဣတိ၊
 သို့။ ဒိပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤ ရှင်ပြု
 သော အရာကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ တေသံ၊ ထို ပဏ္ဍကအစရှိသော သူတို့
 အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌံ။ ဝါရိတဌာနံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ‘ဘိက္ခုနီ
 ဒ္ဓသကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော န ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော
 နာသေတဗ္ဗော’ တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေနပိ၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်လည်း။ သမာ
 နုတ္တာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီဒ္ဓသကဖြစ်သောသူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ကို။
 ဝါရိတာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ၊ ထို ပဏ္ဍက အစရှိသော သူတို့အားလည်း။
 ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ကို။ ဝါရိတာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေ
 တံ၊ ဌာ။ ပုန၊ တဖန်။ ဘိက္ခုနီဒ္ဓသကောတိ၊ ရှိ။ ဂဟိတံ၊ ၏။
 ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ” ဣတိ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်
 ပြီးသောစကားဖြင့်။ ကံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။
 “ယဿ စေတ္ထ ပဗ္ဗဇ္ဇော ဝါရိတာ၊ တံ သန္ဓာယ ဣဒံ ဝုတ္တံ အနုပသမ္ပန္နော
 န ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ
 နန၊ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနာပုစ္ဆာဝရဏဝတ္ထု အာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဏ္ဍကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၉။ ဩပက္ကမိကပဏ္ဍကဿ၊ ၏။ ဟိနဂ်တ္တာ၊ ယုတ်သော အင်္ဂါ
 ရှိသောကြောင့်။ အပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရှင်မပြုသေးသော သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ကို။
 ဝါရိတာ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ အား။ ဥပဇာမ္ပဒါ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော သူအား။ ဥပစရဏံ၊ စိစစ်ခြင်းသည်။ စေ အတ္တိ၊ အံ။ နာသနာ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ အာစရိယော အာဟ၊ ၏။ ဆိန္ဒုဂံ ဇာတော၊ ပြတ်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသော သူသည်။ န ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်မဟုတ်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးယောက်သော ပဏ္ဍုက်တို့တွင်။ နပုံသကပဏ္ဍကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဘာဝကော၊ ဘောမရှိ။ ဣတရေ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ပဏ္ဍုက်တို့သည်။ သဘာဝကော၊ ဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုပဏ္ဍုက်လေးယောက်တို့၏။ ဘာဝေါ ပန၊ ဘောသည်ကား။ ပဏ္ဍကော၊ ချို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇေတ စတ္တာရေပိ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ပုရိသာဝ ကိရ၊ ယောက်ျားဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထိပိ၊ မသည်လည်း။ ပက္ခပဏ္ဍကံ၊ ပက္ခပဏ္ဍုက်မသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပက္ကမေ၊ ဝေးစေ့ထုတ်ခြင်းကို။ ကတေ၊ သော်။ ပဏ္ဍကဘာပေါ၊ သည်။ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ယဒိ ပန၊ ရှိကား။ ကဿစံ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်အံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကို။ န ဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

“ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါရိတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ၌။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှိ။ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ၌။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာဒယာ၊ ကို။ ဂဟောတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ မာသပဏ္ဍကလေခပဏ္ဍကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ က။ သတ္တ ပဏ္ဍကာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပဏ္ဍကတို့တွင်။ လေခပဏ္ဍကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ မန္တဝသေန၊ မန္တန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပဟတဗီဇော ကိရ၊ ထုတ်အပ်သော ဝေးစေ့ရှိသတတ်။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ “ဩပက္ကမိကလေခပဏ္ဍကာ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ န နာသေတဗ္ဗော၊ မဖျက်အပ်ကုန်။ ယော၊ အကြင်ဆရာသည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရှင်ပြုသော ဆရာအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဏ္ဍကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ထေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၃၀) ၁၁၀။ ထေယျသံဝါသကောတံ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဗျဉ္ဇနတ္ထဝသေန၊ သဗ္ဗါအနက်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ သံဝါသတ္ထေနကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ထေယျသံဝါသကောတံ၊ ရှိ။ ကိဉ္ဇာပိ ပညာယတံ၊ ၎င်းရှင်။ အထ ခေါ၊ သော်လည်း။ ထေယျသံဝါသကာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးယောက် အပြားရှိကုန်၏။ သံဝါသောတံ စ ဧတ္ထ၊ ဌံလည်း။ ဧကကမ္မာဒိကော၊ ဧကကမ္မ အစရှိသော။ သံဝါသော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ ဘိက္ခုဝဿဂဏနာဒိကော၊ ရဟန်းဝါကို ရေတွက်ခြင်း အစရှိသော။ ကိရိယဘေဒေါ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤ ထေယျသံဝါသကအရာ၌။ သံဝါသော နာမ၊ မည်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဣမံ ဤ ဝဿဂဏနကို။ ထေယျာယ၊ ခိုးခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်တောင်း၏။ ဣတရံ၊ ဧကကမ္မ စသည်ကို။ ထေယျာယ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ လျှင်။ အဋ္ဌကထာယ၊ ဌံ။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆိတေ၊ သော်။ “ဒသဝသော၊ ဆယ်ဝါရှိပြီ။” ဣတိ အာဒိံ၊ ကို။ ဘဏန္တဿ၊ ဆိုသော ရဟန်းအား။ ဒေါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧကစံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇဘယာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂဟိတလိင်္ဂါနံ၊ ယူအပ်သော ရှင်အသွင်ရှိကုန်သော သူတို့အား။ ဂိဟိ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏောတိ၊ ရှိ။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဉ္ဇနစိတ္တေ၊ လှည့်ပတ်လိုသော စိတ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝဉ္ဇေတုကာမတာယ စ၊ လှည့်စားအပ်လိုသောအဖြစ်၏လည်းကောင်း။ တေဟိ၊ ထို ရဟန်းတို့နှင့်။ သံဝသိတုကာမတာယ စ၊ ပေါင်းဖော်လိုသော အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ န ဇာတော၊ မဖြစ်။ “သဗ္ဗပါသက္ကိယဘတ္တာနိတိ ဣဒံ၊ ဟိ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သံသံကံ၊ သံသဉ္ဇဗ္ဗာကို။ ဂဏန္တဿ စ၊ ယူသောသူ၏လည်း။ သံဝါသံ၊ ကို။ ပရိဟရိတံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခံတံ၊ ၎င်း။ “သုပသမ္ပန္နော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဂဟဋ္ဌမ္ပိ၊ လူကိုလည်း။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပဉ္စင်းခံ ကုန်အံ့။ သုပသမ္ပန္နောတိ အတ္ထော၊ သည်။ အပန္နံ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ သုပသမ္ပန္နောတိ အတ္ထံ၊ သည်။ အာပန္နံ၊ ၎င်း။ “အနုပသမ္ပန္နကာလေ-ယေဝါ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ဌံ။ သစေ သုဏာတိ၊ အံ့။ အနာရောစေန္တောပိ၊ မကြားသော်လည်း။ သုပသမ္ပန္နော ဝေ၊ လျှင်တည်း။

ဣတိ ဒဿေတိ၊ ဧ။ အန္ဓကဋကထာယံ စ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိ
 ပဒေသု စ၊ တို့ဌ်လည်းကောင်း။ ဒုဿိလဘိက္ခု၊ ကိ။ “ထေယျသံဝါသကော” တိ၊
 ဤ။ “ထေယျာယ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ရဋ္ဌပိဏ္ဏော ဘုတ္တော” တိ ဣမိနာ ပရိယာ
 ယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တေနေဝ၊
 ကြောင့်လျှင်။ “တံ န ဂဟေတဗ္ဗ” န္တိ၊ ဤ။ အာဟ၊ ဧ။ “မဟာပေဋ္ဌာဒိသု”
 တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ဂိဟိသန္တကံ၊ ကိ။ ဒဿိတံ၊ ဧ။

သယံ၊ သည်။ သာမဏေရောဝ၊ သာမဏေဖြစ်လျက်လျှင်။ ကုဋ္ဌဝဿာနိ၊
 စဉ်းလဲသောဝါတို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ဤ။ ဂဏန္တော၊ ယူသောသူသည်။ ပါရာ
 ဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ထေယျသံဝါသကော ဝန၊ သည်ကား။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုပိ၊ သည်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ သော ပန
 ဘဏ္ဍေန ကာရေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယ်၊ ဖြင့်။
 “သယံ သာမဏေရောဝါ” ကိ အာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အယံ ဝန ထေယျ
 သံဝါသကော နာမ၊ သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ရှင်သည် ကာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ အပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်မဟုတ်သော သူသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ထေယျသံဝါသကော ဘိက္ခဝေ အပဗ္ဗဇိ
 တော န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ပဗ္ဗဇိတော နာသေတဗ္ဗော” တိ၊ ဤ။ ဝတ္တံ၊
 ဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ကတွာ ဣမိနာ ကာရဏန၊
 ကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤထေယျသံဝါသက၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဍကတော၊
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ “အနုပသမ္ပန္နော န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော” တိ အာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ ပါဠိ၊ ကိ။ ဌပိတာ၊ ဧ။ ဥပသမ္ပဒါမတ္တဏေဝ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်မျှ၏
 သာလျှင်။ အာဗ္ဗတ္တာ၊ မထိုက်သောကြောင့်။ ပါဠိ၊ ကိ။ န ဌပိတာ၊
 မထားအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကောဒသန္ဓမ္မိ၊ တဆယံတပါး အပြားရှိသည်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာရဟဘာဝပုသင်္ဂ
 တော၊ ရှင်ဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်၏ဟူသောအနက်၏ လျှင်းပါးသောကြောင့်
 တည်း။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ အနိဋ္ဌဒေါသပုသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သော
 အပြစ်ရှိ၏ဟု လျှင်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ တထာ ဝေ၊ ထိုကြောင့်
 လျှင်။ ပါဠိ၊ ကိ။ ဌပိတာ၊ ဧ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိတ္ထိယပက္ကမနဉ္စ၊
 တိတ္ထိသို့ ပြေးဝင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံစာ ဘေဒနဉ္စ၊ သင်္ခါကွဲပြား
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပန္နဿေဝ၊ ပဉ္စင်းအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်သော သူအား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 (၄၃၁) ဒုဝိဇောပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သော၊ ထို

တိတ္ထိယပက္ကန္တက သံသဘေဒကသည်။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ရှင်ဖြစ်သည်သာလျှင်။
 ယောကံ၊ ၎င်း။ အပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်မဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တိတ္ထိယပက္ကန္တကော ဘိက္ခဝေ အပဗ္ဗဇိတော န
 ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော” တိအာဒိပါဠိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တေ ဥဘောပိ၊
 ထို နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ အပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ၊ ရှင်မပြု
 အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အနိဋ္ဌပုသင်္ဂေ၊ ဤသို့ မလုံ
 အပ်သော ဂျဉ်းပါးခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။
 တိသု ပန ဧဝယျသံဝါသကေသု၊ တို့တွင်ကား။ သာမဏေရာလယံ၊ သာ
 မဏေအယောင်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော်။ လိင်္ဂတ္ထေနကော၊ မည်၏။
 ဥပသမ္ပန္နာလယံ၊ ရဟန်းအယောင်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သံဝါ
 သတ္ထေနကော စ၊ လည်းမည်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘယတ္ထေနကော စ၊
 လည်းဖြစ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ သာမဏေရာသံဝါသော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤ
 ဧဝယျသံဝါသကအရာ၌။ သံဝါသော နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဘိက္ခုဝဿဂဏ
 နာဒိကော ဟိ သဗ္ဗောပိ ကိရိယာဘေဒေါ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ သံဝါသော”
 တိ၊ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝုခံ၊ ကြီးစဉ်အတိုင်း။
 ဝန္တနသဒိယနာသနပုဋ္ဌိဗာဟနာနံ၊ ရှိခိုးခြင်း နေရာကိုသာယာခြင်း နေ
 ရာကို တားမြစ်ခြင်းတို့၏။ သာမဏေရာသံဝါသ သာမညတော၊ သာမဏေရာ
 သံဝါသအဖြစ် တူသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣကိ၊ သို့။ အာစရိ
 ကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။

ထေယျသံဝါသကပတ္တကထာဂဏ္ဍနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

တိတ္ထိယပက္ကန္တက ကထာဂဏ္ဍနာ

တိတ္ထိယပက္ကန္တကော ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ကို။ (ဝုတ္တော-၌ စပ်။) အတ္ထ
 နော၊ ၎င်း။ နိဒါနဘူတေ၊ သော။ ပသုရဝတ္ထုသ္မိံ ဝေ၊ ပသုရရဟန်း
 ဝတ္ထု၌သာလျှင်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊ သော်လည်း။ တတ္ထ၊
 ထို ပသုရဝတ္ထု၌။ ဝါရိတအဓိကာရာဘာဝါ၊ မြစ်အပ်သောအရာ၏ မရှိ
 သောကြောင့်။ အဘဗ္ဗာ၊ မဆိုထိုက်ကုန်။ ဣဓေဝ၊ ဤ တိတ္ထိယပက္ကန္တက
 ၌သာလျှင်။ ထေယျသံဝါသကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သမ္ပဝတော၊
 ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ “အထ ခေါ န
 ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောပိ” တိ ဝစနံ၊ တဗ္ဗောပိ-ဟူသောစကားကိုလည်း။ ဣဓေဝ၊

ဤ တိတ္ထိယပက္ကန္တကအရာ၌သာလျှင်။ ပဿရဿ၊ ပဿရ၏။ ဥပသမ္ပဒါယ
 ဝေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ယာစနိစ္ဆာယ၊ တောင်းပန်လိုသည်ကို။
 ဒဿနေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ “သော အာဂတော န ဥပသမ္ပဒါယ
 တဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒါမတ္တပဋိသေဓနေန စ၊
 ပဉ္စင်းဖြစ်ခြင်းမျှကို မြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနုမတိဒေါသပ္ပသင်္ဂ
 ဘယာ၊ ရှင်ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုတည်းဟူသော အပြစ်ရှိ၏ဟု လျှဉ်းပါး
 ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ၊
 ထို တိတ္ထိတို့၏။ လိဂေ၊ အသွင်ကို။ အာဒိန္နမတ္တေ၊ ယူကာမျှဖြစ်လတ်သော်။
 လဒ္ဓိယာ၊ အယူကို။ ဂဟိတာယပိ၊ ယူသော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟိတာယပိ၊
 မယူသော်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အဝန္တနိယဿေဝ၊ ရှိမခိုးသည်ကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ရှိ။ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တိတ္ထိတို့အတံ၌သာလျှင်။ လိဂံဿ၊ အဝတ်မဝတ်ခြင်းဟူသော အသွင်၏။
 သေဋ္ဌဘာဝံ ဝါ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်အံ့။
 ဝါ၊ ကပ်အံ့။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။ တေ၊ ဤ တိတ္ထိတို့အထံသို့ သွားရာ၌။ “ပဒ
 ဝါရေ၊ ဖဝါးအကြိမ်၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ အာဇီဝကော၊ သည်။ ဘဝိဿံ၊
 ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသမစိတ္တဿ၊ မငြိမ်သောစိတ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်သည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ ဂမနေန၊
 သွားသဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊
 နှစ်ပါးစုံတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊ ဝါ
 ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ နံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ တာဝ
 ရက္ခတိ၊ စောင့်သေး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသမ္ပုဋ္ဌိစိတ္တတ္တာ၊ ဝန်မခံအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနာ၊ ကထိတောတိ ဧတံ၊ ဤ
 စကားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ အဋ္ဌ
 ကထာဝစနပုမာဏတောဝ၊ အဋ္ဌကထာစကားကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်
 သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဒါနဝသေန၊
 ဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 မဿရဿ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နတာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဥပသမ္ပန္နာနံ ဝေ၊ တို့၏
 သာ၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တတာဝစနတော၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တအဖြစ်ကို ဟောသော
 ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ
 ကံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ “ဥပဇ္ဈာယော ပက္ကန္တော ဝါ ဟောတိ၊

၁။ ယခုရှိပါဠိစာမူနှင့်မဟူ။

ဝိဗ္ဗန္ဓော ဝါ၊ ဂာလင်္ကတော ဝါ၊ ပက္ခသင်္ကန္ဓော ဝါ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊
 ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပက္ခသင်္ကန္ဓော ဝါတိ ဧတ္ထ။ ဦး။
 သာမဏေရနာသနဝတ္ထု၊ သ၊ တိဦး။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။
 ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဿ၊ သာသနာတော်မှအပဦး
 တိတ္ထိဖြစ်ဖူးသော။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူ၏။ သတော သံဝိဇ္ဇ
 မာနဿ၊ ဣင်ရှားရှိလျက်။ ပက္ခသင်္ကန္တဘယာ၊ မှကြောက်သောကြောင့်။
 အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ဦး။ ဥပသမ္ပဒတ္ထိ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ ပရိဝါသ
 ပညာပနေန၊ ဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ (၄၃၂) ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇတ္ထမိ၊ ရှင်အဖြစ်အကျိုးငှာလည်း။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ပုဗ္ဗေ ဧရှေဦး။ ဝိစာရိတတ္တာ စ၊ စိစစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ အပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရှင်ရဟန်း မဖြစ်သော သူအား။ အဓိသီလာဘာဝ
 တော စ၊ အဓိသီလ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပါတိ
 မောက္ခသီလံ၊ သည်။ အဓိသီလံ နာမ၊ မည်၏။ တဉ္စ၊ ထို သီလသည်လည်း။
 အပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရှင်ရဟန်း မဖြစ်သောသူအား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမဿ စ၊
 ဤ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဖြစ်သော သူအားလည်း။ ပရိဝါသဝတ္ထေ၊ ဦး။ အဓိ
 သီလံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာ ကိ၊ အာဟ၊ နည်း။ “ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ
 အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော တိဗ္ဗန္ဓန္ဓော ဟောတိ ဥဒ္ဒေသေ ပရိပုစ္ဆာယ အဓိ
 သီလေ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ အပိစ၊ ကား။ “သစေ ဘိက္ခဝေ ဇာ
 တိယာ သာကိယော အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော အာဂစ္ဆတိ၊ သော အာဂတော ဥပ
 သမ္ပာဒေဘဗ္ဗော”တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ဥပသမ္ပဒ မေတ္တဒီပနတော စ၊ ဥပသမ္ပဒါမျှကို
 သာ ပြသောကြောင့်လည်း။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဦး။
 တဿေဝ၊ ထို အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဖြစ်သော သူ၏သာလျှင်။ ဥပသမ္ပဒါမေတ္တ
 ဒီပနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိဝါသဒါနသိဒ္ဓိတော၊
 ပရိဝါသပေးခြင်းဖြင့်ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ဤ
 ပါဠိသည်။ ပရိဝါသဒါနတ္တနိဒဿနတ္ထေ၊ ပရိဝါသပေးသောအဖြစ်ကို ပြရာ၌။
 ပါဠိ၊ တည်း။

တိတ္ထိယပက္ခန္ဓကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၁။ နာဂယောနိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ နာဂယောနိတော၊ နဂါးမျိုး
 ဖြစ်သောကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာဂဇာတိဟေတု၊ နဂါးဇာတ်

ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သော၊ တည်း။ ကိ
 ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အနိယတိ၊ ငြီးငွေ့သနည်း (တည့်)။ အဘိက္ခဏံ၊
 မပြတ်။ သကဇာတိယာ၊ မိမိနဂါးမျိုး၌။ မေထုနပဋိသေဝနေ စ၊ မေထုန
 မှီဝဲရာ၌လည်းကောင်း။ ဝိသုဋ္ဌနိဒ္ဒေါက္ကမနေ စ၊ လွတ်လွတ် အိပ်ခြင်းသို့
 သက်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော နဂါးတို့
 အားလည်း။ နာဂသရီရံ၊ သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အနိယတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ (ထည့်၍ သမ္မာန်)။

တိရစ္ဆာန်ဂတဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မာတုဃာတကောဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၂-၅။ အပဝါဟနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ပက္ခလနံ၊ ဆေးလျော်ခြင်းကို။
 ကာသာယဝတ္ထနိဝါသနံ၊ သက်န်းဝတ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆမာနံ၊ အလိုရှိသည်ကို။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုဋ္ဌစိတ္တေန၊ ဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်ဖြင့်။
 ကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဒုဋ္ဌစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝေါရောပိတာ၊
 ချအပ်သနည်း။ ဝဓကစိတ္တေန၊ သတ်လိုသော စိတ်ဖြင့်။ ဝေါရောပိတာ၊
 ချအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သော၊ တည်း။ လောဟိတုပ္ပါဒနဝသေန၊ သွေးစိမ်း
 ကို ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဋ္ဌစိတ္တံ၊ စိတ်။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ တံ၊ ထိုအဖွင့်သည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။

မာတုဃာတကောဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၆။ “ပဋိသန္ဓိယံ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နလိဂေန စ၊ ဖြစ်သော လိင်ဖြင့်လည်း။
 ဧတံ နာမံ၊ ဤ ဥဘတောဗျဉ္ဇန-ဟူသော အမည်ကို။ ယဒိ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သော” တိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ၏။

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အနုပဇ္ဈာယကောဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၃၃) ၁၁၇။ “ကေစိ ‘ဟုပ္ပတိ’ တိ ဝဒန္တိ၊ တံ န ပယေတဗ္ဗ” န္တိ၊ ဟူ
 ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ “ပဉ္စဝဂ္ဂ
 ကရဏီယဉ္ဇေ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဘိက္ခုနိပဉ္စမော ကပ္ပံ ကရေယျ၊ အကပ္ပံ န စ ကရဏီ

ယ”န္တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဍကာဒိနံ၊ ပဏ္ဍုက် အစရှိသည်တို့၏။ ဂဏပူရဏဘာဝေ ဝေ၊ ဂိုဏ်းပြည့်အဖြစ်၌သာလျှင်။ ကမ္မံ၊ သည်။ ကုပ္ပတိံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောက်သည်။ န ကုပ္ပတိံ၊ မပျက်။ ဣတိ ကလာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ဣတ ရဿ၊ ဤမှတစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “ပဏ္ဍကုပဇ္ဈာယေန ကမ္မံ ကရေယျ၊ အကမ္မံ န စ ကရဏီယ”န္တိ အာဒိကာယ၊ ရှိသော။ ပါဠိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာသည်။ သိယာ၊ ၏။ အပရိ ပုဏ္ဏပတ္တစိဝရဿ၊ မပြည့်စုံသော သပိတ် သင်္ကန်း ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ဥပသမ္ပာဒနကာလေ၊ ပဉ္စင်းခံသော ကာလ၌။ ကမ္မဝါစာယံ၊ ဖြင့်။ “ပရိ ပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရ”န္တိ၊ ၍။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကိတ္တေ တွာ၊ ကြား၍။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒကံကို။ ကတာယ၊ သော်။ တေသံ ထုံကေမံဆရာတို့၏။ မတေပိ၊ အယူ၌လည်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။ ရဟတိ ယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ (တေသံ၊ အသန္တေပိ ဥပသမ္ပဒါ ရဟတိ-ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ တေသံ၊ ထုံသပိတ်သင်္ကန်းတို့၏။ အသန္တေပိ၊ မရှိသော်လည်းဟု ပေးရာ၏။) ဝေ ဟယာ၊ ထိုအဘူ။ “အယံ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော အာယသ္မတော ဓမ္မရက္ခိတဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော”တိ၊ ၍။ အဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုမဟုတ်သော။ ပဏ္ဍကုပဇ္ဈာယာဒိံ၊ အစရှိသော။ အသန္တံ၊ အနီး၌မရှိသော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ ကတာယပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဂဏပူရကာနံ၊ ဂိုဏ်းပြည့်ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိ တာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။ ရဟတေဝ၊ တည်း။ “န ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဍကုပဇ္ဈာယေန ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သော စ ပုဂ္ဂလော အနုပသမ္ပန္နော”တိ အာဒိဝစနဿ၊ သမ္ပန္နော-ဤသို့အစရှိသောစကား၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗယုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောအရာကို။ ဝါ၊ ဟောခြင်း ငှာ သင့်သောအရာကို။ န ဝဒန္တိ၊ မဟောကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဝဒန္တိ ဝေ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ “ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ ဦးနဝိသတိဝဿံ၊ ပ။ သော စ ပုဂ္ဂလော အနုပသမ္ပန္နော”တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန သံသော ဉာပေတဗ္ဗော”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ထေယျသံဝါသကာဒိ အာစရိယေဟိ၊ ထေယျသံဝါသက အစရှိသော ဆရာတို့သည်။ အနုဿာဝ

၁။ ကမ္မဝါစာယံ (ဆု)   ၂။ တသ္မိံ (ဆု)

နာယ၊ ကမ္မဝါစာကို။ ကတာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ သည်။ န ရှုဟတိ၊ မရောက်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အဘိက္ခုတ္တာ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝစနမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်း ဆိုဦးအံ့။ “ဣမာနိ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ ပဉ္စဟာကာရေဟိ ဝိပဇ္ဇန္တိ”တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိဝိပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ကထိယမာနာယ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ “သတ္တဟိ အာကာရေဟိ ကမ္မာနိ ဝိပဇ္ဇန္တိ ဝတ္ထုတော ဝါ။ပ။ အာစရိယတော ဝါ”တိ၊ ရှိ။ အကထိတတ္တာ၊ မဟောအပ်သောကြောင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ “ပရိသတော ဝါ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာစရိယ ဥပဇ္ဈာယာနံ ဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။ သင်္ဂဟော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သင်္ဂဟော၊ ကို။ န ကတော၊ မပြုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဒွါဒသဟိ အကာရေဟိ ပရိသတော ကမ္မာနိ ဝိပဇ္ဇန္တိ”တိ တေဿ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝိဘင်္ဂေ၊ အကျယ်ဝေဖန်ရာ၌။ တေသံ၊ ထိုအာစရိယ ဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို။ အနာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာတို့၌။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တပါဠိဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဇာနိတံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယမုခံ၊ နည်းအမြက်မျှကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ သံခိတ္တော၊ ချုံးအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ အဿ၊ ထို ကမ္မံ န ကပ္ပတိ- ဟူသော စကား၏။ ယုတ္တိဂဝေသနာ၊ အသင့်ကို ရှာမှီးခြင်းတည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ၌ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ ဝိစာရေ တဗ္ဗံ၊ စိစစ်အပ်၏။-အနုပဇ္ဈာယကံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဒာဒေန္တာ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယထာပုတ္တနယေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်သော။ တံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ကိတ္တယိံ သု၊ ကြားကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ပုသာ ဝါဒဘယာ၊ မုသာဝါဒမှ ကြောက်သောကြောင့်။ တာနေဝ ပဒါနိ၊ ထိုပုဒ် တို့ကိုလျှင်။ န သာဝေသံ၊ မကြားကုန်သလော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဇောဒနာ၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင် စောဒက၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ တာဝ ဗြူဟိ၊ လော့။ (၄၃၄) ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ယဒိ န သာဝေသံ၊ အကယ်၍ မကြားကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ “ပုဂ္ဂလံ န ပရာမသတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တဝိပတ္တိပု သင်္ဂါ၊ ကိုကပ်သော ပျက်စီးခြင်း၏ လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ သာဝေသံ၊

အကယ်၍ ကြားကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ နေသံ၊ ထို ကြားသော ရဟန်းတို့အား။ မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိစာရေဟဗ္ဗံ၊ ဖိစစ်အပ်၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတော၊ အံ့။ ယထာဝုတ္တ ဝိပတ္တိပ္ပသင်္ဂဘယာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သော ပျက်စီးခြင်း၏ လျဉ်းပါးခြင်း မှ ကြောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ကမ္မံ ပန န ကပ္ပတိ”တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ မုသာဝါဒဿ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကား၏။ အသမ္ဘဝတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ မုသာဝါဒေနာပိ၊ မုသာဝါဒဖြင့်လည်း။ ကမ္မာသမ္ဘဝတော စ၊ ကံ မဖြစ် သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ပုသာဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မဝိပတ္တိသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မဟတ်ကောင်း။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ “အနုပဇ္ဈာယကံ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ” တိ ဝစနဿ၊ ၎င်း။ ဥဘယဒေါသဝိနိမုတ္တော၊ နှစ်ပါးသော အပြစ်မှ လွတ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

အယဉ္ဇ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနုပဇ္ဈာယက ဥပသမ္ပဒ အရာ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်တည်း။-“ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒပဇ္ဈာယေသု၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံ ဥပသမ္ပဒကံတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသုပိ၊ ရှိကုန်လျက် လည်း။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏက္ကမေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသော အစဉ်ဖြင့်။ အဂ္ဂဟိ တတ္တာ၊ မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဘိက္ခု အနုပဇ္ဈာယက”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို အတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤပဉ္ဇင်းခံသော အရာ၌လည်း။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၎င်း။ ဝိဇ္ဇမာနဿေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ အဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မယူအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ‘အနုပဇ္ဈာယကံ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ’တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ကမ္မဝါစာစရိယေန ပန၊ သည်ကား။ တေန၊ ယိုကမ္မဝါစာဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟိယော၊ ၎င်း။ ဣတိ သညာယ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတဗ္ဗံ၊ ကြား အပ်၏။ ကေနစိ ဝါ ကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာယသာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဒေန္တဿ၊ မပေးသော။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၎င်း။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ကြား၏။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ၊ ပဉ္ဇင်းလောင်း၏။ ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ၎င်း။

၁။ ကမ္မသမ္ဘဝတော စ (ဆဋ္ဌ)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ။
 သမနုယုဉ္ဇိယမာနော ဝါ၊ မေးစိစစ်သော်လည်းကောင်း။ အသမနုယုဉ္ဇိ
 ယမာနော ဝါ၊ မမေးမစိစစ်ပဲသော်လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယဒါနတော၊
 မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ ဤလျှင်။ သာမဏေရော၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။
 သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အန္တိမဝတ္ထုအဇ္ဈာပန္န
 ကော ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၏။ ဆန္ဒဟာရကာဒယော
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥပဇ္ဈာယော ဝါ၊ သည်လည်း။ အညသိမာဂတော၊ တပါး
 သိမ်၌ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ‘ကမ္မဝါစာ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ၏။’
 ဣတိ ဝတော၊ ၍။ ‘အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စန္တိမေသု ဇနပဒေသု
 ဝိနယာရပဉ္စမေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒ’န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကေစိ၊
 တို့သည်။ ‘ဝိနယာရပဉ္စမေန၊ ဝိနည်းခိုရ်လျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိသော။
 ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ သန္တိဟိတေနော၊ အနီး၌တည်သည်သာလျှင်။ ဘဝိ
 ကပ္ပံ၊ ၏။’ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သော စ ပါဌော၊ ထိုပါဌသည်လည်း။ ဝမာဏော၊
 ပမာဏ တည်း။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။
 တဿ ဝစနဿ၊ ဝိနယာရ ငါးယောက်မြောက်ဖြင့် ပဉ္စင်းခံအပ်၏ ဟူသော
 စကား၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။
 အသန္တိဟိတေပိ၊ အနီး၌ မရှိသော်လည်း။ ကမ္မဝါစာ၊ သည်။ ရဟတိ၊
 ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊
 နည်း။ ကမ္မသမ္ပတ္တိယံ၊ ကံပြည့်စုံထိုက်သည်၌။ “ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပရာမသတိ၊
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တပါဌောဝ၊ သည်သာလျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။
 ပမာဏံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပဉ္စင်းခံရာ သိမ်အပြင်၌။ အသန္တိဟိတော၊ အနီး၌ မတည်
 သော။ ဥပဇ္ဈာယသင်္ခါတော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပရာမသနံ၊ ကို။
 အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ပဉ္စင်းခံရာ သိမ်အပြင်
 ၌။ သံဆပရာမသနံ ဝိယ၊ သံဆာကို သုံးသပ်ခြင်းကဲ့သို့။ ပုဂ္ဂလပရာမသနံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးသပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဆေန၊ သံဆာကို။ ဥပဇ္ဈာ
 ယေန ဥပဇ္ဈာယံ ကတော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍။ ဂဏေန ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို။
 ဥပဇ္ဈာယေန ဥပဇ္ဈာယံ ကတော၊ ၍။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။

၁။ သော စေ ပါဌော (၁၂)

ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ ထိုသံသာ၊ ဂိုဏ်းတို့၏။ အတ္တတော၊ အနက်
 ဘဘောအားဖြင့်။ ပုဂ္ဂလတ္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပဏ္ဍကဒိ၊
 ကို။ ဥပဇ္ဈာယေန ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပသမ္မာဒနကာလေ၊ ပဉ္စင်းခံသော ကာလ၌။ အဝိဒိ
 တတ္တာ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုပဇ္ဈာယကာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အပတ္တကာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၃၅) ၁၁၈။ အပတ္တစိဝရံ ဥပသမ္မာဒေန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကမ္မဝါစာ
 ရေိယော၊ သည်။ “ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရ”န္တိ သညာယ၊ စိဝရံ-ဟူသော
 အမှတ်ဖြင့်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ၏။ ဧဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။
 အတ္တသမ္ပတ္တိံ၊ အနက်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အနုပေက္ခိတော၊ မငဲ့မူ၍။ သန္တပဒ
 နိဟာရေန ဝါ၊ ထင်ရှားရှိသောပုဒ်ကို ဆောင်သဖြင့်မူလည်း။ “ပရိပုဏ္ဏဿ
 ပတ္တစိဝရ”န္တိ၊ ရှိ။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ၏။ တေရဟိ၊ ယခုကာလ
 ၌။ မတဝိပုဗ္ဗတ္ထမာတာပိတိကောပိ၊ သေသော ကျွန်းသော အမိ အဖ မရှိ
 သော သူကိုလည်း။ “အနုညာတောသိ မာတာပိတုဟိ”တိ၊ ရှိ။ ပုဋ္ဌော၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်။ “အာမ ဘန္တေ”တိ၊ ရှိ။ ဝဒတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဗဟုနာ၊
 များစွာ ဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အယံ ပန၊ သည်ကား။
 ဧတ္ထ၊ ဌ။ သာရော၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်တည်း။ “တသ္မိံ
 သမယေ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ ပဉ္စဟာကာရေဟိ ဝိပဇ္ဇန္တိ”တိ လက္ခဏဿ၊
 လက္ခဏာကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ န ပညတ္တတ္တာ၊ မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အနုပဇ္ဈာယကာဒိ၊ ကို။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလာနံ၊
 တို့ကို။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဟောသေးဖြစ်သောကြောင့်။ ပဏ္ဍကပဇ္ဈာယာဒိံ၊
 ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေရသန္တရာယ ပုစ္ဆာယ၊
 တဆယ့်သုံးပါးသော အန္တရာယ်ရှိသော ပုစ္ဆာအမေးကို။ အဒဿနတ္တာ၊ မပြ
 အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပတ္တစိဝရကံ၊ သပိတ်သက်န်းမရှိသော
 သူကို။ ဥပသမ္မာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥတ္တိစတုတ္ထေန
 ကမ္မေန ဥပသမ္မာဒေတု”န္တိ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေး
 ဦးစွာ။ အနုညာတကမ္မဝါစာယ၊ ၌။ “ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရ”န္တိ၊ ရှိ။
 အဝစနံ၊ မဆိုခြင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။

ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ဧ၊ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ အနုက္က
မေန၊ ဖြင့်။ အနုညာတံ၊ ဧ၊ ဣတိ 'ဗသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။

အပတ္တကာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

ဟတ္ထစိန္နာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၉။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ တာဝ၊
စွာ။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ (ဤတွင် ဣဒံ တာဝ သဗ္ဗပါပံ-ဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ဣဓ တာဝ သဗ္ဗထာ-ဟူ၍လည်းကောင်းရှိ၏။ ဉာဏ်သက်ရာ
သမ္ပန်ရာ၏။) “မူဂံ၊ အသောသုကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုကုန်၏။ ဗဓိရံ၊ နား
ပင်းသောသုကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရာသည်။
ကထံ၊ အသို့လျှင်။ သမ္ဘဝိတုံ၊ ဌာ။ အရဟတိ၊ နည်း။ အာဒိတော၊ မှ။
ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ”န္တိ
အာဒိ၊ ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။
ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ။ ဧဝံ ဝဒေဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗော။ ပ။
တတိယမ္ပိ သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ ဣတ္ထိ၊ ဌာ။ “ဧဝံ ဝဒေဟိတိ
ဝတ္တဗ္ဗော”တိ ဣမဿ ဝစနဿ၊ ပါဠိ၏။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ အတ္ထံ၊
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မူဂံ၊ အသောသုကို။ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ ကုန်၏။ “ဧဝံ
ဝဒေဟိ”တိ၊ ၍။ တံပဗ္ဗဇာပေက္ခံ၊ ထိုရှင်လောင်းကို။ အာဏာပေတွာ၊ စေ၍။
“တတိယံ သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ၊ ဂစ္ဆာမိ-ဟူသော၊ အယံ သဒ္ဓေါ၊
ကို။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဧ၊ သော ပဗ္ဗဇာပေက္ခော၊ ထို
ရှင်လောင်းသည်။ တထာ အာဏတ္ထော၊ ထိုသို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဆိုတိုင်း။
ဥပဇ္ဈာယဝစနဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာစကားကို။ အနု အနု၊ အဖန်ဖန်၊
ဝါ၊ အယပ်ထပ်။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝဒတု ဝါ၊ ဆိုနိုင်သည်မူလည်း
ဖြစ်စေ။ မာ ဝါ ဝဒတု၊ မဆိုနိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ တတ္ထ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော ပါဠိ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊
သိစေ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ ဧ၊ ကာယေန ဝါစာယ၊ ဖြင့်။
ဝိညာပေတိ၊ ဧ၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊
ဆန္ဒော၊ ကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို။

၁။ သဗ္ဗထာ (ဘဒ္ဒ) ၂။ သယံ (ဆဋ)

ဒိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပဝါရဏာ၊ ကိ။ ဒိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သိ။ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဒနုမာနေန ဝါ၊ ထိုအနက် ကို ဆ၍သိကြောင်းမူလည်း ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ တေန ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပေက္ခေန၊ ထိုရှင်လောင်းသည်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံကို။ ဝိညတ္တံ၊ သိအပ် သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝါ၊ မူလည်း။ လောကေပိ၊ ဤလည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေန္တော၊ သိစေသည်ကို။ “ဧဝံ ဝဒတိ”တိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ တံ ပရိယာယံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ မှုဂံ ပဗ္ဗာဇေန္တိတိ၊ ဤ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ “မှုဂံ ကိ။ ကလံ၊ အဘယ်သို့။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။” ဣတိ ပုစ္ဆံ ကိ။ ကတွာ၊ ဤ။ တဿ၊ ထို အ-သော သူ၏။ ကာယပုသာဒသမ္ဘဝတော၊ ကာယပုသာဒ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ (၄၃၆) ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကိ။ ဒတွာ၊ ဤ။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်။ ဝိညာပေတွာ၊ ဤ။ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ ရှင်ပြုကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဗဟုနာ၊ များစွာဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သာရော၊ တည်း။-ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဓိကာရေန၊ သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိ သော်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇဟော သဒ္ဓါကို။ ဝါ၊ သာမဏေဟောသဒ္ဓါ ကို။ ဥပစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ “ပဏ္ဍကော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော န ဥပ သမ္ပာဒေတဗ္ဗော”တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒဝသေန စ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဘိလာပေါ၊ သဒ္ဓါကို။ ကတော ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့ တည်း။ ထေယျသံဝါသကပဒေ၊ ဤ။ အသမ္ဘဝတော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာအဖြစ်၏ မဖြစ် သင့်သောကြောင့်။ ကိဉ္ဇာပိ န ကတော၊ ဧရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝ စ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ထေယျသံဝါသကပုဒ်၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါဘိလာပေန၊ ဥပသမ္ပဒဟောသဒ္ဓါဖြင့်။ အဓိပ္ပေတော၊ ဧ။ ကဿ၊ မူကား။ တဒနုဘာ ဝတော၊ ထို ပဗ္ဗဇ္ဇာအနက်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ကိ။ ဝါရိတာယ၊ မြစ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကိ။ ဝါရိတာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ကတွာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ကတော၊ ဧ။ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ ဥပ သမ္ပဒါဓိကာရေ၊ ဥပသမ္ပဒအရာသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ သမ္ပဒါဘိလာပံ၊ ဥပသမ္ပဒါဟောသဒ္ဓါကို။ ဥပစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဥပ

၁။ ဝါကျခွဲပုံ မကောင်းလှ။

သမ္ပဒမေဝ၊ ကိသာလျင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပေါ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသဒ္ဓါ
 ကိ။ ကတော၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ မူဂပဒေ၊ ဌ။ အသမ္ဘဝ
 တော၊ ကြောင့်။ ကာမံ န ကာတဗျော၊ အကယ်၍ မပြုအပ်၏ရှင်။ တဿ၊
 ထို မူဂပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဒါ
 ဘိလာပေါ၊ ကိသာလျင်။ ကတ္တဗျော ဝိယ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ကာမံ
 ဒိဿတိ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ တဿေဝ မူဂပဒဿ၊ ပုဒ်၏သာ
 လျင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပေါ
 ဝ၊ ကိသာလျင်။ မိစ္ဆာဂဟဏနိဝါရဏတ္ထံ၊ မိစ္ဆာအယူကို တားမြစ်ခြင်း
 ငှာ။ ကတော၊ ဧ။ ကထံ၊ နည်း။ “မူဂေါ ဘိက္ခဝေ အပ္ပတ္တော သြဿ
 ရဏံ၊ တဉ္စေ သံဃော သြဿာရေတိ၊ သုသြဿာရိတော”တိ၊ ရှိ။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ မူဂေါ၊ အ-သောသုသည်။ ဥပသမ္ပဒော၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ သော၊ ထို အ-သောသုသည်။
 “ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥပသမ္ပဒောဝ၊ လျင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပဗ္ဗဇိတော
 ပန၊ ရှင်သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထို အ-သောသု၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
 ယ၊ ဧ။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 မိစ္ဆာဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တံ၊ ထို မိစ္ဆာဂါဟကို။ ပရိစ္စလာ
 ပေတွာ၊ စွန့်စေ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဥပသမ္ပဒော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၏။
 သော၊ ထို ပဉ္စင်းဖြစ်သော သူသည်။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ရှင်ဖြစ်သည်သာလျင်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ပဗ္ဗဇိတော ပန၊ သည်ကား။ ကောစိ၊ အချို့ သောသုသည်။
 ဥပသမ္ပဒော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ကောစိ၊ ကား။ အနုပသမ္ပဒော၊
 ပဉ္စင်းမဖြစ်သော သူသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣမံ သမ္မာဂါဟံ၊ ဤ ကောင်း
 သောအယူကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ဧ။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရှင်ပြုအပ်ကုန်သော။ တေသံ
 ဟတ္ထစိန္ဒာဒိနံ၊ ထို ဟတ္ထစိန္ဒာ အစရှိကုန်သော သူတို့အား။ သုပဗ္ဗဇိတဘာဝ
 ဒီပနတ္ထူ၊ ငှာလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝါသကာနိဝါရဏတ္ထူ၊ ရှင်၏
 အဖြစ် မရှိဟူသော ယုံမှားခြင်းကို နှစ်ခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊
 ဤ ဟတ္ထစိန္ဒာစသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပေါ၊ ကိ။ ကတော၊
 ဧ။ ကထံ သိယာ၊ ဟူမကား။ “န ဘိက္ခဝေ ဟတ္ထစိန္ဒော ပဗ္ဗာဇေ
 တဗျော”တိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ပဋိက္ခေပေန စ၊ ပယ်သော
 အရာဖြင့်လည်းကောင်း။ “ပဗ္ဗဇိတာ သုပဗ္ဗဇိတာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တဋ္ဌာနာ
 ဘာဝေန စ၊ ဟောသောအရာ၏ မရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို

ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒ အစရှိသည်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘဝပုသင်္ဂေါ၊ ရှင်၏အဖြစ် မရှိဟူသော
 လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။
 အာသင်္ဂေါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဘဝေါ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ အာ
 သင်္ဂေါ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ ခန္ဓကေ၊ ဌ။ ဥပသမ္ပဒံ၊
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒော ဘိက္ခဝေ အပ္ပတ္တော သြသာရဏံ၊
 တဉ္စေ သံသော သြသာရေတံ၊ သုသြသာရိတော”တိ အာဒိနာ နယေန၊
 ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါရေတံ၊ ၏။ တေနော နယေန၊ ထိုနည်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ တေ ပန၊ ထို ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒ
 အစရှိသည်တို့သည်ကား။ သုပဗ္ဗဇိတာ၊ ကောင်းစွာ ရှင်ပြု ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 တေ၊ ထို ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒ အစရှိသည်တို့သည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ တို့သည်သာလျှင်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ
 အယံ အနိဌပုသင်္ဂေါ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သော လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ အာ
 ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အသို့ရောက်သနည်း ဟူမူကား။ “ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒော
 ဘိက္ခဝေ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ပဗ္ဗဇိတော နာသေတဗ္ဗော”တိ ဝါ၊ ရှိ
 လည်းကောင်း။ “န ဘိက္ခဝေ ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော
 ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ (၄၃၇) သော စ အပဗ္ဗဇိတော”တိ ဝါ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ တန္တိယာ၊ ပါဠိကို။ ဌပိတာယ၊ ထားသည်ရှိသော်။
 စမေယျကန္ဓကေ၊ ဌ။ “သောသာရိတော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ “ဣမေ ဟတ္ထစ္ဆိန္ဒာဒယော၊ တို့သည်။ ဥပ
 သမ္ပဒံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။
 န ဟောန္တိ။ ကုန်။”ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ “ဥပသမ္ပဒံ၊
 ပဉ္စင်းတို့သည်လည်း။ စေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်အံ။ နာသေတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။” ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အနိဌကောဋ္ဌာသော၊ မလိုအပ်သော စိတ်အစု
 သည်။ ဝါ၊ မလိုအပ်သော ယုံမှားတွေးတောခြင်း အစုသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

ဣဒံ ပန၊ ကိုကား။ ဣတ္ထိ၊ ဤ သုပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ်၌။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။
 “သော စ အပဗ္ဗဇိတော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဆိုသော ပါဠိ

၁။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝပုသင်္ဂေါ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ယထာပသင်္ဂါဘာဝေ (ဆဋ္ဌ)

မရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ မူဂဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသိဒ္ဓိပ္ပသင်္ဂတော^၁၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ် မရှိဟု လျဉ်းပါးရာ ရောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ သည်လည်း။ ကေတောသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ
 အနိဋ္ဌကောဋ္ဌာသော၊ သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။
 အဓိပေတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္မာဂါဟေန၊ ဖြင့်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ယထာဗျညနံ၊ သဒ္ဓါအားလျော်
 စွာ။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ယထာပညတ္တဒုက္ကဋ္ဌာဘာဝသင်္ခါတော၊
 အကြင်သို့ ပညတ်တော်မူအပ်သော ဒုက္ကဋ္ဌမဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အပရော
 သော။ အနိဋ္ဌကောဋ္ဌာသော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ရောက်
 သနည်း။ “န ဘိက္ခဝေ မူဂေါ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ
 ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇပရိယောသာနေ၊ ရှင်ပြုပြီးသည်
 ၏ အဆုံး၌။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ရှင်ပြုခြင်း၏။ အဝိပ္ပကတာယ၊ မပြီးမီ။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ သည်သာလျှင်။
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿှာ၊ ကြောင့်။ မူဂဿ၊ ၏။
 ပဗ္ဗဇ္ဇပရိယောသာနေယေဝ၊ ရှင်ပြုပြီး အဆုံး၌သာလျှင်။ အဘာဝတော၊
 ကြောင့်။ ဣမဿ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ၏။ ဩကာသောဝ^၂၊ အရာသည်လျှင်။ သဗ္ဗ
 ကာလံ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ န သမ္ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဥပသမ္ပဒါဝသေန၊
 ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ ပန၊ သော်ကား။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ကမ္မနိပ္ပတ္တိတော၊ ကံဖြင့် ပြီးသောကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊
 ထိုကြောင့်လျှင်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ “န ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဏကော ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊
 ယော ဥပသမ္မာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၍။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ န
 ပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ အပညတ္တတ္တာ၊ မပညတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟေံ၊ ၌။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတရံ၊
 တပါးသော ဒုက္ကဋ္ဌသည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တောဝတာ၊ ဤမျှသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်။ “ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိလာပေန ဥပသမ္ပဒါ စ တတ္ထ အဓိပေတော၊ န
 ပဗ္ဗဇ္ဇာ”တိ၊ န ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ -သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။
 ကာယပယောဂတော၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊

၁။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသိဒ္ဓိပ္ပသင်္ဂဟော (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ဩကာသော စ (ဆဋ္ဌ)

သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။-ကာယေန ဝိညာပေတိတိအာဒိတ္တိကာ ဒဿနတော-အစရှိသော တိကကို မမြင်သောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ မှုဂပဗ္ဗဒ္ဓအရာ၌။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ လျှင်ကတည်း။-

“သသကော၊ ယုန်ငယ်သည်။ မဟဏ္ဍဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ အပေဝ ပတိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာကို ရနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိ။ စဟဂမ္ဘိရေ၊ လေးပါး သော နက်နဲခြင်းရှိသော။ ဒုဂ္ဂါဟေ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ခြေဖြင့် မထောက်နိုင်ရာသော။ ဝိနယဏ္ဍဝေ၊ ဝိနည်း ဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ န တေဝ ပတိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာကို မရနိုင်ရာ။”

ဣတိ၊ သို့။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ လျှင်တည်း။

ဗြဟ္မဇုဂတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “နိဒ္ဒေါသတ္ထေ စ၊ အပြစ်ကင်းခြင်းအနက်၌ လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌတ္ထေ စ၊ မြတ်သောအနက်၌လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မ- သဒ္ဓါ၊ ဗြဟ္မ-သဒ္ဓါကို။ ဂဟေတော၊ ရှိ။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ ဥဇုဂတ္ထံ၊ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်သည်။ ယဿ ဘဂဝတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ တဿ၊ ထို အပြစ် ကင်းသော ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိတော်မူသောကြောင့်။ သော၊ ထို ဘုရား မြတ်စွာသည်။ ဗြဟ္မဇုဂတ္ထော၊ ၎င်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ကာမဘောဂိကာ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားကုန်သော။ ဒေဝိန္ဒ္ရာဒယော၊ သိကြားစသည်တို့ကို။ ဥပမာဝသေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတော၊ မယူမူ၍။ ဗြဟ္မာ ဝိယ၊ ဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့။ ဥဇုဂတ္ထော၊ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဇုဂတ္ထော၊ ဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ မဟာ ကုစ္ဆိကော၊ ကြီးသော ဝမ်းရှိသော။ ဃဋ္ဌော၊ အိုး။ မဟာကုစ္ဆိဃဋ္ဌော၊ ကြီးသော ဝမ်းရှိသောအိုး။ ဟေန၊ ထို ကြီးသော ဝမ်းရှိသောအိုးနှင့်။ သမာနော၊ ဟူသော သူကို။ “မဟာကုစ္ဆိဃဋ္ဌသဒ္ဓိသော”တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဂဋ္ဌဂဏ္ဍိ-တိ ဒေသနာမတ္တမေဝေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “န ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌော (၄၃၈) ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကိလာသောပိ၊ ပေးညှင်းကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ အဓိပေတော၊

၁။ ဒုဂ္ဂါဟော (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကာမဘောဂိတ္တာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ မဟာကုစ္ဆိတော (ဆဋ္ဌ)

၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သော ဧဝေကော၊
ထိုဂဠုန်တို့ တခုသည်သာ။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပဉ္စဟိ
အာဗာဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုဠော၊ နှိပ်စက်အပ်သော သူသည်။ ပါဠိယံ၊ ခွဲ။
အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရာဇာဋ္ဌာဒယော၊ ရာဇာဋ္ဌ အစရှိကုန်သော။
ဒါသပရိယောသာနာ၊ ဒါသအဆုံးရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ ရာဟုလဝတ္ထုမ္ပိ၊
ခွဲ။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ အနုညာတမာတာပိတရော စ၊ အခွင့်မပြု
သော အမိ၊ အဖလည်းရှိကုန်သော။ ဒသပိ ဇနာ၊ တကျိပ်သော သူတို့ကို
လည်း။ ဣမ၊ ဤပုဒ်၌။ အဓိပေတ၊ ကုန်၏။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထမေဝ၊ ထို
အနက်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှာလျှင်။ လိခိတကကသာဟတလက္ခဏာဟတေ၊ ဟတ
ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ခွဲ။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုပြီးလျက်လည်း။ အာနေတော၊ ဆောင်ပြန်၍။
ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဟတ္ထစိန္တပါဠိယံ၊ ခွဲ။ အာဟ၊
၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ စမေယျက္ခန္ဓကေ၊ ခွဲ။ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ
ပုဂ္ဂလော အပတ္တော ဩသာရဏံ၊ တဉ္စေ သံဃော ဩသာရေတိ၊ ကေစ္စော
သောသာရိတော၊ ကေစ္စော ဒေါသာရိတော”တိ ဣမဿ၊ ပါဠိ၏။
ဝိဘဂေါ၊ အကျယ်ဝေဖန်ရာ၌။ “ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုဠော
ကုန်သော။ ရာဇာဋ္ဌ စောရ ကာရဘေဒက ဣဏာယိက ဒါသာ၊ မင်းခ
ယောကျ်ား၊ ခိုးသူ၊ နှောင်အိမ်ကို ဖျက်သောသူ၊ သူ့ကြေးသူမြီရှိသောသူ၊
ကျန်ဖြစ်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတမာတာပိတရော စ၊ တို့ကို
လည်းကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ ဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့ကို။
န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ န စ လဗ္ဘန္တိ၊ ရလည်း မရအပ်ကုန်။ အညထာ၊
ဖြင့်။ ဣမေ၊ တို့ကို။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ ဝိဘဂေါ၊ ခွဲ။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။
သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ န စ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုလည်း မဆိုအပ်ကုန်။ တတ္ထ၊ ခွဲ။
အဘဗ္ဗတ္တာ၊ မထိုက်သောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။
စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဧဝံ၊ သည်။ သန္တေ၊ သော်။ သံဃော ဩသာ
ရေတိ၊ ကေစ္စော ဒေါသာရိတော”တိ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏။ ဝိဘဂေါ၊
ခွဲ။ ပဏ္ဍကာဒယော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ န စ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ဆိုလည်း မဆိုအပ်ကုန်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော ပါဠိတို့၌။ အဝတ္တတ္တာ၊
မဆိုအပ်သောကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ အနုဘယာ၊ ဘေးမရှိ
ကုန်သည်။ ဘဝိတံ၊ ငှာ။ န စ အရဟန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တံ၊ ထို ဝတ္ထုနှစ်ပါးကို။ အဝတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ယထာဝတ္တနံ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော သူတို့ကို။ သင်္ဂဏနတ္ထံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။
လိခိတကာဒယော၊ တို့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိမတ္တံ၊ ငှာ။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤ
 ပါဠိ၌။ ဥပ္ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဣဏာယိကဒါသာနံ၊ ကြွေးမြီရှိသောသူ၊ ကျွန်ုပ်
 သော သူတို့၏။ သောသာရိတဘာဝေပိ၊ ကောင်းစွာသွင်းအပ်သည် ဖြစ်
 သော်လည်း။ ဣဏာယိကဒါသာ၊ တို့ကို။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဒါတဗ္ဗာ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဒဓိနဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ထိုသို့ အရှင်နှင့်စပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊
 ထိုပါဠိအဖွင့်၌။ “ပလာတောပိ အာနေတော ဒါတဗ္ဗော”တိအာဒိ၊ ကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသူတို့တွင်။ ယော ပန စောရော၊ သည်ကား။ ကတ
 ကမ္မော၊ ပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိပြီး၍။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရှင်ပြု၏။ ရာဇဘဋ္ဌော ဝါ၊
 မင်းခယောကျ်ားသည်လည်း။ ကတဒါသော၊ ပြုအပ်သော မင်းကျွန်ဖြစ်၍။
 သစေ ပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့။ ဣဏာယိကဂူဟဏေနေဝ၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ ဝါ၊
 ကား။ ယထာဝုတ္တလက္ခဏော၊ သော။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော သူသည်
 လည်း။ ဣဏာယိကဒါသာနံ၊ တို့အား။ “သောသာရိတော”တိ၊ ၍။
 ဝတ္တဗ္ဗာရဟော၊ ဆိုထိုက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့
 သော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ဣဏာယိကဒါသတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇ
 နတ္ထံ၊ ငှာ။ ဥပ္ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဒေသနာ၊ သည်။
 ဥပရိ၊ အထက်သို့။ အာရောဟတိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ န ဩ
 တရတိ၊ မသက်။ ဣတိ ဒီပနတော၊ ကြောင့်တည်း။ လိခိတကော၊ ကို။
 “သောသာရိတော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တပါး
 သို့။ နေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကာရဘေဒကာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ တထာ၊
 ထိုအတူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အတ္တနော၊
 ၏။ ဒေသနာကုသလတာယ၊ ဒေသနာ၌ အလွန်လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဂဟိတဂူဟဏေန၊ ယူပြီးသည်ကို မယူသဖြင့်။ ယထာဝုတ္တာနံ၊
 ကုန်သော။ ဒသန္တမ္ပိ၊ တကျိပ်သော သူတို့၏လည်း။ ပဗ္ဗဇပုပသမ္ပဒါကမ္မ
 နိပ္ပတ္တိ စ၊ ပဗ္ဗဇကံ၊ ဥပသမ္ပဒကံတို့၏ ပြီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပဋိပါ
 ဋိဝစနေန၊ ဥပ္ပဋိပါဠိကိုဆိုခြင်းဖြင့်။ ဒေသနာယ၊ ဟောတော်မူခြင်း၌။

၁။ ကတဒေါသော (ဆဋ္ဌ)

ကောဝိဒါနံ၊ လိမ္မာသောသုတိတံ။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

“ဝတ္တဗ္ဗ ယုတ္တံ၊ ဟောခြင်းငှာ သင့်သောအရာကို။ ဝစနေန၊ ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ ဝတု၊ ရှိ။ အယုတ္တံ၊ ဟောခြင်းငှာ မသင့်သော။ ဣဋ္ဌံ၊ လိုအပ်သော အရာကို။ နယဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်နည်းဖြင့်။ သန္နိပယန္တံ၊ ပြုတတ်သော။ သုဂတဿ၊ ၏။ ဝါကံ၊ စကားတော်သည်။ စိတ္တံဝိစိတ္တံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်ခြင်းကိုလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။” -

ဣတိ သို့။ ဧတ္ထ၊ ရာဉ္စ။ ဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သည်လျှင်ကတည်း။

(၄၃၉) ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ - စမ္ပေယျက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဦးနဝိသတိဝေသော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော သူကို။ ဥဘယတ္ထ၊ သုဠာသာရိတ ဒုဠာသာရိတနှစ်ပါး၌။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဘယော၊ ဘေးရှိသည်။ ဝါ၊ အပြစ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဝုတ္တတ္တာ ဝေ၊ မဟောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ အနုဘယော၊ သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တတိယာယ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ကောဋီယာ၊ အစုသည်။ ဘဝိတဗျံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ သာဝံ၊ ထိုတတိယ အစုကိုသာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝတ္တဗ္ဗာဝ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ န စ ဝုတ္တာ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မမူ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုဦးနဝိသတိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုဘယော၊ ဘေးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ၊ ထိုသို့ မဖြစ်သော်။ ကတရံ ပက္ခံ၊ အဘယ်အဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်သနည်း။ ဣတိ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ဒေါသာရိတပက္ခံ၊ မသွင်းအပ်သော အဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဥပနာဟံ ဗန္ဓိတုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုန၊ တဖန်။ ဗန္ဓနံ၊ အဖို့ကို။ ကတု၊ ရှိ။ “နာနာဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ ဩသဓေဟိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဗန္ဓိတု၊ စည်း၍။ အာဝါဠကေ၊ တွင်း၌။ ပဝေသေက္ခာ၊ ရှိ။

၁။ သာ အဟံ (ပဋ)

ကတ္တဗ္ဗဝိဓာနဿ၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်၏။ တေံ အဓိဝစနံ၊ ဤအမည် သည်။ ဟောတိ၊၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဟတ္ထိ ဝိယ၊ ဆင်ဦးကင်းကဲ့သို့။ ကပ္ပသီသော ဝါ၊ ပိမ့်သော ဦးခေါင်းရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါဘတ္တနာဋ္ဌိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ ဘတ္တပါနတ္ထံ၊ အစာကို ထည့်ခြင်းငှာ။ ကတနာဋ္ဌိကာ၊ ပြုအပ်သော ကျည်တည်း။ ဥပက္က မုခေါ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကုမိတမုခေါ၊ စပ်သော ခံတွင်းရှိသော သူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါတဏှိကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ အဏှကေသု၊ အဥတို့၌။ ဝုဒ္ဓိရောဂေန၊ ကြီးသောအနာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သောသူတည်း။ ဝိကဋ္ဌော နာမ၊ မည်သည်ကား။ တိရိယံ ဂမနကပါဒေဟိ၊ ဖိလာသွားသော ခြေတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူတည်း။ “ဂုဏိ ကုဏိ”တိ၊၍။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ ယေသဉ္စ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ဥပသမ္ပဒါပိ တေသံ ပဋိက္ခိတ္တာဝါတိအာဒိ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထစိန္နာဒယော၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဝေ ဟတ္ထစိန္နာဒယော၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဟတ္ထစိန္နာဒိဝတ္ထုကထာ ဝဏှနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အလဇ္ဇိနိဿယဝတ္ထုကထာဝဏှနာ

၁၂၀။ “န ဘိက္ခဝေ အလဇ္ဇိနံ နိဿယော ဒါတဗ္ဗော”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အလဇ္ဇိဟိ ဘိက္ခုဟိ ဝါ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာမဏေရေဟိ ဝါ၊တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာမိသပရိဘောဂါ၊ဓမ္မပရိဘောဂ၊ အာမိသပရိဘောဂတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ထို့ အလဇ္ဇိဖြစ်သောသူတို့၏။ နိဿယဘာဝေ၊ မှီရာ၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘာဝတော၊ အလဇ္ဇိသဘောဖြစ်ရာသောကြောင့်တည်း။ ယထာဟ၊ မူကား။ “အာစရိယေန ဘိက္ခဝေ။ပ။ အနုသာသနိယာ” တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပဇ္ဈာယဿာပိ၊ ၏လည်း။ နိဿယပ္ပဏာမနသမ္ဘဝတော၊ နိဿရည်းဆရာ၏ မောင်းမဲခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ သောပိ၊ ထိုနိဿရည်းဆရာသည်လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ၏။ နိဿယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊

သည်။ အလဇ္ဇိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ တံ၊ ထို အလဇ္ဇိဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်။ သမာနဘာဂေါ၊ တူသော အဖို့ရှိသော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုသဘာဂေါ၊ မည်၏။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုသဘာဂ၏။ ဘာဂေါ၊ တည်း။ ဘိက္ခုသဘာဂတာ၊ ရဟန်းတို့၏ တူသော သဘာဂ၏အဖြစ်။ တံ ဘိက္ခုသဘာဂတံ၊ ကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဇာနာမိ၊ သိအံ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသိတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဟိ သဘာဂတန္တိ၊ တွေ့၍။ တံ၊ ထိုဆရာကို။ လဇ္ဇိဘာဝံ၊ ကို။ “သတ္တာဟံ။ပ။ ဂဟေတဗ္ဗော” တိ တွေ့၍။ “သတ္တာဟမတ္ထံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ။ ဣတိ၊ သို့။ (၄၄၀) ဘိက္ခုသဘာဂတာဇာနနေန၊ ရဟန်းတို့၏ အလဇ္ဇိ အဖြစ်ကို သိသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနနေ၊ သိရာ၌။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပိတုာ၊ ချ၍။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဘိက္ခုသဘာဂတံ ပန၊ ကိုကား။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ သေဝ၊ နက်ဖြန်လျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ။ မေ၊ ငါ၏။ နိဿယာရောစနေန၊ နိဿရည်းကို ကြားသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အရုဏံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌပေတံ၊ တက်စေခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ “ပုရေ အရုဏံ၊ အရုဏ်မတက်မီ။ ဥဋ္ဌဟိတုာ၊ ထ၍။ ဂမိဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ၊ သို့။ အဘောဂေန၊ ဖြင့်။ သယန္တဿ၊ အိပ်စဉ်။ အရုဏော၊ သည်။ စေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ တက်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။

အလဇ္ဇိနိဿယဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂမိကာဒိနိဿယဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၂၁။ “အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေန။ပ။ အနိဿိတေန ဝတ္ထုန္တံ ဣဒံ၊ ကို။ အဝဿကာလေယေဝ၊ မိုးလမဟုတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝဿကာလေ၊ မိုးကာလ၌။ အဒ္ဓါနဂမနဿ၊ ခရီးသွားခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ ပါဠိယံယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ကဿ၊ မူကား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝဿစ္ဆေဒါဒိဝသေန၊ ဝါပြတ်ခြင်း

၁။ ဘိက္ခုဟိ သဘာဂတံ။ ကိံ တံ ? (ဆဋ္ဌ)

အစရှိသောနေ့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဒ္ဓါနဂမနသမ္ဘဝတော၊ ခရီးကိုသွားခြင်း၏
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ သွားစဉ်လျှင်။ ဝဿ
 ကာလဂမနသမ္ဘဝတော၊ မိုးကာလ၌သွားခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။
 အန္တရာမဂ္ဂေ။ ပ။ အနာပတ္တိတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ နိဿယဒါယကာဘာဝေယေဝ၊ နိဿ
 ရည်း ပေးတတ်သောဆရာမရှိရာ၌သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ “တဿ
 နိဿယာ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပါဠိ၊ နုရူပံ၊ ပါဠိအားလျော်စွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တံ၊ ထိုအရာကို။ နိဿယာ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ယဒါ ပတိ
 ရူပေါ နိဿယဒါယကော အာဂစ္ဆိယတိ” တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အယံ ဝိဓိ၊
 ဤအစီအရင်သည်။ အ ဝဿကာလေယေဝ၊ မိုးမရောက်သော အခါ၌ သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 “အန္တောဝဿေ ပန၊ မိုးလအတွင်း၌ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
 သော ဂဟန်း၏။ အာဂမနာဘာဝါ၊ လာခြင်း မရှိသောကြောင့်တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဇလပဋ္ဌနေ ဝါ၊ ရေ
 ကြောင်းခရီး၌လည်းကောင်း။ ထလပဋ္ဌနေ ဝါ၊ ကြည်းကြောင်းခရီး၌လည်း
 ကောင်း။ ဝသန္တော၊ နေစဉ်။ ဝဿပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ ကပ်သောအခါ
 သည်။ အာသန္နာယ၊ နီးလတ်သော်၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသောသူသည်။
 “အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ မဟာတေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ အာ
 ဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ သုဏာတိ၊ အံ။ တံ၊ ထိုမထေရ်
 ကို။ စေ အာဂမေတိ၊ အကယ်၍ ငံ့အံ့။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ အာဂမေန္တိယေဝ၊
 ငံ့နေစဉ်လျှင်။ ဝဿပနာယိကဒိဝသော၊ ဝါသို့ ကပ်အံ့သောနေသည်။ စေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဟောတု၊ ထိုသို့ နီးသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌။ နိဿယဒါယကံ၊ နိဿရည်း ပေးတတ်သော ဆရာကို။ လဘတိ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ
 ကာဘာဝေန၊ ပါတိပောက်ကို ပြုတတ်သော ရဟန်း မရှိသဖြင့်။ ဂန္တု၊
 ငှာ။ စေ ဝဋ္ဌတိ၊ အံ့။ နိဿယဒါယကာဘာဝေန၊ နိဿရည်း ပေး
 တတ်သော ဆရာ မရှိသဖြင့်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဇီဝိတန္တရာယံ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်အံ့။
 တတ္ထေဝ၊ နေမြဲရှာ၌သာလျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၂၂။ “နာဟံ ဥဿဟာမိ ထေရဿ နာမံ ဂဟေတု”န္တိ ဧတံ၊
 ကိ။ ဣတ္ထန္ဓာမော ဣတ္ထန္ဓာမဿ အာယသ္မတောတိ၊ ဤ။ လက္ခဏတော၊
 မှတ်သောကြောင့်။ အာဟ၊ ဧ။ “ဂေါတ္ထေနာပိ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ ယေန ဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝေါဟာရီယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်
 ကုန်၏။ တေန ဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကော နာမော တေ ဥပဇ္ဈာ
 ယော’တိ၊ ဤ။ ပုဋ္ဌေနာပိ၊ မေးအပ်သော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်လည်း။
 ဂေါတ္ထမေဝ၊ အနွယ်ကိုသာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတော၊ ဤ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
 ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 စတုဗ္ဗိဓေသု၊ လေးပါးအပြား ရှိကုန်သော။ နာမေသု၊ အမည်တို့တွင်။
 ယေန ကေနစိ နာမေန၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အမည်ဖြင့်။ အနုဿာ
 ဝနာ၊ ကိ။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။”ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်
 သောသု၏။ ဗဟုနိ နာမာနိ၊ များစွာသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော အမည်တို့တွင်။ ဧကံ နာမံ၊ တခု
 သောအမည်သည်။ ဥတ္တိယာ၊ ဥတ်၌။ ဟောတိ၊ အံ။ ဧကံ၊ တခုသော
 အမည်သည်။ အနုဿာဝနာယ၊ ကမ္မဝါစာ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အတ္ထတော စ၊ အနက်
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနတော စ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း။
 အဘိန္နာဟိ၊ မပြားကုန်သော။ အနုဿာဝနာဟိ၊ တို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊
 ဧ။ ဣတိ ကတော၊ ကြောင့်။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သော အရာ၌။ “အာ
 ယသ္မတော ဗုဒ္ဓရက္ခိတတ္ထေရဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ဤ။ ကတ္ထစိ၊ ၌။
 ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ (၄၄၁) “ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿာ”တိ၊ ဤ။ သာ
 ဝေတိ၊ ဧ။ “သာဝနံ၊ ကိ။ ဟာပေဟံ၊ ဧ။ ဣတိ ဧဝံ သတိ၊ သော်။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နာမဿ၊ အမည်ကို။ အဟာပိ
 တတ္တာ၊ မယုတ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဧကေ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ “အာယသ္မတော ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿာ”တိ၊
 ဤ။ ဝတော၊ ဤ။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ “ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿာယသ္မတော”တိ၊ ဤ။ သာ
 ဝေတိ၊ ကြားအံ။ ပါဌာနုရူပတ္တာ၊ ပါဌ်အားလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ခေတ္တမေဝ၊ ခေတ္တသို့သာ။ သြတိဏ္ဏံ၊ သက်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနဘေဒပုသင်္ဂတော၊ သဒ္ဓါပျက်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးသောကြောင့်။

၁။ အနုဿာဝနာယ ကာတံ န ဝဇ္ဇတိ (ဆဋ္ဌ)။

အနုဿာဝနံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘဂ ဝတာ၊ သည်။ ဒိန္နုလက္ခဏာနုရူပတ္တာ၊ ပေးအပ်သော လက္ခဏာ အား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ လက္ခဏဝိရောဓတော၊ လက္ခဏာအား ဖြင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ အညထာ၊ ဖြင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပယောဂါနုရူပတ္တာ၊ ပြယုဂ်အားလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ ပယောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ ပါဠိ၌။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ပယောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထို စကားကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဝိပတ္တိလက္ခဏာနံ၊ ပျက်စီးခြင်းလက္ခဏာတို့၏။ ဝိရောဓတော၊ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သာဝနာဟာပနာ ဝေ၊ ကမ္မဝါစာယုတ်ခြင်းသည် သာ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ တဒတ္ထဝိဘာဝနေ၊ ထို ကမ္မဝါစာအနက် ထင်ရှားပြ ရာ၌။ အာဂတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညပဒေသု၊ တပါးသော ပုဒ်တို့ကို။ သာဝနေသု၊ ကြားကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဟာရော၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ အာစိဏ္ဏကပ္ပဝိရောဓတော၊ အာစိဏ္ဏကပ္ပနှင့် ဆန့်ကျင် သောကြောင့်တည်း။ သော၊ ထို အာစိဏ္ဏကပ္ပသည်။ ကိံ ပမာဏံ၊ အဘယ် ပမာဏရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အာစရိယဂ္ဂဟဿ၊ ဆရာထံ၌ သင်ခြင်း၏။ ပမာဏတ္တာ၊ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်။ ပမာဏံ၊ အာစရိယဂ္ဂဟ ပမာဏဖြစ်၏။

၁၂၃။ ဒွေ ကောနုဿာဝနေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ဝေ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပဝတ္ထ အနုဿာဝနေ၊ ဖြစ်သော ကမ္မဝါစာတို့ကို။ ကာတံ၊ ပြုစီမံသောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣဒံ သန္ဓာယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ နာနုပဇ္ဈာယံ၊ အထူးထူး သော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော။ ကောစရိယံ၊ တယောက်သော ဆရာရှိသော။ အနုဿာဝနကိရိယံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၌။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၁။ အနုဿာဝနေ တံ (ဆဋ္ဌ)

၏။ တဉ္စ ခေါ အနုဿာဝနကိရိယံ၊ ကိုလည်း။ ဇေကနုပဇ္ဈာယေန စ၊ ဖြင့်
လည်းကောင်း။ နာနာစရိယေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ နာနုပဇ္ဈာယေဟိ၊ အသီးသီးသော ဥပဇ္ဈာယ်
တို့ဖြင့်။ ဧကေန အာစရိယေန၊ ဖြင့်။ န တေဝ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မမူ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေပိ၊ ခွဲလည်း။ တထေဝ၊
ထို အခြင်းအရာဖြင့်လျှင်။ ဝက္ခာ၊ ရှိ။ “တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု
တို့ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဧကနစိ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကတော၊ တပေါင်း
တည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊
၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သံသော၊ သည်။ သံဃဿ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကရော
တိ၊ မပြု။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဆိုရာ
၌။ ဣဒံ ကာရဏံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်းကိုကား။ စိန္တေတဗ္ဗံ၊
၏။ စတ္တာရော ဝါ၊ လေးယောက်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတိရေကာ
ဝါ၊ အလွန်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ၊ ပဉ္စင်းလောင်းတို့
သည်။ သံဃဝေါဟာရံ၊ သံဃာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ ကထံ လာဘန္တိ၊
အသို့ရကုန်အံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။
အပ္ပတ္တတ္တာ၊ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧကဝလံ၊ အထူးအား
ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတု၊ ပိုင်းခြား၍။
“တယော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုသုံးယောက်ထက်။
ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊
တည်း။ ဣတိ စ၊ လည်း။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဍိ
ပဒေပိ၊ ခွဲလည်း။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ကိုသာလျှင်။ ဗဟုဓာ၊ များ
သောအပြားအားဖြင့်။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အန္ဓကဋ
ကထာယမ္ပိ၊ ခွဲလည်း။ ကထာ၊ တူ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပေ၊
၌။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကျမ်းတို့၌။ မတိဘေဒေါ၊ အယူအပြားသည်။
န အတ္ထံ၊ မရှိ။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿာ၊ ပြည့်စုံသော အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိကုန်
သော။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ ဧကော၊ တယောက်
သော။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ အာစရိ
ယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ ကမ္မဝါစာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဥပသမ္ပဒော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၏။ ဧကော၊

၁။ န လာဘန္တိ (သဋ္ဌ) ။ ဝိစာရေတွာ (အဋ္ဌ)

တယောက်ကား။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ယာ ပနေ သာ ပရိဝါရကထာ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပရိဝါရကထာကို။ ဒဿေ တွာ၊ ၍။ ဧကော၊ သော။ အာစရိယော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ဒိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ယောက်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ ဝါ၊ သုံးယောက် မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာနံ၊ တို့အား။ ဧကံ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ ဧကေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ သာဝေတိ၊ ကြားအံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ ခဏော ဌံ။ သိထိလဓနိတာဒိဗျဉ္ဇနလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ သိထိလဓနိတအစရှိသော သဒ္ဓါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ ဒဿော၊ ဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိမုတ္တဒေါ သာဒိယ၊ ဝိမုတ္တဒေါသ အစရှိသည်တို့၌။ ပတနတော၊ ကျရာသောကြောင့် တည်း။ ဝိသံ ဝိသံ၊ အသီး အသီး။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပနတ္ထံ၊ ဌာ။ “တယော (၄၄၂) ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿ၊ တိဏ္ဍံ မေကုပဇ္ဈာယော၊ ဧကောစရိယော၊ ဧကော ကမ္မဝါစာ၊ ဒွေ ဥပသမ္ပန္နော၊ ဧကော အနုပသမ္ပန္နော”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တော၊ မသိ။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တိသု၊ သုံးယောက် သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့တွင်။ အာကာသဌံ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သောသူကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ သိမဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ ဝါ၊ အား။ အနုရူပံ၊ သော။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ ဒဿေတံ စ၊ ဌာလည်းကောင်း။ တံ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂံ၊ ထို မလိုအပ်သော လျဉ်းပါးခြင်းကို။ နိဝါရေတံ စ၊ မြစ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ “ဥဘော” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “တတ္ထံ၊ ထို ပရိဝါရကား၌။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ၏။ ပရိသာယ၊ ၏။ ပဓာနတ္တာ၊ ပဓာနဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝစနေန၊ ဖြင့်။ ပရိသသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အနုဿာဝနသမ္ပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ၏။ သိမသမ္ပတ္တိ ဧဝေကာ၊ သိမသမ္ပတ္တိ တခုကိုသာလျှင်။ န ဒဿိတာ၊ မပြုအပ်။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပတ္တိ၊ သည်။ ဇာတာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မဝါစာနံ၊ တို့၏။ နာနာခဏိကတ္တာ၊ အသီးအသီးသော ခဏဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဧကက္ခဏ ဘာဝေ၊ တခုသောခဏ၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ် ယောက်ကုန်သော သူတို့၏။ သမ္ပတ္တိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝိပတ္တိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သိယာ၊ ၏။ ဧကဿေဝ၊ တယောက်သောသူ၏

လျှင်။ သမ္ပတ္တိ၊ သည်။ ကေသာ၊ ၏။ ဝိပတ္တိ၊ သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်
 ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပဝကိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိမုတ္တာဒိဗျဉ္ဇနဒေါ
 သပ္ပသင်္ဂတော၊ ဝိမုတ္တအစရှိသော သဒ္ဒါ၌ လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်
 ယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့သည်လည်း။ သီမဂတာဝ၊ သိမ်၌တည်ကုန်
 သည်သာလျှင်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော
 ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝါ၊ တပြိုင်နက်။ ကမ္မ
 သမ္ပတ္တိ ဒီပနတော၊ ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဒိန္နံ၊ တို့အား။
 ကေတော အနုဿာဝနံ၊ ကို။ ဧကေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဧကေန
 အာစရိယေန၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာဓေတိ၊ ၏။ ဒိန္နဉ္စ
 နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဏ္ဏဉ္စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ သမနုဘာသနာ စ၊ ကမ္မဝါစာ ဖတ်ရသည်
 ကိုမူလည်း။ ပါဠိယံယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒဿိတာ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုပါဠိ
 ကိုလည်း။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။
 န အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြု။ န ပဋိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကား
 သည်။ ဓမ္မတာယ၊ ဓမ္မတာသဘောနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်၏။

ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အရာ၌။ ယဒိဒံ-
 ယံ ဣဒံ ဝစနနာနတ္ထံ၊ အကြင် ပါဠိ အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ ဂရုကေသု၊ ကုန်သော။
 ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ဝတ္တဗ္ဗယုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ တံ
 ဝစနနာနတ္ထံ၊ ထိုသို့သော ပါဠိအထူးကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ ဒုတေန၊
 တမန်စေသဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါဒယော စ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ခြင်း အစရှိတို့သည်လည်း။
 နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရုဏ်တည်း။ ဝါ၊ သက်သေတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကမ္မဝါစာ
 အရာ၌။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုညတကမ္မဝါစာယ၊ ခွင့်
 ပြုတော်မူအပ်သော ကမ္မဝါစာ၏။ နာနတ္ထံ၊ အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒွေ တယော ကောနုဿာဝနေ ကာတု”န္တိ။
 ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ “ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ကာတဗ္ဗော”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊
 မဟော။ နာနတ္ထေ၊ အထူးသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊
 ထိုထိုသို့သော ပါဠိ၌။ ဒိန္နံ ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဗဟုနံ ဝါ၊ အများ

ဖြစ်သော သူတို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တကမ္မဝါစာနုဿာရေန၊
 ဟောတော်မူသော ကမ္မဝါစာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗတော၊
 ယူအပ်သောကြောင့်။ အဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဟိ
 ယုတ္တံ၊ စောဒကစကား သင့်၏။ လဟုကေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။
 ဝတွာ၊ ရှိ။ ဂရုကေသု၊ ဂရုကဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ အဝစနံ၊
 မဟောခြင်းသည်။ န ဓမ္မတာ၊ ဓမ္မတာသဘော မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိ
 ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ ပန ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌ကား။ ဝေံ၊
 သို့။ ပဝဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဒွေ ကောနုဿာဝနေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်
 သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ အနုဿာဝနေ၊
 ကမ္မဝါစာတို့ကို။ “ဧကေန၊ တယောက်သော ဆရာဖြင့်။” ဣတိ ပါဌော၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ ပုရိမနယေနောဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဧကေန ဝါ ဒွိဟိ ဝါ
 အာစရိယေဟိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တနယေန ဝေ၊ ဖြင့်လျှင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဧကေနာစရိယေန၊ တယောက်သော ဆရာဖြင့်။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်ယောက်သော
 သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ တယော ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿာဝေ
 တဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ “ဒွိဟိ ဝါ တိဟိ ဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ နာနာစရိယာ နာနုပဇ္ဈာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “တဉ္စ ခေါ ဧကေန
 ဥပဇ္ဈာယေန၊ န တေဝ နာနုပဇ္ဈာယေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊
 မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။
 ဧကေန၊ ဖြင့်။ အနုဿာဝနေ၊ ကြားခြင်းကြောင့်။ ကောနုဿာဝနေ၊
 တယောက်သောဆရာဖြင့် ကြားခြင်းကြောင့်။ ဣတိ ဝိဂ္ဂဟဿ၊ ဤသို့သော
 ဝိဂ္ဂိုဟ်၏။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လိနမေဝ၊ ကွယ်သော
 အနက်ကိုသာလျှင်။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “ဧကတော အနုဿာဝနေ”တိ၊
 ရှိ။ ဝိဂ္ဂဟောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ဝိဂ္ဂိုဟ်၌။ ဥဇုကတ္ထ
 မေဝ၊ ဖြောင့်သော အနက်ကိုသာလျှင်။ (၄၄၃) သန္ဓာယ၊ ရှိ။ တဉ္စ၊ ထို
 ပဉ္စင်းခံခြင်းကိုလည်း။ ဧကေန၊ တယောက်သော ဆရာသည်။ အနုဿာဝနံ၊
 ကြားခြင်းကို။ ကောနုဿာဝနံ၊ တယောက်သော ဆရာသည် ကြားခြင်း
 ကို။ ဧကေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ တဦးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဖြင့်။ အနုဇာနာမိ၊
 ၏။ နာနုပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ န တေဝ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဒွိဓာ ဝါ၊

၁။ တသ္မာ (ဆဋ္ဌ)

နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်မူလည်း။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၎်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “နာနာစရိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာနုပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ န ဝဒန္တိ၊ မအပ်ကုန်။
 ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 အညထာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ ပဉ္စင်းခံ
 ခြင်းကိုလည်း။ ဧကေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ ဧကဿ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၎်။
 ဝတ္တဗ္ဗံ အနုဿာဝနံ၊ ဖတ်အပ်သော ကမ္မဝါစာကို။ နာနုပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။
 န တွေဝ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၎်။ ကိံ - ကော အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ - ဝုတ္တော ဝတ္ထုကထာမော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “ဧကော အာစရိယော၊ သည်။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်
 ယောက်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော ဝါ၊ သုံးယောက်မူလည်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ၊ တို့ကို။ ဒိန္နံ ဝါ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ ဝါ၊
 ကုန်သော။ ဥပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။ န တွေဝ အနုဇာနာ
 မိ၊ ခွင့်မပြု။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဣတိ စ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊
 ၎်။ အပရသ္မိံ ပန ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌကဿ။ “ဧကေန အနုဿာဝနေတိ ဝိဂ္ဂ
 ဟဿ၊ ၎်။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို အနက်ကို။ ပကာသေတုံ၊
 ဌာ။ ‘ဧကေနာ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဧဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဝဿံ၊
 မချွတ်။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တံပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထို အနက်၏
 ထင်သောကြောင့်။ စေ ဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ ဧကေနာတိ ဣမိ
 နာ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။
 ကိဉ္စာပိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်း
 ခုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ အလဒ္ဓလေသတ္တာ၊ မရအပ်သော အမြက်ရှိ
 သောကြောင့်တည်း။ ဇာနိတုဉ္စ၊ ဌာလည်း။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ‘ဧက
 နာ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော ပန၊ သော်ကား။ တံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ
 ဌံ။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ အာစရိယာ စ၊ ဆရာတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟက္ကိကာ စ၊ ကြံစည်ကုန်သော ဆရာတို့သည်လည်းကောင်း။
 အနေကဓာ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊
 ထို အလုံးစုံကို။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတော၊ ခုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂရု
 ကုလံ၊ ဆရာအပေါင်းကို။ ပယိရူပါသိတော၊ ဆည်းကပ်၍။ ဝံသာနုဂတော၊
 အစဉ်သို့လျှောက်သော။ အတ္တောဝ၊ ကိုလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မဟူအပ်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထံ

ပိကပေ၊ ခွံ။ မတိဘေဒေါ၊ အယုအပြားသည်။ အတ္တိ၊ ဧ။”ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တမေဝ၊ လျှင်တည်း။

ဂမိကာဒိနိဿယဝတ္ထု၊ ကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပသမ္ပဒါဝိမိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၂၅။ ကုဋ္ဌံ ဂဏှောတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ကုဋ္ဌာဒိဂ္ဂဟဏေန၊ ကုဋ္ဌအစရှိသော
သဒ္ဓါဖြင့်။ ဟတ္ထစိန္နာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာဝ၊ ယုအပ်ကုန်
သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “မနုဿောသိ ပုရိဿောသိ”တိ ဧတေဟိ၊
ထို ပါဠိတို့ဖြင့်။ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနံ၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ကို
ကြည့်ခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ဧ။ “ဘုဇိဿောသိ အဏဏောသိ”တိအာဒိဟိ၊
တို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ခွံ။ ဟတ္ထစိန္နာမိကာရေ၊ ခွံ။ ဝုတ္တအတ္ထဝိကပေသု၊ တို့ခွံ။
ဒုတိယံ ဝိကပ္ပံ၊ ဒုတိယဝိကပ်ထို။ ဥပတ္ထမ္ဘေတိ၊ ခိုင်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထို
ပါဠိခွံ။ “အဏဏောသိ ဘုဇိဿောသိ”တိ၊ ရှိ။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ အဝတှာ၊
ရှိ။ ဥပဋ္ဌိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဘုဇိဿော၊
တော်လှန်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ရညော၊ ဧ။ ဘတ္တဝေတနဝသေန၊ ထမင်း
ရိက္ခာကို စားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘဇ္ဇော၊ ခစားသည်။ န စ
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာဓိနတ္တာ ပန၊ မင်းနှင့် စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ကား။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ ရာဇဘဋ္ဌပက္ခံ၊ ရာဇဘဋ္ဌအဖို့သို့။
ဘဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဗ္ဗိပက္ခာဘာဝပုစ္ဆနတ္ထံ၊ ထိုရာဇ
ဘဋ္ဌအဖို့ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို မေးခြင်းငှာ။ “နသိ ရာဇဘဇ္ဇော”တိ၊
ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဂဟဏေနေဝ၊ ယုသဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံကုန်သော သူတို့ကို။ ဂဟဏေ၊ ယုခြင်းသည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးလတ်သော်။
ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ အထ
ဝတ္တဗ္ဗာ၊ အကယ်၍ ဆိုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့
ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

ဥပသမ္ပဒါဝိမိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဝစနေန (ဆဋ္ဌ) ၂။ တဗ္ဗိပက္ခာဘာဝပုစ္ဆနတ္ထံ (ဆဋ္ဌ)

စတ္တာရောနိဿယာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၂၇-၉။ “တာဝဒေဝ ဆာယာ မေတဗ္ဗာ”တိ အာဒိ၊ ကိ။ “ထေ
 ရနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဝန္ဓာ
 ပေတွာ၊ ရှိ။”ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ထေရာထေရဘာဝဇာနနတ္ထံ၊
 ထေရအဖြစ် ထေရမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 “စိရေန အဂမာသိ”တိ၊ ရှိ။ ပေါရာဏပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊
 ရှိသတတ်။ “စိရံ အကာသိ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။

(၄၄၄) ၁၃၀။ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 ဥက္ခိတ္တကေန၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမ္ဘောဂသံဝါသ
 ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။ ပညတ္တာ၊ ၏။
 တတော၊ ထိုပညတ်သော ပါစိတ်အာပတ်ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။
 ဣဟိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဝါသဂ္ဂဟဏေ၊ သံဝါသသဒ္ဓါ
 ကြောင့်။ အလဇ္ဇိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္ဘောဂပစ္စယာ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပဇ္ဇိတဗျံရောက်အပ်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌံ ပန၊
 သို့ကား။ အာပဇ္ဇတိ ဝေ၊ တည်း။ သံဝါသပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊
 မရောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အလဇ္ဇိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သံဝါသော၊
 ကို။ န ပဋိက္ခိတ္တော၊ မပယ်။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ဘောဂ သံဝါသတို့တွင်။ သံဝါ
 သော ၁န၊ သည်ကား။ သဟသေယျပု ဟောနကေ၊ လောက်သော။
 အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌။ သဟဝါသော၊ တက္ခနေခြင်းတည်း။ “ပါရာ
 ဇိကော ဟောတိ အသံဝါသေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝုတ္တသံဝါသော၊ ဆိုအပ်
 သော သံဝါသသည်။ န၊ မဟုတ်။ အယံ သံဝါသော၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တ
 ကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အလဇ္ဇိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။
 ကေစ္စော၊ အချို့သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတရော၊ တပါးသော ဥက္ခိတ္တက
 သံဝါသကသည်။ ဓမ္မသမ္ဘောဂဝိနိမ္မတ္တောဝ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂမှ လွတ်သည်သာ
 လျှင်ဟည်း။ “ဥက္ခိတ္တကော ဝိဗ္ဗမိ”တိအာဒိ၊ သော။ ဣဒံ၊ ပန သုတ္တံ၊
 ဤ ပါဠိကို။ ဣမသ္မိံ၊ ဤ အရာ၌။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗာနုပသမ္မာဒေတဗ္ဗိပန
 သာမညဇံတော၊ ပဉ္စင်းခံအပ်သောအဖြစ်၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်သောအဖြစ်ကို ပြခြင်း
 တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်း ဆိုဦးအံ့။
 ပဋိပတ္တိက္ကမတောဝ၊ ပဋိပတ္တိအစဉ်အားဖြင့်သာ။ အာပတ္တိတော၊ အာပတ်မှ။

သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိဗ္ဗမနာဒိနာ၊ လူထွက်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ဒုဗ္ဘာသိတမ္ပိ၊ ဒုဗ္ဘာသိတ်အာပတ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇိတော၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝိဗ္ဗမိတော၊ လူထွက်၍။ အာဂတော၊ လာလတ် သော်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းခံအပ်၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ထို ပဉ္စင်းဖြစ် စဉ်က သင့်သော အာပတ်ကို။ ဒေသေတောဝ၊ ဒေသနာကြား၍သာလျှင်။ သုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ န သုဇ္ဈတိ၊ မစင်ကြယ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ပဉ္စင်း၏။ သုဒ္ဓိက္ကမဒဿ နတ္တိ၊ စင်ကြယ်သောအစဉ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အသာဓာရဏာပတ္တိယာ၊ အသာဓာရဏအာပတ်ကို။ အဒဿနပစ္စယာ၊ မရှုခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကဿ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော။ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိတော၊ အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထပြီးသော ဂဟန်း၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပကတိလိင်္ဂမေဝ၊ ပကတိလိင်္ဂသည်သာလျှင်။ စေ ဥပုဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ နာနာသံဝါသကတာဝ၊ နာနာသံဝါသက အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိဗ္ဗမိတော၊ လူထွက်၍။ အာဂတေပိ၊ လာသော်လည်း။ ယထာဝုတ္တ နယေနေဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသမ္ပာ ဒေတော၊ ပဉ္စင်းခံ၍။ န ဝုဋ္ဌိတတ္တာ၊ မထသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာ သံဝါသကတာ၊ သည်။ ဧဟတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝုဋ္ဌိတော၊ မထသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝုဋ္ဌိတာဝ၊ ထသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ လိင်္ဂန္တရပါတုဘာဝါ၊ လိင်္ဂအလှူ၏ ထင်ရှား ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝိဗ္ဗမေန ဝါ၊ လူထွက်သဖြင့် မူလည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မာသုဇ္ဈနတော၊ ကံဖြင့် မစင်ကြယ် သောကြောင့်တည်း။ ကမ္မာသုဇ္ဈနေ၊ ကံဖြင့် မစင်ကြယ်သည် ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပဒါကမ္မဝိပတ္တိပုသင်္ဂတော၊ ဥပသမ္ပဒကံ၏ ပျက်စီး ခြင်း၏ ယျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ကမ္မဝိပတ္တိ၊ ကံ၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ၊ ကံ၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဗ္ဗမေန စ၊ လူထွက်သဖြင့်လျှင်။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်သည် ဖြစ်၍။ နာနာသံဝါသက ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကောပေတိ၊ ပျက် စေ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဓမ္မိဿရေန၊ တရားကို အစိုးရသော ဘုရားမြတ်

၁။ ဝိဗ္ဗမေန (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဥပသမ္ပဒတိ (ဆဋ္ဌ)

စွာသည်။ အာဟစ္စ၊ လည်တို့ကို ထိစေ၍။ ဝါ၊ ရှေ့လုံးတော်ကို ထိစေ
 ၍။ ဘာသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧက
 နေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “ပဿိဿတိ”တိ၊ ၍။ အနာဂတဝစနံ၊ အနာဂတ်
 ဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဂဟဋ္ဌော
 ပန၊ လူသည်ကား။ နိက္ခိတ္တဝတ္တပါရိဝါသိကော ဝိယ၊ ချသောဝတ်ရှိ
 သော ပရိဝါသိနေသော ရဟန်းကဲ့သို့။ ပကတတ္တဘူမိယံ၊ ပကတတ်အရာ၌။
 ဝါ၊ ပကတိသော လူတို့၌။ ဝိဗ္ဗမာဒိနာ၊ လူထွက်ခြင်း အစရှိသည်
 ဖြင့်။ အနုပသမ္ပန္န ပကတိယံယေဝ၊ ရဟန်းမဟုတ်သော လူ၏ သဘော
 ၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော။ ဣမဿ အတ္ထဝိကပုဿ၊ ဤအနက်အထူး ကြံခြင်းကို။ ဒဿနတ္ထံ၊
 ငှာ။ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
 ဝုတ္တပုကာရော ပန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော သူသည်ကား။ ပရိ
 ဝတ္တိတလိင်္ဂေါ၊ ပြန်သော လိင်္ဂရှိသည်။ ဟုတော၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပကတိ
 လိင်္ဂံ၊ ၌။ ဌိတဉ္စက္ခိတ္တကော၊ တည်သော ဉ္စက္ခိတ္တကရဟန်းကို။ ပုန၊
 တဖန်။ “ပဿိဿ”တိ၊ ၍။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၍။ “အာမ ပဿာမိ”တိ၊
 ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော သူကို။ ဩသာရေတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏။ “ဒေ
 သေဟိ”တိ၊ ဒေသနာကြားလောဟူ၍။ န ဝုတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။ ကဿ၊
 မူကား။ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေန၊ လိင်္ဂပြန်သဖြင့်။ ဝုဋ္ဌိဟတ္တာ၊ ကသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ တပုဋ္ဌိကမ္မော၊ ထိုသို့ ကုအပ်သော အာပတ်ရှိသော။
 ဉ္စက္ခိတ္တကော၊ ကို။ “တေ၊ သင်သည်။ ပဋိကမ္ပံ၊ ကုအံ့သော အမှုကို။
 ကတံ ကိံ၊ ပြုအပ်ပြီလော။” ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၍။ “အာမ ကတံ၊
 ဩဝံ ပြုအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်းကို။ ဩသာရေ
 တဗ္ဗော၊ ၍။ “မေ၊ သည်။ ပဋိကမ္ပံ၊ ကုသော အမှုကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိသို့။ ဝဒန္တော၊ ကို။ န ဩသာ
 ရေတဗ္ဗော၊ မသွင်းအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့
 သည်။ ဝဒန္တံ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ ဝိဓာနံ၊ ဤ အစီအရင်သည်။ အသာ
 ဓာရဏာပတ္တိမ္ပံ၊ အသာဓာရဏအာပတ်၌။ ဝိဓာနံ၊ တည်း။ သာဓာရဏာယ၊
 သာဓာရဏအာပတ်၌။ ဝိဓာနံ၊ အစီအရင်သည်။ န ဟောကိ၊ မဖြစ်။
 တတ္ထ၊ ထို သာဓာရဏအာပတ်၌။ (၄၄၅) ဉ္စက္ခိတ္တကော၊ သည်။ လိင်္ဂ
 ပရိဝတ္တနေနေဝ၊ လိင်္ဂပြန်သဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပုဿာဒ္ဒကမ္မော၊ ပြီးသော
 ကံရှိ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တံ၊ ကုန်၏။ ဝိဓာရေတွာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။
 ယုတ္တတရံ၊ သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣတိ အာစရိယော၊

သည်။ အာဟ၊ ဧ။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌိကား။ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊
 ကို။ သဟတ္ထဒါနာဒိဝသေန၊ မိမိလက်ဖြင့် ပေးခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ‘သာရဏီယဓမ္မ ပူရကာဒယော၊
 သာရဏီယဓမ္မကိုဖြည့်သော ရဟန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဒသေတော၊ ပြ၍။
 အလဇ္ဇိဿ၊ အလဇ္ဇိရဟန်းအား။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါတုံ၊ ပေး
 ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သောဆရာတို့၏။
 ဝါဒေါ၊ ကို။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ပဋိသေဓေတဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်သနည်း။ ဥက္ခိတ္တကဿ၊ ရဟန်းအား။ သဟတ္တာ၊
 ဖြင့်။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနိစ္ဆယာနုသာရေန၊
 အဆုံးအဖြတ်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဒါပေတုံ ပန၊ ပေးစေခြင်း ငှာ
 ကား။ ဝဇ္ဇတေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗော၊ ဧ။ အလဇ္ဇိပရိဘောဂဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ၊ ဟောတိ၊ ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤ အသစ်ပြုသော ရဟန်းသည်။ အလဇ္ဇိ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာကာရေန၊
 အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နိရာပတ္တိတံ၊ အာပတ် မရှိသည်
 ၏အပြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ‘အနာပတ္တိ သမ္မောဂေ သံဝါသေတိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။
 ပိညေယျော၊ မူကား။ အတ္ထတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်။ ဥစ္ဆုရသက
 သဋ္ဌာနံ၊ ကြံရည်၊ ကြံဖတ်တို့၏။ သတ္တာဟကာလိကယာဝဇီဝိကတ္တာ၊ သတ္တာ
 ဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက ဖြစ်သောကြောင့်။ ‘ဝိကာလေ၊ နေလံသော
 အခါ၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံကို။ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။’ ဣတိ၊ သို့။
 သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဥပ္ပာဒေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ တံ၊ လို ကြံချောင်းကို။ ခါ
 ဒိတော၊ ခဲ၍။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုကြံကို ခဲခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ပါဝိတ္တိယံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ တထာ
 သညိတာယ၊ ထိုသို့ အမှတ်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်မူလည်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နဘာဝံ၊ ဖျောက်သော အဖြစ်
 ကို။ ပဋိဇာနိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ‘န ပဋိကရောမိ၊ မကုစားအံ့။’ ဣတိ၊ သို့။
 အဘိနိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣမေ ဒေ၊ ဤ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
 သည်။

‘သဉ္ဇိစ္စ အာပတ္တိံ’ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ ပရိဂူဟတိ။
 အဂတိဂမနဉ္ဇ ဂစ္ဆတိ၊ ဒေသော ဝုစ္ဆတိ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလော’တိ၊ ရှိ။

ဝုတ္တလက္ခဏေ၊ ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ၌။ အပတနတော၊ မကျသော
 ကြောင့်။ အလဇ္ဇိနော၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တဿ၊ ထို့
 ကြောင့်။ ‘ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိဒေသနပဋိကမ္မာနိ၊ အာ
 ပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်း၊ အာပတ်ကိုကုခြင်းတို့ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။
 တေန၊ ထို မပြုသော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂါဒိကရဏေ၊
 သမ္ဘောဂအစရှိသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။’ ဣတိ၊ သို့။
 ဝိသေသေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တဝစနေန၊ ဆိုအပ်သော စကားကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဣတရေနာပိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသောသူနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ရူပိယသံဝေါဟောရော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န ဟောတိ၊ ၎်ရှင့်။ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့ မဖြစ်သော်လည်း။ ကယဝိက္ကယေန၊ ကယဝိက္ကယဖြင့်။ အာ
 ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိယော၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နယော၊ နည်း
 ကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးယောက်ကုန်သော သီတင်း
 သုံးဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ နယော စ၊ ကိုလည်း။
 ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဧဝံ၊ သို့။ သာပတ္တိဋ္ဌာနေသု၊ အာပတ်
 သင့်သောအရာတို့၌။ ဝိသေသေတွာ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ဆိုသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤ အနာပတ္တိအရာ၌။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုသောကြောင့်။ တေန၊ ထို အသစ်ရဟန်းပြုသော
 သူနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဇာ
 ပိယမာနော ပန၊ သွင်းသည်ရှိသော်ကား။ အလဇ္ဇိပက္ခံ၊ အလဇ္ဇိအစုကို။
 ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဣတိ ဣမိနာပိ ဥပါယေန၊ ဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အား
 လုံးသော အရာတို့၌။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော ပါဠိကို။ သံသန္တိတွာ၊ နှီးနှော
 ၍။ အတ္ထော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့
 သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ န
 ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။’ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “သစာဟံ န ပဿိဿာမိ”တိ ဝဒတိ၊
 န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး ရဟန်းဖြစ်
 သော ကာလ၌။ အာပန္နာပတ္တိယော၊ သင့်သော အာပတ်တို့သည်။
 ဥပ္ပဗုဇိတဿာပိ၊ လူထွက်ငြားသော်လည်း။ န ပဋိပုဿမ္ဘန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎်။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ အာစရိယာ၊ တို့
 သည်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒေသာပေတွာဝ၊ ဒေသနာ ကြားစေ၍လျှင်။
 သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ဣတိ စ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေတိ ဣဒံ၊ ကို။

(ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရဟန်းဖြစ်သော အခါ၌။ အာပန္နံ၊ သင့်
 သော။ သန္တိံ ဝေ၊ ငြိမ်းပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န
 ပဿတိ၊ မမြင်။ ဝါ၊ မရှု။ ဣတိ၊ သို့။ အာသကိတဗ္ဗော၊ ယုံမှားအပ်
 တွေးတောအပ်၏။ သာ စ အာပန္နာ၊ ထို ရှေး၌ရောက်သောအာပတ်သည်
 လည်း။ ပဋိပုဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းမြို့။ ဣတိ၊ သို့။ ဉပနတ္တံ၊ သိစေခြင်း အကျိုး
 ငှာ။ (၄၄၆) ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 “ပဿိယသိ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဂဟဋ္ဌတ္တာ၊ လူဖြစ်သောကြောင့်။ ဒေသေတုံ၊
 ဒေသနာကြားခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာ
 ဂတဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဥပသမ္မာဒေတွာ ပဿိယသိ”တိ ဣဒံ၊
 ကို။ ပရိဝါသာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပြုအပ်သောဝတ်၏။ အတ္တိဘာ
 ဝေန၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ “ပဿသိ”တိ၊ ရှိ။ အဝတွာ၊ ရှိ။ အနာဂတ
 ဝသေန၊ အနာဂတ်ဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 သြဿာရေတွာတိ ဣဒံ၊ ကို။ အဗ္ဘာနဝသေန၊ အဗ္ဘနကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို လူထွက်သော သူ၌။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတဗ္ဗဿ၊
 ပြုအပ်သော ကံ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ “ပဿသိ”တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့
 ၌။ ပဋိဇာနနံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧကတြာပိ၊
 တခုသော အရာ၌သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ န ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံအံ့။
 ဧတေန၊ ဤ ဝန်မခံသော ရဟန်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ တဿာ အာပတ္တိ
 ယာ၊ အား။ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်သောအားဖြင့်။ သံဝါသော၊
 ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ အလဒ္ဓိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြု
 အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိယာတိအာဒိသု၊ တို့၌။
 သြဿာရဏံ နာမ၊ သွင်းခြင်းမည်သည်ကား။ သမာနကမ္မာဒိနာ၊ တူသော
 ကံ အစရှိသည်ဖြင့်။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အနာပတ္တိ
 သမ္မောဂေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥက္ခိတ္တကေန၊ နှင့်။ သမ္မောဂေ၊ အတူတကွ
 သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဥက္ခိတ္တကမ္မဿ၊ ၏။ ဂဟဋ္ဌဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပုဿဒ္ဓတ္တာ၊ ငြိမ်း
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ “လဗ္ဘ
 မာနာယ သာမဂ္ဂိယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊
 ၌။ ကတ္တဗ္ဗတော၊ ပြုအပ်သောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကမိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိသု ဝါရေသု၊ တို့တွင်။ ကမ္မပဋိပု
 သဒ္ဓိဝိဝာနံ၊ ကံငြိမ်းသော အစံအရင်ကို။ တေယေဝ၊ ထို ဆရာတို့သည်သာ

လျှင်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဝါရေသု၊ ခပ်သိမ်း
သော၊ ဝါရတို့၌။ ယုတ္တဉ္စ၊ သင့်သော အရာကိုလည်းကောင်း။ အယုတ္တဉ္စ၊
မသင့်သော အရာကိုလည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ကထေ
တပ္ပံ၊ ၏။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ နာနာနယံ၊ အထူးထူးသောနည်းရှိသော။
သာသနမူလဘူတံ၊ သာသနာတော်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်
သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇနာမဓေယျံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကအမည်ရှိသော။ ခန္ဓကံ၊ မဟာ
ခန္ဓကကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပရဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ပကာသေတိ၊ ပြုတတ်၏။ တဿ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သော
ရဟန်း၏။ မုနိသာသနသ္မိံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အာဓိ
ပစ္စံ၊ အကြီးအကဲ၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

မဟာခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

(ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိကျမ်းသည် ပါဠိပျက် အနက်ခက်တစေသာ ဖြစ်၍
အမှာအတားနှင့် ဉာဏ်သက်တိုင်း ရေးသင့်ပေသည်ပင် ဖြစ်သည်။
ဆရာကြီး၊ ဘုရားတပည့်သားအပေါင်းတို့သည် အသုံးအလေ့အကျက်
နည်းကြလှသည်ဖြစ်၍ မြန်မာသက်သက် အနက်မျှကိုသာ သောတုဇန
တို့ ကြည့်ရှုမှတ်သားရအောင် နှလုံးထား၍ ရေးပါသည်။)

၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

သန္ဓိပါတာနုဇာနနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၄၇) ၁၃၂-၃။ တေန သမယေနာတိ ဧတ္ထ ဤပါဠိ၌။ အတ္တနော၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုယ်တော်၏။ ဩဝါဒပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေ၊ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို ပြရာ၌။ ဓရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ဘိက္ခုနံယေဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ ဝိသံ၊ အသိး။ ဥပေါသထကရဏံ၊ ဥပုသ်ပြုစီမံသည်ကို။ အနုဇာနိတွာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပြီး၍။ ဌိတသမယေန၊ တည်တော်မူသော အခါ၌။ သော သမယော၊ ထိုတည်တော်မူသော အခါသည်။ ကော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မဇ္ဈိမဗောဓိယံ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၌။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသပုဟောနကသိက္ခာပဒါနံ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းငှာ လောက်သော သိက္ခာပုဒ်အပေါင်းတို့၏။ ပရိနိဋ္ဌာနကာလော၊ ပြီးပြည့်စုံသော ကာလတည်း။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “တာနိ နေသံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ အနုဇာနေယျ”န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၎င်း။ “ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ နိဒါနုဒ္ဓေသံ၊ နိဒါနုဒ္ဓေသကို။ ပညာပေတုကာမတာယ စ၊ ပညတ်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒါနုဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း။ ဥဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒနိဒဿနတ္ထုဉ္စ၊ ဥဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒကို ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေယျာထာ”တိ၊ ၍။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗက္ကပဿ၊ ပြအပ်သော ပါဠိအစဉ်ကို။ ဒဿိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဒါနံ၊ ၌။ “ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အနက်မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣဒဉ္စ၊ ဤပါဠိကိုလည်း။ သဗ္ဗသံသုပေါသထံ၊ အလုံးစုသော သံသုပုသ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

၁၃၄။ ယံနုန အယျာပိ။ ပ။ သန္ဓိပတေယျန္တိ သော၊ သန္ဓိပတေယျ-ဟူသော ဤပါဠိသည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အဓိကာရပုဝတ္တိ၊ အလုံ့သို့ လိုက်၍ဖြစ်သော စကားတည်း။ တကြာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ သံသတ္ထေရော၊

သည်။ န သာမိ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှာလည်း
 ကောင်း။ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊ ဂါရဝယုတ္တ ဝစနာရဟတာဒဿနတ္ထဉ္စ၊
 အရိုအသေပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော စကားကို ဆိုထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို
 ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထို ဆိုရာ၌။ သယံ၊ မိမိသည်။ ထေရော၊ အကြီးသည်။ ဝေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “အာဝုသော”တိ၊
 ရှိ။ ဝတ္တံ၊ ငှာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။
 ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ အဗျတ္တော၊ သော။ သံဃတ္ထေရော နာမ၊
 သံဃထေရမည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊
 ၏။ သဗ္ဗကမ္မဝါစာယ၊ ၌။ ပယောဂနိဒဿနေ စ၊ ပြယုက်ကိုပြခြင်း၌လည်း။
 “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော”ဣစ္စေဝ၊ ရှိသာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣတံ၊ သို့။ စေ၊ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ ဆိုတိုင်း မှန်၏။ ကဿာ၊ မူကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာဖြင့်။ ဒဿနတော၊ ကမ္မဝါစာ ပါဠိကို ပြသောကြောင့်တည်း။ သံဃံ၊
 သံဃာကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သံဃတ္ထေရေနာပိ၊ သည်လည်း။ “သုဏာ
 တု မေ ဘန္တေ သံဃော”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။
 ဥပါဒါယ၊ ရှိ။ “အာဝုသော”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။
 မဟာကဿပဿ၊ ၏။ ကမ္မဝါစာယ၊ ၏။ ပယောဂ ဒဿနတော စ၊
 ပြယုက်ကို မြင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထေ စ၊ ၌
 လည်း။ ထေရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ပါရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာ
 ဝုသော”တိ၊ ရှိ။ ပယောဂဒဿနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “ယဒိ
 သံဃဿ ပတ္တကလ္လ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ပညာပေတဗ္ဗေ၊
 ပညတ်ကုန်သော။ ဥပေါသထကရဏန္တရာယေ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း၏ အန္တရာယ်
 တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ဥပေါသထဿ၊ ၏။ ဗဟုဝိဓတ္တာ၊
 များသော အပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။
 ဝတ္တံ၊ ငှာ။ “ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျာ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ဧတာ
 ဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ နိဋ္ဌပေသံ၊ ပြီး
 စေ၏။ ဟံ သစ္စံ၊ ၏။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မတော ဝေ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဥပေါသထကမ္မံ၊
 ကို။ န နိဋ္ဌာပေသိံ၊ မပြီးစေ။ ဥတတိယာနုဿာဝနသမ္ဘဝတော၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်အောင် မေးစစ်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သမ္ဘဝတံ၊ ဖြစ်

၁။ ဥပေါသထကမ္မံ။ န (အပ္ပ)

သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။
 ဥတ္တိ စတုတ္ထကမ္မေဟိ၊ ဟိန္ဒု။ အသဒိသတ္တာ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ (ဤတွင်-န တတိယာနုဿာဝနသမ္ဘဝတော-ဟု
 ဒီကာပါဌ်အချို့ရှိသည်။ သင့်ရာ ကြံရာ၏။) ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပါတိမောက်ပြရာ၌။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်။ “သုဏာတု မေ”တိ၊ ရှိ။
 န အာရဘိယတိ၊ အားမထုတ်စေအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 အညေဟိ၊ ကုန်သော။ ဥတ္တိဒုတိယေတိ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံတို့နှင့်။ အသဒိသတ္တာ၊
 မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တိဒုတိယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်
 စေလင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ (၄၄၀) ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဿ၊ ၏။
 ဝါ၊ ကံကို။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ကတ္တဗ္ဗတော၊
 ပြုအပ်သောကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ တံ စနံ၊ သည်။ ဟိ သစ္စံ၊
 မှန်၏။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္ပိ၊ ကို။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ အပလောကနဝသေနပိ၊
 ဖြင့်လည်း။ ကာဟံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညံ၊ တပါးသော ကံကို။ အညထာ၊
 ဖြင့်။ ကာဟံ၊ ၄။ န ဝဇ္ဇတိ၊ ပအပ်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊
 နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒမေဝ ဥပေါသထကမ္ပံ၊
 ကံသည်ပင်လျှင်။ ဤပကံ၊ ဤပကအကြောင်းတည်း။ ဝါ၊ ဤပကဟိတ်တည်း။

“ကိံ သံဃဿ ပုဗ္ဗကိစ္စံ” န္တိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်ကို။ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီး
 စေ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကိံ သံဃဿ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-
 ဟူသောပါဌ်ကို။ ဥတ္တိတော၊ ဥတ်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ကရီ
 ယတိ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ကိံ သံဃဿ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ယဒိသံဃဿာ” တိ၊ ရှိ။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နည်း။ တံ၊ ထိုကိံ သံဃဿ
 ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ဟူသောပါဌ်ကို။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥတ္တိယာ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း
 ၌။ န ကရီယတိ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဥတ္တိ
 ယာ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ယဒိ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ မဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊
 ဤသို့ မဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌။ ပယောဇနာ
 ဘာဝါ၊ အကျိုး၏မရှိသောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ ယထာဂတဋ္ဌာနေယေဝ၊ လာမြဲတိုင်းသော အရာ၌သာလျှင်။
 ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။
 ဝတ္တဗ္ဗံ ဧဝံ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပရပဒါပေက္ခတာယ၊ တပါးပုဒ်ကို

ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣတိ ဝံတ္တံ ဟောတိ။ ၎င်း။ ဣဒံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကိ။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဥပေါသထံ၊ ကိ။ ကရောန္တော၊ သော။ သံဃော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဌပနက္ခေတ္တာ တိက္ကမေန^၁၊ ထားရာသော ခေတ်ကို လွန်သဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ ခေတ္တေ၊ သည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇနာသနောဒကပ ဒီပကရဏေ၊ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း၊ သောက်ရေသုံးရေတည်ခြင်း၊ ဆီမီးထွန်းခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိမောက္ခော၊ အာပတ်မှ လွတ်ခြင်း သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ထိုအာ ပတ်၏။ ဥပေါသထကမ္မတော၊ ကံမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာကရဏပစ္စ ယတ္တာ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို မပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ကမ္မပရိယောသာနာပေက္ခာ၊ ကံဆုံး ခြင်းကို ငဲ့သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပုသ်အိမ်၌ ကံမြက်မလှည်း ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်။ ဂတာပတ္တိ၊ ဖြစ်သော အာပတ်သည်။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒါပတ္တိ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဧတ္တာဂတသမ္ပဇာန-ဟု ပါဠိရှိသည်၌-ဧတ္ထ၊ ဤဥပေါသထကွနုက၌။ အာဂတသမ္ပဇာနမုသာဝါဒါပတ္တိ ဝိယ၊ လာသော သမ္ပဇာနမုသာ ဝါဒအာပတ်၌ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၎င်း။-ဟု သမ္ပန်ရာ၏။)

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပါရိသုဒ္ဓိ” အာယသုန္တော အာရောစေကာ”တိ၊ ၎င်း။ ဝတ္ထုကပေါ၊ ဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံ ယေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓိ ပရိသုဒ္ဓပစ္စယံ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကိ။ သရာ ပေတံ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထို ပုဗ္ဗကိစ္စကို။ ကာဝ၊ စွာ။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓပစ္စယော၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အကတံ၊ မပြုခြင်းသည်။ အပရိသုဒ္ဓပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တေနော ဥဘယာ ပက္ခာဓိပ္ပာယေန၊ ထို ပရိသုဒ္ဓ အပရိသုဒ္ဓနှစ်ပါးကို ငဲ့ခြင်းကို အလိုရှိသော ကြောင့်။ “ကတံ န ကတ”န္တိ၊ ၎င်း။ အဂတော၊ မသိမူ၍။ “ကိ” သံဃာဏ ပုဗ္ဗကိစ္စ”မိစ္စေဝ၊ ၎င်းသာလျှင်။ အာဟ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ အကတပက္ခေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ပါရိသုဒ္ဓိအာရောစနုက္ကမနိဒဿနတ္ထံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ကိုကြားသောအခဉ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “ယာဏ သိယာ

၁။ ဌပနက္ခေတ္တာဟိက္ကမေ (ဆု)

အာပတ္တိ၊ သော အာဝိ ကရေယျာ”တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ကတပက္ခေ၊ ဌ။ “အသန္တိယာ အာပတ္တိယာ တုဏှိ ဘဝိတဗ္ဗ”န္တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဝက္ခတိ၊ သိုလတ္တံ။

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ အာပတ်မှစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေထ၊ ကုန်လော့။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊ ပြအံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရောစေထ၊ ကုန်လော့။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုရာ၌လည်း။ “ဥဒ္ဓိသမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တမာန ကာလံ၊ ဝတ္တမာနကာလကို။ အပရာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍။ “ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ အနာဂတကာလပရာမသနေန၊ အနာဂတ်ကာလကို သုံးသပ်သောအားဖြင့်။ “ဒါနိ နေသံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ အနုဇာနေယျ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ယှာယံ ယော အယံ ဝုတ္တပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော၊ အကြင်သို့ ဟောအပ်သော ပါတိ မောက္ခုဒ္ဓေသသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဉ္စမေ ဘိက္ခဝေ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တမာနဿ၊ သော။ နိဒါနုဒ္ဓေသသင်္ခါတဿ၊ နိဒါနုဒ္ဓေသ ဟု ဆိုအပ်သော။ ပါတိမောက္ခဿ၊ ၏။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ “ကစ္စိတ္ထ ပရိသုဒ္ဓါ”တိအာဒိကံ၊ အစရှိသော။ ယဒေတံ ယံ ဧတံ ယာဝ တတိယာနုဿာဝနံ၊ အကြင် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထို သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြားခြင်း၏လျှင်။ အာပတ္တိ ခေတ္တတ္တာ စ၊ အာပတ္တိခေတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဝယဝေပိ၊ အစိတ်၌လည်း။ အဝယဝီဝေ ဟာရသမ္ဘဝတော စ၊ တပေါင်းတည်းဟူသော ဝေ ဟာရ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤ ပါတိမောက်ပြရာ ၌။ အာပတ္တိခေတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ပါတိမောက္ခံ (၄၄၉) ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အာပတ္တိခေတ္တံ၊ သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိဘိရုကာ၊ အာပတ်မှ ကြောက်တတ် ကုန်သော။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အာရောစေထ၊ ကုန် လော။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဝတ္တမာနကာလ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ပါရိသုဒ္ဓိံ အာယသ္မန္တော အာရော စေထာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနမေဝ၊ သည်ပင်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။

တဒါရောစနဿ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ကြားခြင်းကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ၊ လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဿ၊ ထိုပါတိမောက်ပြသော ရဟန်း၏။ ကရုဏာဘာဝေန၊ ကရုဏာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ အယံ နယော၊ သည်။ သန္တိယာ အာပတ္တိယာ၊ ထင်ရှားရှိသော အာပတ်ကို။ အာရောစနေ၊ ကြားရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ရာ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မပရိယောသာနာ၊ ကံဆုံးသည်တိုင်အောင်။ တုဏှိဘာဝပုဝတ္တိတော၊ တုဏှိဘာဝဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုတုဏှိဘာဝ ဖြစ်သောသူ၌။ ယုဇ္ဇတေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကော၊ ပါတိမောက်ပြသော ရဟန်းသည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာပတ္တိအာဝိကရဏံ၊ အာပတ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ တုဏှိဘူတေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ တေနေဝ တုဏှိဘာဝေန၊ ထိုသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသော အဖြစ်ဖြင့်။ အာရောစိတပရိသုဒ္ဓိကော၊ ကြားအပ်သော အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ”တိ၊ ရှိ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ပဌမံ၊ စွာ။ “သံဃော ဥပေါသထံ ကရေယျ၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤအာပတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို စိစစ်ရာ၌လည်း။ “သံဃော ဥပေါသထံ ကရိဿတိ၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်လျက်။ “ပုဂ္ဂလဿ ဥဒ္ဓေသာ”တိ၊ ဟူ၍။ လက္ခဏတ္တာ၊ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာရုတမေဝ၊ ပါဠိရှိတိုင်းသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ “ဥပေါသထံ ကရိဿာမိ၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ လက္ခဏဝိရောဓတော စ၊ လက္ခဏာနှင့် ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌပုသင်္ဂတော စ၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥဒ္ဓေသာ ဝေ၊ ပြခြင်းသည်သာလျှင်။ သံဃဿ၊ သည်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဧဟာကိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥပေါ

သထတရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ၊ ထိုဥပုသ်
ကိုလည်း။ သောဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊
သံသော၊ သည်။ န ကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပု
သင်္ဂေါ၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးခြင်းသည်သာလျှင်။ အာ
ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ “သုဏာထာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစိတ္တသာမဂ္ဂိပု
သင်္ဂဘယာ၊ စိတ်မရှိပဲ သာမဂ္ဂိဖြစ်၏ ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်
သောကြောင့်။ “သုဏောမာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ ရှိ။
ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “သုဏိဿာမာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “သုဏိဿာမာ”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ အာပတ္တိ
ခေတ္တဒဿနာဓိပ္ပာယနိရာပေက္ခတာယ၊ အာပတ်သင့်ရာခေတ်ကို ရှုလိုသည်၏
အဖြစ်၌ ငဲ့ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သုဏောမ” ဣစ္စေဝ၊
ရှိသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အဿ၊ ပါတိမောက်ပြုသော
ရဟန်း၏။ ဧကပဒေနေဝ၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ တဒဓိပ္ပာယော၊
ထို ပါတိမောက်ကို နာကုန်အံ့ဟူသော အလိုသည်။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်၏။
ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သုဏောမာ”တိ၊ ရှိ။ ယဒိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
သော်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ တံ၊ ထို ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို။ သဗ္ဗေဟေဝ၊
အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်လေသနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ၊ သိဿာမိဟူ
သော။ ဣမိနာ အသာဓာရဏဝစနေန၊ ဤ သံဃာနှင့် မဆက်ဆံသော
စကားဖြင့်။ အာပန္နဿ၊ အာပတ်သင့်သော ရဟန်း၏။ အစိတ္တသာမဂ္ဂိပု
သင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ စိတ်မရှိပဲ သာမဂ္ဂိဖြစ်၏ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်
ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ သရမာနေနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အဿ သမ္ပဇာန
မုသာဝါဒဿ၊ ထို သမ္ပဇာနမုသာဝါဒ၏။ သစိတ္တကတံ၊ စိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အန္တရာယိကော ဓမ္မော ဝုတ္တော ဘဂဝတာတိ
ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အကိရိယသမုဋ္ဌာနဿာပိ၊ အကိရိယသမုဋ္ဌာန်
လည်းဖြစ်သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်သော။ ဣ
မဿ မုသာဝါဒဿ၊ ဤ မုသာဝါဒ၏။ မဟာဒီနဝတံ၊ ကြီးသော အပြစ်
ရှိသော အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာ
ဝသေသံ၊ အကြွင်းရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ အနာ
ပတ္တိဘာဝသင်္ခါတံ၊ အနာပတ္တိ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အနဝသေသဉ္စ၊
အကြွင်းမရှိသော အာပတ်ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဝါ၊ အစပြု
၍။ ဂိဟိဘာဝသင်္ခါတံ၊ လူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်း

ကို။ ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိဂ္ဂိသော။ (ဘိက္ခုနာ-၌ စပ်) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဝိ ကာတဗ္ဗာ၊ ထင်ရှားပြုအပ်သနည်း။ အန္တရာယဘာဝါနုပဂမနေန၊ အန္တရာယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရပစ္စယတ္တာ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အာဝိ ကာတဗ္ဗာ၊ ။ (၄၅၀) ဣမ၊ ဤ ဥတ်ပါဌ်၌။ “အဇ္ဈပေါသထော ပန္နရသော” တိ။ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဒိဝသနိယမဿ၊ နေ့ကိုမှတ်ခြင်း၏။ ကတ္တုကာမတာဓိပ္ပာယေန၊ ပြုလိုသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အလို့ဖြင့်။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့ မဆိုသောကြောင့်ကား။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သဗ္ဗဒိဝသေသု၊ အလုံးစုံသော နေ့တို့၌။ ဥဒ္ဓိသိသု၊ ပြကုန်၏။

၁၃၅။ “အာဒိမေတ” န္တိ ဣတ္ထိ၊ ပါဌ်၌။ ဂန္ထပါတိမောက္ခော၊ ကို။ ကိဉ္ဇာပိ အဓိပေတော၊ ။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သီလပါတိမောက္ခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ။ “ပဉ္စန္ဒ - ဝါ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ မာတိကာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အာပတ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ။ အနုဇ္ဈာ ပန္နော ဝါတိ သော ဒေသနာ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနဒေသနာ၊ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် ဖြစ်သော ဒေသနာတည်း။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ဥပေါသထံ ကရေယျာ” တိ ဣတ္ထာဝတာ၊ ကရေယျ-ဟူသော ဤ ပါဌ်အစဉ်ဖြင့်။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ယာဝတတိယာနုဿာ ဝနာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ‘ယဿ သိယာ အာပတ္တိ’ တိ အာဒိဝစနတ္တယံ၊ ယဿ သိယာ အာပတ္တိ အစရှိသော သဒ္ဓါသုံးခုအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဒုတိယမ္ပိ ပုစ္ဆာမိ၊ တတိယမ္ပိ ပုစ္ဆာမိ’ တိ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ တတ္ထ၊ တို့တို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ သရိတွာ၊ ရှိ။ နိသိန္ဓဿ၊ နေသော ရဟန်းအား။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ အသရန္တဿ၊ မအောက်မေ့သောသူကို။ သာရဏတ္ထံ၊ အောက်မေ့စေခြင်းငှာ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ။ “ဝစီဒ္ဓါရေ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပါကဋ္ဌဝသေန၊ ထင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပင်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ။ ကာယဝိညတ္တိယာပိ၊ ကာယဝိညတ်ဖြင့်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ကရိယတိ၊ ။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကာယကမ္မာဘာဝါ၊ ကာယကံ၏မရှိသောကြောင့်။ ဝစီဝိညတ္တိယာယေဝ၊ ဝစီဝိညတ်ဖြင့်လျှင်။ အာဝိ ကာတဗ္ဗာ၊ ။ “သံဃမဇ္ဈေ ဝါ” တိ အာဒိ၊ သည်။ လက္ခဏဝစနံ ကိရ၊ မှတ်ကြောင်းသဒ္ဓါ ဖြစ်သတတ်။ သံဃုပေါသထကရဏတ္ထံ၊ ငှာ။ သံဃမဇ္ဈေ၊

သံဃာ့အလယ်၌။ စေ နိဿိန္ဒော၊ အကယ်၍ နေအံ့။ တသ္မိံ သံဃမဇ္ဈေ၊ ဌံ။ အာဝိ
 ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဂဏုပေါသထကရဏတ္ထံ၊ ငှာ။ စေ နိဿိန္ဒော၊ အံ့။ တသ္မိံ
 ဂဏမဇ္ဈေ၊ ထိဂိုဏ်းအလယ်၌။ အာဝိ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဧကဿေဝ၊ တယောက်
 သော ရဟန်း၏သာ။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကိ။ ကတ္တု
 ကာမော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ တသ္မိံ ဧကပုဂ္ဂလေ၊ ထိတယောက်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အထံ၌။ အာဝိ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။
 “ဧတေန၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ သံဃမဇ္ဈေ ဝေ၊ ဌံသာ
 လျှင်။ အယံ မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ အထ ခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအာပတ်ကို ထင်စွာပြရာ၌။ ဝုတ္တလက္ခဏေန၊
 ဆိုအပ်သော လက္ခဏာဖြင့်။ “ပါရိသုဒ္ဓိံ အာယသ္မန္တော အာရောစေထာ”တိ
 အာဒိဝိဓာနေ၊ အာရောစေထ-အစရှိသော အစီအရင်သည်။ အသတိပိ၊
 မရှိသော်လည်း။ ဂဏုပေါသထေပိ၊ ဂဏဥပုသ်၌လည်း။ သာပတ္တိကော၊
 အာပတ်ရှိသည်။ ဟုတော၊ ၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကတ္တုကာမော၊
 ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ အနာရောစေတော၊ မကြားမူ၍။ တုဏှိဘူတောဝ၊ ဆိတ်
 ဆိတ်ဖြစ်၍သာ။ စေ ကရေတိ၊ အံ့။ သမ္မဇာနမုသာဝါဒါပတ္တိံ၊ သို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ-ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ကိ။ အာဝိကရဏတော၊ ထင်
 ရှားပြုတတ်သောကြောင့်။ တေ၊ ဤ သံဃမဇ္ဈေ ဝါ-အစရှိသောပါဌ်သည်။
 လက္ခဏဝစနံ ကိရ၊ လက္ခဏသဒ္ဓါ ဖြစ်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ တက္ကိကာ၊
 ထိပါဌ်အနက်ကို ကြံကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊
 ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “ဂဏမဇ္ဈေ ဝါ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊
 မဟောရာ၊ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ အဓိပ္ပာယော၊
 တည်း။ အာရောစနာဓိပ္ပာယဝသေန၊ ကြားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ နော တက္ကော၊ ငါတို့အကြံတည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ အာရော
 စေန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ သံဃဿ၊ အား။ အာရောစေမိ၊ အံ့။ ဣတိ
 အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ အာဝိ ကရောန္တော၊ ထင်ရှားပြုသောရဟန်းသည်။
 သံဃမဇ္ဈေ၊ ဌံ။ အာဝိ ကရေတိ နာမ၊ ထင်စွာပြုသည်မည်၏။ အတ္တနော၊ ဧ။
 ဥဘတောပဿေ၊ နံပါးနှစ်ဘက်၌။ နိဿိန္ဒာနံ၊ နေကုန်သော ရဟန်းတို့
 အား။ အာရောစေန္တော၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ ဂဏမဇ္ဈေ၊ ဂိုဏ်း
 အလယ်၌။ အာဝိ ကရေတိ နာမ၊ မည်၏။ သဘာဂဿ၊ တူသော
 သဘောရှိသော။ ဧကဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြား
 အံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ အာရောစေန္တော၊ သည်။ ဧကပုဂ္ဂလေ၊

၌။ အာရောစေတိ နာမ၊ မည်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝိဘတ္တပဒဿ၊ ဝေဖန်
 ပြီးသောပုဒ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဘဇနံ၊ သည်။ အတ္ထဝိသေသာဘာဝဒီပ
 နတ္ထံ၊ အနက်အထူး မရှိသည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။
 ၁၃၆-၇။ “န ဘိက္ခဝေ ဒေဝသိကံ။ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝတ္တာ၊ ၍။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထေ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိ
 တု”န္တိ ဣဒံ၊ ပါဠိကို။ အနုပေါသထေ ဝေ၊ ဥပုသ်နေမဟုတ်သည်၌သာ
 လျှင်။ တံ(၄၅၁) ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဥပေါသထေ ပန၊
 ၌ကား။ ဒေဝသိကမ္ပိ၊ နေ့တိုင်းလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။
 ဒီပေတိ၊ ။။ တဿှာ၊ ကြောင့်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ စာ
 တုဒ္ဓသိယံ၊ စတုဒ္ဓသိနေ၌။ ဥဒ္ဓိသိတာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ ပန္နရသိယံ၊ ပန္န
 ရသိနေ၌။ ဥဒ္ဓိသိ သု၊ ပြကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “သကိံ ပက္ခဿာ”
 တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ။။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိတို့တွင်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဦးစွာသော
 ပါဠိဖြင့်။ သာမဂ္ဂိဒီဝသော၊ သင်္ခါညီညွတ်သော နေ့သည်။ ဥပေါသထ
 ဒီဝသော ဝေ၊ ဥပုသ်နေသည်သာတည်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေ
 တိ၊ ။။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံသော ပါဠိဖြင့်။ အဠမိံ၊ အဠမိဥပုသ်
 ကို။ ပဋိက္ခိပိတာ၊ ပယ်၍။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း ဥပုသ်ပြုခြင်းကို။ ပဋိပက္ခေ
 ပဿ၊ ပယ်ခြင်း၏။ အတိပုသင်္ဂံ၊ အလွန်လျဉ်းပါးခြင်းကို။ နိဝါရေတိ၊
 မြစ်၏။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိန္နော၊ ကဲ့သော။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ပါဠိပဒ
 ဒီဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ၌။ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊
 အံ။ တသ္မိံ ဒီဝသေ၊ ထို သာမဂ္ဂိဖြစ်သော နေ့၌။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထံ၊
 ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဥဘယမ္ပိ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ နှစ်ပါးသော ဒုက္ကဋ္ဌ
 သို့လည်း။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောရဟန်းကို။ ဧကိဘူတေန၊ တပေါင်းတည်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးသော သံဃာသည်။ နိဝါရိတော၊ မြစ်
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထော၊
 ကို။ ဒေဝသိကော၊ နေ့တိုင်း။ န ကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ကာတဗ္ဗော၊ သည်။
 စေ ဟောတိ၊ အံ။ အဟောရတ္ထံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်။ ကာတဗ္ဗော၊ ။။ တသ္မိံ
 စ ပက္ခေ၊ ၌လည်း။ ပကတိဥပေါသထော၊ ကို။ အနုဒိဋ္ဌော၊ အပ်။
 ဥဒ္ဓိဋ္ဌော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထော၊ ကို။
 ကာတဗ္ဗော၊ ။။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ အနက်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။။
 အပဝါဒနယေန၊ အပဝါဒ နည်းဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ၊ ယူအပ်သော

ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။
 အနိဋ္ဌပုသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ န
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယ်၊ ကိံ။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သာမဂ္ဂိဒိဝသေ၊ ဤ။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထံ၊ ကိံ။ ကတော၊
 ဤ။ ပုန၊ တဖန်။ တသ္မိံ ပက္ခေ၊ ဤ။ ပကတိ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ သည်။
 သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပကတိ ဥပေါသထော၊ ကိံ။ န ကာတဗ္ဗော၊
 အပ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ။ အပဝါဒေါပိံ၊ မမြစ်အပ်သော်လည်း။
 အပဝါဒိတဗ္ဗဋ္ဌာနတော၊ မမြစ်အပ်သော အရာမှ။ အညတ္ထ၊ တပါးသော
 အရာ၌။ ဥဿဂ္ဂဝိဓာနံ၊ စွန့်အပ်သော အစီအရင်ကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။

ကိတ္တာဝတာ န ခေါ သာမဂ္ဂိတိ ဣတ္ထံ၊ ဤ။ အယံ၊ သည်ကား။
 အဓိပ္ပာယ်၊ တည်း။ -သော သာမဂ္ဂိ နာမ၊ ဤ သာမဂ္ဂိ မည်သည်ကား။
 သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ သန္နိပါတော၊ စည်းဝေး
 ခြင်းတည်း။ သဘာဂါ စ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ယတ္ထကော၊ အကြင်
 မျှလောက်ကုန်သော။ သဟဓမ္မိကာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္နိ၊
 ကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော သဟဓမ္မိက တို့သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာဝါသသဘာဂတာယ၊
 အာဝါသ သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဘာဂါ နာမ၊ မည်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသဘာဂ
 ဖြစ်ခြင်း နှစ်ပါးတို့တွင်။ သဟဓမ္မိကာနံ၊ တို့၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်
 ခြင်းသည်။ သာမဂ္ဂိ နာမ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ ပုထုဝိဘတ္တာနံ၊ အသီးအသီး ဝေဖန်ကုန်သော ရဟန်း
 တို့၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ကိံ။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာ
 ဝါသထ ဝသေန၊ နေရာကျောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သာမဂ္ဂိ နာမ၊ မည်
 သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကောဝါသသဘာဂါနံ၊ တကျောင်း တည်း
 သဘောတူဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ကိံ။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကိံ။
 ဂဟိတေ၊ သော်။ ကောဝါသေ၊ တကျောင်းတည်း၌။ သာမဂ္ဂိ၊ ။
 ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။ မာ နော အဂမာသိတိ ဣတ္ထံ၊
 ဤ။ အာဂတော၊ လာသည်။ မာ ဟောဟိ၊ မဖြစ်လင့်။

သန္နိပါတာနုဇာနနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ အပဝါဒေါတိ။ (ဆဋ္ဌ)

သီမာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၃၈။ ကောဝါသသဘာဂါနံ၊ ကောဝါသဖြင့် သဘောတူကုန်
 သော ရဟန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ရှိ။
 ကေသီမဂတာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုဇာနိတုကာမော၊ ခွင့်ပြု
 ခြင်းငှာ အလို့ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သိမံ
 သမ္မန္နိတု” န္တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ အာဝါသပရိစ္ဆေဒံ၊ အာဝါသ အပိုင်း
 အခြားကို။ ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ အထ ဘဝေယျ၊ အံ။ ယာဝတာ၊
 အကြင်မျှလောက်သော အရပ်ဖြင့်။ ကော သီမာ၊ တခုသော သိမ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သိမံ သမ္မန္နိတု” န္တိ၊ ရှိ။
 ဝဒေယျ၊ ၏။ တောဝတာ၊ ဤမျှသော အရပ်ဖြင့်။ ကောဝါသော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤပါဠိ၌။ အနုညာတ
 ဗဒ္ဒသီမာဝသေန၊ ခွင့်ပြုသောဗဒ္ဒသိမ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကောဝါသပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ ကောဝါသပရိစ္ဆေဒသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပစာရသီပာဝသေ
 နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကကံ ဇာနိ
 တဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပါဠိတောဝ၊ ဖြင့်သာ
 လျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယကာဟ၊ မူကား။ “တေန ခေါ ပန သမယေန
 (၄၅၂) အာယသ္မာ ဥပနန္ဓော သကျပုတ္တော ဧကော ဒွိသု အာဝါသေသု
 ဝသံ ဝသိ။ပ။ကောဓိပ္ပုယ” န္တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ အညထာ အညသို့
 အတ္ထေ၊ တပါးသောအနက် ဖြစ်လတ်သော်။ ဝသစ္ဆေဒေါ၊ ဝါပြတ်ခြင်း
 သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂေါ၊ မလိုအပ်သော
 အနက် လျှိုးပါးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ဟောတိ၊
 နည်း။ ကောဝါသဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သာမဂ္ဂိံ၊ သည်။ စေ
 ဟောတိ၊ အံ။ ဗဟုအာဝါသအနာဝါသေသု၊ များသော အာဝါသ၊ အနာ
 ဝါသတို့၌။ န သမ္ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တတော တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်
 ဖြစ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ။ “န ဘိက္ခဝေ
 တဒဟုပေါသထေ သဘိက္ခုကော အနာဝါသော ဂန္တဗ္ဗော” တိ အာဒိပါဠိ
 ဝိရာဇော၊ အစရှိသောပါဠိနှင့် ဆန့်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ သံသော၊ သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လျက်လျှင်။ အနာဝါသေ၊
 ကျောင်းမဟုတ်သည်၌။ ဥပေါသထဿ၊ ကို။ အကတ္တဗ္ဗတော၊ မပြုအပ်
 သောကြောင့်တည်း။ အနာဝါသေပိ၊ အာဝါသမဟုတ်ရာ၌လည်း။ သာမဂ္ဂိံ၊

၁။ ကောဝါသဂတာနံ (၂၄၄)

ကို။ စေ လဘတိ၊ ရအံ။ “တ္ထောဝတာ သာမဂ္ဂိ၊ ယာဝတာ ကောဝါ
သော”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဟော၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်
သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပုရိမနယော၊ ကို။ ပစ္စိမေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ၏။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
နာနာဝါသဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သာမဂ္ဂိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “တံ ကမ္မံ ကရောမာတိ၊ ရှိ။ ဝတော၊ ရှိ။ န အကံသ္မံ
တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တိဉ္စိကံသို့။ အနာဂတမ္ပိ၊ အနာဂတ် ကာလကိုလည်း။
အပေက္ခတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘ကရောမာ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။
န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သိမံ၊ သိမ်ကို။
အသောဓေတောပိ၊ မသုတ်သင်မှုရှိလည်း။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ကိတ္တေတံ၊
ကြားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဟေဋ္ဌိမ
ကောဋီယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်။ အစုဋ္ဌမရတနုဗ္ဗေဓော
ဟတ္ထိပ္ပမာဏော၊ အခွဲနှင့်တကွ ရှစ်တောင်ရှိသော ဆင်ပမာဏရှိ၏။ ဝါ၊
ခုနစ်တောင်ထွာရှိသော ဆင်အတိုင်းအရွယ်ရှိ၏။ သစေ ဧကော ဗဒ္ဒေါ
ဟောတိ၊ န ကာတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
တို့၌။ စတုန္နံ၊ လေးခုကုန်သော။ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနံ၊ တောင်ထွတ်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ ပိဋ္ဌိပါသာဏသဒိသော၊ ကျောက်ဖျာနှင့် တူသော။ ပါသာဏော၊
ကျောက်၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောဗဒ္ဓဘာဝေ၊ တစပ်
တည်း၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ပထဝိတော၊ မြေမှ။
ဉဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ တေသံ၊ ထို တောင်ထွတ်တို့၏။ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းသည်။
အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ပထဝိဂတသမ္ပန္နမတ္ထော၊ မြေ၌တည်
သည်ဖြစ်၍ စပ်ကာမျှ၌။ အဗ္ဗောဟာဂိုကံ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်ကို။
ကတော၊ ရှိ။ ကိတ္တေတံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တေနော၊ ထို
ကြောင့်လျှင်။ ‘ပိဋ္ဌိပါသာဏော အတိမဟန္တောပိ ပါသာဏသင်္ချမေဝ
ဂစ္ဆတိ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပထဝိတော၊ မှ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ တဿ၊
ထိုတောင်၏။ မဟန္တဘာဝေ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဂယုမာနေ၊ ယူသည်ရှိ
သော်။ ပဗ္ဗတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနု
ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “စိနိတော၊ စိရှိ။ ကတပံသုပုဉ္ဇေ၊ ပြုသောမြေ
ပုံ အစု၌။ တိဏဂုမ္မရက္ခာ၊ မြက်၊ ချို၊ သစ်ပင်တို့သည်။ စေ ဇာယန္တိ၊
အံ။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။
အာဟ၊ ၏။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပ
တိသတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပါသာဏောတိ၊ ကျောက်ဖျာဟူသည်ကား။ “သုခာမယပါသာဏောပိ၊ အင်္ဂတေဖြင့်ပြီးသော ကျောက်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဋ္ဌကာယ၊ အုတ်ကို။ ပဋိကိတ္တတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဒုတ္တိံ သပလဂုဠပိဏ္ဍပုမာဏော၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပိုလ် တင်လဲစိုင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကျောက်ကို။ တုလတာယ၊ နှိုင်း ချိန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ တုလဂဏနာယ၊ ချိန် အရေအတွက်ဖြင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သောပီတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ခါဏုကော ဝိယ၊ သစ်ငုတ် ကဲ့သို့။ ဥဋ္ဌိတပါသာဏော၊ ပေါက်သော ကျောက် တိုင်တည်း။

စတုပဉ္စရုက္ခနိမိတ္တမတ္တမ္ပိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဧကစေသု၊ အချို့ ပေတို့၌။ နိမိတ္တ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ တယော၊ သုံး ပင်တို့သည်။ သာရုက္ခာ၊ အနှစ်ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒေ၊ နှစ်ပင်တို့သည်။ အသာရုက္ခာ၊ တို့သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အသာရုက္ခာနံ၊ အနှစ်မရှိသော သစ်ပင်တို့၏။ ဗဟုတ္တံ၊ များ သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “သုသာနမ္ပိ၊ သုသာန်ကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤ နိမိတ်အရာ၌။ ဝနမေဝ၊ တောမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ သယံဇာတတ္တာ၊ အလိုလိုဖြစ်သောကြောင့် တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဧကစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ “စတုသု၊ သစ် လေးပင်တို့တွင်။ ဒေ၊ နှစ်ပင်တို့သည်။ အန္တောသာရာ၊ အတွင်း၌ အနှစ်ရှိ ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ အန္တောသာရာ၊ အတွင်း ၌ အနှစ်ရှိသော အပင်တို့သည်။ အဓိကာ ဝါ၊ လွန်ကုန်သည်မူလည်း ဖြစ် အံ့။ သမာ ဝါ၊ တူကုန်သည်မူလည်း ဖြစ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုသုပိ၊ များသော သစ်ပင်တို့တွင်လည်း။ ဒေ၊ နှစ်ပင်တို့သည်။ အန္တောသာရာ၊ အတွင်း၌ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်တို့သည်။ စေ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

(၄၅၃) ပရဘာဂေတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ဧတေဟိ၊ ထို ခရီးတို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဒ ဌာနတော၊ ဖွဲ့ရာအရပ်မှ။ ဝါ၊ စပ်ရာအရပ်မှ။ ဂတတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ ဒီသမဂ္ဂေပိ၊ ရှည်စွာသော ခရီး၌လည်း။ တထာ၊ တူ။ ဝဋ္ဋ တိ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂဟိတဌာနတော၊ ယူရာအရပ်မှ။ ဂတဌာနဿ၊ သွားရာ အရပ်၏။ အညတ္တာ၊ တပါးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အန္တဒ္ဓမာသန္တိ ဧတ္ထံ ဥ။ “အနုဗဒ္ဓေါ၊ အစဉ်စပ်အပ်သော။ အဒ္ဓမာသော၊
 လခဲ။ ဝါ၊ ကား။ အဒ္ဓမာသဿ၊ လခဲ၏။ အနု၊ အကြိမ်။” ဣတိ၊ သို့။
 လိခိတံ၊ ၏။ “အန္တရဝါသကော တေမိယတီ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 တတ္ထကပ္ပမာဏဥဒကေယေဝ၊ ထိုမျှလောက် ပမာဏရှိသော ရေ၌သာလျှင်။
 ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဂကဓိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမိယတီတိ
 ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။
 နဒိလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ၌။ ယသ္မိံ ဌာနေ၊
 ၌။ စတ္တာရော မာသော၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ အပ္ပံ ဝါ၊ နည်းသည်မှုလည်း ဖြစ်
 သော။ ဗဟံ ဝါ၊ များသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အဇ္ဈောတ္ထ-
 ရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ပဝတ္တတိ၊ စီး၏။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ အပေါဒကေပိ၊
 ရေနည်းရာ အရပ်၌လည်း။ ဌာတွာ၊ တည်၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပဝတ္တနဌာနေ နဒိနိမိတ္တ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 သေတုတော၊ တံတားမှ။ ပရတော၊ အပြင်၌။ တတ္ထကံ၊ ထို မျှလောက်သော။
 ဥဒကံ၊ သည်။ ယဒိ ပဝတ္တတိ၊ စီးအံ့။ နဒိ ဧဝ၊ မြစ်ပင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဇာတဿရာဒိသု၊ ဇာတဿရာအိုင်အစရှိသည်တို့၌။ ဌိတောဒကံ၊ တည်သော
 ရေကို။ ဇာတဿရာဒိပဒေသေန၊ ဇာတဿရာအိုင်အစရှိသော အရပ်နှင့်။ အနန္တ
 ရိကမ္ပိ၊ အခြားမရှိသော်လည်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။
 နဒိပါရသီမာယ၊ နဒိပါရသီမိ၌။ နိမိတ္တံ ဝိယ၊ နိမိတ်ကဲ့သို့တည်း။ သော
 ပဒေသော၊ ထိုဇာတဿရာအိုင်အရပ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလခြားသဖြင့်။
 ဂါမခေတ္တဘာဝံ၊ ဂါမခေတ်အဖြစ်သို့။ သစေ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်အံ့။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ အညံ၊ တပါးသော။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ သမ္ပန္နိတုံ၊ သမုတ်ခြင်းငှာ။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥက္ခေပိမန္တိ ဧတ္ထံ ဥ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ခပ်၍။ ဝါ၊ ထုတ်၍။ ဂဟေ
 တဗ္ဗကံ၊ ယူအပ်သော ရေကို။

အဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာနံ သီမာယ ဥပစာရံ ဌပေတွာတိ ဧတ္ထံ ဥ။ “အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌။ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာယ၊ သမုတ်အပ်သော။ သီမာယ၊ ၏။ သြကာသံ၊
 အရပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိ
 ပနာတိ ဧတ္ထံ ဥ။ “ကေဿ ဂါမဿ၊ တခုသောရွာ၏။ ဥပစံ၊ ထက်ဝက်ကို။
 အန္တောကတ္ထုကာမတာယ၊ အတွင်းပြုလိုသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
 သဗ္ဗေသံ၊ ဝပ်သိမ်းသော ရဟန်းဘို့၏။ အာဂမနေ၊ လာရာ၌။ ပယောဇနံ၊

သည်။ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ‘အန္တော
 နိမိတ္တဂတေဟိ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ထို စကားကိုလည်း။ သာမိစိ
 ဝသေန၊ အရိအသေ ပြုအပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တိ၊ ဧ။” ဣတိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနာဂမနမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “သီမာယ၊ သိမ်ကို။
 အဗဒ္ဒတ္တာ၊ မဖွဲ့သောကြောင့်လျှင်။ ဝဂ္ဂံ နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ “အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ဂါမခေတ္ထေ၊ ဤ။
 ဌတော၊ တည်၍။ နိမိတ္တကိတ္တနကာလေ စ၊ နိမိတ်ကိုကြားသောအခါ၌လည်း
 ကောင်း။ သမာနသံဝါသကသီမာယ၊ ကို။ သမ္ပန္နနကာလေ စ၊ သမုတ်သော
 အခါ၌လည်းကောင်း။ အာဂမနပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ။” ဣတိ ဝုတ္တိ၊
 ဧ။ ဘေရိသညံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “သမ္ပန္နနပရိယောသာနံ၊ သမုတ်သည်၏အဆုံး
 ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ သ္မိံ၊ ဝတော၊ ရှိ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ဤ။ တံ၊ ထို စည်ကို
 တီးခြင်းသည်။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ ဣမိနာ၊ ဤစကားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သုခကရဏတ္ထန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ မဟာဇနသန္တိပါတန ပရိဿမံ၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း
 တို့၏ စည်းဝေးရခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အပ္ပတ
 ရေဟိ၊ နည်းသော ရဟန်းတို့သည်။ သုခကရဏတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာ ပြုစီမံ
 သောငှာ။ ခဏ္ဍသီမာ၊ ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ မဟာသီမာ ဗန္ဓန
 ကာလေ၊ မဟာသိမ်ကို ဖွဲ့သောအခါ၌။ အန္တရာယော၊ သည်။ ယဒိ
 ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထကေနပိ၊ ထို မျှလောက်သော ခဏ္ဍသိမ်ဖြင့်လည်း။
 သုခဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်း
 ငှာ။ “ပဌမ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တတော သြရံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊
 နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃကမ္မဿ၊ ဧ။ ဝိသတိ
 ဝဂ္ဂကရဏိယပရမတ္တာ၊ နှစ်ကျိပ်အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုအပ်သောကံသည်
 သာ အလွန်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ဧ။ ကမ္မာရဟေန၊ ကမ္မာရဟ
 ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဝိသတိ ဘိက္ခု၊ နှစ်ကျိပ်တယောက်သော
 ရဟန်းတို့ကို။ စေ ဂဏှာတိ၊ ဆန့်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ တတ္ထကပ္ပမာဏံ၊
 ထိုမျှ အရပ်ပမာဏကို။ သုခနိသဇ္ဇဝသေန၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တမေဝ နိမိတ္တံ၊ ထိုနိမိတ်ကိုသာလျှင်။ အညေပိ၊
 တပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကိတ္တေတော၊ ကြား၍။ သဏေ ဗန္တန္တိ၊
 အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

(၄၅၄) “ဝေံ ဗဒ္ဒါသု ပန။ပ။သီမန္တရိကာ ဟိ ဂါမခေတ္တံ ဘဇတိ”တိ
 ဣဒံ၊ ကိ။ အာဝါသဝသေန၊ အာဝါသ၏အစွမ်းဖြင့်။ သာမဂ္ဂိပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ သီမာဝသေနော၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ သာမဂ္ဂိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊
 ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “နိမိတ္တုပဂပါသာဏေ ဌပေတောတိ”ဣဒံ၊ ကိ။ သဉ္ဇာရိမ
 နိမိတ္တဿ၊ ပြောင်း၍ရကောင်းသော နိမိတ်၏။ တပုရတော၊ ထို နိမိတ်
 ရှိသော ပမာဏအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤ ပုဒ်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။
 ဂဏ္ဍိပဒက္ကမော၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်အစဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ န သက္ခိဿန္တိတိ
 ဣတ္ထ၊ ဌ။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ သိမ်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊
 မှတ်၍။ “သမာနသံဝါသကမေဝ၊ ကိသာလျှင်။ သမ္မဟနိဿာမ၊ နုတ်ကုန်
 အံ။”ဣတိ၊ သို့။ ဝါယာမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ သမ္မဟနိတု
 နုတ်ခြင်းငှာ။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ ကမ္မဝါစာကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ “ကေ
 ရတနပုမာဏာ”တိ ဣဒံ၊ ကိ။ သုဝိညေယျန္တရာ၊ သိလ္လယ်ခြင်းအထူးရှိသည်။
 ဟောဟိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေဂုံလမတ္တမ္ပိ၊
 လက်တသစ်မျှသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ခဏ္ဍသမ
 တော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဝါ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။
 အာစိဏ္ဏံ၊ ဆရာတို့ အလေ့တည်း။ အာစိဏ္ဏကရဏေန၊ ဆရာတို့ အလေ့
 အကျက်ကို ပြုသဖြင့်။ ဝိဂတသမ္မောဟော၊ ကင်းသော တွေဝေခြင်းရှိသည်။
 ဝါ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ကုဋိဂေဟေတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ကုဋိသရေ၊ ကုဋိအိမ်၌။ ဘူမိသရေ၊ မြေအိမ်၌။
 ဥဒုက္ခလံဝါတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ဘူမိဥဒုက္ခလံ ဝိယ၊ မြေ၌ ဆုံငယ်ကဲ့သို့။ ခုဒ္ဒ
 ကာဝါဋ္ဌံ၊ ငယ်သော တွင်းကို။ ဝါ၊ တွင်းငယ်ကို။ “ပမုခေ”တိ ဣတ္ထ၊ ဌ။
 ဘူမိကုဋိံ၊ မြေကုဋိကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အရပ်သို့။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ န ဩတရတိ၊ နည်း။ ဘိတ္တိတော၊ နံရံမှ။ ဩရံ၊ အတွင်း၌။
 နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ကိတ္တိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာဩကာ
 သေန၊ အောက်အရပ်ဖြင့်။ န ဩတရတိ၊ မသက်။ ဥပရိ ကတေ၊ အထက်
 ၌ ပြုအပ်သော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဘိတ္တိ
 လဂ္ဂေတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ဘိတ္တိနိဿိတကေ၊ နံရံကို မှီကုန်သော။ ပါသာဏ

၁။ အသလ္လက္ခေတွာ (ဆဋ္ဌ)

ထမ္ဘေ၊ တို့ကို။ ဣမေ၊ ဤ တိုင်တို့ကို။ ဘိတ္တိလဂ္ဂါပိ၊ နံရံကို မှီကုန်
 သော်လည်း။ “ကောဗဒ္ဓေါ”တိ၊ တစပ်တည်း စပ်ကုန်၏ဟူ၍။ န ဝုစ္ဆန္တိ၊
 မဆိုအပ်ကုန်။ သဗ္ဗော ပါသာဒေါ သီမဋ္ဌော ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 ကောဗဒ္ဓေါ ဝါ၊ တစပ်တည်း စပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
 မာ ဝါ ဟောတု၊ မစပ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ သီမဋ္ဌော၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ၏ (သမ္ပန္နံ)။ တာလမူလကပဗ္ဗတော နာမ၊ မည်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်။ တနုကော၊ ငယ်၏။ အာကာသပဗ္ဗာရန္တိ၊ ကား။ အပရိက္ခေပ
 ပဗ္ဗာရံ၊ အရံမရှိသော လိုက်ကို။ သုသိရပါသာဏော နာမ၊ အခေါင်း
 ရှိသော ကျောက်မည်သည်။ လေဏံ၊ လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တော
 လေဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပဗ္ဗတဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ လေဏံ၊ လိုက်။
 ဒ္ဓါရံ ပန၊ တံခါးကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပရတော၊ ဤ။ “ဩရတော”
 တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
 သီမတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ လေဏေန၊ လိုက်ဖြင့်။ ဩတရတိ၊ သက်၏။
 ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

မဟာသီမံ သောဓေတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သီမဋ္ဌံ၊ သိမ်ဉ်တည်သော သစ်ပင်
 စသည်သည်။ ဒုရဂတမ္ပိ၊ အဝေးသို့ သွားသော်လည်း။ သီမဂတံ၊ သိမ်ဉ်တည်
 သည်ဖြစ်၍။ သီမသမ္ပန္နံ၊ သိမ်နှင့်စပ်သည်သာလျှင်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ဝဋ္ဋုရက္ခစသည်ကို။ အနာမသိ
 တော၊ မသုံးသပ်မူ၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 တံ၊ ထို ဝဋ္ဋုရက္ခ အစရှိသည်ကို။ အနာမသိတော၊ ၍။ ဌာတဗ္ဗံ၊ သည်။
 ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “တန္တိသိတကံ၊
 ကိုသိမ်ကို မှီသော သစ်ပင်ကို။ အပနေတော၊ ၍။ ကမ္ပံ၊ ကံကို။ ကာတံ၊
 ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ဤလည်း။
 “သီမံ သောဓေတော ကာတဗ္ဗ”န္တိ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 မဟာထေရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ “သောဓေတဗ္ဗ” မိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “မဟာသီမံ သော ဓေတော
 ဝါ ကမ္ပံ ကာတဗ္ဗ”န္တိ စ၊ ၍လည်း။ ပါဋ္ဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဝုတ္တ
 နယေနော”တိ စ၊ ၍လည်း။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝက္ခတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သာဓာရဏပါဋ္ဌောဝ၊ ဆက်ဆံသော ပါဋ္ဌသည်သာလျှင်။ သုန္ဒရော၊
 ကောင်း၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိမနယောပီတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ခဏ္ဍ
 သီမာယ၊ ခဏ္ဍသိမ်မှ၊ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ကက်၍။ မဟာသီမာယ၊ မဟာသိမ်သို့။

ဩနတေပိ၊ ညွတ်ရာ၌လည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥက္ခိပါပေတော၊
 ကြွစေ၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အန္တော၊ သိမ်၏
 အတွင်း၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ရုက္ခဿ၊
 သစ်ပင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပထဝိဂတံ၊ မြေ၌တည်သော။ မူလံ၊
 အမြစ်သည်။ ခဏှ သီမာဝ၊ ခဏှသိမ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗ္ဗော
 ဟာရိကံဝ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရော
 တိသည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “မဇ္ဈေ၊ အလယ်ကို။ ဆိန္ဓေ ပန၊ ဖြတ်သည်
 ရှိသော်ကား။ မဟာသီမာယ၊ ၌။ ဌိတမူလံ၊ တည်သောအမြစ်သည်။ မဟာ
 သီမ မေဝ၊ မဟာသိမ်သို့သာလျှင်။ ဘဇတိ၊ ဆည်း၏။ ဝါ၊ ဝင်၏။ ခဏှ
 သီမာယ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ မူလံ၊ သည်။ ခဏှသီမမေဝ၊ သို့သာလျှင်။
 ဘဇတိ၊ ၏။ တဒါယတ္တပထဝိရသဒိဟိ၊ ထို အမြစ်နှင့်စပ်သော မြေအရသာ
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ချီးမြှင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။”
 ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သီမာယ၊ မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဥဌိတ
 ရုက္ခေ၊ ပေါက်သောသစ်ပင်၌။ နိသီဒိတော၊ ၍။ ကမ္ပံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။
 (၄၅၅) ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ သီမာယ၊ ၌။ ကတဂေဟေ ဝိယ၊ ပြုအပ်
 သော ကျောင်း၌ကဲ့သို့။” ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ “ဗန္ဓနကာလေ၊ ၌။
 ဌိတရုက္ခေ၊ ၌။ နိသီဒိတော၊ ၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဥပရိ သီမာယ၊
 သိမ်၏ အထက်၌။ အဂမနတော၊ မရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ကာရဏံ၊
 ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဗန္ဓနကာလေ၊ ၌။ ပုန၊ တဖန်။
 အာရောဟဏံ နာမ၊ ပေါက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗန္ဓိတကာလေ ဧဝ၊
 ၌သာလျှင်။ အာရဟတိ၊ ပေါက်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ။ ဥဌိတရုက္ခော ပန၊ ပေါက်သော သစ်ပင်ကား။ တပုဋ္ဌိဗဒ္ဓတ္တာ၊ ထို
 သိမ်နှင့် စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သီမသင်္ချေမေဝ၊ သိမ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သို့လျှင်။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဧဝံ ဤကဲ့သို့။ ပုပ္ဖေ၊ ရှေး၌။ ဥဌိတရုက္ခောပိ၊
 ပေါက်သော သစ်ပင်သည်လည်း။ သီမသင်္ချေ သို့။ ဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ယံ ကိပ္ပိပံ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တိဏာဒိပိ၊
 မြက်စသည်ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိဟိ၊ ၏။ မဟာထေရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ တိဏံ၊
 ကို။ သော ဓေတောဝ၊ သုတ်သင်၍သာ။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၄၀။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဇ္ဈတော၊ အလယ်မှ။ ကောဏံ၊ အထောင့်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကောဏတော ကောဏ”န္တိ၊
 ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အာပတ္တိဉ္စ၊ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊

မူကား။ အစိတ္တကတ္တာ၊ အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သိ။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါရာယတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဇ္ဈောတ္ထရတိ၊ လွမ်းမိုး၏။
 သာ၊ ထိုလှေသည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်သို့သော လှေနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ
 တဗ္ဗတော၊ ဤသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ “ယာ သဗ္ဗန္တိမေန။ပ။ဝဟတိ”
 တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသုံးယောက်နိုင်သော လှေအောက်။
 ဟေဋ္ဌိမာ၊ ယုတ်သောလှေသည်။ နာဝါသချံ၊ လှေဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။
 န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ကတော၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဒုတိယပါရာဇိကေ၊
 ဤ။ နာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာဓိကာရေ၊ နာဝဋ္ဌဘဏ္ဍာအရာ၌။ တဿာပိ၊ ထို ဓုဝနာဝါ
 ကိုလည်း။ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မဇ္ဈိမပုရိသဿ၊ ၏။ ဘာရပုမာ
 ဏေန၊ ဝန်ပမာဏဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီ
 နမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ နဒီပါရသိမာသမ္ဘဝတော၊ နဒီပါရသိမ် ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်။ တာသံ၊ ထို ဘိက္ခုနီမတို့၏။ “ကော ဝါ နဒီပါရံ ဂစ္ဆေယျာ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တဒေါသပရိဟရဏတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အပြစ်ကို ပယ်
 ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သိ။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယတ္တာပိ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့၌လည်း။ ဓုဝ-သဒ္ဓေါ၊
 ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥပေါသထန္တရာယပရိဟရဏတ္တံ၊
 ဥပုသ်အန္တရာယ်ကို ဝယ်ခြင်းငှာ။ ဥပေါသထဒိဝသော၊ ကို။ နိယမတောဝ၊
 အမြဲအားဖြင့်လျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ ဓုဝနာဝါ-ဟူသောပုဒ်၌
 လည်း။ နာဝါ နာမ၊ နာဝါမည်သည်။ ပမာဏယုတ္တာ၊ ပမာဏနှင့် ယှဉ်
 သော။ သဗ္ဗသာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံနှင့် ဆက်ဆံသော။ ထမ္ဘနာဝါ၊ သစ်
 တိုင်လှေကို။ ဝါ၊ သစ်တုံးဖြင့် ပြုသောလှေကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ကုလ္လနာဝါ၊
 ဖွဲ့သော ဖောင်လှေကို။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်။ ဣတိ နော တက္ကောတိ အာစရိ
 ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ရုက္ခံ၊ ကို။ သိန္နိတော၊ ဖြတ်၍။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဂါမခေတ္တံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။
 သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 တို့ကို။ ဟတ္ထပါသဂတေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌ တည်သည်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ သမ္ပန္နိ
 တဗ္ဗာ၊ ၏။ နာနာဝါမခေတ္တံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ အနာဂမနမ္ပိ၊
 မလာခြင်းသည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဘယတိရေ နိမိတ္တကိတ္တနမတ္တေန၊
 နှစ်ဖက်သောဘမ်း၌ နိပိတ်တို့ကို ကြားကာယတည်းဖြင့်။ ဒီပကော၊ ကျန်း

ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ အပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဒီပကော၊ ဌ။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနေဝ၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။
 “နဒိယာ၊ မြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ နိသိန္ဒာဘိက္ခ၊ သည်။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကော
 ပေတိ၊ ၏။ ဥပရိယေဝ၊ အထက်၌သာလျှင်။ နဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

သိမာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပေါသထာဂါရာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၄၁။ “ယံ သံဃော အာကခံတိ ဝိဟာရံ ဝါ။ပ။ ဂုဟံ ဝါ”တိ
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပထဝိယံယေဝ၊ မြေ၌သာ
 လျှင်။ သိမာ၊ သည်။ န မဟုတ်။ ဝိဟာရာဒိနံ၊ ဝိဟာရအစရှိသည်တို့၏။
 ဥပရိပိ၊ အထက်၌လည်း။ သိမာ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဥပေါသထကမ္ပပဓာနတ္တာ၊ ဥပုသ်ကံလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသောကြောင့်တည်း။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ သိမာ၊ သည်။ တပုဓာနာ၊ ထိုဥပုသ်ကံလျှင်
 ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တဒဓိကာရာနုညာတတ္တာ
 စ၊ ထိုသို့ဥပုသ်အရာ၌ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပုတိယံ၊
 သိမ်သမုတ်ရာ၌။ “သမာနသံဝါသာ”တိ၊ ဟူသော။ (၄၅၆) တောဝတာ၊
 ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။ ဝိသံ၊ အသီး။ ဧကူ
 ပေါသထာ”တိ ဝစနတော စ၊ ဧကူပေါသထ စသည် ဟောတော်မူသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။
 သေသကမ္မာနိ၊ ကြွင်းသော ကံတို့သည်။ သမာနသံဝါသာ နာမ၊ မည်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိဒိတံ၊ ၏။ “ဧကံ သမ္ပဟနိတွာ”တိ
 ပါဠိပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၁၄၂။ ကတောဝဿာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ကေသိမာယ၊ တသိမိတည်း၌။
 သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သော ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊
 ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ နာနာသိမာယံ၊ အထူးထူးသော
 သိမ်၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ သဝနံ၊ နာခြင်းသည်။
 ပမာဏံ၊ တည်း။ ကေသိမာယပိ၊ တသိမ်တည်း၌လည်း။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။
 မုဋ္ဌိတွာ၊ လွှတ်၍။ ဌိတာနံ၊ တို့၏။ သဝနပေဝ၊ သည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။

ဣတိ သို့။ အနိဋ္ဌံ၊ မပြီးသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤ။ သမ္မတာယ ဝါ အသမ္မတာယ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပေါသထာဂါရာသမ္မုတိယာ၊ ဥပုသ်အိမ်သမုတ်ရာ၌။ သီမာသမ္မုတိယာ၊ သိမ်ကို သမုတ်ရာ၌။ န၊ မဟုတ်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အဓိကာရတော စ၊ အရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရတော၊ မှ။ ဆန္ဒဒါနပညတ္တိတော စ၊ ဆန္ဒဒါနကို ပညတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဒါနပညတ္တိတော စ၊ ပညတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်းတို့တွင်။ ပုရိမံ ကာရဏံ၊ ရှေးအကြောင်းသည်။ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ အနိဋ္ဌံ၊ မလို့အပ်သော အရာကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်အကြောင်းသည်။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော။ အနိဋ္ဌံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပေါသထမုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပေါသထဋ္ဌာနံ၊ ဥပုသ်ပြုရာအရပ်ကို။ “ဥပေါသထမုခဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပေါသထာဂါရဋ္ဌာနဿ၊ ဥပုသ်အိမ်ပြုရာအရပ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ယာနိ ကာနိစိ နိမိတ္တာနိ ကိတ္တေတံ ဝဋ္ဋတိတိ ဣဒံ၊ ဤ အဆုံးအဖြတ်သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “ပဌမံ နိမိတ္တာ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ နိမိတ္တေ ကိတ္တေတာ”တိ၊ ဤ။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ ပန၊ ထို ပဌမံ ဝုတ္တတ္တာဆိုသောအကြောင်းသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဟံ သစ္စံ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဒေသနာယ၊ တရားဟောတော်မူခြင်း၌။ အာလသိယံ၊ ပျင်းရိသည်၏ အဖြစ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ သီမာသမ္မဟနနကာလေ၊ သိမ်ကိုနှုတ်သော ကာလ၌။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္မဟနိ တ္တာဝ၊ နုတ်သောကြောင့်လျှင်။ သီမာသမ္မဟနနံ၊ သိမ်ကို နုတ်ခြင်းသည်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အဗဒ္ဓါယ၊ အဗဒ္ဓဖြစ်သော၊ သီမာယ၊ ဤ။ ဥပေါသထာဂါရာသမ္မုတိသိဒ္ဓိတော၊ ဥပေါသထာဂါရကို သမုတ်ခြင်း၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ သို့။ နော တက္ကောတိ၊ ဤ။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဥပေါသထမုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပေါသထာဂါရဿ၊ ဥပုသ်အိမ်၏။ မုခံ၊ အဦးတည်း။ ဣတိ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပေါသထမုခဿ၊ ဥပုသ်အိမ် အဦး၏။ နိမိတ္တကိတ္တနာ၊ ကို။ သီမာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧကေ

နာပိ၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်လည်း။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပါသာဒေါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်သည်မူလည်း။ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေ။ မဏ္ဍပါဒိသု ဝါ၊ တို့တွင်မူလည်း။ အညတရော၊ တပါးပါး
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကမ္မဝါစာယ ပန၊ ဖြင့်ကား။ ‘ဥပေါသထ
 မုခ’မိစ္စေဝ၊ ရှိလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပေါရာဏ
 ကော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ အာဝါသော နာမ၊ မည်သည်။ မူလာဝါသော၊
 နေရင်းကျောင်းတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ဝဒတိ သဋ္ဌ
 မတ္တာ ဣတိ အတ္ထော၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်း
 တည်း။

ဥပေါသထာဂါရာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဝိပ္ပဝါသသိမာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၄၃-၄။ မနမ္ပိ ဝူဠောတိ ဝါ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ မနမ္ပိ ဝူဠောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မနံ၊ စဉ်းငယ်။ ဝူဠော၊
 မျောသည်။ အမ္ပိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဌပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမူ
 ပစာရဉ္ဇာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တရသရသင်္ခါတံ၊ အန္တရသရဟု ဆိုအပ်သော။ ဂါမဉ္ဇ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ဂါမူပစာရဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ ဧကဓိ၊
 တို့သည်။ “ပရိက္ခိတ္တံ ဂါမံ၊ အရံရိသော ရှာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ‘ဂါမ’န္တိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံမရိသော ရှာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ‘ဂါမူ
 ပစာရ’န္တိ၊ ရှိ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ပန၊ ထို ဧကဓိဆရာတို့ စကား
 သည်ကား။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဝေ
 သနရစ္ဆာဒယော၊ အိမ်၊ ခရီးအဆံ့စသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဂါမ”န္တိ
 စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနာနိ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်တို့ကို။
 သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဂါမူပစာရ”န္တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဧတ္ထ
 ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ အနေကဓာ၊ များသော အပြားအားဖြင့်။ ပဌန္တိ၊
 ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့သော စကားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။
 (၄၅၇) ပါဠိဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဋ္ဌ၊
 ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတ္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 ဖြင့်။ သမေန္တိ၊ ညီကုန်၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။
 ဘိက္ခုနံ ပုရိမကမ္မဝါစာ န ဝဋ္ဌတိတိ ဣဒံ၊ သည်။ ဂါမဂါမူပစာရော

ရွာ၊ ရွာ၏ ဥပစာရတို့ကို။ အန္တောကတော၊ အတွင်းပြု၍။ သမာနသံဝါသက
သီမာယ၊ သိမ်ကို။ သမ္မတယ၊ သမုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
အဝိပ္ပဝါသသီမာသမ္မုတိယံ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို သမုတ်ရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။
ယတ္ထ ပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အရည်ယေဝ၊
တောကိုသာလျှင်။ သမ္မတံ၊ သမုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမုတ်ရာ၌။ ကထံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သနည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တတ္ထ၊ ထို ကမ္မဝါစာ၌။ “ဌပေတော ဂါမဉ္ဇ ဂါမ္မပစာရဉ္စာ”တိ ဝစနံ၊
သည်။ န သာတ္ထကံ၊ မရှိရာ၊ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပရိဟာ
ရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။-တေ၊ ဤ စောဒကစကားသည်။ ဧဝံ-သစ္စံ၊
မှန်ပေ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မှုကား။ အနုဿာဝနဟာနိပ္ပသင်္ဂတော၊ ကမ္မ
ဝါစာယုတ်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်။ တံ ဝစနံ၊ ထို ဌပေတော
ဂါမဉ္ဇ ဂါမ္မပစာရဉ္စာ-ဟူသော စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမိနာဝ အဓိပ္ပာယေန၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်
ဖြင့်သာလျှင်။ “ပုရိမကမ္မဝါစာ န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။
သိယာ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ကား။ ကေသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၎င်း။ ကမ္မဝါစာဒွယာ
ဘာဝတော၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ခု၏ မရှိသောကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “န ဟိ တေ အညမညဿ ကမ္မေ ဂဏပူရကာ
ဟောန္တိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
နာနာသံဝါသက သံသာနမ္ပိ၊ နာနာသံဝါသက သင်္ဘာတို့၏လည်း။ အယမေဝ
ဝိမိ၊ ဤ အစီအရင်သည်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ဝဒေယျ၊ အံ။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဋိဂ္ဂဟသန္နိမိနံ၊
ပဋိဂ္ဂဟသန္နိမိတို့ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဩမသနာဒိ ပစ္စယာ၊ ဩမသန အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။
အဝိသေသတော စ၊ အထူးမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ
မတ္တာပေက္ခတယ စ၊ ကံငြိမ်းခြင်းမျှကို ငဲ့သောကြောင့် လည်းကောင်း။
န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုနီ သံဃဿ၊ အား။
န ကမ္မဝါစံ ဝဂ္ဂံ ကရောန္တိတိ၊ ကား။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကောပေန္တိ၊
စေကုန်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္တာတိ၊ ကား။
“ဌပေတော ဂါမ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဂါမံ၊ ကို။ ဌပေတော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊
သို့။ သမ္မန္တော၊ ၎င်း။ “ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အဝိပ္ပဝါသသီမာ၊ သည်။

၁။ ဤဝါကျ ဆဋ္ဌ၌ မပါ။

ဂါမဉ္ဇ၊ လည်းကောင်း။ ဂါမူပစာရဉ္ဇ၊ လည်းကောင်း။ ယဒိ န ဩတ
 ရတိ၊ မသက်သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂါမေ
 ဌံ။ သီမာဗန္ဓနကာလေ၊ သိမ်ကို ဖွဲ့သောအခါ၌။ အဝိပ္ပဝါသသိမ်၊ အဝိပ္ပဝါသ
 သိမ်ကို။ သမ္ပန္နန္တိ၊ သမုတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ့။ အာစိဏ္ဏကပ္ပေန၊ ဆရာတို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်။
 သမ္ပန္နန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို အာစိဏ္ဏကပ္ပမှ။ အညံ၊ တပါးသော။
 ကိဉ္ဇိ အတ္ထံ၊ တစုံတခုသောအကျိုးကို။ အပေက္ခိတုာ၊ ငဲ့၍။ န သမ္ပန္နန္တိ၊
 မသမုတ်ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အတ္ထတော၊
 အားဖြင့်။ သာ၊ ထို အဝိပ္ပဝါသသိမ်သည်။ ဗဒ္ဒါပိ၊ ဖွဲ့သော်လည်း။
 အဗဒ္ဒါ ဝေ၊ အဖွဲ့ မမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ အန္တရာဂါမေ၊ ရွာအတွင်း၌။ ဗဒ္ဒါ၊ သော။ သမာနသံဝါသသိ
 မာ၊ သိမ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂါမသချံ၊ ဂါမဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။
 န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 သောပိ သီမာသချံမေ ဂစ္ဆတိတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အဝိပ္ပဝါသသိမာသချံ၊ အဝိပ္ပ
 ဝါသသိမ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ဣတ္ထ၊ ဤ အဝိပ္ပဝါသသိမ်သမုတ်ရာ၌။ ဣဒံ ပန၊ ဤသို့သော အကြောင်း
 ကို။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။-ဂါမံ၊ ကို။ အန္တောကတုာ၊ ၍။ ဗဒ္ဒါယ၊ သော။
 သီမာယ၊ ၌။ ပုန၊ တဖန်။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပုတိယံ၊ ၌။ အရညပဒေသေ၊
 တောအရပ်၌။ ဌတုာ၊ ၍။ အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြု
 ရာသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှုကား။ ဂါမေ၊ ရှာ၌။ ဌတုာ၊ ၍။
 အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊
 ၏။ ဂါမေ၊ ၌။ ဌတုာ၊ ၍။ ကတာယပိ၊ ပြုအပ်သော်လည်း။ ကပ္ပိယဘူမိယာ၊
 ၌။ ဖရတိ၊ နှံ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟိသိမေ၊ သိမ်အပ၌။ ဌိတသမ္ပတ
 ဒေဝါသာနုလောမတ္ထံ၊ တည်၍သမုတ်အပ်သော အပြစ်အားလျော်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အကပ္ပိယဘူမိယံ၊ ၌။ ဌတုာ၊ ၍။ န ကာတဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သည်
 လျှင်။ နော တက္ကော၊ ငါတို့အကြံတည်း။ သမ္ပဟနနေပိ၊ နုတ်ရာ၌လည်း။
 သေဝ နယော၊ ရှိ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ခဏ္ဍ
 သီမာယံ ဌတုာ အဝိပ္ပဝါသသိမာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ မဟာသီမာ၊ သည်။
 အဝိပ္ပဝါသသိမာ ကိရာ၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ် ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၄၆။ “ယဿာယသုတော ခမတိ ဧတိကာ သီမာယ သမာနသံဝါ
 သာယ ကျေပေါသထာယ သမုတ္တိတော၊ သော တုဏှာယာ”တိ၊ ၍။ အန္တက

ပေါတ္ထကေ စ၊ အန္ဓကအဋ္ဌကထာ ပေဉ်လည်းကောင်း။ ကေသုစိ၊ အချို့
 ကုန်သော။ သီဟဋ္ဌပေါတ္ထကေသု စ၊ တိုဉ်လည်းကောင်း။ ပါဠိတော
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ကေသုစိ၊ အချို့သော ပါဠိတိုဉ်။ သမုက္ခါတော
 တေဿာ သိမာယာတိ၊ ရှိ။ ပဌမံ၊ စွာ။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသုစိ၊ တိုဉ်။
 “တေဿာ သိမာယ သမုက္ခါတော”တိ စ၊ ရှိလည်း။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။

အဝိပွဝါသသိမာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂါမသိမာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၅၀) ၁၄၇။ သာ စာတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတော၊ ပိုင်းခြား၍။
 သာ ဒိန္နဂါမသိမာ စ၊ ထိုသို့ ပေးအပ်သော ဂါမသိမာသည်လည်းကောင်း။
 ဣတရာ စ၊ တပါးသော ရွာတို့သည်လည်းကောင်း။ သာ၊ ထို ပိုင်းခြား
 ၍ ပေးသောရွာသည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။
 “ပကတိဂါမာ”တိအာဒိ၊ ဂါမအစရှိသည်တည်း။ ဗဒ္ဒသိမာသဒိသာယေဝ
 ဟောန္တိတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ သာ စ၊ ထို ပိုင်းခြား၍ပေးသော ရွာသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတရာ စ၊ ပကတိရွာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ
 အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ တသ္မာယေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “တိစိဝရဝိပွဝါသ
 ပရိဟာရံ န လဘတိ”တိ၊ ရှိ။ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစအဆုံးရှိသော ပုဒ်ကို။
 ကတံ၊ ၎င်း။ တံ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
 ရွာတို့၏လည်း။ ဂါမတ္တာ၊ ဂါမဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဟောန္တိ၊ န လဘန္တိ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဗဟု
 ဝစနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ၎င်း။ “သာ စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ဣတရာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။ “မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘိန္နိတော၊ ဖြတ်၍။ ဒိန္နဂါမသိမာပေး
 အပ်သော ဂါမသိမာသည်လည်းကောင်း။ ပကတိဂါမာဒယော၊ ပကတိဂါမ
 အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိန္နာ၊ မပြားကုန်။”ဣတိ စ၊ လည်း။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဘိက္ခု ဝသတိ”တိ၊ ရှိ။ ပါဠိတော သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ “ဝသန္တိ”
 တိ စ၊ ရှိလည်း။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ “အထသ ဌိတောကာသတော” တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဧကဝစနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ယုတ္တံ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗာ
 ဘိက္ခဝေ နဒိ အသိမာတိ ပါဠိယာ၊ ဖြင့်။ ကတရံ သိမံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊

နည်း။ ဗဒ္ဒသိမံ၊ ဗဒ္ဒသိမံကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကော
ဒသဝိပတ္တိသိမညတရပ္ပသင်္ဂတော၊ တဆယံတပါးကုန်သော ဝိပတ္တိသိမံတို့တွင်
တပါးတပါးဖြစ်၏ဟု လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ အာစရိယာ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ သိမာယ၊ကို။ဗဒ္ဒါယ၊ ဖွဲ့အပ်ပြီးသော်။
ဝါ-ဗဒ္ဒါယ၊ ဖွဲ့အပ်ပြီးသော။ သိမာယ၊ ဤ။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ နဒိအာဒယော၊
မြစ်အစရှိသည်တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဋိက္ခေပေါတိ၊ ပယ်ပြီး
ဟူ၍။ ပသင်္ဂေါ၊ လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
အဗဒ္ဒသိမမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ ဂါ
မော၊ သည်။ ဂါမသိမာ ယထာ၊ ဂါမသိမံ မည်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။
သပ္ပာ၊ သော။ နဒိ၊ သည်။ အသိမာ၊ ဗဒ္ဒသိမံမမည်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။
တဿ တဿ ဘိက္ခုနော၊ထိုထိုသို့သော ရဟန်း၏။ ဥဒကုက္ခေပသိမာတိ၊ ၍။
သိမာနာနတ္တံ၊ သိမံအထူးကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သည်။ နော တက္ကော
တိ၊၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ယံ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ သမန္တာ
ဥဒကုက္ခေပေါတိ ပန တ္ထော၊ ပါဌ်၌။ ဧကိဿာ နဒိယာ၊ တခုသော မြစ်၌။
စတုဝဂ္ဂါဒိနံ၊ စတုဝဂ် အစရှိကုန်သော။ သံဃာနံ၊ တို့၏။ ဝိသံ၊ အသီး။
စတုဝဂ္ဂကရဏီယာဒိ ကမ္မကရဏကာလေ၊ လေးယောက် အစရှိသော သံဃာ
သည်ပြုအပ်သော ကံအစရှိသော အလုံးစုံသောကံကို ပြုသောကာလ၌။ သိမာ
ပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္တံ၊ သိမံအပိုင်းအခြားကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တိစိဝရေန၊ နှင့်။
ဝိပွဝါသဝိပွဝါသပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္တမ္ပံ၊ ကင်းရာသော အပိုင်းအခြား၊ မကင်း
ရာသော အပိုင်းအခြားကို ပြုခြင်းငှာလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူကား။ သတ္တဗန္တရသိမာယ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒဒဿနံ ဝိယ၊ အပိုင်း
အခြားကို ပြသကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒကုက္ခေပပရိစ္ဆေဒါဘာဝေပိ၊ ရေကျခြင်းအပိုင်း
အခြား မရှိသော်လည်း။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်အတွင်း၌။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတံ၊
ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

အယံ ပန၊ ဤ ဆိုလှတ္တံ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။-ဟတ္ထံ၊
ထို အဝိပွဝါသအရာ၌။ နာဝါဂတော၊ လှေဖြင့် သွားသည်။ စေ ဟောတိ၊
အံ့။ နာဝါယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။ တိစိဝရာ
ဝိပွဝါသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သတ္တဂတော၊ လှည်းဖြင့် သွားသည်။
စေ ဟောတိ။ အံ့။ သတ္ထော၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
သော သတ္ထော၊ထိုလှည်းသည်။ စေ အတိရေကစာတုမာသနိဝိဇ္ဇော၊ အကယ်

၍ မိုးလေးလထက် အလွန်နေအံ့။ ဂါမေ ဌံ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ တိ
 စိဝရာဝိပွဝါသော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ တတ္ထာပိ၊ ထို စကားတို့
 ဌံလည်း။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။-သတ္ထော၊ သည်။
 ဥဒကုက္ခေပဿ၊ ရေကျရာ အရပ်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသည်။ သစေ
 ဟောတိ၊ အံ။ ဥဒကုက္ခေပသိမာ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္ထောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။
 ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 သစေ ပနေတ္ထ ဗဟူ ဘိက္ခုတိအာဒိမိ၊ ဌံ။ ဧကံ၊ အချို့သော ရဟန်း
 တို့သည်။ အဓိဋ္ဌာနပေါသထံ၊ ကိ။ ဧကံ၊ တို့သည်။ ဂဏုပေါသထံ၊ ကိ။
 ဧကံ၊ တို့သည်။ သံသုပေါသထံ၊ ကိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုကာမတာယ၊
 ဆိုလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဗဟူ သံသာ”တိ၊ ၍။ အဝတော၊ မူ၍။
 “ဘိက္ခု”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဥိနကံ ပန န ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သိမာ
 သမ္ပေဒသမ္ဘဝတော၊ သိမ်နှစ်ခုတို့၏ ရောယှက်ရာသောကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎်။ (သိမာဘေဒသမ္ဘဝတောဟု အချို့
 ပါဠိရှိသည်၊ ပါဠိပျက် မှတ်ရာ၏) ဌပေန္တေဟိ၊ ထားကုန်သော ရဟန်း
 တို့သည်။ ဥိနကံ၊ ယုတ်သော သိမန္တရိက်ကို။ န ဌပေတဗ္ဗံ၊ မထားရာ။
 “အဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ မထားခြင်းငှာလည်း။ န ဝဇ္ဇတိ ဧဝံ၊ မအပ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎်။

(ဝဇ္ဇတိ-ဟု န-ပဋိသေဓ မရှိမူ ယုတ္တိမရနိုင်။) အဋ္ဌကထာ၌-
 ဥဒကုက္ခေပေါ သိမန္တရိကတ္တာယ ဌပေတဗ္ဗော၊ ကကော အဓိကံ
 ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ ဥိနကံ ပန န ဝဇ္ဇတိ-

ဆိုသောကြောင့် အဓိကံ ဌပေတဗ္ဗံ-ဟု ပါဠိမှန် ဖြစ်သည်ထင်
 သည်၊ ဆင်ခြင်ပါ။)

ဂစ္ဆန္တိယာ ပနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “ဥဒကုက္ခေပံ၊ ကိ။ န အတိက္ကမိတွာ၊
 မလွန်မူ၍။ ပရိဝတ္တမာနာယ၊ လည်သော လှေ၌။ ကာတံ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၎်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ အညိဿာ သိမာယ ဥတ္တိတိအာဒိ၊ ကိ။ သိမတော၊
 သိမ်ကြောင့်။ ကမ္မဝိပတ္တိဘယာ၊ ကံပျက်အပ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။
 (၄၅၉) ဝုတ္တံ ကိံ၊ ဆိုအပ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပရိသ
 ကော၊ ကြောင့်။ ကမ္မဝိပတ္တိဘယာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ ကိံ၊ လော။ ဣတိ

ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧကကမ္မဿ၊ တခုသောက်၏။ နာနာ သိမာယ၊ ခွံ။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်။ သိမတော၊ ကြောင့်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧကကမ္မဿ၊ ၏။ နာနာသိမဋ္ဌသံသေန၊ အသီးအသီးသော သိမ်ဋ္ဌနေ သော သံဃာသည်။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပရိသတော၊ ကြောင့်။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန် ၏။ “သဝနံ ဟာပေတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တဒေါသပ္ပသင်္ဂတော၊ ဆိုအပ်သော အပြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ လျှင်။ နော တက္ကော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဧကိဿာ၊ တခုသော။ သိမာယ၊ ခွံ။ ဧကံ ကမ္မံ၊ ကို။ အနိဋ္ဌပေန္တော၊ မပြီးစေမူ၍။ ဟာပေတိ၊ ၏။ ဣတိ အာစရိ ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ဗဟိနဒိတီရေ ဇာတရုက္ခဿ အန္တောနဒိယံ ပဝိဋ္ဌသာခါယ ဝါတိ ဧတ္ထ စ၊ ခွံလည်းကောင်း။ နဒိတီရေ ခါဏုကံ ကောဇ္ဇေတွာတိ ဧတ္ထ စ၊ ခွံလည်း ကောင်း။ သစေ ပနာ သေတု ဝါ သေတုပါဒါ ဝါ ဗဟိတီရေ ပတိဋ္ဌိ တာတိ ဧတ္ထ စ၊ ခွံလည်းကောင်း။ သိမာသောဓနံ နာမ၊ မည်သည်။ ဂါမသိမဋ္ဌေ၊ ဂါမသိမ်ဋ္ဌတည်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဟတ္ထပါသာနယနံ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင်ခြင်းတည်း။ ခန္ဓသိမာယ၊ ခွံ။ ဥဋ္ဌိတရုက္ခတော၊ ပေါက် သောသစ်ပင်မှ။ ဝိယောဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ တီရဋ္ဌေ၊ ကမ်းနား၌ တည်သော။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ ဗဒ္ဓနာဝါယ၊ ဖွဲ့သောလှေ၏။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ အာဓာရော၊ တည်ရာ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ “ဥဘတောဘာဂေန၊ နှစ်ပါးသော အဖို့ဖြင့်။ ဂါမသိမံ၊ ကို။ ဖုသိတွာ၊ ထိ၍။ ဌိတသေတု၊ တည်သော တံတားကို။ ခဏ္ဍသိမာမဟာသိမာယော၊ တို့ကို။ ဖုသိတွာ၊ ထိ၍။ ဌိတရုက္ခေန၊ တည်သောသစ်ပင်ဖြင့်။ ဥပမေတဗ္ဗော၊ နှိုင်းချိန်အပ်၏။” ဣတိ စ၊ လျှင်။ လိခိတံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ခွံ။ ပုရိမနယော၊ ခွံ။ တာဝ၊ စွာ။ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။—တာဒိသေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ငှာနေ၊ ခွံ။ ကတကမ္မံ၊ သည်။ နဒိယံ၊ ခွံ။ ကတသချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ကိံ၊ လော။ ဥဒဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဂါမသိမာယံ၊ ခွံ။ ကတ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ကိံ၊ လော။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဥဘယတ္ထ၊ ရွာနှစ် ပါး၌။ ကတသချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ ကိဉ္ဇု၊ အဘယ်အကျိုး ပြီးရာအံ့နည်း။ တံ ကတကမ္မံ၊ သည်။ နဒိယံ၊ ခွံ။ ကတသချံ၊ သို့။ စေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဥဒကုက္ခေပ

သီမာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတရာ၊ တပါးသော သိမ်ကို။ န
သောဓေတဗ္ဗာ၊ မသုတ်သင်အပ်။ အထ ယဒိ၊ ရှိ။ ဂါမသီမာယံ၊ ဤ။ ကတ
သချုံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ဥဒကုက္ခေပသီမာ၊ ကို။ န သောဓေတဗ္ဗာ၊ အပ်။
ဥဘယတ္ထ၊ ဤ။ ကတသချုံ၊ သို့။ ယဒိ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ဒွိသု သီမာသု၊ တို့၌။
ဧကကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပုသင်္ဂေါ၊ သည်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ရောက်သောကြောင့်။ “အညိဿာ သီမာ
ယ၊ တပါးသော သိမ်၌။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်သည်။ အညိဿာ သီမာယ၊ ဤ။
အနုဿာဝနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဣဒဉ္စ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော အရာ
သည်လည်းကောင်း။ “ခဏ္ဍသီမာမဟာသီမဋ္ဌာနံ၊ ခဏ္ဍသိမ်၊ မဟာသိမ်တို့၌
တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ကာယသာမဂ္ဂိယာ၊ ဖြင့်။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊
ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဣဒဉ္စ အနိဋ္ဌံ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သော အရာသည်လည်း
ကောင်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပရိဟာ
ရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ -ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်ကြင်သို့ ဆိုအပ်သော။ ကမ္ပံ၊ သည်။
ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော မြစ်၊ ရွာတို့၌။ ကတသချုံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
ယထာဝုတ္တံ၊ သော။ အနိဋ္ဌံ၊ မလိုအပ်သော အနက်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
ကဿာ၊ မူကား။ “ဥတ္တိအနုဿာဝနာနံ၊ တို့၏။ ဧကေကသီမာယံ၊ တခုတခုသော
သိမ်၌။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ ကာရကဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဧကေက
သီမာယံ၊ တသိမ်တသိမ်၌သာ။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇ
တိ၊ မရောက်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘယတ္ထာပိ၊ တို့၌လည်း။ ငှာတုံ၊ ငှာ။
သက္ကုဏေယျတယ ပန၊ ကြောင့်ကား။ တံ၊ ထို အကြောင်းသည်။ အကာ
ရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတ
သီမဋ္ဌာနေ၊ ကပ်သော သိမ်အရပ်၌။ ကတတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်တည်း။
ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အစလကာရဏံ၊ မလှုပ်ရှားသော အကြောင်း
တည်း။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ ဧကိဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂတာသု၊ ကပ်ကုန်သော။
ဝါ၊ ရောက်ကုန်သော။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နဒီဂါမသီမာသု၊ နဒီသိမ်၊
ဂါမသိမ်တို့၌။ ကမ္ပံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သတ္တဗ္ဗန္တရသီမာယံ၊ ဤ။ နဒီ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။
သမုဒ္ဒေါ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဇာတဿရော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
စေ ဟောတိ၊ အံ။ တေသု၊ ထို မြစ်၊ ဇာတဿရအိုင်၊ သမုဒ္ဒရာတို့၌။ ဌိတ
ဘိက္ခု၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တဗ္ဗန္တရသီမာယံ၊ ဤ။ ဌိတသချုံ၊
သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ တတ္ထံ၊ ထို နဒီ-အစရှိသည်တို့၌။ နဒီအာဒိ
လက္ခဏံ၊ မြစ်အစရှိသော လက္ခဏာသို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သော။ ဒီပကော

ဝါ၊ ကျွန်းသည်လည်းကောင်း။ ပါသာဏော ဝါ၊ ကျောက်သည်လည်း
 ကောင်း။ ရုက္ခော ဝါ၊ သစ်ပင်သည်လည်းကောင်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ။
 သတ္တဗန္ဓရသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုအရပ်သည်။ မနုဿေဟိ၊
 လူတို့သည်။ ဝဠုနုဠာနံ၊ သုံးဆောင်ရာ အရပ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ တံ၊
 သည်။ ဂါမခေတ္တသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ ကတရဂါမခေတ္တံ၊ နည်း။
 ယတော၊ မှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သဉ္ဇရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ တံ ဂါမ
 ခေတ္တံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ စေ သဉ္ဇ
 ရန္တိ၊ အကယ်၍ သွားကုန်အံ့။ ဝိသုဂါမခေတ္တသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။
 ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

(၄၆၀) ပစ္ဆိမနယေ၊ ပစ္ဆိမနည်း၌။ သာ၊ ထိုမြစ်သည်။ နဒီလက္ခဏ
 ဌာနံ၊ မြစ်လက္ခဏာအရာကို။ အဖုသိတွာ၊ မထိမူ၍။ သစေ ဌိတာ၊ အကယ်
 ၍ တည်အံ့။ ဂါမသီမာသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုကံပြုရာ၌။
 ဧကော၊ တခုသော။ ဂါမော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ တံ၊ ထိုရွာကို။
 သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ဒွိသု တီရေသု၊ ကမ်းနား နှစ်ဘက်တို့၌။ ဒွေ၊
 နှစ်ရွာတို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒွေပိ ဂါမေ၊ နှစ်ရွာတို့ကိုလည်း။
 သောဓေတွာ၊ ၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတပ္ပံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ဧဝံ၊ သို့။
 ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကံသည်။ ဥဘယတြ၊ နှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌။ ကတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
 နဒီသု၊ မြစ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဇာတဿရေသု စ၊ ဇာတဿရအိုင်တို့၌
 လည်းကောင်း။ ဧကမ္မပသိဒ္ဓိ၊ တခုသောကံ၏ ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ဧ။ အယံ ပန နယော၊ ဤနည်းကိုကား။ ခန္ဓသိမာမဟာသိမာနမ္ပိ၊ တို့၌
 လည်း။ လဗ္ဘတေဝ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ သာ တု၊ ထိုမြစ်သည်ကား။
 နဒီလက္ခဏဌာနံ၊ နဒီလက္ခဏာအရာသို့။ ဖုသိတွာ၊ ၍။ သစေ ဌိတော၊
 အံ။ ဥဒကုက္ခေပသိမာပိ၊ ကိုလည်း။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ ဧ။

(ဂါထာနက်များ) သီမာနမေဝ၊ သိမ်တို့၏သာလျှင်။ ဧကတ္တံ၊
 တခုတည်း၏ အဖြစ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ဝေဟာသဌံ၊
 ကောင်းကင်၌ တည်သည်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဂတော၊ သွား
 သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဧကမ္မဿ၊ ကံ၏။ သီမတော၊
 သိမ်ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အဖြစ်ကို။ အာဒိသေ၊ ညွှန်း
 ရာ၏။

၁။ သေတု (ဆဋ္ဌ)   ၂။ သေတု (ဆဋ္ဌ)

ကေသီမံ ဝါ၊ တသိမ်၌ တည်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ဒွိသီမံ
 ဝါ၊ ဖြစ်သော။ တိသီမံ ဝါ၊ သော။ စတုသီမကံ ဝါ၊ လေး
 သိမ်၌ တည်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ကေကမ္ပံ၊ သည်။ သိယာ၊
 ၏။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ပရိသတော၊ ပရိသတ်ကြောင့်။ ကောပေါ၊
 သည်။ သိယာ၊ ၏။

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိသေသော၊ တည်း။-နဒိယံ၊
 မြစ်၌။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဥဒကုက္ခေပတော၊ ရေကျရာ
 အရပ်မှ။ ဗဟံ၊ အပ၌။ ရုက္ခာဒိသမ္ပန္နော၊ သစ်ပင်အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်ခြင်း
 သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော
 သူတို့၏။ နဒိယံ၊ မြစ်၌။ သမ္ပန္နရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဥဒကုက္ခေပတော၊ မှ။
 ဗဟံ၊ အပ၌၊ ဌိတဘိက္ခု၊ တည်သော ရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏ
 မဟုတ်။ တတော၊ ထိုအောက်။ ဩရံ၊ ယုတ်မှုကား။ ပမာဏံ၊ တည်း။
 ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ၌။ သမ္ပန္နရုက္ခဿ၊ ဆက်စပ်သော သစ်ပင်၏။ ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ၌။
 ဌိတဘိက္ခု၊ သည်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေ
 နေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “သီမံ သောဓေတွာ ကမ္ပံ ကာတဗ္ဗ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 “သစေ ပန၊ ကား။ သေတု ဝါ သေတုပါဒါ ဝါ ဗဟံတီရေ ပတိဌိတာ
 ကမ္ပံ ကာတံ န ဝန္တတိ” တိ ဝစနမ္ပံ၊ န ဝန္တတိ-ဟူသော စကားသည်လည်း။
 ပါရောဟာဒိသု ဝိယ၊ မြစ်ပျဉ်းစသည်တို့၌ကဲ့သို့။ သကလသီမာဝိသောဓန
 မေဝ၊ အလုံးစုံသောသိမ်ကို သုတ်သင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-
 အတ္ထံ၊ ကို။ သာဓေတံ၊ ပြီးစေ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းအပ်၏။ အတိဝုဌိကာလေ
 ပနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတိဝုဌိ နာမ၊ အတိဝုဌိ မည်သည်။ ယထာ၊ အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ စာတုမာသိကာယ၊ မိုးလေးလတိုင်အောင်။ ဥဒကံ၊
 သည်။ တိဌတိ၊ တည်၏။ တကာ၊ ဖြင့်။ အတိဝုဌိ နာမ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ စတုမာသံ၊ လေးလသည်။ အတိဝုဌိယေဝ၊ အလွန်မိုးရွာသည်သာ
 လျှင်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဩဗေန၊
 ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဩတ္ထဇ္ဇောကာသော၊ မိုးရေနှံ့၍ တည်ရာအရပ်သည်။ နဒီ
 ဝေ၊ မြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ ဧကိဿာပိ၊ တကြိမ်
 သော မိုး၏လည်း။ အတိဝုဌိယာ၊ အလွန်ရွာသဖြင့်။ ဩဗော၊ သည်။ စတု
 မာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ တိဌတိ ဝါ၊ တည်မူလည်းတည်အံ။ သန္တတိ ဝါ၊
 စီးမူလည်းစီးအံ။ ဗဟံတီရေ၊ အပကမ်းနား၌။ ပတိဌိတဩဗေန၊ တည်သော
 ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဩတ္ထဇ္ဇောကာသော၊ နှံ့သော မိုးရေတည်း ဖြစ်သော။
 သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်သည်လည်း။ နဒီ ဝေ၊ မြစ်မည်သည်သာ

တည်း။ နဒိံ သြတ္တရိတွာ သန္ဓနဋ္ဌာနတော ပဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တမေဝ
 ဝါ နဒိံ၊ ထိမြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ ဝါ၊ တပါးသောမြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ အပုဗ္ဗံ ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သော မြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဒေသံ၊ အရပ်
 ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဝတ္ထဝသေန၊ ဖြစ်ရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နဒိ
 လက္ခဏပုတ္တံ၊ မြစ်၏လက္ခဏာသို့ရောက်သော အရပ်ကို။ သြတရိတွာ၊ သက်၍။
 သန္ဓနဋ္ဌာနတော၊ စီးရာ အရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဂါမနိဂမသိမံ
 သြတ္တရိတွာတိ ဣဒံကို။ စတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ပဝတ္ထိံ၊ စီးသောရေကို။
 သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အဂမနပထေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တဒဟုထိနေဌံ။ ဂတ
 ပစ္စာဂတံ၊ သွားခြင်းပြန်ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျကေ၊
 မစွမ်းနိုင်သော အရပ်၌။” ဣတံ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ အန္ဓကဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 နဒိယမ္ပိ၊ ဌံလည်း။ တံဒေါသပုသင်္ဂတော၊ ထိုသို့အပြစ်ရောက်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါး
 သောကြောင့်တည်း။ တိပုသကာဒိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အာဒိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ကမ
 လုပ္ပလာဒိနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ (၄၆၁) ဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော အိုင်သည်လည်း။ အဇာတဿရော၊ ဇာတဿ
 ရအိုင် မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမသိမာသချံမေဝ ဂစ္ဆတိတိ ဧတ္ထ၊
 ဌံ။ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကတံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို သူတို့၏။
 ဂါမသိမာသချံ ဝါ၊ ဂါမသိမဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ သမန္တ
 တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တီရဋ္ဌဂါမေဟိ၊ ကမ်းနား၌ တည်သော ရွာတို့သည်။
 စေ ကတံ၊ အံ။ သံဗုဂါမသချံ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ရွာဟု ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ဂါမခေတ္တေဟိ၊ ဂါမ
 ခေတ်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ အသမ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ မစပ်ရာ အရပ်ကို။ စေ
 ကတံ၊ အံ။ ဝိသုဂါမသိမာသချံ ဝါ၊ ဝိသုဂါမသိမဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဟည်း။

၁၄၈။ သံသဋ္ဌဝိဋ္ဌပါတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အာသန္နတ္တံ၊ နီးသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တေန၊ ထို သံသဋ္ဌဝိဋ္ဌပါ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။
 ပဒေသသမ္ပိန္နနာ၊ တစ်ပုံဖြင့် စပ်ခြင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သမ္ပေ
 ဒေါတိ၊ ၍။ ဒီပေတိ၊ ၏။ သော ပန ဝစုန္တော သိမာသင်္ဂရံ ကရော
 တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဗဒ္ဒသိမဋ္ဌာနပုဝေသနဝသေန၊ ဖြင့်။ “ကေဒေသ ဗဒ္ဒ

၁။ သြတ္တရိတွာ (ဆဋ္ဌ)

သီမာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထုဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ သင်္ကရဒေါသော၊ ရောယှက်သော အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ န ဘိက္ခဝေ သီမာယ သီမာ သမ္ဘိန္ဒိတဗ္ဗာတိ တွေ၊ ဤ။ “ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ဖွဲ့အပ်သော သိမ်နှင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗန္ဓိတဗ္ဗသီမာ၊ ကို။ န သမ္ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ မစပ်အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အဓိပ္ပာယ်၊ ကို။ သံဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ သမ္မတသီမာယံ၊ သမုတ် သော သိမ်၌။ အဇ္ဈောတ္ထရဏေန၊ သဖြင့်။ သမ္ဘေဒါဘာဝတော၊ ရောယှက်ခြင်း စပ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ သွာဓိပ္ပေါယော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဗန္ဓိတဗ္ဗသီမာယ၊ ဖွဲ့အပ် သော သိမ်နှင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗဒ္ဒသီမာ၊ ကို။ န သမ္ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ဟိ၊ စွာ။ သကလံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဧကဒေသတော ဝါ၊ တစိပ် မှလည်းကောင်း။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အန္တောကရဏေန၊ သဖြင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ၎င်း။ သီမန္တရိကေ၊ သီမန္တရိက်၌။ အကိတ္တေဟာ၊ မကြားမှု၍။ သမ္မန္တနတော၊ သမုတ်သောကြောင့်။ သမ္ဘိန္ဒိတိ နာမ၊ စပ် သည်မည်၏။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏။ ဗဒ္ဒသီမံ၊ ကို။ သကလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကဒေသတော ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တောကရဏေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္ထရတိ နာမ၊ လွမ်းမိုးသည်မည်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ “သီမံ သမ္မန္တန္တေန သီမန္တရိကံ ဌပေတော”တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၎င်း။ တဿ၊ ထို ပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး စွာ။ ဗဒ္ဒသီမာယ၊ ဗဒ္ဒသိမ်၏။ သီမန္တရိကံ၊ ကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဗန္ဓိတဗ္ဗသီမာယ၊ ၎င်း။ နိမိတ္တဘူတံ၊ နိမိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ သီမံ၊ ကို။ သမ္မန္တံ၊ သမုတ်စိမ့်သောငှာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒွေပံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာ ဝိပတ္တိယော၊ ဤ ပျက်စီး ခြင်းတို့သည်။ ဘိက္ခုဘိက္ခုနိသီမာနံ၊ တို့အား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န သမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သော ပန ဝဗ္ဗန္တော သီမာသင်္ကရံ ကရေတိဟိ တွေ၊ ဤ။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ သီမာသင်္ကရမေဝ၊ သိမ်၏ရောယှက်ခြင်းကို သာလျှင်။ ကရေတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ၊ ထိုရောယှက်သောသိမ်၌။ ကတကမ္မာနံ၊ တို့သည်။ န ကုပ္ပန္တိ၊ မပျက်ကုန်။ ဣတိ ဧကစံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သာခါပါရောဟာနံ၊ သစ်ခက် ဖြစ်ပျဉ်းတို့ကို။ ဆေဒနသီမာသောနောနံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ သိမ်ကို သုတ်သင်ခြင်း တို့ကို။ ဝတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ပိစာရေက္ခာ၊ ပိစစ် ဆင်ခြင်၍။ ဝဗ္ဗကုလေ၊

ဆရာအပေါင်းတို့ကို။ ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊
ယူအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော အရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတရံ၊ ယူအပ်သည်နှင့်
မစပ်သော အရာကို။ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။

ဂါမသိမာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပေါသထဘေဒါဒိကထာဝဏ္ဏနာ

“ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထာ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
သာမဂ္ဂိဥပေါသထဿ၊ ဥပုသ်ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထဿ၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗကိစ္စေ၊ ၌။ “အဇ္ဈ
ပေါသထော သာမဂ္ဂိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကမ္မဝါစာယ၊ ၌။ ပယောဂေါ၊
ပြယုဂ်ကို။ န စ ဒဿိတော၊ မပြုအပ်။ ပါဠိနယတော၊ ပါဠိနည်းဖြင့်။
အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓသိတဗ္ဗက္ကမော၊ ပြုအပ်သော အစဉ်ကို။
ဒဿိတော၊ ၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ
သာနံ၊ ပါတိမောက်ဥဒ္ဓေသတို့၏။ ဥဒ္ဓေသက္ကမော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။
ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တယော ဝါ ဒ္ဓေ ဝါ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓိသန္တိ၊ အဓမ္မေန
သမဂ္ဂံ နာမ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၄၆၂) သံသယ၊ ၎င်း။ ဝဂ္ဂကထာယ၊
ဝဂ္ဂကထာဖြင့်။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ သာမဂ္ဂိဝုတ္တာနတော၊ သာမဂ္ဂိကို ပိုင်း
ခြားခြင်း မှတ်ခြင်းကြောင့်။ သာမဂ္ဂိ နာမ၊ သာမဂ္ဂိမည်သည်။ ကာမံ ဟောတိ၊
အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝဂ္ဂပဋိပက္ခ
ဘာဝေန၊ ဝဂ်၏ ပဋိပက္ခ အဖြစ်ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ နာမ၊ မည်သည်ကို။
ကတံ၊ ၎င်း။ သမဂ္ဂပဋိပက္ခဘာဝေန၊ သာမဂ္ဂိ၏ ပဋိပက္ခအဖြစ်ဖြင့်လည်း။
ဝဂ္ဂံ နာမ၊ ဝဂ်မည်သည်ကို။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ကား။ အာဝေဏိက
တော၊ အသီးဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဂဏကမ္မာဒိသမ္ဘပတော စ၊ ဂဏကံ
အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿ စ၊ ထို ကံ၏
လည်း။ သမဂ္ဂဝဂ္ဂဘာဝသမ္ဘဝတော စ၊ သာမဂ္ဂအဖြစ်၊ ဝဂ္ဂအဖြစ်တို့၏ ဖြစ်
သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣဟိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၎င်း။ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါရိသုဒ္ဓိကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ဓမ္မိကံ၊
တရားနှင့် လျော်၏။ သံသယေဝ၊ ၎င်းသာလျှင်။ ဆန္ဒာဂမနံ၊ ဆန္ဒ၏ လား
ခြင်းတည်း။ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏။ ဆန္ဒာဂမနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဂ္ဂံ နာမ၊ ဝဂ်မည်သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ “ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သုကတံ၊

ကောင်းစွာပြုခြင်းမည်၏။ အာပတ္တိံ ပန၊ သို့ကား။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ပုန၊ တဒန်။ ကာကံ၊ ငှာ။ န လဘန္တိ၊ ကုန်။”ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 “ပဉ္စသု၊ ငါးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်
 သော ရဟန်း၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ စတုဟိ၊ လေး
 ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိသိတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။”ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်
 ၏။ ဆန္ဒဟာရကေ၊ ဆန္ဒကိုဆောင်တတ်သော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ တေန၊ ထို ဆန္ဒတောင်း
 သော ရဟန်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံဗော၊ သည်။ ပဟောတိ၊ လောက်
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆန္ဒော၊ သည်။ သံဗပုတ္တော၊ သံဗာသို့ ရောက်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဥပေါသထဘောဒါဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာဝဏ္ဏနာ

၁၅၀။ မာတိကာဋကထာယံ၊ ဌံ။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဗော
 ။ပ။ အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ၊ တတ္ထာယသ္မန္တေ ပုစ္ဆာမိ။ပ။
 တသ္မာ တုက္ခိ။ ပေမေတံ ဓာရယာမိတိ၊ ၍။ ဝတွာ၊ သိ၍။ ‘ဥဒ္ဓိဋ္ဌ
 ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါန’န္တိ အာဒိနာ နယေန အဝသေသေ သုကေန
 သာဝိတေ ဥဒ္ဓိဋ္ဌော ဟောတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတာ၊ ကြောင့်။ “ဝေမေတံ
 ဓာရယာမိတံ သုတာ ခေါ ပနာယသ္မန္တေဟိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “ဓာရယာမိ”တိ၊
 ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ “ဥဒ္ဓိဋ္ဌ ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါန”န္တိ ဝစနံ၊ နိဒါနံ-ဟူသော
 ဣစ္စကားကို။ သံခိတ္တံ၊ ချိုးအပ်၏။ ဣတိ ဂဟေတပ္ပံ၊ ၏။ တေနဝ၊
 ထို့ကြောင့်လျှင်။ ခုဒ္ဒကပေယျာလဝသေန၊ ခုဒ္ဒကပေယျာလ၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ လိခိတံ၊ ၏။ ဝေံ၊ ဤကဲ့သို့။ မာတိကာဋကထာယမ္ပိ၊ ဌံလည်း။
 “အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ၊ တတ္ထာယသ္မန္တေ”တိ ဧတ္ထာပိ၊
 ဌံလည်း။ “ဥဒ္ဓိဋ္ဌ ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါန”န္တိ ဝစနံ၊ နိဒါနံ-ဟူသော
 စကားကို။ သံခိတ္တံ၊ ချိုးအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတပ္ပံ၊ ၏။ ဣတိ
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကမိ၊ ကိုသည်။ “အဝိဂဒမာနေဟိ ဂိက္ခိတပ္ပ”န္တိ၊
 ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နိဒါနုဒ္ဒေသော။ သည်။ နိဋ္ဌိတော နာမ၊ ပြီးသည်
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဝိကရောက္ခော၊ အာပတ်ကို
 ထင်စွာမပြုသောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။”ဣတိ ဝဒန္တိ၊

ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ နည်း။ “နိဒါနံ ဥဒ္ဓိသိတာ”တံ၊ ဤ။ နိဋ္ဌာနဝစနေန၊ အပြီးအုပ်သော စကားဖြင့်။ နိဒါနဿ၊ ၏။ နိဋ္ဌိတဘာဝေါ၊ ကို။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ နိဒါနာဝသာနေ စ၊ ခွဲလည်း။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ “သရဘညံ နာမ၊ သရဘညမည်သည်ကား။ သရေန၊ ဖြင့်။ ဘဏနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

(ဤကား ပါဠိရှိအနက်တည်း။ “သုတ္တဿ တဒတ္တဿ ဝါ ပဒေန ဘဏနံ သရဘညံ နာမ”-ဟူသော တေရသကဏ် ဋီကာကို ထောက်လျှင် သုတ္တဘဏနံ-ရှိရာ၏။ ဆင်ခြင်ရာ၏။)

သဇ္ဈာယံ အဓိဋ္ဌဟိတာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “အာ ပုစ္ဆာမိတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တမတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကထေတံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ ဝနုတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ “လာဘာဒိနာ၊ လာဘ်အစရှိသည်ဖြင့်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အထာပိ ဝါရေတိ၊ အကယ်၍ မြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသို့ မြစ်ခြင်း သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေဝေ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကထေန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၏။ ယဒိ ဝိစ္ဆန္တတိ၊ အကယ်၍ပိုင်းခြားအံ့။ ပုန၊ တဖန်။ အာပုစ္ဆိတပ္ပံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓမ္မကမ္မပဋိက္ခောသနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၆၃) ၁၅၄။ တေသံ အနုပဒ္ဒဝတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သံဃော၊ သည်။ သံဃဿ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ အညောပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်သော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော သူတို့အား။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဓမ္မကမ္မပဋိက္ခောသနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကအဇ္ဈေသနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၅၅။ “ထေရာဓိကံ ပါတိမောက္ခ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတှာပိ၊ ရှိလည်း။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ “ယော တတ္ထ ဗျတ္တော ပဋိ ဗလော၊ တဿာဓေယျ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ဘန္တေ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ ထေရဿာပိ၊ သတင်းကြီးအားလည်း။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထိ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ “ဂစ္ဆာဝုသော သံခိတ္တေန ဝါ ဝိတ္တာရေန ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အန္တရာယေ၊ သည်။ အသတိပိ၊ သော်လည်း။ ထာမံ ပမာဏံ၊ အစွမ်းသာ ပမာဏဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထိ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကအဇ္ဈေသနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒိသံဂမိကာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၆၃။ “သစဿ သဒ္ဓိံ စရာ ဘိက္ခုဥပဋ္ဌာကာ အတ္ထိ”တိ၊ ရှိ။ ပါ ငှော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ “ဥတုဝသေတိ ပဒေ၊ ပုဒ်ဉ္စ။ ဥတုသံဝစ္ဆရေ၊ ဥတုနုဗ်ဉ္စ။ ဟေမန္တဂိမေသု၊ တိဉ္စ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။

ဒိသံဂမိကာဒိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါရိသုဒ္ဓိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၆၄။ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒမ္ပိတိ၊ ရှိ။ “သာပတ္တိကော၊ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း သည်။ ထေရာနံ၊ တို့အား။ ဒေတိ၊ အံ။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ သည်။ လိခိတံ၊ ဧ။ ကာရဏံ၊ သည်။ ကံ နု ခေါ။ အဘယ်နည်း။ သမ္ပဇာနမုသာဝါ ဒေန၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အကိရိယသမုဋ္ဌာနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “ပါရိသုဒ္ဓိံ ဓမ္ပိ”တိ ဧတ္ထ ပန၊ ဉ္စကား။ ကိရိယာ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်သည်။ ပညာယတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ဧ။ သုဋ္ဌု၊ စွဲ။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ တေ အာစရိယာ နာမ၊ ထို ဆရာတို့ မည်သည်ကား။ မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒမ္ပိ-ဟူသော ပုဒ်ဉ္စ။ “ဒမ္ပိ”တိ ဝစနံ၊ ကိ။ အတ္တနော၊

၏။ ဥပေါသထကမ္မနိဗ္ဗတ္တိနိမိတ္တံ၊ ဥပုသ်ကံ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဟရာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အာရောစေဟိ”တိ စ၊ အာရောစေဟိ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟာရကဿ၊ ဆောင်တတ်သော ရဟန်း၏။ အနာရော စနပစ္စယာ၊ မကြားခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌမောစနတ္တံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမှ လွတ်စိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆန္ဒဒါနေပိ၊ ခွဲလည်း။ ဧဝေဝ နယော၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ခွဲ။ “ဒမ္ပ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ စိတ္တ သာမဂ္ဂိဒီပနဝစနံ၊ စိတ်၏ညီညွတ်ခြင်းကို ပြသောစကားတည်း။ သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ လျင်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ဖွင့်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပဌမံ၊ ဆန္ဒံ ဒမ္ပ-ဟူသော ပဌမပုဒ်ကို။ သမဂ္ဂဘာဝံ၊ သမဂ္ဂအဖြစ်ကို။ ဒုတိယံ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရ-ဟူသော ဒုတိကပုဒ်ကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဝိဓာတဗ္ဗဘာဝံ၊ စီရင်အပ်သော အဖြစ်ကို။ တတိယံ၊ ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိ- ဟူသော တတိယ ပုဒ်ကို။ ဆန္ဒဟာရကဿ၊ ဆန္ဒကို ဆောင်သော ရဟန်း၏။ ဒုက္ကဋ္ဌ မောစနတ္တံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမှ လွတ်စိမ့်သောငှာ။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဘယတ္တာပိ၊ ဆန္ဒ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ နှစ်ပါးစုံလည်း။ “သံဃပုတ္တော ပက္ကမတိ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဃော၊ သည်။ သမဂ္ဂေ ဝေ၊ ညီညွတ်သော်သာ။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဒါနံ၊ ဆန္ဒကိုပေးခြင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးခြင်းသည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ အသမဂ္ဂေ၊ မညီညွတ်သည်ရှိသော်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ “သံဃပုတ္တော ဥက္ခိတ္တကော ပဋိဇာနာတိ၊ အာဟဋ္ဌာ ဟောတိ ပါရိသုဒ္ဓိ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တ ကာဒိနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဒါနံ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တဉ္စ (၄၆၄)ခေါ၊ ထိုသို့ ပြီး၏ဆိုခြင်းသည်လည်း။ ပကတတ္တသညာယ၊ ပကတတ်ဖြစ်၏ ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင်။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဇာနိတုာ၊ ၍။ သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒိန္နော၊ ပေးရာ၌။ န ယာတိ၊ မရောက်။ အာပတ္တိံ စ၊ အာပတ်လည်း သင့်၏။ အဇာနိတုာ၊ မသိမူ၍။ ဒိန္နော၊ ပေးရာ၌။ ယာတိ စ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ အနာပတ္တိံ၊ အာပတ်လည်း မသင့်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ၏။ ဗိဋ္ဌာလသင်္ခလိကာ နာမ ပါရိသုဒ္ဓိတိ ဧတ္တံ၊ ခွဲ။ သင်္ခလိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အနန္တရေန၊ အခြားမရှိသောအကွင်းနှင့်။ သမ္ပဇ္ဈတိ၊ စပ်၏။ အညေန၊ တပါးသော။ သင်္ခလိကေန စ၊ သံခြေချင်းအကွင်းနှင့်လည်း။ သမ္ပဇ္ဈတိ၊ စပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကေဝလံ၊ သက်သက်အားဖြင့်။ သင်္ခလိကာ၊ သံခြေချင်း အကွင်းနှင့်တူသော။ ပါရိသုဒ္ဓိ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။

ဥပတိဿတ္ထရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎်။ ဝေ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 ဝိသေသနံ၊ ဗိဋ္ဌာလ ဟူသော ဝိသေသနံသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၎်။ ဗိဋ္ဌာလသင်္ခလိကာ၊ ကြောင်နှောင် သံခြေချင်းကို။ ဗဒ္ဒါဝ၊
 ဖွဲ့အပ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၎်။ ကဿ၊ မူကား။ အန္တောဂေဟေ ဝေ၊
 ကြောင်နှောင်အိမ်အတွင်း၌သာလျှင်။ သမ္ပယောဇနတ္တာ၊ ယှဉ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သာ၊ ထိုသံခြေချင်း အကွင်းသည်။ ကတ္တစိ၊ တစုံ
 တခုသော အရပ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မသွားသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။
 သာပိ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိသည်လည်း။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော ရဟန်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊
 မရောက်။ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင်။ အဓိပ္ပာယော ကိရ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သတဲ့။
 ပါရိသုဒ္ဓိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဆန္ဒဒါနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၆၅-၇-ဂ။ “ဆန္ဒ၊ ကိ။ ဒတာ၊ ချံ။ ခဏ္ဍသိမံ ဝါ၊ ကိလည်း
 ကောင်း။ သိမန္တရိကံ ဝါ၊ ကိလည်းကောင်း။ ဗဟိသိမံ ဝါ၊ ကိလည်း
 ကောင်း။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ကမ္ပံ၊ ကိ။ န ကောပေတိ၊ မပျက်စေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂါမိကဘိက္ခုနံ၊
 ရှာ၌နေသော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒ၊ ကိ။ ဂဏိတာ၊ ချံ။ ခဏ္ဍသိမံ၊ ကိ။
 ဗန္ဓိတာ၊ ချံ။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဟာရသိမံ၊ ကိ။ ဗန္ဓိတံ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှာ။
 တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကိ။ န ဂဏန္တိ၊ မယူကုန်။ ဣတိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “မဟုတ္တံ ကေမန္တံ ဟောထာ”တိ အာဒိ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုကမ္ပံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကံသည်။
 ဂဟဋ္ဌာဒိသု၊ လူအစရှိသည်တို့သည်။ ဟတ္ထပါသဂတေသု၊ ဟတ္ထပါသ
 အတွင်းဝင်ကုန်သော်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 ပြီး၏။ နိဿိမန္တိ ပဒေ၊ ဌံ။ ဗဟိသိမံ၊ ကိ။ တဿ သမ္ပတိဒါနကိစ္စံ
 နတ္ထိတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ တသ္မိံ၊ ထိုရူးသော ရဟန်းသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၎်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎်။ အာသနေန၊ နေရာ
 ခင်းခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥဒကံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ တည်
 ထားခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပန္နရသောပိတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ အပိ
 သဒ္ဒေါ၊ သည်။ စာတုဒ္ဓသိံ၊ စာတုဒ္ဓသိံ ဥပုသ်နေကို။ သမ္ပိဏ္ဍေတိ၊
 ပေါင်း၏။ တေန၊ ကြောင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ “ယဒိ နော
 တေ”န္တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “အဇ္ဇော ယနေ၊ မေ ငါ၏။ ဥပေါသထော၊
 သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသိ ဥပုသ်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကိဉ္ဇိ၊ ရံခါ၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊
သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆန္ဒဒါနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အာပတ္တိပဋိကမ္ပဝိဝိကထာဒိဝဏ္ဏနာ

၁၆၉၊ ၁၇၀။ ပဋိဒေသေမိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယာယ ကာယစိ ဘာ
သာယ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော ဘာသာဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေသနာ
စ၊ ဒေသနာကြားခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပဋိဂ္ဂဟော စ၊ အာ
ပတ်ကို ခံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကဿ၊ မူကား။
ဒိဋ္ဌာဝိကမ္ပေန၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္ပဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေမတိကေန၊ ဝေ
မတိကဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ “အဟံ ဘန္တေ ကေဿာ ထုလ္လစ္စယာ
ပတ္တိယာ။ပ။ပဋိကရိဿာမိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတေ၊
ပြုသည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှား
ကင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ သဘာဂါပတ္တိံ၊
သဘာဂအာပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟောတုံ၊ ခံခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ အညေ
သဉ္စ ကမ္မာနံ၊ တပါးသော ကံတို့၏လည်း။ ပရိသုဒ္ဓေါ နာမ၊ စင်ကြယ်
ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှား
ကင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၎င်း။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဒေသနာကြားအပ်၏။ န စာတိ
ပဒေ၊ ဤ။ ပါဠိယံ၊ ဤ။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ န
အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသိတေ ပန၊ ဒေသနာကြားသော်ကား။ ဒေါသော၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ဣတော ဝုဋ္ဌ
ဟိတော တံ အာပတ္တိံ ပဋိကရိဿာမိတိ ဧတ္ထ စ၊ ဤလည်း။ သကလသံဃေ၊
သကလသံဃာသည်။ (၄၆၅) သဘာဂါပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နေ၊ ရောက်
လတ်သော်။ ဝေမတိကေ စ၊ ဤလည်း။ တထာ စ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
အရာဖြင့်လည်း။ “သဗ္ဗော၊ သော။ သံဃော၊ သည်။ သဘာဂါပတ္တိံ၊
သို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ ၎င်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော
ရဟန်းကို။ ပဿိဿတိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ တဒါ၊ ဤ။ တဿ၊ ၎င်း။
သန္တိကေ၊ ဤ။ တံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိကရိဿတိ၊ အံ့။” ဣတိ ဝတော၊

၍။ ‘ဥပေါသထံ၊ ကိ။ ကာတံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ဧ။’ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
လိခိတံ၊ ဧ။

အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိကထာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၇၂-၃။ “အတ္ထညေ”တိ ပဒေ၊ ဌ။ ပုဗ္ဗဝါရေ၊ ရှေးဝါရဌ။ “အ
ထညေ”တိ ပဒေ၊ ဌ။ ပစ္ဆာဝါရေ၊ ဌ။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။
သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဩက္ကန္တေ ဝါ၊ သက်သော်လည်းကောင်း။ ဩက္ကမန္တေ ဝါ၊
လည်းကောင်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မသည်နော ပန၊ တရားဟု အမှတ်
ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်ကား။ အညာဏေန၊ မသိသဖြင့်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ “ဝေမတိကပန္နရသကံ၊ သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
လျှင်တည်း။” ဣတိ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သိမောက္ကန္တိကပေယျာလကထာဝဏ္ဏနာ

၁၇၃။ “န အကာမာ ဒါတဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
ဣစ္ဆာယ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထိ၊ သည်။
သိဒ္ဓိ၊ ဧ။

သိမောက္ကန္တိကပေယျာလကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

လိင်္ဂဒိဒ္ဓသနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၇၄။ နာဘိဝိတရန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တေ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လဒ္ဓိ
နာနာသံဝါသကာ ကိရ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကဖြစ်ကုန်သတတ်၊ ဟိ သစ္စံ၊
၏။ ကမ္မနာနာသံဝါသကံ၊ ကမ္မနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူ
ကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇာပေတော၊ စွန့်စေ၍။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဩသာရဏကမ္ပံ၊
သွင်းသော ကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ဝေ၊ သို့။ ကတေ၊ သော်။
တေန၊ ထို ပြုပြီးသော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပေါသထံ၊ ကိ။ “ကာ
တံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတရေန၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ လဒ္ဓိနိဿဇ္ဇနမတ္တေန၊ အယူကို စွန့်ကာမျှဖြင့်။ ကာတံ၊ ငှာ။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿနေ၊

မရူခြင်းကြောင့်။ အပ္ပုဋ္ဌိကမ္ပေ၊ မကုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကဉ္စ၊ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ အပ္ပုဋ္ဌိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကဉ္စ၊ ဥက္ခိတ္တကကံပြုသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတုာ၊ သိလျက်။ တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကရောန္တဿ၊ အတူဥပုသ်ပြုသော ရဟန်းအား။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေဝဒန္တံ၊ ကုန်၏။

လိင်္ဂါဒိဒဿနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နဂန္ထဗ္ဗဂန္ထဗ္ဗဝါရကထာဝဏ္ဏနာ

၁၈၁။ န ဂန္ထဗ္ဗောတိ ဣဒံ၊ န ဂန္ထဗ္ဗောဟူသော စကားကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ “အညတြ သံဃောနာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၍။ သတံ၊ အရာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထို အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကေနစိဒေဝ ကရဏိယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်။ ဒသ ဒသ၊ တကျိပ် တကျိပ်တို့သည်။ ဟုတုာ၊ ၍။ ဝိသံ ဝိသံ၊ အသီးအသီး။ နာနာဥဒကုက္ခေပသိမာဒိသု၊ အသီးအသီးသော ဥဒကုက္ခေပသိမ်အစရှိသည်တို့၌။ ဌတုာ၊ တည်၍။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ နဝကမ္မသာလာဒိကာ၊ အမှုသစ်ပြုသော ဇရပ်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ နာနာသိမကောဒိ စ၊ အထူးထူးသော သိမ်အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း။ ဥပေါသထာမိဋ္ဌာနတ္ထံ၊ ဥပုသ်ကို မိဋ္ဌာန်အံ့သောငှာ။ သမာပိံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နဒိပိံ၊ မြစ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဂန္ထဗ္ဗာ၊ မသွားအပ်။ ဂရုကံ၊ လေးသော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ဝိဿဇိတုာ၊ စွန့်၍။ လဟကဿ၊ လဟကဖြစ်သော ကံကို။ အကတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “အညတြ သံဃောနာ”တိ ဝစနံ၊ ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသို့ မသွားအပ်သော စကား၌။ “ယသ္မိံ (၄၆၆) အာဝါသေ ဥပေါသထကာရကာ ။ပ။ အကတုာ န ဂန္ထဗ္ဗော”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိဿဋ္ဌဥပေါသထောပိံ၊ လွတ်သော ဥပုသ်ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ “တတော-တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထကာရဏတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝိဿဋ္ဌဥပေါသထာ၊ သည်။ ဂန္တံ၊ ငှာ။

ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ၊။ (ဝိဿဋ္ဌဥပေါသထာ-သာ ဋီကာပါဠိရှိ၏။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်
 ပါ)။ ခဏ္ဍသိမ် ဝါ၊ ခဏ္ဍသိမ်သို့မူလည်း။ ပဝိသိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊
 ဧ၊။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ ဣမိနာ နေဝ
 ဥပေါသထန္တရာယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “အတ္တနော၊ ဧ၊။ ဥပေါသထန္တရာယော၊
 ဥပုသ်၏အန္တရာယ်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။

နဂန္တဗ္ဗဂန္တဗ္ဗဝါရကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလသန္ဓသနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၈၃။ “အန္တိမဝတ္ထံ၊ အဇ္ဈာပန္နဿ၊ အန္တိမဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသော
 ရဟန်း၏။ နိသိန္နပရိသာယ၊ နေသောပရိသတ်၌။ ကလဟာဒိဘယေန၊
 ငြင်းခုံခြင်းအစရှိသည်မှ ကြောက်သဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ န ကရိဿာမိ၊
 မပြုအံ့။” ဣတိ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်ကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 နိသိဒိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ၊။ အညကမ္မေ၊ ဥပုသ်ကံမှ တပါးသော ကံ၌။
 တဿ၊ ထိုအန္တိမဝတ္ထုအဇ္ဈာပန္နကရဟန်း၏။ နိသိန္နပရိသာယ၊ ဌ။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “န စ ဘိက္ခဝေ အနု
 ပေါသထေ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော အညတြ သံဃသမဂ္ဂိယာ”တိ၊ ဤ။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာမဂ္ဂိဒိဝသော၊ သည်။ အနုပေါသထဒိဝသော၊
 ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ဧ၊။ “ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဥပေါ
 သထာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ ဝစနဝသေန၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိ၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ တေ၊ ဤသာမဂ္ဂိဥပုသ်၏ အနုပေါသထအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ အညထာ၊
 တပါးသောအနက်ကို ယူသည်ရှိသော်။ ပရိဝါရပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ အာစရိယာ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ စာတုဒ္ဒသိယံ ဝါ၊ စာတုဒ္ဒသိ
 နေ၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသိယံ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ သံဃော၊ သည်။
 သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ “အဇ္ဈပေါသထော သာမဂ္ဂိ”တိ၊
 ဤ။ အဝတွာ၊ ဤ။ ပကတိနိဟာရေနေဝ၊ ပကတိသော ဥပုသ်နေ့ကို ဆောင်
 ရွက်သဖြင့်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ၊။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှာ။
 ယထာဒေသနာ၊ လျော်သောဒေသနာကို။ ကတာ၊ ဧ၊။ ဣတိ ဤသည်လျှင်။
 နော တက္ကော၊ တည်း။ အညထာ၊ တပါးသောအနက်ကို ယူသည်ရှိသော်။
 ယထာဝုတ္တဒ္ဒယေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော ဥပုသ်နေ့၌။
 သာမဂ္ဂိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဥပုသ်နေ့၌။

ဥပေါသထံ၊ ကိံ။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အနုပေါသထဒိဝသေ ဝေ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သောနေ့၌သာလျှင်။ သာမဂ္ဂဥပေါသထော၊ ကိံ။ ကာတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ အညထာ-အညသ္မိံ၊ တပါးသော အနက်ကို ယူသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်အဖြစ် ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋိသေဓနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ “န ဘိက္ခဝေ ဒေဝသိကံ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အထ ဝါ၊ ကား။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥပေါ သထေ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတု”န္တိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “သကိံ ပက္ခယ စာတုဒ္ဓသေ ဝါ ပန္နရသေ ဝါ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထာ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုဟောတော်မူသော စာတုဒ္ဓသိ၊ ပန္နရသိ ဥပုသ်နေ့တို့မှ။ အညသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တပါးသောနေ့၌။ ဥပေါသထော၊ ကိံ။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အာပန္နံ၊ ရောက်သောအနက်ကို။ အနိဋ္ဌံ-အနိဋ္ဌာယ၊ မလိုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃသာမဂ္ဂိယာ၊ မှ။ အညော၊ သော။ ဒိဝသောပိ၊ နေ့သည်လည်းကောင်း။ ပကတိဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုပေါသထဒိဝသောပိ ၊ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်သော နေ့သည်လည်းကောင်း။ ဥပေါသထဒိဝသော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနဝသေန၊ ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဝါရေတုမ္ပိ၊ မြစ်ခြင်းငှာလည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။

ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလသန္ဓယနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပေါသထက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကကို ဖွင့်ဆိုရာ ဖွင့်ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဋီကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ အနုပေါသထောပိ (ဆဋ္ဌ)

၃-ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ဝဿူပနာယိကာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၆၇) ၃၀၄။ မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ခြံလည်း။ “သင်္ကာသယိဿန္တိ”
 တိ၊ ဤ။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ ဒီပဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ နေကုန်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ “သင်္ကာပယိဿန္တိ” တိ၊ ဤ။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ်ကုန်
 သတတ်။ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါသိကပ်ခြင်းတို့သည်။ ကတိ နု ခေါ၊ အဘယ်
 မျှတို့နည်း။” ဣတိ စိန္တာယ၊ ဤသို့ကြံခြင်း၏။ “နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းသည်။
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
 ဝဿံ ဥပဂန္တိ” န္တိ၊ ဤ။ ယံ ဝဿူပဂမနံ၊ အကြင် ဝါကပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တံ ဝဿူပဂမနံ၊ ထိုသို့ ဝါကပ်ခြင်းကို။ “ဣမံ တေမာသံ ဝဿံ
 ဥပေမိ” တိ၊ ဤ။ ဝတံ၊ ဤ။ ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဝဿာနမာသာ စ၊
 မိုးလတို့သည်လည်း။ စတ္တာရော၊ လေးလတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးလတို့တွင်။
 ပဌမံ တေမာသံ၊ ရှေ့သုံးလလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမံ တေမာသံ၊ နောက်သုံးလ
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တေမာသံ၊ သုံးလသည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အယံ စိန္တာ၊ ဤ အကြံသည်။
 အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။

ဝဿူပနာယိကာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပါဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၃၀၅။ အနပေက္ခဂမနေန ဝါ အညတ္ထ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပနေန ဝါ
 အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ပဌမံ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သတ္တာဟံ-
 သတ္တာဟဗ္ဗန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ ပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
 ပဝါရဏာနေ့သို့။ အနာဂတာယ၊ မရောက်မီ။ (တနည်းကား) သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ရက်သို့။ အနာဂတာယ၊ မရောက်သော။ ပဝါရဏာယ၊ နေ့၌။
 သကရဏိယော၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲအံ။ “ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ သော ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ အာဝါသံ၊ ထို ကျောင်းသို့။
 အာဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ လာသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ န အာဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ မလာ
 သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
 အား။ ပုရိမိကာ စ၊ ပုရိမဝါသည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပဋိဿဝေ

စ၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊
 ဟောတော်မူသောကြောင့်။ သြရံ၊ ခုနစ်ရက်မှ အယုတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 “သော တဒဟေဝ အကရဏိယော ပက္ကမတိ။ပ။ပုရိမိကာ စ န ပညာယတိ၊
 ပဋိဿဝေ စ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပါဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သတ္တာဟကရဏိယာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၁၈၇-၈။ ဒုတိယံ ပန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သည်လည်း။ “သော တံ သတ္တာဟံ
 ဗဟိဒ္ဓါ ဝီတိနာမေတိ။ပ။ပဋိဿဝေ စ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ သတ္တာဟတော၊ ခုနစ်ရက်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “သော တံ
 သတ္တာဟံ အန္ဓော သန္ဓိဝတ္တံ ကရောတိ၊ တဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော
 ပုရိမိကာ စ ပညာယတိ၊ ပဋိဿဝေ စ အနာပတ္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ကာရဏဒ္ဓယေ၊ အကြောင်းနှစ်ပါးသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဝဿစ္ဓေ
 ဒကာရဏာဘာပေ၊ ဝါပြတ်သည်၏ အကြောင်းမရှိသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဏိပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇောနိ ဝစနာနိ၊ ထို ပါဠိတို့ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊
 ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိဂ္ဂဟာနိ၊ တို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝစ္စကုဋီ အစရှိသည်
 တို့သည်။ ပရိဟိနာနိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တာသံ၊ ထိုဘိက္ခု
 နိမတို့၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

သတ္တာဟကရဏိယာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဟိတေယေဝအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၆၈) ၁၉၉။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သံသကရဏိယေန ဂန္တံ၊
 သတ္တာဟံ သန္ဓိဝတ္ထော ကာတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အန္ဓော
 ဝဿ၊ မိုးတိုင်း၌။ သံဟာရိကဘာဝေန၊ မိမိတို့သည် ဆောင်အပ်သော
 ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ သွားရာ
 ၌။ ဓမ္မဆန္ဒဝသေနပိ၊ ဓမ္မဆန္ဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အာဂတေ၊ လာ

သည်ရှိသော်။ သံဃဿ၊ ဧ၊ အာယမုခံ၊ အာယမုခသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်
 ဧ၊ တတော၊ ကြောင့်။ “သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ကတော၊ ရှိ။” ဣတိ
 စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ အာဂတန္တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အာဂမနန္တိ
 အတ္ထော၊ လာခြင်းဟူသောအနက်ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ဧ၊ အယံ၊ ဤတ-ပစ္စည်း
 သည်။ ဘာဝတ္ထ တ-ပစ္စယော၊ ဘောအနက်၌သက်သော တ-ပစ္စည်းတည်း။
 သံဃကရဏီယေန ဂန္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌။ “သေနာသနပဋိသံယုတ္တေသု
 ဝေ၊ သေနာသနနှင့်စပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ သံဃကရဏီယေသု၊
 သံဃာသည် ပြုအပ်သော အမှုတို့ကြောင့်။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ၊
 အညေသု၊ တပါးကုန်သော အမှုတို့ကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊
 သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ အဠကထာယမ္ပိ၊
 ၌လည်း။ တံ ပဒံ၊ ထို ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ထုတ်၍။ “ယံ ကိဉ္စ ဥပေါ
 သထာဂါရာဒိသု သေနာသနေသု” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သေနာသနမေဝ၊
 ကျောင်းနေရာကိုသာလျှင်။ ဒသိတံ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိ
 တပ္ပံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

အနိမန္တိတေန ဂန္တံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုသို့ မဖိတ်ပဲ
 သွားသော ရဟန်းအား။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ စ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တံ၊ ထိုသို့
 သွားခြင်းသည်။ “ဝဿစ္ဆေဒေါ၊ ဝဿစ္ဆေဒသည်သာတည်း။” ဣတိ စ၊
 ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိမန္တိတောယေဝ နာမ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 ဥပါသကေဟိ၊ ဒကာတို့သည်။ “ဣမသ္မိ” နာမ ဒိဝသေ၊ ဤမည်သော
 နေ၌။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူစသည်တို့ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္တံပတန္တု၊ စည်းဝေးပါကုန်လော။” ဣတိ၊
 သို့။ ကတိကာယ၊ ကတိကပတ်ကို။ ကတာယပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဂန္တံ၊
 သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ၊ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေတိုင်း။ နဝမိ
 တော၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ကိုးရက်မြောက်သော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ ပံသုကုလိကစီဝရံ၊ ပံသုကုသကန်းကို။ ပရိယေသိတံ၊ ရွာမှူးခြင်းငှာ။
 ကာဝီရပဋ္ဌနေ ဝိယ၊ ကာဝီရပဋ္ဌနရွာ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့၏။ ဂန္တံ-ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ မူကား။
 အနုသံဝတ္ထရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့

၁။ ဘာဝေတ္ထ တပစ္စယော (ဆဋ္ဌ)

သည်။ သဗ္ဗိတော၊ စွန့်၍။ ဌပနတော၊ ထားသောကြောင့်တည်း။ စ-သစ္စံ၊ ၎င်း။
 “ဘိက္ခုသံသေန ဝါ၊ သည် မူလည်း။ ‘သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဘိက္ခု၊ တို့
 သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ကတိကာ၊ ကို။ ကတာ၊
 ၎င်း။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့သည်မူလည်း။ တတ္ထ၊ ထို ကာဝီရပဋ္ဌန ရှာသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊
 သွားသော ရဟန်း၏။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ၊ ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။
 သောသနံ ဝါ၊ ကြေးကြော်ခြင်းကိုမူလည်း။ ကတံ၊ ၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ‘အနု
 သံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း။’ ဣတိ၊ သို့။
 သကံ၊ တကြိမ်။ နိမန္တိတေပိ၊ ဖိတ်သော်လည်း။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ တေ
 ဝစနံ၊ ကို။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “စီဝရကာလတော၊ သင်္ကန်း
 ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နိယမံ၊ အမှတ်ကို။ ကတာ၊ ၍။ သမန္တတော၊ မှ။
 အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ သဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဒါနတော၊
 လှူသောကြောင့်။ ကာဝီရပဋ္ဌနေ၊ ကာဝီရပဋ္ဌနရှာ၌။ သောသေတွာ၊ ကြေး
 ကြော်၍။ ကရဏာကာရော၊ ပြုသော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဝေံ၊ သို့။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။

ပဟိတေယေဝ အနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အန္တရာယေအနာပတ္တိဝဿုဇ္ဇေဒကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၁။ “သစေ ဒုရံ ဂတော ဟောတိ၊ သတ္တာဟဝါရေန အရုဏော
 ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ “ယသ္မိံ အန္တရာယေ၊ အကြင်
 အန္တရာယ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝဿုဇ္ဇေဒံ၊ ဝါပြတ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ၊
 ဝဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ အန္တရာယေ၊ ထိုအန္တရာယ်ကြောင့်။ အန္တောယေဝ^၂၊
 ဝါတွင်း၌သာလျှင်။ ဝဿုဇ္ဇေဒံ၊ ဝါပြတ်ခြင်းကို။ အကတာ၊ မူ၍။
 သတ္တာဟကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဝီတိနာမေတုံ၊ လွန်စေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ အပ်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 ဝိနယဓရာ ပန၊ ဝိနယဓရဆရာတို့သည်ကား။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “သတ္တာဟဝါရေန၊ ခုနစ်ရက်တကြိမ်ဖြင့်။ အရုဏော၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေ
 တဗ္ဗော၊ တက်စေအပ်၏။” ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ တတြုပ္ပါဒါဒိနိမိတ္တံ၊
 ထိုကျောင်း၌ဖြစ်သော ပစ္စည်းအစရှိသော အကြောင်းကို။ ဝါ၊ ထိုအရပ်၌

၁။ စီရင်၍ (?)   ၂။ တသ္မိံအန္တရာယေဝ (ဆံဋ္ဌ)

နေခြင်းငှာထိုက်သော အကြောင်းဖြစ်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ “အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဝေ၊ သို့။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ (၄၆၉) ဂါဝံ ဝါတိပဒေ၊ ၎င်း။ ဗလိဗဒ္ဓံ ဝါ၊ နွားလားကိုလည်းကောင်း။ ဗဟိ သီမာယ ဌိတာနန္တိ၊ ၎င်း။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ၎င်း။ ဌိတေဟိပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန် သော။ တေဟိ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဝဿစ္ဆေဒေ၊ ဝါပြတ်ခြင်းကြောင့်။ အဿ ဝဿစ္ဆေဒဿ၊ ထို ဝါပြတ်သော ရဟန်းအား။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်တို့၌။ ဝုဠာပေန္တေဟိ၊ ဝါမှထကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေး၍။ “ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ နာမ ပဒေသေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ ဣမံ ဝိဟာရံ၊ ဤကျောင်းသို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ ဝုဠာပေမ၊ ထစေကုန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဿာဝေတောဝါ ကြား၍လျှင်။ ကာတဗျံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎င်း။

အန္တရာယေအနာပတ္တိဝဿစ္ဆေဒကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဇာဒီသုဝဿပဂမနကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၃။ ဝဇေန သဒ္ဓိံ ဂတဿ ဝဿစ္ဆေဒေ အနာပတ္တိတိ တ္ထေ၊ ၎င်း။ ဝဿစ္ဆေဒေ၊ ဝါပြတ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်။ အဓိပ္ပာယော ကိရ၊ တတ်။ သတ္တဿ၊ လည်း၏။ အဝိဟာရတ္တာ၊ ဝိဟာရ မဟုတ်သောကြောင့်။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ”တိ၊ ၎င်း။ အဝတော၊ ၎င်း။ “ဣမ ဝဿံ ဥပေမိ”တိ တ္ထေကံ၊ ဤမျှကို။ ဝတ္တဗျံ၊ ၎င်း။ သတ္ထေ ပန ဝဿံ ဥပဂန္တံ၊ န ဝဇ္ဇတိ”တိ တ္ထေ၊ ၎င်း။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမံ တေမာသ’န္တိ ဝါ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ‘ဣမ ဝဿံ ဥပေမိ’တိ ဝါ၊ ၎င်းလည်းကောင်း။ ဥပဂန္တံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ အာလယကရဏ မတ္ထေနော၊ အာလယကို ပြုကာမျှဖြင့်လျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာ ယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ တံ ပန၊ ထိုစကားသည်ကား။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ “ဣမ ဝဿံ ဥပေမိတိ၊ ၎င်း။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝတ္တဗျံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌကထာဝဂ္ဂနိမိ၊ အဋ္ဌကထာ စကားသည် လည်း။ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့နောက်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊

အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိပ္ပာယ်ာဇာနနတော၊
 အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ သတ္တော၊ လှည်းသည်။ ဌိတော၊
 တည်သော လှည်းလှည်းကောင်း။ သဉ္ဇာရော၊ သွားသော လှည်းလှည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါး
 တို့တွင်။ ဌိတော၊ တည်သော လှည်း၌။ ကုဋိကာယ၊ ကုဋိ၌။ “ဣဓ
 ဝဿံ ဥပေမိ”တိ ဝစနံ၊ ဥပေမိ-ဟူသောစကားကို။ ဝတော၊ ရှိ။ ဝသိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “အနုဇာနာမိ
 ဘိက္ခဝေ သတ္ထေ ဝဿံ ဥပဂန္တံ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဉ္ဇာရိမိ၊ သွား
 သော။ သတ္ထေ ပန၊ လှည်း၌ကား။ ကုဋိကာယ၊ မိုးသော ကုဋိ၏။ အဘာ
 ဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။
 န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သိဝိကာယ ဝါ၊ ပေါင်းအမိုးသည် လှည်းကောင်း။
 သကဋကုဋိကာယ ဝါ၊ လှည်းကုဋိသည်လှည်းကောင်း။ သတိ၊ သော်။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝဇေပိ၊ နွားခြံ၌လည်း။ တထာ၊ ထိုလှည်းအတူတည်း။
 တီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝဿဇ္ဈေဒေ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
 သင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပဝါရေတုဉ္စ လဘတိတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
 ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ -“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယေန ဝဇော၊ တေန
 ဂန္တံ” န္တိ ဣဒံ၊ ဂန္တံ-ဟူသော ဤပါဠိကို။ ဝဿရက္ခဏတ္ထံ၊ ဝါကို စောင့်
 ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ကိံ၊ ဟောတော်မူသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။
 ဝဿဇ္ဈေဒါပတ္တိရက္ခဏတ္ထံ၊ ဝဿဇ္ဈေဒ အာပတ်ကို စောင့်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ ကိံ၊
 လော။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။
 တော၊ သင် စောဒက၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တည်း။ အဝသိဋ္ဌာ၊
 ကြွင်းသေး၏။ အပရိ ပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်စုံသေး။ တံ၊ ထို စောဒနာကြွင်းကို။
 တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ ဝဿရက္ခဏတ္ထံ၊ ဝါကိုစောင့်ခြင်းငှာ။ ယဒိ
 ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ “န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿံ ဥပ
 ဂန္တဗ္ဗ” န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤပါဠိသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 မဟုတ်။ ဝဿဇ္ဈေဒါပတ္တိရက္ခဏတ္ထံ၊ ဝဿဇ္ဈေဒအာပတ်ကို စောင့်ခြင်းငှာ။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ ပဝါရေတု၊ ငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဣတ္ထ၊ ဤ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ကာ ပန၊ အဘယ်သည်။ ယုတ္တိ၊
 သင့်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။ ယတော၊

အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အယမေဝ တိဝိဇောဤ သုံးဦးအပြား၌သော ရဟန်းသလျှင်။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ။ လဘတံ၊ ၎င်း။ ဣ တရော၊ တပါးသော ဝဿစ္ဆေဒရဟန်းသည်။ ပဝါရေတုံ၊ ငှာ။ န လဘ တံ၊ မရ။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဝါဠုဟိ၊ သားရဲတို့သည်။ ဥဗ္ဗဠာဒိကော၊ နှိပ်စက်ခြင်း စသည် ခံရသော ရဟန်းသည်။ ဥပဂတဋ္ဌာနာပရိစ္စာဂါ၊ ဝါ ကပ်ရာအရပ်ကို မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဝါရေတုံ၊ ငှာ။ လဘတံ၊ ရ၏။ ပရိစ္စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ န လဘတံ၊ မရ။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်တည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ သို့။ ဂတောပိ၊ သွားသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပဝါ ရေတုံ၊ ငှာ။ လဘတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေန၊ တဦးသောဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ “ဣဓ ဝဿံ ဥပေမိ”တိ၊ ရှိ။ န ဥပဂတော၊ မကပ်။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ”တိ၊ ရှိ။ ဥပဂတော၊ ၎င်း။ (၄၇၀) သော စ၊ ထို ရဟန်းကိုလည်း။ ပရိစ္စတ္ထော၊ စွန့်၏။ ဣတိ ဝေ ဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ အညထာ-အညသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဟာရေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဧဝလံ၊ မရောမယုက် သက်သက်။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဣဓ ဝဿံ ဥပေမိ”တိ၊ ရှိ။ ဥပဂန္တု၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ အာပဇ္ဇတု၊ ထိုသို့ ရောက်သည်မူ လည်း ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဇေ သတ္ထေ နာဝါယ ဝဿံ ဥပဂန္တန္တိ ဝစနံ ဝိယ၊ ကံသ္မိ။ “ဂါမေ ဥပဂန္တု”န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဟောသောပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တီသု ဌာ နေသု ဘိက္ခုနော နတ္ထိ ဝဿစ္ဆေဒေ အာပတ္တိ”တိ ဝစနံ၊ အာပတ္တိ-ဟူ သော စကားသည်။ တတ္ထ၊ ထို လှေ၊ လှည်း၊ နွားခြံတို့၌။ ဝဿပဂမနံ၊ ဝါသို့ ကပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒဘာဝေ၊ ထို လှေ၊ လှည်း၊ နွားခြံတို့၏ သွားခြင်း မရှိသော်။ ဆေဒါဘာဝါ၊ ဝါပြတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သတ္ထေ ပန ဝဿံ ဥပဂန္တု န ဝဇ္ဇတိ”တံ ဣဒံ၊ ကို။ ကုဋိ ယာ၊ ၎င်း။ အဘာဝကာလံ၊ မရှိသော ကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ တီသု ဌာနေသု ဘိက္ခုနော နတ္ထိ ဝဿစ္ဆေဒေ အာပတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “တေဟိ၊ ထို လှေ၊ လှည်း၊ နွားခြံ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ သွားသော ရဟန်းအားသာလျှင်။

နတ္တိ၊ မရိ။ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန်၍။ ဂမနေ၊ သွားရာ၌။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ပဝါရေတုံ စ၊ ငှာလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။”
 ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အထ သတ္ထော အန္တော
 ဝဿေယေဝ ဘိက္ခုနာ ပတ္တိတဋ္ဌာနံ ပတွာ အတိက္ကမတိ။ပ။ အန္တရာ
 ကေသိံ ဂါမေ တိဋ္ဌတိ ဝါ ဝိပုကိရတိ ဝါ”တိအာဒိ၊ ဝါ-အစရှိသော။
 ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တောဝတော၊ ဤမျှ
 သော ပါဌိအစဉ်ဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတွာ စ၊ နေသော လှေအစရှိသည်ကို စွန်၍
 လည်းကောင်း။ ဂတာနမ္ပိ၊ သွားသော လှေ လည်း နွားခြံတို့ကိုလည်း။
 ဝိဿဇ္ဇိတွာ စ၊ စွန်၍လည်းကောင်း။ ဂမနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿ
 နတ္တိ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ “ပဒရစ္ဆဒနံ ကုဋိံ ကတွာ ဥပဂန္တဗ္ဗ”န္တိ၊ ၍။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သေနာသနတ္ထာယ၊ ကျောင်းအကျိုးငှာ။ ရုက္ခံ၊
 ကို။ အဒုရဟိတုံ၊ တက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပါဌိဝိရောဓတော၊ ပါဌိနှင့် ဆန့်ကျင်
 သောကြောင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ တပုဋ္ဌိက္ခေပေနေဝ၊ ထို ရုက္ခာရဟာနကို ပယ်သဖြင့်လျှင်။
 သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမဿ၊ ဤ အသေနာသနိက
 ရဟန်းကို။ ဣဓ၊ ဤပျဉ်အမိုးကို ပြု၍ ဝါသို့ကပ်၏ဟူသော အရာ၌။
 ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဋိက္ခေပနတော၊ ပယ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ “န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿ ဥပဂန္တဗ္ဗ”န္တိ
 ဣမိနာ ပဋိက္ခေပေန၊ ဥပဂန္တဗ္ဗ-ဟူသော ဤသို့သော ပယ်ခြင်းဖြင့်။
 သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ “န ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈောကာသေ ဝဿ ဥပဂန္တဗ္ဗ”န္တိ၊
 ၍။ ပဋိက္ခေပေါ ဂိယ၊ ပယ်ခြင်းကဲ့သို့။ သိယာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 အဇ္ဈောကာသဿ၊ လွင်တီးခေါင်၏။ အသေနာသနဘာဝါနုမတိပုသဂံတော၊
 သေနာသနအဖြစ် မဟုတ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈောကာသောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ “အဇ္ဈောကာသေ ပလာလ
 ပုဉ္ဇေ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈောကာသော၊ သည်။ သေနာ

၁။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ (ဆဋ္ဌ)

သနံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ စတုသာလအဇ္ဈော
 ကာသေ၊ မုတ်ထုတ်လေးခုရှိသော ဟင်းလင်းအပြင်၌။ ဝသန္တောပိ၊ နေ
 သော သူကိုလည်း။ “စတုသာလာယ၊ မုတ်ထုတ်လေးခုရှိသော ကျောင်း
 ၌။ ဝသတိ”တိ၊ နေ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို
 အဇ္ဈောကာသဖြစ်သော ကောက်ရိုးအံ့၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသို့ ကပ်ရာ၌။ အသေနာသနိကော
 နာမ၊ ကျောင်းမရှိသော ရဟန်းမည်၏။ အတ္တနာ ဝါ၊ မိမိသည်လည်း
 ကောင်း။ ပရေန ဝါ၊ တပါးသောသူသည်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊
 မိမိသို့။ နိဗဒ္ဓဝါသတ္ထံ၊ အမြဲနေခြင်းအကျိုးငှာ။ အပါပိတသေနာသနိ
 ကောတိ၊ မရောက်စေအပ်သော ကျောင်းရှိသော ရဟန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ အညထာ-အညသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိန္နံ ပဋိက္ခေပါနံ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော ပယ်ခြင်းတို့တွင်၊ အညတရာတိရေကတာယံ၊ တပါးလွန်
 သည်ဖြစ်၍။ ရုက္ခမူလေပိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗကောသေပိ၊
 တံစက်ကျရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ဝသံ၊ သို့။ ဥပဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အပါပိတသေနာသနိကေနာပိ၊
 မရောက်စေအပ်သော ကျောင်း ရှိသော ရဟန်း သည်လည်း။ ဂဗ္ဘေ၊
 တိုက်၌။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါရဗန္ဓမေဝ၊ တံခါးအဖွဲ့ ရှိသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဤ ဝဿုပနာယိက-အရာ၌။
 အဓိပေတံ၊ ၏။ ဣတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ ကာရိဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။
 နိဒါနတော၊ နိဒါန်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၏။ အသေနာသနိကော၊ ကျောင်းမရှိရာ အရပ်၌။ အယံ ဝဿုပဂမနာပတ္တိံ၊
 ဤ ဝဿုပဂမနအာပတ်ကို။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဘိက္ခု အသေ
 နာသနိကာ ဝသံ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ သိတေနပိ ဥဏှေနပိ ကိလမန္တိ”တိ၊ ကိလ
 မန္တိ-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ နိဒါနေ၊ ဤ နိဒါန်းကြောင့်။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်
 အပ်၏။ (၄၇၁) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိတာဒိပဋိက္ခေပမေဝ၊ သိတအစ
 ရှိသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နေရာကိုလျှင်။ ဣဓ၊ ဤ ဝဿုပနာ
 ယိကအရာ၌။ သေနာသနန္တိ၊ ၍။ အဓိပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ပုဗ္ဗပက္ခနိဒဿနံ၊ ပုဗ္ဗပက္ခကိုပြခြင်းသည်။

၁။ အညတရာတိရေကတာ စ (ဆဋ)

သိဒ္ဓံ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သိ။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အပရတ္ထပဝတ္တိ
 သူစနတော၊ နောက်အနက်၏ ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ န သိဒ္ဓံ၊
 မပြီး။ ဒုတိယဇ္ဈာနနိဒ္ဒေသေ။ ဒုတိယဇ္ဈာန် နိဒ္ဒေသ၌။ “ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝပ
 သမာ အဝိတက္ကံ အဝိစာရ”န္တိ ဝစနာနိ စ၊ အဝိစာရံ-အစရှိသောပါဠိ
 တို့သည်လည်း။ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း။ အဇ္ဈောကာသပဋိက္ခေပ
 နိဒါနေန၊ အဇ္ဈောကာသကိုပယ်သော နိဒါန်းဖြင့်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အဇ္ဈော
 ကာသောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်၏။ စတုသာလာဒိမဇ္ဈ
 ဂတော၊ စတုသာလ အစရှိသည်တို့၏ အလယ်၌တည်သော။ အဇ္ဈောကာ
 သော၊ ကို။ န ပဋိက္ခိတ္တော၊ မပယ်။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒါနံ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။
 ဣတိ၊ သိ။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ နိယမတော၊ မှတ်ရာမှတ်ကြောင်း ဖြစ်
 သောကြောင့်။ နိဒါနံ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်သည်။ န၊
 မဟုတ်။ ပမာဏံ ဝေ၊ ပမာဏဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊
 အံ။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ နိဒါနာပေက္ခံ၊ နိဒါန်းကိုခွဲသည်။
 ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သိ။ တေ၊ ဤ အနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်
 ၏။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ သာပေက္ခံ၊ ခွဲခြင်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ သည်။
 အနပေက္ခံ၊ ခွဲခြင်းမရှိ။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကာရဏံ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်
 သို့ ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
 တည်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခန္ဓက၌။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂေ
 ဝိယ၊ ဥဘတောဝိဘင်း၌ကဲ့သို့။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပဒဘာဇနံ ဝါ၊
 သည်လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဝါရော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ န အတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤ ခန္ဓက၌လည်း။ ဒေသနာ
 ဝိစာနတော၊ ဒေသနာအစီအရင်ဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ “ဒေဝေ၊ မိုး
 သည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ရုက္ခမူလမ္ပိ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့လည်းကောင်း။
 နိဗ္ဗကောသမ္ပိ၊ တံစက်ကျရာသို့လည်းကောင်း။ ဥပဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။”
 ဣတိ ဣမေဟိ ဒ္ဓိဟိ နိဒါနဝစနေဟိ၊ ဤ နှစ်ပါးကုန်သော နိဒါန်းစကား
 တို့ဖြင့်။ ဗဟိ ဝါ၊ အပ၌လည်းကောင်း။ အန္တော ဝါ၊ အတွင်း၌လည်း
 ကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သြဝဿကဋ္ဌာနံ၊ မိုးစုတ်ရာအရပ်သည်။ ဣဓ၊ ဌ။
 အဇ္ဈောကာသော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ အနောဝဿကဋ္ဌာ
 နမ္ပိ၊ မစုတ်ရာအရပ်ကိုလည်း။ အနိဗ္ဗကောသမေဝ၊ တံစက်မကျရာ အရပ်
 ကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤ ခန္ဓက၌။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ တေန၊ ကြောင့်။ န ဥပဂန္တဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။

အာလယကရဏပဋိက္ခေပေါ၊ အာလယကို ပြုခြင်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ “ဣဓ ဝဿ ဥပေမိ” တိ ဝစနပဋိက္ခေပေါ။ ဥပေမိ-ဟူသောစကားကို ပယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဆဝသရီရံ၊ သေသော အကောင်ကို။ ဒဟိတု၊ မီးတိုက်၍။ ဆာရိကာယ၊ ပြာပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိကာနဉ္စ၊ အရိုးတို့၏ လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ကုဋိကာ၊ ကို။ ကရိယတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ အန္ဓကဋ္ဌ ကထာဝစနံ၊ အန္ဓကအဋ္ဌကထာစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ “ဋ္ဌကိတမဉ္စောတိ၊ ဋ္ဌကိတမဉ္စ-ဟူသည်ကား။ ကသိကုဋိကာပါသာဏသံရံ၊ ပိသောကုဋိ ရှိသော ညောင်စောင်း၊ ကျောက်အိမ်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဤ။

(ဤတွင် တေရသကဏ်ဋ္ဌ-ဋ္ဌကိတမဉ္စော နာမ ဒီဃေ မဉ္စပါဒေ မဇ္ဈေ ဝိဇ္ဈိတု အဋ္ဌနိယော ပဝေသေတု ကတော မဉ္စော၊ တဿ “ဣဒံ ဥပရိ၊ ဣဒံ ဟေဋ္ဌာ” တိ နတ္ထိ၊ ပရိဝတ္တေတု အတ္ထရတောပိ တာဒိသောဝ ဟောတိ၊ တံ သုသာနေ ဒေဝဋ္ဌာနေ စ ဋ္ဌပေန္တိ၊ စတုန္တံ ပါသာဏာနံ ဥပရိ ပါသာဏံ အတ္ထရိတု ကတံ ဂေဟမ္ပိ ဋ္ဌကိတ မဉ္စောတိ ဝုစ္စတိ ၊ ဆို၏။)

“အကဝါဠုဗဒ္ဓသေနာသနေ၊ တံခါးရွက်အဖွဲ့မရှိသော ကျောင်းကို။ အတ္ထနော၊ မိမိအား။ ပါပိတေ၊ ရောက်စေအပ်သည်ရှိသော်။ သဘာဂ-ဋ္ဌာနေ၊ သဘောတူရာ၌။ သကဝါဠုဗဒ္ဓေ၊ တံခါးရွက် အဖွဲ့မရှိသော ကျောင်း၌။ စေ ဝသတိ၊ အကယ်နေအံ့။ ဝဋ္ဌတိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ ဤ။ ပယော ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ဤ။ “အသေနာသနိကေန ဝဿ န ဥပဂန္တဗ္ဗ” န္တိ ။ ပါဠိ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

ဝဇာဒီသုဝဿုပဂမနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓမ္မိကကတိကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၅။ မဟာဝိဘင်္ဂေ ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဝုတ္တံ-ဟူသော ဤအရာတွင်။ အယံ၊ သည်။ အန္ဓကဋ္ဌထာဝစနံ၊ တည်း။ ဥိနပန္နရသဝဿေန၊ တဆယ် ငါးနှစ် အောက် ယုတ်သော။ သာမဏေရေန၊ သည်။ ဣဓ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မနေအပ်။ ပံသုကုလံ၊ ကို။ န အာဟိဏ္ဏိတဗ္ဗံ၊ အရှာ မလှည့်အပ်။ စောဠာဘိက္ခာ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုး ခံခြင်းကို။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ မခံအပ်။ အည

၁။ သာရတ္ထဒီ- ၃-၂၀၄။

ဝိဟာရေ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မစားအပ်။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၎်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၎်လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ကို။ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နေဝ အာလပေယျာမ၊ စကား မဆိုကုန်ရာအံ့။ န သလ္လာပေယျာမ၊ စကားမပြောဆိုကုန်ရာအံ့။ န သဇ္ဈာယိတဗ္ဗံ၊ မသရဇ္ဈာယိအပ်။ မတ္တိကာပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ကျင့်အပ်၏။ အပရိပုဏ္ဏပရိက္ခာရဿ၊ မပြည့်စုံသော ပရိက္ခရာရှိသော သာမဏေ၏။ န ဝါသော၊ မနေရခြင်း။ ဣတိ ဣဒံ၊ သည်။ အန္ဓကဋ္ဌ-ကထာဝစနံ၊ တည်း။

၂၀၆။ မုသာဝါဒေါတိ-မုသာဝါဒေါ ဝေ၊ မုသာဝါဒကိုသာလျှင်။ ဝိသံ ဝါဒေါ၊ ဝိသံဝါဒ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၎်။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဝိသံ ဝါဒနဝသေန၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ရညော၊ ၎်။ ဝုတ္တဝစနာ နုရူပတော၊ ဆိုအပ်သော စကားအား လျော်သောကြောင့်။ မုသာဝါဒေါတိ၊ ၎်။ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့သည်။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

(၄၇၂) ၂၀၇။ “ပုရိမိကာ စ၊ ပုရိမဝါသည်လည်း။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကျောင်း၌။ ဝသာမိ၊ နေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဌမသေနာသနဂ္ဂါဟော၊ ရှေးဦးစွာသော ကျောင်းခံခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပုန၊ တဖန်။ ‘ပဌမေ ဝေ၊ အစဦးကျောင်း၌ပင်လျှင်။ ဝသာမိ၊ နေအံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ကျောင်းမြောက်ဖြစ်သော ကျောင်းခံခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဥဘယာဝါသေ၊ နှစ်ပါးသော ကျောင်း၌။ ဝိဓာနံ၊ အစီအရင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎်။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ၎်ကား။ ‘ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂဟိတဋ္ဌာနေ၊ ခံရာအရပ်၌။ အဝသံတွာ၊ မနေမူ၍။ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၎်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ဒွိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဝသတိ၊ နေအံ့။ တတော၊ ထိုသို့နေသောကြောင့်။ ပဌမဂ္ဂါဟော၊ ရှေးဦးစွာသော ကျောင်းခံခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ပုရိမိကာ၊ သည်။ န စ ပညာယတိ၊ မထင်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ နောက်မှ ကျောင်းကို ခံခြင်းသည်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎်။ ဣဒံ ဤ ဆိုအပ်

ပြီးသော စကားသည်။ ဒိဝသဝသေန၊ နေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တံ
 နာမ၊ ငြိမ်းခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပစ္စိမံ
 တေမာသံ၊ နောက်သုံးလပတ်လုံး။ အညသ္မိံ၊ တပါးကျောင်း၌။ ဝသတိ၊
 နေအံ့။ ပုရိမိကာ၊ သည်။ န စ ပညာယတိ၊ မထင်။ ဣဒံ၊ ဤ ငြိမ်းခြင်း
 သည်။ သေနာသနဂ္ဂါဟာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တံ နာမ၊
 ငြိမ်းခြင်းမည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ အတ္ထဝိကပ္ပါ၊ ထိုသို့ အနက်အထူးကြံခြင်း
 တို့ကို။ ဣဓ၊ ၌။ နာမိပေတော၊ မလိုအပ်ကုန်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌။
 အယံ၊ ဤ ရဟန်းသည်။ ပဋိဿုတော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။
 ပုရိမိကာ၊ သည်။ န စ ပညာယတိ၊ မထင်။ ပဋိဿဝေ စ၊ ကြောင့်လည်း။
 ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ကတ္ထ ပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။ ပုရိမိကာ၊
 သည်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊
 ခရီးအကြား၌။ ဒိသု အာဝါသေသု၊ နှစ်ကျောင်းတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ကျောင်း၌။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့ပင်လျှင်။ ပစ္စိမဂ္ဂါဟော၊ နောက်မှ ခံသော
 ကျောင်းသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂဟိတဋ္ဌာနေ၊ ခံရာ အရပ်၌။ သတ္တာဟ
 ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော ရဟန်းအား။ ဝဿစ္ဆေဒေ၊
 ဝါပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 သော တဒဟေဝ အကရဏီယော ပက္ခမတိတိအာဒိမ္ပိ၊ ၌။ “ကရဏီယံ နာမ၊
 ကရဏီယ-မည်သည်ကား။ သတ္တာဟကရဏီယံ၊ သတ္တာဟ ပြုအပ်သော
 ကိစ္စတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း၏။

ပါဠိမုတ္တကရတ္တိစ္ဆေဒဝိနိစ္ဆယေ၊ ပါဠိမုတ္တက ရတ္တိစ္ဆေဒ အပိုင်းအခြား၌။
 “ဓမ္မဿဝနာဒိ”တိ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း၏။ အာဒိမ္ပိ၊ ၌။ စတုသု ဝါရေသု၊ တို့၌။
 နိရာပေက္ခပက္ခမနဿ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသော ဖဲခြင်းကို။ အဓိပေတတ္တာ၊ လိုအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သတ္တာဟကရဏီယေနာ”တိ၊ ၌။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ တသ္မိံ၊ ထို သတ္တာဟကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ နိရာ
 ပေက္ခဂမနာဘာဝတော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိ သွားခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။
 တတ္ထ၊ ထို လေးဝါရတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေ ဝါရာ၊
 တို့ကို။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ အနုပဂတဿ၊ မကပ်သောရဟန်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဂတဿ၊ ဝါသို့ ကပ်သောရဟန်း၏။
 တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့ပင်လျှင်။ သတ္တာဟကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၌။ အန္တော

၁။ ဝဿစ္ဆေဒေါ(ဆဋ္ဌ)

သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ အာဂစ္ဆတော၊ လာသော ရဟန်းအား။
 ဝဿဇ္ဈေဒေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 ၏။ ပစ္စိမာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဥပဂတဿ၊ ဝါ
 သို့ကပ်သော ရဟန်း၏။ နိရပေက္ခာမနဝသေန၊ ငဲ့ခြင်းမရှိ သွားသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ “သတ္တာဟံ အနာဂတယ ပဝါရဏာယ
 သကရဏိယော ပက္ကမတံ”တိ ဣဒံ၊ ပက္ကမတံ-ဟူသော ပါဠိကို။ တတော၊
 ထို သွားသောနေ့မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဝီတိနာ
 မေန္တဿ၊ လွန်စေသောရဟန်းအား။ ဝဿဇ္ဈေဒေါ၊ ဝါပြတ်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။
 “အကရဏိယော ပက္ကမတံ”တိ၊ ဤ။ ဝစနာဘာဝါ၊ ဟောအပ်သောပါဠိ
 ၏ မရှိသောကြောင့်။ ရတ္တိဇ္ဈေဒကာရဏေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ဤ။ ဂန္တံ၊ ငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ပဝါရေတွာ ပန ဂန္တံ
 ဝဇ္ဇတိတိ ၂ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာ၏။ တံဒိဝသသန္ဓိဿိ
 တတ္တာ၊ ထိုပဝါရဏာနေ့ကို မှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ န ဝါ အာဂစ္ဆေယျာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တ
 ရာယေန၊ အန္တရာယ်ကြောင့်။ န ဝါ အာဂစ္ဆေယျ၊ မလာငြားအံ့။ အာ
 စရိယော ပန၊ သည်ကား။ “ပုန၊ တဖန်။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်သို့။ န
 အာဂစ္ဆာမိ၊ မလာအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိရပေက္ခောပိ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း။
 သကရဏိယောဝ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိပြန်၍လျှင်။ ဂန္တံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ‘အကရဏိယော’တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။” ဝဒတိ၊ ၏။ “သီဟဠဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ စူဠပဝါရဏာ နာမ၊
 မည်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ တံ ပဝါရဏံ၊ ထို ပဝါရဏာကို။
 ကတွာ၊ ဤ။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ သကရဏိယာ၊ ပြုဖွယ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပယောဂဉ္စ၊ ပြုအပ်သော ပယောဂကို
 လည်း။ ဒဿေန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တတ္ထ၊ ထိုသို့ သွား
 ကြရာ၌။ ဆ အရုဏာ၊ ခြောက်အရက်တို့သည်။ အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။
 (၄၇၃) ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ တခုသော အရက်သည်။ ဗဟံ၊ ဝါ
 ပ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထို ဝဿဝုတ္ထသည်။ တေ
 မာသံ ဝုတ္ထော၊ သုံးလ ထသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့
 သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “အာစရိယော၊သည်။

၁။ န ဝဇ္ဇတိ (ဆဋ) ၂။ ဣတိ-မပါ။ (ဆဋ) ၃။ န ဝုတ္တံ (ဆဋ)

ဝေံ၊ ဤသို့။ န ဝဒတိ၊ မဆို။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊
 ၎င်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ဤ။ ဝိဟာရံ ဥပေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝဿဂ္ဂေန၊
 ဝါ အစဉ်ဖြင့်။ ပတ္တဂဗ္ဘံ၊ ရောက်သောတိုက်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ဣတိ ပေါရာ
 ဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသတိယာ ပန ဝဿံ န ဥပေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမံ တေမာသ” န္တိ၊ ဤ။ အဝစနေန၊ မဆိုသဖြင့်။ ဟောတိ၊
 ၎င်း။ “အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တရတ္ထိစ္ဆေဒကာရဏံ၊ ဆိုအပ်သော ညဉ့်အပိုင်း
 အခြားအကြောင်းကို။ ဝိနာ၊ ဤ။ တိရောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတပ်ပြီး၍။ ဝသိ
 တ္တာ၊ နေ၍။ အာဂစ္ဆိယာမိ၊ လာအံ့။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဂစ္ဆ
 တောပိ၊ သွားသော ရဟန်းအားလည်း။ ဝဿစ္ဆေဒံ၊ ဝါပြတ်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

၂၀၈။ ပဋိဿုတော ဟောတိ ပစ္ဆိမိကာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အန္တရာ၊
 အကြား၌။ ပဗ္ဗဇိတဘိက္ခုနာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဆိန္ဒဝဿေန
 ဝါ၊ ဝါပြတ်သော ရဟန်းသည်မူလည်း။ ပဋိဿုတော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။
 အညေန ပန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်ကား။ ပုရိမံ၊ ပုရိမဝါသိ။
 အနုပဂန္ဓာ၊ မကပ်မူ၍။ ပစ္ဆိမိကာယံ၊ ပစ္ဆိမ-ဝါ၌။ ပဋိဿဝေါ၊ ဝန်ခံ
 ခြင်းကို။ န ကာတဗျော၊ မပြုအပ်။ ရတ္ထိစ္ဆေဒေ၊ ရတ္ထိစ္ဆေဒ-ဖြစ်သော။
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝဿစ္ဆေဒေတိ၊ ဝဿစ္ဆေဒ ဖြစ်၏ဟူ၍။
 သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ဤ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ ပန၊
 ကား။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သာဓေတံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှာ။
 အနေကဓာ၊ များသော အပြားဖြင့်။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့
 ချဲ့သောစကားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

အဓမ္မိကကတိကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ဝဿုပနာယိကကုဗ္ဗကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပဝါရဏာက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

အဖာသုကဝိဟာရကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၇၄) ၂၁၀။ “သံသံ အာဝုသော ပဝါရေမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ပစ္စာပိ၊ နောက်၌လည်း။ “ဝဒတု မံ သံသော”တိ၊ ရှိ။
 ဝတ္တဗ္ဗံ ဝိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ အယံ ပန၊ သည်ကား။
 တေ၊ ဤပဝါရဏာပါဌ်၌။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သံသံ၊ ကိ။ အဟံ၊ သည်။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တတ္ထ၊ ထို ပဝါရဏာပြုရာ၌။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ပရိယာ
 ပနာ၊ အကျိုးဝင်ကုန်သော။ ထေရာ ဝါ၊ မထေရ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 မဇ္ဈိမာ ဝါ၊ အလယ်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဝါ ဝါ၊ အငယ်မူလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာယသ္မန္နေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မံ၊ ကိ။ ဝဒန္တု၊ ဆိုပါကုန်လော့။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ တည်း။

အဖာသုကဝိဟာရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဝါရဏာဘေဒဝဏ္ဏနာ

၂၁၂။ ဒွေမာ ဘိက္ခဝေ ပဝါရဏာတိ တေ၊ ၌။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော။ ကိစ္စေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်
 မရှိ တခုခုသော အရပ်၌။ ပဝါရေတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနော၊
 ကြောင့်လျှင်။ မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စာတုဒ္ဒသိယံ၊
 စာတုဒ္ဒသိနေ၌။ ပဝါရေတွာ၊ ရှိ။ ပန္နရသိယံ၊ ၌။ ကာယသာမဂ္ဂံ၊ ကိ။
 ဣဒါနိပိ၊ ဤ ယခုအခါ၌လည်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ စေတိယဂိရိမဟာ
 ဒဿနတ္ထမ္ပိ၊ စေတိဂိရိကို ပူဇော်ခြင်းကို ရှုခြင်းငှာလည်း။ အဋ္ဌမိယံ၊ ရှစ်
 ရက် မြောက် သော နေ့၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တမ္ပိ၊ ထို အလုံးစုံ
 သည်လည်း။ စာတုဒ္ဒသိယံ၊ ၌။ ပဝါရေတုကာမာနံယေဝ၊ ပဝါရဏာပြုလို
 ကုန်သော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ “သတ္တာဟံ အနာဂတာ
 ယ ပဝါရဏာယ သကရဏိယော ပက္ကမတိ၊ အနာပတ္တိတိ၊ ရှိ။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းသည်။ အာစိန္တံ၊ အလေ့အကျက်
 တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “နော စေ အဓိဋ္ဌဟေယျ၊ အာပတ္တိ

ဒုက္ခဋ္ဌာယာ”တိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ ဧကေကဿ၊ တယောကံ တယောကံသော ရဟန်းအား။ ဝုတ္တဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ဟောအပ်သော ဒုက္ခဋ္ဌာသင့်၏။ တဿေဝ၊ ထို ရဟန်း၏လျှင်။ ဝုတ္တံ ပုဗ္ဗကိစ္စဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သံဃဂဏာနမ္ပိ၊ သံဃာ၊ ဂိုဏ်း တို့အားလည်း။ နေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဝါရဏာဘေဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၂၁၃။ တေန စ ဘိက္ခုနာတိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ ပဝါရဏာ ဒါယကေန၊ ပဝါရဏာကို ပေးသော ရဟန်းသည်။

ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

“တဿာ စ ပဝါရဏာယ အာရောစိတာယ သံဃေန စ ပဝါရိတေ သဗ္ဗေသံ သုပ္ပဝါရိတံ ဟောတီတိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ပဝါရဏာယ၊ နေ၌။ ပဝါရဏာဒါယကောပိ၊ ပဝါ ရဏာပေးသော ရဟန်းသည်လည်း။ ပဝါရိတောဝ၊ ပဝါရဏာ ဖြစ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂၂။ အဝုဋ္ဌိတာယ ပရိသာယာတိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါ ရဏာပြု၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကထေန္တိယာ၊ ဆိုသော။ ပရိသာယ၊ သည်။ ကေစွာယ ဝုဋ္ဌိတာယာတိ ဣတ္ထိ၊ ပါဌ၌။ ကေစွေသု၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ယထာနိသိန္နေသု၊ အကြင်သို့ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ကေစွေသုတို့သည်။ သကသကဋ္ဌာနံ၊ မိမိ မိမိတို့နေရာသို့။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပုန ပဝါရေတဗ္ဗန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ (၄၇၅) သမာဂန္ဓာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဂစ္ဆန္တိ သမ သမာ၊ တေသံ သန္တိကေ ပဝါရေတဗ္ဗန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ “ဂတေ၊ သွားသော ရဟန်းတို့ကို။ အနာနေတွာ၊ မဆောင်ကုန်မူ၍။ နိသိန္နာနံယေဝ၊ နေကုန်

၁။ နကဿ (ဆဋ္ဌ)

သော ရဟန်းတို့၏သာလျှင်။ သန္တိကော ဌံ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏ (လိက်)။
 ဥပေါသထက္ခန္ဓကေပိ၊ ဌံလည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ရှိ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ သဗ္ဗာယ ဝုဋ္ဌိတာယ ပရိသာယ အာဂစ္ဆန္တိ သမသမာ၊ တေသံ သန္တိ
 ကေ ပဝါရေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့
 သည်။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ထကုန်၍။ ယဒိ ဂတာ၊ အကယ်၍ သွားကုန်အံ့။
 သန္တိပါတေတုဉ္စ၊ စည်းဝေးခြင်းငှာလည်း။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်အံ့။
 ဧကဓ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့ကို။ သန္တိပါတာပေတော၊ စည်းဝေးစေ
 ကုန်၍။ ပဝါရေတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ ဌပေတော၊ ထား
 ၍။ ကတ္တဗ္ဗသံသကမ္မာဘာဝါ၊ ပြုအပ်သော သံသကံ၏ မရှိသောကြောင့်။
 ဝဂ္ဂံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ဧတ္ထ ပန၊ ဌံကား။ ဧကဓ္စေသု၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 ဂတေသပိ၊ သွားကုန်သော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော
 ရဟန်းတို့သည်။ ဂတေသပိ၊ သွားကုန်သော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ သန္တိပါတာပေတော၊ စည်းဝေး စေကုန်
 ၍။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ အဌပေတော၊ မထားမှု၍။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။
 ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကဓ္စေ၊ တို့ကို။ သန္တိပါတာပေတော၊ ၍။ ပဝါရေတံ၊
 ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “သံသံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ”တိ၊ ၍။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်း
 တို့သည်လည်း။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဒိဋ္ဌိ
 ဝါ၊ မြင်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သုတံ ဝါ၊ ကြားသည်ကိုလည်းကောင်း။
 ပရိသကိကံ ဝါ၊ ရှုရှာသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနာဂတာနံ၊ မလာသော ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊
 ကို။ ဥတောပိ၊ ၍လည်း။ ဧကဓ္စာနံ၊ အချို့သောရဟန်းတို့၏။ သန္တိကော
 ဌံ။ ပဝါရဏာဝစနံ ဝိယ၊ ပဝါရဏာပါဠိကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မုခီ
 ဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သော
 ရဟန်းတို့ကို။ သန္တိပါတာပေတော၊ စည်းဝေးစေကုန်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်၏
 အဖြစ်သို့။ အာပန္နစိဝရာဒိံ၊ ရောက်သော သင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ နိဿဇ္ဇနံ
 ဝိယ၊ စွန့်သကဲ့သို့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ သဗ္ဗာယတ္တတ္တာ၊ အလုံးစုံနှင့် စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 “သမဂ္ဂါနံ ပဝါရဏာ ပညတ္တာ”တိ ဝစနံ၊ ပညတ္တာ-ဟူသော စကား
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ “ဣတော၊ ဤဆိုအပ်

ပြီးသော အခြင်းအရာမှ။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။
 န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ အနုညာတတ္တာ၊
 ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊
 သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ “ထောကတရေဟိ တေသံ သန္တိကေ ပဝါရေတဗ္ဗံ
 ဥတ္တိ အဋ္ဌပေတွာ ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဂန္တုကာ နာမ၊ မည်ကုန်
 သည်ကား။ နဝမိတော၊ လဆန်းကိုးရက်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတာ
 ဝါ၊ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝဇသတ္တနာဝါယု၊ နွား
 ခြံ၊ လှည်း၊ လှေတို့၌။ ဝုတ္ထဝဿာ ဝါ၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၃၇။ “ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှား
 သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဂတောတိအာဒိ”တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊
 ၏။ “နတ္ထိ ဒိန္နန္တိအာဒိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၃၉။ “ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထို ရဟန်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပဝါရေ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဝါရဏာကုဗ္ဗကဝဏ္ဏနာ၊ ပဝါရဏာကုဗ္ဗကအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-စမ္မက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

သောဏကောဠိဝိသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၇၆) ၂၄၂။ အသိတိယာ။ပ။ ကာရေတိတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ “အသိတိဂါမိကသဟဿာနိ သန္နိပါတာပေတွာ”တိ ဣမဿ၊ သန္နိပါတာပေတွာ-ဟူသောပါဠိ၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုပြသော သဒ္ဓါတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ “ဂါမာနံ အသိတိယာ သဟဿေသု”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ “အသိတိယာ ဂါမသဟဿေသု”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂါမပုမုခါ၊ ရွာတွင် အကြီးအမှူးပြုသော သူတို့သည်။ ဂါမိကာ၊ ဂါမိကမည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဂါမိကဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ သဟဿာနိ၊ တထောင်တို့။ “ကမ္မစိတ္တိကတာနိ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥပစာရေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနေ၊ ကံလျှင် အကြောင်းရှိသော ဥတုကြောင့်ဖြစ်ရာ အရပ်၌။ တေသံ၊ ထိုအမှူးတို့၏။ အဉ္စနဝဏ္ဏဘာဝေါ၊ မျက်စဉ်းညှိနှင့် တူသော အဆင်းရှိသောအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ လျက်။ “ကေနစိဒေဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကေနစိဒေဝ ပုဒ်၌။ ဧဝံ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ သြပမ္မေ၊ ဥပမာ ဥပမေယျအနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဧဝံ-သဒ္ဓါသည်။ ဥပမာနောပဒေသပုစ္ဆာဝဓာရဏပဋိညာတသြပမ္မေ၊ ဥပမာန၊ ရည်ညွှန်းခြင်း၊ မေးခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်း၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရတော ပေက္ခမာနာနန္တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်သည်။ အနာဒရတ္ထေ၊ အနာဒရအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ် သက်သောပုဒ်တည်း။ တတော တဒါကာလေ ပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ သုဗဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သော။ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပဿိတံ၊ ရှိ။ ဣစ္ဆိတာကာရကုသလတာယ၊ အလိုရှိအပ်သော အခြင်းအရာ၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ကုဋိံ၊ သို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်၍။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဝိဟာရပစ္စာယာယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဝစုမာနစ္ဆာယာယံ၊ ပွားသော အရိပ်၌။ “အဟော နူနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟန္တော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော အဖြစ်သည်။ အဟော၊ သြ အံ့ဖွယ်ရှိစွာကား။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊

တက္ခ။ အာဟိဏ္ဏနံ၊ လှည့်လည်တော်မူခြင်းသည်။ အာယသ္မတော-
သောဏဿ၊ အရှင်သောဏ၏။ ဝီရိယာရမ္ဘနိဒဿနေန၊ ဝီရိယကို အားထုတ်
ခြင်းကို ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်။ အနာရဒ္ဒဝီရိယာနံ၊ အားမထုတ်သော ဝီရိယ
ရှိကုန်သော သူတို့ကို။ ဥတ္တေဇနတ္ထဉ္စ၊ ထက်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုခုမာလာနံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော
ရဟန်းတို့၏။ ပါဒရက္ခနတ္ထံ၊ ခြေကို စောင့်စိမ့်သောငှာ။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်
ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ဤသို့ ပြခြင်းအကျိုး
ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။

သောဏကောဠိဝိသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

သောဏသပဗ္ဗဇာကထာဝဏ္ဏနာ

၂၄၃။ တတ္ထ စ၊ ထို ပါဠိအစဉ်၌လည်း။ နိမိတ္တံ ဂဏှာဟိတိ ဣတ္ထ၊
၌။ တေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ထို ဣန္ဒြေတို့၏။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို။
ဥပလက္ခေဟိ၊ မှတ်လော့။

၂၄၄။ အဓိမုတ္တော ဟောတိတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဝိဇ္ဈိတာ၊ ထိုးထွင်း၍။
ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ကတု၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ။
နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တောတိအာဒိဟိ၊ အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
လည်းကောင်း။ အရဟတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ။ “ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊
ချဲ့ဦးအံ့။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ နေက္ခမ္မန္တိ စ၊ ၍ လည်းကောင်း။ ဂေဟတော၊ အိမ်နှင့် တူ
သော ကိလေသာဝဋ်မှ။ ပဝိဝိတ္တတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ‘ပဝိ
ဝေကော’တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဗျာပဇ္ဇာဘာဝတော၊ ဗျာပဇ္ဇ၏ မရှိ
သောကြောင့်။ ‘အဗျာပဇ္ဇ’န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်တရား၏။ ခယန္တေ၊ ကုန်ခြင်းအဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊
ကြောင့်။ ‘ဥပါဒါနက္ခယော’တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ တဏှာယ၊ ။
ခယန္တေ၊ ကုန်ခြင်း၏ အဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ‘တဏှက္ခယော’တိ စ၊
၍လည်းကောင်း။ သမ္မောဟာဘာဝတော၊ တွေဝေခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။
‘အသမ္မောဟော’တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ။” ဣတိ စ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေဟိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သိယာ ခေါ

ဝေမဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (သိယာ
 ကိကဒါစိဖုဋ်သည်။) ဝါ၊ ကား။ အဿ အာယသ္မဒေတာ၊ ထိုအရှင်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ သိယာ၊ ၏။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော ဇာနန္တော၊ သိသည်
 ဖြစ်၍။ ကရဏီယမတ္တာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ (ကရဏီယံ-၌ စပ်)။
 သော ဧဝ (၄၇၇) ဝါ၊ ထိုအတ္တနော-ဟူသော ပုဒ်သည်ပင်လည်း။ ပါဠော၊
 ပါဠိရင်းတည်း။ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တောတိ၊ မုတ္တော-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ပဒေ၊
 ဤပုဒ်၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ကိ။ ကထိတံ၊ ၏။ သေသေသု၊ ကြွင်းသော
 ပုဒ်တို့၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ကထိတံ၊ ၏။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 အသမ္မောဟာဓိမုတ္တောတိ ဧတ္ထေဝ၊ မုတ္တော-ဟူသော ဤပုဒ်၌သာလျှင်။
 နိဗ္ဗာနံ၊ ကိ။ ကထိတံ၊ ၏။ သေသေသု၊ တို့၌။ အရဟတ္တံ၊ ကိ။ ကထိတံ၊ ၏။
 ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သဗ္ဗေသေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။
 ဧတေသု၊ ထိုပုဒ်တို့၌။ ဥဘယံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ အရတ္တဖိုလ် နှစ်ပါးကို။ ကထိတံ၊ ၏။
 ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဝိဝေကဉ္စ စေတသော၊ အဓိမုတ္တဿ၊ ဥပါဒါနက္ခယဿ
 စာတိ ပဒါ၊ ယဿ စ-ဟူသောပုဒ်သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌။
 သာမိဝစနံ၊ တည်း။ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပာဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ဝယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။

သောဏဿပဗ္ဗဇ္ဇာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သဗ္ဗနိလိကာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ

၂၄၆။ “ရဉ္စနစောဠကေန ပုဉ္ဇိတှာ” တိ၊ ၍။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 “ခလ္လကာဒိနိ အပနေတှာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒွေ တိဏိ၊ ဆိဒ္ဓါနိ၊
 နှစ်ခု သုံးခုသော အပေါက်တို့ကို။ ကတှာ၍။ ဝလဉ္စေတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သောသူတို့၏။ ဝါဒေါ၊ ကိ။ န
 ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။

သဗ္ဗနိလိကာဒိပဋိက္ခေပကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ယာနာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ

၂၅၄။ “စတုရဂုံလာဓိကာနိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဝုတ္တာ၊ ကြောင့်။ စတုရဂုံ
 လတော၊ လက်လေးသစ်မှ။ ဟေဠော၊ အောက်သည်။ ဝါ၊ အယုတ်သည်။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘတော လောဟိတက္ခပဓာ

နန္ဒိ တွေ၊ ဌ။ “ကာသာဝံ ပန၊ သင်္ကန်းသည်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ကုသုတ္တံဒိရတ္တမေဝ၊ ဝတ်ပန်းအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုးသောအုံးသည်သာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဧ။

ယာနာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သဗ္ဗစမ္ပပဋိက္ခေပပါဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၂၅၅။ ကိဿ တျာယန္တိ ပဒဿ၊ ဧ။ ကိဿ တေ အယန္တိ ပဒစ္ဆေ ဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဧ။

၂၅၆။ ဂိဟိဝိကတန္တိ တွေ၊ ဌ။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး ငှာ။ ကတံ၊ ပြုသော နေရာကို။ “ယတ္ထ ကတ္တစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခု သော အရပ်၌။ နိသိဒိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ဒီဃနိကာယ အဋ္ဌ ကထာယံ၊ ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ “ဌပေတော တူလိကံ သဗ္ဗာနေဝ ဂေါနကာဒိနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ ဝဋ္ဋန္တိ” တိ၊ ရှိ။ ကိစ္ဆာပိ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ ဝိနယပရိယာယံ၊ ဝိနည်း ဒေသနာ တော်သို့။ ပတှာ၊ ရှိ။ ဂရုကေ၊ ဂရုကအရာ၌။ ဌာတဗ္ဗတော၊ တည်ရာ သောကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တွေ၊ ဤနေရာ အဆုံးအဖြတ်၌။ အတ္ထော၊ အဆုံးအဖြတ်၌ ဖြစ်သော အနက်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ။ “တတ္ထ ပန၊ ထို ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌ ကား။ သုတ္တန္တိကဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌာဒိနမ္ပိ၊ လူအစရှိသည်တို့၏ လည်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုလူအစရှိသည် တို့ကို။ သင်္ကဏ္ဍတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ။ “ဌပေတော တူလိကံ။ ပ။ ဝဋ္ဋန္တိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ဧ။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၂၅၉။ မိဂမာတုကောတိ၊ မိဂမာတုကဟူသော အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝါတမိဂေါတိ၊ ဝါတမိဂဟူသော အမည်သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “ကာဋ္ဌ သီဟော၊ ကာဋ္ဌသီဟ ဟူသည်။ ကာဋ္ဌမုခေါ၊ မည်းသော မျက်နှာရှိသော။ ကပိ၊ မျောက်တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ စမ္ပံ န ဝဋ္ဋတိတိ တွေ၊ ဌ။ ယေန ပန ပရိယာယေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ စမ္ပံ၊ အရေသည်။

ဝဇ္ဇိဿတိ၊ လုံးလတ္တံ၊ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။
 အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ “အတ္တနော၊မိမိ၏။ (၄၇၈) ပုဂ္ဂလိက
 ဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဥစ္စာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဟာရော၊ အသွားဆောင်
 ခြင်းကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “န ဘိက္ခဝေ
 ကိဉ္စိ စမ္ပံ ဓာရေတဗ္ဗ”န္တိ၊ တဗ္ဗ-ဟူသော။ တောဝတာ၊ ဤမျှသောပါဠိ
 ဖြင့်။ သိဒ္ဓော၊ ပြီးပြီးလျက်။ “န ဘိက္ခဝေ ဂေါစမ္ပ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာ
 ပုဒ်ကို။ ပရတော၊ မှ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗပစ္စန္ဓိမေသု ဇနပဒေသု
 စမ္မာနိ အတ္တရဏာနိ”တိ တော၊ ဤ။ အနုမတိပုသင်္ဂဘယာ၊ အလို၏ လျှဉ်း
 ပါးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သဗ္ဗစမ္ပပဋိက္ခေပါဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စမ္မက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ပဉ္စဘေသဇ္ဇာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၇၉) ၂၆၀။ “ယံ ဘေသဇ္ဇဉ္စေ အဿာ”တိ၊ အဿ-အစရှိသော စကားသည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “တဒုဘယေန၊ ထို ဘေသဇ္ဇ၊ သမထ နှစ်ပါးစုံဖြင့်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ ကိဿာ၊ ကြံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားနှင့်။ ဝိရောဓဿနတော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို မြင်သောကြောင့်။ နိဒါနာနပေက္ခံ၊ နိဒါန်းကို မငဲ့ဟူသော စကားကို။ ယထာလာဘဝသေန၊ ယထာလာဘနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းအားလျော်စွာ။ ကဿာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တဒညာပေက္ခာမိပ္ပာယတော၊ ထိုနိဒါန်းမှ တပါးသောအနက်ကို ငဲ့ခြင်းကို အလိုရှိသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓကာလေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ကာလ၌လည်း။ သပ္ပိအာဒိနံ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့၏။ သတ္တာဟကာလိကဘာဝါပေက္ခာ၊ သတ္တာဟကာလိကအဖြစ်ကို ငဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တဿာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏။ အမိပ္ပာယော၊ သည်။ တထာ ဝစနေန၊ ထိုသို့ဟောသော စကားတော်ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “အာဟာရတ္ထဉ္စ ဖရေယျ၊ န စ သြဋ္ဌာရိကော အာဟာရော ပညာယေယျာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ကာလေ ပရိဘုဉ္စိတုန္တိတ္ထေ စ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ န ကတော၊ မပြု။ တဒညာပေက္ခာမိပ္ပာယော၊ ထိုနိဒါန်းမှ တပါးကိုငဲ့ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မူလဘေသဇ္ဇာဒိနိ၊ မူလဘေသဇ္ဇအစရှိကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုဆေးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ယာဝဇီဝန္တိ၊ အသက်ထက်ဆုံးဟူ၍။ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလပိုင်းခြားခြင်းကို။ ကုတောယေဝ လဗ္ဘာ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်ရာအံ့နည်း။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တာနိ ပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ကာလေ ပရိဘုဉ္စိတု”န္တိ၊ ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ကို။ “သန္နိဓိ” ဟံ။ ကတော၊ ၍။ အပရာပရသ္မိံ၊ အဆင့်အဆင့်ဖြစ်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ၌။ ကာလေ ဝေ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ ပရိဘုဉ္စိတု၊ ငှား။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” ဣတိ အမိပ္ပာ

ယတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊
 သော်။ အတိသယတ္တာဘာဝတော၊ အတိသယအနက်၏ မရှိသောကြောင့်။
 “ယံ ဘေသဇ္ဇေဝ အဿာ”တိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝိတက္ကပ္ပာ
 ဒေါ၊ အကြံတော်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ပဏိတဘော
 ဇနာနုမတိယာ ပသိဒ္ဓတ္တာ၊ ပဏိတဘောဇဉ် ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အလိုဖြင့်
 ပြီးသောကြောင့်။ အာဗာဓာနုရူပသပ္ပာယာပေက္ခာယ၊ အနာအားလျော်
 သော သပ္ပာယကို ငဲ့သဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 တဗ္ဗ၊ ထို စကားကိုလည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘိယျော
 သော မတ္တာယ ကိသာဒိဘာဝါပတ္တိဒဿနတော၊ ဘိယျောသော မတ္တာ
 ယ ကိသာ-အစရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။
 “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ ဖာဏိတ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထို့အတူ။ “နဝနိတံ ဥပါဒါယ သပ္ပိ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်
 သောကြောင့်။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးကို။ ဝိသံ၊ အသီး။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။
 ဝတ္တဗ္ဗံ ဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိသေသဒဿနာ
 ဓိပ္ပာယတော၊ အထူးကို ပြလိုသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဖာဏိတဂ္ဂ
 ဟဏေန၊ ဖာဏိတသဒ္ဓါဖြင့်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးလျက်လည်း။ ပရတော၊ နောက်
 မှ။ ဥစ္ဆုရသမညတော၊ ဥစ္ဆုရသမညအားဖြင့်။ ဂုဠောဒကဋ္ဌာနေ၊ တင်လဲ
 ရည်အရာ၌။ ဌပနာဓိပ္ပာယတော၊ ထားလိုသောကြောင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကို။
 ဝိသံ၊ အသီး။ အနုညာတော ယထာ၊ ခွင့်ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။
 နဝနိတေ၊ ဆီဦး၌။ ဝိသေသဝိဓိဒဿနာဓိပ္ပာယတော၊ ထူးသော အစီအရင်ကို
 ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့်။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးကို။ ဝိသံ၊ အသီး။
 အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ အဿ၊ ထို
 နဝနိတ၏။ ဝိသေသဝိဓိ၊ ထူးသော အစီအရင်ကိုကား။ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာ
 ပဒဋ္ဌကထာဝသေန၊ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထို ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌။
 “ပစိတော သပ္ပိ ကတော ပရိဘုဒ္ဓိတုကာမေန အဓောတမ္ပိ ပစိတံ ဝဇ္ဇတံ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာ ပါဌ၌။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်
 သည်။ ပက္ကာဝ၊ ချက်မှသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အပက္ကာ၊ မချက်မူကား။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဖာဏိတမ္ပိ၊ တင်လဲသည်လည်း။ တထာ၊ ထို ထောပတ်
 အတူတည်း။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးသည်။ အပက္ကမေဝ၊ မချက်သည်သာတည်း။

၁။ အတိသယတ္တာဘာဝတော (ဆဋ္ဌ)

တွေ၊ ခွံ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-နဝနိတံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
 ဥစ္ဆုရသောပိ၊ ကိုလည်း။ သတ္တာဟကာလိကပါဠိယံ ဝေ၊ ခွံသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သတ္တာဟ
 ကာလိကပါဠိယံ၊ ခွံ။ (၄၇၀) ဥစ္ဆုရသော၊ ကြံရည်ကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဂုဠာ
 ပဒေသေန၊ တင်လဲကို ညွှန်းသဖြင့်။ အဂိလာနဿ၊ မနာသော ရဟန်းအား။
 ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ မြစ်အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့ အတူ။
 ဥစ္ဆုရသောပိ၊ ကြံရည်ကိုလည်း။ ပဋိသိဒ္ဓေါ၊ မြစ်အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊
 ရာ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝုတ္တော ပန၊ မဆိုသော်
 ကား။ ဂုဠံ ဝိယ၊ တင်လဲကဲ့သို့။ ဖာဏိတသင်္ချံ၊ ဖာဏိတဟု ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣဓ၊ ဤ အနာတို့နှင့်လျော်စွာ ဆေးကို
 ကြံရာ၌။ အဝတှာ၊ မဆိုမူ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝစနေန၊ ဆေးကို
 တောင်းသော စကားဖြင့်။ ဂုဠောဒကဠာနေဝ၊ တင်လဲရည်အရာ၌လျှင်။
 ဌပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒတ္ထမေဝ၊ ထိုအကျိုးငှာသာလျှင်။
 ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ဝနုနကပါနကာဓိကာရေ၊ အပ်သော အဖျော်အရာ
 ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ ဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ယာမကာလိကော၊
 ယာမကာလိကဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အဋ္ဌကထာဝိရော
 ဓတော၊ အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ ယာမကာလိကော၊ သည်။
 န၊ မဟုတ်။ ဥပါဒါယတ္ထဿ၊ ဥပါဒါယအနက်၏။ နိဿယတ္ထတ္တာ၊ နိဿယ
 အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာမကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ-
 ဝဒေယျ၊ အံ။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယော၊ သည်။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။-ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ ဥစ္ဆုဝိကတံ ဖာဏိတန္တိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။ ယဒေတံ နိဿဂိုယဋ္ဌကထာဝစနံ၊ အကြင် နိဿဂိုယအဋ္ဌ
 ကထာစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာစကား၌။ “ဥပါဒါယာ”တိ
 ဣမဿ၊ ဥပါဒါယ-ဟူသော ဤ ပုဒ်၏။ နိဿယံ ပစ္စယံ၊ နိဿယပစ္စည်းကို။
 ကတှာ၊ ပြု၍။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ (ပြန်)။
 တံ၊ ထို နိဿယပစ္စည်းအနက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ပရတော၊ နောက်မှ။ အပရကိရိယာယ၊ အပရကိရိယာ၏။ အဒဿနတော၊
 မပြသောကြောင့်တည်း။ “စက္ခုပဋိစ္စ ရူပေ စာ”တိအာဒိသု၊ တို့၌။
 ပဋိစ္စာတိ ဣမဿ ဥဿုက္ကဝစနဿ၊ ပဋိစ္စ-ဟူသော ဤ ဥဿုက္ကသဒ္ဓါ၏။
 ဝါ၊ ပဋိစ္စ-ဟူသော ဤ ကိရိယာဝိသေသနသဒ္ဓါ၏။ “ဥပုဇ္ဇတိ”တိ၊ ဥပုဇ္ဇ

၁။ နိဿာယ (ဆဋ္ဌ)

တိ- ဣသော။ အပရကိရိယာ၊ အပရကိရိယာသည်။ ဒိဿတိ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာ”တိ ဣတ္ထေ၊ ဤ။ အပရကိရိယာ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤနိဿယ-ဟူသော ပစ္စည်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ-ဟူသောပုဒ်၌။ တဒဘာဝေပိ၊ ထို အပရကိရိယာ မရှိသော်လည်း။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ထင်သောကြောင့်။ ဝါ၊ ပြီးသောကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ ဤ။ စတ္တာရော စ မဟာဘူတာ စတုန္ဒရံ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ ရူပန္တိ ဣတ္ထေ၊ ဤ။ အပရကိရိယာယ၊ အပရကိရိယာ၏။ အဘာဝေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ဥဿုက္ကဝစနံ၊ ကိရိယာဝိသေသသဒ္ဓါသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣတ္ထာပိ၊ ဤဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ-ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထို မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယ ရူပံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ပါဠိသေသာပေက္ခတ္တာ၊ ပါဠိသေသကို ငဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာ၊ မဟာဘုတ်ရုပ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ မှီ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ပဝတ္တကံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ ဣမံ ပါဠိသေသံ၊ ဤ ပါဠိကြွင်းကို။ သာ ပါဠိ၊ သည်။ အပေက္ခတိ ယထာ၊ ငဲ့သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဤဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ-ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားသည်။ ကိဉ္စိ ပါဠိ-တစုံတခုသော ပါဠိကို။ န အပေက္ခတိ၊ မငဲ့။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကိရိယာနှစ်ပါး ပြည့်စုံ၏ဟု အယုရိကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥပါဒါယ ရူပန္တိ နာမံ၊ သည်။ တဿ ရူပဿ၊ ထိုရုပ်၏။ သညာကရဏမတ္တံ၊ အမည်ကိုပြုခြင်း မျှသာတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၍။ “အတ္ထံ ရူပံ ဥပါဒါယာ”တိအာဒိသု၊ တို့၌။ သညာကရဏမတ္တံ၊ အမည်ကိုပြုခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဇာပိ၊ ဤဥပါဒါယ ရူပံ-ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ သညာကရဏမတ္တံ၊ အမည်ကိုပြုခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣဓ ပန၊ ဤ အဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာတိ ဣတ္ထေ၊ ဤ။ ဥစ္ဆုရသံ၊ ကြံရည်ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ တတော၊ ထို ကြံရည်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥစ္ဆုရသေန၊ ကြံရည်နှင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောသော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဂီလာနော၊ မနာသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊

စားသည်ရှိသော်။ ပဏိတဘောဇနသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ ပါဠိဒေသနိယေန၊ ပါဠိဒေသနိယသိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကား သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို ဆရာတို့ကို။ ဝိသေသဟေတုနော၊ ထူးသော အကြောင်း၏။ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ သညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်ကုန် ၏။(ပညာပေတဗ္ဗော၊ ရှိမူ-ပညာပေတဗ္ဗော၊ ပညတ်အပ်ကုန်၏-ပေး။)

တ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ဥစ္ဆုရသံ၊ ကြံရည်ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ ၍။”ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပဒါနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအား ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကြံရည်သည်။ ဖာဏိတံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ “အပက္ကာ ဝါ”တိ ဝစနံ၊ အပက္ကာ ဝါ-ဟူသော စကားသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ကဿာ၊ မူကား။ အပက္ကဝစနေန၊ အပက္က သဒ္ဓါဖြင့်။ ဥစ္ဆုရသဿ၊ ကြံရည်ကို။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အထ ယဒိ၊ အကယ်၍။ “ပက္ကာ ဝါ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ ဖာဏိတံ၊ ဖာဏိတဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည် ဖြစ်အံ့။ “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုး မရှိရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတ္တရံ၊ အလွန်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အနုတ္တရံ၊ မလွန်။ ဣတိ၊ သို့။ သာဓိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စေတေဟိ အပက္ကာ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (၄၇၁) အပက္ကာ ဝါ၊ မချက်အပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ဘိက္ခုနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝတ္ထုနာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ပက္ကာ ဝါ၊ ချက်အပ် သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တဿာ၊ ကြောင့်။ အညထာ-အညေ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “သဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါ”တိ စ၊ ၍လည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ သော အတ္ထော၊ ထိုသို့ ပြအပ်သောအနက်ကို။ ဒုဋ္ဌ၊ မကောင်း သဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ခွံ။ “ဈာမဥစ္ဆုဖာဏိတံ ဝါ၊ မီးတိုက်သောကြံဖြင့် ပြုသော တင်လဲသည် လည်းကောင်း။ ကောဋိတဥစ္ဆုဖာဏိတံ ဝါ၊ တောင်းယူသော ကြံဖြင့်

ပြုသော တင်လဲသည်လည်းကောင်း။ ပုရောဘတ္တမေဝ၊ ခွဲသာလျှင်။ ဝနုတိ၊
 ၎င်း။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 “သဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါ”တိ ဝစနဿ၊ ၎င်း။ လဒ္ဓိဝိရောဓတော၊ အယူ၏
 ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်။ အဝုတ္တတ္တာ စ၊ မဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း
 တည်း။ “မဟာပစ္စရိယံ ပန၊ ခွဲကား။ ‘တေ သဝတ္ထုကပက္ကံ ဝနုတိ။ပ။
 ယုတ္တ’န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “သဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါ”တိ ပဒဿ၊ ၎င်း။
 အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တောယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဒုဒ္ဓဿိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ အာဟာရတ္ထန္တိတ္ထော၊ ခွဲ။ အာဟာရပယောဇနံ၊ အာဟာရ
 အကျိုးရှိသည်။ အာဟာရကိစ္စံ၊ ကို။ ယာပနံ၊ မျှစေနိုင်သည်။ ဟောတိ၊
 ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎င်း။

၂၆၂။ တေလပရိဘောဂေနာတိ တ္ထော၊ ခွဲ။ သတ္တာဟကာလိကပရိဘော
 ဂေန၊ သတ္တာဟကာလိကဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။

၂၆၃။ သတိ ပစ္စယေတိ တ္ထော၊ ခွဲ။ သတိပစ္စယတာ၊ ကို။ ဂိလာနာ
 ဂိလာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၎င်း။
 ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒဿ၊ ၎င်း။ အနာပတ္တိဝါရော၊ ခွဲ။ ယာမကာလိကာ
 ဒီနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးကုန်သော ကာလိကတို့၏လည်း။ အဝိသေ
 သေန၊ သာမညအားဖြင့်။ သတိပစ္စယတာ၊ သတိပစ္စယအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။
 ဣမသ္မိံ ခန္ဓကေ၊ ခွဲ။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။
 ဂုဠံ၊ တင်လဲကို။ အဂိလာနဿ၊ မနာသောရဟန်းအား။ ဝုဠောဒကံ၊ တင်လဲ
 ရေကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၎င်း။ ဂိလာနဿ၊ အား။ လောဏသောဝီရကံ၊ လောဏ
 သောဝီရကဆေးကို။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ဥဒကသမ္ပိန္နံ၊ ရေနှင့်ရောသော
 လောဏသောဝီရကဆေးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “သတိပစ္စယတာ ဂိလာနာဂိလာနဝသေန ဒွိဓာ”တိ
 ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ အညယာ-အညေ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပစ္စယေ၊
 အကြောင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝုဠောဒကာဒိသု၊ တင်လဲရည်အစရှိ
 သော အနက်တို့၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တတောဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပါဠိ
 ဝိရောဓော၊ ပါဠိနှင့်ဆန့်ကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ပိဋ္ဌေဟိတိ တ္ထော၊ ခွဲ။ ပိသိတတေလေဟိ၊ ကြိတ်အပ်ကုန်သော နှမ်းဆီ
 တို့ဖြင့်။ ကောဠုဖလန္တိ တ္ထော၊ ခွဲ။ ကောဠုရုက္ခဿ၊ သမင်စာပင်၏။ ဖလံ၊

အသီးတည်း။ “ဝါ၊ ကား။ မဒနဖလံ၊ ယစ်စေတတ်သောအသီးတည်း။”
 ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဟိဂံဇတု နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဟိဂံ
 ရုက္ခဿ၊ ရှိန်းခိုပင်၏။ ဒဏ္ဍပလ္လဝပဝါဠပါကနိပ္ပန္နာ၊ အရိုး၊ ရှက်နု၊ ရှက်ညှန်
 တို့ကိုချက်၍ပြုသော ရှိန်းခိုတည်း။ ဟိဂံသိပါဠိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။
 တဿ၊ ထိုရှိန်းခိုပင်၏။ မူလသာခပါကနိပ္ပန္နာ၊ အမြစ်၊ အခက်တို့ကို ချက်၍
 ပြုသော ရှိန်းခိုတည်း။ တကံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ထို
 ရှိန်းခိုပင်၏။ တစပါကောဒကံ၊ အခေါက်ကိုချက်သောရေတည်း။ တကပတ္တိ
 တိ-တကပတ္တိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ၎င်း။ ပတ္တပါ
 ကောဒကံ၊ အရှက်ကိုချက်သောရေတည်း။ တက္ကပဏ္ဍိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တဿ
 ရုက္ခဿ၊ ၎င်း။ ဖလပါကောဒကံ၊ အသီးကိုချက်သောရေတည်း။ အထ ဝါ၊
 တနည်းကား။ “တကံ နာမ၊ တကမည်သည်ကား။ လာခါ၊ ချိပ်တည်း။
 တကပတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကိတ္တိမလောမလာခါ၊ ကိတ္တိမလောမမည်သော
 ချိပ်တည်း။ တကပဏ္ဍိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပက္ကလာခါ၊ ချက်သောချိပ်တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗိဒံ နာမ၊ ဥဗ္ဗိဒံ ဆားမည်သည်ကား။ ဦသပံသုမယံ၊
 ပေါက်သော မြေမှုန့်ဖြင့်ပြုသော ဆားတည်း။

၂၆၄။ ဆကဏံ၊ ဆကဏ ဆားသည်။ ဂေါမယံ၊ နွားချေးဖြင့် ပြုသော
 ဆားတည်း။ ပါကတိကစုဏ္ဍံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပက္ကကသာဝစုဏ္ဍံ၊
 မချက်သော အဖန်အမှုန့်တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဌပေတွာ ဂန္ဓစုဏ္ဍံ
 သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ စာလိတေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပရိဿာဝိ
 တေဟိ၊ ဆင့်အပ်ကုန်သော အမှုန့်တို့ဖြင့်။

၂၆၅။ နာနာသမ္ဘာရေဟိ ကတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ နာနောသဓေဟိ၊ အထူးထူး
 ကုန်သော ဆေးတို့ဖြင့်။

ပဉ္စဘေသဇ္ဇာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂုဠာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၀၂) ၂၇၄။ သာမံ ပက္ကံ သမပက္ကန္တိ၊ ၎င်း။ ဒုဝိဓံ ဝိယ၊ နှစ်ပါး
 ပြားသကဲ့သို့။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒီရာဒီသု၊ နို့ရည်
 စသည်တို့၌။ ဥဏ္ဍမတ္တမေဝ၊ အပူမျှသည်ပင်လျှင်။ ပါကော၊ အချက်
 မည်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဥတ္တဏ္ဍုလာဒိသမာနာ၊ ပကျက်သော ဆန်ရှိ
 သော ထမင်းအစရှိသည်နှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၇၆-၈။ “ဗုဒ္ဓပုပ္ဖ”န္တိ၊ ချိ။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ဌိ။ “ဘိက္ခုသံသော”
 တိ၊ ချိ။ အဝတော၊ ချိ။ ဘဂဝန္တမ္ပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုလည်း။ သင်္ဂဟေတုံ၊
 သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ။ ‘သံသော’တိ၊ ချိ။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ နာဂေါတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တည်း။

၂၇၉။ သမ္မာဓေတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဝစ္စမဂ္ဂေ၊ ဝစ္စမင်္ဂ၌။ ဘိက္ခုဿ၊
 ရဟန်း၏။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊ ၏လည်း။ ပဿာဝမဂ္ဂေပိ၊ ပဿာဝမင်္ဂ၌
 လည်း။ အနုလောမတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ ဒဟနံ ပဋိက္ခေပါဘာ
 ဝါ၊ ကျပ်ထုပ်ထိုးခြင်းကို ပယ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။
 သတ္ထဝတ္တိကမ္ပံ၊ ဓားဖြင့် ဖောက်ခွဲသော အမှုသည်။ အနုလောမတော၊
 လျော်သောအားဖြင့်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သနည်း။
 ဣတိ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။
 ဝဇ္ဇတိ ဧဝ၊ လျင်တည်း။ ကဿ၊ မူကား။ ပဋိက္ခိတ္တပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်
 သင့်သော အရာကိုသာ ပယ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗဿ၊
 ပယ်အပ်သော အရာ၏။ တပုရမတာဒီပနတော၊ ထို ဆိုအပ်သောအရပ်လျှင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။
 ကိံ၊ အဘယ်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။
 ပဋိက္ခိတ္တမ္ပံ၊ ပယ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သတ္ထကမ္ပံ၊ ဓားဖြင့် ဖောက်ခွဲ
 သော အမှုကို။ သမ္ပိဏ္ဏေတော၊ ပေါင်း၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ “န ဘိက္ခု
 ဝေ။ပ။ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ချိ။ ဒွိက္ခိတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ သတ္ထကမ္ပဿ၊ ၏။
 ပဋိက္ခေပေါ၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ တေန၊ ထိုပါဠိဖြင့်။ သမ္မာဓဿ၊
 သမ္မာဓဌာန၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ (သာမန္တာဟူ၍လည်း ပါဠိ
 ရှိ၏။) ဒုဂ္ဂလံ၊ လက်နှစ်သစ်။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ နာမ၊ ပယ်အပ်သော အရာ
 မည်သည်။ သတ္ထဝတ္တိကမ္ပတော၊ ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ
 အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ။ ပုဗ္ဗေ၊
 ဌိ။ သမ္မာဓေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ သတ္ထကမ္ပံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်
 ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ သမ္မာဓဿ၊ သမ္မာဓဌာန၏။ သာမန္တာ၊ မှ။ ဒုဂ္ဂလမ္ပိ၊
 လက်နှစ်သစ် ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။
 တဿေဝ၊ ထိုသမ္မာဓဌာန၏ လက်နှစ်သစ်အရပ်ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခေပေါ၊
 ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ ထို့ထက် အလွန်ဖြစ်သော
 အနက်ကို။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္ထကမ္ပ-ဟူသောပုဒ်၌။ “သတ္ထံ နာမ၊

မည်သည်ကား။ သတ္တဟာရကံ ဝါဿ ပရိယေသေယျာ” တိ အာဒိသု
 ဝိယ၊ တိဋ္ဌကဲ့သို့။ ယေန၊ အကြင်ဇားအစရှိသော ဝတ္ထုဖြင့်။ ဆိန္ဒတိ၊
 ဖောက်ခွဲ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုဖောက်ခွဲသော ဝတ္ထုအပေါင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ကဏကေန ဝါ” တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခန္ဓကဋ္ဌံ။ ခါရဒါနံ ပန၊ သည်ကား။ ဘိက္ခုနိဝိဘဂေါ၊
 ဋ္ဌံ။ လေပမုခေန၊ လေပလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပသာခေ၊ ပသာ
 ခဋ္ဌံ။ အနုညာတံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကေ ပန၊ အချို့
 သော ဆရာတို့သည်ကား။ “သတ္တကမ္မံ ဝါ” တိ ပါဌံ၊ ကို။ ဝိကပေတုာ၊
 အထူးကြံ၍။ ဝတ္တိကမ္မံ၊ ပုဆိုးဖြင့်စည်းသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 “ဝတ္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ဋ္ဌံ။ အတ္ထိကာ၊ ပုဆိုးကြမ်းကို။ ဝုစ္စတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။
 တာယ၊ ထို ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်။ ဆိန္ဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဝတ္တိကမ္မံ နာမ၊
 မည်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊
 ထိုသို့ ဆိုသောအရာတို့ကို။ “သတ္တဟာရကံ ဝါဿ ပရိယေသေယျာ” တိ
 ဣမဿ၊ ၏။ ပဒဘာဇနိယံ၊ ကို။ ဒသေတုာ၊ ၍။ ပဋိကိပိတဗ္ဗာ၊ ကုန်
 ၏။ အဏ္ဏဝစိုတိ ဧတ္ထ၊ ဋ္ဌံ။ ဝါတဏ္ဏကော၊ မုတ္တရိသော သူတည်း။
 ဝါ၊ လေဖောင်းသော အဥနာရှိသော သူတည်း။ အာဒါနဝတ္တိ တိ ဧတ္ထ၊
 ဋ္ဌံ။ အာနဟဝတ္တိ၊ ပုဆိုးကြမ်းသွင်းခြင်းတည်း။

ဂုဠာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မနုဿမံသပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ

၂၇၀။ “န ဘိက္ခဝေ မနုဿမံသံ။ ပ။ ထုလ္လစ္စယဿာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ “န စ ဘိက္ခဝေ အပုဋ္ဌိဝေက္ခိတုာ။ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ စ၊ ၍လည်း။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အပုဋ္ဌိဝေက္ခဏဒုက္ကဋ္ဌ၊ သည်လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဉ္ဇ၊
 သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကပ္ပိယမံသေပိ၊ အပ်သော အသားဋ္ဌလည်း။
 အပုဋ္ဌိဝေက္ခဏပစ္စယာ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌ
 မေဝ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧကစိ၊ တို့သည်။ “မံသ
 ဘာဝံ၊ မံသအဖြစ်ကို။ ဇာနန္ဓောဝ၊ သိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ပူဝါဒိသု၊ မုန့်စသည်တို့၌။ အဇာနန္ဓဿ၊ မသိသောသူ၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊
 ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်မှာဆိုဖွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။

ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇာနန္တောပိ၊ မသိသော်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
ကသ္မာ၊ မူကား။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

မနုဿမံသပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၇၃) ၂၇၁။ ဣမေသံ မနုဿာဒိနံ။ပ။သဗ္ဗံ န ဝဇ္ဇတီတိ ဣဒံ၊န ဝဇ္ဇတီ-
ဟူသော ဤ စကားသည်။ ဒသန္နမ္ပိ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော။မနုဿမံသာဒိနံ၊ လူသားအစရှိသည်တို့၏။ အကပ္ပိယဘာဝမတ္တပရိဒီပန
ဝစနံ၊ မအပ်ခြင်းအဖြစ်မျှကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ အာပတ္တိဝိဘာဂဒဿန
ဝစနံ၊ အာပတ်အပြားကို ပြသောသဒ္ဓါသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယံ ကိဉ္စ
ဥတှာ ဝါ အဥတှာ ဝါ ခါဒန္တဿ အာပတ္တိယေဝါတိ ဣဒမ္ပိ၊ အာပတ္တိ
ယေဝ-ဟူသော ဤ စကားသည်လည်း။ အနိယမိတဝစနမေဝ၊ အမှတ်
မရှိသော စကားသာလျှင်တည်း။ “အယံ နာမ အာပတ္တိ”တိ၊ ရှိ။
အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးသော အဆုံးအဖြတ်
သည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မနုဿာဒိနံ၊ လူအစရှိသည်တို့၏။ မံသာ
ဒိသု၊ အသားအစရှိသည်တို့၌။ ထုလ္လစ္စယဒုက္ခဋ္ဌာပတ္တိယော၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟိတနယေဟိ၊ ယူအပ်သော နည်းတို့
ဖြင့်။ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ၌။
အယံ၊ သည်ကား။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေသံ
မနုဿာဒိနံ၊ တို့၏။ မံသာဒိနံ၊ အသားအစရှိသည်တို့သည်။ အကပ္ပိယာနိ၊
မအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ မံသာဒိသု၊ အသား
အစရှိသည်တို့၌။ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိ၊ ထုလ္လစဉ်း အာပတ်သင့်၏။ သေသာနံ၊
ကြွင်းသော ကိုးပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အသား
အသွေးစသည်တို့၌။ ဒုက္ခဋ္ဌာပတ္တိ၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သင့်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပါဠိယေဝ၊ ပါဠိ၌သာလျှင်။ လော
ဟိတာဒိံ၊ လောဟိတ အစရှိသည်ကို။ မံသဂတိကံ၊ အသားနှင့် အလား
တူသည်ကို။ ကတှာ၊ ရှိ။ “န ဘိက္ခဝေ မနုဿမံသံ။ပ။ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊
ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထို ပါဠိ၌သာလျှင်။ ဟတ္တာဒိနံ၊ ဆင်အစရှိသည်
တို့၏။ မံသာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒုက္ခဋ္ဌာပတ္တိ၊ ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို။ ပညတ္တာ၊

၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သိဟဠဠကထာယံ၊ သိဟိဠအဠကထာ၌။ “မနုဿမံ
 သေ ဝါ၊ လူအသား၌လည်းကောင်း။ ကေသေ ဝါ၊ ဆံ၌လည်းကောင်း။
 နုခေ ဝါ၊ လက်သည်းခြေသည်း၌လည်းကောင်း။ အဠိမ္မိ ဝါ၊ အရိုး၌
 လည်းကောင်း။ လောဟိတေ ဝါ၊ အသွေး၌လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယမေဝံ၊
 အာပတ်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမိနာ ဝေ၊ ဤ စကား
 ဖြင့်လျှင်။—

“သေ၊ ထို ဆင်အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ အဠိပိ၊ အရိုးသည်
 လည်းကောင်း။ လောဟိတမ္ပိ၊ အသွေးသည်လည်းကောင်း။ စမ္မမ္ပိ၊
 အရေသည်လည်းကောင်း။ လောမမ္ပိ၊ အမွေးသည်လည်းကောင်း။
 န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။”

ဣတိ၊ သို့။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဂါထာပဒဿ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော
 စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဓိပ္ပာယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုဝိညေ
 ယျော၊ သိလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ
 တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အနာဒရိယဒုက္ခံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဥဒကမနုဿာဒိမံသမ္ပိ၊
 ရေလူ အစရှိသည်တို့၏ အသားသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နာဂရာဇေန၊ နဂါးမင်းသည်။ ဝုတ္တာဒိနဝေ၊ ဆိုအပ်
 သော အပြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဥဇ္ဈာယနာဓိကာရမေဝ၊ ကဲ့
 ရဲ့သော အရာကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ “ပဋိကူလတာယာ”တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

ယာဂုမဇုဂေါဠကဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၂၇၃။ ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣဒံ၊ သည်။ သင်္ဂီတိကာရက
 ဝစနံ၊ သံဂါယနာ သုံးတန်တင်ခြင်းကို ပြုကုန်သော ဆရာတို့၏ စကား
 တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တမေဝ သိက္ခာပဒံ၊ ကိုလျှင်။
 ဒိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ န ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမပညတ္တမေဝ၊ ပထမပညတ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာ
 ယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ တေ ဘိက္ခု၊ ယုံရဟန်း
 တို့သည်။ သာပတ္တိကာ၊ အာပတ်ရှိကုန်သည်။ န စ ဇာတာ၊ မဖြစ်ကုန်။

ကထံ၊ အဘယံကြောင့်။ န ဇာတာ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ပရမ္မရ
ဘောဇနသိက္ခာပဒဿ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ အဋ္ဌပုတ္တိကြောင့်။ န ဇာတာ၊
မဖြစ်ကုန်။ “အပိစ၊ တနည်းကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာလဿေဝ၊
စောစောကလျှင်။ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍။ ဘုဒ္ဓိမ္မာ၊ စားကုန်ပြီ။”
ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ မာတိကာပိဘဂေ စ၊ မာတိကာကို အကျယ်ဝေဖန်သော
ပဒဘာဇနိဋ္ဌလည်း။ “ပရမ္မရဘောဇနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပဉ္စန္ဒံ ဘော
ဇနာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဘောဇနေန၊ ဖြင့်။
နိမန္တနတော၊ ဖိတ်အပ်၏။ တံ၊ ထို ဖိတ်အပ်သော ဘောဇနံကို။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊
သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဒ္ဓတိ၊ စား၏။ တေ၊ ဤ ဘောဇနံသည်။
ပရမ္မရဘောဇနံ နာမ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
အညံ ဘောဇနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ နိမန္တနတော၊ ဖိတ်သောအား
ဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော ဘောဇနံတည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊သည်။
သိဒ္ဓါ၊၏။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဘောဇဇယာဂု၊ဘောဇဇယာဂုသည်။ ဝါ၊ ဟင်းဇာတ်
ယာဂုသည်။ နိမန္တနတော၊ ဖိတ်သောအားဖြင့်။ လဒ္ဓဘောဇနံ၊ ရသော
ဘောဇနံသည်။ န၊ မဟုတ်။ (၄၈၄) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဧတ္ထ၊
ဤ ဘောဇဇယာဂုဉ္စ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ
ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပရိဘုဒ္ဓိံ သု၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။
ဧတ္ထ ပန၊ ဤ အရာ၌ကား။ “ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗော” တိ
ဝုတ္တတ္တာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ နိမန္တနတော၊
ဖိတ်သဖြင့်။ လဒ္ဓဘောဇနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘုဒ္ဓန္တဿ၊ စားသော
ဂဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဣတရံ၊ တပါးသော ဘောဇနံကို။
ဘုဒ္ဓန္တဿ၊ စားသောဂဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။
အနုညာတံ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုခွင့်ပြုသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တဿ၊
ထို ပရမ္မရသိက္ခာပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ “နိစ္စဘတ္တေ သလက
ဘတ္တေ ပက္ခကေ ဥပေါသထိကေ ပါဠိပဒိကေ” တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ပညတ္တကာလေ၊
ပညတ်သောအခါ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ။ အဋ္ဌပုတ္တိ၊အဋ္ဌပုတ္တိသည်။
မာတိကာပိဘဂံပိရောဓော၊ မာတိကာပိဘင်းနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အပိစ မယံ ကာလဿေဝ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ
ဘုဒ္ဓိမ္မာ” တိ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
ပဒဘာဇနေပိ၊ ၌လည်း။ “ပဉ္စန္ဒံ ဘောဇနာနံ အညတရံ ဘောဇနံ

ဘူဠတီ'တိ၊ ရှိ။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ပဌမံ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ ဝါ၊ နောက်
 မှလည်းကောင်း။ နိမန္တိတံ၊ ဖိတ်အပ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။
 ဌပေတွာ၊ ရှိ။ အနိမန္တိတမေဝ၊ မဖိတ်အပ်သည်သာဖြစ်သော။ ဘော
 ဇနံ၊ ကို။ ဘူဠန္ဓယ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဣတရံ၊ တပါးသော
 ဘောဇဉ်ကို။ ဘူဠန္ဓယ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ ကိဉ္စာပိ အာပန္နံ၊ အကယ်
 ရှိကား ရောက်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ ရောက်သော်လည်း။ “န
 ဘိက္ခဝေ အညတြ နိမန္တိတေန အညယ ဘောဇဇယာဂု ပရိဘူဠိတဗ္ဗာ”တိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဌမနိမန္တိတဘောဇနတော၊ ရှေးဦးစွာ ဖိတ်
 သော ဘောဇဉ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ လဒ္ဒံ
 နိမန္တိတဘောဇနဉ္စ၊ ရအပ်သော ဖိတ်သော ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။
 နိစ္စဘတ္တာဒိနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘူဠန္ဓယ၊ စားသောရဟန်းအား။
 အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ အာပဇ္ဇမာနံ ဝိယ၊ ရောက်
 သကဲ့သို့။ ဇာတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုပညတ္တိပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏံ၊ အနုပညတ်
 ဖြစ်ရာ၏ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ အနိမန္တနဘောဇနေ၊ အနိမန္တနဘောဇဉ်၌။ အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏဉ္စ၊
 အာပတ်သင့်၏ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမပညတ္တိသိက္ခာပဒမေဝ၊ ရှေးဦးစွာ ပညတ်အပ်သော
 သိက္ခာပုဒ်ကိုလျှင်။ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ဖြင့်။ ပရိဏာ
 မေန္တော စ၊ ညွတ်သည်ဖြစ်၍လည်း။ “ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိလာတိုင်း။
 ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုသို့ ခွင့်ပြုသည်မှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ။ နိမန္တနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘူဠန္ဓယေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊
 သင့်၏။ တေသု၊ ထို ဖိတ်သော နိစ္စဘတ်တို့တွင်။ နိစ္စဘတ္တာဒိနိ၊ နိစ္စဘတ်
 အစရှိသည်တို့ကို။ ဘူဠန္ဓယ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ အာပန္နံ၊ ရောက်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်
 လျှင်။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။
 တဿ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၏။ အနာပတ္တိပါရေ၊ ၌။ “နိစ္စဘတ္တေ”တိအာဒိနိ၊
 အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ သင်္ဂါယံ၊
 သံဂါယနာတင်တော်မူ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တေ မဟာနာဂါ၊ ထို ရဟန္တာ
 အရှင်မြတ်တို့သည်။ အဓိပ္ပာယည၊ ဘုရားအလိုတော်ကို သိကုန်၏။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ ပဌမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ “ပဉ္စ ဘော
 ဇနာနိ ဌပေတွာ သဗ္ဗတ္ထ အနာပတ္တိ” တိ၊ ရှိ။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ပစ္ဆာပိ၊ နောက်အခါ၌လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ အနုရက္ခန္ဓေန၊ အစဉ်စောင့်
 သဖြင့်။ အဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်မဟုတ်သော။ မခုဂေါဠကံ၊ မုန်ချိုကို။
 ဝါ၊ မခုဂေါဠကမုန်ကို။ အပရာမသိတွာ၊ မသုံးဆပ်မှု၍။ ဘောဇ္ဇယာဂူ
 ဝေ၊ ဘောဇ္ဇယာဂူကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ အာစရိ
 ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ပစ္ဆာ၊ နောက်
 မှ။ လဒ္ဓလေသေန၊ ရအပ်သော အမြက်ရှိသော။ ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိ
 ထေရ်သည်။ နိစ္စဘတ္တာဒိပက္ခေပေါ၊ နိစ္စဘတ် အစရှိသည်ကို ထည့်ခြင်းကို။
 ကတော ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝေံ တထာ၊ တူ။ ကထိနက္ခန္ဓကေ၊ ၌။
 ပရမ္ပပရဘောဇနံ၊ ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ “အတ္ထတကထိနာနံ ဝေါ
 ဘိက္ခဝေ ဆ ကပ္ပိဿန္တိ” တိ၊ ရှိ။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ
 အာဟ၊ ၏ (ပြန်)။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ - ယထာဝုတ္ထလေသ
 နိဒဿနတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော အမြက်ကို ပြခြင်းငှာ။ န ဝုတ္တံ၊
 မဆို။ အညဿ-အညသ္မိံ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဣဒံ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ ကို။ ဝေသာလိယံ၊ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အန္ဓကဝိန္ဓေ ဝါ၊ ၌
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌။ ဥပဗျ
 ပဗ္ဗေန၊ ထက်ဝက် ထက်ဝက်အားဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။
 နော စေ သိယာ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သာပတ္တိကာ၊ အာပတ်ရှိ
 ကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာပတ္တိကာ၊ တို့သည်။
 န သိယံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပဋိက္ခိတ္တေပိ၊ မပယ်သော်လည်း။
 တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကုက္ကုစ္စဒဿနတော၊ ကုက္ကုစ္စကို မြင်သောကြောင့်
 တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “တေန ဟိ ပြာဟ္မဏ ဘိက္ခုနံ ဒေဟိတိ၊ ရှိ။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလုံလုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ မခံ
 ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကုန်
 လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဏတ္တိယာ၊ စေတော်မှုခြင်း
 ဖြင့်။ ပရိဘုတ္တာနမ္ပိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ “ဣဒံ၊ ဤ
 ဝတ္ထုကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အားသာ။ ဩဒိဿကံ န ခေါ၊ ရည်၍ ခွင့်ပြု

၁။ အန္ဓကဝိန္ဓေ စ (ဆဋ္ဌ)

သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိမတိပုတ္တာနံ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိမတိဝိနောဒနတ္ထံ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းကို
 ဖျောက်ခြင်းငှာ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယာဂုဉ္ဇ (၄၇၅) မဇဂေါဠကဉ္ဇာ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝေံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒံ၊ ကို။
 ဩမဒ္ဒိတံ၊ နင်းနယ်၍။ ပရမ္ပရဘောဇနံ၊ ပရမ္ပရဘောဇကို။ ကထံ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ စားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေစိ၊
 ကုန်သော။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ ပရမ္ပရဘောဇန
 သိက္ခာပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ “အညဿ၊ တပါးသောသု၏။ ဘောဇနံ၊
 သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္ဒာပိ၊ သိကုန်လျက်လည်း။
 “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယာဂုဉ္ဇာ” တိ၊ ရှိ။ ဝိသံ၊ အသီး။ အနုညာ
 တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ပဋ္ဌဂ္ဂိဒါန မဟာဝိကဋ္ဌာဒိ ဝိယ၊ ပဋ္ဌဂ္ဂိဒါနသိက္ခာပုဒ်
 မဟာဝိကဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်ကဲ့သို့။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။” ဣတိ သညာယ၊
 ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိ သု၊ စားကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “အပိစ
 မယံ။ ပ။ ဓာတာ” တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ အယုတ္တံ၊
 မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌။ အဋ္ဌပုပ္ဖိမာတိကာ
 ဝိဘင်္ဂဝိရောဓေန၊ အဋ္ဌပုပ္ဖိမာတိကာ ဝိဘင်းတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောအား
 ဖြင့်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ နိစ္စဘတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ အသမ္ဘဝပုသင်္ဂတော
 စ၊ မဖြစ်သင့်ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးသော ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သာပတ္တိကဘာဝါနတိက္ကမနတော စ၊ သာပတ္တိကအဖြစ်ကို
 မလွန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ မိစ္ဆာဂါဟဟေတုပုသင်္ဂေန၊ မိစ္ဆာအယူ
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏ ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါး ခြင်းဖြင့်။ ဘဂဝ
 တာ၊ သည်။ အနုညာတပုသင်္ဂတော စ၊ ခွင့်ပြု၏ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါး
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တေ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတ္တစိ၊ အချို့သော
 အရာ၌။ ဝိနာသဝသေန၊ ပျက်အံ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်
 သောအရာကိုလည်း။ “ဂါထာဘိဂီတံ မေ အဘောဇနေယျ” န္တိ၊ ရှိ။
 ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ ကို။
 ပတိ၊ အစွဲပြု၍။ “ကုက္ကုစွာယန္တာ၊ အလိုလို ဖြစ်ကုန်၍။ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊
 မခံကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပတိ၊ အစွဲပြု၍။

၁။ ဝိနာသဝသေန (ဆဋ္ဌ)

ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အဓိပ္ပာ
ယပ္ပကာသနတ္ထမေဝ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြခြင်းငှာလျှင်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခ
ဝေ ယာဂုဉ္ဇာ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။
အဓိပ္ပာယော၊ သည်။ ဒုရဝဂ္ဂါဟော၊ သူတပါးတို့၏ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်
နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။
ဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ၏။ ပါယာသံ၊ နှိုက်ကာကို။ အဘောဇနေယျ၊
မသုံးဆောင်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အကတဝိညတ္တိပ္ပသင်္ဂတော၊ အကတဝိညတ်
ဖြစ်၏ဟု လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊
သည်။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ သဇ္ဇိတံ၊ စီရင်အပ်သော။ တေကဋ္ဌုလ
ယာဂု ပန၊ တေကဋ္ဌုလယာဂုကိုကား။ “ယဒပိ အာနန္ဒ ဝိညတ္တံ၊ တဒပိ
အကပ္ပိယ”န္တိ၊ ရှိ။ အဝတွာ၊ ရှိ။ “ယဒပိ အာနန္ဒ အန္ဓောဝုတ္တ”န္တိ
အာဒိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို
တေကဋ္ဌုလယာဂုသည်။ နော စေ အန္ဓောဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ အန္ဓော
ဝုတ္တမဖြစ်အံ့။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယဒဿနေန၊ ဤ အဓိပ္ပာယ်ကို
ပြသဖြင့်။ ပဏိတဘောဇနသုပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။
ဥပတ္တမ္ဘေတိ၊ ခိုင်စေ၏။ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ ကပ္ပတိ၊
၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆံ့ဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဥပတ္တမ္ဘေတိ၊ ခိုင်စေ၏။

၂၇၄။ ဂိလာနဿေဝ ဘဂဝတာ ဂုဠော အနုညာတောတိ ဣဒံ၊
ကို။ “ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ဂိလာနာနံ ဘိက္ခုနံ ပဋိသာယနိယာနိ”တိ
ဝစနဝသေန၊ ပဋိသာယနိယာနိ - ဟူသော စကား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဣဓ ပဋိဂ္ဂဟ
ဏေ၊ ဤဝတ္ထုကို ခံရာ၌။ ကုက္ကုစွာယိံ သု၊ အလိုလိုဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓ
ပန၊ ဤခန္ဓကပါဠိ၌ကား။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ ဂုဠော
ဒက”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ ဂုဠာဓိကာရတ္တာ၊ တင်လဲ၏ အရာဖြစ်
သောကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုညာတဉ္စ၊ ခွင့်ပြုသော သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။
ဝတွာ၊ ရှိ။ အဂိလာနဿ၊ မနာသော ရဟန်းအား။ ဂုဠောဒကံ၊ တင်
လဲရည်ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဂိလာနေန၊ နာသော
ရဟန်းသည်။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂုဠော၊
တင်လဲကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂုဠောဒကံ၊ တင်လဲရည်သည်။ ပစ္စယေ၊
အကြောင်းသည်။ အသတိပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ

ဣမံ ဝိသေသံ၊ ဤအနက်အထူးကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂုဠောဒက
 တို့တွင်။ “ဂုဠောဒကံ၊ သည်။ ကာလိကေသ၊ ကာလိကတို့တွင်။ သတ္တာဟ
 ကာလိကံ၊ ကတည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သြဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ အနုညာ
 တတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေန၊ ဖြင့်။
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။
 န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဥဒကသမ္ဘိန္ဒတ္တာ၊ ရေနှင့် ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 သတ္တာဟကာလိကဘာဝံ၊ ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ “အမ္ဘာဒိ၊ သရက်အစ
 ရှိသည်သည်။ ဥဒကသမ္ဘိန္ဒံ၊ သော်။ ယာမကာလိကံ၊ ယာမကာလိကသည်။
 ဇာတံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ကို။ ဇဟိတုာ၊
 စွန့်၍။ (၄၈၆) တဒနန္တရေ၊ ထို သတ္တာဟကာလိကကို စွန့်သည်၏ အခြား
 မှ်၌။ ယာဝဇီဝိကေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို တင်လဲရည်ကိုလည်း။ ဘဂဝ
 တာ၊ သည်။ သြဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်
 အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏာဘာဝေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိရာ၌။ ဒေါသော၊
 အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “ဂုဠောဒကန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 ဥဒကဂတိကံ၊ ရေနှင့် အလားတူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒက
 မိဿံ၊ ရေနှင့် ရောသည်ဖြစ်၍။ ဥဒကဂတိကံ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊
 အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ မဓုပိ၊ ပျားရည်သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ တံ၊ ထို ပျားရည်ကို။ တထာ၊ ထိုတင်လဲ အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဓု၊ ပျားသည်။
 မာ ဟောတု၊ မဖြစ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟေတုာ၊ အကပ်မခံ
 မူ၍။ ပရိဘုဉ္စိတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဒကဂတိ
 ကတ္တာ၊ ရေနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဉ္စ၊ ထို စကား
 သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “သဗ္ဗတ္တာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
 အရာဖြင့်လည်း။ ဥပပရိက္ခိတုာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အည
 တရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၂၈၅။ သုညာဂါရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်း။

ယာဂုမဓုဂေါဠကဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၂၉၅။ သြရဝသဒ္ဓန္တိပိတ္တေ၊ ချိ။ မဟာသဒ္ဓါ၊ ကျယ်သော အသံတည်း။ ဗဟုဟိ သမ္ပရိဝါရေက္ခာတိတ္တေ၊ ချိ။ ကေနာပိ၊ တယောက်တည်းဖြင့် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ “ဗဟုသု၊ များစွာသော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေသပိ၊ တယောက်သောရဟန်း၏လည်း။ ဝစနေန၊ စကားနှင့်။ သမာ၊ တူသည်။ ဝါ၊ ညီသည်။ သိယာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အာမသိတော” တိ၊ ချိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာမသိတေ၊ မကိုင်သည် ရှိသော်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “ဒေါသော နတ္ထိ” တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သေသာပိ၊ ကြင်းသော အဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်း။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏။ “ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဥပမေန္တေ၊ နှိုင်းယှဉ် ပိုင်းခြားပြီးသော်။ တနည်း-ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဥပသန္တေ နံဋ္ဌိတေ၊ ပြီးစေသော်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ တံ၊ ထိုအဖြေကို။ စေ ပူရေန္တိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စေကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ချိ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ (ဤတွင် ဘိတ္တိံ စေ ဥပမေန္တေ ဥပသန္တေ-ပါဌ် နှစ်ထွေ ရှိ၏။) ပကတိဘူမိယံ ယေဝ၊ ပကတိ မြေဥွင်သာလျှင်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ချိ။ “ဣဋ္ဌကာဒီဟိ ကတာစယဿာ” တိအာဒိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ ဝိယ၊ ဆန့် ကျင်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ မတ္တိကာပိဏ္ဍံ ဝါတိ တ္တေ၊ ချိ။ “အသတိ ယာ၊ သတိလျော့သဖြင့်။ အနုဓိဋ္ဌိတာယ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်မိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မဆောက်တည်မိသည် ရှိသော်။ သရိတဋ္ဌာနတော၊ အောက်မေ့မိရာ အရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဧ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ စေ အဓိဋ္ဌိတာ၊ အကယ်၍ ဓိဋ္ဌာန် သည်ဖြစ်အံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဌိတံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ဥပရိ၊ ချိ။ ဌိတမေဝ၊ တည်သော ဘဏ္ဍာသည်သာလျှင်။ ကပ္ပိယံ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ တ္တေ၊ ချိ။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တ္တေ ကပ္ပိယကုဋိ လဒ္ဓံ၊ ဝဇ္ဇတိတိ တ္တေ၊ ချိ။ ဝေဝိဓေ၊ ဤသို့ အပြားအထူးရှိသော အရပ်၌။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကပ္ပိယကုဋိ ကာတုံ ဒေမာတိ တ္တေ၊ ချိ။ ကပ္ပိယကုဋိကိစ္စံ၊ ကပ္ပိယကုဋိကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဘောဇနသာလာ ပန၊ ဆွမ်းစားဇရပ်သည်ကား။ သေနာသနမေဝ၊ ကျောင်းပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အကတေပိ၊ မပြုသော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

“မုခသန္ဓိမိ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဘောဇနကာလေ၊ စားသောအခါ
 ဌှိ။ သန္ဓိမိ၊ သန္ဓိမိတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ မုခသန္ဓိမိ နာမ၊ သည်။
 တဿ၊ ထိုဘောဇနသန္ဓိမိ၏။ နာမံ၊ တည်း။ “သန္ဓိမိ၊ သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊
 အံ။ ပါဝိတ္ထိယံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ မုခသန္ဓိမိ ပန၊ သည်ကား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သန္ဓိမိ၊ ကို။ အနုမိပေတော၊ အလိုမရှိ
 အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ သန္တကံ၊ ကို။
 ကတော၊ ရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနုပေက္ခံ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသော။
 ဝိဿဇ္ဇနံ၊ စွန့်ခြင်းကို။ နာမိပေတံ၊ မလိုအပ်။ စိဝရဝိကပ္ပနေ ဝိယ၊ သင်္ကန်းကို
 ဝိကပ္ပနာပြုသော အရာ၌ကဲ့သို့။ ကပ္ပိယမတ္တံ၊ အပ်အောင် ပြုခြင်းမျှကို။ ဝိညာ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ကေစိ၊ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနနကကာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၃၀၀။ “အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သော ဝတ္ထုကို။
 ပုရောဘတ္တမေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ ပရိစ္စတိတော၊ စွန့်၍။ သာမဏေရာ
 ဒီဟိ၊ သာမဏေအစရှိသည်တို့သည်။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။ ကတော၊ ရှိ။
 ဒိန္နော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ပုရောဘတ္တမေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ မှန်းလဲ့သောအခါ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မကား။
 သဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွ ခံသောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အဖျော်၌။ ပုန ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ တဖန်ခံခြင်း
 ၌။ နိဒ္ဒေါသတ္တာ၊ အပြစ်မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုရောဘတ္တမေဝ၊
 နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ (၄၇၇) ပဋိဂ္ဂဟဏဿ၊ ခံအပ်သော ဝတ္ထုကို။
 နိဿဋ္ဌတ္တာ၊ စွန့်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ စ၊ သည်
 လည်း။ အဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မကိုင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ န ဒိဿဟိ၊ မထင်။ ဥပပရိက္ခိဘော၊ ရှိ။ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ သာလူကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကန္ဒာ၊ အဖူ။ “ဣတော
 ကိဉ္ဇိတက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဖာရုသကန္တိ၊ ကြောင့် ၌။
 ဂေါဋ္ဌဝိသယေ၊ ဂေါဋ္ဌအရပ်၌။ ကော၊ တခုသော။ ရုက္ခေ၊ ပစ်ပင်
 တည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ “ပက္ကဋ္ဌာပရသ”န္တိ၊ ရှိ။
 ဝိသေသိတတ္တာ၊ အထူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “အပက္ကံ၊ မချက်မှု။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကုရုန္တိဝစနေနာပိ၊ ကုရုန္တိစကား

ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တဏှာလစောဝနောဒ
 ကမ္ပိ၊ ဆန်ဆေးသော ရေသည်လည်း။ ဓညရသော ဝေ၊ စပါးရည် မည်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ‘နိက္ကသဋ္ဌော၊ အဖတ်မရှိသော။ ဥစ္ဆရသော၊ ကြံ
 ရည်သည်။ သတ္တာဟကာလိကော၊ ဖြစ်၏။’ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။
 သာဝိတ္တိတံ၊ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ဂါယတ္တိ၊ ဂါယတ္တိဆန်းတည်း။ ဆန္ဒသောတိ၊ ဣတ္ထိ၊
 ဤ။ ဝေဒဿ၊ ဗေဒင်ကျမ်း၏။ “န ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗဇိတေန အကပ္ပိယေ
 သမာဒပေတဗ္ဗ’န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္နဿာပိ၊ သာမဏေ
 အားလည်း။ ဧဝံ၊ သက်သက်။ ဒသသု ဝေ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌
 သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။
 န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထို ရဟန်းမအပ်သော အမှု၌လည်း။ အနုပ
 သမ္ပန္နဿ၊ သာမဏေကို။ န သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ မဆောက်တည်စေအပ်။
 ဣတိ အဓိပ္ပာယော’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

၃၀၅။ ဒွေ ပဋ္ဌာ ဒေသနာမေနေဝါတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ စိနပဋ္ဌသောမာရ
 ပဋ္ဌာနံ၊ စိနပြည်၌ဖြစ်သော ပုဆိုး၊ သောမာရအရပ်၌ ဖြစ်သော ပုဆိုးတို့
 ကို။ တီဏိတံ ပဒေ၊ ဤ။ ပတ္တုဏ္ဏေန၊ ပတ္တုဏ္ဏတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးနှင့်။
 သဟ၊ တကွ။ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့ကို။ ဣဒ္ဓိမယိကံ၊ ဣဒ္ဓိမယိကသင်္ကန်းသည်။
 ဧဟိဘိက္ခု၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းတို့အား။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း။
 ဒေဝဒတ္တိယံ၊ ဒေဝဒတ္တိယသင်္ကန်းသည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်
 သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော သင်္ကန်းတည်း။ “ယံမာတိက္ကမေ၊ ယံကို
 လွန်ရာ၌။ သန္ဓိဓိဝသေန၊ သန္ဓိဓိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊
 ခုနစ်ရက်ကို လွန်ရာ၌။ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝသေန၊ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

ကေဏိယဇဋ္ဌိလဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ကထိနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ကထိနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၈၈) ၃၀၆။ “ကထိနန္ဒိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဉ္စာနိသံသေ၊ ငါးပါးသော အကျိုးတို့ကို။ အန္တောကရဏသမတ္တတာယ၊ အတွင်းပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်၌။ ထိရံ၊ ခိုင်ခံ့၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ “ပဉ္စ ကပ္ပန္ဒိ”တိ၊ ၎်။ အဝတံ၊ ၎်။ “ကပ္ပိယန္ဒိ”တိ အနာဂတဝစနံ၊ ကပ္ပိယန္ဒိ-ဟူသော အနာဂတ်ဝိဘတ်သည်။ “ဝေ”တိ ဣမဿ၊ ဝေ ဟူသော ဤပုဒ်၏။ သာမိဝစနပေက္ခေ^၁၊ သာမိဝိဘတ်ကို ငဲ့ရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အနတ္တတကထိနတ္တာ၊ မခင်းအပ်သော ကထိနိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဒီသု၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ ဧတေသု ပန အတ္ထဝိကပေသု၊ ထို အတ္ထဝိကပ်တို့တွင်ကား။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပေ၊ သည်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ပါဝေယျကနံ၊ ထို ပါဝေယျကရဟန်းတို့အား။ သဗ္ဗဓုတင်္ဂဓရတ္တာ၊ အလုံးစုံ ဓုတင်္ဂကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ နိမန္တနံ၊ နိမန္တနဘတ်ကို။ သာဒိယန္တဿေဝ၊ သာယာသော ရဟန်းအား သာလျှင်။ အနာမန္တစာရော၊ အနာမန္တစာရကို။ ပညတ္တော၊ ပညတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဂဏဘောဇနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၎င်း။ အနဓိဋ္ဌိတတိစိဝရဿ၊ မဆောက်တည်အပ်သော တိစိဝရိန်ရှိသော ရဟန်းအား။ အသမာဒါနစာရော၊ ကို။ ပညတ္တော၊ ၎င်း။ အတေစိဝရိကဿ၊ တိစိဝရိန် မဆောင်သောရဟန်းအား။ ယာဝဒတ္ထစိဝရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စတုတ္ထာဒိစိဝရဂ္ဂဟဏသမ္ဘဝတော^၂၊ စတုတ္ထသင်္ကန်းအစရှိသော သင်္ကန်းကို ခံခြင်း၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဣတရဿာပိ၊ တပါးသော ရဟန်းအားလည်း။ အနဓိဋ္ဌာနမုခေန၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်ခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၎င်း။ စိဝရပွာဒေါ၊ ကို။ အပံသုကုလိကဿေဝ၊ ပံသုကုမဟင် မဆောင်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကထိနတ္တတသိမာယန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥပစာရသိမံ၊ ဥပစာရသိမ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပစာရသိမဋ္ဌဿ၊ ဥပစာရ

၁။ သာမိဝစနပေက္ခေ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ဤဝါကျ ယခုရှိစွဲကာနှင့် ပုဒ်ခွဲမတူ။

သိမ်ဉ္စ တည်သောရဟန်းအား။ မတကစံဝရာဒိဘာဂိယတာယ။ မတက
စိဝရအစရှိသည်တို့၏ အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗဒ္ဒသိမာ
ယ။ သိမ်ဉ္စ။ တတြုပ္ပာဒါဘာဝတော စ၊ ထိုကျောင်း၌ ဖြစ်သောပစ္စည်း
တို့၏ ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကထိန်ခင်းရာ၌။
ဥပစာရသိမာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပေတဘ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ၊
ကို။ ဝိညေယျံ၊ ၎င်း။ ကထိနတ္ထာရံ ဧက လဘန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ ဧက၊ အဘယ်
မျှသော ရဟန်းတို့သည်။ သာဓေန္တိ၊ ပြီးစေကုန်သနည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊
တည်း။ ပဉ္စ ဇနာ၊ ငါးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာဓေန္တိ၊
ပြီးစေကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ကထိနဒုဿယ၊ ကထိန်ပုဆိုးကို။ ဒါယကာ၊ ပေး
တတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စိမကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
ဖြင့်။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊
ခံတတ်သော ရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကဿ၊ မူကား။ “တတြ စေ ဘိက္ခဝေ ယာယံ စတုဝဂ္ဂေါ
ဘိက္ခုသံသော ဌပေတွာ တိဏိ ကမ္မာနိ ဥပသမ္ပဒံ ပဝါရဏံ အဗ္ဘာန”န္တိ၊
၍။ စမေယျက္ခန္ဓကေ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏိယံ၊ ငါး
ယောက် အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုအပ်သောကံသည်။န ဟောတိ၊မဖြစ်။”
ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ သံသော၊ သည်။
ကထိနဒုဿံ၊ ကထိန်ပုဆိုးကို။ ဒေတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထို ရဟန်းကို။ ဟတ္ထပါသေ၊
၎င်း။ အကတွာပိ၊ မပြုမူ၍လည်း။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပဉ္စ။ ဌတဿာပိ၊ တည်
သော ရဟန်းအားလည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ရဟန်းကို။ ဟတ္ထပါသေ၊ ၎င်း။ ကတွာ ဝေ၊ ၍
သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကဿ၊ မူကား။ “တဿ၊ ထိုပဋိဂ္ဂါဟကရဟန်း
၏။ ကမ္မပုတ္တတ္တာ၊ ကံသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကံအား
လျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “တတြုပ္ပာ
ဒေန၊ ထို ကျောင်း၌ ဖြစ်သော။ တဏှုလာဒိနာ၊ ဆန်အစရှိသည်ဖြင့်။
ဝတ္ထေသု၊ အဝတ်တို့ကို။ စေတာပိတေသု၊ ဝယ်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
အတ္တတကထိနာနမေဝ၊ ခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား
သာလျှင်။ တာနိ ဝတ္ထာနိ၊ ထို အဝတ်တို့သည်။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်
၏။ ဝတ္ထေဟိ ပန၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်ကား။ တဏှုလာဒိသု၊ ဆန် စသည်
တို့ကို။ စေတာပိတေသု၊ ဝယ်စေကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော
ရဟန်းတို့အား။ တာနံ၊ ထို ဆန်တို့သည်။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ
ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပဌမပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ လဘန္တိတိ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။

ဥက္ကဋ္ဌကောဋိယာ၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်ကြောင့်။ အပ္ပဝါရိတာနမ္ပိ၊ ပဝါရဏာ မပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုတ္တဝဿာနံ၊ ဝါကျွတ် ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကထိနတ္ထာရသမ္ဘဝတော၊ ကထိနခင်းခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတရေ ဂဏပူရကေ ကတာ ကထိနံ အတ္ထရိ တဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ “ဒိန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ အတ္တတံ ဟောတိ ကထိနံ အတ္ထာရကဿ စ အနုမော ဒကဿ စာ”တိ၊ ၍။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဧကဝစနကရဏတော စ၊ ဧကဝုဗ် ဝိဘတ်ဖြင့် ပြုသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ် ၌ပင်လျှင်။ “သံသဿ အတ္တတံ ဟောတိ ကထိနံ၊ ဂဏဿ ပုဂ္ဂလဿ အတ္တတံ ဟောတိ ကထိနံ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနဟော စ၊ ဟောသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

(၄၀၉) အညသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝုတ္တဝဿာပိ န လဘန္တိတိ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ ကိံ၊ အသို့ ဆိုသောစကားနည်း။ ကေသိမသ္မိံ၊ တသိမ် တည်း၌။ ဝုတ္တဝဿာ၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့သည်။ န လဘန္တိ ကိံ၊ မရကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ နာနာသိမသ္မိံ၊ အသီးသီး သော သိမ်၌။ ဝုတ္တဝဿာ၊ တို့သည်။ န လဘန္တိ ကိံ၊ မရကုန်သလော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ စောဒနာ ရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒက၏။ ဖောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ သာတည်း။ အပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံ။ တံ၊ ထို စောဒနာကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ၊ ကတာ၊ ၍။ တာဝ ပြုဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ ကေသိမသ္မိံ၊ တသိမ်တည်း၌။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “သစေ ပန ကေသိမာယ ဗဟု ဝိဟာရာ ဟောန္တိ၊ သဗ္ဗေ ဘိက္ခု သဒ္ဓိပါတေတွာ ကေတ္တ ကထိနံ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ဝိသံ ဝိသံ အတ္ထရိတံ န ဝန္တတိ”တိ ဣပိနာ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကားသည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏သာ လျှင်။ ကော၊ တပေါင်းတည်း။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိနခင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပတိ၊ ၎င်း။ နာနာသိမသ္မိံ၊ ၌။ အတ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ဥပနန္ဓဿ၊ အရှင်ဥပနန္ဒ၏။ ကောဓိပ္ပာယာ၊ နာ နုမတိယာ၊ ကောဓိပ္ပာယကို ပေးသော အလိုနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ

သစ္စံ၊ ဧ၊ “ဒေထ ဘိက္ခဝေ မောဿပုရိသဿ ကောဓိပ္ပာယ” န္တိ၊ ဤ။
 တေ ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။
 ဒွိယုပိ အာဝါသေသု၊ နှစ်ကျောင်းတို့၌ပင်။ တဿ၊ ထို ရှင်ဥပနန္ဒ၏။
 ကထိနတ္ထာရသိဒ္ဓိံ၊ ကထိနခင်းခြင်း၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊ ဣတိ
 အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ အဝိရောဓောဝ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းကို
 သာလျှင်။ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မမြစ်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေသိမသ္မိံ ဝါ၊
 တသိမ်တည်း၌လည်းကောင်း။ နာနာသိမသ္မိံ ဝါ၊ အသီးအသီးသော
 သိမ်၌လည်းကောင်း။ နာနုပစာရေ၊ အထူးထူးသော ဥပစာရှိသော။
 အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝုတ္ထဝဿာပိ၊ ဝါ
 ကျွတ်ကုန်သော ရဟန်း တို့သည်လည်း။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဣတိ
 အဓိပ္ပာယော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ “ပစ္စိမိကာယ၊ ဤ။ ဥပသမ္ပန္နော၊
 ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပဌမပဝါရဏာယ၊ နေ၌။ ပဝါရေတုမ္ပိ၊
 ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာလည်း။ လဘတိ၊ ဧ။ ဝသိကော စ၊ ဝါ ရသည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ လဘတိ၊ ဧ။
 ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကားသည်။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။
 ဝဿပဂမနံ၊ ဝါသ္မိ ကပ်ခြင်းကို။ အနုညာတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ကထိနာနိသံသံ၊ ကထိနအကျိုးကို။ လဘန္တိ၊
 ကုန်၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တိဏ္ဍံ စိဝရာနံ အညတရပုဟောနကန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ “န
 အညတြ သံဃာဋ္ဌိယာ ဥတ္တရာသင်္ဂေန အန္တရဝါသကေန အတ္တတံ ဟောတိ
 ကထိန” န္တိ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈနံ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ဧ။ အယံ ပါဠိ၊ သည်။ တိဏ္ဍံ စိဝရာနံ၊ တို့တွင်။
 အညတရဝိရဟေနာပိ၊ တပါးပါးကင်းသဖြင့်လည်း။ ကထိနံ၊ ကိ။ န
 အတ္တတံ၊ မခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကိ။
 ဒီပေတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။
 န ဝတ္ထုပ္ပံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထဇာနနတော၊ ထိုပါဠိ၏
 အနက်ကို သိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ တိဏ္ဍံ စိဝရာနံ၊
 တို့တွင်။ အညတရဝိရဟေနာ၊ တပါးပါးမှ ကင်းသဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကထိန
 ကို။ အတ္တတံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ အနတ္တတံ၊ မခင်း
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတုကာမော၊ ပြခြင်းငှာ

အလိုရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ပါဠိ၊ ထိုပါဠိကို။ အာဟ၊
 ၏။ ဣတိ အတ္တံ၊ ကို။ ဒီပေတုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ တံ ပါဠိ၊
 ကို။ ယဒိ အာဟ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အညတြ သင်္ခာဠိယာ
 ဥတ္တရာသင်္ဂေန အန္တရဝါသကေနာ”တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဟောအပ်
 သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို
 စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိပ္ပာယဇာနနတောဝ၊
 အဓိပ္ပာယ်ကိုသိသောကြောင့်သာတည်း။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သင်္ခာ
 ဠိယာ၊ ဖြင့်။ အတ္တရိတုကာမော၊ ခင်းလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊
 ထိုရဟန်းအား။ သင်္ခာဠိယာ၊ ဒုက္ခကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ န အတ္တတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရတ္ထာပိ၊ ဤမှတပါးသော ကိုယ်ဝတ်၊ သင်းပိုင်
 တို့၌လည်း။ ယေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။
 သုက္ကပက္ခေ၊ ၌။ “သင်္ခာဠိယာ အတ္တတံ ဟောကီ” တိအာဒိနာ နယေန၊
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဧကမေဝ စီဝရံ၊ တထည်သော သင်္ကန်းကိုသာ
 လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ “စတုဝီသတိယာ အာကာရေဟိ
 အနတ္တတံ ဟောတိ ကထိနံ၊ သတ္တရသဟိ အာကာရေဟိ အတ္တတံ ဟောတိ
 ကထိန”န္တိ ဣမံ၊ ဤပါဠိကို။ ယထာရဟံ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။
 ဥက္ကဋ္ဌကောဠိယာ၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ ကဏ္ဍပက္ခေ၊ ကဏ္ဍပက္ခ၌။ ဥလ္လိခိတံ။ ပ။ နိဿိ
 မဋ္ဌာနုမောဒနာနံ၊ ဥလ္လိခိတံ ။ ပ။ နိဿိမဋ္ဌအနုမောဒနာတို့၏။ သမ္ဘဝန္တာနံ၊
 ဖြစ်သင့်ကုန်သော။ စတုဝီသတိယာ အာကာရနံ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်
 သော အခြင်းအရာတို့၏။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အဘာဝေနပိ၊
 ဖြင့်လည်း။ အသမ္ဘဝန္တာနံ၊ မဖြစ်သင့်ကုန်သော။ နိမိတ္တကတာဒိနံ၊ တို့တွင်။
 အညတရဘာဝေနပိ၊ တပါးပါး၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ကထိနံ၊ ကို။ န
 အတ္တတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ (၄၉၀) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပာယော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သုက္ကပက္ခေပိ၊ ၌လည်း။ အာဟတာဟတကပ္ပံ။ ပ။
 သီမဋ္ဌာနုမောဒနာနံ၊ အာဟတာဟတကပ္ပံ ။ ပ။ သီမဋ္ဌအနုမောဒနာတို့၏။
 သမ္ဘဝန္တာနံ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သော။ သတ္တရသန္တံ၊ တဆယ့်ခုနစ်ပါးကုန်သော။
 အာကာရနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဘာဝေနပိ၊ တပါးပါး၏ အဖြစ်ဖြင့်
 လည်း။ ဣတရေသံ၊ အနိမိတ္တကမ္မတို့၏။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။
 အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္တတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အညထာ-အညသ္မိ”

အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ အညမညဝိရောဓော၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ယဏာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေတွာ၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗျော၊ ၎င်း။

တတြ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ မုခမတ္တနိဒဿနံ၊ အမြက်မုကို ပြခြင်းတည်း။- ကဏ္ဍပက္ခေ၊ ၌။ “ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကထိန်ကို။ အတ္တတေ၊ ခင်းသည်ရှိသော်။ သင်္ခာဒိယာ၊ ဒုက္ခကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္တတံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အန္တရဝါသကေန၊ ကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္တတံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ဤသို့ ဟောသော ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ တံ ကထိနံ၊ ထို ကထိန်သင်္ကန်းကို။ အနတ္တတံ၊ မခင်းအပ်သည်။ သိယံ၊ ၎င်း။ သုက္ကပက္ခေ စ၊ ၌လည်း။ “အနိမိတ္တကတေန အတ္တတံ ဟောတိ ကထိနံ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ဟောသော ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ အနိမိတ္တကတေန၊ နိမိတ် မပြုသော သင်္ကန်းဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္တတေ၊ ခင်းအပ်သည်ရှိသော်။ တဉ္စ၊ ထိုသင်္ကန်းကိုလည်း။ ပရိကထာ၊ ပရိယာယ်စကားဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြုသော်လည်း။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္တတမေဝ၊ ခင်းအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယံ ဝိရောဓော၊ ဤသို့ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယထာဝုတ္တနယေနေဝ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အဓိပ္ပာယေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပရိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ယော အာနိသံသံ ဗဟံ ဒေတိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပစ္စယာလောလဘာဝံ ဝိယ၊ ပစ္စည်း၌ လော်လည်သော အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝဒတ္ထစီဝရံ၊ ယာဝဒတ္ထ စီဝရကို။ ပရိယေသန္တေ၊ ရှာမှီးခြင်း၏ အဆုံး၌။ ပညာပနမုခေန၊ ပညတ်ခြင်းကို အပြီးပြုသဖြင့်။ ဒွါရံ၊ အခွင့်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သံဃာနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ သံဃာကို ချီးမြှင့်ခြင်းငှာ။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ “အကာတုံ န ဟောတိတိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ အနာဒရိယေန၊ မရှိသေသော အားဖြင့်။ အကရောန္တဿ၊ မပြုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ အနုမောဒါမာတိ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိက

ဝသေန၊ အလုံးစုံကို သင်္ဂြိုဟ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အနုမောဒါမိ”တိ၊ အနုမောဒါမိ ဟူ၍။ ဧကကေန၊ တယောက် ယောက်သည်။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အပြားအား ဖြင့်။ “န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ကထိနစိဝရံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ “ဣမာယ သဿာဋ္ဌိယာ ကထိနံ အတ္ထရာမိ”တိ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ ကို။ ဘိန္နမတ္တာယ၊ မြက်ကာမျှဖြင့်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အတ္ထတံ၊ ခင်းခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ကမ္မဝါစာ ပန ဧကောယေဝ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ကထိနဒုဿဿ ဧဝ၊ ကထိနံလျာပုဆိုး၏လျှင်။ ကမ္မဝါစာ၊ ကမ္မဝါစာတည်း။ သေသစိဝရဒါနေ၊ ကြွင်းသော သင်္ကန်းကို ပေးရာ၌။ အပလောကနမေဝ၊ ပန်ခြင်းမျှသာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဧကသီမာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဧကဥပစာရသီမာယ၊ ဌံ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧကစိ ပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား။ “ဗဒ္ဒသီမာ၊ ကို။ အဓိပေတော၊ လိုအပ်၏။ ဧကသီမာယ၊ ဌံ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ အတ္ထရိတေ၊ ခင်းသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ သော အရပ်တို့၌။ အတ္ထရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ ‘သဗ္ဗေ ဘိက္ခု သန္နိပတိတော’တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တေ ဟိပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အနုမောဒန္တေဟိ၊ အနု မောဒနာ ပြုကုန်သဖြင့်။ အတ္ထရိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ကို။ ပရိစ္ဆန္နေ၊ ပိုင်းခြားသည် ရှိသော်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ လဒ္ဒံ၊ ရသော သင်္ကန်းသည်။ တေဟိ တေဟိ၊ ထိုထိုသို့သော ရဟန်းတို့သည်။ လဒ္ဒဗ္ဗံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအစည်းအဝေးသို့။ ပဝိဋ္ဌေဟိပိ၊ ဝင်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်၏။ ကဿ၊ မူကား။ သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အတ္ထရိတတ္တာ၊ ခင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အယံ ဝိသေသော၊ ဤအထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာ ယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

၃၀၈။ စတုဝိသတိအာကာရဝန္တတာယ၊ နှစ်ဆယ် လေးပါးသော အခြင်းအရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဘူမိကံ၊ မဟာဘူမိက မည်၏။ “ဒီသသိဗ္ဗိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပစ္စာကတသိဗ္ဗနံ၊ နောက်ထပ်၍ ချုပ်ခြင်း။” ဝါ၊

ကား။ ဩဝဇ္ဇိတော၊ လိပ်၍။ သိဗ္ဗနံ၊ ချုပ်ခြင်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ကဏ္ဍုသံ နာမ၊ ကဏ္ဍုသမည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗဗန္ဓနံ၊ တလုပ်အဖွဲ့တည်း။ ပဌမစိမိလိကာ သံဇေတော ဌပိတာ ဟောတိတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ကထိနဒုဿံ၊ ကထိန် ပုဆိုးကို။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းရာကို။ (၄၉၁) ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုအားနည်းသော ပုဆိုးလွှာကို။ ဗလဝတာ၊ အားရှိသော။ ဝါ၊ ထူထပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပကတိဒုဿေန၊ ပကတိပုဆိုးလွှာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဇေတော၊ စပ်၍။ ဒုပဇ္ဇံ၊ နှစ်ထပ်ကို။ ဝါ၊ နှစ်လွှာကို။ ကတော၊ ၎င်း။ သိဗ္ဗိတုကာမေဟိ၊ ချုပ်လိုကုန်သည်။ ဟုတော၊ ၎င်း။ ကထိနဒုဿတော၊ ကထိန်ပုဆိုးထက်။ ပကတိဒုဿဿ၊ ပကတိပုဆိုး၏။ မဟန္တတာယ၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တပုမာဏာနုရူပံ၊ ထို ပမာဏအားလျော်စွာ။ ဗန္ဓကဏ္ဍုသေ၊ ဖွဲ့အပ်သော တလုပ်တို့ကို။ သဇေတော၊ စပ်၍။ ရဇ္ဇုကေဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ ဝါ၊ စပ်၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ကထိနစိဝရဿ၊ ကထိန်သင်္ကန်း၏။ အပုတာယ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဌမံ၊ သော။ ဗဒ္ဓဒုဿံ၊ မွဲသော ပုဆိုးလွှာသည်။ ကုစ္ဆိစိမိလိကာ၊ မခိုင်သော ပုဆိုးလွှာ၊ ရိသော ပုဆိုးလွှာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ဤလည်းကောင်း။ ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ကုရုန္တိအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်။ နိဒဿနံ၊ တည်း။ ဗျဉ္စနေ ဝေ၊ သဒ္ဓါ၌သာလျှင်။ ဘေဒေါ၊ ကွဲပြား၏။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။ ဘေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဌာ။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တထာကတံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဒုပဇ္ဇံ စိဝရံ၊ နှစ်ထပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ပကတိစိဝရဿ၊ ပကတိသင်္ကန်း၏။ ဝါ၊ ထက်။ မဟန္တတာယ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပကတိစိဝရသချံ၊ မေဝ၊ ပကတိသင်္ကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကထိနစိဝရသချံ၊ ကထိန်သင်္ကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကုစ္ဆိစိမိလိကာဘာဝေန၊ ကုစ္ဆိစိမိလိကအဖြစ်ဖြင့်။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ကထိနစိဝရံ၊ ကထိန်သင်္ကန်းသည်။ မဟန္တမ္ပိ၊ ကြီးသော်လည်း။ တံ ပကတိစိဝရံ၊ ထို ပကတိသင်္ကန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကထိနစိဝရမေဝ၊ ကထိန်သင်္ကန်း မည်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

ဟေဋ္ဌိမကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပဉ္စကဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆိ-
 တဗ္ဗတ္တာ၊ အလို့ရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကထိနဒုဿ၊ ကို။ ခုဏှာခဏှံ၊
 အပိုင်းအပိုင်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ သိဗ္ဗိတု
 ကာမော၊ ချုပ်ခြင်းငှာ အလို့ရှိသောရဟန်းသည်။ ကထိနစီဝရတော၊ ကထိန
 သင်္ကန်းမှ။ ပဉ္စ၊ အလွှာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။
 အကထိနစီဝရေ၊ ဌ။ ပဉ္စ၊ အလွှာကို။ အာရောပေတိ၊ တင်၏။” ဣတိ
 လိခိတံ၊ ။ ။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဗဟုနိ၊ များကုန်သော။ ကထိန
 ဒုဿာနိ၊ ကထိနပုဆိုးလွှာဖြစ်ကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူပုဆိုးတို့ကို။
 ခုဒ္ဒကခုဒ္ဒကာနိ၊ အငယ်အငယ်တို့ကို။ ဧကစီဝရတ္ထာယ၊ တထည်သော
 သင်္ကန်းအကျိုးငှာ။ မဟန္တာနိ စ၊ ကြီးသောသင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဥိနတ္ထာယ၊
 ယုတ်သော သင်္ကန်းအကျိုးငှာ။ ဒိန္တာနိ၊ လူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကထိနစီဝရတောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကစ္စတော၊
 အချို့သော။ ကထိနစီဝရတော၊ မှ။ ပဉ္စ၊ အလွှာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။
 အညသ္မိံ၊ တပါးသော ကထိနသင်္ကန်း၌။ အာရောပေတိ၊ တင်၏။

(ဤတွင် တတော ဟိ-ဟု ဋီကာပါဌ်အချို့ရှိသည်။ ထို ပါဌ်၌-
 ဟိ သစ္စံ၊ ။ ။ တတော၊ ထိုသို့လှသောကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ဧကစ္စတော၊ သော။ ပ။ အာရောပေတိ၊ တင်၏-ဟု သမ္မုန်ရာ၏။
 ဆင်ခြင်ပါ။)

ဧတ္ထ၊ ဌ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ။ ။-ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ကထိနဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ ဝိကပ္ပပဂပစ္ဆိမာနိ၊ ဝိကပ္ပနာ
 လောက်သော ငယ်စွာအဆုံးဖြစ်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ ကိံ၊ ပေး
 အပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ခုဒ္ဒကာနိပိ၊ ထိုအောက် ငယ်
 သော ပုဆိုးလွှာတို့ကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗာနိ ကိံ၊ ပေးအပ်ကုန်သလော။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ။ ။ (ပြန်)။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခုဒ္ဒက၌။ အစီဝရသချိတ္တာ၊
 သင်္ကန်းဟု မရေမတွက်အပ်သောကြောင့်။ ခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်သော ပုဆိုး
 လွှာတို့ကို။ ဒါတံ၊ ဌ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကမ္မဝါစာ၊ သည်။
 တတ္ထ၊ ထိုခုဒ္ဒက ပုဆိုးလွှာ၌။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဧက
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပံသုကူလေန အတ္ထတံ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ ပါဠိယံ၊
 ဌ။ နယဒါနတော၊ နည်းကို ပေးသောကြောင့်။ ကုစ္ဆိမိလိကဘာဝေန၊
 ကုစ္ဆိမိလိက အဖြစ်ဖြင့်။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ အတ္တနော၊ ။ ။ သဘာ
 ဝေန၊ သဘောအားဖြင့်။ အနဓိဋ္ဌာနူပဂဿ၊ အဓိဋ္ဌာန် မလောက်သော။

ကထိနဒုဿယ၊ ကထိနပုဆိုး၏။ ပုရာဏစိဝရဘာဝေနေဝ၊ ရှေးသင်္ကန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာနာရဟယပိ၊ အဓိဋ္ဌာန် ထိုက်သော်လည်း။ ကထိနစိဝရဘာဝါနုမတိမုခေန၊ ကထိနသင်္ကန်း၏ အဖြစ်ဟူသော အလိုကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ခွဲ။ ပဒါနတော၊ ပေးသောကြောင့်။ ခုဒ္ဒကာနိပိ၊ ငယ်သောပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝနုတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကထိနတ္ထာရကော၊ ကထိနခင်းသော ရဟန်းသည်။ သဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ကထိနစိဝရံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ကတွာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယုတ္တတရံ၊ သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတပ္ပံ၊ ၏။

နိစယသန္တိမိ၊ သည်။ သံဃာယတ္တာ၊ သံဃာနှင့်စပ်၏။ သံဃေန၊ သည်။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ရတ္တာတိက္ကန္တံ၊ တညဉ့်လွန် သည်ဖြစ်၍။ နိဿဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ စွန့်အပ်သောကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယန္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထို သင်္ကန်း၏။ ပဉ္စ ခဏ္ဍာနိ၊ ငါးပိုင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စာနိ၊ အလွှာတို့သည်။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စကမည်၏။ တေန ဝါ၊ ထို ငါးခင်း ရှိသော သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရိတ္တေန ဝါ၊ လွန်သော အခင်း ရှိသော သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တဒဟေဝ သဉ္စိန္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ ကထိနတ္ထာရကထာ၊ ကထိန ခင်းသော ရဟန်းအား။ ကမ္မဝါစံ၊ ကမ္မဝါစာကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒိန္တေနေဝ၊ လူအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တဒဟေဝ၊ ထို နေ့ ပင်လျှင်။ သဉ္စိန္တေန၊ ဖြတ်အပ်သော။ သမဏ္ဍလိကတေန၊ အိမ်ဝန်း နှင့်တကွ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒိန္တိယေဝ၊ လူသော သင်္ကန်းကိုလျှင်။ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါပါငြိ၍။ “ပုဗ္ဗကရဏံ သတ္တဟိ ဓမ္မေဟိ သင်္ဂဟိတ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်။ ဒိယျမာနံ၊ လူအပ်သော သင်္ကန်းကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိနိဋ္ဌိတပုဗ္ဗကရဏမေဝ၊ ပြီးပြီးသော ပုဗ္ဗကရဏရှိသော သင်္ကန်းကိုလျှင်။ (၄၉၂) ဒါယကော၊ ကထိနဒါယကာသည်။ သံဃဿ၊ အား။ စေ ဒေတိ၊ အံ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ၊ ၍။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒါတပ္ပံ၊ ၏။ တေန စ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တသ္မိံယေဝ သီမမဏ္ဍလေ၊ ထို သိမ် အပြင်၌လျှင်။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ သံဃော၊ သံဃာကို။ အနုမောဒါပေတဗ္ဗော၊ အနုမောဒနာပြုစေအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊

၏။ ကတပုဗ္ဗကရဏဿ၊ ပြုအပ်သော ပုဗ္ဗကရဏရှိသော သင်္ကန်းကို။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတဗ္ဗာဘာဝတော၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ၏မရှိသောကြောင့်။ အတ္ထာရကဿ၊ ခင်းတတ်သောရဟန်း၏။ ဟတ္ထဂတမေဝ၊ လက်၌တည်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “န ဥလ္လိခိတမတ္တေနာ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၏။ ပရိနိဋ္ဌိတပုဗ္ဗကရဏမ္ပိ၊ ပြီးပြီးသော ပုဗ္ဗကရဏရှိသော်လည်း။ ဝစနပုမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဓောဝိတော၊ ဖွပ်၍။ ဝိသိပ္ပိတော၊ ချုပ်၍။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဆိုသောစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဆိန္ဓဿ၊ ဖြတ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဆေဒါသမ္ဘဝတော၊ ဖြတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အညသ္မိံ ဌာနေ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဆိန္ဓတဗ္ဗမေဝ၊ ဖြတ်အပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဓိကာရေ၊ ရှင်ပြုသောအရာ၌။ “ကေသမဿံ ဩဟာရာပေတော” တိ ဝစနပုမာဏတော၊ ပေတော-ဟူသော ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ မုဏ္ဍိကဿ၊ ဦးပြည်းသော သူ၏။ ကေသေ၊ ဆံကို။ ဆိန္ဓေပိ၊ ဖြတ်သော်လည်း။ ပရိယေသိတော၊ ရှာ၍။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌာပေတော၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ ဩဟာရာပေတော၊ ချစေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗပုသင်္ဂတော၊ ရှင်ပြုအပ်၏ဟူသော အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဣမ၊ ဤပါဠိ၌။ န ကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “န အညတြ သဿံ ဋီယာ” တိ၊ ရှိ။ န ကာရေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထတေ၊ ခင်းရာ၌။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပုသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ “ဗဟိဉပစာရသိမာယ ဌိတော” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိနိစ္ဆယောဝ၊ ဆိုအပ်သောအဆုံးအဖြတ်ကိုလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

၃၀၉။ အသန္နိဓိကတေန အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနန္တိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ ကထိနတ္တာရမာသေယေဝ၊ ကထိန်ခင်းသော လ၌သာလျှင်။ ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္နိဓိ၊ သန္နိဓိကို။ အဓိပေတော ကိံ၊ လိုအပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တကော၊ ထိုမာသမှ။ ပုဗ္ဗေပိ၊

ရှေးကာလ၌လည်း။ အဓိပေတော ကိံ၊ လော။ ဒါယကေန ဝါ၊ အလူ
ဒါယကာသညမူလည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊ လူအပ်သနည်း။
ကထိနတ္ထာရမာသေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ ကိံ၊ လူအပ်သလော။
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တတော၊ ထိုအတ္ထာရမာသမှ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။
ဒါတဗ္ဗံ ကိံ၊ လော။ ကထိနတ္ထာရမာသေပိ၊ ကထိနခင်းသော လတွင်
လည်း။ အသုကသ္မိံ ဒိဝသေဇယဝ၊ ၌သာလျှင်။ အတ္ထာရတ္ထာယ၊ ခင်း
စိမ့်သောငှာ။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒါတံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်သလော။
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သလော။ ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။
ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ စိစစ်အပ်၏။ ကထိနတ္ထာရမာသေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုဝိ
ဇောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သန္ဓိဓိ၊ ကို။ အဓိပေတော၊
လိုအပ်၏။ ဒါယကေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝဿာဝါသိကံ ဝိယ၊ ဝါဆို
သင်္ကန်းကဲ့သို့။ ကထိနစိဝရံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒဿ၊ ရည်၍။ ဒိန္နံ၊ လူခြင်းသည်။
န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ကထိနဒါယကဿ ဝတ္တံ အတ္ထိ”
တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာ စကားသည်။
ဥက္ကဋ္ဌမတ္တံ၊ ဥက္ကဋ္ဌနည်းကို ပြခြင်းမျှသာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ကထိနံ နာမ အတိဥက္ကဋ္ဌ
ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။
သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
ဣဒမ္ပိ၊ ဤ အတိဥက္ကဋ္ဌ ဝဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားကိုလည်း။ အာဂမနမေဝ၊
လာခြင်းကိုသာ။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒိန္နံ၊ လူသော
သင်္ကန်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၁၀။ ကထိနဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကထိနတ္ထာရဿ၊ ကထိနခင်းခြင်း
ကို။ ဥဗ္ဘာရာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှာ။ အပ္ပဝတ္တိယာ၊
မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဗ္ဘာရနိဒဿနံ၊ နုတ်ခြင်းကို
ပြခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပဉ္စဟိ၊ အနာမန္တ-အစရှိသော ငါးပါးကုန်သော ဝတ္ထု
တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိကာလပရိယန္တဒဿနေန၊ အနာပတ္တိကာလ အပိုင်းအခြား
ကို ပြသဖြင့်။ တေသု၊ ထို ငါးပါးကုန်သော အရာတို့၌။ သံဝရုပ္ပါဒနတ္ထံ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အည
ထာ-အညသ္မိံ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “စိဝရကာလသမ

ယော နာမ အနတ္တတေ ကထိနေ ဝဿာနဿ ပစ္စိမောမာသော၊ အတ္တတေ
 ကထိနေ ပဉ္စ မာသာ” တိ၊ ရှိ။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပက္ခမနန္တိကာဒိဉ္စဗ္ဗာရာဘာဝေပိ၊ ပက္ခပနန္တိက အစ
 ရှိတော ကထိန်နုတ်ခြင်းမရှိသော်လည်း။ ပဉ္စဟိ၊ အနာမန္တစသော ငါးပါး
 သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ပဉ္စသု မာသေသု၊ ငါးလတို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိယေဝ၊
 အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မိစ္ဆာဂါဟော၊ မိစ္ဆာ
 ဂါဟသည်။ ဝါ၊ မှားသော အယူသည်။ (၄၉၃) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ အာပတ္တိခေတ္တေ၊ အာပတ်သင့်ရာသော
 ခေတ်၌။ အနာပတ္တိခေတ္တသညာယ၊ အနာပတ္တိခေတ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။
 တံ တံ အာပတ္တိံ၊ ထိုထိုသို့သော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
 ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနုဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ လာဘန္တရာယံ၊
 လာဘန္တရာယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

ကထိနာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အာဒါယသတ္တကကထာဝဏ္ဏနာ

၃၁၁။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကေ၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကကထိန်နုတ်ခြင်း၌။ ဒွေပိ ပလိ
 ဗောဓာ ဧကတော ဆိဇ္ဇန္တိတိ၊ ဆိဇ္ဇန္တိ-ဟူ၍။ ဣဓ စ၊ ဤ ခန္ဓကဉ္စလည်း
 ကောင်း။ ပရိဝါရဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ဌလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားသည်။ ဣမိဿ ခန္ဓကပါဠိယာ၊ ဤ ခန္ဓကပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊
 ညီ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော ပလိဗောဓတို့၏လည်း။ ဓုရနိက္ခေပဿ၊ ဝန်ချခြင်းကို။ ကတတ္တာ၊
 ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဣဒံ၊ ဤ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဗဟိ
 သိမာယမေဝ၊ သိမ်ပဉ္စသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကံ၊ ကို။
 သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ‘ကထိနုဒ္ဒါရာ၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည်။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးတို့တည်း။ သိယာ၊ အချို့တို့ကိုကား။ အန္တောသိမာယ၊ သိမ်
 အတွင်း၌။ ဥဒ္ဒရိယုန္တိ၊ နုတ်အပ်ကုန်၏။ သိယာ၊ အချို့တို့ကိုကား။ ဗဟိသိ
 မာယ၊ သိမ်ပဉ္စ။ ဥဒ္ဒရိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ နိဋ္ဌာနန္တိကကထိန်
 နုတ်ခြင်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သိန္နိဋ္ဌာနန္တိကကထိန်နုတ်ခြင်း။ နာသနန္တိကော၊
 နုတ်ခြင်း။ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ နုတ်ခြင်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝါရေ၊ ဌ။
 ယံ ပန ကထိနုဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကထိန်နုတ်ခြင်း လေး
 ပါးတို့တွင်။ ဗဟိသိမာယ၊ ဌ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိက ကထိန်

နုတ်ခြင်းကို။ ဥဒ္ဓရိယျတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဒဿိတ
 နယောဝ၊ ပြအပ်သော နည်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎်။ အန္တော
 သိမာယ၊ ၌။ သန္တိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။
 အကတစိဝရံ၊ မပြုအပ်သော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ လျက်။ ‘န ပစ္စေသံ
 မပြုအံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ
 ရောက်ရာအရပ်၌။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာသော နေခြင်းကို။ ‘အလ
 ဘန္တော၊ မရသောကြောင့်။ တမေဝ ဝိဟာရံ၊ ထိုနေမြဲသော ကျောင်းသို့လျှင်။
 အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိဝရပလိဗောဓော၊ စိဝရ
 ပလိဗောဓသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ၎်။ သော စ၊ ထို ရဟန်းသည်လည်း။
 ‘ဣမံ စိဝရံ၊ ဤ သင်္ကန်းကို။ နေဝ ကာရေသံ၊ မပြုအံ့။’ ဣတိ၊ သို့။
 စိတ္တေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ သော်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အန္တောသိမာယ၊ ၌။ ဥဒ္ဓရိယျတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သန္တိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သည်။ ဒုဝိဓော၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏ
 ဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ လိခိတံ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုသို့ရေးသော အရာသည်။
 ယုတ္တံ၊ ၎်။ အညထာ-အညသ္မိံ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။
 အန္တောသိမာယ၊ ၌။ “နေဝိမံ စိဝရံ ကာရေသ”န္တိ၊ ၎်။ ပဝတ္တဥဗ္ဘာရော၊
 ပြစ်သောနုတ်ခြင်းသည်။ ဣတရေသု၊ တပါးကုန်သောနုတ်ခြင်းတို့၌။ သမော
 ဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အတိရိတ္တော၊ လွန်သည်။ သိယာ၊ ၎်။ သိမာတိကန္တိကောတိ တ္ထေ၊ ၌။
 စိဝရကာလသိမာတိကန္တိကော၊ သင်္ကန်းကာလဟူသော အပိုင်းအခြားကို
 လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ သဥဗ္ဘာရေ၊ ကထိန်နုတ်ရာ၌။ စိဝရပလိဗောဓော၊
 သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဆိဇ္ဇန္တော ဝိယ၊ ပြတ်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။
 အထ ခေါ၊ ထိုသို့ထင်သော်လည်း။ သာပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ စိဝရကရဏေ၊ သင်္ကန်းကို ပြုရာ၌။ သဥဿာဟောဝ၊ အား
 ထုတ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဣတိ လေသံ၊ ဤအမြက်ကို။
 သန္တောယ၊ ၎်။ ပရိဝါရဝသေန၊ ပရိဝါပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ “ဒွေ ပလိ
 ဗောဓော အပုဗ္ဗံ အစရိမံ ဆိဇ္ဇန္တိ”တိ၊ ၎်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “ကတစိဝရေ”တိ၊
 ၎်။ ဝုတ္တတာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ သဟုဗ္ဘာရ၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။

၃၁၆။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္တနောံ ပရိက္ခာရံ၊ မိမိပရိက္ခရာကို။
 အနဝသေသေတာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ ပက္ခမန္တော၊ သွားသော ရဟန်းကို။

၁။ ဌိတော (ဆဋ္ဌ)

“သမာဒါယ ပက္ကမတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ “ကထိနုဒ္ဓါရေ၊ ကထိန်
 နုတ်ရာဉ္စိ။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုဂ္ဂလာဓိပ္ပာယဝိသေသေန၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏အထူးအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ သက်သက်။ ဝါရဒဿနတ္ထံ၊
 ပြခြင်းငှာ။ သမာဒါယဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။
 သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဂဏ္ဍိပဒေသု၊ တို့၌။ လိခိတံ၊ ဧ။ ဣဓံ ပန၊ ၌
 ကား။ ပုဂ္ဂလာဓိပ္ပာယေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအားဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ ကို။
 ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပက္ကမနန္ဒိကဿ၊ ဧ။ အဘာဝါ၊ ကြောင့်။ “ယထာ
 သမ္ဘဝ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဝိပွကတေပိ၊ မပြီးသော်လည်း။ ဓုရနိက္ခေပ
 ဝသေန၊ ဓုရနိက္ခေပတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပက္ကမနန္ဒိကတာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတံ၊
 ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပက္ကမနန္ဒိကဝါရေပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ သန္ဓိဋ္ဌာနန္ဒိကလက္ခဏပုသင်္ဂတော၊ သန္ဓိဋ္ဌာနန္ဒိက
 လက္ခဏာ၏ လျှင်းပါးသောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ အကတစံဝရဿ၊
 ဧ။ သဝနန္ဒိကတာ စ၊ သဝနန္ဒိကအဖြစ်သည်လည်း။ န အတ္ထိ၊ ပရှိ။

(၄၆၄) ဟတြ ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာဒိ
 တော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝါရဝိဘာဝနာ၊ ဝါရကို ထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ အာ
 ဒါယဝါရာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ သမာဒါယဝါရာ၊ တို့
 သည်။ တထာ၊ ထို့တူ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော။ သတ္တကဝါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊
 ထို သတ္တကဝါရမှ။ ပက္ကမနန္ဒိကံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဝိပွကတ
 စီဝရဿ၊ မပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၏။ အာဒါယဝါရာ၊ အာဒါယ
 ဝါရတို့လည်းကောင်း။ သမာဒါယဝါရာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဆက္ကဝါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တတော၊ ထို ဆက္ကဝါရမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိဋ္ဌာနသန္ဓိဋ္ဌာနနာသနန္ဒိ
 ကာနံ၊ နိဋ္ဌာနန္ဒိက၊ သန္ဓိဋ္ဌာနန္ဒိက၊ နာသနန္ဒိကတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 တိဏိ တိကာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော တိက်တို့ကို။ ဒဿိတာနံ၊ ပြုအပ်
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို တိက်တို့တွင်။ ပဌမတ္တိကံ၊ ပထမတိက်ဖြစ်သော
 ကထိနုဗ္ဗာရကို။ အန္တောသိမာယ၊ ၌။ “န ပစ္စေသ”န္တိ ဣတိ ဝိခိ၊
 န ပစ္စေသံ-ဟူသော ဤအစီအရင်ကို။ အနာမသိတာ၊ မသုံးသပ်တူ။
 ဗဟိသိမာယံ ဝေ၊ သိမ်ပဉ္စသာလျှင်။ “န ပစ္စေသ”န္တိ၊ ရှိ။ ပုတ္တံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပက္ကမနန္ဒိက သိမာတိက္ကန္တိက သဉ္ဇယာ-ပါ
 တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို အာဒါယ ပက္ကမတိ-စသော တိကဝါရတို့၌။ န

ယုဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်။ “အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ ကိ။ သမ္ဘဝန္တောပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ ယထာဝုတ္တကာရဏေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်။ န ဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်။ ဒုတိယတ္တိကံ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော တိက်သည်။ အန္တောသီမာယ၊ ဌ။ ‘န ပစ္စေသ’ န္တိ၊ ဌ။ ပဝတ္တံ၊ ဧ။ ဣ၊ ဤ တိက်ဌ။ ပက္ကမနန္တိကော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ယေဟိ၊ အကြင် ဥဗ္ဘာရတို့ဖြင့်။ စိဝရဗလိဗောဇော၊ သည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တေသံ ယေဝ၊ ထိုဥဗ္ဘာရတို့ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သဗ္ဗသိမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ပန္နရသကေ၊ ဌ။ ဝိပ္ပကတစိဝရသေဝ၊ ပြု၍ မပြီးသေးသော သက်န်းကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဓိဋ္ဌာနုပဂေ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သက်န်းဌသာလျှင်။ ဝိပ္ပကတေ၊ ပြု၍ မပြီးသေး သည်။ သတိ၊ သော်။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ နိဋ္ဌာနန္တိကသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိဋ္ဌာနာဝသေသေ၊ ပြီးသော အကြွင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ နာသနန္တိကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ တိကံ၊ တိက်သည်။ အနဓိဋ္ဌိတပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ပဌမတ္တိ ကေန၊ ပထမတိက်နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တံ၊ ထို တတိယတိက်သည်။ တဿ၊ ထို ပထမတိက်၏။ ဒတ္ထဒဿနပယောဇနံ၊ အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုး ရှိ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ တယော အတ္ထဝိကပ္ပါ၊ ဤ သုံးပါးသော အတ္ထဝိကပ်တို့ကို။ ဣမေဟိ ဧဝ တိဟိ ကထိနုဒ္ဓါရေဟိ၊ ဤ သုံးပါးသော ကထိနုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေဝ၊ ဤ သုံးပါးကုန်သော အတ္ထဝိကပ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဧကသမ္ပန္နဝသေန၊ တစပ်တည်းစပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယောဇိတာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ အညထာ - အညသ္မိံ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပဌမတ္တိကံ၊ ပထမတိက်သည်။ ဆက္ကံ၊ ဆက္ကသည်။ ဘဝေယျ၊ ဧ။ ဣမဿ ပန္နရသကဿ၊ ဤပန္နရသက၏။ အန္တေ၊ အဆုံးဌ။ ဆက္ကံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တတိယတ္တိကာနန္တရံ၊ တတိယတိက်၏ အခြားမဲ့ဌ။ စတုတ္ထတ္တိကံ၊ စတုတ္ထတိက်သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သင့်လျက်။ “အန္တောသီမာယံ ‘ပစ္စေသ’ န္တိ ဝစနံ၊ ပစ္စေသံ-ဟူသော စကားသည်။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။

သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ စ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်လည်း။
ယောဇိယမာနံ၊ ယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတရေဟိ၊ တပါး ကုန်သော။
သဝနန္တိကာဒိဟိ၊ သဝနန္တိကအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဝိရုဒ္ဓက္ကမံ၊ မဆန့်ကျင်သော
အစဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စတုတ္ထတိကံ၊ စတုတ္ထ
တိကံသည်။ အဟုတုာ၊ မဖြစ်မူ၍။ ဆက္ကံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တိကာနိ စ၊ တိကံတို့
လည်းကောင်း။ ဧကံ ဆက္ကဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ပန္နရသကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ ဣဒမေဝ ပန္နရသကံ၊ ဤပန္နရသကကိုပင်။ ဥပသဂ္ဂဝိသေသေန၊
ဥပသာရအဆူးဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သမာဒါယပန္နရသကံ
နာမ၊ မည်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိပုကတစိဝရံ
အာဒါယာတိ၊ ၍။ တတိယံ၊ တတိယဖြစ်သော။ ပန္နရသကံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊
၏။ သမာဒါယာတိ၊ ၍။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ပန္နရသကံ၊
ကို။ ဒဿိတံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပန္နရ
သကာနိ၊ ပန္နရသကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး
ကုန်သော ပန္နရသကတို့တွင်။ ပဌမဒုတိယေသု၊ ကုန်သော။ ပန္နရသကေသု၊
တို့၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အကတစိဝရံ၊ မပြုအပ်သော
သင်္ကန်းကို။ အဓိပေတံ၊ ၏။ ဣတရေသု၊ တပါးကုန်သော။ ဒီသု၊
နှစ်ပါးကုန်သော ပန္နရသကတို့၌။ ဝိပုကတံ၊ ပြု၍မပြီးသော သင်္ကန်းကို။
အဓိပေတံ၊ ၏။ ဣတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ နိဗဒ္ဓိဋ္ဌာနေ၊
ဖွဲ့ရာအရပ်၌။ စိဝရာသာယ၊ သင်္ကန်းလျာ ရနိုးရာ၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။
အညတ္ထ၊ တပါးသော အရာ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ စိဝရာသာယ၊
သင်္ကန်းလျာ ရနိုးခြင်းသည်။ ဥပစ္ဆန္နာယ၊ ပြတ်လတ်သော်။ စိဝရံ၊
သည်။ စေ ဥပုန္နံ၊ အံ။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းသည်။ ဥပုန္နေ၊ ဖြစ်လတ်
သော်။ (ထည့်) တံ၊ ထို သင်္ကန်းသည်။ စိဝရပလိဗောဓံ၊ စိဝရပလိဗောဓ
ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။”ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊
၏။ နိဿဂ္ဂိယေသု၊ နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တတိယကထိနေ၊ တတိယ
ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဂတစိဝရပစ္စာသာ၊ လာသော သင်္ကန်းလျာ
ရနိုးခြင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ စိဝရာသာ၊ စိဝရာသာမည်၏။ ဣတိ
တက္ကော၊ တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌။ စိဝရာသာ၊ သင်္ကန်းလျာ
ရနိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရာကို။ အဓိကရဏူပစာ
ရေန၊ အဓိကရဏူပစာရဖြင့်။ “စိဝရာသာ” တွေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊

၏။ ဣတိ ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ “တံ စိဝရာသံ ပယ်ရပါသတိ”တိ အာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာ သာယ လဘတိတိ ဣ၊ ဌံ။ အနာသာယိတဋ္ဌာနေ၊ ရနိးခြင်း မရှိရာ အရပ်၌။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ (၄၉၅) အတ္ထော၊ ကိ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ နိဋ္ဌာန သနိဋ္ဌာန နာသန အာသာ ဝစ္ဆေဒိကဝသေန၊ ပြီးခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ အာသာပြတ်ခြင်း တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကော ဝါရော၊ တခုသော ဝါရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ စတုက္ကံ၊ စတုက္က သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗော၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိ တိကာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော တိက်တို့လည်းကောင်း။ အာသာဝစ္ဆေဒိကာမိကာနိ၊ အာသာဝစ္ဆေဒိက အလွန် ပျံ့ကုန်သော။ တိဏိ စတုက္ကာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော စတုက္ကတို့လည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ အနာသာယဒ္ဓါဒသကံ၊ အနာသာယဒ္ဓါဒသကလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ တဒနန္တရော ထို အနာသာယဒ္ဓါဒသက၏ အခြားမဲ့၌။ အာသာယ ဒ္ဓါဒသကော၊ ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒ္ဓါဒသကမော၊ ဒ္ဓါဒသ အစဉ်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ လဗ္ဘတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ရအပ်သော်လည်း။ တံ၊ ထို ဒ္ဓါဒသကသည်။ နိဗ္ဗိသေသံ၊ အထူးမရှိ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကံ၊ သော။ တံ ဒ္ဓါဒသကံ၊ ထိုဒ္ဓါဒသကကို။ အဝုတ္တသိဒ္ဓံ၊ မဆိပ်ပြီးသည်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “အာဒိ တော ပဋ္ဌာယ အန္တောသိမာယ ပဇ္ဇေယ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဒ္ဓါဒသကသည်။ ဒုတိယစတုက္ကော၊ ၌။ “သော ဗဟံသိမဂတော သုဏာတိ”တိ အာဒိဝစနဿ၊ သုဏာတိ-ဤသို့ အစရှိသော စကား၏။ တတိယစတုက္ကော၊ ၌။ သဝနန္တိကာဒိနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ သြကာသကဂုဏတ္ထိ၊ အခွင့်ကို ပြုခြင်း အနက်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ ပန ဒ္ဓါဒသကံ၊ ဤ ဒ္ဓါဒသကကိုကား။ အနာသာယဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ လဗ္ဘမာနမ္ပိ၊ ရသင့်သော်လည်း။ ဣမိနာ၊ ဤအာသာယဒ္ဓါဒသကဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ သိဒ္ဓံ၊ ကတော၊ အပြီးပြု၍။ န ဒသိတံ၊ မပြအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣ၊ ၌။ ဒွေ ဒ္ဓါဒသကာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဒ္ဓါဒသကတို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ကရဏိယဒ္ဓါဒသကေပိ၊ ၌လည်း။ ယထာဒသိတအနာ သာယဒ္ဓါဒသကံ ဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သော အနာသာယဒ္ဓါဒသက

၁။ အဝုတ္တသိဒ္ဓံ (ဆဋ္ဌ)

လည်းကောင်း။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ၊ မဆိုပဲပြီးသော။ အာသာယဒ္ဓါဒသကဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ ဒ္ဓါဒသကာနိ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဒိသံဂမိကနဝကံ၊ ဒိသံဂမိကနဝကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဒိသံဂမိကနဝက၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒိသံဂမိကော ပက္ကမတိ”တိ ဝစနေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ “န ပစ္စေဿ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိမေဝ၊ မဆိုပဲ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထံ၊ ထိုနဝကကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဧတ္တာဝဘာ၊ ဤမျှသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ အာဝါယပလိဗောဓာဘာဝေါ၊ အာဝါယပလိဗောဓ၏ မရှိခြင်းကို။ ဒသိထော၊ ၏။

၃၂၁။ “စီဝရပဋိဝိသံ အပဝိလာယမာနော”တိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ စီဝရပလိဗောဓသမဂိတံ၊ စီဝရပလိဗောဓနှင့် ပြည်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဒဿေတံ၊ ပြ၏။ ပဋိဝိသောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော။ စီဝရဘာဂေါ၊ သင်္ကန်းအစုတည်း။ အပဝိလာယမာနောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အာကခံမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ စီဝရလာဘော၊ သင်္ကန်းကို ရသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝသံဝုတ္တာဝါသေ၊ ဝါမှထသောကျောင်း၌။ နိဋ္ဌာနနာသနန္တိကာနဉ္စ၊ နိဋ္ဌာနန္တိက၊ နာသနန္တိကတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကံ တိကံ၊ တခုသော တိက်လည်းကောင်း။ တေသံယေဝ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဧကံ၊ လည်းကောင်း။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဧကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဏ္ဏံ တိကာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကံ နဝကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထို နဝကပု။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိဋ္ဌာန သန္တိဋ္ဌာန နာသနန္တိက သိမာတိက္ကန္တိက သဉ္စဗ္ဗာရာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဖာသုဝိဟာရပဉ္စကံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပလိဗောဓတို့၌။ သေသကထိနုဒ္ဓါရာသမ္ဘဝေါ၊ ကြွင်းသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ ပါကဋ္ဌောဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ ပန၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ ပဉ္စကေ၊ ၌။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ -သမာဒါယဝါရော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတံ၊ မပြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊ ပူကား။ “ပစ္စေဿ”န္တိ၊ ၍။ ပစ္စာဂမနာဝိပ္ပာယာတော၊ ကဖန်လာခြင်းကို အလိုရှိရာသောကြောင့်တည်း။

၁။ နိဋ္ဌာနသန္တိဋ္ဌာနနာသနန္တိကာနံ (ဆဋ္ဌ)

၃၂၅။ ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ကထိနဿ ပလိဗောဓာတိ ဧတ္ထ၊ ဣန္ဒြိယံ။ ကထိ
နတ္ထာရဿ၊ ကထိနံခင်းခြင်း၏။ အနုပဗန္ဓနပစ္စယာ၊ အစဉ်စပ်ခြင်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ ၏။

အာဒါယသတ္တကကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကထိနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ကထိနက္ခန္ဓကအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-စိဝရက္ခန္ဓကထာဝဏ္ဏနာ

စိဝကထာဝဏ္ဏကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၉၆) ၃၂၆။ ရာဇဂဟကောတိတ္ထေ၊ ချိ။ ရာဇဂဟဝါသိ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ နေသောသဌေးသည်။

၃၂၇။ အမောဟဇာတိကတ္တာ၊ မတွေ့ဝေသော သဘောရှိသောကြောင့်။ န စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ကေနဌေန၊ အဘယ်သဘောကြောင့်။ ပိတာ အဖဖြစ်သနည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပေါသာပိတော၊ မွေးမြူစေအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပိတာ၊ အဖမည်၏။

၃၂၉။ “သက္ကေ ဝိဿဋ္ဌမတ္ထေ” တိ၊ ရှိ။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သက္ကေန ဝိဿဋ္ဌမတ္ထေ-ဟု အဋ္ဌကထာပါဌ်ရှိသည်)။ အဋ္ဌမသိက္ခာပဒေ၊ ချိ။ ဝိဿဋ္ဌမတ္ထောဝ၊ လွတ်ကာမျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

စိဝကထာဝဏ္ဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၃၃၄။ ဘုဉ္ဇိတုံ နိသိန္ဒဿာတိ တ္ထေ၊ ချိ။ “ဓမ္မပဒေ၊ ချိ။ ‘ဗဟိနဂရေ ဒိဿာ’ တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဿု ဒိဝသေသု၊ နှစ်ရက်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုရက်တို့၌။ ဧကေကံ၊ တခုတခုကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဒိဿု၊ နှစ်စောင်ကုန်သော။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

သမတ္တိံသဝိရေစနကထာဝဏ္ဏနာ

၃၃၆။ ကဗဠေ ကဗဠေတိ တ္ထေ၊ ချိ။ ဂုဠာဒိဿု၊ တင်လဲစသည်တို့၌။ ကိဉ္ဇာပိ ပက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထည့်အပ်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ တံ၊ ထိုထည့်သော တင်လဲအစရှိသည်ကို။ ဘဂဝါဝ၊ သည်သာ။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ္ဇိပေးတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

သမတ္တိံသဝိရေစနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဝရယာစနကထာဝဏ္ဏနာ

၃၃၇။ မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အတိရေကစတုရဂုံ လပုပ္ဖံ ကိရ၊လက်လေးသစ်ထက် လွန်သော ပန်းပြောက်အသားတင် ရှိသတတ်။

ဝရယာစနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကမ္မလာနုဇာနနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၃၄၀။ ဥပစာရေတိ ဧတ္ထ၊ ခြံ။ သုသာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ခြံ။ ဗဟိပိ၊ အပဋိလည်း။ ပဋုတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတိက ကာရဏံ၊ ကတိကဝတ်ပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ “မယံ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ သည်။ တဝ စ၊ သင်၏လည်းကောင်း။ မမ စ၊ ငါ၏ လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ’ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ဣတရေန စ၊ တဦးသော ရဟန်းသည် လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဝဋုတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ သမာနုပရိက္ခာရဝိဓိံ၊ တူသောပရိက္ခရာကို ဆိုထားသော အစီအရင်ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၄၂။ “ခန္ဓသီမာယပိ သမ္ပန္နိတုံ ဝဋုတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သေသကမ္မာနိပိ၊ ကြွင်းသောက်တို့ကိုလည်း။ တတ္ထ၊ ထို ခဏ္ဍသိမ်၌။ နိသိ ဒိတွာ၊ ရှိ။ ကာတံ၊ ငှာ။ ဝဋုတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဝေံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ စောရိကာယ၊ ခိုးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကတသဒိသံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် တူသည်။ (၄၉၇) ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝဋုတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဒီပဝါသိနော၊ သီဟိဋ္ဌိကျန်း ၌ နေသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။ “စောရိကာယ ဂဟိတတ္တာ န ပါပုဏာတိ”တိ၊ ရှိ။ သေနာသနက္ခန္ဓကေ၊ ခြံ။ အာဂတ သုတ္တဉ္စ၊ လာသောပါဠိသည်လည်း။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ မတေန၊ အယူဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤလက္ခဏာသည်။ အာဝေဏိကလက္ခဏံ၊ အသီးဖြစ် သော လက္ခဏာတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

ကမ္မလာနုဇာနနာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘဏ္ဍာဂါရသမ္ပုတိအာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၃၄၃။ “ဣဒံ ပန၊ ဤ လက္ခဏာကို။ ဘဏ္ဍာဂါရန္တိ ပဒေ၊ ချိ။
အာဝေဏိကလက္ခဏ”န္တိ၊ ချိ။ ဝံတ္တံ၊ ဧ။

ဘဏ္ဍာဂါရသမ္ပုတိအာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စိဝရရဇနကထာဝဏ္ဏနာ

၃၄၄။ ဂေါမယေ၊ နွားချေးဆိုးရေ၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဝိရူပတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါရိတံ၊ မြစ်အပ်၏။ “ကုကုမ
ပုပ္ဖံ၊ ကုကုမမည်သော ပန်းသည်။ န ဝန္တတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ “အလ္လိကာယာ” တိပိ၊ လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။

စိဝရရဇနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိဿိဒနာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၃၅၃။ အဋ္ဌာနမေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ချိ။ ရူပကဏ္ဍေ၊ ရူပကဏ္ဍ၌။ “စတု
သမုဋ္ဌာနိက”န္တိ၊ ချိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနံ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ရုပ်တည်း။ ရာဂစိတ္တာဘာဝါ၊ ရာဂစိတ် မရှိသောကြောင့်။ န
မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ရာဂပ္ပစ္စယေ၊ ရာဂဟူ
သော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကထာဝတ္ထုနာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
ဝိစာရေတွာ၊ ချိ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။

၃၆၂။ အဂ္ဂဋ္ဌဂုတ္တိယေဝ ပမာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ချိ။ ဣမေဟိ စတုဟိ နိက္ခေပ
ကာရဏေဟိ၊ ဤလေးပါးကုန်သော ထားခြင်းအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဌပေန္တေ
နာပိ၊ ထားသောရဟန်းသည်လည်း။ အဂ္ဂဋ္ဌဂုတ္တိဝိဟာရေယေဝ၊ ပြင်ထပ်လုံ
သော ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝါ၊ တံခါးလုံသော ကျောင်း၌သာလျှင်။
ဌပေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္တတိ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။

နိဿိဒနာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သံသိကစိဝရပုဂ္ဂိုလ်ကထာဝဏ္ဏနာ

၃၆၃။ နော စေ အတ္တတံ၊ အကယ်၍ မခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 အံ။ “ကေံ စိဝရမာသ”န္တိ၊ ချံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တဿေဝ တာနိံ စိဝရာနိ ယာဝ စိဝရမာသာ”တိ၊
 ချံ။ ဝစနဿ၊ ဟောသော ပါဠိ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုတ္တတကထိနဿ၊ မခင်းသော ကထိန်
 ရှိသော ရဟန်းအား။ အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြု။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် ဝိဘင်း၌။ အနုညာတတ္တာ
 စ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုခွင့်ပြုရာပါဠိမှ။
 လိနတ္ထံ၊ ကွယ်သော အနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣဓ၊ ဤခန္ဓက၌။
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဟောသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။
 ဟိယုတ္တံ၊ စူ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဝိဘင်း၌။ “အကာလစိဝရံ နာမ အနုတ္တတေ
 ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္နံ၊ အတ္တတေ ကထိနေ သတ္တမာသေ ဥပ္ပန္နံ၊
 ကာလေပိ ဗောဒိဿ ဒိန္နံ၊ ဧတံ အကာလစိဝရံ နာမာ”တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ အနုတ္တတကထိနာနံ၊ မခင်းသော ကထိန်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။
 ဧကစိဝရမာသေ၊ သင်္ကန်းကာလ တလသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တေသံယေဝ၊ ထို
 ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ခန္ဓကပါဠိ၌။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ အဝတ္တာ၊
 မဟောမူ၍။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ တယော၊ သုံး
 ယောက်သောရဟန်းတို့ကို။ ဂဏပူရကေ၊ ဂိုဏ်းပြည့်တို့ကို။ လဘိတု၊ ချံ။ ကထိနံ၊
 ကထိန်ကို။ အတ္ထရိတံ၊ ခင်းခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဣမံ လိနတ္ထံ၊ ဤ
 ကွယ်သော အနက်ကို။ ပကာယတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “ယာဝ ကထိနဿ ဥပ္ပာ
 ရာယာ”တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။
 န ဉာယတိ၊ မသိအပ်။ (၄၉၇) “ဝိနယဓရေဟိ၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။
 ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တတံ၊ ခင်းအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စမာသေ၊ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်း
 သည်။ တဿေဝ ဘိက္ခုနော၊ ထိုကထိန်ခံသော ရဟန်းအားသာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အစုန္တသံယောဂ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 “ဣဓ ဝဿံဝုတ္တသံသဿာ”တိ၊ ချံ။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ “ဝဿာဝါသိကံ ဒေမာ”တိ ဧတ္ထ စ၊ ပုဒ်၌လည်း။ “ဣဓာ”တိ

ပဒဿ၊ ၎င်း။ အဓိကာရတ္တာ၊ လိုက်သည် ၎င်း အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့သော ပါဠိကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ လဘတိ၊ ၎င်း။ “ပိဋိသမယေ ဥပ္ပန္နတ္တာတိ ဣဒံ၊ ကိ။ စီဝရကာလဿ၊ သင်္ကန်းကာလ၏။ အာသန္နတ္တာ စ၊ အနီးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အနတ္တတကထိနာနမ္ပိ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝဿာနဉ္စ၊ ဝါကျတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ အနုညာတဋ္ဌာနတ္တာ ဝေ စ၊ ခွင့်ပြုရာအရပ် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ကေစိ ပန၊ တို့သည် ကား။ “ဣဓ ဝဿဝုတ္တသံဃဿာ’ တိ၊ သံဃဿ-ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အာဒိံ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ယာဝ၊ လောက်။ ‘အနာဂတဝဿေ’တိ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တာဝ၊ ထို ရှေ့လောက်။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၎င်း။ ‘ကဿော ပိဋိသမယေ ဥပ္ပန္နတ္တာ’တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ပရတော၊ မှ။ ‘တတြ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတာနံ သဗ္ဗေသံ ပါပုဏာတိ’တိ ဣမဿ၊ ဤပုဒ်၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ‘ကဿော ပိဋိသမယေ ဥပ္ပန္နတ္တာ’တိ၊ ၎င်း။ လိခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပရတော-ပရသ္မိံ၊ နောက်၌။ ‘စီဝရမာသတော ပဋ္ဌာယ ယာဝဟေမန္တဿာ’တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်။ နိဗ္ဗိသေသတ္တာ၊ အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ ကေစေသု၊ အချို့အရာတို့၌။ ပဏ္ဍိတန္တိ ဝဒန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ ပန၊ ဤခန္ဓကဉ္စကား။ ဣဓ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဝိသေသိတံ၊ အထူးပြုအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဝိဘင်း၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညမညဝိရောဓော၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “မယိမာနိ စီဝရာနိ ပါပုဏန္တိ”တိ ဝစနမေဝ၊ သည်လျှင်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤ မယိမာနိ-စသော စကားကို။ ဣတ္ထံ၊ ဤသင်္ကန်းအဆုံး အဖြတ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “မယိမာနိ စီဝရာနိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်သည်ပင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “မယိမာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏။ စီဝရာနိ နာမ၊ သင်္ကန်းဟူသော အမည်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘စီဝရာနိ ပါပုဏန္တိ’တိ၊ ၎င်း။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဂ္ဂဟိတာနိတိ ဣတ္ထံ၊ ဤ။ သံသိကာနေဝ၊ သံသိကတို့သည်သာ။ ဝါ၊ သံဃာ့ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဂဟိတမေဝ နာမာ’တိ ဣမဿ၊ ပုဒ်၏။ ဣဒံ ပတ္တန္တိ အတ္ထံ၊ ကိ။ ကိဉ္စာပိ

န ဝိဒိတံ၊ ဧရိန္ဒံ။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေ ဘာဂါ၊ ထိုအဖို့ပို့သည်။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုသို့သော ရဟန်းတို့အား။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ပတ္တာယေဝ၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ “ကေသိံ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အပတိတေ၊ သော်။ ပုန၊ တဖန်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော်။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

သံသိကစိဝရပ္ပုဒါဒကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပနန္ဒသကျပုတ္တဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၃၆၄။ “န ဘိက္ခဝေ အညတြ ဝဿံဝုတ္တေနာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စိဝရသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ကေသိံ ဝိဟာရေ၊ ဌလည်းကောင်း။ “ရာဇဝိဟာရေ ဝိယ၊ ရာဇဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌ကဲ့သို့။ နာနာပရိဝေဏေသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဣဓ ဝုတ္တာဝ ၂၊ ဤကျောင်း၌ ဝါကျွတ်သောရဟန်းတို့သည်သာ။ လဘတု၊ တည်း။” ဣတိ ဝတံ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ သတ္တာဟဝါရေန၊ ခုနစ်ရက် တကြိမ်ဖြင့်။ အရုဏမေဝ၊ အရုဏ်ကိုလျှင်။ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ တက်စေ၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ ဝစနမတ္တမေဝ၊ စကားမျှသာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကေဝိဟာရေ၊ တကျောင်းတည်း၌။ သတ္တာဟကိစ္စာဘာဝါ၊ သတ္တာဟကိစ္စ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ စ လိခိတံ၊ ဧ။

ဥပနန္ဒသကျပုတ္တဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မတသန္တကကထာဝဏ္ဏနာ

၃၆၅။ ဘိက္ခုဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘိက္ခုသ္မိံ၊ သည်။ ကာလံကတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ “ပတ္တစိဝရေ”တိ ဣဒံ၊ ပတ္တစိဝရေ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ပဓာနပရိက္ခာရဒဿနမုခေန၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ပရိက္ခရာကို ပြခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ သဗ္ဗပရိက္ခာရနိဒဿနံ၊ အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့ကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဧတံ၊ ထို ပရိက္ခရာသည်။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မအားဖြင့်။ (၄၉၉) ဥပန္နံ၊

၁။ တေသံ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ဣဓ ဝါ ဝုတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ရသည်။ စေ၊ ဟောတိ၊ အံ။ သံဃဿ၊ အား။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သည်
သာလျှင်တည်း။ မတတ္တာ၊ ဥစ္စာရှင်သေပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နော ကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။
တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ဤကား-ဧကေ နော တက္ကော-ရှိသောပါဠိ အနက်တည်း။
အချို့သော ဋီကာပါဠိ၌။ ဧကေတိ နော တက္ကော-ရှိ၏ ဆင်ခြင်။)

ကဿ၊ မူကား။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ ၌။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
အရာဖြင့်။ အကပ္ပိယပတ္တဝိရောဓတော ၊ မအပ်သောသပိတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သော
ကြောင့်တည်း။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နသေနာသနေ၊ ဖြစ်သောကျောင်း၌။
ဝသတော၊ နေသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အညတရ
သ္မိံ အာဝါသေ၊ တခုသော ကျောင်း၌။ ဒေ၊ ကိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်သော
ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ စေ ကာလံကတော၊
အကယ်၍ သေအံ့။ ဣတရော၊ အငယ်ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုသေသော
ရဟန်း၏။ ပရိက္ခရာ၊ ကို။ အပါပေတွာ၊ မရောက်စေမူ၍။ တံ၊ ထို
ပရိက္ခရာကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ယူအံ့။ သံဃသန္တကံ၊
သံဃာ့ဥစ္စာကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဏ္ဍဇ္ဈေန၊
ဘဏ္ဍာအဖိုးဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ အနာဝါသေ၊
ကျောင်းမဟုတ်သည်၌။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န ကာရေတဗ္ဗော၊ မဆုံးဖြတ်
အပ်။ ကဿ၊ ဟူမူကား။ အဿာမိကဿ၊ အရှင်မရှိသော ဥစ္စာကို။ ဂဟိ
တတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မရဏသမယေ၊ သေခါနီး
ကာလ၌။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အသဟန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့်။
စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ စေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးအံ့။ ပုညံ၊
ကောင်းမှုသည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သံဃောဝ၊ သည်သာလျှင်။ တဿ၊
ထို ပရိက္ခရာ၏။ သာမိ၊ အရှင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရော၊ တပါး
သော။ အဝိဿာသိကော၊ အကျွမ်းမဝင်သော ရဟန်းသည်။ သယမေဝ၊
အလိုလိုလျှင်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဂဟဏံ၊ သည်။ န ရူဟတိ၊ မရောက်။ ထေယျ
စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဘဏ္ဍဇ္ဈေန၊ ဘဏ္ဍာဖိုးဖြင့်။ ကာရေ
တဗ္ဗော၊ ၏။ တဿ စ၊ ထိုသေသောရဟန်း၏လည်း။ ဗာဝါ ဝဂတဿ၊

၁။ အကပ္ပိယပတ္တနယဝိရောဓကော (ကု)

ကျောင်း၌တည်သောပရိက္ခရာ၏။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ သာမိ၊ အရှင်နည်း။
 “သံဃော သာမိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဃေန၊ သည်။
 ဗလက္ခာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ သော၊ ထိုပရိက္ခရာယူသူကို။ ဝါရေ
 တဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ (စောဒေတဗ္ဗော-လည်း ရှိ၏) ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဇီဝမာနကာလေ၊ အသက်ရှင်သောကာလ၌။ ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။
 သံဃော၊ သည်။ န သာမိ၊ အရှင်မဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ စေ ဟောတိ၊
 အံ။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ အတ္ထိန္ဒိတုံ၊ လုယက်ခြင်းငှာ။ လဘတိ၊
 ၏။ သံဃောပိ၊ သံဃာသည်လည်း။ လဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 သာမိဌာနေ၊ အရှင်အရာ၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

မတကဿ၊ သေသော ရဟန်း၏။ ဟိရညာဒိအကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ရွှေ ငွေ
 အစရှိသော မအပ်သောဘဏ္ဍာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧတံ၊ ထို အကပ္ပိယ
 ဘဏ္ဍာကို။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဥဂ္ဂဟိတေ၊ ဥဂ္ဂဟိတ
 သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။
 စေ ဥပ္ပန္နံ၊ အံ့။ ကပ္ပိယကာရကော၊ ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ ကြားအပ်၏။
 ဒါသော၊ ကျွန်ကို။ ဂဟိတော၊ ခံအပ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သံဃော၊
 သည်။ န သာမိ၊ အစိုးမရ။ အာရာမိကော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။
 သံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ ဂါဝိမဟိံ သိအာဒယော၊ နွားမ၊ ကျွဲမ-
 အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဝါသဂတာနံ၊
 ကျောင်း၌ တည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ အရှင်
 တည်း။ အနာဝါသဂတာနံ၊ ကျောင်းမဟုတ်သည်၌ တည်ကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့ကို။ သံဃော၊ သည်။ န သာမိ၊ အစိုးမရ။ သံဃော၊ သည်။ အာဝါသံ၊
 ကျောင်းကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ကို။
 ကတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပ၌။ စေ ဌပေတံ၊
 အံ့။ ကာရကသံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ ၏။ အာရာမိကေ၊ အရံစောင့်၌။
 တထာ၊ ထိုအတူတည်း။ မတကဿ၊ သေသော ရဟန်း၏။ ပရိက္ခာရော၊ ကို။
 နိက္ခေပဝသေန၊ သို့ထားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဧသောဝ၊ ဤသို့ သိမ်းဆည်းထိုက်သော သူသည်သာ။ သာမိ၊
 ၏။ မဟဇ္ဈေါ၊ အဖိုးအများထိုက်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သေသဿ၊

ကြွင်းသောပရိက္ခရာကို။ သံဃော၊ သည်။ သာမိ၊ ၏။ “ကေနစိ ဂိလာနုပဋ္ဌာ
 ကေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗကမော၊ ဆိုအပ်သော အစဉ်ကို။ ဧတေန၊ ထို ပါဠိ
 အစဉ်ဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏။
 ဗဟုဘာဝေ၊ များသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ချီသော်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော သူတို့အား။ ဒါတဗ္ဗကမံ၊ ကို။ ဒဿေန္တေန၊ ပြသဖြင့်။ ကမ္မဝါစာ
 ယံ၊ ဌ်။ “ဂိလာနုပဋ္ဌာကာန”န္တိ၊ ရှိ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 သာမဏေရဝါရေ၊ ဌ်။ “စိဝရ”န္တိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ “ဣမံ
 ဤ သင်္ကန်းကို။ တယံ၊ အား။ ဒေမိ၊ ၏။ ဒဒါမိ၊ ပေး၏။ ဒဇ္ဇာမိ၊ ပေး၏။
 ဩဏောဇေမိ၊ စွန့်၏။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်၏။ ဝိဿဇ္ဇာမိ၊ ၏။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ ၏။
 ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ‘ဣတ္ထန္တာမဿ၊ ဤ အမည်ရှိသော သူအား။ ဒေမိ၊
 ၏။ ပ။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ ၏။’ ဣတိ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝဒတိ၊ ၏။
 ‘သမ္မုခါ ဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ ပရမ္မုခါ ဝါ၊ မျက်ကွယ်
 ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒိန္နိယေဝ၊ ပေးအပ်သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။’ ဣတိ၊ သို့။ ဒါနလက္ခဏဿ စ၊ ပေးခြင်းလက္ခဏာကို
 လည်းကောင်း။ ‘တယံ ဂဏှာဟိ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ‘မယံ၊ ငါ၏။
 သန္တကံ၊ ကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူ၏။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ။ ‘သုဒိန္နဉ္စ
 ကောင်းစွာ ပေးအပ်သည်လည်း မည်၏။ သုဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်
 သည်လည်း မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟဏလက္ခဏဿ စ၊ ယူခြင်းလက္ခဏာ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ (၅၀၀) မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊
 သည်။ တဝ စ၊ သင်၏လည်းကောင်း။ မမ စ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။
 သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။’ ဣတိ ဝေမာဒိဝစနေန၊ ဖြင့်။
 သမာနပရိက္ခာရံ၊ တူသော ပရိက္ခရာရှိသည်ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။’ ဣတိ
 လိခိတံ၊ ၏။

အနုဂဏ္ဍိပဒေ ပုန၊ ဌ်ကား။ အတီဝ ပပဉ္စ၊ အလွန်လျှင် ကျယ်
 သည်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ “ဣဒံ၊ ဤ အဆုံးအဖြတ်သည်။
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။
 သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေ ဝါ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်း တို့သည်လည်းကောင်း။ သမာန ပရိက္ခာရံ၊
 တူသော ပရိက္ခရာရှိသည်ကို။ ကတ္တုကာမာ၊ ပြုလိုကုန်သည်။ သစေ
 ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထို အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။

အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပ္ပဇ္ဇနကေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဥစ္စာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကေဿ၊ တယောက်သော။ ပေသလဿ၊ ချစ်သော သိလရှိသော ရဟန်းအား။ ပရိစ္စဇန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ တေသမေဝ၊ ထို ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ပရိစ္စဇတိ၊ စွန့်၏။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤသို့ စွန့်ကြပေးကြသဖြင့်။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ သမာနပရိက္ခာရိကာ၊ တူသော ပရိက္ခာရရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ သမာနပရိက္ခာရလက္ခဏံ၊ တူသော ပရိက္ခာရရှိသော လက္ခဏာတည်း။ ပါဠိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တလက္ခဏေယေဝ၊ ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ၌သာလျှင်။ ပတနတော၊ ကျသောကြောင့်။ အစလပ္ပတ္တံ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ လျှင်။ သဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်း (ပြန်)။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ပေါရာဏဝိဓိံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော အစီအရင်ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတော၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝတ္တနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ မတာနုသာရေန၊ အလိုကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ကာတုကာမေန၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဝသံဝုတ္တသာမဏေရော၊ ဝါမှ ထသောသာမဏေသည်။ ပဉ္စသု သိက္ခာပဒေသု၊ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဧကံ၊ တပါးကို။ အတိက္ကမိတော၊ လွန်ကျူး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သော သိက္ခာရှိသော သာမဏေသည်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ န လာဘတိ၊ မရ။ အန္တိမပတ္တံ၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇော နာမ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသော သာမဏေမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

မတသန္တကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဝသံဝုတ္တာနံအနုပ္ပန္နစိဝရကထာဝဏ္ဏနာ

၃၇၅။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တ စိဝရေ အဘာဇိတေ ပက္ခမကီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “သံဃေန၊ သည်။ တတြုပ္ပာဒတော၊ ထိုကျောင်း၏ လယ်ယာမှ ဖြစ်သော ပစ္စည်းဖြင့်။ ဧကေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်းကို။ ဒါတံ၊ လူခြင်းငှာ။ သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ သာဝိတေပိ၊ ကြားပြီးမှသော်လည်း။ ဝိပ္ပမတိ၊ လူထွက်၏။ တတော၊ ထိုသို့

လူထွက်သောကြောင့်။ န လဘတိ၊ မရ။ ပုန၊ တဖန်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု
 ချ်။ ဥပသမ္ပဇိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံချ်။ စိဝရဘာဇနံ၊ သင်္ကန်းဝေဖန်ခြင်းကို။
 သမ္ဘာဝေန္တောပိ၊ မိသော်လည်း။ န လဘတိယေဝ၊ မရသည်သာလျှင်တည်း။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗပကတိတော၊ ရှေ့သဘောမှ။ ဘဋ္ဌတ္တာ၊ ညွှန်လျှောက်
 စွန့်လွှတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အထ၊ ယဒိ၊ အကယ်၍။ ပါပိတေပိ၊
 ရောက်ပြီးမှလည်း။ ဝိဗ္ဗမတိ၊ လူထွက်အံ့။ လဘတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့
 လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

ဝဿဝုတ္တာနံအနုပုန္ဒစိဝရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သံသေဘိန္ဒေစိဝရပုဒကထာဝဏ္ဏနာ

၃၇၆။ ပရသမုဒ္ဒေတိ ဣ၊ ဌ။ ဇမ္ပဒိပေ၊ ဇမ္ပဒိပါကျန်းဌ။

သံသေဘိန္ဒေစိဝရပုဒကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဋ္ဌစိဝရမာတိကာကထာဝဏ္ဏနာ

၃၇၉။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ အရံမရှိသောကျောင်း၏။
 ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနံ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကို။ ဒုဗ္ဗိဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အပိစာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌ
 ကထာဌ်။ ဓုဝသန္နိပါတဋ္ဌာနမ္ပိ၊ အမြဲစည်းဝေးရာအရပ်ကိုလည်း။ ပရိယန္တ
 ဂတမေဝ၊ အဆုံး၌ တည်သည်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “မဟာပစ္စရိယံ
 ပန၊ ဌ်ကား။ ဘိက္ခုသုပိ။ ပ။ ပါပုဏာတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ‘ဥပစာရသိမာယ
 ဒေမာ’တိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ ဒိန္နမေဝ၊ လူသောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။
 သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ “သမာနသံဝါသက
 သိမာယာ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ခဏ္ဍသိမာဒိသု၊ တို့၌။ ဌိတာနံ၊
 တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 တာသံ၊ ထိုခဏ္ဍသိမ်၌ တည်သောရဟန်းတို့၏။ ဝိသု၊ အသီး။ သမာန
 သံဝါသကသိမတ္တာ၊ သိမ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သမာနသံဝါသက အဝိပု
 ဝါသသိမာနံ၊ သိမ်တို့၏။ ဣဒံ၊ သည်ကား။ နာနတ္ထံ၊ တည်း။ “အဝိပု
 ဝါသသိမာယ ဒမ္ပိ”တိ၊ ၎င်း။ ဒိန္နံ၊ လူသော ဝတ္ထုသည်။ ဂါမဋ္ဌာနံ၊
 ရှာ၌တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “ဌပေတွာ (၅၀၁) ဂါမဋ္ဌ ဂါမုပစာရဋ္ဌာ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊

ကြောင့်တည်း။ “သမာနသံဝါသကသိမာယာ”တိ၊ ဤ။ ဒိန္နံ ပန၊ လူသော
ဝတ္ထုသည်ကား။ ယသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤ။ အဝိပ္ပဝါသသိမာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။
တတ္ထ ဌာနေ၊ ဤ။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။
ဣတရတြ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဌိတာနဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။
ပါပုဏာတိ၊ ၎်။ “ခန္ဓသိမာယံ၊ ဤ။ ဌတောပိ၊ တည်၍လည်း။ ‘သိမဋ္ဌက
သံဃဿ ဒမ္မိ’တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပစရသိမာယ ဝေ၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ ပရိစ္ဆန္နိတော၊ ပိုင်းဖြတ်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။”
ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ “အဝိပ္ပဝါသသိမာယ ဒေမာ”တိ၊ ဤ။ ဝတော၊ ဤ။
ခဏ္ဍသိမာယံ၊ ဤ။ ဌတော၊ ဤ။ ဒိန္နော၊ လူသည်ရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထို
အဝိပ္ပဝါသသိမိ၌သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယောဇနသတမ္ပိ ပူရေတွာ နိသိဒန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိဟာ
ရူပစာရေ၊ ဤ။ ဟတ္ထပါသေန၊ ဟတ္ထပါသ်ဖြင့်။ ဗဟိဂါမာဒိသု၊ ရှာပအစ
ရှိသည်တို့၌။ ဒွါဒသဟတ္ထေန၊ တဆယ်နှစ်တောင်ဖြင့်။ ဥပစာရော၊ ဥပစာရ
ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ သံဃဿာ”တိ၊
ဤ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကောဗဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်း စပ်ကုန်သည်။ ဟုတောပိ၊
၍လည်း။ ပရိက္ခေပပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနံ၊ အရံ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကို။
အတိက္ကမိတော၊ လွန်၍။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ န
ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဘိက္ခုနိ
ဝိဟာရတော၊ ဘိက္ခုနိမ ကျောင်းမှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊
အမှတ်မရှိ တခုခုသော အရပ်၌။ ဌတော၊ ဤ။ ‘သံဃဿာ’တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊
သော်။ ဘိက္ခုသံဃောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သာမီ၊ အစိုးရ၏။” ဣတိ၊
သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေဝ ဝဒန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သဗ္ဗေသံ ဝါ၊ အလုံး
စုံသော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၎်။
အာနေတွာ ဝါ၊ ဆောင်၍မူလည်း။ ပါပေတဗ္ဗံ၊ ရောက်စေ အပ်၏။
ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ ဂတဿ၊ သွားသော ရဟန်းအား။ န ပါပုဏာတိ၊
မရောက်။ သမာနလာဘကတိကာ၊ တူသောလာဘ်ဟူသော ဝတ်ရှိ ကုန်
သော ကျောင်းတို့သည်။ မူလာဝါသေ၊ နေမြဲကျောင်းသည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မူလာဝါသဝိနာသေန၊ နေမြဲကျောင်းပျက်
သဖြင့်။ ကတိကာပိ၊ ကတိက ဝတ်သည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်၏။
သမာနလာဘဝစနံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒွိသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။
ဗဟုသု ဝါ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၎်။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာ
လျှင်။ ဧကသ္မိံ၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌေ၊ သော်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊

ကား။ နော၊ တို့၏။ မတိ၊ တည်း။

“တာဝကာလိကကာလေန ။ပ။ နာဝါသသင်္ဂမော”တိ၊ ဟူ၍။-

အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၌။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးအပ်သည်သာတည်း။
 ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ “သမာနဘာဂေါ၊ တူသော အဖို့ရှိသည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဧကမေကံ၊
 တခု တခုသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဝဒ္ဓတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘာဂဿ၊
 ဝေဖန်ခြင်းကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဘိက္ခု
 သံဃဿ၊ အား။ စိဝရေ၊ ကို။ ဒိန္နေ၊ လှူသော်။ ပံသုကုလိကာနံ၊ တို့အား။
 န ဝဒ္ဓတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဥဘတောသံဃဿ”တိ၊
 ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “ဘိက္ခုသံဃဿ”တိ၊ ၍။ အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိသံဃေန၊ နှင့်။ မိဿိတတ္တာ စ၊ ရောသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ၌။ အပရိယာပန္နတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝိသု၊ အသီး။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။
 “ဘိက္ခုသံဃဿ စ ဘိက္ခုနိသံဃဿ စ ဒမ္ပိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။
 “ဥဘတောသံဃဿ ဒိန္နမေဝ ဟောတိ”တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ တံ၊ သည်။
 ဒိန္နံ သံဃာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နဘာဝမေဝ၊ လှူသော အဖြစ်ကိုသာလျှင်။
 ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဥဘတောသံဃပညတ္တိံ၊ ကို။ န ဒီပေတိ၊ မပြ။ တဿ၊
 ဝေ၊ ထုံကြောင့်လျှင်။ “ဘိက္ခုသံဃဿ စ ဘိက္ခုနိသံဃဿ စ တုယုဉ္ဇ”တိ
 ဝါရော၊ တုယုဉ္ဇ-ဟူသော ဝါရကို။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ အထ ဝါ၊ ကား။
 အဋ္ဌကထာဝစနမေဝ၊ သည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဝိစာရဏာ၊
 စိစစ်ခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်။ အဒ္ဓါနာဒိယကော ဝိယ၊
 အဒ္ဓါနာဒိယကကဲ့သို့။ ဒုဝိဇော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ကြောင့်။
 ဥဘတောသံဃဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ကို။ န ဂဟိတော၊
 မယူအပ်။ “သဗ္ဗာဝါသဿ စ စေတိယဿ စ (၂၀၂) ဓမ္မဿ စ”တိ၊
 ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သဗ္ဗဝိဟာရေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော ကျောင်းတို့၌။ စေ
 တိယဓမ္မာနံ၊ စေတီတော်၊ တရားတော်တို့အား။ ဧကေကဿ၊ ကယောက်
 တယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဘာဂေါ၊ အဖို့ကို။

ဒါတဗော၊ ဣ။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဘိက္ခုသံဃဿ စ စေတိယဿ စာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကျင်။ တတ္ထ၊ ထို ရှေးဝါရတို့၌။ “ဘိက္ခုသံဃဿာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ဝါရ၌။ ဝိဟာရေန၊ နှင့်။ ဘဒ္ဒိတက္ကာ စ၊ စပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တမ္ပိ တမ္ပိ ဝိဟာရေ၊ ထိုထိုသို့သော ကျောင်း၌။ ဧကဘာဂံ၊ တမ္ပိကို။ လဘိတဗ္ဗမေဝ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဟရန္တိ၊ ဖြေကုန်၏။ အတ္တနော ပါပေတွာဟိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ အပရိဘောဂတ္တာ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကလောပိ၊ အလုံးစုံသော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဝဇ္ဇေယျ၊ အပ်ဖု၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဘိက္ခုသံဃဿ ဟယ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ဖြင့်။ “ဟယမိ”တိ၊ ဤ။ ဂဟိတက္ကာ စ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပစ္ဆိမဝဿံဝုတ္တာနုပ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပိ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏတ္ထော၊ အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ ပစ္ဆိမဝဿံဝုတ္တာနုမေဝ၊ ပစ္ဆိမ ဝါမှ ထကုန်သော ရဟန်းတို့အားလျှင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက် တည်း။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ သမုစ္စယတ္ထေ၊ သမုစ္စယအနက်ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “လက္ခဏညူ ဝဒန္တိ”တိ ဝစနံ၊ ဝဒန္တိ-ဟူသော စကားသည်။ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ သံယာ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အာရဘိတာ၊ အားထုတ်၍။ ပပဉ္စံ၊ အကျယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ချဲ့သဖြင့်။ ကံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပရတော-ပရသ္မံ၊ နောက်၌။ “စိဝရမာသတော ပဋ္ဌာယ ။ပ။ အတိတဝဿံဝုတ္တာနုမေဝ ပါပုဏာတိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝိစာမိတံ၊ မစိစစ်အပ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “လက္ခဏညူ”တိ၊ ဤ။ အစလဝသေန၊ အစလ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သစေ ပန ပဟိဉပစာရသိမာယ ဌိတော။ပ။ သမ္ပတ္တာနံ သဗ္ဗေသံ ပါပုဏာတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယတ္ထ ကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အရပ်၌။ ဝုတ္တဝဿာနံ၊ ဝါမှ ထကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “ယတ္ထ ကတ္ထမိ ဝုတ္တဝဿာနံ သဗ္ဗေသံ သမ္ပတ္တာနံ ပါပုဏာတိ”တိ၊ ဤ။ ကခါဝိတရဏိယံ၊ ကခါဝိတရဏိ အဋ္ဌကထာ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပဋ္ဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တရာတိတံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော။ ဟေမန္တံ ဝေ၊ ဆောင်းလသည်သာလျှင်။ ဝုတ္တာ နာမ၊ ဝုတ္တမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဿံ၊ မိုးလသည်။

န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ကြောင့်။ “မာတိကာ၊ သို့။ အာရောပေ
 တဗ္ဗာ၊ တင်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယေ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့ကိုမူလည်း။ ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ပေသိတာ၊ စေအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊
 တို့အား။ ပါပုဏာတိ ကိရ၊ ရောက်သတတ်။ ဣတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 တည်း။

အဋ္ဌစိဝရမာတိကာ ကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စိဝရကုဗ္ဗကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-စမ္မေယျက္ခန္ဓကထာဝဏ္ဏနာ

ဒွေနိဿာရဏာဒိကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၀၃) ၃၉၅။ အပ္ပတ္တော နိဿာရဏန္တိ ဧတ္ထိ ဌ။ နိဿာရဏံ နာမာ နိဿာရဏကံမည်သည်ကို။ ဝါ၊ နှင်ထုတ်တတ်သော ကံမည်သည်ကို။ ကုလဒုသကာနံယေဝ၊ ကုလဒုသကရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ အယံ ပန၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ကုလဒုသကော၊ ရဟန်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အပ္ပတ္တော၊ မရောက်”။ ဣတိ သ္မိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းစွာ နှင်ထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ စူဠဝဂ္ဂေ၊ စူဠဝဂ်၌။ “အာကခံမာနော သံသော ပဗ္ဗာဇနိယကမ္ပံ ကရေယျာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ ကြောင့်။ သုနိဿာရိတော၊ ဖြစ်၏။ “တဿပိပိယသိကကမ္မာရဟဿ၊ တဿပိပိယသိက ကံ ထိက်သော ရဟန်းအား။ တဿပိပိယသိကကမ္ပံ၊ ကံကို။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ သ္မိ။ ဝစနတော၊ ဆိုသဖြင့်။ စက္ကဗန္ဓံ၊ စက်ကိုဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ သ္မိ။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒွေနိဿာရဏာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥပါလိပုစ္ဆာကထာဝဏ္ဏနာ

၄၀၀။ “ပရတောတိ ဧတ္ထိ ဌ။ ဥပါလိပုစ္ဆတော၊ ဥပါလိပုစ္ဆာမ္ပ။ ပရံ၊ နောက်၌။” ဣတိ သ္မိ။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒေါသာရိတပိဋိယံ၊ ጌ။ “ဦနဝိသတိဝသော၊ ဦနဝိသတိဝသပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုန္ဒဝတ္ထုကတ္တာ၊ ပျက်သော ဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့်။ န အာဂတော၊ မလာ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ စမ္မေယျက္ခန္ဓကေ၊ ጌ။ အဓမ္မကမ္မာနိယေဝ၊ အဓမ္မကံတို့ကိုသာလျှင်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်။ ကတ္တာ၊ ጌ။ ပဉ္စာဂတာနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ပရိဝါရေ စ၊ ጌလည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ ခန္ဓကေ စ၊ ጌလည်းကောင်း။ “ပဉ္စ အဓမ္မိကာနိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အန္ဓမ္မဂဗဓိရော၊ ကန်းသော အ-သော နားပင်းသော သူကို။ သောသာရိတော၊ ကောင်းစွာ သွင်းအပ်၏။” ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။

အပဗ္ဗဇိတဿာပိ၊ ရှင်မဖြစ်သော သူအားလည်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်
သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။

ဥပါလိပုစ္ဆာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စမေယျက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ စမေယျက္ခန္ဓက အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ကောသမ္မကကျွန်ကဝဏ္ဏနာ

ကောသမ္မကဝိဝါဒကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၀၄) ၄၅၁။ သုတ္တန္တိကောတိ ဧတ္ထ၊ သုတ္တန္တိကော အစရှိသော ဤ ပါဠိ၌။ “ဝိနယဓရော မာတိကာဓရော”တိ၊ ရှိ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ဧရိန္ဒ။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဥဘတောဝိဘဂံ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ခန္ဓလာဘာဏကော၊ ခန္ဓကဘာဏက ဆရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရသော ဧတ္ထ အာပတ္တိတိ ဝစနံ၊ ကိ။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ “သော ထိ သုတ္တန္တိက ဆရာသည်။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ထိ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ် ပြောဆိုသော အာပတ်၌။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ် သင့်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလမှ။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနယဓရဆရာသည်။ “ဝတ္ထုမ္ပိ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ပညတ္တိယံ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။” ဣတိ၊ သို့။ သတိံ၊ ကိ။ ပဋိလာဘိတွာ၊ တဖန် ရပြန်၍။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ထိုသို့ သန့်သက်ရေကြောင်း ထားသောအာပတ်၌။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်ဟု အယူရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဧ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အန္ဓေ၊ အဆုံး၌။ “အညေ ဘိက္ခု၊ တဿာ အာပတ္တိယာ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိနော ဟောန္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၄၅၅။ “ယထာ မယာ ဥတ္တိ”တိ၊ ရှိ။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ ပညတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ကေဝစနတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

ကောသမ္မကဝိဝါဒကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒိဿာဝုဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၄၅၈။ “ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဗာရာဏသိယံ ဗြဟ္မဒတ္တော” တိ၊ ရှိ။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရာဏပေါတ္ထကေသု၊ ရှေးပေဟောင်းတို့၌။ “ဗာရာဏသိယံ”န္တိ၊ ရှိ။ ပါဠိသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “နတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသော အဖြစ်သည်သာလျှင်။ သုန္ဒရော၊ ကောင်း၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒိဿာဝုဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါလိလေယျကဂမနကထာဝဏ္ဏနာ

၄၆၇။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေတိ၊ ရှိ။ သင်္ဂီတိတ္ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ သုဝိ
ညေယံ၊ ခြင်းကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပါလိလေယျောတိ၊ ကား။
ဂါမော၊ တည်း။ တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။” ဣတိပိ၊ သို့လည်း။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊
မဆန့်ကျင်။

ပါလိလေယျကဂမနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၄၇၃။ န တောဝ ။ပ။ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ ဝဒါမိတိ တ္ထေ၊ ချွံ။ သေနာသနာ
ရဟဿ၊ ကျောင်းကို ထိုက်သောရဟန်းကို။ ဝါ၊ အား။ ယော၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ တဿေဝ၊
ထိုရဟန်းအားသာလျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ (ဇာတုဝါဒီ၊ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ ပြုပြင်ရာ ဖောက်ပြန်ရာ
ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့
၏။) “ကလဟကာရကာဒိနံ၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း အစရှိသည်တို့၏။
တ္ထေ၊ ချွံ။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့ အစ
ရှိသော။ သံဃဿ ကတိကံ၊ သံဃာ့ကတိကဝတ်ကို။ ဝတော၊ ဟော၍။ တံ၊
ထိုဝိနည်းပညတ်ကို။ န ပညာပေန္တဿ ဝါ၊ မပညတ်သောဘုရားမြတ်စွာအား
လည်းကောင်း။ ‘အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားတည်း။’ ဣတိ၊ သို့။
ပဿယ၊ နှိပ်စက်၍။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်လျှင်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်
တော်၏။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့ကို။ ပညာပေတော၊ သိစေ၍။ ဂဏ္ဍန္တံ၊ ယူသော
ရဟန်းကို။ ‘ယုတ္တိယာ၊ အသင့်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူယုန်လော့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊
၍။ ဌိတဿ ဝါ’၊ တည်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာအားလည်းကောင်း၊
ဒေါလော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ရဟန်းတို့ အပါယ်လားအံ့သည်-ဟူလို့)
ဣဓ၊ ဤသို့ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ရာ၌။ ကလဟဝပသမနတ္ထံ၊ ငြင်းခုံခြင်း
ခိုက်ရန်ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ ကောသမ္ပိကာနမ္ပိ၊
ကောသမ္ပိရဟန်းတို့အားလည်း။ ‘ယထာဝုဗ္ဗန္တိ၊ ကြီးစဉ်အတိုင်းဟု၊ အဝတော၊
မဆိုမူ၍။ ‘ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်သော ကျောင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝိဝိတ္ထံ၊
ဆိတ်သည်ကို။ ကတောပိ၊ ရှိလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။’ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊

၁။ ဝါရေန္တဿ ဝါ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ (၅၀၅) ဒေန္တံ၊ ပေးသော
 ရဟန်းကို။ ဝါ၊ ပေးသော ကျောင်းကို။ ပဋိဗာဟေန္တဿေဝ၊ တားမြစ်
 သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော
 ကိရ၊ တတ်။ ပါရိဝါသိကာဒိနံ၊ ပရိဝါသ် နေသော ရဟန်း အစရှိသည်တို့
 အား။ ဝိဟာရပရိယန္တဒါပနေန၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သော ကျောင်းကို ပေးစေ
 သဖြင့်။ သာဓိတဗေဿ ပြီးစေအပ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

သံဃသာမဂ္ဂိကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၇၅) ။ “အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
 တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥက္ခိတ္တကံ၊ ဥက္ခိတ္တကဖြစ်သော။ တံ ဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းကို။ ဩသာရေတွာ၊ သွင်းကုန်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဥက္ခေပကာ၊
 ဥက္ခေပကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
 သို့။ (ထည့်) တဿ ဝတ္ထုဿ၊ ထိုအဓိကရုဏ်းကို။ ဝပသမာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ။
 သံဃသာမဂ္ဂိ၊ ကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိနယ
 လက္ခဏကုသလဿ၊ ဝိနယလက္ခဏာ၌ လိမ္မာသော ဆရာသည်ပင်။ ဒုဝိညေယျ
 ဝိနိစ္ဆယံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကာရကသံဃော၊
 သံဃာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလျက်။ ဣတရသံဃော၊ တပါးသော သံဃာသည်။
 ဩသာရိတံ၊ သွင်းခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။ စေ ဩသာရေန္တော၊
 အကယ်၍ သွင်းအံ့။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကာရကသံဃေန၊ နှင့်။
 သမာနလဒ္ဓိကဘာဝံ၊ တူသော အယူရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ ၊ ရောက်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ တေန၊ ထို ကာရကသံဃာနှင့်။ သမာနသံဝါသကာ၊ တူသော
 အဖော်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဥက္ခေပကာနံ၊ တို့၏။ ဆန္တံ၊ ဆန္ဒကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ ဩသာရေန္တာနံ၊
 သွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ကမ္ပံ၊ ကံသည်။ ကပ္ပုတိ၊ ပျက်၏။ တဿ၊
 ကြောင့်။ “တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ တံ ဘိက္ခု၊ ဩသာရေထာ” တိ၊ ဟူသော။
 ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာ၊ တို့သည်။ ဩသာ
 ရေသံ၊ သွင်းကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိဿိမံ၊ သိမ်ပကို။ ဂန္ဓာ၊
 ၍။ ဩသာရေသံ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မဟုတ်။ ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော
 ဥက္ခေပကရဟန်းတို့၏။ ဆန္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဩသာရေသံ၊ လော။
 ဧတေသံ၊ ထို သွင်းခြင်းတို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့

သွင်းရာ၌။ ဘဝိတဗ္ဗံ နနု၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ ဧတံ ဝိစာရဏံ၊ ဤသို့သော စိစစ်ခြင်းကို။ သဗ္ဗဂဏ္ဍိပဒေသု၊ အလုံးစုံသော ဂဏ္ဍိပုဒ်တို့၌။ န စ ပန ဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ သွင်းရာ၌။ တက္ကော၊ ငါတို့ အကြံတည်း။-

(ဂါထာနက်များ) “ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကြောင့်။ သံဃေန၊ သည်။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော အမှုရှိသော။ ဘိက္ခု နော၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ အညဿ၊ တပါးသော ရဟန်း၏။ ပဋိပုဿမ္ဘနံ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ န ခမံ၊ မခန့်။

တတော၊ ထိုသို့ မခန့်သောကြောင့်။ ဝိရမန္တေ၊ ကြံ့ပြန်သည်ရှိ သော်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာရကော၊ ကာရကသံဃာသည်။ အနုလောမိကော၊ လျော်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပိ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ သည်။ အကာရကော၊ မပြုမှုကား။ ဩသာရေတုံ၊ သွင်းခြင်းငှာ။ အလံ၊ မထိုက်။” ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၇၇။ “အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဒုတင်္ဂါနိ နာမ၊ တမန်အင်္ဂါတို့ မည်သည်ကား။ သောတာ စ၊ ကြားလွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ ဝေတာ စ၊ ကြားစေလွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟေတာ စ၊ မှတ်လွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓာရေတာ စ၊ ဆောင်နိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာတာ စ၊ သိလွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာပေတာ စ၊ သိစေလွယ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလော စ၊ လိမ္မာသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဟိတာသဟိတဒဿနော စ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ရှုတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အကလဟကာရကော စ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ပြင့်။ တောနိ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ သ္မိံ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သံဃသာမဂ္ဂိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကောသမ္ပကကုဋကဝဏ္ဏနာ၊ ကောသမ္ပကကုဋကအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂဿ၊ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၏။ လိနတ္ထပကာသနာ၊ ကွယ်သော အနက်ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဓမ္မကမ္မဋ္ဌာန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကမ္မက္ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာန်

အဓမ္မကမ္မဋ္ဌာန်သကကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၀၇) ၄။ အသမ္မုခါ ကတံ ဟောတိတိအာဒယော၊ ကုန်သော။
 တိကာ၊ တိက်တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေသနာမတ္ထမေဝ၊ ဒေသနာ
 မျှသာတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သမောဓာနေဟိ၊ အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော။
 တီဟိ ဝေ အင်္ဂေဟိ၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်သာလျှင်။ အဓမ္မကမ္မံ၊
 အဓမ္မကံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧကေနာပိ၊ တခုသော အင်္ဂါဖြင့်
 လည်း။ အဓမ္မကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ အယံ အတ္ထော၊
 ဤ အနက်ကို။ “တိဏ္ဍံ ဘိက္ခဝေ”တိအာဒိပါဠိယာ၊ ဖြင့်။ သာဓေ
 တဗ္ဗော၊ ပြီးစေအပ်၏။ “ပဋိညာယ ကတံ ဟောတိ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ လဇ္ဇိံ၊
 လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကဏ္ဍပက္ခေ၊ ဌ။ “အဒေသနာ
 ဂါမိနိယာ၊ အာပတ္တိယာ ကတံ ဟောတိ” တိ၊ ၍လည်းကောင်း။ သုက္က
 ပက္ခေ၊ ဌ။ “ဒေသနာဂါမိနိယာ အာပတ္တိယာ ကတံ ဟောတိ”တိ၊ ၍
 လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣဒံ ဒွယံ၊ ဤပါဠိ နှစ်ရပ်
 သည်။ ပရတော၊ မှ။ “တီဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္ဓာဂတဿ ဘိက္ခုနော
 အာကခံမာနော သံဗော တဇ္ဇနိယကမ္မံ ကရေယျ၊ အမိသီလေ သီလဝိပန္နော
 ဟောတိ”တိ ဣမိနာ၊ ဟောတိ-ဟူသော ဤပါဠိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ဟိ-ကထံ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဟူမှုကား။ ဝါ၊ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒေသနာဂါမိနိံ၊
 ဒေသနာဂါမိမဟုတ်သော အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော ရဟန်းကို။
 “အမိသီလေ သီလဝိပန္နော”တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ၏။ ဣတိ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧတံ၊ ဤစောဒက စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်
 ပေ၏။ ကတ္တု၊ ပြုတတ်သောဆရာ၏။ အင်္ဂပွာယော၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ
 နှစ်ရပ်၌။ စိန္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ဥပတိဿတ္တေရော၊ သည်။
 အာဟ၊ ၏။ ‘ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိသေ
 သေန၊ ဖြင့်။ ဘဏ္ဍနကာရကတ္တံ၊ ခိုက်ရန်ပြုတတ်သောအဖြစ်သည်။ အင်္ဂံ၊

အင်္ဂါတည်း။ 'ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တံ၊ ထိအဋ္ဌကထာ
 စကားသည်။ ပါဠိယာ၊ ဌံ။ အာဂတနိဒါနေန၊ လာသော နိဒါန်းနှင့်။
 ယုဇ္ဇတိ သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္တိကေသုပိ၊ အလုံးစုံ
 သော တိက်တို့၌လည်း။ ဘဏ္ဍနံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ ဝါ၊ ဘဏ္ဍနသို့။ အာရော
 ပေတွာ၊ တင်၍။ ဘဏ္ဍနပစ္စယာ၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 အာပန္နာပတ္တိဝသေန၊ သင့်သောအာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤ
 တဇ္ဇနိယကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'အဓိသီလေ သီလဝိပန္နော'
 တိ ဧတ္ထာပိ၊ ဌံလည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝါ၊ ရှေ့အဖို့၌လည်းကောင်း။ ပရဘာဂေ
 ဝါ၊ ဌံလည်းကောင်း။ စောဒနာသာရဏာဒိကာလေ၊ စောဒနာဝိနည်း၊
 သာရဏဝိနည်းအစရှိသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
 အာပန္နာပတ္တိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်။ သံဃာဒိသေသပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ 'ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ "အဒေသနာဂါမိနိယာ အာပတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ 'ပါရာဇိကာ
 ပတ္တိယာ' တိ၊ ၍။ ဧတ္ထကမတ္တံ၊ ဤမျှကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ပရတော၊ မှ။ 'အဓိ
 သီလေ ပါရာဇိကသံဃာဒိသေသေ အဇ္ဈာစာရာ' တိ၊ ၍။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။" ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ "အဓိသီလေ သီလဝိပန္နော' တိ ဣဒံ၊
 ပုဒ်ကို။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိ
 ပဒေ၊ ဌံ။ လိခိတံ၊ ဧ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။
 ပုရိမဝစနေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပေါရာဏဂဏ္ဍိ
 ပုဒ်၌။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော။ ပါရာဇိကပဒံ၊ ကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝုတ္တံ၊ သည်။ (၅၀၈) သိယာ၊ ဧ။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ဌံလည်း။ "အဒေသနာ
 ဂါမိနိယာတိ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ ဝါ သံဃာဒိသေသာပတ္တိယာ ဝါ" တိ၊ ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ ကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။
 ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ "အဓိသီလေ သီလသမ္ပန္နော' တိ"၊ သံဃာဒိသေသံ သန္ဓာ
 ယာ" တိ၊ ၍။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လိခိတံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ သကလေန၊ အလုံးစုံသော။
 နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ပါရာဇိကာပတ္တိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဘဏ္ဍနဟေတု၊
 ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဇ္ဇနိယကမ္မံ၊ ကို။ န
 ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမှုကား။ ပယောဇနာဘာဝါ၊ အကျိုးမရှိ

၁။ သီလဝိပန္နောတိ (ဆဋ္ဌ)

သောကြောင့်တည်း။ သံဃာဒိသေသပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။
 ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုက္က
 ပက္ခေ၊ ဤ။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ဒေသနာဂါမိနိယာ အာပတ္တိယာ ကတံ ဟောတိ”တိ၊ ၎င်း။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို စကားကို။ န
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကေန ပရိယာယေန၊ တခုသော
 ပရိယာယ်စကားဖြင့်။ သံဃာဒိသေသသပိ၊ အာပတ်၏လည်း။ ဒေသနာ
 ဂါမိနိဝေါဟာရသမ္ဘဝတော၊ ဒေသနာဂါမ်အာပတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

ယေန ကမ္မေန၊ အကြင်ကံဖြင့်။ သန္တဇ္ဇနံ၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို။ ကရီ
 ယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ တဇ္ဇနိယကမ္မံ နာမ၊ မည်၏။ ယေန
 ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ သင်သည်။ နိဿာယ၊ ၎င်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ နိဿိယတိ၊ မှီစေအပ်၏။ နိယသော၊ မှီရာမရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဘဇာပိယတိ၊ ဆည်းကပ်စေအပ်၏။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ နိယသကမ္မံ နာမ၊
 မည်၏။ ယေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ တတော အာဝါသတော စ၊ ထို နေရာ
 ကျောင်းမှလည်းကောင်း။ တတော ဂါမတော စ၊ ထို ရွာမှလည်းကောင်း။
 ကုလဒုသကံ၊ ဒါယကာတို့ကို ပန်းပေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် သဒ္ဓါကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သော ရဟန်းကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ နှင်ကုန်၏။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ ပဗ္ဗာ
 ဇနိယကမ္မံ နာမ၊ မည်၏။ ယေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ အက္ကုဒ္ဓဂဟဋ္ဌသမိပမေဝ၊
 အမျက်မထွက်သော သူ၏အနီးသို့သာလျှင်။ ပဋိသာရိယတိ၊ စေအပ်၏။
 သော အက္ခောသကော၊ ထို အက္ကုဒ္ဓဖြစ်သော လူကို ဆဲရေးသော ရဟန်း
 ကို။ ပစ္စာ၊ တဖန်။ ဝါ၊ နောက်မှ။ ပေသိယတိ၊ စေအပ်၏။ တံ ကမ္မံ၊
 သည်။ ပဋိသာရဏိယကမ္မံ နာမ၊ မည်၏။ ယေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမာန
 သံဝါသကဘူမိတော၊ သမာနသံဝါသကဘုံမှ။ ဥက္ခိပိယတိ၊ နှင်အပ်၏။
 သာတိသာရော၊ အပြစ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သံသေန၊ သည်။ ဆဒ္ဓိ
 ယတိ၊ စွန့်အပ်၏။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ နာမ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၁၁။ “နိဿာယ တေ ဝတ္တဗ္ဗံ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဂရုနိဿယံ၊ အပေး
 အမြတ်ပြုအပ်သော အမှီဆရာကို။ သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတရံ၊ တပါး
 သော ဆရာကို။ သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

၂၁။ အဿဇိပုနုဗ္ဗသုကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဌိ။ “တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဗ္ဗန္ဓေသုပိ၊ လူထွက်ကုန်သော်လည်း။ ကမ္ပ၊ ကံကို။ ပဋိပ္ပဿမ္မေတု၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ။ အနုညာတမ္ပိ၊ ခွင့်ပြုသော်လည်း။ သမ္မာဝတ္တန္တာနံယေဝ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ သမ္ပ၊ သမ္ပ၊ မျက်မှောက်၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆံခြင်းသည်သာလျှင်။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ပရမ္ပ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဒေသနံ၊ အဆင့်ကြားခြင်း သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

၄၁။ ခမာပေန္တေန၊ ကန်တော့သော ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ သည်းခံ စေသော ရဟန်းသည်။ “ခမာဟိ”တိ၊ ခမာဟိ-ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗမတ္တမေဝ၊ တည်း။ ဥက္ကဋ္ဌိကာဒိသာမိစိနာ၊ ဆောင့်ကြောင့် နေခြင်းအစရှိသော ကျင့်ဝတ်နှင့်။ ပယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနုဒုတန္တိ ဧတ္ထိ၊ သဟာယံ၊ အဖော်ရဟန်းကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၅၀။ အဒဿနေယေဝ၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဥက္ခေပနိယံ၊ ဥက္ခေပနိယကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ “တဇ္ဇနိယာဒိကရဏကာလေ၊ တဇ္ဇနိယကံ အစရှိသည်ကို ပြုသောအခါ၌။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ရောပေတော၊ တင်၍။ တဿာ၊ ထို အာပတ်ကို။ အဒဿနေ ဝါ၊ မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌိကမ္မေ ဝါ၊ မကုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍနကာရကာဒိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

တဇ္ဇနိယကမ္မာဒိသု၊ တို့၌။ အယံ ပကိဏ္ဍကဝိနိစ္ဆယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ပကိဏ္ဍကအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။-တဇ္ဇနိယကမ္ပံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မူလသည်။ ကိံ၊ နည်း။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ ပရိယောသာနံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ (၅၀၉) ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ “တဇ္ဇနိယကမ္မ”န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ နည်း။ “ကိံ တဇ္ဇနိယကမ္မ”န္တိ ပဉ္စေ၊ ဌိ။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကရဏသမ္ပတ္တိံ၊ ပြုသောကံ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ ကိံ မူလန္တိ ပဉ္စေ၊ ဌိ။ သံသော၊ သည်။ မူလံ၊ မူလတည်း။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ ကိံ ဝတ္ထုတိ ပဉ္စေ၊ ဌိ။ ကလဟဇာတာပတ္တိံ၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည်။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ကိံ ပရိယောသာနန္တိ ပဉ္စေ၊

၌။ သာဝနာ၊ ကမ္မဝါစာသည်။ ပရိယောသာနံ၊ မည်၏။ ကသ္မာ တဇ္ဇနီယ
ကမ္မန္တိ ဝုစ္စတီတိ ပဉ္စေ၊ ဝုစ္စတိ-ဟူသော အမေး၌။ သံဃော၊ သည်။
ကလဟကာရကပုဂ္ဂလံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကလဟေ
စ၊ ငြင်းခုံရာ၌လည်းကောင်း။ ဘေဒေ စ၊ ကွဲပြားခြင်းကို ပြုရာ၌လည်း
ကောင်း။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒဿေတော၊ ပြ၍။ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းကို။
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥပသမေ၊ ငြိမ်းခြင်းတို့ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တဇ္ဇနီယကမ္မ”န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကထံ၊ အသို့။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ နည်း။ ကထံ၊ အသို့။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ကိန္တိ စ၊ အသို့လျှင်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ကိန္တိ စ၊ အသို့လျှင်။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကေန
စ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ကေန စ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ နည်း။ ကတ္ထ စ၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊
ကို။ ကတံ၊ နည်း။ ကတ္ထ စ၊ ၌လည်း။ အကတံ၊ နည်း။ ကာယ
ဝေလာယ၊ အဘယ်အခါ၌။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ကာယ ဝေလာယ၊ ၌။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကထံ
တဇ္ဇနီယကမ္မံ ကတံ ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ဟောတိ-ဟူသော အမေး၌။
သမဂ္ဂေန၊ ညီညွတ်သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဥတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန၊
ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ အကတံ
ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ ဝဂ္ဂေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဥတ္တိ
စတုတ္ထေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ကိန္တိ စ ကတံ ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ ကရဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ပြုအပ်သော
ကံ၏ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိန္တိ စ
အကတံ ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ ကရဏဝိပတ္တိယာ၊ ပြုသောကံ၏ ပျက်
စီးသောအားဖြင့်။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေန စ ကတံ
ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ သံဃေန၊ သည်။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ကေန စ အကတံ ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းသည်။
ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထ စ
ကတံ ဟောတီတိ ပဉ္စေ၊ ၌။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။
သံဃော၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ ကံကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊
ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမ္မုခိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အရပ်၌။ ကတံ၊

ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကတ္ထံ စ အကတံ ဟောတိတိ ပဉ္စေ၊ ဌ။
ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သံသော၊ သည်။ တဇ္ဇနိယကမ္မံ၊
ကို။ ကရောတိ၊ ဧ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။ အသမ္မုခိဘူတေ၊ မျက်ကွယ်
ဖြစ်သော အရပ်၌။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကာယ ဝေလာယ
ကတံ ဟောတိတိ ပဉ္စေ၊ ဌ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်
သော ငြင်းခုံခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ငြင်းခုံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊
သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဧ။ ကာယ ဝေလာယ အကတံ ဟောတိတိ ပဉ္စေ၊ ဟောတိ-ဟူသော
အမေး၌။ ယဒါ၊ ဌ။ ကလဟဇာတာ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န
သံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တဒါ၊ ဌ။ အကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကတိဟာ
ကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ ကတိဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အပတ္တကလ္လံ၊ ပတ္တကလ္လ မဖြစ်သည်။
ဟောတိ၊ နည်း။ သတ္တဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ၊ ဧ။
ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သတ္တဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အပတ္တ
ကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကတမေဟိ သတ္တဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကတမေဟိ သတ္တဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
အပတ္တကလ္လံ၊ ပတ္တကလ္လမဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကလဟဇာတာ၊ သော။
အာပတ္တိ၊ သည်။ န သံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သော ဝါ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်မူလည်း။ အသမ္မုခိဘူတေ၊ မျက်မှောက်မဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
သံသော ဝါ၊ သည်လည်း။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသံဝါ
သိကော ဝါ၊ အသံဝါသိကမူလည်း ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တဿံ
ပရိသာယံ၊ ထို ပရိသာတ်၌။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ဧ။ အစောဒိတော ဝါ၊ မစော
ဒနာ အပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသာရိတော ဝါ၊ မအောက်မေ့
စေအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အာပတ္တိံ ဝါ၊ အာပတ်သို့မူလည်း။
အနာရောပိတော၊ မတင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣမေဟိ သတ္တဟာ
ကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တဇ္ဇနိယကမ္မဿ၊ ဧ။ အပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဧ။ ဣတရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တဟာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တဇ္ဇနိယ
ကမ္မဿ၊ ဧ။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သေသကမေဿ၊ ကြွင်း
သောက်တို့၌။ ဝေံ၊ ဤအတူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

အဓမ္မကမ္မဒ္ဓါဒသကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
ကမ္မက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ကမ္မက္ခန္ဓက အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

၂-ပါရိဝါသိကဝဏ္ဏကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၁၀) ၇၅။ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကေ ဌိ။ “မာ မံ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆထာ’ တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ သေဝံ။ အနာပုစ္ဆာပိ၊ မပနံမုရိလည်း။ ဂါမံ သို့။ ပဝိသိတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ဧ။ ပတ္တဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ အရပ်၌။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သြဏောဇနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ စွန့်ခြင်းတည်း။ “တံ ပန၊ ထို သြဏောဇနဘတ်ကိုကား။ ပါရိဝါသိကေန၊ မြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပါပိတဿ၊ မိမိသို့ ရောက်ပြီးသော။ အတ္တနာ၊ သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတဿေဝ၊ ခံအပ်သော ဝတ္ထုကိုလျှင်။ ပုနဒိဝသာဒိ အတ္တာယ၊ နက်ဖြန်အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ စွန့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတဘယေဝ ၊ ခံပြီး၍လျှင်။ စေ ဝိဿဇ္ဇတိ၊ စွန့်အံ။ န လဘတိ၊ မရ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၇၆။ ပကတိယာဝ နိဿယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ “အန္ဓေဝါသိကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ အာလယသဗ္ဗာဝေ၊ အာလယ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သေဝံ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသော၊ ဝါသိုက်ပသော နေသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တာဝ၊ လောက်။ ကပ္ပတိ၊ ဧ။ တဿ၊ ထိုတပည့်၏။ အာလယဿ သဗ္ဗာဝေ၊ အာလယ၏ ထင်ရှားရှိသည်၌။ နိဿယော၊ နိဿရည်းသည်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ပတိ၊ မငြိမ်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တတ္ထ၊ ဌိ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ခမာပေယျာမိ၊ အံ။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟတ္ထ၊ ဌိ။ ဧကန္ဓေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဝိဿဋ္ဌတ္တာဝ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ပဋိပ္ပဿမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဣဓ ပန၊ ဤသို့ ငြိမ်းရာ၊ မငြိမ်းရာ၌ကား။ ဧကန္ဓေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်လျှင်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ဆရာ၊ တပည့် နှစ်ဦးတို့၏လည်း။ သမ ဘာဝေ၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆိတဗျာ ဝေ၊ အလိုရှိအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ တုံသည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိဗလဿ ဝါ ဘိက္ခုဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ “လဒ္ဓသမ္ပုတိကေန၊ ရအပ်သော သမ္ပုတိ ရှိသော ရဟန်းသည်။ အာဏတ္ထောပိ၊ ဝေအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။

၁။ အသမ္ပုဋ္ဌိစိတဘယေဝ (ဆဋ္ဌ)

ဂရုဓမ္မေဟိ ဝါ၊ ဂရုဓမ္မတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေဟိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 သြဝဒိတုံ၊ ငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ တတော ဝါ
 ပါပိဋ္ဌတရာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “အသဉ္စိစ္စ၊ စေတနာ မရှိမရှိ။ အာပန္နသဉ္စရိတ္တတော၊
 ရောက်သော သဉ္စရိတ္တအာပတ်ထက်။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိအာပတ်သည်။
 ပါပိဋ္ဌတရာ၊ အလွန်ယုတ်၏။ ဣတိ အယမ္ပိ နယော၊ ဤနည်းကိုလည်း။
 ယောဇေတဗ္ဗော၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပစ္စယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝဿာ
 ဝါသိကံ၊ ဝါတွင်းနေရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝါဆိုဖို့ဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊
 ကျောင်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။ သေယျပရိယန္တဘာဂိတာယ၊ သေယျ
 ပရိယန္တလျှင် အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဒ္ဓေသာဒီနိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို။ ဒါတုမ္ပိ၊ ပေးခြင်းငှာလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပါရိဝါသိကာ၊ ပရိဝါသ်နေသော
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ သွားရာအရပ်၌။ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း။ သစေ ပဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဥဘောဟိပိ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်း
 တို့သည်လည်း။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်အား။ အာရော
 စေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။
 ‘အာဂန္တုကေန အာရောစေတဗ္ဗံ၊ အာဂန္တုကဿ အာရောစေတဗ္ဗံ’န္တိ၊ ဤ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အညဝိဟာရံ၊ တပါးသော
 ကျောင်းသို့။ ဂတေနပိ၊ သွားသောရဟန်းသည်လည်း။ တတ္ထ၊ တိုကျောင်း
 ၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အာရောစိတဿ၊ ကြားပြီးသော ရဟန်းအား။ ပုန၊
 တဖန်။ အာရောစနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “အနိက္ခိတ္တဝတ္တဿ၊ မချသော
 ဝတ်ရှိသော။ ဗဟိ အာရောစိတဿ၊ အပ၌ ကြားပြီးသော ရဟန်းအား။
 ပုန၊ တဖန်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အာရောစနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ
 ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ တယာ၊ တို့အတူ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာရောစိတဿ၊
 အား။ ပုန၊ တဖန်။ အာရောစနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ (ပြန်)။ ဟိ သစ္စံ၊
 ဧ။ ‘အာဂန္တုကသောဓနသ္မံ၊ အာဂန္တုကရဟန်းတို့ကို သုတ်သင်ခြင်းငှာ။
 ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ၌။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဧ။’ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဂ၁။ ကေစ္ဆန္ဓေ၊ တူသော အမိုးရှိသောကျောင်း၌။ နိသိန္နဿာပိ၊ နေ
 သော ရဟန်းအားလည်း။ ရတ္တိစ္ဆေဒဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိယော၊ ရတ္တိစ္ဆေဒ ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိ

သေသေနာတိ ဣတ္ထိ။ ဤ။ “ပါရိဝါသိကဿ ဥက္ခိတ္တကဿာ”တိ။ ရှိ။
ဣမံ ဘေဒံ။ ဤ အထူးကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ “တဒဟုပသမ္ပန္နောပိ
ပကတတ္ထေ”တိ။ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္နောဟိ။ သာမဏေ
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တက္ခ။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။ ဧ။ “သမဝဿာတိ
ဧတေန၊ ဖြင့်။ အပစ္ဆာ အပုရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ နိပဇ္ဇနေ၊ အိပ်ရာ၌။
ဒိန္နမိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏လည်း။ ဝတ္တဘေဒါပတ္တိဘာဝံ၊
ဝတ္တဘေဒအာပတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ။ ဧ။” ဣတိ လိခိတံ။ ဧ။

ပါရိဝါသိကဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရိဝါသိကဝတ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော
သံဝဏ္ဏနာ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။

မူလယပဋိကဿနာရဟဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၁၁) ဂဇ။ အတ္တနော အတ္တနော နဝကတရန္တိ ဣတ္ထိ။ ဤ။ ပါရိ
ဝါသိကနဝကတရံ။ ပရိဝါသိနေသော ငယ်သော ရဟန်းကို။ ပဌမံ၊ စွာ။
သံသမဇ္ဈေ၊ ဤ။ ပရိဝါသိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ နိက္ခိတ္တဝတ္ထေန၊ ချသော
ဝတ်ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကဿာပိ၊ ၏လည်း။ သန္တိကေ၊ ဤ။ သမာဒိယိတုံ
စ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ နိက္ခိပိတုံ စ၊ ချခြင်းငှာလည်း
ကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ။ ဧ။ မာနတ္ထေ ပန၊ ဤကား။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။
ဧ။ ဦနေ ဂဏေ၊ ယုတ်သော ဂိုဏ်း၌။ စရဏံဒေါသတ္တာ၊ ကျရောက်သော
အပြစ်ရှိသောကြောင့်။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ အာဒိန္နဝတ္တံ၊ ယူအပ်သော ဝတ်ကို။
ဧကဿ၊ ဧ။ သန္တိကေ၊ ဤ။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ တထာ၊
တူ။ သမာဒိယိတုံမိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှာလည်း။ ဝဋ္ဋတိ။ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။
ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

မူလယပဋိကဿနာရဟဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ပါရိဝါသိကကုဋကဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ဋီကာသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ပါရိဝါသိကာဒိနဝကတရံ (သဋ္ဌ)

၃-သမုစ္စယက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

သုက္ကဝိသဒ္ဓိကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၁၂) ဇ ၇။ “ဝေဒယာမိတိ ဣတ္ထိ ဣန္ဒြိယံ။ ဇာနာမိ သိ၏။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သမုစ္စိန္တိတော၊ ရှိ။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အနုဘဝါမိ၊ ခံစား၏။ တပုပ္ဖယာ၊ ထိုပရိဝါသ် နေရခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဒုက္ခိတော၊ မဆင်းရဲ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။” ဣတိ လိခံတံ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ မာဠကော၊ သိမ်အပြင်၌။ နာရော စိတံ၊ မကြားအပ်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာရောစေတော၊ ရှိ။ နိက္ခိပိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယဿ၊ အား။ အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပုန၊ တဖန်။ အာရောစနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗမေဝ၊ ချအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ချ၍။ ဝသန္တဿ၊ နေသော ရဟန်း၏။ ဥပစာရသိမာဂတာနံ၊ ဥပစာရသိမ်၌ တည်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အား။ အာရောစနကိစ္စံ၊ ကြားခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒိဋ္ဌရူပါနံ၊ ကုန်သော။ သုတရူပါနံ၊ ကုန်သောသုတို့အား။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဒိဋ္ဌအဿုတာနမ္ပိ၊ မမြင်အပ်သော အဆင်း၊ မကြားအပ်သော အသံရှိကုန်သော်လည်း။ အန္တောဒ္ဓါဒသဟတ္ထ ဂတာနံ၊ တဆယ့်နှစ်တောင်၏ အတွင်း၌ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ချ၍။ ဝသန္တဿ၊ နေသော ရဟန်း၏။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ၏။ “ပရိက္ခိတ္တဿ ဝိဟာရဿ ပရိက္ခေပတော’တိအာဒိ၊ အစရှိသော စကားသည်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့မရှိသော် လည်း။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တထာ ဝေ၊ ထိုသို့ ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝတ္တံ၊ ၏။ “အတ္ထိဘာဝံ သလ္လက္ခေတောတိ ဣတ္ထိ ဣန္ဒြိယံ။ ဒ္ဓါဒသဟတ္ထေ၊ တဆယ့် နှစ် တောင်ရှိသော။ ဥပစာရေ၊ ၌။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ အနိက္ခိတ္တဝတ္တာနံ၊ မချသော ဝတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဥပစာရသိမာယ၊ ၌။ အာဂတ ဘာဝံ၊ လာသော အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတော၊ ရှိ။ သဟဝါသာဒိကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝတ္တံ၊ ၏။ “နိက္ခိပန္နေန၊ ချသော ဝတ်ရှိ သော ရဟန်းသည်။ အာရောစေတော၊ ရှိ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏။ ပယောဇနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။” ဣတိ စ ဝတ္တံ၊ ၏။ တံ ပယောဇနံ၊ ထိုအကျိုးကို။ န

ပန ဒဿိတံ၊ မပြအပ်။ စိဏ္ဏမာနတ္ထော ဘိက္ခု အဗ္ဗေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ချံ။
 စိဏ္ဏမာနတ္ထဿ စ၊ လေ့ကျင့် ပြီးသော မာနတ်ရှိသော ရဟန်း၏လည်း
 ကောင်း။ အဗ္ဗာနာရဟဿ စ၊ အဗ္ဗာန်ထိုက်သော ရဟန်း၏လည်းကောင်း။
 နိန္ဒာနာကရဏတ္တာ၊ အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 “အဗ္ဗာနာရဟော အဗ္ဗေတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။
 ဥက္ခေပနိယကမ္မကတောပိ၊ ဥက္ခေပနိယကံပြုသော ရဟန်းကိုလည်း။ အတ္တ
 နော၊ ၏။ လဒ္ဓိဂ္ဂဟဏဝသေန၊ အယူကို ယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဘာဂ
 ဘိက္ခုမိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တဿ၊ အား။ အနာရောစာပေတုံ၊
 မကြားစေခြင်းငှာ။ န လဘတိ၊ မရ။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပရိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၂။ “အနန္တရာယိကဿ ပန၊ အန္တရာယ်မရှိသော ရဟန်းအားကား။
 အန္တရာယ်ကသညာယ၊ အန္တရာယ်ရှိ၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဆာဒယတော၊
 ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့်။ အစ္ဆန္ဒာဝ၊ မဖုံးလွှမ်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ အဖုံးအလွှမ်း
 မမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 အဝေရိဘာဝေန၊ ရန်သူမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဘာဂေါ၊ တူသောအဖို့။
 အဝေရိသဘာဂေါ၊ ရန်သူမရှိသည် အဖြစ်ဖြင့် တူသောအဖို့။ “သဘာဂ
 သံဃာဒိသေသံ၊ သဘောတူသံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ အာပန္နဿ ပန၊ ရောက်
 သော ရဟန်း၏ကား။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ အာဝိကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ပသင်္ဂတော၊ ဤသို့ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။
 ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ပကာသိတံ၊ ၏။ လဟုကေသု၊ လဟုကဝတ္ထု
 တို့၌။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ချံ။
 ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာဝိ ကတာ၊ ဆင်စွာပြု၍၊ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။
 အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ လဟုကသဘာဂံ
 အာဝိကာတုံ ဝဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ချံ။ သဘာဂသံဃာဒိသေသံ ပန၊ ကိုကား။
 ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာရောစနံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ ကိရ၊ မအပ်သတတ်။
 “တဿ သန္တိကေ ပဋိကရိသတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ (၅၁၃)
 လဟုကဿေဝ၊ လဟုကဝတ္ထုအားသာလျှင်။ အယံ အာရောစနာ၊ ဤသို့
 ကြားခြင်းကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်
 ကြယ်သော။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ သန္တိကော၊ ချံ။ သံဃာဒိ

သေသဿ၊ ကိ။ ပဋိကရဏံ၊ ကုခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ လိဝံတံ၊ ၎င်း။ လဟုကေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သဘာဂံ၊ သဘောတူ အာပတ်ကို။ အာဝိ ကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တသ္မာ ဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာဝိကရဏံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထိုဥတ္တိအာရောစနသည်။ နိရတ္ထကံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ အညမညာရောစနဿ၊ အချင်းချင်း ကြားခြင်းအားကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တတော၊ ထိုအညမညာရောစနမှတပါးသော အပြားဖြင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ သို့။ ဒီပနတ္ထမေဝ၊ ပြခြင်းငှာသာလျှင်။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာဝိကရဏံ၊ ကိ။ အနုညာတံ၊ ၎င်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဣဓ၊ ၎င်း။ “သဘာဂသံဃာဒိသေသံ အာပန္နဿာ”တိ အာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကိ။ “တ္ထောဝတာ တေ ဒွေ နိရပတ္တိကာ ဟောန္တိ၊ တေသံ သန္တိကေ သေသေဟိ သဘာဂါပတ္တိယော ဒေသေ တဗ္ဗာ”တိ ဝစနေန၊ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဟူသော စကားဖြင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ၎င်း။ ပကာသိတောဝ၊ ပြအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သံဃာဒိသေသံ ပန၊ ကိကား။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ ဥပေါသထံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တဿာ ဥတ္တိယာ၊ ၎င်း။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယဒါ-ယသ္မိ ကာလေ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပဿိဿတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၎င်း။ အာရောစနဝသေန၊ ကြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိကရိဿတိ၊ ကုလတ္တံ့။ ဝေ၊ သို့။ ပဋိကတေ၊ ကုအပ်သော်။ “န စ ဘိက္ခဝေ သာပတ္တိကေန ပါတိမောက္ခံ နောတဗ္ဗံ၊ ယော သုဏေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တာပတ္တိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော အာပတ်မှ။ မောက္ခော၊ လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း (ပြန်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဂရုကံ ဝါ၊ ဂရုကဖြစ်သော ဝတ္ထုအာပတ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ လဟုကံ ဝါ၊ လဟုကဖြစ်သော ဝတ္ထုအာပတ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာဝိ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဥဘောသု နယေသု၊ နှစ်ပါးသော နည်းတို့တွင်။ ယုတ္တတရံ၊ အလွန်သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

နာမဉ္ဇေဝ အာပတ္တိ စာတိ ဣတ္ထံ၊ ၎င်း။ “တေန တေန ဝီတိက္ကမေန၊ ထိုသို့ လွန်ကျူးခြင်းဖြင့်။ အာပန္နာပတ္တိ၊ သင့်သော အာပတ်သည်။

အာပတ္တိ၊ အာပတ်မည်၏။ နာမန္တိ၊ ကား။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အာရောစေတော နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎်။ အာရောစနံ၊ ကြားခြင်းသည်။ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌပရိဟရဏပုယောဇနံ၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌကို ပယ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အကာရဏမေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎်။ “သမ္ပဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ”န္တိ၊ ၎်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူရာ၎်။ ဝုဠာနတော၊ အာပတ်မှ ထခြင်းကြောင့် တည်း။

ဒသသတံ ရတ္တိသတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၎်။ ဒသသတံ အာပတ္တိယော၊ တထောင်သော အာပတ်တို့ကို။ ရတ္တိသတံ၊ ညဉ့်တရာ။ ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဂ္ဂသမောဓာနော နာမ၊ မည်သည်ကား။ သဘာဂဝတ္ထုကာယော၊ တူသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပန္နဿ၊ ရောက်သော ရဟန်း၏။ ဗဟုရတ္တိံ၊ များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပဋိစ္ဆာဒိတာပတ္တိယံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်၎်။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတရော၊ မိဿက သမောဓာန်ကို။ နာနာဝတ္ထုကာနံ၊ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိသောအာပတ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုပရိဝါသနှစ်ပါးတို့၏။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

“ဂါမဿာတိ န ဝုတ္တ”န္တိ၊ ၎်။ ဝစနတော၊ အဋ္ဌကထာ၎် ဆိုသောကြောင့်။ ဂါမူပစာရေပိ၊ ၎်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ ကိရ၊ အပ်သတတ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “အယံ ပန ဝိသေသော”တိ၊ အယံ ပန ဝိသေသော-အစရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တဉ္စ၊ ဆိုတော်မူသည် သံလျှင်တည်း။ “ဧတ္ထ၊ ဤ အယံ ပန ဝိသေသော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၎်။ အဋ္ဌကထာစရိယာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ယုတ္တံ၊ အသင့်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဏိပဒေ ပန၊ ၎်ကား။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ အာဂန္တုကာဿ၊ ရဟန်း၏။ ပ။ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ တည်း။ ဣတိ ဝစနံ ၎်။ ဤစကားသည်။ ဟေဋ္ဌာအောက်၎်။ “အန္တောအရုဏေ ဝေ၊ အရုဏ်၏ အတွင်း၎်သာလျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ဟက်၍။

ဂါမူပစာရတော၊ မှ။ (၅၁၄) ဒွေ လေဉ္စုပါတေ၊ ခဲ နှစ်ကျတို့ကို။ အတိက္ကမိ
 တွာ၊ ရှိ။” ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဂရုံ
 ကတွာ၊ အလေးပြု၍။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။
 ဂရုကဝသေနော၊ အလေးပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ တတ္ထ တတ္ထ၊
 ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ပညတ္တတ္တာ စ၊ ပညတ်အပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တဒနုရူပဝသေနော၊ ထို ပညတ်အား
 လျှောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အဋ္ဌကထာစရိယေန၊ သည်။
 ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ဂရုံ ကတွာ၊ အလေးပြု၍။ မာနတ္တစရဏဝိဓိ၊
 မာနတ်ကျင့်သော အစီအရင်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “ယတ္ထကာ ပုရေ
 ဘတ္တံ ဝါ” တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကုရုန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တ
 ဝစနေန၊ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ကရောန္တဿာပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဒေါ
 သော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ဧကဝလံ၊
 သက်သက်။ လက္ခဏမတ္ထမေဝ၊ လက္ခဏာမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တဒုဘယဒ္ဓိ၊ ထို အဋ္ဌကထာနှစ်စောင်၌ ဆိုသောစကားသည်လည်း။ တေန
 တေန ပရိယာယေန၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
 ဝိနိစ္ဆယေ၊ အဆုံးအဖြတ်သို့။ ပတ္တေ၊ သော်။ လက္ခဏေ ဝေ၊ မှတ်
 ကြောင်း၊ မှတ်ရာဖြစ်သော လက္ခဏာ၌လျှင်။ ဌာတဗ္ဗတော၊ တည်ရာ
 သောကြောင့်။ ကုရုန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုသော စကားကို။
 ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပယောဂေါ ပန၊ ပယောဂသည်ကား။
 ပုရိမောဝ၊ ရှေးစကားသာတည်း။ ဧတ္ထ စ ယထာ၊ ဤအရာကဲ့သို့လည်း။
 တထာ၊ တူ။ ကာစိ၊ တစုံတယောက်သော ဘိက္ခုနီသည်။ ဒွေ လေဉ္စု
 ပါတေ၊ ခဲနှစ်ကျတို့ကို။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်စေမူ၍။ အရုဏံ၊ အရုဏ်
 ကို။ သစေ ဥဋ္ဌပေတိ၊ အကယ်၍ဘက်စေအံ့။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ အလုံးစုံ
 သော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ပုရိမ
 မေဝ အာစိဏ္ဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အလေ့အကျက်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါသဝတ္တာဒိနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ပရိဝါသနိဿယ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ
 အာဒိနံ၊ ပရိဝါသနေရာ၊ နိဿရည်းငြိမ်းရာ အစရှိသည်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။
 ဥပစာရသီမာယ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆန္တတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဘိက္ခုနုပဿယဿ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်း၏။ ဥပစာရသီမာဝ၊ ကိုသာလျှင်။
 ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ ဥပစာရော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။”
 ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “တသ္မိံ ဂါမေ ဘိက္ခာစာရော သမ္ပုဇ္ဇတိ” တိ

အာဒိ၊ သမ္ပဇ္ဇတိ-အစရှိသည်ကို။ ပဝါရိတဝသေန၊ ဖိတ်သည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ အန္တောဂါမေ၊
 ရွာတွင်း၌။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ “ဣတိ စ၊ ဤသို့
 လည်း။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ “တမ္ပိ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ တေန ပရိယာ
 ယေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အတ္ထတော၊ အနက်
 သဘောအားဖြင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။

ပရိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၈။ “ဝိသံ မာနတ္တံ စရိတဗ္ဗန္တိ ဣတ္ထ၊ ချွံ။ မူလာယ ပဋိ
 ကဿနံ၊ အရင်းကို ငင်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ ရှိ။ ဝိသံ၊ အသီး။ ကမ္မဝါစာယ၊
 ဖြင့်။ စရိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ “သံဃာဒိ
 သေသာပတ္တိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ တခုသော
 သံဃာဒိသိသံသည်သာလျှင်တည်း။ ဧကဝတ္ထုမ္ပိ၊ တခုသော ဝုတ္ထကြောင့်။
 အာပန္နာ၊ သင့်ကုန်သော။ သံဃာဒိ သေသာ၊ တို့သည်။ ထုလုစယဒုက္ခဋ္ဌမိဿကာ
 နာမ၊ ထုလုစဉ်း ဒုက္ခဋ္ဌတို့နှင့် ရောနှောသော အာပတ်တို့မည်ကုန်၏။ မက္ခမေဓာ
 နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဆာဒေတုကာမတာ၊ ဖုံးလွှမ်းလိုသည်၏အဖြစ်တည်း။

၁၄၃။ ဓမ္မတာတိ ဣတ္ထ၊ ချွံ။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ တထတာယ၊
 မှန်သောသဘောဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ (တဒတ္တာယ-ဟူ၍လည်း ပါဠိ
 ရှိ၏။) “အလဇ္ဇိတာ” တိ ဣတ္ထ ဝိယ၊ ချွံကဲ့သို့တည်း။

၁၄၈။ ပုရိမံ၊ ရှေး၌နေသော ပရိဝါသကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဒွေ မာသာ၊
 နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣတ္ထ၊ ချွံ။ “ပရိဝသိတ
 ဒိဝသာပိ၊ ပရိဝါသနေသော နေ့တို့သည်လည်း။ ဂဏန္တပဂါ၊ အရေအတွက်
 လောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

၁၈၄။ တသ္မိံ ဘူမိယန္တိ ဣတ္ထ၊ ချွံ။ တသံ ဘူမိယံ၊ ထိုအရာ၌။ ဝါ၊
 ထိုဘုံ၌။ သမ္ပဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ ပရိမာဏမ္ပိတိ
 အာဒိ၊ ကို။ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝုစ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဋိစ္ဆန္ဒပရိဝါသဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 သမ္ပဟုလာကွနုကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-သမထက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

သမ္ဗုဒ္ဓါနိကာယကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၁၅) ၁၀၆-၁၀၇။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်သို့သော ကံ၌။ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ ကမ္မဝါစာယ၊ ၌။ “အယ”န္တိ ဝါ၊ အယံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း။ “ဣမေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓါနိဒ္ဒေသ နိယမော၊ မျက်မှောက်၌ ညွှန်ခြင်းကို မှတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုသို့သောကံသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါကရဏီယမေဝ၊ မျက်မှောက်၌ ပြုအပ်သော ကံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ တဇ္ဇနိယာဒိပဉ္စဝိဓမေဝ၊ တဇ္ဇနိယ အစရှိသော ငါးပါးသော ကံသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပဉ္စဝိဓယေဝ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ကံကိုလျှင်။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿနံ၊ ပြခြင်းသည်။ ကမ္မက္ခန္ဓကေ၊ ကမ္မက္ခန္ဓက၌။ တံဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တယေဝ၊ ထို ငါးပါးအပြားရှိသော ကံကိုသာလျှင်။ ပါဠိအာရုဇ္ဈတာ၊ ပါဠိ၌ တင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စတုဝိသတိယာ ပါရာဇိကေသု၊ နှစ်ဆယ့် လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ ပါရာဇိကကဏ္ဍေ၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍ၌။ အာဂတာနံယေဝ၊ လာကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ စဟန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿနံ ဝိယ၊ ပြခြင်းကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ “ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓတာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟတ္ထပါသုပဂမနမေဝ၊ ဟတ္ထပါသံသို့ ကပ်ခြင်းသည် သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သမ္ဗုဒ္ဓါကရဏီယဿပိ၊ ၏လည်း။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်၌။ နိဒ္ဒေသနိယမာဘာဝတော၊ ညွှန်ရာအရပ်ကို မှတ်ခြင်း၏မရှိသောကြောင့်တည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ကမ္မက္ခန္ဓကေယေဝ၊ ကမ္မက္ခန္ဓက၌သာလျှင်။ “တိဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတံ တဇ္ဇနိယကမ္မံ အဓမ္မကမ္မဉ္စ ဟောတိ။ ပ။ အသမ္ဗုဒ္ဓါကတံ ဟောတိ”တိ ဝစနေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကာမံ သိဒ္ဓေါ၊ စင်စစ်ကား ပြီး၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ပြီးသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ကမ္မက္ခန္ဓက၌။ အာပတ္တိံ၊ ကို၊ န ဒဿိတာ၊ မပြုအပ်။ ဣမ၊ ဤသမထက္ခန္ဓက၌။ “ယော ကရေယျ အာပတ္တိံ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတဇ္ဇနိယကံ-စသည်ကို ပြုရာ၌။ ဘဝိတဗ္ဗာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်ရာသောအာပတ်ကို ပြခြင်း

ငှာ။ ဣဒံ၊ ဤ ခန္ဓကကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ “သမ္မုခါဝိနယပတိရူပကေန၊ သမ္မုခါဝိနည်း၏ အတူဖြစ်သော
 အဓမ္မကံဖြင့်။ ဝူပသန္တမ္ပိ၊ ငြိမ်းသော်လည်း။ သမ္မုခါဝိနယေနော၊ သမ္မုခါ
 ဝိနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝူပသန္တဂဏနံ၊ ငြိမ်း၏ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂလော” တိ အာဒိ၊
 ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဉ္စ၊ ဆိုလည်း ဆိုအပ်၏။ လိခိတဉ္စ၊ ရေး
 လည်း ရေးအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသော ကံသည်။ သမ္မုခါ
 ဝိနယပတိရူပကေန၊ သမ္မုခါဝိနည်း အတူဖြင့်။ ဝူပသန္တံ နာမ၊ ငြိမ်းသည်
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မုခါဝိနယေန စ၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော
 ကံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ
 ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤ အဓမ္မဝါဒီ
 ပုဂ္ဂလော-အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊
 သည်။ အာဟ၊ ၏။

သမ္မုခါဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတဿ ပြီ။

သတိဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ

၁၉၅။ ဒဗ္ဗဿ၊ ရှင်ဒဗ္ဗ၏။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဌံ။ “သံသော ဣမံ
 အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗ”န္တိ၊ ရှိ။ သမ္မုခါနိဒ္ဒေသော၊ သမ္မုခါနိဒ္ဒေသသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ “ပဌမံ ဒဗ္ဗော ယာစိတဗ္ဗော” တိ
 ဝစနေန၊ တဗ္ဗော-ဟူသော စကားဖြင့်။ တဿ၊ ထို အရှင်ဒဗ္ဗ၏။ သမ္မုခါ
 ကရဏီယတာ၊ သမ္မုခါကရဏီယအဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ တထာပိ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်လည်းကောင်း။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ လေသော၊
 အမြက်ကို။ ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သတိဝေပုလ္လပုတ္တဿ၊
 သတိပြန်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော ရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်
 သော။ ဝိနယော၊ သည်။ သတိဝိနယော၊ သတိဝိနည်းသည်၏။

သတိဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ အညတ္ထာပိ (ဆဋ္ဌ)

အမူဠဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ

၁၉၆-၇-၉။ ဥမ္မတ္တကဿ၊ ရူးသော။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ တံ တံ၊ ထိုထိုအမှုကို။ တတော-တဒါ ကာလေ၊ ထိုသို့ ရူးသောအခါ၌။ ဝီတိက္ကမတော^၁၊ လွန်ကျူးသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တာဒိ သဿေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းအား သာလျှင်။ အမူဠဝိနယံ၊ အမူဠဝိနည်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝနုတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်။ အမူဠဿ၊ မတွေ့ဝေသော ရဟန်းအား။ ကာတဗ္ဗဝိနယော၊ ပြုအပ်သော ဝိနည်းသည်။ အမူဠဝိနယော၊ အမူဠဝိနည်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရေးသော စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ကဿ၊ မူကား။ “သံသော ဝဂ္ဂဿ ဘိက္ခုနော အမူဠဿ (၅၁၆) အမူဠဝိနယံ ဒေတီ”တိ၊ ဒေတီ-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း။ “တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ အဓမ္မိကာနိ အမူဠဝိနယဿ ဒါနာနိ”တိ ဣမဿ၊ ဒါနာနိ-ဟူသော ပါဠိ၏။ ဝိဘဂံ၊ ၌။ “န သရာမိ၊ မအောက်မေ့။” ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမကာလံ၊ လွန် ကျူးသော ကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တဿ၊ သော။ တဿ ဝိဘဂံဿ၊ ထို ဝိဘင်း၏။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အမူဠ ဝိနယဒါနကာလေ ပန၊ အမူဠဝိနည်းပေးသော အခါ၌ကား။ အမူဠတာ၊ မတွေ့ဝေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အမူဠဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဋိညာတကရဏကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၀။ “ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံသဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ အာရဘန္တဿ၊ အားထုတ်သော သူ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ပဋိညာတေန၊ ဝန်ခံသဖြင့်။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ပဋိညာတကရဏံ၊ မည်၏။

ပဋိညာတကရဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ တံတံဝီတိက္ကမတော (ဆဋ္ဌ)

တထပပါပိယသိကာကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၇။ “တိဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတံ တထပပါပိယသိကာ
ကမ္မ”န္တိ။ ဟူ၍။ အာရဘိတော၊ ၍။ ပဉ္စ အင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေတော၊
၍။ ပါဠိ၊ သည်။ ဂတာ-ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ “သ၊ ထုံ ပါဠိသည်။
ပေယျာလေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓိပိတော၊ ချုံး၍။ ဂတာ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။
ဉာတဗ္ဗံ၊ ၍။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၍။ သုက္ကပက္ခေပိ၊ သုက္ကပက္ခဋ္ဌလည်း။
တထာ၊ ထုံအတူတည်း။

တထပပါပိယသိကာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တိဏဝတ္ထာရကဒိကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၈။ “သဗ္ဗေဟေဝ ကေဇ္ဈံ သန္နိပတိတဗ္ဗ” န္တိ။ ၍။ ဆန္ဒဒါနဿ၊ ဆန္ဒ
ပေးခြင်းကို။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဟိ
သစ္စံ၊ ၍။ ပဝါရဏက္ခန္ဓကဋကထာယဉ္စ၊ ပဝါရဏက္ခန္ဓကအဋကထာ၌လည်း။
ဘိန္နဿ၊ ကဲ့သော။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ သာမဂ္ဂိကရဏကာလေ စ၊
သာမဂ္ဂိဥပုသ်ကို ပြုသောအခါ၌လည်းကောင်း။ တိဏဝတ္ထာရကသမထေ စ၊
၌လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ ပဝါရဏသင်္ဂဟေ စ၊ ဤ ပဝါရဏသင်္ဂဟ၌
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေသု တီသု ဌာနေသု၊ ဤသုံးပါးသော
အရာတို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤ တိဏဝတ္ထာ
ရကသမထ၌။ အာဂန္နာ ဝါ ဆန္ဒံ ဒတော ပရိဝေဏာဒီသု နိသိန္နာတိ ဣဒံ၊
နိသိန္နာ-ဟူသော ဤ စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့။
ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အဓိပ္ပာယညနံ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို
သိကုန်သော ဆရာတို့အား။ န ခါယတိ၊ မထင်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋကထာ၌။ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်
တည်း။ -ဝိသုဇ္ဈိတုကာမေဟိ၊ အာပတ်မှ စင်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ
ဟေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ သန္နိပတိတဗ္ဗံ၊ စည်းဝေးအပ်၏။
အသန္နိပတိတဿ၊ မစည်းဝေးသော။ ဆန္ဒဒါယကဿ၊ ဆန္ဒပေးသော
ရဟန်းအား။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိ။ ကေဝလံ၊ အထူး
ကား။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့

၁။ သမဂ္ဂကရဏကာလေ (ဆန္ဒ)

ဒား။ သမ္ပုဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝိသုဇ္ဈိတုကာမာနံ၊ စင်
 ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ န
 ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဣတရထာ၊ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပါဠိယာ စ၊ နှင့်လည်း။
 ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ဌပေတွာ ယေ န တတ္ထ ဟောတိ”
 တိ အယံ ပါဠိ၊ သည်။ သန္နိပါတံ၊ အစည်းအဝေးသို့။ အာဂန္နာ၊ လာ
 ရှိ။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ရှိ။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။
 အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ နိဿိမဂတေ၊ သိမ်ပဉ္စ
 တည်သော ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ နိဿိမဂတေ၊ သိမ်ပဉ္စ တည်သော သူတို့
 ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားရှိ။ ဣဓ၊ ဤ ကံအရာ၌။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
 နည်း၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သာမဂ္ဂိဉ္စပေါသထေ၊
 သာမဂ္ဂိဉ္စပုသ်နေ၌။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေးရှိ။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍
 တည်အံ့။ နာနာသံဝါသကဘူမိယံယေဝ၊ ဌသလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
 ဆန္ဒဒါယကဿ၊ ဆန္ဒပေးသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဝါရဏ
 သင်္ဂဟောပိ၊ ပဝါရဏသင်္ဂဟသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော စ ဘိက္ခု၊
 သည်လည်း။ တိဏဝတ္ထာရကကမ္မေန၊ ဖြင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊
 သည်။ တာဟိ အာပတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ န သုဇ္ဈတိ၊ မစင်ကြယ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုသို့ ပြုသောအခြင်း
 အရာဖြင့်။ န ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ဌ။
 ဝုတ္တပရိသတော၊ ဟောအပ်သော ပရိသတ်ကြောင့်။ (၅၁၇) ကမ္မဝိပတ္တိ-
 လက္ခဏံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 နည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပရိဝါရ၌။ ဧဝံလံ၊ သက်သက်။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊
 ဆန္ဒထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။ အနာဟဋ္ဌော၊ မဆောင်
 အပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပဝါရဏံ၊ ကို
 (ထည့်)။ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်မည်၏။ တဗ္ဗိပရိတေန၊ ထိုမှ ပြန်
 သောအားဖြင့်။ သမ္ပတ္တိဒိပနတော၊ သမ္ပတ္တိကို ပြသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ
 ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ဆန့်ကျင်၏ (ပြန်)။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တကလ္လ-
 လက္ခဏမ္ပိ၊ လျှောက်ပတ်သော လက္ခဏာသည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တေသု

၁။ ကမ္မေ နာဂစ္ဆတိ (ဆဋ္ဌ)

တီသု ဌာနေသု၊ ထိုသုံးပါးသော အရာတို့၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်း
 တို့သည်။ ကမ္မပုတ္တာယေဝ၊ ကံအား လျောက်ပတ် ကုန်သည် သာတည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အရာတို့၌။ ဆန္ဒာရဟော၊ ဆန္ဒထိုက်သောရဟန်းသည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ စတုဝဂ္ဂါ-
 ဒိကရဏဝိဘာဇနေ၊ စတုဝဂ္ဂသံသာအစရှိသည်သည် ပြုအပ်သောကံကို ဝေ
 ဖန်ရာ၌။ အဝိသေသေတွာ၊ အထူး မပြုမူ၍။ ဆန္ဒာရဟဿ၊ ဆန္ဒာရဟ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမညတော၊
 သာမညအားဖြင့်။ တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်း။
 အာဝေဏိကလက္ခဏံ၊ အသီးဖြစ်သော လက္ခဏာတည်း။ တေနေဝ၊ ထို့
 ကြောင့်လျှင်။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မေ၊ သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော် လည်း။ ဣဒံ၊ ဤ
 ကံသည်။ ပဋိကုဋ္ဌကတံ၊ အသီးပြုအပ်သော ကံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။
 ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နာနတ္ထ
 သဘာဝတော၊ အထူးထူးသော အနက်သဘော ရှိသောကြောင့်တည်း။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ယေ ပန၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား။ “န
 မေတံ ခမတိ”တိ အညမညံ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ ကရောန္တိ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ၊ အာပတ်ကို ထင်စွာပြုသော
 အမှုကို။ န ကတံ၊ မပြုအပ်။ တသ္မိံ၊ ထိုဒိဋ္ဌာဝိကမ္မသည်။ သတိ၊ သော်။
 ပဋိကုဋ္ဌကတမေဝ၊ အသီးပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊
 ဖြင့်။ တာ ဥတ္တိယော၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ ရှေးအဖို့၌သာ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိရုတ္တကာ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်။ သိယျ၊ ဖြစ်
 ကုန်ရာ၏။ ပရိဝါရဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဆန္ဒာရဟာဓိကာရေ၊ ၌။ နယော၊
 နည်းကို။ န စ ဒိန္နော၊ မပေးအပ်။ ပဝါရဏကမ္ဘာဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “တီသု
 ဌာနေသု ဆန္ဒံ ဒါတံ န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 အပ်။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၏။ ပမာဏဘာဝေ၊ ပမာဏအဖြစ်သည်။ သတိ၊
 သော်။ “ဣဓ ဆန္ဒံ ဒတော ပရိဝေဏာဒိသု နိသိန္ဒာ” တိအာဒိဝစနေ၊
 နိသိန္ဒာစရှိသော စကား၌။ သုဒ္ဓိကာမတော ဝေ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလုံရှိ
 သောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟိတေ၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကား
 သည်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာ
 ဂန္ဓာ ဝါ ဆန္ဒံ ဒတော ပရိဝေဏာဒိသု နိသိန္ဒာ တေ အာပတ္တိဟိ န
 ဝဋ္ဌဟန္တိ”တိ ဣဒံ၊ ကိုလည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟေဋ္ဌာ၊

အောက်၌။ “သဗ္ဗေဟေဝ ဧကဗ္ဗံ သန္တိပတိတဗ္ဗ” န္တိ။ ။ ဆန္ဒဒါနဿ၊ ဆန္ဒပေးခြင်းကို။ ပဋိက္ခေပဝစနတော စ၊ ပယ်ခြင်းကို ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ။ ။ “တံသု ဌာနေသု ဆန္ဒ ဒါတုံ န ဝဇ္ဇတိ” တိ။ ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အန္တကဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ။ လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဧကဗ္ဗမေဝ၊ တပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ကမ္မေကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဂစ္ဆတိ-ဋ္ဌိ စပ်)။ ဣမ၊ ဤခန္ဓက၌။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသော၊ အမှာကံ ။ပ။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တ” န္တိ။ ။ သာဓာရဏဥတ္တိ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ။ ပုန၊ တဖန်။ “သုဏန္တု မေ အာယသ္မန္တာ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အသာဓာရဏဥတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသော၊ အမှာကံ ။ပ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ” တိ။ ။ ဧကတော ပက္ခိကာနံ၊ တပါးသော အဖို့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တိယာ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကတာယ၊ ပြုပြီးသော်။ တဒနန္တရေ၊ ထိုသို့ ညီညွတ်သည်ကို ပြုသည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဧကေနစိ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ။ ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အာပတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပရေသမ္ပိ၊ တပါးသော ဆရာတို့၏ လည်း။ ဧကတောပက္ခိကာနံ၊ တပါးသော အဖို့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ။ ။ ဌတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကရဏဿ၊ ပြုခြင်း၏။ ဝိဘူတတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ အတ္ထောဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုပင်။ ဝုတ္တော၊ ။ သာဓာရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယာယ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဥတ္တိယာ၊ ကို။ ဌပိတာယ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မေဝါစာသု၊ တို့ကို။ အနာရဒ္ဓါသု ဝါ၊ အားမထုတ်ကုန်မီလည်းကောင်း။ အပရိယောသိတာသု ဝါ၊ မပြီးကုန်မီလည်းကောင်း။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထို ရဟန်းတို့၏လည်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဝုဋ္ဌာတိ ဝေ၊ မထသည်သာလျှင်တည်း။ ယေ န တတ္ထ ဟောန္တိတိ ပဒဿ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထို အစည်းအဝေး၌။ န ဟောန္တိ၊ ရှိသည် မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ။ ဝုတ္တပ္ပကာရဒီပနတ္ထု၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားကို ပြခြင်းငှာလည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ။ “ဆန္ဒ ဒတွာ ပရိဝေဏာဒိသု နိသိန္နာ” တိ (၅၁၀) ဣဒ

မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဝတု၊ မဆိုမူ၍။ “ယေ ပန တေဟိ ဝါ သဒ္ဓိံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတာပိ တတ္ထ အနာဂတာ၊ အာဂန္နာ ဝါ ဆန္ဒံ ဒတာ ပရိဝေဏာဒီသု နိသိန္နာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေ့စကားနှင့်။ အပရံ၊ နောက်စကားသည်။ သန္တိယတိ၊ စပ်၏။ ဝါ၊ ညီ၏။ “ပါဠိယာ စ၊ ခွဲလည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိအဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၌။ ဒိဋ္ဌာဝိကမေနေ၊ ဖြင့်။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ အကပ္ပတော၊ မပျက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၍။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၍။

တိဏဝတ္ထာရကာဒိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓိကရဏကထာဝဏ္ဏနာ

၂၂၀။ စိတ္တုပ္ပာဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပာဒ်သည်။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒဖြစ်၏။ ဝိဝါဒသဒ္ဓေါပိ၊ ဝိဝါဒ-သဒ္ဓါသည်လည်း။ ကာရဏူပစရေန၊ ဖြင့်။ ကုသလာဒိသင်္ချံ၊ ကုသိုလ်စသည် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသို့ ရောက်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “သမထေဟိ စ အဓိကရဏီယတာယ အဓိကရဏ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိဝါဒဟေတု ဘူတဿ၊ ဝိဝါဒ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ စိတ္တုပ္ပာဒဿ၊ စိတ္တုပ္ပာဒ်၏။ ဝုပသမေန၊ ငြိမ်းသဖြင့်။ သမဘာဝဿိ၊ အညီအမျှဖြစ်သော။ သဒ္ဓဿပိ၊ ငြင်းခုံသော အသံ၏လည်း။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ တဿာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပာဒဿပိ၊ ၍လည်း။ သမထေဟိ၊ သမထ တို့နှင့်။ အဓိကရဏီယတာ၊ သည်။ ပရိယာယော၊ ပရိယာယ်သဒ္ဓါသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၍။ “ကုသလစိတ္တာ ဝိဝဒန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ၍။ ဝုတ္တဝိဝါဒေပိ၊ ဟော တော်မူသောဝိဝါဒ၌လည်း။ “ဝိပစ္စတာယ၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်။ ဝေါ ဟာရော၊ ပြောဆိုခြင်းခုံခြင်း။ ဝါ-ဝိပစ္စတာယ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝေါဟာရော၊ ပြောဆို ငြင်းခုံခြင်း။ ဝါ-ကြမ်းတမ်းရုန်ရင်းစွာ ပြောဆိုခြင်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဝုတ္တဝစနဟေတုဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါအကြောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၍။

၂၂၂။ “အာပတ္တိံ ဟိ အာပဇ္ဇန္တော ကုသလစိတ္တော ဝါ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည် (သည်)။ ကုသလာမ္ပိ၊ သည် လည်း။ သိယာ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို ကုသလစိတ္တော

၁။ သမ္ဘဝဿ(ဆဋ္ဌ)

ဝါ-ဟူသောစကားကို။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းကို။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တိသု စိတ္တေသု၊ သုံးပါးကုန်သော စိတ်တို့တွင်။ အညတရ
 စိတ္တသမင်္ဂါ၊ တပါးပါးသော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ၄။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “ယံ ကုသလ
 စိတ္တော အာပဇ္ဇတိ”တိအာဒိ၊ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ပညတ္တိမတ္တံ၊ ပညတ်မျှသည်။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊
 အာပတ္တာဓိကရဏ်းဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ တဿ၊
 ထိုသို့ ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ အာပတ္တာဓိကရဏဿ၊ ၎င်း။
 အကုသလာဒိဘာဝေ ပိ၊ အကုသိုလ် အစရှိသောအဖြစ်သည်လည်း။ န ယုဇ္ဇ
 တေဝ၊ မသင့်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိနံ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။
 ယုဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။
 ကဿ၊ မူကား။ “နတ္တာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလန္တိ” ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရောဓ
 သမ္ဘပဟော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ
 ပန၊ ၌ကား။ “အာပတ္တာဓိကရဏံ နာမ ဧကံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း- ဟူ
 သော ဤအမည်သည်။ တထာပဝတ္တမာန အကုသလစိတ္တုပ္ပာဒရူပက္ခန္ဓာနံ၊
 ထိုဆိုသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပာဒ်၊ ရူပက္ခန္ဓာ
 တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အဝသိဋ္ဌေသု၊ ကြွင်းကုန်သော။ ကုသလာ
 ဗျာကတပညတ္တိသု၊ ကုသိုလ် အဗျာကတ၊ ပညတ်တို့တွင်။ ‘အာပတ္တာဓိကရဏံ
 သိယာ အကုသလံ သိယာ အဗျာကတ’န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ပညတ္တိတာဝ၊ ပညတ် အဖြစ်ကိုလျှင်။ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ မြစ်အပ်၏။ ကဿ၊
 မူကား။ ကုသလတ္တိကေ၊ ကုသလတိက်၌။ အပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံး
 မပင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကုသလပဋိသေဓေနော၊ ကုသိုလ်ကို
 မြစ်သဖြင့်သာလျှင်။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ တူသော
 အလားရှိသောကြောင့်။ ကိရိယာဗျာကတာနမ္ပိ၊ ကိရိယာ အဗျာကတတို့ကို
 လည်း။ ပဋိသေဓော၊ မြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ကိရိယာ ဗျာ
 ကတာနံ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ အနုဂမနတော၊ အစဉ်လိုက်တတ်သောကြောင့်။
 ဝိပါကာဗျာကတာနမ္ပိ၊ ဝိပါကအဗျာကတတို့ကိုလည်း။ ပဋိသေဓော၊ မြစ်
 ခြင်းကို။ ကတောဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာပိ၊
 ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဗျာကတသာမညတော၊ အဗျာကတသာမည
 ဖြစ်သောကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိပါကကိရိယာဗျာကတာနမ္ပိ၊
 ဝိပါကကိရိယာ အဗျာကတတို့၏လည်း။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ

ဝေဒိတဗျံ၊ ဧ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ “ကုသလစိတ္တံ အင်္ဂံ ဟောတိ” တိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ အပ္ပကတညုနော၊ မလိမ္မာ သော ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အပ္ပဟရိတကရဏာဒိကေ၊ စိမ်း သောမြက်သစ်ပင်ကို ပြုပြင်သုတ်သင်ခြင်း အစရှိသည်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကုသလစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ ဝါ၊ အင်္ဂံ၊ အာပတ်သင် ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ (ငင်၍ သမ္ပန်)။ တသ္မာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ (၅၁၉) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တု၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ အင်္ဂံ၊ သည်။ ယဒိ န ဟောတိ၊ အံ။ ဝေ သတိ၊ သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တိစိတ္တံ တိဝေဒန” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တံ ပုစ္ဆံ၊ ထိုအမေးကို။ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဒသေတံ ဝိဿဇ္ဇေတံ၊ ဖြေ ခြင်းငှာ။ “နယိဒ” န္တိ အာဒိ၊ ကိ။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိသမ္ပဋ္ဌာပကစိတ္တံ၊ အာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ်သည်။ အင်္ဂပဟောနကစိတ္တံ နာမ၊ အင်္ဂါလောက်သော စိတ်မည်၏။ ဧကန္တတောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယေဘုယျေနာတိ အတ္ထော၊ ယေဘု ယျေန- ဟူသောအနက်ကို။ ဂဟေတဗျော၊ ယူအပ်၏။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ‘ယဿာ သစိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝ ဟောတိ’ တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထို ပါဠိဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဧကန္တာကုသလတ္တာ၊ စင်စစ် အကုသိုလ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသစိတ္တက ပက္ခ၌။ ကထာဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ ပန၊ အကြင် ပဏ္ဏတိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တံ၊ ထို ပဏ္ဏတိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ “ယံ ပန ပဏ္ဏတိဝဇ္ဇ” န္တိ အာဒိ၊ ကိ။ အာဟ၊ ဧ။ အသဉ္စိစ ပန ကိဉ္စိ အဇာနန္တယ ဥပ။ အပ္ပာကတံ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဘိက္ခုမိ၊ ရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဂတ စိတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ တည်သောစိတ်ဖြင့်။ နိပဇ္ဇေ ဝါ၊ အိပ်စဉ်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါယန္တေ ဝါ၊ အိပ်ငိုက်မျဉ်းစဉ် လည်းကောင်း။ မာတု ဂါမော၊ သည်။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ စေ ကပေတိ၊ အကယ်၍ ပြုအံ့။ တဿ

ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်
လည်း။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ
တဿ၊ ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ (ပြန်)။ တဿ၊
ကြောင့်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သေယျာကာရေန၊ အိပ်သော အခြင်း
အရာဖြင့်။ ဝတ္တမာနုပ္ပမေဝ၊ ဖြစ်သော ရုပ်သည်သာလျှင်။ အာပတ္တာဓိ
ကရဏံ နာမ၊ မည်၏။ ဘဝင်္ဂစိတ္တေ၊ ဘဝင်္ဂစိတ်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိသော်
လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။
တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဥဋ္ဌာတဗ္ဗေ ဇာတေ၊ ထအိပ်သောသဘော ဖြစ်
လတ်သော်။ အနုဋ္ဌာနတော၊ မထသော ရဟန်းအား။ ဝါ၊ မထသော
ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိံ နာမ၊ အာပတ်မည်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပါကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ
ပန ဝဒေယျ၊ အံ။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
ဝါဒေ၊ အယူ၌။ အစိတ္တကာနံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ကုသလတ္တံ၊ ကုသိုလ်
၏ အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယော၊ အဘယ်သို့
သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း။? ဇဠကလောမံ၊ သုံးမွေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန
မနသိကာရေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်။ အတိက္ကမန္တဿ၊ သုံးယူ
ဇနာကို လွန်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏတ္တိံ၊ ပညတ်တော်ကို။
အဇာနိတွာ၊ မူ၍။ ပဒေသော၊ ပြိုင်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါစေန္တဿ စ၊ အား
လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇိတဗျာပတ္တိယာ၊ ရောက်အိပ်သော အာပတ်သည်။
ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏
(ပြန်)။ အာပဇ္ဇတိယေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ဝဒေယျ၊ အံ။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကဿ၊ မူကား။ “နတ္ထိ အာပတ္တာဓိ
ကရဏံ ကုသလ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။

စလိတော၊ လှုပ်သော။ ကာယော၊ ကိုယ်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။
ဝါ၊ ပြောဆိုသော။ ဝါစာ၊ စကား။ အညတရမေဝ အင်္ဂန္တိ တွေ
၌။ အညတရမေဝ၊ တပါးပါးသာ ဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်။
ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ပညတ္တိယာ၊
ပညတ်၏။ အကုသလာဒိဘာဝါ သမ္ဘဝတော၊ အကုသိုလ်အစရှိသော အဖြစ်၏
မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အာပတ္တိတာ၊ အာပတ်၏အဖြစ်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊
မသင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ တိသု၊

သုံးပါးသော စိတ်တို့တွင်။ အညတရသမဂီ၊ တပါးပွါးသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “ယံ ကုသလစိတ္တော” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ကုသလစိတ္တက္ခန္ဓော၊ ကုသိုလ်စိတ္တက္ခန္ဓာ။ ပထဝိခဏနာဒိသု၊ မြေတူးခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ ဝိတိက္ကမဝသေန၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာနုပသမ္ဘဝတော^၁၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုသလစိတ္တော ဝါ၊ ကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း။ အဗျာကတပတ္တိ^၂၊ အဗျာကတဖြစ်သော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဗျာကတစိတ္တော ဝါ၊ အဗျာကတစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း။ အဗျာကတရူပသင်္ခါတံ၊ အဗျာကတဖြစ်သော ရုပ်ဟုဆိုအပ်သော။ အဗျာကတပတ္တိ^၂၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပါဏာတိပါဏာဒိသု၊ တို့၌။ အကုသလစိတ္တော ဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း။ အကုသလာပတ္တိ^၂၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ရူပံ ပန၊ ရုပ်သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ စိတ္တဝိဘာဂအရာ၌။ အဗျောဟာရိကံ၊ မခေါ်မဝေါ်လောက်။ သုပိနပဿနကာလာဒိသု၊ အိပ်မက်မြင်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌။ ပါဏာတိပါတာဒိ^၃၊ အစရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ လျက်။ သဟသေယျာဒိဝသေန၊ အားဖြင့်။ အာပဇ္ဇိတဗျာပတ္တိ^၂၊ ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို။ အာပဇ္ဇန္တော၊ သည်။ (၅၂၀) အကုသလစိတ္တော၊ အကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဗျာကတပတ္တိ^၂၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ အာပတ္တာဓိကရဏံ အကုသလန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အကုသလစိတ္တုပ္ပာဒေါ၊ ကို။ အကုသလန္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေသု ပန၊ ပုဒ်တို့၌ကား။ “ပုထုဇ္ဇနော၊ လည်းကောင်း။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနော၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇလည်းကောင်း။ သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ အရဟတာ၊ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ လေးမျိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿေတော၊ ပြ၍။ (ပုထုဇ္ဇင်္ဂ၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇင်္ဂ၊ သေက္ခ၊ ရဟန္တာ-ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးမှတ်) တေသု၊ ထို လေးမျိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းသည်။ အဗျာကတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဗျာကတမေဝ၊ လျှင်

၁။ ပဝတ္တာရူပသမ္ဘဝတော (ဆဋ္ဌ)

တည်း။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနဿ၊ ၎င်း။ အသဉ္စိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာ မရှိမူ၍။ ဝိတိက္ကမကာလေ၊ လွန်ကျူးမိသော အခါ၌။ တထာ၊ တူ။ အဗျာ ကတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတရဿ၊ ပုထုဇ္ဇင်္ဂပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ အကုသလမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဗျာကတမ္ပိ၊ သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အဿ၊ ထို ပုထုဇ္ဇင်္ဂပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဉ္စိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတိက္ကမကာလေ၊ လွန်ကျူးသော ကာလ၌၊ အကုသလမေဝ၊ သည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ”န္တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ အဗျာ ကတံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ တဿ၊ ထို ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၏။ ဝိပါကာ ဘာဝမတ္တံ၊ ဝိပါက်မဖြစ်ခြင်းမျှကို။ သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ ဝေံနာမကံ၊ ဤသို့ အဗျာ ကတဟူသော အမည်သည်။ ဇာတံ၊ ၎င်း။ ” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၂၂၄။ ဝိဝါဒေါ ဝိဝါဒါဓိကရဏန္တိ ဣတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ယော ကောစိ၊ အမှတ် မရှိတခုခုဖြစ်သော။ ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သော သဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံ သည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧပုစ္ဆာ၊ တခုသော အမေးတည်း။ “ဝိဝါဒေါ အဓိကရဏန္တိ ဣတ္ထ၊ ၎်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဝိဝါဒေါ စ၊ ဝိဝါဒလည်း မည် သလော။ အဓိကရဏဉ္စ၊ အဓိကရဏလည်း မည်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ တဒုဘယံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ နှစ်ပါးသည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏမေဝ၊ ဓိကရဏ မည်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေါ၊ ၎်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဧသုစိ ပေါတ္ထကေသု၊ အချို့သော ပေတို့၌။ အယံ ပုစ္ဆာ၊ ဤအမေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒိ နတ္ထိ၊ အံ။ ဝေံ၊ သော်။ ဣမာယ၊ ဤအမေးသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒသည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ မည်သလော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒ မည်သလော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါဒ မည်သလော။ အဓိကရဏံ၊ သာမည်သလော။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝိဝါဒေါ စေဝ၊ ဝိဝါဒလည်းမည်သလော။ အဓိကရဏဉ္စ၊ လည်းမည်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ ပဉ္စာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အမေးတို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာသည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ဧသုစိ ပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော အမေးတို့

၁-ဤပုစ္ဆာနှစ်ပါး ယခု၌ မပါ။

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ကေသုစိ၊ အချို့ပေတို့၌။ စတသော စ၊ လေးပါး
 သောအမေးတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော အမေးတို့
 သည်။ နတ္ထိ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထို အမေးတို့တွင်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
 အမေးတို့ကို။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတရာသု၊ တပါးသော အမေး
 တို့၌။ အဓိကရဏံ ဝိဝါဒေါတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ အဓိကရဏံ၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဝါဒသချံမေဝ၊ ဝိဝါဒဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။
 ဂစ္ဆတိ၊ လော။ ဝိဝါဒေါ အဓိကရဏန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်
 မရှိ တခုခုသော။ ဝိဝါဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော သဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံ
 သည်။ အဓိကရဏသချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊
 ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဧသ နယော၊ ရှိ၏။

၂၂၇။ သမ္မုခါဝိနယသ္မိန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ သမ္မုခါဝိနယဘာဝေ၊ သမ္မုခါ
 ဝိနည်း၏အဖြစ်၌။

၂၂၈။ “အန္တရေနာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။” ဣတိ
 လိခိတံ၊ ၏။

၂၂၉။ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်။ ခိယုနကေ၊ ရုတ်ချခြင်းကြောင့်။
 ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ တတ္ထ၊ ၌။ ဆန္ဒဒါနဿ၊ ဆန္ဒ
 ပေးခြင်း၏။ နတ္ထိတယ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

၂၃၀။ တဿ ခေါတေန္တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ဒေသောတိ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ “တေဒဂ္ဂ”န္တိ ဣတ္ထ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့တည်း။

(၅၂၁) ၂၃၇။ “ကာစ တဿ ပါပိယသိကာ”တိ၊ ၌။ ပါဠော၊
 သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ တတ်။

၂၄၂။ “ကိစ္စမေဝ ကိစ္စာဓိကရဏ”န္တိ၊ ၌။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တေံ၊
 ဤကိစ္စာဓိကရဏံ- ဟူသော အမည်သည်။ အပလောကနကမ္မာဒိနံ၊ ကို၏။
 အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တံ၊ ဟူသည်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိနိ ဝိယ၊ ဟိုကဲ့သို့။
 သမထေဟိ၊ သို့သည်။ သမေတဗ္ဗံ၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။
 ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ ပြီး၏။ စိရင်၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

အဓိကရဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 သမထက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သမထက္ခန္ဓကအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ကုန္ဒကဝတ္ထုနာ

ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ကထာဝတ္ထုနာ

(၅၂၂) ၂၄၄။ ပုထုပါဏိနာ၊ လက်နှောင့်ဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ပုထုပါဏိကံ၊ ပုထုပါဏိကမည်၏။ (ပုထုပါဏိနာ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။)

၂၄၅။ “ကဏ္ဍတော၊ နားမှ။ နိက္ခန္ဓမုတ္တောလမ္ဗကာဒိနံ၊ ထွက်သော လွတ်သော နားသံအစရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍလာဒိနံ၊ နားတောင်းစသည်တို့၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ကာယူရ”န္တိ၊ ၍။ ပါဠိပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ကေယူရာဒိနိ”တိ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဥဒ္ဓဋ္ဌံ၊ ထုတ်အပ်၏။

၂၄၆။ “သာဓုဂီတံနာမ၊ သာဓုဂီတမည်သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗုတဋ္ဌာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာအရပ်၌။ ဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အကြောင်းနှင့် စပ်သော အရာ၌။ ဂီတံ၊ သီအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒန္တဂီတံ၊ ဒန္တဂီတဟု သည်ကား။ ဂါယိတုကာမာနံ၊ သီခြင်းငှာ အလို့ရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဝါ၊ ကြကရဏီယံ၊ သာယာသော အသံကို ပြုပြင်ခြင်းတည်း။ ဒန္တဂီတဿ၊ ဒန္တဂီတကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။ “ယံ ဂါယိဿာမာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၂၄၉။ တေရဿဝတ္ထံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ စတုပ္ပါဒဂါထာဝတ္ထံ၊ လေးပါဒရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ရာသော ဝတ်တည်း။ “တရဂံဝတ္ထာဒိနိ၊ တရဂံဝတ် အစရှိကုန်သော။ ဥစ္စာရဏဝိဓာနာနိ၊ ရွတ်အပ်သော အစီအရင် တို့သည်။ နဋ္ဌပယောဂါနိ၊ ပျက်သော ပြယုဂ်ရှိကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဗဟိရလောမိန္တိ ဣဒံ၊ သည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံတည်း။ ဝါ၊ ကိရိယာနပုံတည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တဿ ဥဏ္ဍာဝါဝါရဿ၊ ထိုသားမွေးဖြင့် ပြီးသော စုလျား အခင်း၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဓာရေန္တဿ၊ ဆောင်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၅၁။ ဝိရူပက္ခေဟိတိအာဒိ၊ သည်။ သဟယောဂကရဏဝစနံ၊ သဟသဒ္ဓါ၏ အယှဉ်ဖြစ်သော ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ သရဗူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂေဟဂေါဠိကာ၊ တက်တူတည်း။ သာ၊ ထိုတက်တူသည်။ သေတာ၊ ဖြူမှုကား။

သဝိသာ၊ အဆိတ်၍သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သောဟန္တိ
တ္ထေ၊ ဌ။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ တေဟိ၊ ထို ဝိရူပက္ခမေမျိုးတို့
နှင့်။ မေတ္တံ၊ မျှသော မေတ္တာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဟံ၊ ထို ငါ
သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်စွာအား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောမိ၊
ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗျော၊ ၏။ အညမိံ၊ ပ။
ဆေတဗ္ဗမိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယေ၊ ရာဂါနုသယကို။ ဆေတဗ္ဗမိ၊
ဖြတ်အပ်လျက်။ အညံ၊ တပါးကို။ ဆန္ဒိ၊ ဖြတ်မိ၏။

၂၅၂။ ဥဒ္ဓိတောတိ၊ ကား။ ပက္ခိပိတော၊ သို့ထည့်၍။ သြတရတူတိ တ္ထေ၊
ဌ။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သြတာရေတော၊ ချ၍။ ဂဏှတု၊ ယူကြလော့၊ ဝါ၊
ယူကြစေ။ အနုပရိယာယိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ အနုပရိဗ္ဗမိ၊ လည်၏။

၂၅၃။ န အစ္ဆုပိယန္တိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ န လဂ္ဂန္တိ၊ မငြိမကပ်ကုန်။ ရူပ
ကာကိဏ္ဍာနိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ ဣတ္ထိရူပါဒိဟိ၊ မိန်းမရုပ် အစရှိသည် တို့နှင့်။
ဝေဂိကိဏ္ဍာနိ၊ ပြမ်းကုန်၏။

၂၅၄။ အာလိန္ဒကမိခိကာဒိနန္တိ တ္ထေ၊ ဌ။ ပမုခမိခိကာဒိနံ၊ အဦး၊
အကျည်စသည်တို့၏။ ပရိဝတ္တေတာ တတ္ထေဝါတိ တ္ထေ၊ ဌ။ “ပရိဝတ္တေတာ၊
လည်၍။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။
မိခိယာ၊ အကျည်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ပရိဘဏ္ဍံ
နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂေဟဿ၊ ကျောင်း၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ကုဋ္ဌုပါဒဿ၊
နံရံအခြေ၏။ ထိရဘာဝတ္ထံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့စိမ့်သောငှာ။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော။
(၅၂၃) တနုကမိခိကာ၊ ငယ်သော အကျည်စွန်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တ္ထေ၊ ဤ
အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ “ပရိဝဋ္ဌိတော ပတ္တော ဘိဇ္ဇတိတိ တ္ထေ၊ ဌ။ အဓိကရဏ
ဘေဒါသင်္ကာယ၊ တည်ရာ၌ ကွဲပျက်အံ့ဟူသော တွေးတော ယုံမှားခြင်း၏။
အဘာဝေ၊ မရှိရာဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဌပေတံ၊ ထားခြင်းငှာ။
ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ပတ္တမာဋ္ဌကော၊ သပိတ်စင်ကို။
ဝဋ္ဌိတော၊ လိမ့်၍။ ပတ္တာနံ၊ သပိတ်တို့၏။ အပတနတ္ထံ၊ မကျစိမ့်သောငှာ။
ဝဋ္ဌိ ဝါ၊ အလုံးကိုလည်းကောင်း။ စတုရသံ ဝါ၊ လေးထောင့်ကို လည်း
ကောင်း။ ဣဋ္ဌကာဒိဟိ၊ အုတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတော၊ ရံ၍။ မာဋ္ဌ
ကစ္ဆန္ဓေန၊ မိုးသော စင်ရှိသဖြင့်။ ဝါ၊ စင်ကို မိုးသဖြင့်။ ကတော၊
ပြုအပ်၏။ “ပတ္တမဏ္ဍလိကာ၊ သပိတ်ခံ ခွေဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တပစ္စိ
ကာ၊ သပိတ်တည်ရာ တောင်းကိုလည်းကောင်း။ တာလပတ္တာဒိဟိ စ၊ ထန်း
ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။” ဣတိ စ၊ သို့လည်း။

လိခိတံ၊ ဧ။ မိဗုန္ဓေ၊ အကျည်စွန့်၌။ အာဓာရကေ၊ သပိတ်ခြေ၌။ ဌပေတုံ၊
 ထားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ပတ္တသန္တာရဏတ္ထံ၊ သပိတ်ကို ထားမိသောငှာ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ အာဓာရကေနာပိ၊ သပိတ်ခြေ
 ဖြင့်လည်း။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ နိသိဒနပစ္စယာ၊ နေရာဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါရိတတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ အာသနဘူမိကတ္တာ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဩလမ္ပေတုံ၊
 ဆဲခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။

၂၅၅။ “အံသကုဋေ လဂ္ဂေတွာ” တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂ
 ဟတ္ထေ၊ လက်ဖျား၌။ လဂ္ဂေတွာ၊ ဆဲ၍။ အကေ၊ ရင်ခွင်၌။ ဌပေတုံ၊
 ထားခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်း
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပြုခြင်းသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။
 “န ကေဝလံ ယဿ ပတ္တော” တိအာဒိ၊ ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟိတ
 ပတ္ထေ၊ ကိုင်သော သပိတ်၌။ ဘေဒသညာ၊ ကဲ့အံ့သော အမှတ်သည်။ ယဒိ
 သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အညေန၊ တပါးသော။ သရိရာဝယဝေန၊ ကိုယ်
 အစိတ်ဖြင့်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ ပစုရဝေ ဟာရဝသေန၊ ပစုရ
 ဝေ ဟာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဘဒ္ဒိကဋ္ဌာဟန္တိ၊ ကား။ ဘဒ္ဒိကပါလမယံ၊
 အိုးအုံတည်း။ ဆဝသိသဿ ပတ္တန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ “သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ၊ ဒီရဿ
 ဓာရာတိ” အာဒိဝေ ဟာရဝသေန၊ ဓာရာ-ဤ သို့အစရှိသောဝေ ဟာရ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိသိဒိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။
 အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ပိသာစိလ္လိကာတိ ဧတ္ထ
 ၌။ ပိသာစဒါရကာ၊ ရက္ခိကံ သူငယ်တို့သည်။” ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိန္နကမေဝ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည်လျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟိတ
 မေဝ၊ အကပ်ခံအပ်သော ဝတ္ထုသည်သာလျှင်တည်း။ စပေတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 ခါဒိတွာ၊ ခဲ့၍။ (ဘိက္ခံ၊ အဖတ်ကို။ စပေတွာ၊ စုပ်၍။) အဋ္ဌိကာနိ စ၊
 အရိုးတို့လည်း။ ကဏုကာနိ စ၊ ဆူးတို့လည်း။ အဋ္ဌိကကဏုကာနိ၊ အရိုး
 ဆူးတို့။ “ဧတေသု သဗ္ဗေသု ထိုအလုံးစုံတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညတ်ကို။ ဇာနာ
 တု ဝါ၊ သိသည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။ မာ ဝါ ဇာနာတု၊ မသိသည်မှုလည်း
 ဖြစ်စေ။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။

၁။ အာဓာရကေပိ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ အာသနဘူမိကတ္တာ (ဆဋ္ဌ)။

၂၅၆။ ဝိပွာဠေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဖာဠေတွာ၊ ကျစေ၍။ ကိဏ္ဍေန ပူရေတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပိသဏာကိဏ္ဍေန၊ ကြိတ်သော ထုံးမုန့်ဖြင့်။ (သုရာကိဏ္ဍေန-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။) ပူရေတု၊ ပြည့်စိမ့်သောငှာ။ ဗိဒလကံ နာမ၊ ဗိဒလကံ၊ ဟူသောအမည်သည်။ ဒိဂုဏကရဏသင်္ခါတဿ၊ နှစ်ထပ်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကိရိယာဝိသေသဿ၊ ကိရိယာအထူး၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ကဿ၊ အဘယ်၏။ ဒိဂုဏကရဏံ၊ နှစ်ထပ်ပြုခြင်းနည်း။ ယေန ကိလဉ္ဇာဒိနာ၊ အကြင် ဖျာအစရှိသည်ဖြင့်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ကထိနံ၊ ကံရင်းပေါင်ကို။ ဝါ၊ အခင်းကို။ အတ္တတံ၊ ခင်းအပ်၏။ တဿ၊ ထို ဖျာအစရှိသည်၏။ ဒိဂုဏကရဏံ၊ နှစ်ထပ်ပြုခြင်းတည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ကံရင်းပေါင်ကို။ ဒဏ္ဍကထိနပုမာဏေန၊ ဖြင့်။ (ပရိဘဏ္ဍကထိနပုမာဏေန-ရှိမူ-ပရိဘဏ္ဍဖြစ်သော ကံရင်းပေါင်ပမာဏဖြင့်ပေး။) ပရိယန္တေ၊ အဆုံး၌။ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်၍။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ခုဒ္ဒကစိဝရဿ၊ ငယ်သောသင်္ကန်း၏။ အနုဝါတပရိဘဏ္ဍာဒိဝိဓာနကရဏေ၊ အလျားအနားပတ်ကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်းအစရှိသော အစီအရင်ကို ပြုရာ၌။ ဟတ္ထဿ၊ လက်၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သလာကာယ၊ အတန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိန္တံ စိဝရာနံ၊ နှစ်ထပ်သော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ဥတွာ၊ ၍။ သိဗ္ဗိတာသိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်အပ်သည်၊ မချုပ်အပ်သည့်အရာသည်။ သုခံ၊ လွယ်စွာ။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဒဏ္ဍကထိနေ၊ ဒဏ္ဍကထိန်၌။ ကတေနံ၊ ပြုသဖြင့်။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော။ သဟာယေဟိ၊ အဖော်တို့နှင့်။ ပယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ “အသံကုဋိတွာ၊ မတုနံစေမူ၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ သမံ၊ ညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဏာပိ၊ အထောင်တို့သည်လည်း။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ဟလိဒ္ဓိသုတ္တေန သညာကရဏ” န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဟလိဒ္ဓိသုတ္တေန၊ နန္ဒင်းဆိုးသော ချည်ဖြင့်။ စိဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗိတုမ္ပိ၊ ချုပ်ခြင်းငှာလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တတ္ထ၊ ထို နန္ဒင်းဆိုးသော ချည်ဖြင့် ချုပ်ရာ၌။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ အကပ္ပိယသည်နော၊ မအပ်ဟူသော အမှတ်ရှိကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဟော နာမ၊ ပဋိဂ္ဂဟမည်သည်ကား။ အင်္ဂုလိကောသော၊ လက်ချောင်းကို စွပ်သော အိတ်တည်း။

(၅၂၄) ၂၅၇-၀-၉။ ပါတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟသဏ္ဍာနံ၊ လက်စွပ်သဏ္ဍာန်ပြုသောခွက်တည်း။ ပဋိဂ္ဂဟတ္ထဝိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အင်္ဂုလိကောသ-

၁။ ကတေန (ဆဋ္ဌ)

တ္ထဝိကံ၊ လက်စွပ် ထည့်ရာဖြစ်သော အိတ်တည်း။ သူစိသတ္တကာနံ၊ အပ်၊
 ဓားငယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အာဝေသနုတ္ထဝိကာယ၊ ခွက်ပုံတောင်းကို။
 အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
 ဘေသဇ္ဇတ္ထဝိက”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအိတ်၌။ သူစိသတ္တကာ
 ဒီနိပိ၊ အပ်၊ ဓားငယ်တို့ကိုလည်း။ ဌပေတဗ္ဗာနံ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ သို့။
 နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ သူစေတိ၊ ပြ၏။ ဥပနန္ဒော၊ ဥပနန္ဒအမည်ရှိသော။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ အလဇ္ဇိ၊ သည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊
 သော်လည်း။ ဧတံ သန္တကံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ အမူလစ္ဆေဒကတဘိက္ခုနော၊
 အရင်းမပြတ်သော ပြုခြင်းရှိသော ရဟန်းအား။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိရဟန်း
 သည်။ သမာနုဿာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့
 လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ န သမ္ပတိတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ န ပဟောတိ၊ မဆန့်။

၂၆၀-၁။ ကုဋ္ဌဿ၊ နံရံ၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ။ နိစဝတ္ထုကံ၊ နိမ့်သော အကျည်ရှိသည်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဌိတံ၊
 တည်သော ဝတ္ထုကို။ “မဏ္ဍလိက”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇန္တောသရပုဋိစ္ဆာ
 ဒီနာ၊ ဇရုံးအိမ် အစရှိသော ဖုံးလွှမ်းခြင်းဖြင့်။ ဆန္ဒဿ၊ ဖုံးလွှမ်းသော
 ရဟန်း၏။ နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစီး၏ အဖြစ်သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။
 န ပညာယတိ၊ မထင်။ တဿေဝ၊ ထိုသို့သော ရဟန်းအား သာလျှင်။
 ပရိကမ္ပံ၊ ချေးတုန်းသော အမှုကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဒကဝတ္ထပုဋိစ္ဆာဒီသုပိ၊
 ရေဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောအခါ၊ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောအခါ အစရှိသည်တို့၌
 လည်း။ ဧသ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။

၂၆၂-၃။ ပဏိယာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပဏိယကာရကာ၊ ဟင်း
 ရွက်ရောင်းခြင်းကို ပြုကုန်သော သူတို့သည်။ အာကဗုနယန္တံ၊ ယန္တရားသည်။
 အာကဗုနိယမာနံ၊ ငင်အပ်သည်ရှိသော်။ ကူပဿ၊ တွင်း၏။ ဥပရိဘာဂေ၊
 အထက်အဖို့၌။ ပရိဗ္ဗမတိ၊ လည်၏။ အရဟဋ္ဌသဋ္ဌိယန္တံ၊ အရဟဋ္ဌသဋ္ဌိ
 ယန္တရား မည်သည်ကား။ သကဋ္ဌစက္ကသဏ္ဍာနယန္တဿ၊ လှည်းဘီး သဏ္ဍာန်
 ရှိသော ယန္တရား၏။ အရေ၊ အကန့်၌။ သဋ္ဌိကာနိ၊ အိုးတို့ကို။ ဗန္ဓိတော၊
 ဖွဲ့၍။ ဧကေန ဝါ၊ တကြိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒွိဟိ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗမိယမာနဿ၊ လည်စေအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဥဒကနိဗ္ဗာ
 ဟနံ၊ ရေကို ထုတ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝိဒ္ဓပက္ခပါသံ နာမ၊
 မည်သည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလာကာရေန၊ ဝန်းသော

၁။ ...ယန္တံ၊ တဿ အရေ အရေ(ဆဋ္ဌ)။

၂၇၀။ တာလဝဏ္ဏာကာရေန၊ ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းသဏ္ဍာန်ဖြင့်။ သီဟ
ဋ္ဌိတ္တိနံ၊ သီဟိုဠ် မိန်းမတို့၏။ နိဝါသနံ ဝိယ၊ ဝတ်ခြင်းကဲ့သို့တည်း။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုဗ္ဗကဝဏ္ဏနာ၊ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုကုဗ္ဗကအဖွင့် ဋ္ဌိကာ-သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၆-သေနာသနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ဝိဟာရာနုဇာနနကထာ ဝဏ္ဏနာ

(၅၂၅) ၂၆၄။ ဧတ္ထိ ဤဝိဟာရာစသည်တို့၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိလိယန္တိ၊ ပုန်းအောင်းကုန်၏။ ဝါ၊ ကျိန်းဝတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟာရာဒယော၊ ကျောင်းအစရှိသည်တို့သည်။ လေဏာနိ နာမ၊ လေဏတို့မည်ကုန်၏။ အာဂတဝစနေန၊ အာဂတာ နာဂတ၌ အကျုံးဝင်သော အာဂတသဒ္ဓါဖြင့်။ တဿ၊ ထိုကျောင်းကို။ အာဂတသံသောဝ၊ လာသော သံသာသည်သာလျှင်။ သာမီ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ အနာဂတော၊ မလာသော ရဟန်းသည်။ သာမီ၊ အစိုးရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ သို့။ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သမာနလာဘကတိကာယ၊ တူသော လာဘ်ရှိသော ကတ်ကဝတ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

၂၉၆-၇။ ဒီပိနဂုံဋ္ဌေနာတိ ဧတ္ထိ ဌ။ “ဒီပိနာ ဒီပိသဒ္ဓါဖြင့်။ အကပ္ပိယစမ္ပံ၊ အကပ္ပိယအရေကို။ ဒယေတိ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ထမ္ဘကဝါတပါနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၊ ဒါရူနိ၊ သစ်တို့ကို။ အဒတော၊ မပေးမူ၍။ ဥဇ္ဇကံ၊ စွာ။ ဌိတေဟေဝ၊ တည်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါရူဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ပြုတင်းတည်း။ ဘိသိနံ အနုညာတံ ဝဋ္ဋတိတိ ဧတ္ထိ ဌ။ ဗိမ္ဗောဟနေ၊ အုံး၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တူလပူရိတံ၊ လဲတို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဘိသိံ၊ ဘုံလျှိုကို။ အပ္ပဿယိတုံ၊ မှီခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဥဏ္ဏာဒိနံယေဝ၊ သားမွေးစသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ နိသိဒနနိပဇ္ဇနံ၊ နေခြင်း၊ အိပ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဿယိတုံ၊ မှီခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အုံး။ အကပ္ပိယန္တိပိ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်၍လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ယဒိ န ဝဋ္ဋတိ၊ အုံး။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အကပ္ပိယမဉ္ဇူ၊ အကပ္ပိယညောင်စောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဿယိတုံ၊ မှီခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋေယျ၊ မအပ်ရာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိစ၊ တနည်းကား။ ဂိလာနဿ၊ နာသော ရဟန်းအား။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ ခေါင်းအုံးကို။ နိပဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ အိပ်စိမ့်သောငှာလည်း။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘိသိပံ၊ ဘုံလျှို

သည်လည်း။ အပ္ပဿယိတုံ၊ မှီခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ အာစရိယာ စ၊ တို့
 သည်လည်း။ အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်၏။ ဝဋ္ဋဇ္ဇေန္တိ စ၊ သုံးဆောင်မှုလည်း
 သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သိမ္ဗလိတူလသုတ္တေန၊
 လက်ပံလဲဖြင့်ပြုသော ချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗိတစိဝရံ၊ ချုပ်သော သင်္ကန်းသည်။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကပ္ပာသဿ၊ ဝါချည်အား။ အနုလောမ
 တော၊ လျော်သောကြောင့်တည်း။ “အက္ကဗလသုတ္တမယမ္ပိ၊ မရိုးပွင့် မရိုးသီး
 ချည်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၎င်း။ အက္ကဝါကမယမေဝ၊
 မရိုးလျော်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ တေ ဝေ၊ ထို ဧကေဆရာတို့သည်ပင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၉၈။ အနိဗန္ဓနိယော အလဂ္ဂေါ၊ အပ်။ ပဋိဗာဟေတုတိ အယံ၊
 ပါဠိကို။ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်ချောမောခြင်းကို။ ကတု၊ ရှိ။ “သေတဝဏ္ဏာ
 ဒီနံ၊ ဖြူသောအဆင်း အစရှိသည်တို့အား။ ယထာသင်္ချံ၊ အရေအတွက်အား
 လျော်စွာ။ ဣက္ကာသာဒယော၊ သစ်စေးချေးအစရှိသည်တို့ကို။ ဗန္ဓနတ္ထံ၊ ဖွဲ့ခြင်း
 ငှာ။ ဝုတ္တာ၊ ၎င်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။

၃၀၀။ ပကုန္တံ၊ ပကုန္တဟူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာဝိဒ္ဓ
 ပမုခံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သော အဦးတည်း။ ဝါ၊ ထုတ်ချင်းလျှိုဖောက်သော
 အဦးတည်း။

၃၀၂။ သုခာလေပေါတိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ သုခာမတ္ထိကာလေပေါ၊ အင်္ဂတေ
 မြေတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းတည်း။

၃၀၅။ အာသတ္တိ၊ ငြိမ့်တတ်သော။ တဏှာ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။
 သန္တိ၊ ကား။ အဒရံ၊ ကို။

၃၀၇။ ဧကတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။

၃၀၈။ စိတာတိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။ ဣဋ္ဌကာယော၊ အုတ်တို့ကို။ ကဗဠေန၊
 အစုံဖြင့်။ နိဒ္ဒမနဝသေန၊ ထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်
 ရှိ။ ကတာ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

(၅၂၆) ၃၁၀။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ အန္ဓေဝါသိကာတိ ဧတ္ထ၊ ခွဲ။
 ဝိသတံဝဿံ၊ အဝါနှစ်ဆယ်ကို။ အတိက္ကမိတု၊ လွန်၍။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 ရဟန်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ “အာရာဓယံ သု မေ ဘိက္ခု စိတ္တ”န္တိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ကာလေ၊ ခွဲ။ သာဝတ္ထိ
 ဂမနေ၊ သာဝတ္ထိပြည် သွားရာ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဣဓ၊

ဤအရာ၌။ အာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ အာပတ်ကို ပြခြင်းငှာ။ အာဟရိတၤ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
ခါယတံ၊ ၏။ ဝိစာရေတၤ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထ၊
၌။ ဝုဒ္ဓတရံ၊ ကြီးမြတ်သော မထေရ်ကို။

၃၁၃။ သန္တရေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဏသန္တရာဒယော၊ မြက်အခင်းစသည်
တို့တည်း။

ဝိဟာရာနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတၤ၊ ပြီ။

သေနာသနဂ္ဂါဟကထာဝဏ္ဏနာ

၃၁၈။ “သေယျဂ္ဂေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဉ္ဇဋ္ဌာနပရိစ္ဆေဒေန၊ ညောင်
စောင်းရာကို ပိုင်းခြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဟာရဂ္ဂေနာတိ ဧတ္ထ၊
၌။ သြဝရကဂ္ဂေန၊ ခန်းတိုက် အစဉ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ခန်းတိုက် အပိုင်းအခြား
ဖြင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ထာဝရာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိယတၤ၊ မြဲကုန်၏။
ပစ္စယေနော ဟိ တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တသ္မိံ သေနာသနေ၊ ထိုကျောင်း၌။
မဟာထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ တဿ ပစ္စယဿ၊ ထိုပစ္စည်း၏။ ကာ
ရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောကျောင်းသို့။ အဂန္တၤ၊
မသွားမူ၍။ ဝသန္တာယေဝ၊ နေကုန်လျက်သာလျှင်။ နံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိယန္တိ၊
သုတ်သင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အသံဋ္ဌနကမ္ပံ၊ မထိခိုက်
အပ်သော အမှုကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ “န တတ္ထ မနုဿာ” တိ အာဒိံ၊
ကို။ အာဟ၊ ၏။ “ဝိတက္ကံ ဆိန္ဒိတၤ သုဒ္ဓစိတ္တေန ဂမနဝတ္ထေနော
ဂန္တဗ္ဗ”န္တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မုဒ္ဓဝေဒိကာ နာမ၊
မည်သည်ကား။ စေတိယဿ၊ ၏။ ဟမ္ပိယဝေဒိကာ၊ ဦးပြီးဖြစ်သော ပွတ်
တိုင်တည်း။ ပဋိက္ကမ္ပာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပသက္ကိတၤ၊ ဆုတ်၍၊ သမာန
လာဘကတိကာ၊ တူသောလာဘရှိသော ကတိကဝတ်သည်။ မူလာဝါသေ၊
မူလဖြစ်သော ကျောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သိယာ၊ ၏။ မူလာဝါသ
ဝိနာသေန၊ မူလဖြစ်သော ကျောင်းပျက်သဖြင့်။ ကတိကာပိ၊ ကတိက
ဝတ်သည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်၏။ သဗ္ဗာနလာဘ ဝစနံ၊ တူသော
လာဘရှိ၏ - ဟူသော စကားသည်။ ဒွိသု ဝါ၊ နှစ်ကျောင်း တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဗဟူသု ဝါ၊ များစွာသော ကျောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။
သတိ၊ ရှိသော်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဧကသ္မိံ
အဝသိဋ္ဌေတိ၊ ၍။ နော၊ ငါ့ကို၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တာဝကာလိကံ၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သိယာ၊ ၎င်း။ မူလစ္ဆေဒန
ဝသေန ဝါ၊ အရင်းကို ဖြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ အညေသံ
ဝါ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏မူလည်း။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အညဿ၊
အား။ သိယာ၊ ၎င်း။ နာဝါယံ၊ လှေ၌။ သင်္ဂမော၊ ပေါင်းမိခြင်း။
ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ပုဂ္ဂလဝသေနော ကာတဗ္ဗန္တိ
တ္ထေ၊ ၌။ အပလောကနကာလေ၊ အပလောကနကံပြုသော အခါ၌။
သံဃော၊ သည်။ ဝဿံဝုတ္တဘိက္ခုနံ၊ ဝါမှ ထကုန်သော ရဟန်းတို့အား။
ပါဠေက္ကံ၊ အသီးအသီး။ “တ္ထေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဝဿာဝါသိကံ၊
ဝါသို့ဖို့ သင်္ကန်းလျာဖြစ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ဒေတိ၊ ၎င်း။ သံဃဿ၊
သံဃာသည်။ ရုစတိ၊ နှစ်သက်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။
ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ သံဃဝသေန၊ သံဃာ၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သံဃော၊ သည်။ သံဃဿ၊ အား။
တ္ထေကံ၊ ဤမျှကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိ တ္ထေ၊ ၌။ ‘ကေသိ’ အာ
ဝါသေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၎င်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဃဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။”
ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝုတ္ထေ၊
သော်။ သံဃဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကတံ နာမ၊
ပြုအပ်သည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “သမ္မတသေနာသနဂ္ဂါဟာပက
တော၊ သမုတ်အပ်သော ကျောင်းခံတတ်သော ရဟန်း မရှိသောကြောင့်။
အညေန၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ ဂါဟိတေပိ၊ ခံသော်လည်း၊ ဂါဟော၊
ကျောင်းခံခြင်းသည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ အဂ္ဂဟိတုပဇ္ဈာယဿ၊ မယူအပ်
သော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း၏။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။
ရဟတိ ဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ “ကမ္မဝါစာ
ယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သမ္မုတိ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။

အဋ္ဌပိ သောဋ္ဌသပိ ဇနေတိ တ္ထေ၊ ၌။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝိသံ ဝိသံ၊
အသီးအသီး။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧတော၊
တပေါင်းတည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ဧတောပိ၊
သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္မတော၊ သမုတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တထာ၊ ဖြင့်။
သမ္မတော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သံဃေန၊ သည်။ ကမ္မကတာ
နာမ၊ ကံပြုအပ်သည် မည်ကုန်သည်။ (၅၂၇)ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနော၊

ထိုကြောင့်လျှင်။ သတ္တသတိကကွနုကေ။ “ကေတော အဋ္ဌ ဇနာ သမ္မတာ”
 တံ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ဧ။ တေသံ သမ္မုတိ ကမ္မဝါစာယပီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဥတ္တိ
 ဒုတိယ ကမ္မဝါစာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ အပလောကနကမ္မဿ၊
 ကံ၏။ ဝတ္ထုဟံ၊ တို့ဖြင့်။ သာ ဝေ ကမ္မဝါစာ၊ ကိုလျှင်။ လဗ္ဘမာနာ၊
 ရသည်ရှိသော်။ လဗ္ဘတိ၊ ဧ။ တဿာ စ၊ ကိုကမ္မဝါစာ၏လည်း။ ဝတ္ထုဟံ၊
 တို့ဖြင့်။ အပလောကနကမ္မမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘမာနံ၊ ရသည်ဖြစ်၍။
 လဗ္ဘတိ၊ ဧ။ အညံ၊ တပါးသော ကမ္မဝါစာကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။
 ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣမံ နယံ၊ ဤနည်းကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။
 ဂဏှန္တော၊ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “အပလောကနကမ္မံ၊ ကံကို။ ဥတ္တိ
 ဒုတိယကမ္မံ၊ ဥတ္တိ ဒုတိယကံကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဉ္စ
 ကိုလည်း။ အပလောကနကမ္မံ၊ ကံ။ ကာတံ၊ ငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊
 သို့။ ဂဏှာတိ၊ ဧ။ ဝေဉ္စ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကမ္မသင်္ကရ
 ဒေါသော၊ ကံခြင်းရောယှက်၏ ဟူသော အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ မဂ္ဂေါ
 ပေါက္ခရဏီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မဂ္ဂေါ နာမ၊ မဂ္ဂမည်သည်။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ကတ
 ဒီသသာလာ၊ ပြုအပ်သော ရှည်သော ဇရပ်တည်း။ ပေါက္ခရဏီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 နဟာယိတံ၊ ရေချိုးအံ့သော ငှာ။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်
 တည်း။ တောနိ ဟိ အသေနာသနာနိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘတ္တသာလာ၊ ဆွမ်း
 ချက်ဇရပ်သည်။ န အာဂတာ၊ မလာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းချက်
 ဇရပ်သည်။ သေနာသနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သာပိ၊
 ထိုဆွမ်းချက်ဇရပ်သည်လည်း။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအသေနာသနာနိ-ပုဒ်၌သာလျှင်။
 ပဝိဋ္ဌာ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝါသတ္တာယ၊ နေရာအကျိုးငှာ။ အကတတ္တာ၊
 မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘောဇနသာလာ ပန၊ ဆွမ်းစားဇရပ်
 သည်ကား။ ဥဘယတ္ထ၊ သေနာသန၊ အသေနာသနနှစ်ပါးတို့၌။ နာဂတာ၊
 မလာ။ ကိဉ္စာပိ နာဂတာ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌။ “ဘောဇနသာလာ ပန သေနာသန မေဝါ” တံ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏။ “ဧတ္ထ၊ ဤဆွမ်းစား ဇရပ်၌။ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိ
 စ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗာ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကား
 သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ရုက္ခမူလဝေဠု
 ဂုမ္မာ၊ သစ်ပင်ရင်း၊ ဝါးချိုဟူသော ကျောင်းတို့သည်။ ဘန္ဓာ၊ မိုးသည်
 ဖြစ်၍။ ကဝါဠုဗဒ္ဓါဝ၊ တံခါးအဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းသည်သာလျှင်။ သေနာ
 သနံ၊ သေနာသနမည်၏။ “အလာဘကေသု အာဝါသေသုတိ၊ ကား။
 သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့ကို။ အလာဘကေသု၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။”

ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ တံ၊ သညံ။ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ပါဠေက္ခံ၊ အသီး။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ သညာ ပေတုာတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ပညတ္တိံ၊ ခင်းရာအရပ်သို့။ အဂစ္ဆန္တေ၊ မသွားသော ရဟန်းတို့ကို။ ဗလက္ကာရေနပိ၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်လည်း။ ကာရေတု၊ ပြုစေခြင်းငှာ။ (တညံ။) ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အယမ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ပစ္စယောပိ၊ စွန့်အပ်သော ပစ္စည်းသည်လည်း။

ဥပနိဗန္ဓိတုာတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ တဿ၊ ထိုကျောင်း၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ရုက္ခမူလာဒိသု၊ သစ်ပင်ရင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဝသိတုာ၊ နေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကတုာ၊ ၍။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိပဋိဝေဓဝသေန၊ တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “ဒသကထာ ဝတ္ထုကံ ဒသအသုဘံ ဒသအနုဿတိ”န္တိ၊ ၍။ ပါဠေ၊ ပါဠိသည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ ပဌမဘာဂံ မုဉ္ဇိတုာတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ပဌမ ဂါဟိတဝတ္ထုတော၊ ရှေးဦးစွာ ခံသောဝတ္ထုထက်။ မဟန္တံ၊ အဖိုးထိုက်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ “ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ဆိန္ဒဝဿာနံ၊ ဝါပြတ်သော ရဟန်းတို့၏။ ဝဿာဝါသိကံ နာမ၊ ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်း မည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂဟိတဝဿာဝါသိကာနံ၊ ခံအပ်သော ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်း ရှိကုန်သော်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဆိန္ဒဝဿာနံ၊ ပြတ်သော ဝါဆိုကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်းတည်း။ ဘတိနိဝိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ဘတိံ၊ အဖိုးကို။ ကတုာ၊ ၍။ နိဝိဋ္ဌံ ဝိယ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ပရိယံဋ္ဌံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။ “သံသိကံ ပန ။ပ။ ဝိဗ္ဗန္တောပိ လဘတေဝါ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ တတြုပ္ပါဒံ၊ ထိုဝတ္ထုဖြစ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣမိနာ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့်။ အပလောကနမေဝ၊ အပလောကနကံသည် သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဂါဟာပနံ၊ ခံစေခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ ပန၊ ဝိနယဓရာတို့သည်ကား။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်သော ရဟန်းအား။ တိစိဝရံ၊ ကို။ သံသော၊ သည်။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အပလောကိတေပိ၊ ပန်သော်လည်း။ အဘာဇိတံ၊ မဝေဖန်သေးသော သင်္ကန်းကို။ ဝိဗ္ဗန္တိ ကော၊ လူထွက်သော ရဟန်းသည်။ န လဘတိ၊ မရ။ ‘အပလောကန

ကမ္ပံ၊ ကံကို။ ကတုာ၊ ရှိ။ ဂါဟိတံ၊ ယူစေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ‘အဘာဇိတေ ဝိပ္ပမတိ’တိ ဝေံ၊ ဤ
 စကားကိုလျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌှိ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။” ဣတိ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပစ္စယဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဂဟပတိကံ ဝါ၊ သူကြွယ်
 တို့လသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဝဿာဝါ
 သိကံ ဝါ၊ ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စယဝသေန၊ ပစ္စည်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂါဟိတံ၊ ခံအပ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ဧကမေဝ
 ဝတ္ထံ ဒါတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်
 သော ရဟန်းတို့အား။ (၅၂၀) ဧကမေကံ၊ တခုခုစီဖြစ်သော။ ဝတ္ထံ၊
 အဝတ်သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဒုတိယော
 ထေရာသနေတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အနုဘာဂေါ၊ လျှောက်ဖို့တည်း။ ပဌမဘာဂေါ၊
 ရှေးဦးစွာဖြစ်သော လျှောက်ဖို့ကို။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။
 ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သေနာသနဂ္ဂါဟကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

ဥပနန္ဒဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၃၂၀။ တိဝဿန္တရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ တိဏ္ဏံ ဝဿာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။
 အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဌှိတေန၊ တည်သော ရဟန်းသည်။ အဿ၊ ထို ပြာသာဒ်
 အား။ ဝါ၊ ၏။ ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်၌။ နခေါ၊ ခြေသည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဣတိ တသ္မံ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထိနခေါ၊ ဟတ္ထိနခမည်၏။ ပါသာဒဿ၊
 ပြာသာဒ်၏။ နခေါ နာမ၊ နခမည်သည်ကား။ ဟေဌိမပရိစ္ဆေဒေါ၊ ယုတ်သော
 အပိုင်းအခြားတည်း။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဂိဟိဟိ ကတနိဟာ
 ရေနော၊ လူတို့သည် ပြုအပ်သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ “တေဟိ၊ ထိုလူတို့
 သည်။ အတ္ထရိတုာ၊ ခင်း၍။ ဒိန္နာနေဝ၊ ပေးအပ်ကုန်သော်သာလျှင်။ နိသိ
 ဒိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ လဗ္ဗန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ သယံ၊
 မိမိသည်။ အတ္ထရိတုာ ဝါ၊ ခင်း၍လည်းကောင်း။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။
 အတ္ထရာပေတုာ ဝါ၊ ခင်းစေ၍လည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

ဥပနန္ဒဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

အဝိဿဇိယဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၃၂၁။ “န ဝိဿဇေတဗ္ဗံ သံဃေန ဝါ ဂဏေန ဝါ ပုဂ္ဂလေန ဝါ”
 တိ ဝစနံ၊ သည်။ “အဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဂရုဘဏ္ဍာမဟုတ်သော။ ဝိဿဇိယံ၊ စွန့်
 အပ်သော။ ဝေဘင်္ဂိယံ၊ ဝေဖန်အပ်သော။ သံသိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။
 ယံ ဘဏ္ဍံ၊ အကြင်ဘဏ္ဍာသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ထို ဘဏ္ဍာကို။
 ဂဏော ဝါ၊ ဂိုဏ်းသည်မူလည်း။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထိုကျောင်း၌။
 စေ ဝသတိ၊ အကယ်၍ နေအံ့။ ပုဂ္ဂလောပိ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း။
 ဝသတိ၊ အံ့။ ဂဏေန ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလေန ဝါ၊ သည်
 လည်းကောင်း။ ဝိဿဇိတံ၊ စွန့်အပ်မှုကား။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။
 ဝိဿဇိတသဒိသမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။”
 ဣတိ သ္မိံ၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။
 သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊
 ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ဂဏပုဂ္ဂလဂ္ဂဟဏံ၊ ဂဏသဒ္ဓါ
 ပုဂ္ဂလသဒ္ဓါသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ အရဉ္စရော၊ အရဉ္စရဟူသည်။
 ဥဒကစာဋီ၊ ရေအိုးစရည်းတည်း။ အလဉ္စလော၊ များစွာသော ရေကို ယူ
 ခြင်းငှာ ထိုက်၏။ ဗဟုဥဒကဂဏှနကော၊ များစွာသော ရေကို ဆန့်၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဝဋ္ဋစာဋီ ဝိယ၊ လုံးသော အိုးစရည်းကဲ့သို့။
 ဟုတု၊ ၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဒီဃမုခေါ၊ ရှည်သော မျက်နှာဝရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဒဿေတု၊
 ပြ၍။ ကတော၊ ပြုအပ်သော အိုးတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ မံသဒိဗ္ဗ
 ဓမ္မဗုဒ္ဓသမန္တစက္ခုဝသေန၊ မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တ
 စက္ခုတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော စက္ခုတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဂရုဘဏ္ဍေန စ ဂရုဘဏ္ဍန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ သံဟာရိမံ၊ ချီကြနိုင်သော ဝတ္ထု
 ဘဏ္ဍာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပတ္တစိဝရံ နိက္ခိပိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌကစ္ဆန္ဓေန၊
 တဘက်စောင်းချ၍ မိုးသဖြင့်။ ကတေ၊ သော။ မဉ္ဇေ၊ ၌။ ဝဋ္ဋလောဟံ နာမ၊
 မည်သည်ကား။ ပီတဝဏ္ဏံ၊ ရှေ့သော အဆင်းရှိသော ကြေး။ ဝါ၊ ကြေး
 ဝါ။ ပါရိဟာရိယံ န ဝဋ္ဋတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဂန္တုကဿ၊ အာဂန္တုက
 ရဟန်းအား။ အဒတု၊ မပေးမှု၍။ ပရိစာရိကဟတ္ထတော၊ အလုပ်အကျွေး
 လက်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လိခါပေတု၊ ရေးစေ၍။
 ဂဟေတု၊ ၍။ ယထာသုခံ၊ အလို့ရှိတိုင်း။ ပရိဟာရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။

န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗျော၊ ဣ။ “ဂိဟိဝိကဋ္ဌ
 နိဟာရေနေဝါတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ ယာဝ၊ လောကံ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မ
 နိဗ္ဗတိ၊ အမှု၏ ဖြစ်ပြီးခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။
 ဂဟေတာ၊ ယူ၍။ ဒေတိ၊ ပေး၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ သိခရံ နာမ၊
 သိခရမည်သည်ကား။ ယေန၊ အကြင်စူးဖြင့်။ ပရိဗ္ဗမန္တော၊ လှည့်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ပေါက်ပြတ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစူးသည်။ သိခရံ နာမ၊ မည်၏။
 ပတ္တဗန္ဓကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏။ ဂဏ္ဍိအာဒိကာရ
 ကော၊ ထုံးဖွဲ့ခြင်း စသည်ကို ပြုတတ်သော သူတည်း။ “ပဋိမာနံ၊ အပြေ
 အပြစ်ပြု၍။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ခတ်၍။ သုဝဏ္ဏာဒိပတ္တကာရကော၊ ကောင်း
 သော အဆင်းအစရှိသည်ဖြင့် သပိတ်ကို ပြုတတ်သောသူ။” ဣတိပိ၊ ဤသို့
 လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အခုဗာဟုတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ ကပ္ပရတော၊ တတောင်
 ဆစ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ အံသကုဋ္ဌံ၊ ပခုံးစွန်းတိုင်အောင်။” ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ ဣမံ ပါဠိံ၊ ကိ။ အာဒိံ ကတာ၊
 အစပြု၍။ ဒဏ္ဍမဂ္ဂရော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယေန၊ အကြင်ဆောက်ပုတ်
 ဖြင့်။ ရဇိတစိဝရံ၊ ဆိုးအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ပေါထေန္တိ၊ ခတ်ကုန်၏။ တံ၊
 ထိုဆောက်ပုတ်သည်။ ဒဏ္ဍမဂ္ဂရော နာမ၊ မည်၏။ ‘ပစ္စတ္ထရဏဂတိက’န္တိ၊
 ၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “တမ္ပိ၊ ထိုဆောက်ပုတ်သည်လည်း။
 ဂရုဘဏ္ဍမေဝ၊ ဂရုဘဏ်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ သော။ ပါဝါရာဒိ၊
 ပြတီးအခင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ခင်းနှီးသည်။
 ဂရုဘဏ္ဍမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (၅၂၉) ဧတေ
 နေဝ သုတ္တေန၊ ဤပါဠိဖြင့်လျှင်။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္တံ၊ ကိ။ ဝတုာ၍။
 “ပါဝါရာဒိပစ္စတ္ထရဏံ၊ ပါဝါရာအစရှိသော ခင်းနှီးသည်။ န ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဂရု
 ဘဏ္ဍာမဟုတ်။ ဘာဇနိယမေဝ၊ ဝေဖန် အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သေနာ
 သနတ္ထာယ၊ ကျောင်းအကျိုးငှာ။ ဒိန္နပစ္စတ္ထရဏမေဝ၊ လူအပ်သော ခင်းနှီး
 သည်သာလျှင်။ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဂရုဘဏ္ဍာဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဂဏ္ဍိကာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌ။ စိဝရဂဏ္ဍိကာ၊ သင်္ကန်း
 ထူသော တုတ်တည်း။ ဘဉ္ဇကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ သရကော၊ ယောက်
 ချိုခွက်တည်း။ (မူကဲ့-ကဉ္ဇနကော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကဉ္ဇကာရကော၊
 ရေမှုတ်ကို ပြုသောသူ။)

အဝိသဇ္ဇိယဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နဝကမ္မဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

၃၂၃-၄။ အဂ္ဂဗုဒ္ဓဗန္ဓုသုစိဒ္ဓါရကရဏမတ္တေနပိ၊ တံခါးကို ဖွဲ့ခြင်း ကျည်း
ရှင်လျှိုခြင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ “ကပေါတဘဏ္ဍိကာ နာမ၊ ကပေါတ
ဘဏ္ဍိကမည်သည်။ ဝဋ္ဋဘိယာ၊ တံခါးပေါင်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌပေတဗ္ဗံ၊
ထားအပ်သော။ ဝလယံ ဝါ၊ လက်ကောက်ကွင်းသည်လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍ
ဒနဂေဟဿ၊ မြက်မိုးသော ကျောင်း၏။ ပိဋ္ဌိဝံသဿ၊ ခေါင်အုပ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ သော။ ဝလယံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဝတ္တတိ၊
၏။ အဿ၊ ထိုကျောင်း၏။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုကို။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ဒါရ၊
သစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ။ ကာရန္တရာတိ တ္ထေ၊ ။ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌။ ပုန၊ တဖန်။ ပဝိသဋ္ဌံ၊ ဝင်ရာကို။ ပုဗ္ဗပယောဇိတာ၊ ရှေး၌ မယှဉ်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ နာနာ ဝစနပါတသေနာသနဝါသော^၁၊ အထူးထူးသောစကား၌
ကျသော ကျောင်း၌ နေခြင်းတည်း။ ပတိသဋ္ဌတော၊ လွတ်လွတ် စွန့်သော
အားဖြင့်။ န ပန ဝါသော၊ နေခြင်းမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဝိနဋ္ဌဝါသော၊ ပျက်သော နေခြင်းကို။
ပဋိသေဓကော၊ မြစ်သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ။
ဒ္ဓါရဝါတပါနာဒီနိ၊ တံခါး လေသာပြတင်းစသည်တို့ကို။ အပဟရိတော၊ မပိတ်
မှု၍။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျတော၊ မစွမ်းနိုင်ရာသောကြောင့်။
“ပဋိဒါတဗ္ဗာနိယေဝ၊ ပြန်ပေးအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ။ ဂေါပါဏသိအာဒယော၊ အခြင် ထုပ် လျှောက် စသည်တို့ကို။
ဒေန္တဿ၊ ပေးသော ရဟန်း၏။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ ပလုဇတိ၊
ပျက်၏။ ဣတိ ကတာ၊ ။ “မူလံ ဝါ ဒါတဗ္ဗ”န္တိ အာဒိ၊ အစရှိသည်
ကို။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “နေဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ
ရဟန်းတို့သည်။ ပကတိယာ၊ ပကတိ အားဖြင့်။ အနတ္ထတာယ၊ အခင်း
မရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌။ စေ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်အံ့။ တေသမ္ပိ၊ ထို
ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့အားလည်း။ အနာပတ္တိ ယေဝ၊ အာပတ်မသင့်
သည်သာတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ။ “ဒ္ဓါရဝါတပါနာဒီယော၊ တံခါး
လေသာပြတင်း အစရှိသည်တို့ကို။ အပရိကမ္မကတာပိ၊ အပြေအပြစ် မပြုကုန်
သော်လည်း။ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတော၊ မဖုံးလွှမ်းစေပဲ။ န အပဿယိတဗ္ဗာ၊ မမှီ
အပ်ကုန်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ။

နဝကမ္မဒါနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ပုဗ္ဗပယောဇိတာနာနံ ဝစနပါတသေနာသနဝါသော (ဆဋ္ဌ)

သံဃာတတ္ထာဒိအနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

ဥဒ္ဒေသဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

၃၂၅။ ယာဂုဘတ္တုဒ္ဒေသဋ္ဌာနဘူတာယ^၁ ဘောဇနသာလာယ၊ ယာဂု
ဆွမ်းတို့ကို ညွှန်ပြရာဖြစ်၍ဖြစ်သော ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ပကတိဌိတိကာ၊
ပကတိဖြစ်သော အစဉ်တို့သည်။ ဟောန္တံ၊ ကုန်၏။ ဒိန္နံ ပနာတိ ဣတ္ထိ
၌။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သော ဒါယကော၊ ထိုအလှ
ဒါယကာသည်။ ဒေတံ၊ လှူ၏။ တံ အာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒယောန္တော၊
ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သံဃတော ဘန္တေ”တိ အာဒိံ၊ ကို။
အာဟ၊ ၏။ ဧကဝဋ္ဌဥန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ဧကဒ္ဒါရေန၊ တခုသောတံခါးဖြင့်။ ဝဋ္ဌဉ္စိ
တဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ တိစိဝရပရိဝါရန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ “ဥဒ္ဒေသမတ္တလာဘ
ဝိယ၊ ရေမျှကိုသာ ရသကဲ့သို့။ အညောပိ၊ တပါးသော ရဟန်းသည်လည်း။
ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ အနေကပ္ပကာရံ၊ များ
သော အပြားရှိသော။ ဝတ္ထာဒိံ၊ သင်္ကန်းလျာပုဆိုးစသည်ကို။ စေ လဘတိ၊
အံ။ တံ၊ ထို ရသောဝတ္ထုသည်။ တဿေဝ၊ ထိုရသော ရဟန်း၏သာ။
သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဥဒ္ဒေသပတ္တော၌။
ဒေထာ’တိ၊ ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာဂတဘာဝေန၊ လာသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်။ န ဟောတိယေဝ၊
မဖြစ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်း၏သာ
လျှင်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တကမေန၊ ဆိုအပ်သော အစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊
အလုံးစုံသော ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ဘူဉ္စိတဗ္ဗံ၊ ၏။”
ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိပါဋိပတ္တံ ဝါ၊ အစဉ်ဖြစ်သော သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။
ဌိတိကာယ၊ ဖြင့်။ ဌိတပတ္တံ ဝါ၊ တည်သော သပိတ်ကို လည်းကောင်း။
“အဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနမ္ပိ၊ မယူအပ်သော အစဉ်တို့ကိုလည်း။ ဂါဟိတတ္တာ၊ ခံယူ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုဋ္ဌဌိတိကာ နာမ၊ စဉ်းလဲသော အစဉ်မည်
၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ပဏိတဘတ္တဌိတိကဉ္စ၊ ပဏိတဘတ်၏ အစဉ်ကို
လည်း။ အဇာနိတွာ၊ မသိသောကြောင့်။ မိဿေတွာ၊ ရော၍။ ဂါဟိတေပိ၊
ခံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည် အတူ
လျှင်။ (၅၃၀) ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိ

၁။ ယာ ဘတ္တုဒ္ဒေသဋ္ဌာနဘူတာယ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ သဗ္ဗေဟိ (ဆဋ္ဌ)

တံ၊ ဧ၊။ တဉ္စ၊။ ထိပဏီတဘတ်ကိုလည်း။ ထေယျာယ၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်။
 ပတ္တဟာရကာ၊ သပိတ်ကို ဆောင်သောရဟန်းတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်
 ကုန်အံ့။ အာဏာပကဿ၊ စေတတ်သော ရဟန်းအား။ ဂီဝါ၊ အစားသည်။
 ဟောတိ၊ ဧ၊။ အတိက္ကန္တမိ ဌိတိကံ ဌပေတွာတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ “တံဒိဝသမေဝ၊
 ထိုနေ၌သာလျှင်။ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို။ စေ လဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ ရအံ့။ အပရ
 ဒိဝသတော၊ နောက်ဖြစ်သော နေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ န လဘတိ ကိရ၊မရသ
 တတ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ “သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော။
 သံဃော၊ သည်။ ပရိဘူတု၊ သုံးဆောင်ပါစေလော့။” ဣတိ၊ သို့။ အဝု
 ဣပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ပရိဘူတဗ္ဗိ၊ သုံးဆောင်
 အပ်၏။ “ဣတ္ထကေ ဘိက္ခု၊ ဤမျှသော ရဟန်းတို့ကို။ သံဃတော၊ သံဃာမှ။
 ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်း၍။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ အဝတွာ၊ မဆိုမ
 ၍။ ‘ဣတ္ထကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဘတ္တံ
 ဂဏှထာ’တိ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ လှူခြင်းသည်။ သံဃိကနိမန္တနံ နာမ၊ မည်၏။”
 (အချို့ပါဌ၌ သံဃိက-သဒ္ဓါ မပါ)။ ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။

ဥဒ္ဓေသဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိမန္တနဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

ပဋိပါဋိယာတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ယထာလဒ္ဓပဋိပါဋိယာ၊ အကြင်အကြင်သို့ ရအပ်
 သော အစဉ်ဖြင့်။ ဝိစ္ဆိန္နိတွာတိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ “ဘတ္တံ ဂဏှထာ”တိ ပဒံ၊ ကိ။
 အဝတွာ၊ ၍။ အာလောပ သခေပေန၊ ဆွမ်းလုတ် အပိုင်းအခြားအသွင်ဖြင့်။
 ဝိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဣတိ အယံ နယော၊ ကိ။ နိမန္တနာယမေဝ၊ နိမန္တန
 ဘတ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဥဒ္ဓေသဘတ္တေ ပန၊ ဌကား။ ဧကဿ၊
 တယောက်သော ရဟန်း၏။ ပဟောနကပ္ပမာဏေ ဝေ၊ လောက်သော
 အတိုင်းအရှည်၌သာလျှင်။ ဌိတိကာ၊ အစဉ်သည်။ တိဌတိ၊ တည်၏။ ဧက
 ဝါရန္တိ ဣတ္ထ၊ ဌ။ ယာဝ၊ လောက်။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထိုကျောင်း၌။
 ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ သဗ္ဗေဝ၊
 အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ လိခိတံ၊ ဧ၊။

နိမန္တနဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သလာကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

န ဟိ ဗဟိသီမာယ သံဃလာဘောတိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ “ဥဒ္ဓေသဘတ္တာဒိသု၊ တို့ဥဉ်။ ဗဟိသီမာယ၊ သိမ်ပဉ်။ ဌိတဿာပိ၊ တည်သော ရဟန်းအားလည်း။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ စေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တနောပိ၊ မိမိသို့လည်း။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဂဟဏံ၊ ခံခြင်းကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န ပါပုဏန္တိတိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ ဥဒ္ဓိသိတွာပိ၊ ညွှန်း၍သော်လည်း။ န ပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဝါရဂါမန္တိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ ဒုရတ္တာ၊ ဝေးသောကြောင့်။ ဝါရေန၊ အလှည့်အားဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေန၊ နှိပ်သောအားဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗဂါမေသွားရာဖြစ် သော ရွာ၌။ ဖာတိကမ္ပမေဝါတိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ အတိရေကလာဘာ စ၊ အလွန်သော လာဘ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ပုခိဘူတဿာတိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟိသီမံ၊ သိမ် ပသို့။ စေ ဂတာ၊ အကယ်၍ သွားကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သမ္ပုခိဘူတဿ၊ မျက် မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ရဟန်းအား။ ပါပေတပ္ပံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂတ္တာ၊ သဘောတူသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သော ကြောင့်။ ဧကေန၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ဥစ္စာ သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထို သမ္ပုခိဘူတအဖြစ်သည်လည်း။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဒါတပ္ပံ၊ ၏။ လဒ္ဓါ ဝါ အလဒ္ဓါ ဝါတိ၊ ကား။ ဝစနသိလိဋ္ဌဝသေန၊ စကားပြေပြစ်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိဟာရေ အပါပိတံ ပန ။ပ။ န ဝဇ္ဇတိတိ ဣတ္ထိ၊ ခုဉ်။ သလာကဘတ္တံကို။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဥဒ္ဓိသိယတိ၊ ရည်ညွှန်းအပ်၏။ ဒိန္နသလာကေန၊ လူအပ်သော စာရေးတံရှိသော။ တေန ဘိက္ခုနာ ပန၊ ထိုရဟန်းသည်ကား။ တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂတဿ၊ သွားသော ရဟန်း၏။ သလာကာ၊ စာရေးတံတို့ကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့သောပါဌ်သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပေတိတ္ထကေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော ပေတို့၌။ “ဂါဟေတဗ္ဗာ”တိ ပါဌေ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနာတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ သလာ ကဂ္ဂါဟာပကေန၊ စာရေးတံကို ခံတတ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ “စောရိကာယ ဂဟိတတ္တာ န ပါပု

ဏာတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ “ကုဋိသာဝနာ”၊ ကုဋိကို ကြား
 ခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့လျှင်။ ဒီပဝါသိဓနာ၊ သိဟိဋ္ဌိကျန်း၌
 နေသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ကုန်သတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ဧ။ ဧကံ မဟာထေရဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာထေရော၊ သည်။ ဝိဟာ
 ရတော၊ ကျောင်းမှ။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ န ဂစ္ဆတိ၊
 မသွား။ ဣတရေ၊ သီတင်းငယ် ရဟန်းတို့သည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဂါ၊ သဘောတူရဟန်းတို့သည်။ စေ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ အတ္တဓနော၊ မိမိသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။
 ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒိယျတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။
 ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ထေရဿ၊ ကျန်ရစ်သော မထေရ်အား။ ပတ္တသလာက
 ဘတ္တံ၊ ရောက်သော စာရေးတံဆွမ်းကို။ (စေ ဒဿတိ၊ အကယ်၍ ပေး
 လတ္တံ။) မဟာထေရော၊ သည်။ ဧကကောဝ၊ တပါးတည်းသာ။ ဝိဟာ
 ရေ၊ ၌။ သြဟိဓနော၊ ကျန်ရစ်၏။ “အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဝဿံ၊ မချွတ်။
 အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ သဗ္ဗသလာကာ၊ အလုံးစုံသော စာရေးတံတို့ကို။
 အတ္တဓနော၊ မိမိသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ (၅၃၁) ဌိတော၊ ဧ။”
 ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ပဋိဿယံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား
 ၍။ နိဿံသယံ၊ ယုံမှားမဲ့။ ဝါ၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တုကဘိက္ခု
 နမ္ပိ၊ အာဂန္တုကရဟန်းတို့ကိုလည်း။ အဒဿနတော၊ မမြင်သောကြောင့်။
 ကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။

သလာကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပက္ခိကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

ဥပေါသထဒီဝသေ၊ ၌။ အာပတ္တိ ဒေသနံ၊ အာပတ်ကို ဒေသနာကြား
 ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ပရိသုဒ္ဓသီလာန” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဧ။
 လေခံ၊ အရေးကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ နိဗဒ္ဓာပိတံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ဝါ၊ နိဗဒ္ဓာပိတံ
 နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ “အာဂန္တုကဘတ္တမ္ပိ ဂမိကဘတ္တမ္ပိ”တိ ဣဒံ၊ ကို။
 အာဂန္တုကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောသူကို။
 သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အနာထဂိလာနုပဋ္ဌာကောပိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော
 သူနာကို လုပ်ကျွေးသောသူသည်လည်း။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေး

၁။ ကုဋိသောဓနံ (ဆဋ္ဌ)

အပ်သော ဘတ်ကို။ စေ ဘုဉ္ဇတိ၊ အံ။ တဿာပိ၊ ထို ဂိလာနုပဋ္ဌာက
အားလည်း။ ပါပေတဗ္ဗမေဝ၊ ရောက်စေအပ်သည်သာတည်း။ ဂုဠပိဏ္ဍိ၊
တင်လဲခဲသည်။ တာလပက္ကမတ္တံ၊ ထန်းသီးမှည့် ပမာဏရှိ၏။

ပက္ခိကဘတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သေနာသနကုဗ္ဗကဝဏ္ဏနာ၊ သေနာသနကုဗ္ဗက အဖွင့်ဋီကာသည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ဆသကျပဗ္ဗဇောကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၃၂) ၃၃၀။ “အနုပိယံ နာမာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧကဝစနေန၊ ဧကဝုစံ
ဖြင့်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သတ္တမိယံ ပန၊ သတ္တမိအဆုံးရှိရာ၌။ “အနုပိ-
ယာယ”န္တိ၊ ၍။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ “ကာဠုဒါယိပုဘုတယော ဒသ ဒုတာ”
တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ “ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။
ဟေဠော၊ အောက်သို့။ န ဩရောဟတိ၊ မသက်။ ဝါ၊ တနည်းကား။
ဟေဠောပါသာဒံ၊ အောက်ပြာသာဒ်သို့။ န ဩရောဟတိ၊ မသက်။”ဣတိ
လိခိတံ၊ ၍။

၃၃၂။ ပုဗ္ဗေ ပုဗ္ဗကာလေ၊ ရှေးကာလ၌။ “ရညော သတော”တိ
စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ရညောဝ သတော”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။

၃၃၃။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ လာဘတဏှာ၊ လာဘတဏှာသည်။ န၊ မဟုတ်။
ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာသာတည်း။ သော၊ ဤ ကာမတဏှာသည်။ ဈာနဿ၊
၏။ ပရိဟာနိဟေတု၊ ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓတ္တ
သီလံ ပန၊ ငါဘုရားဖြစ်၏ဟူသော မှားသော အလေ့အကျင့် ကိုကား။
ပတ္တယန္တော၊ တောင့်တသောကြောင့်။ ဈာနာပိ၊ ဈာန်မှလည်း။ နဠော၊
ပျက်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ပတ္တဘာဝနာ၊ ရောက်သော ဘာဝနာသည်။
မနောမယံ နန၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။
ဈာနံ၊ သည်။ မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီး၏။

၃၃၄။ သတ္တာရောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂဏသတ္တာရော၊ ဂိုဏ်းဆရာတို့တည်း။

၃၃၅။ ပေါတ္တနိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဆုရိကံ၊ ကျိတ်ဓားကို။

၃၃၆။ မနုဿေတိ၊ ကား။ ပုရိသေ၊ တို့ကို။

၃၃၇။ ဧကရတ္တာဓိကာရေန၊ တညဉ့်လွန်သော အရာဖြင့်။ ရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ပစ္စာသီသန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော သူတို့အား။
ဤဒိသာ၊ ဤသို့သော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။
“ပဉ္စမေ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ “ရက္ခဿေတ”န္တိ၊
၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ မယံ ပန၊ ငါဘုရားအားကား။ ရက္ခဏေ၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်း၌။ ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။

ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျာတိ ဣဒံ၊
ဤစကားသည်။ အာဏတ္တိယာ၊ စေသဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။

၃၄၂။ မာ အာသဒေါ၊ မသတ်လင့်။ ဝါ၊ သတ်လိုသောစိတ်ကို မဖြစ်
စေလင့်။ ဝဓကစိတ္တေန၊ သတ်လိုသော စိတ်ဖြင့်။ မာ ဥပဂစ္ဆ၊ မကပ်လင့်။
ဣတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမမှာ ဇီဝိတမှာ၊ ဤအသက်မှ။ “ယတောတိ၊
ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ ယတောတိ၊ ကား။ ဣတော ဟိ
ဣတော ဝေ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်မှလျှင်။ ဂတဿ၊ ပြောင်းသွားသော။
တုယံ၊ သင်အား။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။ “ပဋိကုဋိတောတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ အပသက္ကိ
တု၊ ဆုတ်၍။ ဝါ၊ ကား။ သက္ကံစိတော၊ တွန့်သည်သာ။ ဟုတု၊ ၍။
ပဋိသက္ကတိ၊ ဆုတ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။

၃၄၃။ တိကဘောဇနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ တိဟိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်း
တို့သည်။ ဘုဉ္ဇတဗ္ဗဘောဇနံ၊ စားအပ်သော ဘောဇဉ်။ “တိကဘောဇနိယ”
န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဠော၊ ရှိ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ၊။ ပရိကပ္ပတော၊ အားဖြင့်။
တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဘုဉ္ဇတံ၊ စားစိမ့်သောငှာ။ အနု
ဇာနာမိ၊ ဧ၊။ တတော၊ ထို သုံးယောက်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်မှုကား။ ဂဏ
ဘောဇနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ တဿာပိ၊ ထို တိကဘောဇဉ်
၏လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝတ်ကိုလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ ဣမ၊ ဤ တိကဘောဇဉ်
၌။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (၅၃၃) “အကတဝိညတ္တိလဒ္ဓံ၊
အကတဝိညတ်ဖြင့်ရသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ စားကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊
သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်သည်။ ဂဏဘောဇနံ နာမ၊
ဂဏဘောဇဉ် ဟူသော အမည်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န ဟောတိ၊ ၍ရှင့်။ တထာပိ၊
သော်လည်း။ ဝိညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ၊။
တယော အတ္တဝေပ ပဋိစ္စာတိ ဣတ္ထာပိ၊ ၍လည်း။ “ပါပိစ္ဆာပက္ခံ၊ ယုတ်
သောအဖို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သံသံ၊ ကို။ မာ ဘိန္ဒေယျံ၊ မဖျက်ဆီးကုန်
လင့်။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ မဖျက်သည်ရှိသော်။ ပေသလာနံ၊ သီလကို ချစ်
ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှာ။
ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအပ်၏။ ကုလာနုဒ္ဒယ
တာယ စာတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ကုလာနံ၊ အမျိုးသားတို့၏။ ပသာဒရက္ခဏတ္တံ၊
ကြည်ညိုခြင်းကို စောင့်ခြင်းငှာ။ ဝဇန္တိ ပဒေါ ပုဒ်၌။ ဝဇမေဝ၊ အပြစ်
သည်ပင်တည်း။ “ဣမံ ဝဇံ၊ ဤ အပြစ်သို့။ ဖုသေယျ၊ ရောက်ရာ၏။”

ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ “ဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်အပ်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝါ၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်အပ်သော အဖြစ်သည်။ ဖုသေယျ၊ ရောက်စေရာ၏။” ဣတိ ပုတ္တံ၊ ဧ။ “နော၊ တို့နှင့်။ ဣမဿ၊ ဤဝဇ္ဇနိယရဟန်းကို။ မာ ဖုသေယျ၊ မတွေ့စေရာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သံယာ၊ ဧ။ စက္ကဘောဒန္တိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ သာသနဘောဒံ၊ သာသနာ ဖျက်ခြင်းကို။ အာယုကပ္ပန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဦး။ အဝီစိမ္ပိ၊ အဝီစိ ငရဲ၌။ အာယု ပရိမာဏံ၊ အသက် အပိုင်းအခြားသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ဧရံ၊ ပန၊ သော်လည်း။ ယေန ကမ္မေန၊ အကြင် အကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်။ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်၏။ တဿ၊ ဧ။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်ကို။ အာယုကပ္ပန္တိ၊ ဤ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

၃၄၅။ “အညတရံ အာသနံ ဂဟေတွာ နိသီဒိ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိသဘာဂဋ္ဌာနံ၊ သဘောမတူသော ရဟန်းတို့၏ နေရာအရပ်သို့။ ဂတဿ၊ ရောက်သော။ ပေသလဿပိ၊ သီလကို ချစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ တေသံ၊ ထို ဝိသဘာဂဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတံ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ အာဂိလာယတီတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ရုဇ္ဇတံ၊ ကြင်နာ၏။ ဝါ၊ ညောင်းညာ၏။ အာဒေသနာပါဂ္ဂိဟာရိယာ နုသာသနိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္ထဝါ အပေါင်း၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်တိုင်းကျ ကစားသော အရာကို။ အာဒိဿ အာဒိဿ၊ ရည်၍ ရည်၍။ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်းသည်။ အာဒေသနာ ပါဂ္ဂိဟာရိယာနုသာသနိ၊ မည်၏။ (သမ္ပန္နံ) ဣဒ္ဓိ ဝေ၊ ဣဒ္ဓိသည်ပင်။ ပါဂ္ဂိဟာရိယံ၊ ပါဂ္ဂိဟာရိယတည်း။ ဣဒ္ဓိပါဂ္ဂိဟာရိယံ၊ တည်း။ ဣဒ္ဓိပါဂ္ဂိဟာရိယ သံယုတ္တာယ၊ ဣဒ္ဓိပါဂ္ဂိဟာရိယနှင့် ယှဉ်သော။ အနုသာသနိယာ၊ အနုသာသနိဖြစ်သော အဆုံးအမဖြင့်။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ နန္တံ တံ အာဝုသောတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ အသိ နန၊ လော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၃၄၆-၉။ သုဝိက္ခာလိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ သုဓေတံ၊ ကောင်းစွာ ဆေးအပ်၏။ သံခါဒိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။

၁။ “ဣမဿ မနော န ဖုသေယျာ”တိ (ဆဋ္ဌ)

“မဟိ” ဝိကုဗ္ဗတောတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ မဟာဝိသာလော”တိ၊ ဟူ၍။ လိခိတံ၊ ၎်။ ဘိသံ၊ ကြာစုယ်ကြာရင်းကို။ ဃသမာနဿ၊ စားသော။ တဿ၊ ထို ဆင်ကြီး၏။ တတ္ထ နဒီသု၊ ထို မြစ်တို့၌။ ဇဂ္ဂတောတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ ပါလေန္တဿ၊ စောင့်သော ဆင်ကြီး၏။ “ဟတ္ထိယုထံ၊ ဆင်အပေါင်းသံ။ ဂန္တိ၊ ငှာ။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အသံပါတော’တိ၊ ၎်။ ပါဌော၊ ရှိ၏။ အပတ္တော၊ မရောက်သည်။ ဟုတု၊ ၎်။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ “အပါယ ဗဟုတ္တော၊ အပါယ်၏ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ ၎်။ “ဝေသတေတိ ပဒဿ၊ ၎်။ ဝေ အဿ တေတိ၊ ဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၎်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တေ အာသဝါ၊ ထို အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၎်။

၃၅၀။ “ဝေါသာနံ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ပရိနိဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ပြီးဆုံးခြင်း လည်းကောင်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ လိခိတံ၊ ၎်။ ဇာတူတိ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဒဠတ္ထော၊ ဒဠအနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ မာ ဥဒပဇ္ဇထာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ မာ ဥပုဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်စေသား။ “သော ပမာဒ- မနုယုဉ္ဇန္တော”တိ၊ ၎်။ ပါဌော၊ ရှိ၏။ အနာဒရံ၊ အနာဒရပုဒ်တည်း။ ကုသ လေသု၊ တို့၌။ ဥဒမိ မဟာတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ ကိတ္တကော၊ အဘယ်မျှလောက်။ မဟာ၊ ကြီးသနည်း။ ဘေသ္မာ၊ ကြောက်စေတတ်သနည်း။ ယာဝါလောက်။ ဘယာနကော၊ ကြောက်စေတတ်၏။ တာဝါလောက်။ မဟာ၊ ၎်။ ဣတိ ဝုတ္တိ ဟောတိ၊ ၎်။

၃၅၁။ န ခေါ၊ ဥပါလိ ဘိက္ခုနီ သံသံ ဘိန္ဒုတိတိ ဣတ္ထိ၊ ဌိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သံသံ၊ သံသံကို။ န ဘိန္ဒုတိ၊ မခွဲ။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သံသံ၊ ကို။ ဘိန္ဒုတိ၊ ခွဲ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစံ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို စကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ (၅၃၄) “သံသော”တိ၊ ၎်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံသောပ၊ ကိုသာ လျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ “သံသဿ ဒေတိ ဥဘတောသံသဿ ဒေတိ စာ”တိ၊ ဒေတိ စ-ဟူသော။ မာတိကာဝစနမ္ပိ၊ မာတိကာစကား သည်လည်း။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဓမ္မ၌။ အဓမ္မဒိဋ္ဌိဘေဒေါ အဓမ္မဒိဋ္ဌိအထူး၌။ ဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ဓမ္မဟူသော အယူသည်။ သိယာ၊ ၎်။ “သိလ

သတိဘေဒေသုပိ၊ သီလ သတိ-ကွဲပြားခြင်းတို့၌လည်း။ သမာနော၊ အညီ
 အညွတ်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃဘေဒေ၊
 သံဃာချင်း ကွဲပြားရာ၌။ ဝေမတိကောပိ၊ သည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသည်သာတည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဝိနိဓာယာတိ ဣတ္ထ၊
 ၎်။ အတ္တနော၊ ၎်။ ဝဉ္ဇနာဓိပ္ပာယတံ၊ လှည့်ပတ်လိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဆာ
 ဒေတော၊ ဖုံးလွှမ်း၍။

ဆသကျပဗ္ဗဇ္ဇာကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ခန္ဓကအဖွင့်ဋ္ဌိကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ဝတ္ထုကုန္ဒကဝဏ္ဏနာ

အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၃၅) ၃၅၇။ ကေသ္မိံ ဂါမေ၊ တရွာတည်း၌။ အညဝိဟာရတော၊
 တပါးသော ကျောင်းမှ။ အာဂတောပိ၊ လာသော ရဟန်းသည်လည်း။
 အာဂန္တုကောဝ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအာဂန္တုက-
 ဟူသော စကား၌။ ကေစိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဧဝံ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ “အာဝါသိကော၊ အာဝါသိကရဟန်းသည်။ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ
 တခုခုသော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ သစေ အာဂတော၊ လာ၏။ ‘တေ
 နာပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။’ ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုရာဂမနံ၊ အဝေးမှ လာခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမေ၊ နေရာရွာ၌။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ (ပြန်) တေ၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကို။ ဝုတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ “အာဂန္တုက
 ဘတ္တံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဌပိတံ၊ ၏။
 ယသ္မိံ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ အမြဲထားအပ်၏။ တတော၊ ထို ထားရာ
 အရပ်မှ။ အညဂါမတော၊ တပါးသောရွာမှလော။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။
 အာပန္နံ၊ ရောက်၏။ တထာ၊ တူ။ ဝိဟာရာဓိကာရတ္တာ၊ ကျောင်း၏
 အရာဖြစ်သောကြောင့်။ အညဝိဟာရတော၊ မှ။ အာဂတောပိ၊ လာသော
 ရဟန်းသည်လည်း။ အာဂန္တုကောဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ သို့။ အာစရိ
 ယာနံ၊ တို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါနိယံ
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ပရိဘောဇနိယံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗန္တိ ပဒါနိ၊ တဗ္ဗံ-ဟူသောပုဒ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိ
 တွာ၊ ထုတ်၍။ သဋ္ဌသရဝါဒိဂတံ၊ သောက်ရေးအိုး၊ ရေခွက်အစရှိသည်၌
 တည်သော ရေကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ကူပတဋ္ဌာကာဒိဂတံ၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်အစရှိသည်တို့၌
 တည်သော ရေကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊
 ၏။ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနတ္တာ၊
 နေရာအရပ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗမေဝ၊ မေးအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပရိစ္ဆိန္နဘိက္ခော ဝါ ဂါမေ”တိ
 တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟူသု ပေါတ္ထကေသု၊ များစွာသော ပေတို့၌။
 ဒုဝိဓာပိ၊ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ယုဇတိ၊ သင့်၏။

အာဂန္တုကဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အနုမောဒနဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ

၃၆၂-၄။ ပဉ္စမေ ငါးယောက်မြောက်သော ရဟန်းသည်။ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာအကျိုးငှာ။ နိဿိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ “မနုဿာနံ ပရိဝိသနဋ္ဌာနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ယတ္ထိ၊ အကြင်အရပ်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့နှင့် တကွ။ အာဝသိတွာ၊ နေကုန်၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဣမသ္မိံ ခန္ဓကော၊ ဤ။ အာဂန္တုကာဝါသိက ဂမိကာနုမောဒန ဘတ္တဂ္ဂ ပိဏ္ဏစာရိကာရညက သေနာသန ဇန္တာယရ ဝစ္စကုဋ္ဌိ ဥပဇ္ဈာစရိယသဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေဝါသိကဝတ္တာနိ၊ အာဂန္တုကဝတ်၊ အာဝါသိကဝတ်၊ ဂမိကဝတ်၊ အနုမောဒနဝတ်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ်၊ ပိဏ္ဏစာရိကဝတ်၊ အာရညကဝတ်၊ သေနာသနဝတ်၊ ဇန္တာယရဝတ်၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိဝတ်၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ အာစရိယဝတ်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်၊ အန္တေဝါသိကဝတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စုဒ္ဒသ၊ တဆယ် လေးပါးကုန်သော ဝတ်တို့သည်။ မဟာဝတ္တာနိ နာမ၊ မဟာဝတ်တို့မည်ကုန်၏။ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ ယူပြီးသည်ကို မယူသဖြင့်။ ဂဏိယမာနာနိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ အသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်သော ဝတ်တို့သည်။ ခန္ဓကဝတ္တာနိ နာမ၊ ခန္ဓကဝတ်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုမောဒနဝတ္တကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝတ္တက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ ဝတ္တက္ခန္ဓကအဖွင့်ဋ္ဌိကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသယာစနကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၃၆) ၃၀၃-၄-၇-၀။ “နန္ဒိမ္ပိ” တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊ ၎င်း။ အာယတကေနောတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ အာဒိမ္ပိ ဝေ၊ အစဉ်သာလျှင်။ ယန္တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ယသ္မာတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ သဝန္တိယော၊ စီးကုန်သော။ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်။ “မဟန္တဘူတာန” န္တိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ ရှိ၏။ ပတ္တာတိ ပဒဿ၊ ၎င်း။ ပတာတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၎င်း။ သမ္ပလိကာယ၊ သမ္ပလိက ဖြစ်သော။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ကိ။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ အကတယာတိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဌပနကဿ၊ ပါတိမောက်ထားသော ရဟန်း၏။ သညာမူလဝသေန၊ သညာ၊ မူလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တံ ဝတ္ထု၊ ထို ဝတ္ထုကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတော၊ မဆုံးဖြတ်မူ၍လျှင်။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။

ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသယာစနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာဝဏ္ဏနာ

၃၉၀-၉။ “အတ္တာဒါနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ သယံ၊ မိမိကို။ ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှာ။ အနာဒိယိတာ၊ မယူမူ၍။ ပရေသံ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့၏။ ဝိပုဋ္ဌိပတ္တိံ၊ ဖောက်ပြန်သော အကျင့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှာ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အာဒိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ဝဿာရတ္ထောတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ဝဿကာလော၊ မိုးကာလသည်။ သပ္ပုဋ္ဌိမာသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာကစ္ဆယုတ္ထော၊ ငင်ခြင်းငှာ သင့်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၄၀၁။ ဥပဒဟာတဗ္ဗောတိ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ ဥပ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝိပုဋ္ဌိသာရမုခေန၊ နှလုံးမသာသော မျက်နှာဖြင့်။ ဓာရေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ဘိက္ခုနီကုန္ဒကထာဝဏ္ဏနာ

မဟာပဇာပတိဂေါတမိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၃၇) ၄၀၂-၃။ သုနေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သုတေဟိ၊ ယိသော သွေးရှိကုန်သော။ “သေတဒ္ဓိကာ နာမ၊ သေတဒ္ဓိက အမည် ရှိသော။ ရောဂဇာတိ၊ အနာမျိုးတည်း။” ဣတိ၊ သည်ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ “သေတဒ္ဓိကာ၊ ပြုသော အရိုးရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌကထာ၊ တည်း။ “ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တခိကာသဝဂ္ဂဟဏေန၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တခိကာသဝ-သဒ္ဓါ ဖြင့်။ ဈာနာနိပိ၊ ဈာန်တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာနေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဇ္ဈာနိကာနံ၊ ကင်းသော ဈာန်ရှိကုန်သော ရဟန်း တို့၏။ သဗ္ဗပ္ပကာရာ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသော။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းသည်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ

၄၀၄။ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်နေ့ကို အစပြုသဖြင့်။ ယံ ဒိဝသံ၊ အကြင် နေ့ကို။ အာဒိံ ကတု၊ အစပြု၍။ တဒေဝါတိ ပဒေ၊ ဌ။ တသ္မိံ ဝေ ဒိဝသေ၊ ဌလျှင်။ “အနုဥတ္တိယာ”တိ၊ ၍။ ပါဠော၊ ရှိ၏။ “အနု ပညတ္တိယာ”တိ ပါဠော၊ သည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။

၄၀၅။ “ပဋိဂ္ဂဏှာမိ ယာဝဇိဝံ အနုတိက္ကမနီယော”တိ၊ ၍။ ဝတု၊ ဆို၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝရံ ဆုကို။ ယာစတိ၊ တောင်းသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပရူပဝါဒ ဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ သူတပါးတို့၏ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ ကင်းစိမ့်သော ငှာ။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာစတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗဒ္ဓိနော၊ ပညာမရှိ မိုက်မဲကုန်သော။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ “မဟာပဇာ ပတိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဘိက္ခုနီမ၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ သမ္ပဋိစိတတ္တာ၊ ဝန်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဘတောသံဃဿ၊ ၏။ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ ကြီး စဉ်အတိုင်း။ အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဂေါတမိ၊ သည်။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဧ ယာစေယျ၊ အကယ်၍ တောင်းပန်ငြားအံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်မူရာ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

၄၀၈။ ဝိမာနေတုာတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ အပရဇ္ဈိတုာ၊ ချတ်ယွင်း၍။

၄၁၀-၃-၇။ ကမ္မပတ္တာယောပိတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ ကမ္မာရဟာပိ၊ ကံထိုက်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တိဂါမိနိယောပိတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နာယောပိ၊ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ တိသော ဘိက္ခုနီယောတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ ဒွိဟိ တိဟိ ဘိက္ခုနီဟိ၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက် ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ “မနောသိလိကာယာ”တိ၊ ၍။ ပါဠိဌာ၏။

၄၂၀။ “တေန စ ဘိက္ခု နိမန္တေတဗ္ဗော”တိ ဣဒံ၊ ကိ။ သာမိစိဝသေန၊ အရိအသေပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

၄၂၂-၃။ “အနုဇာနာမိ။ ပ။ တာဝကာလိက”န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဥစ္စာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ သံသိကံ၊ သံဃာ့ ဥစ္စာကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၍။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥတုနိယာ ကဋ္ဌိသုတ္တက”န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းယောက်ျားအား။ ဝိနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ ကဋ္ဌိသုတ္တကံ၊ ခါးဌ်ဖွဲ့သော ချည်သည်။ ဝါ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပဉ္စရန္တိ၊ ဟူသည်။ ဝိသဝိဏာ၊ ယိုသော သွေးရှိသော မိန်းမတည်း။ ဝေပုရိသိကာ၊ ဟူသည်။ မဿဒါဌိ၊ မုတ်ဆိတ်ကျင် စွယ်ပေါက်သော မိန်းမတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၄၂၅။ တယော နိဿယေတိ ဣဒံ၊ နိဿယေ-ဟူသော စကားသည်။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၍။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းဟူသော ကျောင်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။

(၅၃၈) ၄၂၆။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌။ ဒါယကာ၊ အလှူဒါယကာတို့သည်။ ဘုတ္တဝတော၊ ဆွမ်းစားပြီးသော။ ဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာအား။ စတုပစ္စယေ၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလိုကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ယထာဝုစုမေဝ၊ ကြီးစဉ်အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။

၄၂၇။ ဝိကာလေတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝိကာလေ၊ နေလဲ့သော အခါ၌။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ ပဝါရေသု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဇ္ဇတ္တနာတိ ဣတ္ထိ ဌံ။ အဇ္ဇဟနာ၊ ယနေတိုင်အောင်။

၄၂၈။ အနုဝါဒန္တိ ဧတ္ထိ၊ ဌိ။ ဣဿရိယဋ္ဌာနံ၊ အစိုးရသေဝံအရာကို။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ ဩဝဇ္ဇော ဘိက္ခုနီနံ ဘိက္ခုသု ဝစနပထော”တိ၊ ပထေ-ဟူ၍။ ပညတ္တဿ၊ ပညတ်အပ်သော။ ဂရုဓမ္မဿ၊ ဂရုဓမ္မကို။ ဝိတိက္ကမအာပတ္တိပညာပနတ္တံ၊ လွန်ကျူးသော အာပတ်ကို ပညတ်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ ယေသံ ဂရုဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို ဂရုဓမ္မတို့ကို။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္နာ၊ ဥပသမ္ပန္နမဟုတ်သည်မူလည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ အာသင်္ကာ၊ ဤသို့သော ယုံမှားခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။

၄၂၉။ ဣတ္ထိယုတ္တေနာတိ ဧတ္ထိ၊ ဌိ။ ဣတ္ထိဟိ ဂါဝိအာဒိဟိ၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဓရဋ္ဌာနေ၊ လှည်းဦး အရပ်၌။ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ ကသော ယာဉ်ဖြင့်။ ပုရိသန္တရေနာတိ ဧတ္ထိ၊ ဌိ။ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်။ အန္တရိကေန၊ နှင်အပ်သော ယာဉ်ဖြင့်။ “ပုရိသဒုတိယေန၊ ယောက်ျားအဖော်ရှိသော။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ပုရိသသာရထိနာ၊ ယောက်ျားနှင့်သော ယာဉ်ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ “ဗာဠတရံ အဖာသု”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဂိလင်္ဂနာယ၊ နာသော ဘိက္ခုနီမအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့လျှင်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတော၊ ၍။ အနုညာတဋ္ဌာနေ၊ ခွင့်ပြုသော အရာ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ပဋ္ဌင်းခံအံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

၄၃၀။ သာ ကေနစိဒေဝ အန္တရာယေနာတိ ဝစနံ၊ သည်။ သဗ္ဗန္တရာယံ၊ အလုံးစုံသော အန္တရာယ်ကို။ သင်္ဂဟနဝစနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်သောစကားတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ အန္တရာယံ၊ ထို အလုံးစုံသော အန္တရာယ်ကို။ ကိတ္တေဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ န၊ မဟုတ်။ ဝုတ္တန္တရာယေန၊ ဆိုအပ်သောအန္တရာယ်ရှိသော။ “ရာဇန္တရာယေန၊ ဖြင့်။ ကိတ္တေဘ္ဘာ၊ ၍။” ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ သာဓေတဗ္ဗံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၄၃၁-၂။ “နဝကမ္မန္တိ ဧတ္ထိ၊ ဌိ။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကတော၊ ၍။ ‘ဧတ္ထကနိ ဝဿာနိ၊ ဤမျှသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝသတု၊ နေလော။’ ဣတိ သို့။ အပလောကေတော၊ ပန်၍။ သံသိကဘူမိဒါနံ၊ သံသိကမြေကို ပေးခြင်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “သာဂါရ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဂါရပဋိသံယုတ္တံ၊ အဂါရနှင့် စပ်သော။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာဒိဝဇ္ဇိတာ၊

ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည် ကြည်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤ ကေစိဆရာတို့စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “သဟာဂါရသေယုမတ္တံ ဌပေတွာ”တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပေါသေတု”န္တိ၊ ရှိ။
 ပစနတော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပေါသနယုတ္တကမ္ပံ၊ မွေးမြူအပ်
 သည်နှင့် ယှဉ်သောကံသည်။ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအား။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အညေသံ၊ တပီးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား။ န ဝဋ္ဋတိ၊
 မအပ်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကြည်၍။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ စေ
 န သက္ကောတိ၊ အံ။ တာယ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏အဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ
 အား။ သမ္ပန္နိတွာဝ၊ သမုတ်၍သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊
 လျှင်။ နော မတိ၊ ငါတို့အလိုတည်း။ ဒုတိယာ၊ အဖော်ဖြစ်သော
 ဘိက္ခုနီမသည်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ စေ ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိ
 အံ။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊
 နေ၍။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ နည်း။ အညံ၊ တပီးသော ဘိက္ခုနီမ
 ကို။ သမ္ပန္နိတုံ၊ သမုတ်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တာဝ၊ သင့်သော ကာလသည်သာလျှင်။
 ဂန္တံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်။ ဝိဇာတာ၊ ဖွားသော သား
 ကို။ လဘော၊ ရရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၄၃၄။ “ဣဒံ ဩဒိဿ အနုညာတံ ဝဋ္ဋတီတိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ ကေတော ဝါ၊
 တခုသော အဖို့မှလည်းကောင်း။ ဥဘတော ဝါ၊ နှစ်ပီးစုံသော အဖို့မှလည်း
 ကောင်း။ အဝယဝေ ၊ အစိတ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။”
 ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ကေသစ္ဆေဒါဒိကံ၊ ဆံဖြတ်ခြင်း အစရှိသော။ ကမ္ပံ၊ ကို။
 သာဒိတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။” (၅၃၉) ဣစ္ဆေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “တဒညေ သာဒိတု”န္တိ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ကေသစ္ဆေ
 ဒါဒိကံ ကမ္ပံ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ”တိ၊ ရှိ။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှကိုသာ။ အဝ
 တွာ၊ မဆိုမူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သာဒိတု”န္တိ၊ သာဒိတုံဟူ၍။ ဘာသိတံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ တွေးတော
 ယုံမှားခြင်ဖြင့်။ ဥဘတောပိ၊ နှစ်ပီးသော အဖို့မှလည်း။ အဝယဝေ၊ သည်။
 သတိပိ၊ သော်လည်း။ ပါရာဇိကခေတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ ဖုသတိ၊
 ရောက်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဤအစားအဖြစ်ကို။ သဗ္ဗာသုပိ၊ အလုံး
 စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်၏။

၁။ အဝယဝေ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်လျှင်။ အပိ ဒဒေယျ၊ ပေးရာအံ့နည်း။ န ဒဒေယျ၊ ပေး
တော်မမူရာ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ ဘုရား
သားတော်တို့၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောတိုင်း
ဟောတိုင်းသော။

ဝစနဉ္စ၊ စကားတော်ကိုလည်း။ သမာနေန္တော၊ ကောင်းစွာ
ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိကုန်သော မထေရ်ကြီးတို့
သည်။ ဣ၊ ဤ ပေါသနအရာ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ကထာံ၊
စကားသည်။ ယုတ္တိံ စ၊ အသင့်သည်သာ။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ကေသစ္စေဒါဒိကမ္ပဿ၊ ကေသစ္စေဒ-အစရှိသော အမှုကို။ အဝဿံ၊
မချွတ်။ ကရဏီယတော စ၊ ပြုအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။

စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အတိလောလတ္တာ စ၊ အလွန် လော်လည်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏။ အင်္ဂသမ္ပဒါ
ဘာဝါ စ၊ အင်္ဂါ၏ပြည့်စုံခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
မဟေသိနာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့ကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်
ခြင်းငှာ။ အသကတ္တာ စ၊ ယုံမှား မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
ဩဒိဿကံ၊ ဩဒိဿကပညတ်ကို။ ကတံ နန၊ ပြုတော်မူသည် မဟုတ်
လော။ ဣတံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုနီကုဋကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ နော စေတ္တ ယုတ္တိကထာ (သု)

၁၁-ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

သင်္ဂီတိနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၄၀) ၃၄၇။ ဆိန္ဒုပါတန္တိ ဣဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ကိရိယာနပုံတည်း။ တေနာကာရေန၊ ထို ပြတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပတန္တိ၊ လည်းကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥပဒ္ဓုတာ စ မယံ ဟောမာတိ ဣဒံ၊ ပုဒ်သည်။ အတိတတ္ထော၊ အတိတ်အနက်၌။ ဝတ္တမာန ဝစနံ၊ ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်တည်း။ အဟုမ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပဒ္ဓုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ “ပဉ္စသတိကုသတာနိ”တိ၊ ၍။ ဂဏနဝသေန၊ အရေအတွက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတှာ၊ ၍။ “ဝဿံ ဝသန္တာ”တိ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။

သင်္ဂီတိနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကကထာဝဏ္ဏနာ

၄၄၃။ “ဝဿိကသာဠိကံ အက္ကမိတွာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ စတုတ္ထစိဝရမ္ပိ၊ လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ စိဝရက္ခန္ဓကော၊ ၌။ “စတုတ္ထံ စိဝရံ ပါရပီ”တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၍။

၄၄၄။ “အပိစ ယထေဝ မယာ”တိအာဒိ၊ ဤသို့ အစသည်ကို။ သင်္ဂီတိယာ၊ သံဂါယနာ တင်သောအခါ၌။ အဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပာယဝသေန၊ မယူလိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ အာဝုသော၊ တို့။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဓမ္မော စ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယော စ၊ ဝိနည်းတရားကိုလည်းကောင်း။ သုသင်္ဂီတာ၊ ကုန်ပြီ။ အပိစာဟံ နာမ ။ပ။ ဓာရေဿာမိတိ တ္ထော၊ ၌။ ယထေဝ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ နာရ ကြားရ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ ဝါ၊ မှတ်အပ်၏။ တထေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သယမေဝ၊

ဘုရားကိုယ်တော်သည်ပင်။ တေဒဂ္ဂံ၊ အရာသို့။ အာရောပိတေဟိ၊ တင်အပ်
ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုသင်္ဂဟိတာ သင်္ဂဟိတိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။

ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မဒဏ္ဍကထာဝဏ္ဏနာ

၄၄၅။ “တံယေဝ အာဏာပေဟိ”တိ၊ ရှိ။ တွေကမေဝ၊ ကိုသာ။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ထေရာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဗြဟ္မဒဏ္ဍံ၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍကို။ ကတု၊
ရှိ။ ဝုတ္တံယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ “ဆန္ဒဿာ”တိအာဒိံ၊ ကို။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တွေ စ၊ ခွဲလည်း။ အာနန္ဒ
တွေရော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သံဃေန၊
သံဃာသည်။ အာဏတ္တော၊ စေအပ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗြဟ္မဒဏ္ဍ
ကတေန၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍပြုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ အာလပိတုံ၊ စကား
ပြောဆိုခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ အညော၊ တပါးသော ရဟန်းသည်။
န လဘတိ၊ မရ။ ဥဇ္ဇဝနိကာယာတိ တွေ၊ ခွဲ။ ပဋိသေတဂါမိနိယာ၊
အညာသို့ ဆန်သောလှေခွံ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမာ နု ခေါ၊ လာ
သလော။ ဣဓ၊ ဤအရပ်ခွံ။ အာဂမာ၊ လာရာအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊
လော။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာဂမာ၊ ရောက်ပြီ။ ဣဓ၊
ဤအရပ်သို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာဂမာ၊ လာလတ်၍။ တေ၊ သင်၏။
ဩရောဓာ၊ ဝန်ချခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ “ဘိသိစ္ဆဝိတိ တွေ၊ ခွဲ။ ဘိသိစ္ဆ
ဝိကာ၊ ဘုံလျှိုအိတ်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ သဗ္ဗေဝိမေတိ တွေ၊ ခွဲ။
သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုလဝံ ဂမေန္တိတိ တွေ၊
ခွဲ။ နိရတ္ထကဝိနာသံ၊ အကျိုးမရှိ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂမေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
ကုန္တိတော၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ လဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်း။ ကုလဝေါ၊ စက်ဆုပ်
အပ်သော ပျက်စီးခြင်း။ အနယဝိနာသော၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်စီးခြင်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဣမာယ ခေါ ပန ဓမ္မ
ဝိနယသင်္ဂဟိယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝိသေသေန၊ အထူး
အားဖြင့်။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏။ သာသနမူလဘာဝဒဿနတ္ထု၊
သာသနာတော်၏ မူလဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း။ တသ္မိံ၊
ထို ဝိနည်းပိဋကတ်သည်။ ဌိတေ၊ ကည်သည်ရှိသော်။ သကလသာသနဋ္ဌိတိ

သိဒ္ဓိဒီပနဉ္စ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော် တည်ခြင်း၏ပြီးခြင်းကို ပြခြင်း
 ငှာလည်းကောင်း။ “ဣဒံ ဝေါ ကပ္ပတိ၊ ဣဒံ ဝေါ န ကပ္ပတိ”တိ ဝတ္ထု
 သ္မိံ၊ န ကပ္ပတိ-ဟူသော ဝတ္ထု၌။ အာရဒ္ဒတ္တာ စ၊ အားထုတ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမိဿာ စ ပရိယတ္တိယာ၊ ဤသို့ သံဂါ
 ယနာတင်သော ပရိယတ်၏လည်း။ ဝိနယပိဋကတ္တာ စ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ဖြစ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဝိနယသင်္ဂီတိယာ”တိ၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤခန္ဓက
 ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

ဗြဟ္မဒဏ္ဍကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-သတ္တသတိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ

ဒသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၄၁) ၄၄၆။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ သိက္ခာပဒေနေဝ၊
ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ၊ ပယ်အပ်သော ပတ္တမြား၊ ရွှေတို့။ တတ္ထိ၊
ထို မဏိ၊ သုဝဏ္ဏတို့တွင်။ မဏိဂူဟဏေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ကဋ္ဌ
ဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုဝဏ္ဏဂူဟဏေန၊
သုဝဏ္ဏ-သဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပါဝိတ္ထိယဝတ္ထု၊ ကို။ ဂဟိတံ။
သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေန၊ ရဟန်းအရေအတွက်ဖြင့်။ ဘိက္ခုဂဏနာယ၊
ရဟန်းအရေအတွက်ဖြင့်။ ဣတိ ဝတ္ထံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၄၄၇။ မဟိကာတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ဟိမန္တိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဟိမံ၊ ဆီးနှင်း။ ပေါသာတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့တည်း။ သရဇာတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ သကိလေသရဇာ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ
ဟူသော မြူရှိကုန်သော။ မဂါတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ မဂသဒိသာ၊ သားနှင့်တူ
ကုန်သော။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝိသယေ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ ဝါ၊ ကား။
တသ္မိံ တသ္မိံ ဘဝေ၊ ချိ။ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
နေတ္ထိ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤ နေတ္ထိ-ဟူသော အမည်သည်။ တဏှာယ၊
တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တာယ၊ ထိုတဏှာနှင့်။ သဟ၊
တကွ။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သနေတ္ထိကာ၊
မည်၏။

၄၅၀-၂။ အဟောဂင်္ဂေါတိ နာမံ၊ အဟောဂင်္ဂါ-ဟူသော အမည်
သည်။ ပဗ္ဗတဿ၊ တောင်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အနုမာနေဿာ
မာတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ ပညာပေဿာမ၊ ပညတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊
တည်း။ အာသုတာတိ ဣတ္ထိ၊ ချိ။ သဇ္ဇိတာ၊ စီရင်အပ်ကုန်၏။ “အသုတ္တာ”
တိ ဝါ၊ ရှိမူလည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ အနာဝိလာ၊ နောက်ကျခြင်း
ကင်းသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ အပက္ကာ၊ မရင့်သော ပညာရှိကုန်သော။ တဂ္ဂဏာ၊
ပျိုနုသော ရဟန်းတို့သည်။

၄၅၃။ ဥဇ္ဇဝိံ သု၊ အညာသို့ ဆန်ကုန်၏။ ပဋိသောတေန၊ အညာ
ဖြစ်သော အရင်းသို့ ဆန်သောအားဖြင့်။ ဂစ္ဆိံ သု၊ သွားကုန်၏။

၄၅၅။ အပေဝ နာမာတိ ဧတ္ထိ ဌံ။ သာဓု နာမ၊ ကောင်းလေစတကား။ မူလာ ဒါယကာ၊ မူလဒါယကာတို့ဟူသည်။ ပေသလကာ၊ သီလကို ချစ်သော သူတို့တည်း။ “ကုလ္လကဝိဟာရေနာတိ ဧတ္ထိ ဌံ။ ခုဒ္ဒကဝိဟာရေန၊ ငယ်သော နေခြင်းဖြင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎င်း။ ရူပါဝတာရတ္တာ၊ ရူပါဝတာရမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုလ္လကဝိဟာရော နာမ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ကထံ ပန၊ သို့လျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သန္တိဓိကတံ၊ သိမ့်ခြင်းကို ပြုအပ်သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ ထိုနေ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ သမ္ဘန္တရသံ၊ ရောသော အရည်ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတသင်္ချံ၊ ထိုနေ အကပ်ခံသော ကာလိကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ အာဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ သန္တိဓိကတာမိသသင်္ချံမေဝ၊ သိမ့်ခြင်းကို ပြုသော ဝတ္ထုနှင့်ရော၏ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ကထံ ပန၊ အသို့လျှင်။ ပညာယတိ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၎င်း။ “ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတ”န္တိ၊ ၎င်း။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပုရေပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ရှေးကာလ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ယာဝဇီဝကသည်။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ ထိုနေ၌ အကပ်ခံအပ်သော။ အာမိသေန၊ အာမိသနှင့်။ စေ သမ္ဘန္တံ၊ အကယ်၍ ရောအံ့။ ပုရေ ပဋိဂ္ဂဟိတသင်္ချံမေဝ၊ ရှေး၌ အကပ်ခံသော ကာလိကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း သို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဂယုမာနေ၊ ယူသည်ရှိသော်။ “သတ္တာဟကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ သတ္တာဟံ ကပ္ပတိ”တိ၊ ၎င်း။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ဝိယ၊ ဟောတော်မူသော အရာ၌ကဲ့သို့။ ဣဓာပိ၊ ဤ ယာဝကာလိက ယာဝဇီဝကအရာ၌လည်း။ “ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေ “ကပ္ပတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ဟောရာ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသို့လည်း။ အဝုတ္တံ၊ မဟော၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ရှေး၌ အကပ်ခံအပ်သော။ အာမိသသမ္ဘန္တံ၊ အာမိသနှင့် ရောသော။ တံ၊ ထိုယာဝဇီဝကသည်။ အာမိသဂတိကမေဝ၊ အာမိသနှင့် အလားတူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဂဏ္ဍိပဒ်၌ကား။ “သန္တိဓိကာရကံ ခါဒနီယံ ဝါ ဘောဇနီယံ ဝါ”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဗျဉ္ဇနမတ္တံ၊ သဒ္ဓါမျှကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

(၅၄၂) ၄၅၇။ ဣဓာတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ဣမသ္မိံ ပါဠိတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ “ကာလေ ကပ္ပတိ၊ ဝိကာလေ န ကပ္ပတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တဝစနမတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော စကားမျှဖြင့်။ ‘ဝိကာလေ ကပ္ပတိ’ တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ္တိယံ၊ နေလုံသောအခါ၌ စားခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ပါစိတ်အာပတ်ကို။ အာဝဟံ၊ ဆောင်တတ်သည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ‘န ကပ္ပတိ’ တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ သန္နိမိဘောဇနပါစိတ္တိယံ၊ သန္နိမိဘောဇနပါစိတ်အာပတ်ကို။ အာဝဟံ၊ ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ပဋိဂ္ဂဟိတမ္ပိ၊ အကပ်ခံအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ယာဝ ဇီဝကသည်။ ယဒိ သမ္ပိန္နရသံ၊ အကယ်၍ ရောသော အရည်ရှိသည် ဖြစ် အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဤသို့ရေးအပ်၏။ သုတ္တ ဝိဘဂေတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ မာတိကာသင်္ခါတေ၊ သော။ သုတ္တေ စ၊ ပါဠိ၌လည်း ကောင်း။ တဿ၊ ထိုမာတိကာ၏။ ပဒဘာဇနိယ သင်္ခါတေ၊ ပဒဘာဇနိဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဘဂေ စ၊ ဝိဘင်း၌လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ ကတရံ၊ အဘယ်အဆုံးအဖြတ်သည်။ အာဂတံ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ “အတိက္ကာမယတော ဆေဒန က” ။ ဣဒဉ္စ၊ ဆေဒနကံ-ဟူသော အဆုံးအဖြတ်သည်လည်း။ အာဂတံ၊ လာ၏။

(ဂါထာနက်များ) တံ နိသီဒနံ၊ ထိုနိသီဒိုင်သည်။ တံ ဝိဒတ္ထိပမာဏံ၊ သုံးထွာ ပမာဏရှိသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အဒသံ၊ အဆာအမြတ် မရှိမူကား။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်မည်သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ အံ့နည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ လက္ခဏံ၊ ထိုနိသီဒိုင် လက္ခဏာသည်။ သဒသံ၊ အဆာ ရှိသော သဘောတည်း။

တံ၊ ထိုနိသီဒိုင်သည်။ တံ ဝိဒတ္ထိပမာဏံ၊ သုံးထွာ ပမာဏရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးထွာ ပမာဏရှိသော နိသီဒိုင်၌။ ဒသ၊ အဆာသည်။ ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ တံနိသီဒနနာမတ္တာ၊ ထိုအခင်း၏ နိသီဒိုင်ဟူသော အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုနိသီဒိုင်၌။ ဆေဒနကံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

အနိသီဒနနာမမ္ပိ၊ နိသီဒိုင် အမည် မရှိသော အခင်း၌။ ဆေဒနကံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ နေဝ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊

မူကား။ နိဿိဒန ဝိဒတ္တိတော၊ နိဿိဒ်၏ သုံးထွာ ပမာဏရှိသော
ကြောင့်တည်း။

သဒသာမတ္တံ၊ တထွာမျှ အဆာရှိသော။ နိဿိဒနံ၊ သည်။ ကပ္ပတေဝ၊
အပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကထံ၊
အဘယ်သို့လျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်အံ့နည်း။ တေ၊ ဤ အဆာမျှသာရှိ
သော အခင်းသည်။ နိဿိဒနဿ နာမကံ၊ နိဿိဒ်ဟူသော အမည်သည်။
နော စ အတ္ထိ၊ မရှိ။

နိဿိဒနန္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပမာဏ
သမတိက္ကမာ၊ ပမာဏကို လွန်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿ၊
ထိုနိဿိဒ်၏။ အနုမတိဟေတုတ္တာ၊ အလိုလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုနိဿိဒ်၌။ ဆေဒနကံ၊ ဖြတ်
ခြင်းသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

ဇာတဂ္ဂပကပေ၊ ဇာတဂ္ဂပကို ခံရာ၌။ -

ဇာတဂ္ဂပံ၊ ရွှေငွေကို။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ပုဂ္ဂလဿေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသာ
လျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်၏။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ န ပဋိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်။
ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မပယ်သောကြောင့်။ သံဃဿ၊ အား (ထည့်)။
သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ စေ ကပ္ပတိ၊ အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။

ဝိကာလဘောဇနဉာပိ၊ နေလဲ့ ညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ ပုဂ္ဂ
လဿေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဝါရိတံ၊ မြစ်အပ်၏။ သံဃဿ၊
အား။ န ဝါရိတံ၊ မမြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊
သံဃာအား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်ရာ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဉာယံ၊
ထို စကားနှစ်ရပ်သည်။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ သမံ၊ ညီညွတ်သည်။
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်နိုင်ရာ။

ဒသဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သတ္တသတိကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တသတိကက္ခန္ဓကအဖွင့်ဒီကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စူဠဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စူဠဝဂ္ဂ အဖွင့်ဒီကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပရိဝါရဝဏ္ဏနာ

နပေတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

သောဠသမဟာဝါရဝဏ္ဏနာ

ပညတ္တိဝါရဝဏ္ဏနာ

(၅၄၃) ၁-၂-၃။ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသင်္ခါ
 တဿ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓသရီရဿ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ဟူသော
 ကိုယ်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ပရိဝါရေတိ၊ ၍။ ယော ပရိဝါရော၊ အကြင်ပရိဝါရ ကျမ်းကို။
 သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ သမာရုဠော၊ တင်အပ်၏။ ဟဿ ပရိဝါရဿ၊ ထို
 ပရိဝါရကျမ်း၏။ ဝိနယဘူတာ၊ ဝိနယ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်ကို။
 ဝိနယပညတ္တိ၊ ကို။ “ပညတ္တိကာလံ ဇာနတာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဒုကနယဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပုန၊ တဖန်။ သုတ္တန္တနယေန၊ သုတ္တန်နည်းဖြင့်။ ဝတ္တံ၊
 ဆိုခြင်းငှာ။ “အပိစ ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒိဟိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပါ၌။ ပဿနံ နာမ၊ မြင်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဒဿနတ္တာ၊ မြင်ခြင်း အနက်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ နှင့်။ ယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်သော။ ပဋိ
 ဝေဓဉာဏဒဿနံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်အမြင်တည်း။ ဒေသနာပညာယံ ပဿတာတိ
 တ္ထော၊ ၍။ အာသယာနုသယာဒိကေ၊ အာသယာနုသယ-စသည်တို့ကို။ ပဿတာ၊
 မြင်တော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ (စပ်)ပုစ္ဆာယာတိ ပဒံ၊ ပုစ္ဆာယ
 ဟူသောပုဒ်သည်။ သတ္တမိ၊ သတ္တမိဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။ ပုနပိ တ္ထောတိ
 တ္ထော၊ ပုဒ်၌။ ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနေ၊ အမေးအဖြေ၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိ တ္ထော၊ ၍။ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ
 အန္တဂါဟိကဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတည်း။ “အာဇိဝဟေတု ပညတ္တာနိ”တိ၊ ၍။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဣမာနိ ဆ သိက္ခာပဒါနိ၊ ဤခြောက်ပါးသော
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။
 အာစာရဝိပတ္တိ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ကာယေန ပန
 အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိတိ တ္ထော၊ ၍။ “ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၍။ သေဝနစိတ္တံ၊ မှီဝဲ
 လိုသော စိတ်ကို။ အင်္ဂံ ကတွာ၊ အင်္ဂါပြု၍၊ ကာယဒ္ဓါရသင်္ခါတံ၊ သော။
 ဝိညတ္တိ၊ ကို။ ဇနယိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပဝတ္တစိတ္တုပ္ပါဒသင်္ခါတံ၊ ဖြစ်သော

စိတ္တပ္ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆိုအပ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ စိတ္တေန၊ သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ ကို။ ကိဉ္ဇာပိ သမုဋ္ဌာပိတာ၊ စေအပ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ စိတ္တေန၊ သည်။ အဓိပ္ပေတဿ၊ သော။ အတ္တဿ၊ ကို။ ဝိညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ သာဓိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ‘ကာယဒွါရေန အာပဇ္ဇတိ’ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမမတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဘဏ္ဍနာဒိတ္တယဝူပသမံ၊ ဘဏ္ဍန-အစရှိသော သုံးခုအပေါင်း၏ ငြိမ်းခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အာပါဏကောဋ္ဌိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဇီဝိတပရိယန္တံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကို။ ဝါ၊ အသက်အဆုံးတိုင်အောင်ကို။ ကတော၊ ၍။ ပေါရာဏကေဟိ မဟာထေရေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သီဟဠဒီပေ သီဟိဠကုန်း၌။ မဟာထေရေဟိ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ ပေါတ္တကံ၊ ပေသို့။ အာရောပိတကာလေ၊ တင်သောအခါ၌။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ပေါတ္တကာရုဠသင်္ဂတိ၊ ပေသို့ တင်သောသံဂါယနာသည်။ စတုတ္ထသင်္ဂတိသဒိသာ၊ စတုတ္ထသံဂါယနာ တင်သည်နှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

မဟာဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ပညတ္တိဝါရဝဏ္ဍနာ၊ သည်။ နိဠိတာ၊ ပြီ။

ကတာပတ္တိဝါရဒိဝဏ္ဍနာ

(၅၄၄) ၁၆၆။ ကတာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ “သံသိကံ မဉ္ဇံ ဝါ” တိ အာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိကို။ အဇ္ဈောကာသတ္တာ၊ လွင်တီးခေါင်၌ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိဟာရဗုဒ္ဓိရေပိ၊ ကျောင်းအတွင်း၌လည်း။ အာပဇ္ဇနတော၊ ရောက်ရာသောကြောင့်။ လေဉ္ဇုပပါတာတိက္ကမဝသေန၊ ခဲတကျကို လွန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ သိက္ခာပုဒ်၌။ သေယျံ သန္တရိတူာတ် ဣဒံ၊ ကို။ အဗုဒ္ဓိရေ၊ အတွင်း၌။ သန္တရိတဘာဝတော၊ ခင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဟာရတော၊ မှ။ ဗဟိ ဂမနေပိ၊ အပသို့ ထွက်သော်လည်း။ တံဒိဝသာနာဂမေ၊ ထိုနေ့ မရောက်ရာ၌။ အာပဇ္ဇနတော၊ ကြောင့်။ “ပရိက္ခေပံ အတိက္ကာမေတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။

၁၇၁။ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေန္တော စတသော အာပတ္တိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ တိရစ္ဆာနဂတပါဏောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ အဓိပ္ပေတော၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ သော်လည်း။

ပါဏောတိ၊ ရှိ။ ဝေါဟာရသံသယတော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း သာမန်ဖြစ်သော
ကြောင့်။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ “စတသော”တိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေသုပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရူပေသု၊
ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။

၁၇၃။ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနေ၊ ၌။ “ပဌမံ ပါဒံ ပရိက္ခေပံ
အတိက္ကာမေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌာယာ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပစာ
ရေ၊ ဥပစာရ၌။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပရိက္ခေပံ၊ အရံကို။ အတိက္ကမိတ္တာဝ၊
လွန်၍သာလျှင်။ ဝါ၊ လွန်သော်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊
သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၇၄။ ပစ္စယဝါရေ၌။ ပုရိမဝါရတော၊ မှ။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။
အတ္ထိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တော ကတိ အာပတ္တိယော
အာပဇ္ဇတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဇတုမဋ္ဌကဿ၊ ဇတုမဋ္ဌက
သိက္ခာပုဒ်၏။ သြကာသော၊ အရာသည်။ န ဇာတော၊ မဖြစ်။ ဣမ ပန၊
ဤပစ္စယဝါရ၌ကား။ “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝနပစ္စယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊
သော်။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသာဘာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။
ဇတုမဋ္ဌကဉ္စ၊ ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပုဒ်သည်လည်း။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။
ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝေရူပေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊
တို့၌။ တထာ၊ တူတည်း။

ကတာပတ္တိဝါရဒိဝဏ္ဏနာသည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။
မဟာဝိဘင်္ဂေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိဝိဘင်္ဂေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။
သောဋ္ဌသမဟာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

သမုဋ္ဌာနသီသဝဏ္ဏနာ

(၅၄၅) ၂၅၇။ အနတ္တတိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ အတ္တဝိရဟိတာ၊ အတ္တမ္ပ ကင်း
 ၏။ “အလဝဏဘောဇန” န္တိအာဒိသု ဝိယ၊ တိဋ္ဌကံသိတည်း။ ကရုဏာသီတလ
 ဘာဝေန၊ ကရုဏာတည်းဟူသော ချမ်းမြေ့သော ရှေ့လုံးတော် ရှိတော်မူ
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စန္ဒသဒိသော၊ လမင်းနှင့်တူ၏။ ကိလေသတိမိရပုဟာ
 နတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ပယ်တော်မူသောအား
 ဖြင့်။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းနှင့် တူတော်မူ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 တေ၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသယန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂီရသော၊ အဂီရသ အမည်တော်ရှိသော ဘုရား
 မြတ်စွာသည်။ တီဏိံ ပိဋကေ၊ တို့ကို။ ဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တေသံ၊ တို့၏။ အညတရတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိနယော၊ သည်။ ယဒိ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မာဒိ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မအစရှိသော။ တံ၊ ထိုသုံးပါးသော
 သဒ္ဓမ္မသည်။ နိယတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ပွားရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ အယံ ပန၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဝိနည်း ပိဋကတ်သည်ကား။ ကထံ၊
 အသို့လျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို
 အမေးကို။ ဝိဿဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ “ဥဘတော စာ” တိအာဒိံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဝါရေန၊ ပရိဝါကျမ်းဖြင့်။ ဂန္တိတာ၊
 ကုံးသီအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 တဿေဝ ပရိဝါရဿ၊ ထို ပရိဝါကျမ်း၏လျှင်။ သုတ္တေ၊ ဣတ္ထိ။ နိယတသမုဋ္ဌာနံ၊
 နိယတသမုဋ္ဌာန်ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။
 အသမ္ဘန္တသမုဋ္ဌာနာနိ၊ အသမ္ဘန္တသမုဋ္ဌာန်တို့ဟူသည်။ အသကံရသမုဋ္ဌာနာနိ၊
 မချော့ယှက်သော သမုဋ္ဌာန်တို့တည်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော သမုဋ္ဌာန်တို့
 နှင့်။ အသဒိသသမုဋ္ဌာနာနိ၊ မတူသော သမုဋ္ဌာန်တို့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိနယော၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၊
 ၏။ ဝိနယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သဒ္ဓမ္မော၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနာနိ စ၊ တို့သည်လည်း။ သုတ္တေ၊ ပရိဝါရပါဠိ၌။
 ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဝါရံ၊ ကျမ်းကို။ သိက္ခေ
 သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဓမ္မကာမော သုပေ
 သလော” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပရိဝါရေ၊ ကျမ်း၌။ ဝါရဝဇနနတ္ထံ၊ ရှိသေ
 ခြင်းကို ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထာတိ ဣတ္ထိ၊ ပုဒ်၌။ “ဒိဿန္တိ” တိ၊

ဒိဿန္တိအစရှိသော။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ “ကေန သမုဋ္ဌာနေန သမုဋ္ဌာ
 တီတိ၊ ကား။ ပဌမပါရာဇိကံ၊ သည်။ “ကေန သမုဋ္ဌာနေန၊ ကြောင့်။
 သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။
 နိဒ္ဒိဋ္ဌသမုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ပြအပ်သော သမုဋ္ဌာန်သည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 “တဿေဝ ပရိဝါရဿ၊ ကျမ်း၏လျှင်။ သမုဋ္ဌာနံ၊ သမုဋ္ဌာန်ကို။ နိယတော
 ကတ”န္တိ၊ ၍။ ပုရိမနယေ၊ ရှေ့ဖြစ်သော သမုဋ္ဌာနံ နိယတော ကတံ-ဟူ
 သောနည်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာဉာယန္တိ၊ ထွေ၊ ၌။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 သော အတိုင်း။ “သဉ္စရိတ္တာဘာသနဉ္စာ”တိ ပါဠိ၊ ရှိ၏။ “သဉ္စရိတ္တာ
 နုဘာသနဉ္စာ”တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ နယဝဇ္ဇေဟိ ဝိနယဝဇ္ဇေဟိ၊
 ဝိနည်းကို ကြဉ်လော့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

သမုဋ္ဌာနသိသဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ ပြီ။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၂၅၈။ နာနုဗန္ဓေ ပဝတ္တိနိန္တိ၊ ထွေ၊ ၌။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနိ ဝုဋ္ဌာ
 ပိတံ ပဝတ္တိနိ ဒွေ ဝဿာနိ နာနုဗန္ဓေယျာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တသိက္ခာပဒဉ္စ၊
 ဟောတော်မူသော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ အယံ ပါဠိ၊ သည်။
 ဧကဓမ္မေသု၊ အချို့ ကုန်သော။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ပဌမ
 ပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဆသတ္တတံ၊ ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၂၅၉။ “ကုက္ကုစ္စံ စိဝရံ ဒတာတိ၊ ထွေ၊ ၌။ ကုက္ကုစ္စပူပာဒနဉ္စ၊ ကုက္ကုစ္စ
 ကို ဖြစ်စေသော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဓမ္မိကာနံ၊ တရားနှင့် လျော်
 ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒတာ၊ ၍။ ဒိယနဉ္စ၊ ရှုတ်ချ
 ခြင်းလည်းကောင်း။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒတာ၊ ၍။ ဒိယနဉ္စ၊ လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိ၊ ရှိ၏။ “ဒတာ”တိ ပဒံ၊ ကို။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပါဠိယာတိ၊
 ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကုက္ကုစ္စံ ဓမ္မိကံ ဒတာ”တိ၊ ဒတာ
 ဟူ၍။ ပါဠိ၊ ရှိသော ပါဠိသည်။ သုန္ဒရော၊ ကောင်း၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၆၀။ အကတန္တိ၊ ထွေ၊ ၌။ အဘိနဝံ၊ အသစ်။
 ဒုတိယပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ ပြီ။

အန္တရပေယျာလ

ကတိပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ

(၅၄၆) ၂၇၁။ ပဋိနိဒ္ဒေသန္တိ ဧတ္ထိ ဌ။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊
 နိဒ္ဒိသနံ၊ ညွန်ခြင်းတည်း။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ၊ အာပတ်အပေါင်းတို့မှ။ ဝိနိ
 တာနိ၊ မြစ်အပ် ကုန်၏။ သံဝရာနိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ဧတေဟိ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ၊ ဤအာပတ်အစုတို့မှ။ “အာရကာ”
 တိ၊ ဟူ၍။ နိဝတ္တိအတ္ထေန၊ နိဝတ္တိအနက်ရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဝတ္တိအနက်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။
 ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ “ဘုသာ ဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊
 ၏။ ကိံသ ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ “ဂေဟံ ဓူမေန ပုဏ္ဏံ
 အာဓုမိတ”န္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ (ရာဂါဒိဝေရံ မဏတိတိ
 ဧတ္ထိ ဌ။) ရာဂါဒိဝေရံ၊ ရာဂအစရှိသော ရန်ကို။ မဏတိ ဝိနာသေတိ၊
 ဖျက်ဆီးတတ်၏။ တောယာတိ ဧတ္ထိ ဌ။ ဝိရတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝေလ၊
 ဝေလ-သဒ္ဒါသည်၊ စလနေ၊ လှုပ်ခြင်း၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ နိယျာနံ၊ ဝဋ်မှ
 ထုတ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ သိနောတိ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေတု၊ သေတုမည်၏။ “သေတသ္မာတောတိ ဧတ္ထိ
 ဌ။ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခဘူတာ၊ လှန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။
 ဝိရတိ၊ ဝိရတိတရားတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တဒတ္ထနိဗ္ဗုတိကရစိတ္တုပ္ပာဒေါ၊
 ထိုဝိတိက္ကမဝတ္ထုမှ ကြည်ခြင်းဟူသော အကျိုး ပြီးခြင်းကို ပြုတတ်သော
 စိတ္တုပ္ပာဒ်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဓမ္မဿဝနဂ္ဂန္တိ၊ ကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သုဏန္တာနံ၊ နာကုန်သောသူတို့၏။ သမူဟံ၊ အပေါင်းကို။” ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ သစေ န ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မသွားအံ့။ ဝိက္ခိတ္တော ဝါ၊ ပြန်လွှင့်
 သည်ဖြစ်၍မူလည်း။ နိသိဒတိ၊ နေအံ့။ ကာယပ္ပာဂဗ္ဗိယံ၊ ဟူသည်။
 ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိက်တည်း။ “ပမာဒေ”တိ၊ ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။
 တဒတ္ထံ၊ ထို ပမာဒ-သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို။ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှာ။ “သတိဝိပု
 ဝါသေ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၇၂-၃-၄။ သပရသန္တာနေ ဝါတိ ဧတ္ထိ ဌ။ သသန္တာနေ ဝါ၊
 မိမိသန္တာန်၌လည်းကောင်း။ ပရသန္တာနေ ဝါ၊ သူတပါးသန္တာန်၌လည်း
 ကောင်း။ တထာ ဝိဝဒန္တာ ပနာတိ ဧတ္ထိ ဌ။ ဘေဒကရဝတ္ထုနိ၊ ဘေဒ
 ကရဝတ္ထုတို့ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဝဒန္တာ၊ ငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဘယေ
 ဟိတိ ဧတ္ထိ ဌ။ ထေရနဝေဟိ၊ အကြီး အငယ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း

တို့သည်။ နန္ဒိ ပဒဿ၊ နံ-ဟူသောပုဒ်၏။ မေတ္တံ ကာယကမ္မံ၊ မေတ္တာ
 ကာယကံကို။ ယေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်း
 ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မေတ္တာကာယ
 ကမ္မသင်္ခါတော၊ မေတ္တာကာယကံ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားကို။
 သရိတဗ္ဗော၊ အောက်မေ့အပ်၏။ ဧတ္တကန္တိ ပစနံ၊ ဧတ္တကံ ဟူသောသဒ္ဒါ
 သည်။ အာမိသဝိဘတ္တိဒဿနံ၊ အာမိသကို ဝေဖန်ခြင်းကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။
 အသုကဿ စာတိ ဝစနံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလဝိဘတ္တိဒဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေဖန်ခြင်းကို
 ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ “ဒုဿီလဿ အဒါတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ ဝေ၊
 ကြောင့်လျှင်။ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊ ကို။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။ သဗ္ဗေသံ
 ဒါတဗ္ဗမေဝါတိ ဝစနံ၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာနေန၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သော အားဖြင့်။
 အဇာနန္တေန၊ မသိသောရဟန်းသည်။ ဝိဘာဂံ၊ ဝေဖန်ခြင်းကို။ အကတော၊
 ရှိ။ ဒါတဗ္ဗဘာဝံ၊ ပေးအပ်သောအဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဣတိ ဧကေ
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သဗ္ဗေသံ ဒါတဗ္ဗမေဝါ” တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာသု၊ တိဉ္စိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌။ “အလဇ္ဇိဉ္စကိတ္တကာနံ၊ အလဇ္ဇိဖြစ်သောရဟန်း၊ ဉ္စကိတ္တက
 ရဟန်းတို့အား။ ပရိဘောဂသိသေန၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။
 သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဒါပေတဗ္ဗံ၊ သူတပါးကို
 ပေးစေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိစိနိတော၊ စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်း။ ဝိစေယျ၊ စိစစ်၍။ ဒါနံ၊
 ပေးခြင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ဝိသေသော၊ ဤအထူးကို။ ကာတဗ္ဗော
 ယေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း
 ရှိ။ အယံ၊ ဤသာရဏီယဓမ္မကို ဖြည့်သော ရဟန်းသည်။ ကရောတိ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလဝိဘာဂေါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေဖန်ခြင်းကို။ န ကတော၊
 ပြုသည်မမည်။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။
 ပကတိဝဏ္ဏေန၊ ပကတိအဆင်းနှင့်။ ဝိသဘာဂဝဏ္ဏေန၊ မတူသော အဆင်း
 ရှိသဖြင့်။ “ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အကျိုးကို။ အာပန္နော လဒ္ဒေါ၊
 ရအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။
 အပရာမသိတဗ္ဗတော စ၊ မသုံးသပ်အပ်သောကြောင့်လည်း။ အပရာမဋ္ဌာနိ၊
 မည်ကုန်၏။ အနုလောမေဟိ၊ လျော်ကန်သော။ ဂဟိတသင်္ခါရာရမ္ပဏေဟိ၊
 ယူအပ်သော သင်္ခါရတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော စိတ်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ၊
 နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံကို။ ကတော၊ ရှိ။ နိယျာတံ၊ လွတ်မြောက်၏။

ကတိပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ

၂၇၆။ “ပဋ္ဌမေန၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ဟိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝါစာစိတ္တဝသေနေ ဝ၊ ဝါစာ၊ စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော၊ ရောက်ရာ သောကြောင့်တည်း။

(၅၄၇) ၂၇၇။ ကုဋိံ ကရေတိတိ ဣတ္ထ၊ ခွဲ။ သဉ္ဇရိတ္တံ၊ ကို။ အ ဝတ္တာ၊ မဆိုမည့်။ ဒုက္ခဋထလ္လစွယသံဃာဒိသေသာနံ၊ ဒုက္ခဒ် ဝတ္ထု၊ ထလ္လစွယ ဝတ္ထု၊ သံဃာဒိသိသံဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ တခုခုသော ဝတ္ထု၌။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိဒဿနတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ဝတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သဉ္ဇရိတ္တေ ဝေ၊ သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာ ပုဒ်၌သာလျှင်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ “ဣမိနာ ပန နယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်ကို။ အဂ္ဂဟဏေ၊ မယူရာ၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ ဝတ္တံ၊ ၏။

၂၇၈။ ဝိဝေကဒဿိနာတိ ဣတ္ထ၊ ခွဲ။ တဒဂံဝိဝေကာဒိ ပဉ္စဝိဝေက ဒဿိနာ၊ တဒဂံဝိဝေကအစရှိသော ငါးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကကို မြင် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

၂၇၉။ အတ္တနော ဒုဋ္ဌုလ္လန္တိ ဣတ္ထ၊ ခွဲ။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။

၂၈၀။ ဝိဝါဒါဓိကရဏပစ္စယာတိ ဣတ္ထ၊ ခွဲ။ အညေဟိ ဝါ၊ တပါး သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ အာပန္နပစ္စယာ၊ အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဩမသတိတိ ဣတ္ထ၊ ခွဲ။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိနယော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိဝဒန္တော၊ ငြင်းခုံသည်ဖြစ်၍။ “တံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဩမသတိ၊ နှုတ်လှံထိုး၏။ တိဟိ၊ သုံး ပါးကုန်သော။ သမထေဟိ၊ သမထဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သမ္မုခါဝိနယ ပဋိ ညာတကရဏ တိဏဝတ္ထာရကေဟိ၊ သမ္မုခါဝိနည်း၊ ပဋိညာတကရဏဝိနည်း၊ တိဏဝတ္ထာရကဝိနည်းတို့တွင်။ “ဣတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော သမထတို့တွင်။ သမ္မုခါဝိနယဉ္စ၊ ကိုလျှင်။ (ယောဇိတံ၌ စပ်။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်း ကံတို့၌။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတော၊ လိုအပ်သောကြောင့်။ သမ္မုခါဝိနယေန ဝေဝ၊ ဖြင့်

လည်းကောင်း။ ပဋိညာတကရဏေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။’ ဣတိအာဒိ
နာ၊ဖြင့်။ ဒွိဟိပိ၊ နှစ်ပါးတို့ဖြင့်လည်း။ ယောဇိတံ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သော သမထဝိနည်းတို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၉၁။ ဌပေတွာ သတ္တ အာပတ္တိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အဝသေသာ၊
ကြွင်းသော အာပတ်တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊
ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ပဋိပါဋိယာ၊ ဖြင့်။ ပါဠဝဇနနတ္ထံ၊ ဉာဏ်၏ ရင့်ခြင်း
ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။
ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဆအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
အန္တရပေယျာလံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

သမထဘေဒဝဏ္ဏနာ

အဓိကရဏပရိယာယဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ

(၅၄၈) ၂၉၃-၄။ လောဘကာရဏာ၊ လောဘဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဝိဝဒနတော၊ ငြင်းခုံတတ်သောကြောင့်။ “လောဘော ပုဗ္ဗင်္ဂမော”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ သေသေသု၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 ဝေဒိသဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဌာနာနိတိအာဒိနိ၊ တို့သည်။ ကာရဏဝေဝစနာနိ၊
 အကြောင်းဟော ဝေဝစသဒ္ဓါတို့တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ဟိ ဝိတ္တာ
 ရေမိ၊ အံ။ ကာရဏံ၊ ကို။ တိဌန္တိ၊ ဧတ္ထာတိအာဒိဝစနတ္ထေန၊ ကြောင့်။
 ဌာနန္တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း၌။ တိဌန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်
 ၎င်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌာနံ၊ မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အကြောင်း၌။
 ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ၎်။
 ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘူမိ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဧက၊ အဘယ်တရားတို့သည်။ တိဌန္တိ၊ တည်ကုန်သနည်း။ ဧက၊
 တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဧက၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ စ၊ ကုန်သနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝိဝါဒါဓိက
 ရဏာဒယော၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း အစရှိသည်တို့သည်။ တိဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။
 ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလာကုသလာ ဗျာကတစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ အကု
 သိုလ်စိတ်၊ အဗျာကတစိတ်ရှိသည်။ ဟုတု၊ ရှိ။ ဝိဝဒနတော၊ ငြင်းခုံသော
 ကြောင့်။ “နဝ ဟေတူ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဧကောဓနော ဟောတိ ဥပနာ
 ဟိတိအာဒိနိ၊ ဥပနာဟိ-အစရှိသည်တို့သည်။ ဒွါဒသ မူလာနိ၊ တဆယ့်နှစ်
 ပါးကုန်သော မူလတို့တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ အက္ခောသန္ဓေန၊ ဆဲရေး
 သော ရဟန်းသည်။ စတုသု ဝိပတ္တိသု၊ တို့တွင်။ ဧကေန၊ တပါးပါးဖြင့်။
 အနုဝဒနတော၊ စုပ်စွဲ စောဒနာတတ်သောကြောင့်။ “စတသော ဝိပတ္တိ
 ယော ဌာနာနိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏေ၊ ရုဏ်း၌။ စုဒ္ဒသ
 မူလာနိတိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည်။ ကာ
 ယော စ၊ ကာယသည်လည်းကောင်း။ ဝါစာ စ၊ ဝါစာသည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။

၂၉၅-၆။ သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ ဌာနာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၎်။ “အာပတ္တိ”၊
 အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတု၊ ရှိ။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တဿ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအား။
 ယာ အာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊

ထိုအာပတ်၏။ ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။ အာပန္နာ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ ဌာနံ၊ ဌာနမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 “နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ’န္တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အာ
 ပတ္တာဓိကရဏဿ၊ ၏။ ကုသလဟေတု၊ ကုသိုလ်ဟူသော အကြောင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလစိတ္တံ ပန၊ သည်ကား။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ ဌာနာနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဝေ၊
 ဤသို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဌိတပါဠိ၊ တည်သော ပါဠိ
 သည်။ ဝါ၊ တည်သော အစဉ်သည်။ ကမ္မံ၊ နာမ၊ ကံမည်၏။ ယထာဌိတ
 ပါဠိဝသေန၊ အကြင်အကြင်သို့ တည်သော ပါဠိ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။
 ကဏေန္တာနံ၊ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည်။ ကိရိယာ၊ ပြုခြင်း ကိရိယာ
 သည်။ ကိစ္စာဓိကရဏံ နာမ၊ မည်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဝါ၊ တနည်း
 ကား။ ပါဠိအနုသာရေန၊ ပါဠိကို အစဉ်မှီးသဖြင့်။ ပဋိကာတဗ္ဗလက္ခဏံ၊
 အတုပြုခြင်းလက္ခဏာသည်။ ကမ္မံ၊ ကံမည်၏။ တထေဝ၊ ထိုသို့သော
 လက္ခဏာဖြင့်လျှင်။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ မည်၏။”
 ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥတ္တိ ဥတ္တိဒုတိယ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မာနိ၊
 ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံတို့သည်။ ဥတ္တိတော၊ ဥတ်ကြောင့်။
 ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အပလောကနကမ္မံ၊ သည်။ အပလောကနတော၊ ပန်သော
 အားဖြင့်။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ ဧကေန သမ
 ထေန၊ တခုသော သမထဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ သိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထဉ္စ သိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿ ဒွေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေ ဒွေ၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့ကို။ ဌပေတော၊ ချံ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော သမထတို့
 ဖြင့်။ န သမ္ပတိ၊ မငြိမ်း။

၂၉၇။ သာဓာရဏာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို။
 သမေတဗ္ဗာ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ (သမေတဗ္ဗလည်း ရှိ၏)။

၂၉၈။ တဗ္ဗာဂိယာဟိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံကောဌာသာ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်း
 လျှင် အဖို့ရှိ၏။

၂၉၉။ ဧကံ၊ တခုသော။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်
 သော။ သမထာ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ချံ။
 သမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆန္တော၊
 ဤသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ “သမထာ သမထဿ သာဓာရဏာ”တိ၊

၍။ အာဟ၊ ၎်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သမထာ၊ တို့သည်။ သမထဿ၊ အား။ သိယာ၊ အချို့ကား။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်၏။ သိယာ၊ ကား။ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံကုန်။

(၅၄၉) ၃၀၀။ သမထာ သမထဿ၊ ၎်။ တဗ္ဘာဂိယဝါရေပိ၊ ခွဲလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ရှိ၏။

၃၀၁။ ဣမေ သမထာ၊ တို့သည်။ သမထာ၊ သမထသာ မည်ကုန်၏။ သမ္မုခါဝိနယော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၃၀၂။ “သမထာ၊ တို့ကို။ ဝိနယော”တိပိ၊ လည်း။ ဝုဗ္ဗတိ၊ ၎်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိနယော၊ သည်။ သမ္မုခါဝိနယော၊ မည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယဝါရော၊ ကို။ ဥဒ္ဓဋ္ဌော၊ ထုတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၎်။ သမ္မုခါဝိနယော၊ ကို။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌော၊ မထုတ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၎်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မုခါဝိနယံ၊ ကို။ ဌပေတော၊ ၍။ သတိဝိနယာဒယော၊ သတိဝိနည်း အစရှိကုန်သော။ သေသသမထာ၊ တို့သည်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်၏။

၃၀၃။ သံဃဿ၊ ၎်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ပဋိညာတေ၊ ဝန်ခံခြင်း သည်။ သတိ၊ သော်။ တံ ပဋိဇာနနံ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းသည်။ သံဃဿ၊ ၎်။ သမ္မုခတာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဋိဇာနနစိတ္တံ၊ ဝန်ခံသော စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ‘သမ္မုခါဝိနယော ကုသလော’တိအာဒိ၊ ကို။ ဥတ္တံ၊ ၎်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နတ္ထိ သမ္မုခါဝိနယော အကုသလောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဓမ္မဝိနယ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာဟိ၊ ဓမ္မသမ္မုခတာ၊ ဝိနယသမ္မုခတာ၊ ပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ တို့ဖြင့်။ တိဝဂ္ဂိကော၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ သမ္မုခါဝိနယော၊ သည်။ ဧတေဟိ၊ ထို သမ္မုခတာတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထို သမ္မုခါဝိနည်း၌။ ကုသလစိတ္တေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ကရဏကာလေ၊ ၌။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ ကရဏကာလေ၊ ၌။ အပ္ပာကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဧတေသံ၊ ထို ကုသိုလ်၊ အပ္ပာကတတို့၏။ အကုသလ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်။ အကုသလဿ၊ ၎်။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘နတ္ထိ သမ္မုခါဝိနယော အကုသလော’တိ၊ ၍။ ဝုဗ္ဗတိ၊ ၎်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ “ယေဘုယျသိကာ၊ ယေဘုယျသိက ဝိနည်းသည်။ အဓမ္မဝါဒီဟိ၊ အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝူပသမနေ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော။ ကာလေ၊ ၌။ ဓမ္မဝါဒိမ္ပိ၊ သည်။ သလာကဂ္ဂါဟာ

ပကေ၊ စာရေးတံကို ယူစေသည်။ သတိ၊ သော်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်
 ဖြစ်၏။ ဓမ္မဝါဒီနံ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဓမ္မဝါဒီမှ၊ ကို။ သလာ
 ကဂ္ဂါဟာပကေ၊ သည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အကုသလာ၊ ဖြစ်၏။
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေ
 နေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ အဗျာကတတာ၊ ဖြစ်၏။ အနရဟတော၊ ရဟန္တာမဟုတ်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဉ္စိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။
 သတိဝိနယဒါနေ၊ သတိဝိနည်းကို ပေးရာ၌။ သတိဝိနယော၊ သည်။ အကု
 သလော၊ အကုသိုလ်ဖြစ်၏။ အမူဠဝိနယော၊ သည်။ အနုမ္မတ္တကဿ၊ ဥမ္မတ္တက
 မဟုတ်သောသူအား။ ဒါနေ၊ ပေးရာ၌။ အကုသလော၊ ဖြစ်၏။ ပဋိညာတ
 ကရဏံ၊ ဝိနည်းသည်။ မူဠဿ၊ တွေဝေမိန်းမောသော။ အဇာနတော၊ မသိ
 သော ရဟန်းအား။ ပဋိညာယကရဏေ၊ ပဋိညာယဝိနည်းကိုပြုရာ၌။ အကုသလံ၊
 ၏။ တဿပပိယသိကာ၊ ဝိနည်းသည်။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သောသူအား။
 ကရဏေ၊ ပြုရာ၌။ အကုသလာ၊ ဖြစ်၏။ တိဏဝတ္ထာရဏံ၊ သည်။ မဟာ
 ကလဟေ စ၊ များစွာသော ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သဉ္စိစ္စ၊ ၍။
 ကရဏေ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အကုသလံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။
 အဓိကရဏပရိယာယ ဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ယတ္ထဝါရ၊ ပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၀၄။ လဗ္ဘတိတိ ပါဠိ၊ လဗ္ဘတိ-အစရှိသော ပါဠိသည်။ ပုစ္ဆာ၊
 ပါဠိတည်း။

သမထဝါရ၊ ဝိသဇ္ဇနာဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၀၅။ ယသ္မိံ သမယေ သမ္မုခါဝိနယေန စာတိအာဒိ၊ သည်။ တဿာ
 ပုစ္ဆာယ၊ ထိုအမေး၏။ ဝိသဇ္ဇနံ၊ အဖြေတည်း။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
 သမ္မုခါဝိနယေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေဘုယျသိကာယ စ၊ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
 ယတ္ထ၊ အကြင် သမထ၌။ ဝါ၊ အဓိကရုဏ်း၌။ ယေဘုယျသိကာ၊ ကို။
 လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမထ၌။ ဝါ၊ ရုဏ်း၌။ သမ္မုခါဝိနယော၊ ကို။
 လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ သမ္မုဇ္ဇော၊
 ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယတ္ထ ပဋိညာတကရဏံ လဗ္ဘတိ၊ တတ္ထ သမ္မုခါ
 ဝိနယော လဗ္ဘတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကံ ဝါ အာပတ္တိ၊ တခုသော အာပတ်

ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ ဝါ အာပတ္တိယော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟူ 'ဝါ အာပတ္တိယော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ (၅၅၀) အာပန္နော၊ ရောက်သော ရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ နာမ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး အပ်သော ရဟန်းသည်။ “အာမ အာပန္နော၊ ဩဝံ ရောက်ပေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ။ ဝန်ခံ၏။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပဋိညာတကရဏ၊ သမ္ပုခါဝိနယတို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ရသည်၌။ သံဃသမ္ပုခတာ၊ သံဃာ၏ မျက်မှောက်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဓမ္မဝိနယပုဂ္ဂလသမ္ပုခတာ၊ ဓမ္မဝိနယပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တသမ္ပုခါဝိနယော၊ ဆိုအပ်သော သမ္ပုခါဝိနည်း၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ စေ ကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ သံဃသမ္ပုခတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထို သံဃာ့ထံ၌သာလျှင်။ စေ ဒေသိတံ၊ အကယ်၍ဒေသနာ ကြားအံ့။ ဓမ္မဝိနယသမ္ပုခတာယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဒါ၊ ရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိဝဒန္တာ၊ မငြင်းခုံကြသည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်း ချင်း။ စေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပုဂ္ဂလသမ္ပုခတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ စေ ဒေသိတံ၊ အံ့။ ဓမ္မဝိနယသမ္ပုခတာယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဒါ၊ ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကဿေဝ ဝါ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်မူ လည်း။ ဧကဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အာပတ္တိဒေသနကာလေ၊ ၌။ “ပဿသိ၊ ပဿာမိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆိုရာ၌။ ဓမ္မဝိနယပုဂ္ဂလ သမ္ပုခတာသည်တော၊ ဓမ္မသမ္ပုခတာ၊ ဝိနယသမ္ပုခတာ၊ ပုဂ္ဂလသမ္ပုခတာဟု ဆိုအပ်သော။ သမ္ပုခါဝိနယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိညာတကရဏဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဒါ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမထဝါရ၊ ဝိဿဇ္ဇနာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သံသဠဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ

၃၀၆။ အဓိကရဏာနံ၊ အဓိကရုဏ်းတို့၏။ ဝူပသမောဝ၊ ငြိမ်းခြင်း သည်သာလျှင်။ သမထော နာမ၊ သမထမည်၏။ သော၊ ထိုသမထသည်။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနိဘုဇ္ဇိတံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န စ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်။

၃၀၉-၃၁၀။ သမထာ သမထေဟိ သမ္ပန္နိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သမ္ပန္နိတိ၊
 ကား။ သမ္ပန္နိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အဓိကရဏာ ပန၊ အဓိကရဏ်းတို့သည်
 ကား။ သမ္ပန္နိ ဝူပသမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “ယေဘူယျသိကာ သမ္ပုခါဝိနယေန သမ္ပတိ”တိ ဣမာယ၊
 ဤပါဠိ၏။ သမ္ပုခါဝိနယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သမ္ပန္နိတိ၊ ၏။ သတိ
 ဝိနယာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ န သမ္ပန္နိတိ၊ မပြည့်စုံ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊
 ထိုသတိဝိနည်း အစရှိသည်တို့၏။ တဿ၊ ထိုယေဘူယျသိကာ ဝိနည်းအား။
 အနုပကာရတ္တာ၊ ကျေးဇူး မပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ သမထာ အဓိကရဏေဟိ သမ္ပန္နိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သမထာ၊
 တို့သည်။ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၃၁၁။ “သမ္ပုခါဝိနယော ဝိဝါဒါဓိကရဏေန န သမ္ပတိ”တိ၊ ရှိ။
 ပါဠော၊ ရှိ၏။ ယေဘူယျသိကာယ၊ နှင့်။ သမာနဘာဝတော စ၊ တူသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ “သမ္ပုခါဝိနယော
 န ကေနစိ သမ္ပတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပုခါ
 ဝိနယော၊ ကို။ သယံ သမထေန ဝါ၊ မိမိသမထဖြင့်လည်းကောင်း။ အဓိ
 ကရဏေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမေတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ကတုာ၊ ဤသို့ နှလုံးသင်း၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 ၏။ သတိဝိနယော၊ သည်။ ကိစ္စာဓိကရဏေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ၏။ အမူဠ
 ဝိနယ တဿပါပိယသိက တိဏဝတ္တာရကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကိစ္စာဓိ
 ကရဏေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပန္နိ၊ ကုန်၏။

၃၁၂။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကိစ္စာဓိကရဏေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊
 ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “သုဏာတု မေ ဘန္တေ ။ပ။ ပဌမံ သလာကံ နိက္ခိ
 ပါမိ”တိ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကိစ္စာဓိ ကရဏေန၊
 ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ၏။ အနုဝါဒါဓိကရဏအာပတ္တာဓိကရဏာပိ၊ တို့သည်လည်း။
 ကိစ္စာဓိကရဏေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပန္နိ၊ ကုန်၏။ “ကမ္မံ၊ ကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်။
 ကမ္မံ၊ ကို။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ကိစ္စာဓိ
 ကရဏမိ၊ သည်လည်း။ ကိစ္စာဓိကရဏေန၊ ဖြင့်။ (၅၅၁) သမ္ပတိ၊ ၏။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဠော၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ လိခိတံ၊
 ၏။ အညတရသ္မိံ ပန ဂဏ္ဍိပဒေါ ဌံကား။ “သမထာ အဓိကရဏေဟိ

၁။ အဓိကရဏာ ဝါ ပန (ဆဋ္ဌ)

သမ္ဗန္ဓိ'တိ ဣတ္ထံ၊ ဌိ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သမထာ၊ သမထတို့သည်။ ကိစ္စာဓိကရဏေန၊ ဖြင့်။ သမ္ဗန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'သမထာ ကိစ္စာဓိကရဏေန သမ္ဗန္ဓိ'တိ ပါဠော၊ ကို။ ဂဟေ တဗ္ဗော၊ ၏။"ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၁၄။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ကတမံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာ ပေတံ၊ ဖြစ်စေသနည်း။ "အယံ၊ သည်။ န ဓမ္မော၊ ဓမ္မမဟုတ်။" ဣတိ ဝုတ္တမတ္တေန၊ ဤသို့ ဆိုကာမျှဖြင့်။ ကိဉ္စ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ န သမုဋ္ဌာပေတံ၊ မဖြစ်စေ။

၃၁၈-၉။ "ကတမာဓိကရဏပရိယာပနံ၊ အဘယ်အဓိကရဏ်း၌ အကျုံး ဝင်သနည်း။ ဣတိ ပါဠော၊ ၏။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ဘဇတိတိ ဣတ္ထံ၊ ဌိ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နဝိဝါဒံ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော ဝိဝါဒသည်။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ဒွေ သမထေ ဘဇတိတိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ "တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝုပသမေတံ၊ ငြိမ်းစိမ့် သောငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။" ဣတိ သို့။ ဝဒန္တံ ဝိယ၊ ဆိုသ ကဲ့သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်း ကို။ ဝုပသမေဿာမ၊ ကုန်အံ။"ဣတိ ဝဒန္တေ ဝိယံ၊ ကဲ့သို့။ ဒွိဟိ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတံ၊ ၏။

သံသဋ္ဌဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
သမထဘောဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဝဒန္တေဟိ ဝိယ (ဆဋ္ဌ)

ခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ

ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ

၃၂၀။ ကာလဉ္စ၊ ကာလသည်လည်းကောင်း။ နဂရဉ္စ၊ မြို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေသော စ၊ အရပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ စ၊ လည်းကောင်း။ နိဒါနံ နာမ၊ နိဒါန်းမည်၏။ ဝတ္ထုပုဂ္ဂလာဒါ၊ သည်။ နိဒ္ဒေသော၊ မည်၏။ တတ္ထ တသ္မိံ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကော ဌိ။ “န ဘိက္ခဝေ ဦးနဝိသတိဝဿော ပုဂ္ဂလော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော”တိ အာဒိနာ နယေန၊ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဥတ္တမာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ ယာနိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သာ သာ တဿ တဿ ပဒဿ အာပတ္တိတိ ဂုဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ “န ဘိက္ခဝေ ဦးနဝိသတိဝဿော ပုဂ္ဂလော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော”တိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ပညတ္တာ၊ သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ တဿ ပဒဿ၊ ထိုသို့သော ပုဒ်၏။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ စမ္ပသယုတ္တေတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ စမ္ပက္ခန္ဓကော၊ စမ္ပက္ခန္ဓကဌိ။

ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 ခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကျေတ္တရိကနယဝဏ္ဏနာ

ကေကဝါရဝဏ္ဏနာ

(၅၅၂) ၃၂၁။ ကျေတ္တရိကနယေ၊ ကျေတ္တရိကနည်း၌။ အာပတ္တိ
 ဇာနိတဗ္ဗာတိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ အာပတ္တိ နာမ၊ အာပတ်မည်သည်ကား။ ပရမတ္ထ
 သဘာဝါ ကိံ၊ ပရမတ္ထသဘောလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နဝတ္တဗ္ဗ
 သဘာဝါ ကိံ၊ နဝတ္တဗ္ဗသဘောရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆော၊
 အမေးတည်း။ နဝတ္တဗ္ဗသဘာဝါ၊ နဝတ္တဗ္ဗသဘောရှိသော ပညတ်သာ
 တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထို နဝတ္တဗ္ဗသဘာဝအဖြစ်ကို။ ပရိဝါရေ
 ၌။ “ဝတ္ထု ဇာနိတဗ္ဗံ။ပ။ အာပတ္တိ ဇာနိတဗ္ဗာ”တိ၊ ဇာနိတဗ္ဗာ-ဟူကုန်
 သော။ တေသံ ပဒါနံ၊ တို့ကို။ ဝိဘင်္ဂေ၊ အကျယ်ဝေဖန်ရာ၌။ “မေထု
 နုဓမ္မောတိ၊ မည်သည်ကား။ ဝတ္ထု စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တဉ္စ၊
 အနွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပါရာဇိကန္တိ၊ ပါရာဇိက မည်
 သည်ကား။ နာမဉ္စေ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ စ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာမဉ္စ၊ အမည်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဂေါတ္တဉ္စ၊ အနွယ်သည်လည်းကောင်း။ “နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်၊
 အနွယ် နှစ်ပါးစုံသည်။ န ဇီရတိ၊ မဆွေး မဟောင်းနိုင်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ သမ္မုတိမတ္တံ၊ သမ္မုတိမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ “ကုသလတ္တိကဝိနိမုတ္တာ၊ ကုသလတိက်မှ လွတ်သော။ နဝတ္တဗ္ဗဓမ္မ
 ဘူတာ၊ နဝတ္တဗ္ဗဓမ္မဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ သမ္မုတိ ဝေ၊
 သမ္မုတိပညတ်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ သမထက္ခန္ဓကေ၊ ၌။
 “အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတ”န္တိ၊ ၌။ ယံ ပန
 ဝစနံကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တံ ဝစနံကို။ “ဝိဝါဒါဓိကရဏံ သိယာ ကုသလံ၊ သိယာ
 အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတ”န္တိ ဣတ္ထိ ဝိယ၊ ဟူသော ပါဠိ၌ကဲ့သို့။
 ပရိယာယတော၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎င်း။ အတ္တတော၊
 အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဝိဝါဒေါ နာမ၊ ဝိဝါဒ မည်
 သည်ကား။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ သမ္မုတိဝိသေသော၊ သမ္မုတိ အထူး
 တည်း။ စိတ္တသမဂ္ဂိနော၊ စိတ်နှင့်ပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယံ စိတ္တံ၊ သည်။
 အတ္တိ၊ ၎င်း။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စံ၊ ၌။ စိတ္တပရိယာယေန ပန၊ ဖြင့်ကား။
 သိယာ ကုသလန္တိအာဒိ၊ သော။ သော သမ္မုတိဝိသေသော၊ ထို သမ္မုတိ
 အထူးသည်။ ဝေါဟာရလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊၏။ အာပတ္တာဓိကရဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝေါဟာရလဒ္ဓိံ၊ ရအပ်သော
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနေဝ၊
 ကြောင့်လျှင်။ “အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇမာနော ဟိ အကုသလစိတ္တော ဝါ အာပဇ္ဇတိ
 ကုသလာဗျာကတစိတ္တော ဝါ” တိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကဏာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ-
 အညေ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂဟိတေ၊ သော်။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဓိကရဏီယတာ၊
 ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။
 သမထာ၊ တို့သည်။ ကုသလာဒိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အကုသလာဒိံ
 ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိကိစ္စ၊ စွဲ၍။ န ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သမထ
 ဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ကုသလာဒိံ၊ သည်။ သမ္ဘတိ သမ္ဘတိ၊ ပြည့်
 စုံ၏။ ကုသလဿ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝိဝါဒဿ
 ဝါ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏လည်းကောင်း။ အနုဝါဒဿ ဝါ၊ စောဒနာခြင်း၏လည်း
 ကောင်း။ ကုသလာဒိံ၊ ကိ။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝုပသမေတဗ္ဗတာ၊ ငြိမ်း
 စေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ် အစရှိသည်တို့၏။ အဓိကရဏမတ္တမေဝ၊ အဓိ
 ကရဏ်းမျှသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ တည်ရာမျှသည်သာလျှင်။ န သမ္ဘဝေယျ၊
 မဖြစ်ရာ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဓိကရဏာနဉ္စ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။
 သမထာနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ကုသလာဒိတာဝေါ၊ ကုသိုလ်စသော
 အဖြစ်ကို။ ပရိယာယဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 နော လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ သမ္မုခါဝိနယေ ဝိယ၊
 ဌံကဲ့သို့။ အာပတ္တာဓိကရဏေ၊ ဌံ။ တိကံ၊ သည်။ န ပူရိတံ၊ မပြည့်။
 သဉ္စိစ္စံ၊ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။
 အာပဇ္ဇမာနဿ၊ ရောက်သော ရဟန်း၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဉ္စေတနာ၊
 လွန်ကျူးလိုသော စေတနာသည်။ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အကု
 သလာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ လွန်ကျူးလိုသော
 စေတနာဖြင့်ရောက်သည်မှ တပါးသော။ သစိတ္တကဿ ဝါ၊ သစိတ္တကသိက္ခာ
 ပုဒ်၏လည်းကောင်း။ အစိတ္တကဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ တဒါဘာဝမတ္တံ၊
 ထိုသို့ လွန်ကျူးလိုသော စေတနာ၏ မရှိခြင်းမျှကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။
 “အဗျာကတ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “တိက္ခတ္တု စောဒိယမာ
 နော တံ စိဝရံ အဘိနိပ္ပာဒေယျ၊ ဣစ္စေတံ ကုသလ”န္တိ၊ အာဒိသု၊ တို့၌။
 ကုသလသဒ္ဓေါ၊ သည်။ န သုခဝိပါကော ယထာ၊ သုခဝိပါက မဖြစ်

၁။ တထာ (ဆဋ္ဌ)

သကဲ့သို့။ “သမ္မရာယိကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဋိသဘာတာယာ” တိအာ
ဒီသု၊ တိဋ္ဌိ။ အကုသလာ ဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်မူလည်း။ န ဟောန္တိ
ယထာ၊ မဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့။ ဣတရဿ၊ တပါးသော။ (၅၅၃) သစိတ္တကဿ
ဝါ၊ ၎်လည်းကောင်း။ အစိတ္တကဿ ဝါ၊ ၎်လည်းကောင်း။ တဒါဘာဝ
မတ္တံ၊ ထိုကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ မရှိခြင်းမျှကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ “အဗျာ
ကတ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၎်။ ဒိက္ခတ္တု၊ နှစ်ကြိမ်။ စောဒယ
မာနော၊ တောင်းသည်ရှိသော်။ တံ စိဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အဘိနိပ္ပာဒေယျ
ယထာ၊ ပြီးစေရာသကဲ့သို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရာ၌။ “အာပတ္တာဓိကရဏံ
အကုသလ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ အကြင်ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ တဿ
ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တဒကုသလတော၊ ထို အကုသိုလ်မှ။
သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဝိနိတဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗျာနိ၊ ကုန်၏။
တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိဝရန္တိ သမ္ဘဝတော၊ သင်္ကန်းရှိခြင်း၏ ဖြစ်သင့်
သောကြောင့်။ အစိဝရကာ၊ သင်္ကန်းမရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အန္တရာပတ္တိ
ကာဝံ၊ အန္တရာအာပတ် သင့်ကုန်သည်သာတည်း။ အနန္တရိကလက္ခဏပုတ္တဿ၊
အနန္တရိကလက္ခဏာသို့ ရောက်သော သူ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။
နိယတာ စ နာမ၊ နိယတမည်သည်သာတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၎်။ သမ္မုတိ
နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ဂရုကလဟုကနိဒ္ဒေသောပိ၊ ဂရုကနိဒ္ဒေသ၊ လဟုကနိဒ္ဒေသသည်
လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။
“အနန္တရိကာ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇာ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အနဝဇ္ဇာပဏ္ဍိတိ”
တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ကုဋိကာရမဟလ္လကာပတ္တိ၊ ကုဋိကာရ
အာပတ်၊ မဟလ္လက အာပတ်သည်။ အန္တရာယိကာ၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊
မူကား။ လောကဝဇ္ဇာသာဝဇ္ဇပဏ္ဍိတိတော၊ လောကဝဇ္ဇာ၊ သာဝဇ္ဇပညတ်
ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သမ္မုဇာနမုသာဝါဒေါ၊ သည်။ ဩမသဝါဒါ
ဒိတော၊ ဩမသဝါဒအစရှိသည်ထက်။ ဂရုကာဒိ၊ ဂရုကစသည်သည်။ န
သမ္ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တတော ဝါ၊ ထို အာပတ်ထက်လည်း။ အယံ၊
ဤအာပတ်သည်။ လဟုကာ၊ ပေါ့၏။ ဣတိ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ကေစွာ
နံ၊ အချို့ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ မတံ၊ အလိုတည်း။ “သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သနည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပါရာဇိကန္တိ
နာမဉ္ဇေဝ အာပတ္တိ စာ” တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဝတ္တဗ္ဗ

၁။ အန္တရာပတ္တိကာ စ (ဆဋ္ဌ)

ဓမ္မော၊ သည်။ စေ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝတ္ထု စ၊ ဝတ္ထုသည်
 လည်း။ န ဝတ္ထုဗ္ဗဓမ္မော၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂေါ
 တ္တေန၊ နှင့်။ သမာနာဓိကရဏဘာဝေန၊ တူသော တည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “မေထုနဓမ္မော”တိ
 ပဒံ၊ သည်။ အဇ္ဈာစာရသင်္ခါတံ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဝတ္ထုဉ္စ၊
 ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈာစာရဝသေနေဝ၊ လွန်ကျူးသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ အာပတ္တိယာ၊ ၎င်း။ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ကို။
 အသာဓာရဏနာမတ္တာ၊ မဆက်ဆံသော အမည်ဖြစ်သောကြောင့်။ “ဂေါတ္တ”
 န္တိ စ၊ ၎င်းလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ပါရာဇီ
 ကန္တိ နာမဉ္စေဝ-စသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ လိုအပ်သော အနက်တည်း။

“အာပတ္တာဓိကရဏဿ ကိံ ပုဗ္ဗင်္ဂမန္တိ တ္ထော ဉ္စ။ လောဘော၊ သည်။
 ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားတည်း။ ။ပ။ အမောဟော၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွား
 တည်း။” ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ “ကတိ ဟေတုတိ တ္ထော ဉ္စ။ ဆ ဟေတု၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော ဟိတ်တို့တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ‘တယော အကု
 သလဟေတု၊ တယော အဗျာကတဟေတု’တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်
 တည်း။ နိပ္ပရိယာယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ “အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကု
 သလံ၊ သိယာ အဗျာကတ”န္တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ သမထက္ခန္ဓကေ ပန၊
 ၎င်းကား။ သန္ဓာယဘာသိတဝသေန၊ သန္ဓာယဘာသိတ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ တထာ ဝေ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊
 ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ သဘာဝတော၊
 သဘောအားဖြင့်။ နိပ္ပရိယာယေနေဝ၊ မုချအားဖြင့်လျှင်။ အကုသလာ၊
 ကုန်သော။ စတ္တာရော ခန္ဓာ၊ လေးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ရူပအဗျာကတာ စ၊ ရုပ်အဗျာကတတို့သည်လည်းကောင်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ”န္တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ကုသလမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ခိဏာသ
 ဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကိရိယာဗျာကတံ နာမ၊ မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလေ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တေ၊
 ပယ်သည်ရှိသော်။ ကိရိယာဗျာကတမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ၊ ပယ်
 အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မံ၊ ထိုကိရိယာဗျာကတကို။ ပဋိက္ခိတ္တေ၊
 ပယ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝါဝဋ္ဋံ၊
 မမြစ်အပ်သော။ ဝိပါကာဗျာကတံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။

ဟောတိ၊ ဧ၊ နိဗ္ဗာနာဗျာကတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဗျာကတ၌။ ဝတ္တဗု
 မေဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်
 ဧ၊ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ “ဆ ဟေတုယော”တိ၊ ၍။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ရှင့်။ အထ
 ခေါ၊ သော်လည်း။ ဝိပါကဟေတုယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ဆ
 ဟေတု-ပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ဧ၊ ကိရိယာဟေတု၊ ကို။ န အဓိပ္ပေ
 တော၊ မလိုအပ်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို ကိရိယာဟိတ်တို့
 သည်။ ကုသလာသဘာဝါ စ^၁၊ ကုသိုလ်အဖြစ် မရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း။
 ဝိပါကာဗျာကတဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ် သင့်ကြောင်း
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်သင့်ရာ၌။ အကုသလာပတ္တိတော၊ အကုသိုလ်
 အာပတ်မှ။ ဝိနိတဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတရဿာပိ၊
 တပါးသော အာပတ်၏လည်း။ အာဒိတော-အာဒိမိ၊ အစ၌။ ဆာဒနာ
 ကုသလစိတ္တတော၊ ဖုံးလွှမ်းသော အကုသိုလ်စိတ်မှ။ ဣတိ (၅၅၄)
 ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ အဿ၊ ထို အကုသိုလ်စိတ်၏။ အန္တရာယိက
 နိယတသာဝဇ္ဇပညတ္တိဘာဝေါ ပိ၊ အန္တရာယိကအာပတ်၊ နိယတအာပတ်၊
 သာဝဇ္ဇပညတ်အဖြစ်ကိုလည်း။ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇာယ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သဉ္စိစ္စ၊
 ၍။ အာပန္နာယ စ၊ ရောက်သော အာပတ်၌လည်းကောင်း။ ဝေဝစန
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဇီဝိတိန္ဒြိယံ သိသာ
 သာရမ္မဏံ သိယာ အနာရမ္မဏ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနံ ဝိယ၊ ဆိုခြင်းကဲ့သို့။
 ဧကန္တာကုသလံ၊ သော။ အနေကန္တာကုသလံ၊ သော။ လောကဝဇ္ဇဉ္စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ဧကန္တာဗျာကတံ၊ သော။ ဘူတာရောစနဉ္စ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ အနေကန္တာဗျာကတံ၊ သော။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ပဏ္ဍတ္တိ
 ဝဇ္ဇဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တခုတည်း။ သမ္ပိဇ္ဇေတော၊ ပေါင်း
 ၍။ “အာပတ္တာဓိကရဏံ။ပ။ အဗျာကတ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ သမထက္ခန္ဓ
 ကေ ပန၊ ၌ကား။ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇမေဝ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
 ၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ၊ အဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ “အာပတ္တာဓိ
 ကရဏံ သိယာ အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတံ၊ နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ
 ကုသလန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ သန္ဓာယဘာသိတဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊

၁။ ကုသလာသဘာဝါ စ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ ဟိ သစ္စံ၊ ဧ။ ပထဝီခဏနာဒိကေ၊ ပထဝီခဏန
 အစရှိသော။ ယသ္မိံ အာပတ္တာဓိကရဏေ၊ အကြင်အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၌။
 အပကတညူနေသာ၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသော သူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အပ္ပ
 ဟရိတကရဏာဒိကာလေ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်ကို သုတ်သင်ခြင်း အစရှိသည်
 ကို ပြုသောကာလ၌။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ဧ။ ခဏနာဒိပယောဂ သင်္ခါတံ၊ တူးခြင်းအစရှိသော ပယောဂဟုဆိုအပ်သော။
 ရူပါဗျာကတံ၊ ရုပ်အဗျာကတသည်။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာပေန္တံ၊ အာပတ်ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ”ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ယံ၊ အကြင်စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ အတ္တာပတ္တိ ကုသလ စိတ္တော
 အာပဇ္ဇတိ၊ ကုသလစိတ္တော ဝုဋ္ဌာတိ ” တိအာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ဧ။ တသ္မိံ၊ ထိုစိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ “ နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ
 ကုသလ ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာပကံ၊ အာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ အကုသလစိတ္တော-အစရှိသောစကားကို။ အင်္ဂပူဟော
 နကစိတ္တံ၊ အင်္ဂါလောက်သော စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။
 တံ၊ ထိုအင်္ဂါလောက်သော စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ယဒိ ဝုတ္တံ၊ ဖြစ်အံ့။
 “ သိယာ ကုသလ ” န္တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဧ။ န စ
 ဝုတ္တံ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မမူ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ပန၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့သော အရာကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။- တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ယံ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ တံ
 အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ ကေန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အကုသလမေဝ၊
 အကုသိုလ်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၌။ ဝါ၊ တတ္ထ
 သတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “ သိယာ အကုသလ ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝိကပ္ပော၊
 ကြံဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယံ ပန အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိ
 ဝဇ္ဇံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇတည်း။ တံ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သဗ္ဗိစ္စံ၊ လွန်ကျူးလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ “ ဣမံ အာပတ္တိံ၊ ကို။
 ဝိတိက္ကမာမိ၊ လွန်ကျူးအံ့။ ” ဣတိ ကတုာ၊ ရှိ။ ဝိတိက္ကမန္တသေဝ၊ လွန်
 ကျူးသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အကုသလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသဗ္ဗိစ္စံ၊
 လွန်ကျူးလိုသော စိတ်မရှိမူ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို။ အဇာ

၁။ န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)

နန္ဒဿ၊ မသိသော သူအား။ သဟသေယျာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇနတော၊ ရောက်သောကြောင့်။ ရူပဝိပါကံ အဗျာကတံ၊ ရုပ်အဗျာကတ၊ ဝိပါကံ အဗျာကတသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုဋ္ဌာနတော၊ အိပ်ခြင်းမှ မထသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿ၊ ၏။ သဉ္စိစ္စာသဉ္စိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဣမံ ဝိကပ္ပဘာဝံ၊ ဤသို့ သိယာ အကုသလံ-စသည်ဖြင့် အထူးကြံအပ်သော အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “အာပတ္တာဓိကရဏံ သိယာ အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတံ၊ နတ္ထိ အာပတ္တာဓိကရဏံ ကုသလ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝိနယေ၊ ဌ်။ အပကတည၊ မလိမ္မာသော။ ကောစိ၊ အချို့သော ရဟန်းသည်။ “ယံ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကုသလစိတ္တော၊ ရှိ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤအာပတ်ကို။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ အစိတ္တကာနံ၊ အစိတ္တက ဖြစ်ကုန်သော။ ဋ္ဌေကလောမာဒိသမုဋ္ဌာနာနမ္ပိ၊ ဋ္ဌေကလောမအစရှိသော သမုဋ္ဌာန်တို့၏လည်း။ ကုသလစိတ္တသမဂ္ဂကာလေ၊ ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် အခါ၌။ တာသံ အာပတ္တိနံ၊ ထိုအာပတ်တို့သို့။ ကုသလစိတ္တော ဝါ၊ ကုသိုလ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်မှလည်း။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ န ဝါ (၅၅၅) အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ကား မရောက်။ ကာရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထို အကုသိုလ်စိတ်ရှိ၍ အာပတ်သို့ ရောက်ရာ၌။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ သဘာဝေါ၊ သဘောသည်။ ပကတိ၊ ပကတိသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထို အာပတ်သို့ ရောက်သောအခါ၌။ ကတရံ ပန၊ အဘယ်သည်ကား။ တဿ အာပတ္တိယာ၊ ထိုအာပတ်၏။ အင်္ဂသဘာဝေါ၊ အင်္ဂါသဘောသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုတ္တတေ၊ ၏။- ကာယဝစိဝိညတ္တိဝသေန ပန၊ ကာယဝိညတ်၊ ဝစိဝိညတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ စလိတဿ၊ လှုပ်သော။ ကာယဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဝတ္တာယ၊ သော။ ဝါစာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော။ စလိတပု

ဝတ္တာနံ၊ စလိတ၊ ပဝတ္တဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ကာယဝါစာနံ၊ ထို ကာယ၊
 ဝါစာတို့တွင်။ အညတရမေဝ၊ တပါးပါးသည်သာလျှင်။ အင်္ဂသဘာဝေါ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဉ္စ၊ ထိုကာယ၊ ဝါစာ တပါးပါးကိုလည်း။
 ရူပက္ခန္ဓပရိယာပန္နတ္တာ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အပျာကတန္တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဒါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော
 အခါ၌။ ကာယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝါစာ စ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣ၊ ဤ အာပတ္တာဓိကရဏ ဖြစ်ရာ၌။ အကုသလာပတ္တိက္ခ
 ဏေ၊ အကုသိုလ်ဖြင့် အာပတ်သင့်သော ခဏ၌။ ယာ ပန ကာယဝါစာ
 ယော၊ အကြင် ကာယ၊ ဝါစာတို့သည်ကား။ အပျာကတဘာဝေါ၊ သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပောဟာရိကာ၊ မခေါ်ဝေါ်
 လောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဝစိကမ္မကာလေ၊ ကာယကံ၊
 ဝစိကံဖြစ်သော အခါ၌။ မနောကမ္မံ ဝိယ၊ မနောကံကဲ့သို့တည်း။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ၎င်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာယဝါစာယော၊ တို့သည်။ အာ
 ပတ္တိကရာဒိဋ္ဌာနေ၊ အာပတ္တိကရာ အစရှိသော အရာ၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်သို့ တည်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ “အာပတ္တိကရာ
 ဓမ္မာ ဇာနိတဗျာ၊ ကတိ မူလာနိတိ ဆ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနိ မူလာနိ”တိ
 အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ယဒါ ပန၊ ကား။ ကာယဝါစာယော၊ တို့သည်။
 အာပတ္တိယာ၊ ၎င်း။ အင်္ဂမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌။ “စိတ္တံ စိတ္တာဓိပတေယျ”န္တိ ဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗပယော
 ဂါနံ၊ တို့၏။ အပရပယောဂဿ၊ ၎င်း။ ပစ္စယဘာဝတော၊ ကြောင့်။
 အာပတ္တိကရာဒိပညတ္တိံ၊ အာပတ္တိကရာ စသော ပညတ်ကို။ န ဝိဇဟန္တိ၊ မစွန့်
 ကုန်။ တဗ္ဘာဝေပိ၊ ထိုအာပတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော်လည်း။ “အာပတ္တာ
 ဓိကရဏဿ ကတိ ဝတ္ထုနိတိ။ ပ။ ဘူမိယော”တိ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့
 သို့။ တထာ၊ တူ။ တဗ္ဘာဝေပိ၊ ထိုသို့ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
 အဖြစ် ရှိသော်လည်း။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကို ပြုတတ်သော အရာတို့
 ကို။ “အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာ” ဣစ္စေဝ၊ ၎င်းသာလျှင်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၎င်း။ ဣောဝတော၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာပတ္တိ
 နာမ၊ မည်သည်ကား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အကုသလက္ခန္ဓာ၊ အကုသိုလ်
 အစုတို့တည်း။ သဉ္စိစ္စ၊ ၎င်း။ ဝီတိက္ကမကာလေ၊ ၎င်း။ ဘူတာရောစနံ၊ ဘူတာ

၁။ ဤ ဝုတ္တံ ဟောဟိ (ဆဋ္ဌ)

ရောစနသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဌပေတော၊ ဤ။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်တို့
 သည်လည်း။ အဝိသေသတော၊ သာမညအားဖြင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝိသေသတော ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်
 တို့သည်လည်း။ ဧကန္တာကုသလာ၊ စင်စစ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ အကု
 သလာ၊ တို့တည်း။ အနေကန္တာကုသလာ ပန၊ အနေကန္တ ဖြစ်သော
 အကုသိုလ်တို့သည်ကား။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇေ စိတ္တာဂါရ သင်္ခါဏိ ဣတ္ထာလင်္ကာရ
 ဂန္ဓဝဏ္ဏက ဝါသိတပိညာကပ္ပဘေဒါ စ၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇေသိက္ခာပုဒ်၊ စိတ္တာဂါရ
 သိက္ခာပုဒ်၊ သင်္ခါဏိဓာရဏသိက္ခာပုဒ်၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရ သိက္ခာပုဒ်၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏက
 သိက္ခာပုဒ်၊ ဝါသိတပိညာကသိက္ခာပုဒ် အပြားရှိကုန်သော အာပတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ အာဒိနံ၊ ဘိက္ခုနီမ စသည်တို့ကို။ ဥမ္မဒ္ဒနပရိမဒ္ဒနပ္ပ
 ဘေဒါ စ၊ နှိပ်နယ်ခြင်း၊ နှိပ်နယ်စေခြင်း အပြားရှိကုန်သော အာပတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသပ္ပဘေဒါ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိ
 ကုန်သော အာပတ်တို့သည်။ သကနာမေဟိ၊ မိမိတို့အမည်တို့ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတော၊
 ပိုင်းခြား၍။ ဝတ္ထုဇာနနသစိတ္တကကာလေ ဝေ၊ ဝတ္ထုကို သိခြင်းတည်း
 ဟူသော သစိတ္တကအရာ၌လျှင်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်၏။ တဒ
 ဘာဝတော၊ ထို ဝတ္ထုဇာနန သစိတ္တက၏ မရှိသောကြောင့်။ အစိတ္တက
 ကာလေ၊ အစိတ္တက ဖြစ်သောအခါ၌။ အနာပတ္တာဓိကရဏေန၊ အနာပတ္တာဓိ
 ကရုဏ်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကမ္မဋ္ဌာနာဒိသိသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည်
 ကို အဦးပြုသော။ ကုသလစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ တံ တံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝီတိက္က
 မန္တဿ၊ လွန်ကျူးသော ရဟန်း၏။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သက်
 သက်။ ရူပအဗျာကတမေဝ၊ ရုပ်အဗျာကတသည်သာတည်း။

တ္ထေ၊ ဤ ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဧကမိ၊ တို့သည်။ “အပ္ပကာသေ၊ မထင်
 သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ကဋိသုတ္တက သညာယ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာ ဟူသော
 အမှတ်ဖြင့်။ သင်္ခါဏိ ဝါ၊ ခါးကြိုးကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကာသညာယ၊
 မြေဟူသော အမှတ် အားဖြင့်။ ဂန္ဓဝဏ္ဏကာဒိ ဝါ၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏက အစရှိသည်ကို
 လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိယာပိ၊ ဆောင်သော ဘိက္ခုနီမအားလည်း။ အာပတ္တိ၊
 အာပတ်သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အစိတ္တကာယေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဖွင့်သော အရာတို့ကို။ “သင်္ခါဏိယာ၊
 ခါးကြိုး၌။ သင်္ခါဏိသညာယံ၊ ခါးကြိုးဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဓာရေန္တိယာ၊

၁။ အသင်္ခါဏိသညာယ (ဆဋ္ဌ)

ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမအား။ ပါစိတ္တိယဿ၊ ပါစိတ် အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပါဠာဘာဝံ၊ ပါဠိမရှိသည်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိကိပိတဗျာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ သုရာ ပါနာပတ္တိ ပန၊ သုရာပါန အာပတ်သည်ကား။ အစိတ္တကာပိ၊ စိတ်မရှိ သော်လည်း။ ကေန္တာကုသလာဝ၊ စင်စစ် အကုသိုလ် သည်သာတည်း။ (၅၅၆) တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “မဇ္ဇေ အမဇ္ဇသညီ ပိဝတိ၊ အာ ပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုရာပါနအာပတ်၌။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ အာဗာပေစ္စယာပိ၊ အနာဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အကုသလေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သုရာပါနံ၊ သေ သောက်ခြင်းကို။ ပါတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တေသု၊ ကုန်သော။ အနေကန္တာကုသလေသု၊ အနေကန္တ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ လောကဝဇ္ဇေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဣမ၊ ဤသုရာ ပါနသိက္ခာပုဒ်၌။ “သုရာပါနေသု အနာပတ္တိ အာဗာပေစ္စယာ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ သူပသံပါကာဒိ ပန၊ သူပသံပါက အစရှိသည်ကား။ အမဇ္ဇမေဝ၊ မဇ္ဇမဟုတ်သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသူပသံပါက အစရှိသည် ၌။ ကုက္ကုစ္စဝိနောဒနတ္ထံ၊ ကုက္ကုစ္စကို ဖျောက်ခြင်းငှာ။ “အနာပတ္တိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒကဒန္တပေါဏေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့တည်း။ ဘူတာရောစနာ ပတ္တိ၊ ဘူတာရောစနအာပတ်သည်။ ရူပါဗျာကတမေဝ၊ ရုပ်အဗျာကတသည် သာတည်း။ အစိတ္တကာလေ၊ ၌။ သဟသေယျာဒိ၊ သဟသေယျ အစ ရှိသည်သည်။ ရူပဝိပါကာဗျာကတမေဝ၊ ရူပအဗျာကတ၊ ဝိပါက အဗျာကတ သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထို သဟသေယျအာပတ်၌။ သုပိနန္တေ ၊ အိပ်မက်၌။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အကုသလံ၊ သည်။ အနဂံတ္တာ၊ အင်္ဂါ မဟုတ်သောကြောင့်။ အဗျောဟာရိကံ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်။ ဟော တိ၊ ၏။ ကုသလေ၊ ၌။ ကထာဝ၊ သည်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကုသလဿ၊ ၏။ အနာပတ္တိသဘာဝတ္တာ၊ အနာပတ္တိသဘော ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ကိရိယာ၊ သည်။ တထာ၊ တူတည်း။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ အကုသလံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓရူပံ ဝါ၊ သက်သက်သော ရုပ်လည်းကောင်း။ သဝိပါကံ ဝါ၊ ဝိပါကံနှင့်တကွဖြစ်သော ရုပ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သုပိနန္တော (ဆဋ္ဌ)

တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ သုရာပါနံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ကေုစ္ဆ၊ အချို့သော သိက္ခာပုဒ်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇေ၊ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇလည်း ဖြစ်အံ့။ ကေုန္တာကုသလဉ္စ၊ စင်စစ်အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်အံ့။ သစိတ္တကမေဝ၊ လျင်တည်း။ ဘူတာရောစနံ၊ သည်။ အစိတ္တကမေဝ၊ လျင်တည်း။ သုရာပါနေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်သည်။ အနေကန္တာကုသလံ၊ အနေကန္တ အကုသိုလ်ဖြစ်၏။ လောကဝဇ္ဇေ၊ လောကဝဇ္ဇလည်း ဖြစ်၏။ အနေကန္တာဗျာကတံ၊ လည်းဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇေ၊ လည်းဖြစ်၏။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ သစိတ္တကာစိတ္တကန္တိ၊ ၍။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒံ၊ သည်။ တိပုဘေဒံ၊ ပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣ၊ ဌ။ ယံ ပန၊ ကား။ သစိတ္တကမေဝ၊ လျင်တည်း။ မေထုနာဒိဝတ္ထုဇာနနစိတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ သည်။ သစိတ္တကံ၊ တည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သေသိယံ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတိဇာနနစိတ္တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ သစိတ္တကံ၊ တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ “အနာဒေရိယံ ပဋိစ္စာ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သစိတ္တကံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညတ္တိဇာနနစိတ္တာဘာဝေန၊ ပညတ်ကို သိသောစိတ်၏ မရှိသဖြင့်။ ကေုန္တာစိတ္တကံ၊ ကေုန္တအစိတ္တကဖြစ်၏။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တာဘာဝေန၊ ဝတ္ထုဇာနနစိတ် မရှိသဖြင့်။ ကေုန္တာစိတ္တကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်၊ တဒဘာဝတော၊ ထို ဇာနနနှစ်ပါး မရှိသောကြောင့်။ သုရာပါနံ၊ သည်။ ကေုန္တာကုသလံ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗရိတ္တံ၊ သည်။ ကေုန္တာဗျာကတံ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပညတ္တိဇာနနစိတ္တဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးစုံသော စိတ်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ အစိတ္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အစိတ္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာပါနံ၊ သည်။ သစိတ္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ အရိယပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ ဥဘိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဇာနနစိတ်တို့တွင်။ အညတရဿ၊ တပါးပါး၏။ သဘာဝေန၊ ကြောင့်။ သေသံ၊ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်သည်။ သစိတ္တကာစိတ္တကံ၊ သစိတ္တက အစိတ္တက နှစ်ပါးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသေသတော စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တာဘာဝေန၊ ဝတ္ထုကို သိသောစိတ်၏ မရှိသဖြင့်။ အစိတ္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပကတညုနော၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသော ရဟန်း၏။ ပညတ္တိဇာနနစိတ္တာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တေန၊ သော။ အစိတ္တကဘာဝေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ အစိတ္တကံ၊

သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ကေန္တာစိတ္တကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သစိတ္တကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အစိတ္တကမိစ္စေ၊ အစိတ္တကဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ အယံ၊ သည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ “အာပတ္တိဇာနိတဗ္ဗာ” တိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

မူလဝိသုဒ္ဓိယာ အန္တရာပတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တရာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတု၊ ရောက်၍။ မူလာယ ပဋိကဿနံ၊ အရင်းကို ငင်ခြင်းကို။ ကတု၊ ၍။ ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်။ အာပန္နာ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဂ္ဂဝိသုဒ္ဓိယာ (၅၅၇) အန္တရာပတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိတု၊ ၍။ တာသု၊ ထိုများသော အာပတ်တို့တွင်။ သဗ္ဗစိရပဋိစ္ဆန္ဒဝသေန၊ အလုံးစုံကုန်သော အာပတ်တို့တွင် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဂ္ဂသမောဓာနံ၊ အဂ္ဂသမောဓာနပရိဝါသ်ကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ အာပန္နံ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ “ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ အာပဇ္ဇိယာမံ၊ ရောက်စေအံ။” ဣတိ၊ သို့။ သဉ္ဇဿာဟေနေဝ၊ ဉဿာဟ ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိတာ၊ ဒေသနာ ကြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤဂဏနူပဂ မဖြစ်သော အာပတ်ကို ဒေသနာ ကြားခြင်းသည်။ ဘိက္ခုနိယာဝေ၊ အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဧ။ ပါရာဇိကမေဝါ” တိ ဣဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဘူတဝသေန၊ ထင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒေသိတေ ပန၊ ဒေသနာ ကြားရာ၌ ကား။ ယာ ကာစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဓမ္မိကဿ ပဋိဿဝဿ အသစ္စာပနေ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မိကပဋိဿဝေ၊ တရားနှင့်မလျော်သော ဝန်ခံရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ “ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သုဒ္ဓစိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ ‘တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝိဗ္ဘမထ၊ လူထွက်ကုန်လော့။’ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ‘သာဓူ’ တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိဿုဏိတု၊ ဝန်ခံ၍။ သစေ . န ဝိဗ္ဘမတိ၊ အကယ်၍ လူမထွက်အံ။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝန်ခံခြင်းတို့၌။ ဝေံ၊ ဤအတူတည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “အာဝိကရေ ဇာနိတဗ္ဗာ” တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ “ကာလေန ဝက္ခာမိ၊ နော အကာလေနာ” တိအာဒိသု၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသသု၊ ကုန်သော။ ဓပေသု၊ တို့၌။

ဘဗ္ဗာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အာပတ္တိံ ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။
ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်၏။

ကေကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၂။ နိဒဟနေ အာတပေ၊ နေပု၌။ “ကေရတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခု တိစိဝရေန
ဝိပွဝသေယျ။ ဆာရတ္တပရမံ တေနာ” တိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။
ဝတ္ထာပတ္တိကော၊ ဆိုအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်းသည်။ ဂဏပူရကော၊
ဂိုဏ်းပြည့်သည်။ ဟုတောပိ၊ ရှိလည်း။ ကမ္ပ၊ ကို။ ကောပေတိ၊ ဖျက်၏။
ကသ္မာ၊ မူကား။ နာနာသံဝါသကတ္တာ၊ နာနာသံဝါသက ဖြစ်သောကြောင့်
တည်း။ ကမ္ပေန ဝါ သလာကဂ္ဂါဟေန ဝါတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဥဒ္ဓေသော စေဝ၊
ဥဒ္ဓေသသည်လည်းကောင်း။ ကမ္ပဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧကံ၊ တူ၏။
ဣတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသောတိ ဝါ၊ ဟူသည်လည်းကောင်း။
ကမ္ပန္တိ ဝါ၊ ကံဟူသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ကေမေဝ၊
တူသည်သာတည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခု
ခုကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သံဃဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂါတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ သံဃဘေဒတော၊ သံဃာ
ကွဲပြားသည်မှ။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ ရှေးအဖို့တို့တည်း။ “ပမာဏ” န္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။
ဣမေသံ ဒိန္နံ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော ဥဒ္ဓေသ-ကံတို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။
ဘေဒေါ၊ ကွဲပြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရေဟိ၊ တပါးကုန်သော
သလာကဂ္ဂါဟ-စသည်တို့ဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ ကွဲပြားသည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ သိဒ္ဓါ၊ ထင်သည်တည်း။
ဝိနယသိဒ္ဓါ၊ ဝိနည်း၌ ထင်သည်။ ရောမဇနပဒေ၊ ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်
တည်း။ ရောမကံ၊ ရောမ ဇနပုဒ်၌ ဖြစ်သည်။ အနုညာတလောဏတ္တာ၊ ခွင့်
ပြုအပ်သော ဆားဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုကေသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

တိကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၃။ ဝေါ တုမ္ပေဟိ၊ တို့သည်။ န သမုဒါစရိတဗ္ဗံ၊ မပြောဆိုအပ်။
ဝစီသမ္ပယုတ္တံ ကာယကိရိယံ ကတောတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။

နိပစ္စကာရံ၊ ရိသေကျိုးနံခြင်းကို။ ကတု၊ ရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥပသာတေတိ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဩမဒ္ဒိတုတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အဘိဘဝိတု၊ နှိပ်နင်း၍။ ဝဒတောတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသော။ “ဗာလဿ၊ မိုက်သောရဟန်းအား။ နိဿယော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒုကော၊ ဌှိ။ အာဂတံ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤတိုက်၌ကား။ “န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာပတ္တိဗာဟုလ္လံ၊ အာပတ် များသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ “ဣမသ္မာ ဝိဟာရာ၊ ဤကျောင်းမှ။ ပရံ၊ တပါးသောကျောင်းသို့။ မာ နိက္ခမာဟိ၊ မထွက်လင့်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဒါတံ၊ ပေးစီမံသောငှာ။ ဝိနယ ဓရာနံ ဝါ၊ တို့၏မူလည်း။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တဿ၊ ထို ဆိုအပ်သောသူ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တိကဘောဇနံ နာမ၊ မည်သည် ကား။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဟုတု၊ ကုန်၍။ သစေ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ။ (၅၅၈) ဂဏဘောဇနေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ တိကံ၊ တိက ဘောဇနံကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ “ပသုတ္တော” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဗာဟုလ္လ တော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ နိပဇ္ဇိတု၊ အိပ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဌှပေတု၊ ရှိ။ ဂစ္ဆာမိ၊ အံ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝကာလိကံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ‘နဝကမ္မာဒိနံ၊ နဝကမ္မအစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ ဒါတံ၊ ငှာ။ န ဝန္တတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခံတံ၊ ၏။ ဝိကပေတု၊ ဝိကပုနာပြု၍။ ဌှပိတံ၊ ထားသော။ ဝဿိကသာဠိကံ၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို။ ပစ္ဆိမေ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ နောက် အထွက်တရက်နေ့၌။ နိဝါသေန္တော၊ ဝတ်သော ရဟန်းသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အပစ္စုဒ္ဓရိတုတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ပစ္စုဒ္ဓရဏံ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကို။ အကတု၊ မပြုမူ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဝိကပေတု” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဝိကပုနပစ္စယာ၊ ဝိကပုနာ မပြုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဟေမန္တေ အာပဇ္ဇတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိကပုနာ ပန၊ ဝိကပုနာကိုကား။ ကတ္တိက ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊

၁။ န ဂဟေတဗ္ဗံ(ဆဋ္ဌ)

ဤသို့ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဣတိ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၎်။ အယံနယော၊ ဤနောက်
 နည်းကို။ အဝိကပ္ပနံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊
 ၎်။ ပုရိမော၊ ရှေ့နည်းကို။ ဝိကပ္ပိတ ပရိဘောဂပစ္စယာပတ္တိံ၊ ဝိကပ္ပနာ
 ပြုသော သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်ကို။ သန္ဓာ
 ယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ ၎်။ ဝတ္ထပဋိစ္ဆာဒိ သဗ္ဗကပ္ပိယတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝတ္ထ
 ပဋိစ္ဆာဒိ၊ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်
 တို့၌။ ကပ္ပိယတ္တာ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ကေစိ၊ တို့သည်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ အသလ္လက္ခေတ္တာ၊ မမှတ်မူ၍။
 “ဝတ္ထပဋိစ္ဆာဒိ သဗ္ဗကပ္ပိယတာ ကာယပဋိစ္ဆန္နေနာ” တိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဝတ္ထမေဝ၊ ဝတ္ထသည်ပင်။ ပဋိစ္ဆာဒိ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း။ ဝတ္ထပဋိစ္ဆာဒိ၊
 လွှမ်းခြင်း။ ဣတိ ဝိဂ္ဂဟတ္တာ၊ ဤဝိဂ္ဂဟ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “တာယာ”တိ၊
 တာယ-ဟူ၍။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ “တေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ အဘဝိတဗ္ဗတ္တာ၊
 မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ၌။ လိခိတံ၊ ၎်။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ် ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎်။

တိကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စတုက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၄။ စတုဟာကာရေဟိ အာပတ္တိံ အပဇ္ဇတိ ။ပ။ ကမ္မဝါစာယ
 အာပဇ္ဇတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ ယံ အာပတ္တိံ၊ အကြင်အာ
 ပတ်သို့။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်၌။
 ကာယာဒယော၊ ကာယအစရှိသည်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ
 အတ္ထံ၊ သည်။ အာပန္နံ၊ ရောက်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ရောက်သောကြောင့်။
 ကမ္မဝါစာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို
 ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎်။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “ဆ အာပတ္တိ
 သမုဋ္ဌာနာနိ”တိ ဝစနဝိရောဓော၊ သမုဋ္ဌာန်ဟူသောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။
 ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တာနိ ဧဝ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်တို့
 သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ နာမ၊
 ဓမ္မမည်ကုန်၏။ တတ္ထာပိ၊ ထိုအာပတ် သမုဋ္ဌာန်၌လည်း။ ကာယာဒယော၊
 တို့ကို။ ဧကေတော ဝါ၊ တပေါင်းတည်းသာ လည်းကောင်း။ နာနာတော

၁။ “တေနာ”တိ ဘဝိတဗ္ဗတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ဝါ၊ အသီးသီးသာလည်းကောင်း။ အထ ယဒိ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ စတုဟာကာရေဟိတိ အတ္ထော၊ သည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဆဟာကာရေဟိ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တောနိ သုတ္တ
 ပဒါနိ၊ ထိုသုတ်ပုဒ်တို့သည်။ ဝိရောဓိတာနိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်မှုကား။ အဝိရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ သဝိညတ္တိကာဝိညတ္တိကဘေဒဘိန္နတ္တာ၊ သဝိညတ္တိက-
 အဝိညတ္တိက အထူးဖြင့် ပြားသောကြောင့်။ အဝိရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်
 ကုန်။ ကာယာဒီနံ၊ ကာယအစရှိသည်တို့၏။ ကိရိယာ၊ ကိရိယာဖြစ်သော။
 ယာ အာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို။
 ကေစ္စံ၊ အချို့သော အာပတ်ကို။ သဝိညတ္တိကေန၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ ကို။ သဝိညတ္တိကာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ ကို။ သဝိညတ္တိကာဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝါ
 စာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အကိရိယာ၊ သော။ ယာ ပန အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အကိရိယဖြစ်သော အာပတ်ကို။ ကေစ္စံ၊ ကို။
 ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တံ ခေါ် ၊ ထိုအာပတ်ကို။
 အဝသိဋ္ဌာဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော။ အဝိညတ္တိကာဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝါ
 စာဟိယေဝ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့နှင့်။
 ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ “နော စေ ကာယေန ဝါစာယ
 ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသဿာ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ အဝိသေသေန ဝါ၊ သာမညအား
 ဖြင့်မူလည်း။ ကေစ္စံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇ
 တိ၊ ရောက်၏။ ကေစ္စံ၊ အချို့သော အာပတ်ကို။ (၅၅၉) ဝါစာယ၊ ဖြင့်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ ကို။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်တို့ဖြင့်။ အာ-
 ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းတို့တွင်။ ယံ ပန အာပတ္တိံ၊
 ကို။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ သော။ တံ၊
 ထိုအာပတ်ကို။ ကေဝလာဟိ၊ ဝိညတ်နှင့် မရောက်သော။ ကာယဝါစာဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစ္စံ၊ ကို။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သတိ၊
 ဤသို့ယူသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဝိရောဓိတာနိ၊
 မဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ တဗ္ဗ ခေါ် (ဆဋ္ဌ)

တတြ၊ ထိုစကားအစဉ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သမာသတော၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းတည်း။ -ကာ
 ယေန အာပဇ္ဇတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဝိညတ္တိကေန၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။
 အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော အမှုကို။ ကတော၊ ၍။ ကေစံ၊ အချို့သော
 အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ အဝိညတ္တိကေန၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ တဒု
 ဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ကာယကမ္မံ နာမ၊ ကာယကံမည်၏။ ဟိ
 ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌံ မယာ၊ ယံ မယာ ပုညံ န ကတံ”န္တိ ဝေမာဒီသု၊
 တို့၌။ အကတမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ “ကတံ”
 န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ “ဣဒံ တေ အာပုသော အာနန္ဒ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ယံ တံ
 ဘဂဝန္တံ န ပုစ္ဆံ”တိ ဝေမာဒီသု၊ တို့၌။ အကတမ္ပိ၊ မပြုသောအရာကို
 လည်း။ သာသနေ စ၊ သာသနာတော်ကျမ်း၌လည်း။ “ကတံ”န္တိ၊ ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်း
 ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ အကရဏမ္ပိ၊ မပြုခြင်းကိုလည်း။
 “ကာယကမ္မံ”န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ “ဝါစာယ အာပဇ္ဇတီ”တိ အာဒီသု၊
 တို့၌။ အယမေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ပုရတိ၊ ပြည့်တတ်၏။
 ဝါ၊ ရှေ့မှ သွားတတ်၏။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ပုရိသော၊ မည်၏။
 ပုရ၊ ပုရ-သဒ္ဓါသည်။ အဂ္ဂဂမနေ၊ ရှေးဦးစွာ သွားခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊
 ၍။ (အဂ္ဂဂမနေ ပါဠိရှိ၏။ ယုတ္တိ မရ။ အဂ္ဂဂမနေ ရှိသည့်ပါဠိ မှန်အံ့ထင်
 ၍။) ပုရတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂစ္ဆတိ၊ ဤ။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊
 ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ဤ။ ပဌမပုန္နဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမကပ္ပိယေသု၊ ကမ္ဘာဦး
 ကာလတို့၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ပုရိသလိင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ၍။ “ပုရိမံ”န္တိ၊ ၍။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ သော။ ပုရိသ
 လိင်္ဂံ၊ ပုရိသလိင်သည်။ ဇာယတိ၊ ဤ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သတံ
 တိံသ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသာဓာရဏာပိ၊ အသာဓာရဏမူလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိကအာပတ်တို့သည်။ ယေသံ၊ အကြင်သိက္ခာ
 ပုဒ်တို့၏။ အန္တောဂဓာ ဝေ၊ အတွင်းဝင်သည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍။ ပါရာဇိကာပန္နာနံ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဘိက္ခု
 ဘာဝါယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ အဘဗ္ဗတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။ အသာ
 ဓာရဏဝစနေန၊ အသာဓာရဏ အဖြစ်ဖြင့် ဟောသောကြောင့်။ သာ

မညေန ပန၊ ဖြင့်သာ။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သိ။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ “သတဉ္စေဝ တိံ သဉ္စ သိက္ခာပဒါနိတိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ ရှိ၏။” ဣတိ စ၊
 ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုယ စ ဘိက္ခုနိယာ စ စတုသု ပါရာဇိကေသု
 တိံ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သာဓာရဏေသု ဧဝ၊ သာဓာရဏ-သာ ဖြစ်ကုန်သော ပါရာဇိ
 ကတို့၌။ အတ္ထိ ဝတ္ထုနာနတ္တတာ နော အာပတ္တိနာနတ္တတာတိ၊ ရှိ။
 ပဌမပဉ္စော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤစတုက္က၌။ ဒုတိယော နာမ၊ ဒုတိယပညတ်
 မည်၏။ အတ္ထိ အာပတ္တိသဘာဂတာ နော ဝတ္ထုသဘာဂတာတိ၊ သဘာဂတာ
 ဟူသော။ ဧတေန၊ ဤဝါရဖြင့်။ ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မန္တာ
 ဘာသာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မတိယာ၊ ပညာဖြင့်။ ဘာသာ၊ ဆိုသောစကား
 တည်း။ “အဘိဝါဒနာရဟာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယထာနိသိန္နာဝ၊ ထိုင်ကုန်လျက်
 သာလျှင်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီ၍။ ဝဒန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။
 နဝမဘိက္ခုနိတော၊ ကိုးယောက်မြောက် ဘိက္ခုနိမမှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။ အနုဋ္ဌိ
 တဗ္ဗတော၊ မထအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ န
 ပစ္စုဋ္ဌန္တိ၊ မထကုန်။ အဝိသေသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဥပဇ္ဈာယသ ဝါ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဣတရဿ ဝါ၊ တပါးသော ဆရာမှုလည်း
 ဖြစ်သော။ ဝိပုကတဘောဇနဿ၊ ဆွမ်းစားဆဲ ရဟန်း၏။ သမိပဂတော၊
 အနီးသို့လာသော။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော။
 ဝုဗ္ဗတရော၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဝိပုကတဘောဇနနာပိ၊ ဆွမ်းစားဆဲသော ရဟန်းသည်
 လည်း။ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ထ၍။ အာသနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဓ န ကပ္ပ
 န္တိတိ ဝဒန္တောပိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပံစ္စန္တိမဇနပဒေသု၊ ပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်တို့၌။
 ဌတော၊ ရှိ။ “ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ န ကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်။” ဣတိ၊ သိ။
 ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်းသည်။ ဝိနယာတိသာရဒုက္ကဋ္ဌ၊ ဝိနယာတိသာရ
 ဒုက္ကဋ္ဌသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ “န ကပ္ပတိ”တိ၊
 ရှိ။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်ကို။ သမုစ္ဆန္တိတိ
 နာမ၊ ဖြတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ ကပ္ပန္တိတိအာဒိသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ ဌတော၊ ရှိ။ “ဣဓ ကပ္ပန္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်း
 သည်။ တထာ၊ တူ။ ပညတ္တံ၊ ကို။ သမုစ္ဆန္တိတိ နာမ၊ ဖြတ်သည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဝိနယာဂတဘိက္ခု၊ ဝိနည်းဖြင့်လာသောရဟန်းကို။ ဝိနယော၊
 ကို။ န ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မမေးအပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

စတုက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)

ပဉ္စကဝါရဝဏ္ဏနာ

(၅၆၀) ၃၂၅။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န ဥပေတိ၊ မကပ်။ “နိမန္တိတော သဘတ္တော သမာနော သန္တံ ဘိက္ခု အနာပုစ္ဆာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိမန္တနာဘာဝါ၊ ဖိတ်ခြင်း၏မရှိသောကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ ပိဏ္ဍပါတ်စုတင်ဆောင်သော ရဟန်းအား။ အနာမန္တစာရော၊ သည်။ ဝနုတိ၊ ၏။ “ဂိုလာနသမယော” တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှိ။ ဘောဇနံ နာမ၊ စားခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “မယံ ဘတ္တပစ္စာသံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒမ္မိ” တိ၊ ရှိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဝိကပ္ပနာ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုခြင်းတည်း။ ပရမ္ပုခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ အဂုဏဝစနံ၊ ကျေးဇူး မဲ့ကို ဆိုခြင်းသည်။ အယသော၊ မည်၏။ သမ္ပုခါ၊ ၌။ အဂုဏဝစနံ၊ သည်။ ဂရဟာ၊ မည်၏။ သီလဒိဋ္ဌိဗျသနာနံ၊ သီလဗျသန၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနတို့၏။ ဝိနယပရိယာပန္နတ္တာ၊ ဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထို သီလဗျသန၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော ဉာတိဗျသနအစရှိသည်တို့ကို။ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စကကို။ ပူရေတံ၊ ပြည့်စိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ “ဝိနယဓရပဉ္စမေန ဂဏေနာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စကံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဧကော ထေရော၊ တဦးသော မထေရ်သည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ယောနက ဝိသယတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စိနဋ္ဌာနာ၊ စိန့်အရပ်မှ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ အဋ္ဌ ကပ္ပေ အနုဿရိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အနန္တရေ ဌာနေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော အရပ်၌။ ဌာတော၊ ရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥတ္တိယာ ကမ္မပ္ပတ္တော ဟုတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တိဋ္ဌပိတကာလေ၊ ၌။ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ကံသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ကမ္မဝါစာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်။ ကမ္မသိဒ္ဓိံ၊ ကံ၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတ္တိခေတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တိယာဝ၊ ဥတ်ဖြင့်လျှင်။ ကာတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ပြုရာအရပ်တည်း။ တဿ၊ ထိုဥတ်ဖြင့် ပြုရာဌာန၏။ ခေတ္တံ၊ ခေတ်တည်း။ ဥတ္တိဒုတိယာဒိကမ္မေ၊ ၌။ ပဌမဋ္ဌပနံ၊ ရှေးဦးစွာ ဥတ်ကို ထားခြင်း။ တဿ၊ ထိုထားခြင်း၏။ ဩကာသော နာမ၊ အရာမည်၏။ အာရညကေ၊ တောကျောင်းနေခြင်း၌။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စာ နိသံသံ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဣဒံ၊ ဤအရညဝါသအကျိုးကို။ အတ္ထိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ပဉ္စကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဆက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၆။ “ဆဗ္ဗဿပရမတာ ဓာရေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ခွံ။ ပါဠိတ္တာ၊
 လာသောပါဠိ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စုဒ္ဓသ
 ပရမာနိ၊ တဆယံလေးပါးကုန်သော ပရမတို့သည်။ နဝ ဆက္ကာနိ၊ ဆက္က
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသော။ ဧကံ ဆက္ကံ၊ တခုသော ဆက္ကကို။ သေသေသု၊ ကြွင်းကုန်သော။
 အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ဧကေကေန၊ တခုခုသော ဆက္ကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ဧကေကံ၊ တခုခုစီသော ဆက္ကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။
 တီဏိ ဆက္ကာနိ၊ တို့ကို။ အန္တရပေယျာလေ၊ အန္တရပေယျာလ၌။ ဝုတ္တာနိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ကထံ ဝုတ္တာနိ၊ နည်း။ “စတုတ္ထေန၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော။
 အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဆ အာပတ္တိယော၊ ထိုသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။”
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စမေန၊ ပဉ္စမသမုဋ္ဌာန်နှင့်
 လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌေန စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ တီဏိ ဆက္ကာနိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော ဆက္ကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လောဘာဒယော၊ လောဘ
 အစရှိကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ *ဝိဝါဒမူလာနိ၊ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ အနုဝါဒဿ၊ ၏။ ဆ မူလာနိ၊ ခြောက်
 ပါးသောမူလတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝသိကသာဠိကာယ၊ မိုးရေခံ
 သင်္ကန်း၏။ ဒီသသော၊ အလျားမှ၊ ဆ ဝိဒတ္တိယော၊ ခြောက်ထွာတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ စိဝရဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်၏။
 တိရိယံ၊ ဖိလာ။ ဆ ဝိဒတ္တိယော၊ ခြောက်ထွာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝိပုကတစိဝရံ၊ ပြု၍ မပြီးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ ပက္ကမနေ၊ ဖဲရာ
 ခွံ။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ နိဋ္ဌာနန္တိက ကထိန်နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သန္တိဋ္ဌာန
 နာသန သဝန သီမာတိက္ကန္တိကသဟုဗ္ဗာရာ၊ သန္တိဋ္ဌာန်ကထိန်နုတ်ခြင်း။ ပ။
 သဟုဗ္ဗာရကထိန်နုတ်ခြင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါး
 တို့။ သမာဒါယ ဝါရေပိ၊ ခွံလည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့။ ဣတိ၊ သို့။
 ဆက္ကဒ္ဓယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တကေ၊ သတ္တက၌။ ပက္ကမနန္တိကေန၊
 နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။

ဆက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သတ္တကဝါရဝဏ္ဏနာ

(၅၆၁) ၃၂၇။ ဆက္ကေဝုတ္တာနိယေဝ သတ္တကဝသေန ယောဇေတဗ္ဗာ
 နိတိ တေတ္တါဉ္စ။ ဆက္ကေဝုတ္တာဉ္စ။ ဝုတ္တစုဒ္ဓသပရမာနိ၊ ဆိအပ်ပြီးသော တဆယ် လေးပါး
 ကုန်သောပရမတို့ကို။ သတ္တကဝသေန၊ ဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သတ္တမေ
 အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ နိဿဂိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ “ဆာရတ္တပရမံ တေန ဘိက္ခုနာ
 တေန စိဝရေန ဝိပုဝသိတဗ္ဗံ၊ တတော စေ ဥတ္တရိ ဝိပုဝသေယျာ” တိ၊
 ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ နိဿဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ စမေယျက္ခန္ဓကေ၊ ဉ္စ။ သုဂတစိဝရဘာဏဝါရဿ၊ ၏။ ပရတော၊
 နောက်မှ။ “ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဿ န ဟောတိ အာပတ္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊
 တမေနံ စောဒေတိ သံဃော ဝါ သမ္ပဟုလာ ဝါ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ” တိအာ
 ဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တသတ္တကာ၊ ဆိအပ်သော သတ္တကတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သတ္တကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ ပြီ။

အဋ္ဌကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၈။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဥပေါသထာဒိကရဏံ၊
 ဥပုသ်စသည်ကို ပြုခြင်းသည်။ အာနိသံသော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတေ အဋ္ဌာနိသံသေ၊ ထို ရှစ်ပါးကုန်သော
 အကျိုးတို့ကို။ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာမြင်သဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ “အက္ခောသော၊ သဲရေးခြင်းသည်။ အယသော၊ အကျော်အစော
 မဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေဝဿ ဟောတိ “မုသာ
 ဘဏိဿ” န္တိ၊ ဘဏန္တဿ။ ပ။ ဝိနိဓာယ ဒိဋ္ဌိံ ခန္တိံ ရုစိံ ဘာဝံ သညန္တိ
 ဧဝံ အကပ္ပိယကတံ ဟောတိ အပ္ပုဋ္ဌိဂ္ဂဟိတကတန္တိအာဒယော၊ ကုန်သော။
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့သည်။ အနတိရိတ္တာ၊ တို့တည်း။ သပ္ပိအာဒိ၊ သပ္ပိအစရှိ
 သည်သည်။ အဋ္ဌမေ။ ရှစ်ရက်မြောက်သော။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သော
 အခါ၌။ နိဿဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဋ္ဌဝါစိကာ၊ အဋ္ဌဝါစိကာဖြစ်
 သော။ ဘိက္ခုနီနံ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဘိက္ခုနုပသမ္ပဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဥဘတော၊ ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ အဖို့နှစ်ပါးမှ။
 ဥတ္တိစတုတ္တာ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝဿိကသာဋ္ဌိက

ဒါနာဒီနိ၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌ ဝရာနိ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နဝကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၂၉။ နဝဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ကိုးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဇတိ၊ ဝေဖန်၏။ မနုဿမံသဝဇ္ဇေဟိ၊ လူသားသည် ကြည်အပ်ကုန်သော။ နဝ မံသေဟိ၊ ကိုးပါးသော အသားတို့ဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္သဒ္ဓိအာဒီနိ၊ ဒုက္ခဒုက္ခအစရှိကုန်သော။ နဝ စိဝရာနိ၊ ကိုးထည်သော သင်္ကန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနေဝ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကိုလျှင်။ အဓိဋ္ဌိတကာလတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ န ဝိကပေတဗ္ဗာနိ၊ ဝိကပုနာ မပြုအပ်ကုန်။ အဓိဋ္ဌိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံ မပြုမူ၍။ န ဝိကပေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ သုဂတစိဝရဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသင်္ကန်းတော်၏။ နဝ ဝိဒတ္ထိယော၊ ကိုးထာ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဝဂ္ဂံ ဘိက္ခုနိသံသံ ဝဂ္ဂသညီ သြဝဒတိ” တိအာဒီနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အဓမ္မကမ္မေ၊ ကံ၌။ ဒွေ နဝကာနိ၊ နှစ်ခုကုန် သော နဝကတို့ကို။ ပါစိတ္တိယဝသေန၊ ပါစိတ်အာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

နဝကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၃၀။ “သြရမတ္တကဉ္စ အဓိကရဏံ ဟောတိ၊ န စ ဂတိဂတ”န္တိ အာဒီနာ၊ ဖြင့်။ အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မိက ဖြစ်ကုန်သော။ သလာကဂ္ဂါဟာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ တဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပရိတာ၊ ထိုမှ ပြန် ကုန်သော။ ဓမ္မိကာ၊ ကုန်သော။ သလာကဂ္ဂါဟာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ တဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမထက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ (၅၆၂) ဝုတ္တေဟိ၊ ကုန်သောအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောကံ၊ ၍။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ “သံကစ္စိကံ ဝါ၊ တဘက်ကိုမူလည်း။

၁။ ဘိဇ္ဇတိ(ဆဋ္ဌ)

ပက္ခိပိတာ၊ ရှိ။ ဒသာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊
 ထိုသင်္ကန်းတို့၏။ ကပ္ပိယတ္တာ၊ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မာတု
 ရက္ခိတာဒယော၊ အစရှိကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဒသ၊ တကျိပ်တို့။
 ဓနက္ခိတာဒယော၊ ကုန်သော။ ဘရိယာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ တကျိပ်တို့။
 “သိက္ခာသမ္ပုတံ၊ ကိ။ ဒတာ၊ ရှိ။ ဒသဝဿာယ၊ ဆယ်ဝါ ရှိပြီးသော။
 တဿ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏။ ဒွါဒသဝဿကာလေ၊ တဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသော
 ကာလ၌။ သယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒွါဒသဝဿာ၊ တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဋ္ဌာပနသမ္ပုတံ၊ ကိ။ သာဒိတဗ္ဗာ၊
 ၎်။ “ဝိနယဓရဿေဝ၊ ၎်သာလျှင်။ ‘အာပတ္တာနာပတ္တိ’ န ဇာနာတိ’တိ
 ပါဌံ၊ န ဇာနာတိ-အစရှိသောပါဌ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အစပြု၍။ ယာဝ၊ အကြင်
 ရွှေလောက်။ ‘ဥဘယာနိ ခေါ ပနဿ။ ပ။ အနုဗျဉ္ဇနသော’တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 ပဉ္စ အင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို။ ဝတာ၊ ရှိ။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။
 ‘အာပတ္တာနာပတ္တိ’ န ဇာနာတိ’ စေဝ၊ ပါဌ်ကိုလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အစပြု၍။
 ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ‘အဓိကရဏေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယကုသလော၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်း၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။’ ဣတိ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါးပါးတို့ကို။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ ပဉ္စ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ငါးပါးတို့ကို။ ကတာ၊ ရှိ။ ဒသ၊ တဆယ်တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၎်။ “ဒသဝဿာယ ဘိက္ခုနီယာ နိဿယော
 ဒါတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဧကစေသု၊ ကုန်သော။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ၎်ရှင်။ ပန ထထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။
 ပါဌော ဝေ၊ ပါဌ်ရင်းပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ။

ဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကောဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ

၃၃၁။ န ဝေါဒါယန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န ပကာသေန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ရောဂ
 မေဝ၊ ရောဂါကိုပင်။ ရောဂါတက်၊ ကိ။ ဝါ၊ ကား။ ရောဂန္တရာယံ၊
 ရောဂန္တရာယ်ကို။

ကောဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကေတ္တရိကနယဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပေါသထာဒိပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ

၃၃၂။ “သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမီ” တိအာဒိ၊ သည်။ ပဝါရဏကထာ
နာမ၊ မည်၏။ ဝိနိတဂါထာသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။

ဥပေါသထာဒိပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အတ္ထဝသပကရဏဝဏ္ဏနာ

၃၃၄။ ဒသ အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဿ တဿ သိက္ခာ
ပဒဿ၊ ကိ။ ပညာပနေ၊ ပညတ်ရာ၌။ ဂုဏဝိသေသဒိပနတော၊ ကျေးဇူး
အထူးကို ပြတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ အပညာပနေ၊ မပညတ်
ရာ၌။ အာဒိနဝဒဿနတော စ၊ အပြစ်ကို မြင်တတ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ သံဃသုဋ္ဌါတာ၊ သံဃာကောင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ။
တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ အပဏ္ဏတ္တိ
သမ္ဘဝဿ၊ ပညတ်ဟု မဖြစ်သင့်သော။ လောကဝဇ္ဇဿ၊ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာ
ပုဒ်ကို။ ပညာပနေ၊ ပညတ်ရာ၌။ ပယောဂဝိသုဒ္ဓိ၊ ပယောဂ၏ စင်ခြင်း
သည်။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်မည်၏။ ဝါ၊ ဂုဏ်ဖြစ်၏။ ပဏ္ဏတ္တိသမ္ဘဝဿ၊ ပညတ်
ဟု ဖြစ်သင့်သော။ သေခိယဿ၊ သေခိယဖြစ်သော။ လောကဝဇ္ဇဿ ပန၊
ကိုကား။ ပညာပနေ၊ ၌။ ပဋိပတ္တိဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။
ဂုဏော၊ ဂုဏ်မည်၏။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿ၊ ကိ။ ပညာပနေ၊ ၌။ အာသယဝိသုဒ္ဓိ၊
အလို၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဂုဏော၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမှုကား။ အပ္ပိ-
စ္စတာဒိ ၊ ဂုဏာပဟနတော၊ အပ္ပိစ္စတာ အစရှိသော ကျေးဇူးကိုဆောင်
တတ်သော ကြောင့်တည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ “သုဘရတာယ သုပေါ
သတာယ အပ္ပိစ္စတာယ အပ္ပိစ္စဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသိတာ” တိ၊ ။ ။ အာဟ၊ ။
သမဏာစာရဝိသုဒ္ဓိ စ၊ ရဟန်းတို့၏ အာစာရဝိသုဒ္ဓိသည်လျှင်။ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ ဂုဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ။ ။ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား။ လောကဝဇ္ဇဿ၊ ကိ။ (၅၆၃) ပညာပနေ၊ ၌။ သံဃသုဋ္ဌါ
တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါကဋ္ဌာဒိနဝတော၊ ထင်သော
အပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿ၊ ကိ။ ပညာပနေ၊ ၌။ သံဃ
ဇာသုတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါကဋ္ဌာနိသံသတ္တာ၊ ထင်
သော အကျိုးရှိသောကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဌမေန၊ ပထမ

ဖြစ်သော။ လောကဝဇ္ဇပညာပနေန၊ ဖြင့်။ ဒုမ္မကံနံ၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယ ဖြစ်
 သော။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇပညာပနေန၊ ဖြင့်။ ပေသလာနံ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သောရဟန်း
 တို့၏။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပဌမေန၊
 ဖြင့်။ သမ္မရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့၏။
 ဝါ၊ တို့ကို။ ပဋိသာတော၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ တို့ကို။
 ပဋိသာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပသန္နာနံ၊
 မကြည်ညိုသော သူတို့၏။ ပသာဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေန၊
 ဖြင့်။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့၏။ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာ
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိ၊
 သူတော်ကောင်းတရား၏ တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 ဝိနယာနုဂ္ဂဟော၊ ဝိနည်းကို ချီးမြှင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ပရိဝါရနယေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။
 ပါပိစ္ဆာနံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပက္ခုပစ္ဆေ
 ဒေါ၊ အသင်းအပင်းကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို။ အနုကမ္မာ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ
 သစ္စံ၊ ၎င်း။ “ဒေ အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စ တထာဂတေန သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ
 ပညတ္တံ ဂိဟိနံ အနုကမ္မာယ ပါပိစ္ဆာနံ ပက္ခုပစ္ဆေဒါယာ”တိ၊ ရှိ။ ဧတံ
 ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာသမ္မရာယိကာနံ၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ နှစ်ပါး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရာနံ၊ ရန်ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝဇ္ဇာနံ၊ အပြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ တို့၏။ ဝသေနပိ၊ အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်း။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၎င်း။ ဟိ သစ္စံ၊
 ၎င်း။ “ဒေ အတ္ထဝသေ။ ပ။ ပညတ္တံ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ ဝေရာနံ သမ္မရာယိကာနံ
 ဝေရာနံ ပဋိသာတာယာ”တိအာဒိ၊ သော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 အပိစ၊ တနည်း ဆိုဦးအံ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သဗ္ဗမ္မိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော။ အကတဝိညတ္တိပဋိသံယုတ္တဉ္စ၊ အကတဝိညတ်နှင့် စပ်သောပညတ်သည်
 လည်းကောင်း။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို။ ပိဋ္ဌာပဋိသံယုတ္တဉ္စ၊ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သော ပညတ်သည်လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ပသာဒဘောဂက္ခယ
 ရက္ခာပဋိသံယုတ္တဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်း၊ စည်းစိမ်ကုန်ခြင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း
 နှင့်စပ်သော ပညတ်သည်လည်းကောင်း။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို။ အနုကမ္မာယ၊
 သနား၍။ ပညတ္တံ နာမ၊ ပညတ်အပ်သော ပညတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ကုလဒုသကဂဏဘောဇနာနိ၊ ကုလဒုသက သိက္ခာပုဒ်၊ ဂဏဘောဇန သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပါပိစ္ဆာနံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ ၏။ ပက္ခပစ္စေဒါယ၊ အသင်းအပင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောကဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဝေရာဒိပဋိသဘာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဖြစ်သောရန်၊ တမလ္လနံဖြစ်သောရန် အစရှိသည်ကို ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။ သံဝိဓာနံ၊ ညီညွတ် တိုင်ပင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဝေရာဒိသံဝရာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဖြစ်သော ရန်- အစရှိသည်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ၊ အံ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဒသအတ္ထဝသပကရဏ မေဝ၊ ဆယ်ပါးသော အကျိုးထူးဟူသော အရာကိုလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

(ဂါထာအနက်များ) ဝတ္ထုဝီတိက္ကမေန၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူး သဖြင့်။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဧကန္တာကုသလံ၊ စင်စစ် အကု သိုလ်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သံသသဋ္ဌာဘာ ဝါယ၊ သံသာ၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ လောကဝဇ္ဇတော၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။

ပါရာဇိကာဒိံ၊ ကို၊ -

ပညတ္တိဇာနနေနေဝ၊ ပညတ်ကို သိသဖြင့်လျှင်။ ယတ္ထ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဓမ္မဒ္ဓိတိ ယာ ဝါပိ၊ တရားတော်၏ တည်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပသာဒုပ္ပာဒ ဗုဒ္ဓိယာ ဝါ၊ ပသာဒဖြစ်သော စိတ်၏ ပွားစိမ့်သောငှာလည်း ကောင်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။

ဓမ္မဒေသနာပဋိသံယုတ္တံ၊ သော။ သိက္ခာပဒဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ကောင်း။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ သေခိယဉ္စ၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ်သည်လည်း ကောင်း။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပဏ္ဏတ္တိသမ္ဘဝံ၊ ပညတ္တိသမ္ဘဝဖြစ်သော။ လောကဝဇ္ဇံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုနော ဝါ၊ ဝတ္ထု ကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တိယာ ဝါ၊ ပညတ်တော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝီတိက္ကမ စေတနာယ၊ ၏။ အဘာဝေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တဿ၊ ပယ်ခြင်း ကို။ ကရဏေ၊ ပြုခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း။ ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ အကရဏေ၊ သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း။

ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို
 အလုံးစုံကို။ သုရာပါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဌပေတော၊ ၍။ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇန္တိ၊ ၍။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဥက္ကောဋ္ဌနကေ၊ ကံကို လွန်
 ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မိကာနံ၊ တရား
 နှင့် ညီကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒတော၊ ၍။ ပစ္စာ၊ မှ။
 ခိယနဓမ္မံ၊ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်း သဘောကို။ အပဇ္ဇေယျ၊ အံ။ ပါစိတ္တိယံ၊
 ၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဗေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယကထာယ၊ အဆုံး
 အဖြတ်စကားသည်။ (၅၆၄) ဝတ္တမာနာယ၊ သော်။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ အဒတော၊
 မပေးမူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမေယျ၊ အံ။ ပါစိတ္တိယံ၊
 ၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဂ္ဂေန သံဗေဒန၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။
 ဒတော၊ ၍။ ပစ္စာ၊ မှ။ ခိယနဓမ္မံ၊ ကို။ အာပဇ္ဇေယျ၊ အံ။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။
 ဣတိ ဝေမာဒိ၊ ကို။ သံဗာဗာသုတာယ၊ သံဗာ၏ ချမ်းသာစိမ့်သောငှာ။
 ပညတ္တံ၊ ၏။ အညဝါဒကေ ဝိဟေသကေ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။
 ပါရာဇိကာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသနေ၊ စွပ်စွဲ စောဒနာခြင်းကြောင့်။
 သံဗာဒိသေသာဒိ စ၊ အစရှိသောသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ ဒုမ္မက္ခံ၊ သီလမရှိသော
 ရဟန်းတို့ကို။ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ အနုပဇ္ဇေနိက္ခဗုဒ္ဓ
 ဥပဿတံသိက္ခာပဒါဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ပေသလာနံ၊ တို့၏။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊
 ငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ လောကဝဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသော လောကဝဇ္ဇသိက္ခာ
 ပုဒ်ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာနံ၊ ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊
 တို့ကို။ ပဋိဗာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇံ၊
 ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနမေဝ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊
 ဘေးရန်တို့ကို။ သံဝရာယ၊ ငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တံ၊
 လူနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အပ္ပသန္ဓာနံ ဝါ၊ မကြည်ညိုသောလူတို့ကိုလည်း။
 ပသာဒါယ စ၊ ငှာလည်းကောင်း။ ပသန္ဓာနံ ဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ဘိယျော
 ဘာဝါယ စ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဝိသေသေန၊
 အထူးအားဖြင့်။ အရိဋ္ဌသမဏုဒ္ဓေသသိက္ခာပဒံ၊ အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ သမဏု
 ဒ္ဓေသသိက္ခာပုဒ်ကို။ သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ပစ္စယေသု၊ တို့၌။
 မရိယာဒ ပဋိသံယုတ္တံ၊ အပိုင်းအခြားနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ် ကိုလည်း။
 သဒ္ဓမ္မုတ္တိတိယာ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ “အယံ
 ဓမ္မော၊ သည်။ အပ္ပိစ္ဆယ၊ အလိုနည်းသော ရဟန်း၏။ ဓမ္မော၊ တရား
 တည်း။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ မဟိစ္ဆယ၊ အလိုကြီးသော သူ၏။ န
 ဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်။” ဣတိအာဒိသုတ္တံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အကျိုးကို

ပြရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ “သိက္ခာပဒဝိဝဏ္ဏကေ မောဟနကေ ပါစိတ္တိယ”န္တိအာဒိ၊ ကိ။ ဝိနယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ဝိနည်းကို ချီးမြှင့်ခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ “ဘူတဂါမပါတဗျတာယ ပါစိတ္တိယ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှာ။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အပ္ပသန္နာနံ၊ တို့ကို။ ပသာဒါယ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ ပသန္နာနံ၊ တို့ကို။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာ ပွားစိမ့်သောငှာ။ ပညတ္တံ၊ ၎င်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။-

(ဂါထာအနက်များ) “ဘူတဂါမော၊ ဘူတဂါမသည်။ သဇီဝေါ၊ အသက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိပလ္လတ္တဒိဋ္ဌိနော၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသော လူအပေါင်း၏။ တဿ၊ ထိုဘူတဂါမ်ကို။ ကောပနသညာယ၊ ဖျက်ဆီး၏ဟု အမှတ်ရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘူတဂါမ်ကို မဖျက်ဆီးသော ဘုရားသားတော်၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

နိဇ္ဇိဝသညိတမ္ပိ၊ အသက်မရှိဟု မှတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ တေ၊ ဤဘူတဂါမ်ကို။ အကောပေန္တော၊ မဖျက်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဇီဝံ၊ သူ၏အသက်ကို။ ကောပေယျ၊ ဖျက်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မစ္ဆမံသာနုဇာနနေ၊ ငါး၊ အမဲကို ခွင့်ပြုရာ၌။ နိဒ္ဒေါသော၊ အပြစ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း-

တဿ၊ ထိုဘူတဂါမ်ကို။ ကောပနသညာယ၊ ဖျက်ဆီး၏ဟုသော အမှတ်ရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ၌။ ပသာဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တိတ္ထကရာဝ၊ မိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသော ဆိပ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဘူတဂါမတော၊ ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ကြဉ်ကြကုန်၏။ တတော တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ စိတ္တရက္ခတ္တံ၊ စိတ်ကို စောင့်ခြင်းငှာ။ တတောပိ၊ ထိုဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှလည်း။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဝိရတော၊ ၎င်း။”-

ဣတိ၊ သို့။ ပသန္နာနံ၊ တို့၏။ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဝိစိတ္တံ သေနာသနဘောဂတဏှာဝသေန၊ ဆန်းကြယ်သော အိပ်ရာ
 နေရာကို သုံးဆောင်သော တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဆန်း
 ကြယ်သောကျောင်းကို သုံးဆောင်သော တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 နိဇ္ဇိဝံ၊ အသက်မရှိသော။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်ရှိသော။ တေံ၊ ဤ
 သစ်ပင်ကို။ ဝိကောပေန္တောတိ၊ ဖျက်ဆီးဘိ၏ဟူ၍။ အဘိနိန္ဒူ၊
 အလွန်သော ကဲရဲခြင်းကိုလည်း။ ဝိဝဇ္ဇယန္တော၊ ကြည့်လိုသော
 ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးရာ၌။ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ပညပေသိ၊ ပညတ်
 တော်မူ၏။

(၅၆၅) နိဇ္ဇိဝဿာပိ၊ အသက်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ မံသဿ၊
 အသားကို။ ခါဒနကံ၊ စားတတ်သော။ ယတိံ၊ ရဟန်းကို။ ပတိံ၊
 အစွဲပြု၍။ နိန္ဒမာနံ၊ ကဲရဲလတ္တံ့သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။
 ဒိဿ္ဗာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ဘူတဂါမ်၊ ဘူတဂါမ်ကို။ ပရိစ္စဇိံ၊
 စွန့်၏။

တိကောဋီပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ သုံးပါးသောအစွန်းမှ စင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ မစ္ဆမံသာနုဇာနနေ၊ ငါးအမဲကို ခွင့်ပြုရာ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ မံသံ၊ အသားကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ ကမ္မေ၊ ပါဏာတိပါတကံ၌။
 ဒိဋ္ဌိပ္ပသင်္ဂဘယာ၊ မိစ္ဆာအယူ ဖြစ်ရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်
 သောကြောင့်။ အနုဇာနနံ၊ ခွင့်ပြုတော် မူခြင်းကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။

အပရိက္ခကဿ၊ မကုန်နိုင်ရာသော သဘောရှိသော။ လောကဿ၊
 ၏။ ပရာနုဒ္ဓယတာယ စ၊ တပါးသော သတ္တဝါကို သနားခြင်း
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘူတဂါမ် ပါတဗျတာယ၊ ဘူတ
 ဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌။ ပါဏာတိပါတပ္ပသင်္ဂဘယာ၊ ပါဏာတိ
 ပါတဖြစ်၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးရာ၌။ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယ်
 စကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဇာနိံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။
 ကတံ၊ ပြုသော အသားကို။ ပရဿ ဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း။ ပါပပ္ပသင်္ဂ
 ဘယေန၊ မကောင်းမှုဖြစ်၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤ အရာ၌ ကား။

ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ကြောင့်။ ပါပါဘာဝဉာပနတ္ထံ၊ မကောင်းမှု မရှိ
 သောအဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ။ အတ္ထုဒ္ဓေသိကံ၊ မိမိညွှန်ခြင်း ရှိသော။
 ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကုဋိဉ္စ၊ ကုဋ်ကိုလည်းကောင်း။ အနု
 ဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ပယော
 ဇနဝိသေသသင်္ခါတာ၊ ပယောဇဉ်အထူးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ တေ တေ
 အတ္ထဝသ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးအထူးတို့သည်။ ပကိရိယန္တိ-ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊
 တည်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝိနည်း ပိဋကတ်သည်။
 အတ္ထဝသပကရဏံ၊ အတ္ထဝသပကရဏမည်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

အတ္ထဝသပကရဏဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မဟာဝဂ်အဋ္ဌကထာကို ဖွင့်ဆိုရာ ဖြစ်သော
 အဖွင့်ဋီကာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဌမဂါထာသင်္ဂဏိကဝဏ္ဏနာ

သတ္တနဂရေသု ပညတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၅၆၆) ၃၃၅။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝစနသမ္ပုဋ္ဌနတ္ထေ၊ စကားကို ဝန်ခံခြင်းအနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အချုချုသတာနိတိ တ္ထေ၊ ၌။ တိဏိ သတာနိ စ၊ သုံးရာတို့ လည်းကောင်း။ ပညာသာနိ စ၊ ငါးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟ သိက္ခာပုဒ်။ အတိရေကံ ဝါတိ တ္ထေ၊ ၌။ ဒသာဟပရမံ အတိ ရေကစိဝရံ၊ ဒသာဟပရမသိက္ခာပုဒ်၊ အတိရေကစိဝရသိက္ခာပုဒ်။ ကာဠ ကန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ “သုဒ္ဓကာဠကာန”န္တိ၊ ၌။ ဝုတ္တကာဠကံ၊ ဆိုအပ်သော ကာဠကသိက္ခာပုဒ်။ ဘူတန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ဘူတာရောစနံ၊ သိက္ခာပုဒ်။ ပရမ္ပရ ဘတ္တန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ပရမ္ပရဘောဇနံ၊ သိက္ခာပုဒ်။ ဘိက္ခုနိသု စ အက္ခော သောတိ တ္ထေ၊ ၌။ ယာ ပန ဘိက္ခုနိ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အက္ခောသေယျ ဝါ၊ ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးအံ။ ပရိဘာသေယျ ဝါ၊ ရေရွတ်မူလည်း ရေ ရွတ်အံ။ အန္တရဝါသကန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ ယာ၊ ၏။ စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သင်္ကန်းကို ခံသော သိက္ခာပုဒ်။ ရူပိယန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ရူပိယသဗ္ဗောဟာရံ၊ သိက္ခာပုဒ်။ သုတ္တန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ တန္တဝါယေဟိ၊ ယက်ကန်းသည် တို့ကို။ ဝါယာပနံ၊ ရက်စေသော သိက္ခာပုဒ်။ ဥဇ္ဈာပနကေတိ တ္ထေ၊ ၌။ ဥဇ္ဈာပနကေ ခိယနကေ၊ သိက္ခာပုဒ်။ ပါဝိတပိဏ္ဍန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနိပရိပါဝိ တပိဏ္ဍပါတံ၊ သိက္ခာပုဒ်။ စာရိတ္တန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်သော။ သဘတ္ထော၊ ဘတ်ရှိသည်။ သမာနေော၊ ဖြစ်လျက်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောရဟန်း ကို မပန်ကြားမူ၍ အမျိုးအိမ်သို့သွားသော သိက္ခာပုဒ်။ စိဝရံ ဒတွာတိ၊ ကား။ သမဂ္ဂေန၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ စိဝရံ ဒတွာ၊ ၌။ ဝေဝါသာသန္တိတိ တ္ထေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ပနေဝ၊ ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘူဠန္တိ၊ စားကုန်၏။ တတ္ထ စ၊ ထို ဆွမ်းစားရာ၌ လည်း။ သော၊ ဤ ဘိက္ခုနိမသည်။ ဂိရဂ္ဂစရိယာတိ တ္ထေ၊ ၌။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနိ နစွံ ဝါ ဂိတံ ဝါ”တိ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ “အန္တောဝသံ စာရိကံ စရေယျာ”တိ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဒ္ဓယံ၊ ဆိုအပ်သော သိက္ခာ ပုဒ် နှစ်ခု။ ဆန္ဒဒါနေနာတိ၊ ကား။ ပါရိဝါသိကစန္ဒဒါနေန၊ ကိုပေးသဖြင့်။ သိက္ခမာနံ၊ သိက္ခမာန်ကို။ ဝုဠာပေယျ၊ ပဉ္စင်းခံအံ။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။

ပါရာဇိကာနိ စတ္တာရိ၊ ပါရာဇိကလေးပါးတို့လည်းကောင်း။ သညာစိက
 ကုဋိဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ကောသိယမိဿကသန္တတဉ္စ၊ ကောသိယ
 မိဿကသန္တတ သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္နန၊ နှင့်။ သဟ၊
 တက။ သေယျာ စ၊ အိပ်သောသိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ပထဝီဓဏနံ၊ ပုဒ်
 လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆ ဒေဝတေတိ၊ ဂစ္ဆ ဒေဝတေ-ဟူသည်ကား။ ဘူတ
 ဂါမပါတဗျတာ၊ ပုဒ်လည်းကောင်း။ သပ္ပာဏကဉ္စကသိဉ္စနံ၊ ပိုးရှိသော
 ရေကို သွန်သော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 မဟာဝိဟာရေတိ၊ ကား။ မဟလ္လကဝိဟာရော၊ မဟလ္လက ဖြစ်သော
 ကျောင်း။ အညန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ အညဝါဒကံ၊ မသိယောင်မူ၍ ပြောဆိုသော
 သိက္ခာပုဒ်။ ဒွါရန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ယာဝဒွါရကောသ၊ ယာဝဒွါရကောသ
 သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ “အနာဒရိယပါစိတ္တိတိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။
 သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနော”တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။
 ပယောပါနန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ သုရုသုရုကာရကံ၊ သိက္ခာပုဒ်။ ဇဠကလောမာနိ
 ပတ္တော စာတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဇဠကလောမဓေါဝါပနဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်လည်း
 ကောင်း။ ဥိနပဉ္စဗန္ဓနပတ္တော စ၊ သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဩဝါဒေါ
 စေဝ ဘေသဇ္ဇန္တိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့။ ဥပ
 သကံမိတ္တာ၊ သွား၍။ ဩဝါဒေါ စ၊ ဆုံးမခံသော သိက္ခာပုဒ်လည်း
 ကောင်း။ တဒုတ္တရိဘေသဇ္ဇဝိညာပနဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ သူစိ အ
 ရညကောတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ “အဋ္ဌိမယံ ဝါ။ပ။ သူစိသရ”န္တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။
 “ယာနိ ခေါ ပန တာနိ အာရညကာနိ သေနာသနာနိ သာသကံ။ပ။ ပဋ္ဌိ
 ဒေသေတဗ္ဗ”န္တိ စ၊ ရှိလည်းကောင်း။ ဝုတ္တဒ္ဓယံ၊ ဟောအပ်သောသိက္ခာပုဒ်
 နှစ်ခု။ ဩဝါဒေါတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဩဝါဒါယ ဝါ
 သံဝါသာယ ဝါ န ဂစ္ဆေယျ၊ န ဂစ္ဆေယျသိက္ခာပုဒ်။ ပါရာဇိကာနိ
 စတ္တာရိတိအာဒိ၊ သည်။ ဒွိသု၊ နဂရေသု၊ နှစ်မြို့တို့၌။ ပညတ္တသမ္ပိဏ္ဏနံ၊
 ပညတ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို ပေါင်းခြင်းတည်း။

သတ္တနဂရေသု၊ တို့၌။ ပညတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စတုဝိပတ္တိဝဏ္ဏနာ

(၅၆၇) ၃၃၆။ ကေတိံသာ ယေ ဂရုကာတိ ဣတ္ထ၊ ဤ။ ဥဘတော၊
 နှစ်ပါးစုံမှ။ အဋ္ဌ ပါရာဇိကာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့လည်းကောင်း။
 ဘိက္ခုနု၊ တို့အား။ တေရသ သံဃာဒိသေသာ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော

သံဃာဒိသိသံတို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ဒသ စ သံဃာဒိ
 သေသာ၊ တို့လည်းကောင်းတည်း။ သာဓာရဏာသာဓာရဏဝသေန၊ သာ
 ဓာရဏ၊ အသာဓာရဏတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော
 ပါရာဇိကတို့။ အနဝသေသာ နာမ၊ အနဝသေသအာပတ်တို့မည်သည်
 ကား။ ပါရာဇိကာနိ၊ ပါရာဇိကတို့တည်း။ တဒေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ သီလ
 ဝိပတ္တိံ ယေဝ၊ သီလဝိပတ္တိကိုသာလျှင်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။
 ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ “ပါရာဇိက” န္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အပုစ္ဆံ၊ မေး၏။
 တမေဝ၊ ထိုအမေးကိုလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ ဖြေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိအစဉ်၌။
 “ယော စာယံ အက္ခောသတိ ဟသာဓိပ္ပာယော” တိ၊ ဤ။ ပါဠော၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝိဘာဝနဝသေန၊ ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်တို့ကို ထင်စွာပြသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဂတဝိဘတ္တိံ ၊ လာသောဝေဖန်ခြင်းကို။ ဌပေတွာ၊
 ထားဦး၍။ ပုစ္ဆာပဋိပါဠိယာ၊ မေးအပ်သော အစဉ်ဖြင့်။ ယာဝတတိယက
 ပဉ္စ၊ ယာဝတတိယကပဉ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇိတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အား
 ထုတ်၏။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ ဘိက္ခုနီ၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော
 ဘိက္ခုနီမသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယာဝတတိယက
 သံဃာဒိသေသာ၊ ယာဝတတိယက သံဃာဒိသိသံတို့သည်လည်းကောင်း။
 ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပုစ္ဆိတတ္တာ၊ မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တရပဉ္စာ
 နာမ၊ မည်သည်။ ဇာတာ၊ ၏။

စတုဝိပတ္တိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဆေဒနကာဒိဝဏ္ဏနာ

၃၃၇။ ပမာဏာတိက္ကန္တမဉ္ဇနိသိဒနကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိဝသိကသာဋ္ဌိကာသုဂတ
 စိဝရပုမာဏံ၊ ပမာဏထက်လွန်သော ညောင်စောင်း၊ နိသိဒ္ဓိင်၊ အမာလွမ်း
 ပုဆိုး၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း၊ ဘုရားမြတ်စွာသင်္ကန်းပမာဏလည်းကောင်း။ ဘိက္ခု
 နီနံ၊ တို့၏။ ဥဒကသာဋ္ဌိကာ၊ ရေသနုပ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ ဆ၊
 ဤခြောက်ပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဆေဒနကာနိ၊ ဖြတ်ခြင်း ရှေးရှိ
 သော ဘိက္ခာပုဒ်တို့ဖြစ်ကုန်၏။ စိဝရဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိအာဒယော၊ ကုန်
 သော။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ သမ္မုတိယော၊
 သမ္မုတိရှိသော သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ကုန်၏။ “အယံ တတ္ထ သာမိစိ” တိ၊ ဤ။ ဝေ၊ သို့။

၁။ အာဂတဝိပတ္တိံ (ဆဋ္ဌ)

အာဂတော၊ လာကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ သာမိဓိယော၊ တို့တည်း။

ဆေးဒနကာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အသာဓာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ

၃၃၈။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ စုဒ္ဒသပရမာနေဝ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော ပရမတ္ထံကိုသာလျှင်။ အန္တရပဉ္စေ၊ အန္တရပဉ္စာ၌။ နိဋ္ဌပေတော၊ ပြီးစေ၍။ ပုရိမပဉ္စ၊ ပုရိမဖြစ်သော ပဉ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ပဋိဂ္ဂဟောတိ ဂါထာ၊ ပဋိဂ္ဂဟော-ဟူသော ဂါထာသည်။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဇဠကလောမတိယောဇနပရမာနံ၊ ဇဠကလောမ, တိယောဇန ပရမသိက္ခာပုဒ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ လောမာနံ၊ သိုးမွေးတို့နှင့် စပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့လည်းကောင်း။

“ဒွေဝိသတိ ခုဒ္ဒကာတိ ဣတ္ထိ၊ ။-”

(ဂါထာအနက်များ) သကလော၊ သော။ ဘိက္ခုနီဝဂ္ဂေါ၊ ဘိက္ခုနီဝဂ်လည်းကောင်း။ ပရမ္ပရဉ္စ ဘောဇနံ၊ ပရမ္ပရဘောဇဉ်လည်းကောင်း။ အနုတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ အဘိဟဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုဆောင်သော သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ပဏီတဉ္စ၊ ပဏီတဘောဇန သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ အစေလကဉ္စ၊ အစေလက သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဇာနံ၊ သိလျက်။ ဒုဠုလ္လဆာဒနံ၊ ဒုဠုလ္လအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလည်းကောင်း။

မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သံဝိဓာနံ၊ ညီညွတ်တိုင်ပင်သော။ ယာ စ ယံ သိက္ခာပဒံ စ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ အနိက္ခန္တရာဇကေ၊ အနိက္ခန္တရာဇက သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အနာပုစ္ဆော၊ မပန်ကြားမှု၍။ ဝိကာလေ၊ ၌။ ဂါမပုဝေသနံ၊ အိမ်သို့ ဝင်ခြင်းလည်းကောင်း။

နိသီဒနေ စ၊ နိသီဒင်ကို ပြုရာ၌။ ယာ သိက္ခာ-ယံ သိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း။ ဝဿိကာယ စ သာဋီကာ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာ သိက္ခာ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ခုဒ္ဒကေသု၊ တို့၌။ ပကာသိတာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။-

၁။ ဦးနံ (ဆဋ္ဌ)

(၅၆၈) ပါဠော၊ ပါဠိရို၏။ “ကုလေသု စာရိတ္တာပတ္တိ”တိ ပါဠော၊
 ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။ တဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ သာဓာရဏတ္တာ၊
 သာဓာရဏဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဆစတ္တာရိသာ စိမေတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။
 ဆစတ္တာရိသ ဣမေတိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ “ပါရာဇိကခနိ
 သံဃာဒိသေသော”တိ၊ ရှိ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တသိက္ခာပဒေ ဝေ၊ ပုဒ်တို့ကို
 သာလျှင်။ ဝိဘဇိက္ခာ၊ ဝေဖန်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝိဘတ္တိယော နာမ၊ မည်ကုန်၏။ သာဓာရဏန္တိ ဣ၊ ဌ။ အဋ္ဌန္တမ္ပိ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့အားလည်း။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံ၏။ ပါ-
 ရာဇိကဘူတာ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဘတ္တိယော၊ ဝိဘတ္တိတို့။ ပါရာဇိက
 ဝိဘတ္တိယော၊ တို့။ သာဓာရဏေ၊ ဌ။ သတ္တဝေဇော၊ ခုနှစ်ခုသော သံဃာ
 ဒိသိသံသည် ကြဉ်အပ်သော။ သံဃာဒိသေသော၊ တည်း။ အညတြသ္မိံ ဂဏ္ဍိ
 ပဒေ၊ အညတြ ဂဏ္ဍိပုဒ်၌။ “အထ ဝါ၊ ကား။ ‘ဒွေ ဥပေါသထာ၊ တို့
 လည်းကောင်း။ ဒွေ ပဝါရဏာ၊ တို့လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ၊ တို့လည်း
 ကောင်း။ ပဉ္စေ ဥဒ္ဒေသ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဒေသတို့လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စတုရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 န ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။’ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိံ၊ ပါဠိကို။ ဥဒ္ဒရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိအစဉ်၌။ ‘စတ္တာရိ ကမ္မာနိ’တိ၊ ရှိ။ ဝိသေသာဘာဝါ၊
 ဝိသေသမရှိသောကြောင့်။ ဥဒ္ဒရိတပေါတ္ထကမေဝ၊ ထုတ်အပ်သော ပါဠိ
 သည်ပင်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝိဘတ္တိမတ္တဒဿန
 ဝသေနေဝ၊ ဝိဘတ္တိမျှကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ ဧတံ၊ ဤစကား
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ‘သမထေဟိ၊ တို့သည်။ ဝူပသမနဝသေန၊ ငြိမ်းစေသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာ၊ ရှိ။ စတ္တာရိ၊ လေး
 ပါးတို့ကို။ ကမ္မဝိဘဏနေ၊ ကံကိုဝေဖန်ရာ၌။ ‘သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝူ
 သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝိသေသိတံ၊ အထူးမပြုအပ်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဥပေါသထပွဝါရဏာနံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဘာဂတ္တာ၊ ဝေ
 ဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣတ္ထာပိ၊ ဌလည်း။
 ‘ဥပေါသထပွဝါရဏာနံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။
 နယံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါဒိကမ္မေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ
 ယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝူပသမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထဿ၊ ဤအနက်
 ၏။ အာပဇ္ဇနတော၊ ရောက်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗ’န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ စိစစ် ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဒွိဟိ စတုဟိ

တိဟိ ကိစ္စံ ဧကေနာတိ ဣတ္ထိ ဥ။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သမထတို့ဖြင့်။
 ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သည်။ ဝူပသမ္ပတိ၊ ၏။ စတုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုဝါဒါဓိ
 ကရဏံ၊ သည်။ ဝူပသမ္ပတိ၊ ၏။ တိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ သည်။
 သမ္ပတိ၊ ၏။ ဧကေန၊ တပါးသော သမထဖြင့်။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ကိစ္စာ
 ဓိကရဏ်းသည်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

အသာဓာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပါရာဇိကာဒိအာပတ္တိဝဏ္ဏနာ

၃၃၉။ နိဗ္ဗစနမတ္တန္တိ ဣတ္ထိ ဥ။ ဝေဝစနမတ္တံ၊ ဝေဝစသဒ္ဓါမျှတည်း။
 သေသေတိ ဣတ္ထိ ဥ။ အာဒိတော၊ အစမှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။
 မဇ္ဈန္တာ၊ အလယ်၊ အဆုံးတို့တည်း။ ပဒန္တိ ဣတ္ထိ ဥ။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ
 ပုဒ်တည်း။ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ ယုံကြည်သော စိတ်။ ပသန္တစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “သန္တာစိတ္တ”န္တိ ဝါ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊
 ရှိ၏။ အနာဠိယန္တိ ဣတ္ထိ ဥ။ ဒလဒ္ဓံ၊ ဆင်းရဲသော သူကို။ ဣဒံ နိဗ္ဗ
 စနံ၊ ဤဝေဝစသဒ္ဓါကို။ (ဝုတ္တံ-ဥ စပ်။) “ဂရုကံ လဟုကဉ္စာ”တိ အာဒိ
 ပဉ္စေ ဥ။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ “ဟန္တ
 ဝါကိယံ သုဏောမ တေ”တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတဿ၊
 သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော သဒ္ဓါအပေါင်း၏။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊
 ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “အာကာသော ပက္ခိနံ
 ဂတိ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပါဠော၊
 သည်။ ဇာတိဝသေန၊ ဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပက္ခိနန္တိ ဝဒံ၊ သည်။ ဥဇုက
 မေဝ၊ အဖြောင့်ပင်တည်း။

ပါရာဇိကာဒိ အာပတ္တိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဌမဂါထာသင်္ကေတဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓိကရုဏာဘေဒဝဏ္ဏနာ

ဥက္ကောဋ္ဌနဘေဒါဒိဝဏ္ဏနာ

(၅၆၉) ၃၄၀။ အဓိကရုဏာဥက္ကောဋ္ဌန သမထာနံ ဥက္ကောဋ္ဌံ ဒသေ တုန္တိ တ္ထေ၊ ဌံ။ အဓိကရုဏာနိ၊ အဓိကရုဏ်းတို့သည်။ သတ္တဟံ သမထေဟံ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ပန္နိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထို အဓိကရုဏ်းတို့ကို။ ဥက္ကောဋ္ဌန္တော၊ လှန်သော ရဟန်းသည်။ သတ္တ သမထေ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော သမထတို့ကို။ ဥက္ကောဋ္ဌေဟိ နာမ၊ လှန်သည် မည်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ပသဝတိတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ သမ္ပဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ “အနုဝါဒါဓိကရုဏေ လဗ္ဘန္တိ”တိ အာဒိနိ၊ တို့ကို။ ‘ဓမ္မော အဓမ္မော’တိ အာဒိနိ၊ တို့၏။ သမာ နတ္တာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုဓမ္မ၊ အဓမ္မအစရှိသည် တို့၌။ ဝိသေသတော၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိဟ တန္တိ တ္ထေ၊ ဌံ။ သုတ္တာဒိနာ၊ သုတ္တ-စသည်ဖြင့်။ အဝိနိစ္ဆိတန္တိ တ္ထေ၊ ဌံ။ “အာပတ္တိအနာပတ္တိ”တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ “တတ္ထ ဇာတကံ၊ ထိုထို အရပ်၌ ဖြစ်သော။ အဓိကရုဏံ၊ ကို။ ဥက္ကောဋ္ဌေဟိ၊ လှန်၏။ ပ။ တိဏဝတ္ထာရကံ၊ ကို။ ဥက္ကောဋ္ဌေဟိ၊ လှန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒသေဝ၊ ဆယ်ပါးတို့ဟူ၍လျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သမ္ပုခါဝိနယ ပဋိညာတကရုဏ ယေဘုယျသိကာ၊ တို့ကို။ အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥက္ကောဋ္ဌေတုံ၊ လှန်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ် ကောင်း။ တေသံ၊ ထိုသမ္ပုခါဝိနည်း စသည်တို့၏။ ကမ္မဝါစာပိ၊ သည် လည်း။ နတ္တိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသမ္ပုခါဝိနည်းအစရှိ သည်တို့ကို။ ဥက္ကောဋ္ဌေတုံ၊ လှန်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယေနောဝါတိ တ္ထေ၊ ဌံ။ ဝိနယလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဓမ္မဒေသနာမတ္တဝသေနော၊ ဓမ္မဒေသနာမျှ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ခန္ဓကတော ဝါ၊ ခန္ဓကမှလည်းကောင်း။ ပရိဝါရတော ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အာနိတသုတ္တေန၊ ဆောင်အပ်သော ပါဠိဖြင့်။ နိဇ္ဈာပေန္တိ ဒသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ ဓမ္မဝိနယေန၊ ဓမ္မဝိနယဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ အဓိကရုဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို။ ဥပဇ္ဈာယာဒိနိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ “အဓမ္မံ ဓမ္မော”တိ အာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဒိပေတုာ၊ ပြကုန်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိသမာနိ၊ မညီမညွတ်ကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့ကို။ နိဿိ

တတ္တာ၊ မှီသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသမနိဿိတော၊ မည်၏။ သေသေသု၊
ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဥက္ကောဋ္ဌနဘေဒါဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓိကရဏနိဒါနာဒိဝဏ္ဏနာ

၃၄၂-၃။ သမ္ဘာရံ၊ သမ္ဘာရသည်။ ကိံ၊ နည်း။ ပရိက္ခာရံ၊ သည်။
ကိံ၊ နည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကိန္တိ ပဒံ၊ ကိ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ လိင်္ဂံ သာ
မညံ၊ လိင်္ဂံသာမညဖြစ်သော။ အဗျယံ၊ အဗျယပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ နိပါတ်
ပုဒ်တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပ္ပန္နဝိဝါဒံ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဥပ္ပဇ္ဇနကဝိဝါဒေါ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းသည်။
ဝိဝါဒနိဒါနံ နာမ၊ မည်၏။ အာပတ္တာဓိကရဏပစ္စယာ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စတဿော အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာ
ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သိလျက်။ ပါရာဇိကံ၊ သော။
ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ဝေမတိကာ၊
ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အံ့။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။
သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အံ့။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ၏။ အာစရဝိပတ္တိံ၊
အာစာရ ဝိပတ္တိကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတဥက္ခေ
ပနိယာဒိကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောဥက္ခေပနိယ-စသောကိစ္စကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဥပ္ပဇ္ဇနကကိစ္စာနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ကိစ္စတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ကိဒိသာနံ၊ အဘယ်ကိစ္စတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ သမနုဘာသနာ
ဒိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ အဓိ
ကရဏံ၊ သည်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။

၃၄၄။ အဓိကရဏေသု၊ တို့၌။ ယေန အဓိကရဏေန သမ္မန္တိ၊ တံ
ဒဿေတုန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဓိကရဏဟိ၊ အဓိ
ကရဏ်းတို့မှ။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ကိစ္စာဒိကရဏနေဝ၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ (၅၇၀) အညေဟိ၊ တပါးဖြစ်သော အဓိကရဏ်း
တို့ဖြင့်။ န သမ္မန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းငှာ။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေန္တတော၊ ဖြင့်။ အဓိကရဏနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သမ္မန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

၃၄၈။ အာပတ္တာဓိကရဏေ သံဃော ဝိဝဒတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
အာပတ္တာနာပတ္တိတိ၊ အာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။

၃၅၃။ သမုဠာနာဘာဝတော၊ ဖြစ်ကြောင်း၏ မရှိသောကြောင့်။
သမ္မုခါဝိနယော၊ ကိ။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကမ္မဿ၊ ကိ။ ကိရိယာ
ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်။ အဝိဘဇိတော၊ မဝေဖန်မှုရှိသာလျှင်။ သတိဝိနယာဒိနံ၊ သတိ
ဝိနည်း အစရှိကုန်သော။ ဆန္ဒယေဝ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဝိနည်းတို့၏
သာလျှင်။ ဆ သမုဠာနာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော သမုဠာန် တို့ကို။
ဝိဘတ္တာနိ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဝေဖန်ခြင်းသည်။ ကဿ၊
မူကား။ ကမ္မသင်္ဂဟာဘာဝေန၊ ကမ္မသင်္ဂဟ၏ မရှိသဖြင့်။ သတိဝိနယာဒိနံ၊
တို့၏။ နတ္ထိ န သန္တိ ဝိယ၊ မရှိကုန်သကဲ့သို့။ သံဃသမ္မုခတာဒိနံ၊ တို့၏။
ကိစ္စယတာ နာမ၊ ကိစ္စယတာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊
တည်း။

အဓိကရဏနိဒါနာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
အဓိကရဏဘေဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယဂါထာသင်္ဂဏိကဝဏ္ဏနာ

စောဒနာဒိပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာဝဏ္ဏနာ

၃၅၉။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ ငြင်းခုံသော စကား။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 နိသာမယာတိ၊ ကား။ သလ္လက္ခေဟိ၊ မှတ်လော့။ “ကာရယ” ဣတိ၊ ရှိ။
 ပါဠော၊ ရှိ၏။ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့စကား နောက်စကားကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤ ရဟန်းကိုကား။
 ဒုဝိဓေပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိစ္စေ၊ ဌံ။ ကေနစိ၊
 တစုံတခုသော။ ဣရိယာပထေန၊ ဖြင့်။

စောဒနာဒိပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယဂါထာသင်္ဂဏိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စောဒနာကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

အနုဝိဇ္ဇာကိစ္စဝဏ္ဏနာ

၃၆၀။ အနုဝိဇ္ဇာပုစ္ဆနေ၊ အနုဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကို မေးရာ၌။ အာဇီဝဝိ
 ပတ္တိ၊ ကို။ န ပုစ္ဆိတာ၊ မမေးအပ်။ ပဉ္စာပတ္တိက္ခန္ဓဝသေန၊ ငါးပါးသော
 အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာစာရ ဝိပတ္တိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ ဟူမကား။ “အာဇီဝဝိပတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအာ
 စာရဝိပတ္တိ၌လျှင်။ သင်္ဂဟဂမနတော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်
 တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော”တိ၊ ၍။ ပါဠော၊
 ရှိ၏။

၃၆၂။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န စ အာမိသံ နိဿာယာတိ၊ ၍။ သမ္ဗန္ဓိ
 တပ္ပံ၊ ၏။

အနုဝိဇ္ဇာကိစ္စဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 စောဒနာကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

စူဠသင်္ဂါမဝဏ္ဏနာ

အနုဝိဇ္ဇကဿ ပဋိပတ္တိဝဏ္ဏနာ

(၅၇၁) ၃၆၅။ ဌာနနိသဇ္ဇဝတ္ထာဒိနိဿိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ “ဝေံ၊ သို့။ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်ရာ၏။ ဝေံ၊ သို့။ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်ရာ၏။” ဣတိ ဝေမာဒိကာ။ ဤသို့ အစရှိသော။ သညာဇနနတ္ထန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ “ဝေံ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သဉ္ဇာနနတ္ထံ၊ ဌာ။ အနုဝိဇ္ဇိယန္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တေ၊ ဌံ။ ဌပေန္တေန၊ ထားသဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ လဇ္ဇာ သာ နု ခေါ်တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ သာ လဇ္ဇာ၊ ထိုသို့သော ရှက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဤကား အလိုတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထံ ကထာပေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “အနုယောဂဝတ္ထံ၊ အနုယောဂဝတ်ကို။ ဇာနာသံ ကိံ၊ သိသလော။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ရှိ။ တေနော၊ ထိုအနုယောဂဝတ်ကိုပင်လျှင်။ ကထာပေတွာ၊ ဆိုစေ၍။ အဇာနနပ္ပသင်္ဂါ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အညာဏံ၊ မသိခြင်းတည်း။

၃၆၇။ “ဘယေန ဘယာ ဂစ္ဆတိ” ဟိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဘယေန ဘယဟေကု၊ ကြောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘယာ၊ ကြောက်သော အားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဟေတုဝသေန၊ ဟိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ “ရတ္တတ္တာ စ၊ တပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌတ္တာ စ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဆန္ဒာ စ၊ ချစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေါသာ စ၊ မုန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ” ယထာ၊ လိုက်သကဲ့သို့။ ဝေံ တထာ၊ တူ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနုဝိဇ္ဇကဿ ပဋိပတ္တိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
စူဠသင်္ဂါမဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မဟာသင်္ဂါမဝဏ္ဏနာ

ဝေါဟရန္တေနဇာနိတဗ္ဗာဒိဝဏ္ဏနာ

၃၇၅။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ နိလာဒိဝဏ္ဏဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အာရောဂျတ္တာဒိအဝဏ္ဏဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တ
သုက္ကဝိယဋ္ဌိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သုက်၏လွတ်ခြင်းတည်း။

၄၀၂။ ဘူမိပုစ္ဆာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘူမိ စ၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း။ ပုထဝီ
စ၊ လည်းကောင်း။ ဇဂတိ စ၊ ဇဂတိသဒ္ဓါလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
သို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သဒ္ဓါတို့သည်။ ပထဝီဝေဝစနာနိ၊ ပထဝီ
၏ ဝေဝစသဒ္ဓါတို့မည်ကုန်၏။

ဝေါဟရန္တေနဇာနိတဗ္ဗာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မဟာသင်္ဂါမဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကထိနဘေဒဝဏ္ဏနာ

ကထိနအတ္တတာဒိဝဏ္ဏနာ

(၅၇၂) ၄၀၃-၄။ ကိန္တိ ပဒဿ၊ ၎ံ။ ကထိန္တိ အတ္ထော၊ ကိ။
 ဝေဒိတဗျော၊ ၎ံ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အတ္တတံ၊ ခင်းအပ်သနည်း။ အနာ
 ဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မယူမူ၍။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်။ တာဝကာလိကဝတ္ထု၊
 ဖြစ်၏။ “အနာဂတဝသေန အနန္တရာ ဟုတု” တိ ဣတ္ထိ၊ ချွံ။ ဥဒကာ
 ဟရဏာဒိပယောဂဿ၊ ရေကို ဆောင်ခြင်းအစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သော။ ဓော
 ဝနာဒိပုဗ္ဗကရဏဿ၊ ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသော ပုဗ္ဗကရဏ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။
 ဥပုဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဓောဝနာဒိကိရိယဉ္စ၊ ဓောဝနအစရှိသော
 ကိရိယာကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပယောဂကရဏတော၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊
 ၎ံ။ ပုရေဇာတပစ္စယေ ပန၊ ချွံကား။ သေ သော ပယောဂေါ၊
 ဤယှဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကံ ဓမ္မဗ္ဗိ၊
 တခုသော တရားကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုရေ
 ဇာတဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အကြောင်း၏။ ဝါ၊ ဝတ္ထု၏။ နတ္ထိတာယ၊
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ကထိနအတ္တတာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကထိနာဒိဇာနိတဗ္ဗဝိဘာဂဝဏ္ဏနာ

၄၁၂။ ရူပါဒိဓမ္မေသုတိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိအဋ္ဌကေသု၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ
 အစရှိသော အဋ္ဌကလပ်ရုပ်တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၎ံ။ “ဝဿာနဿ ပစ္ဆိမော
 မာသော” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလ၌။ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ ဒိဝသေ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော နေ၌။
 အတ္တရိတံ၊ ခင်းခြင်းငှာ။ ဝနုတိ၊ ၎ံ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

၄၁၅။ “အာဒိစ္စပန္နုနာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထေရဝစနန္တိ၊
 မထေရ်တို့၏ စကားဟူ၍။” ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ကထိနာဒိဇာနိတဗ္ဗဝိဘာဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပလိဗောဓပညာဗျာကရဏကထာဝဏ္ဏနာ

၄၁၅-၆။ သန္ဓိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သန္ဓိဋ္ဌာနန္တိက ကထိန်နုတ်ခြင်းကို။ ဗဟိ သိမာယ၊ သိမ်ပဉ္စ။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓရိယတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ အကတစိဝရံ၊ မပြုမချုပ်သော သင်္ကန်းကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်း စွာယူ၍။ “န ပစ္စေယ”န္တိ၊ မပြန်အံ့ဟူ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ ဗဟိသိမာ ဂတဿ၊ သိမ်ပသို့ ရောက်သော။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ “ဣမံ စိဝရံ ဤသင်္ကန်းကို။ နေဝ ကာရေယံ၊ မပြုအံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြံသဖြင့်။ ဗဟိသိမာဂတဿ၊ သော။ တေဿ၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဥဒ္ဓရိယတိ၊ နုတ်ရာ၏။ အန္တောသိမာယ၊ ဌံ။ ကထံ၊ သို့။ ဥဒ္ဓရိယတိ၊ နည်း။ အကတစိဝရံ၊ ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ “န ပစ္စေယ”န္တိ၊ မပြန်အံ့ဟူ၍။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖဲသောကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ တမေဝ ဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းကိုပင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ စိဝရပလိဗော ဓောယေဝ၊ သည်လျှင်။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော စ ပလိဗောဓော၊ သည်လည်း။ “ဣမံ စိဝရံ ဤ သင်္ကန်းကို။ နေဝ ကာရေယံ၊ မပြုအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အန္တောသိမာယ၊ သိမ်အတွင်း၌။ ဥဒ္ဓရိယတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သန္ဓိဋ္ဌာနန္တိကံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ “န ပစ္စေယ”န္တိ၊ ၍။ အာဝါသပလိဗောဓံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ တတော၊ ထိုဖြတ်သည့် နောက်မှ။ ပုန ပိ၊ လည်း။ တမေဝ ဝိဟာရံ၊ ကိုလျှင်။ အာဂန္တော၊ ၍။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ နေဝ ကာရေယံ၊ မပြုအံ့သည်သာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဗဟိ သိမာယ၊ ဌံ။ ဌတော၊ ၍။ “ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ နေဝ ကာရေယံ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိ ကတော၊ ၍။ န ပစ္စေယံ၊ မပြန်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တုပ္ပာဒေန၊ စိတ်ဖြစ်သဖြင့်။ သန္ဓိဋ္ဌာ နန္တိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါထာယမ္ပိ၊ ဌံလည်း။ “ဒွေ ပလိဗောဓာ အပုဗ္ဗံ အစရိမ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ ဣမမေဝ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော ပလိဗောဓနှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အာသာဝဇ္ဇေဒိ ကော၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ (၅၇၃) အန္တောသိမာယ၊ ဌံ။ ဥဒ္ဓ ရိယတိ၊ နည်း။ အာသိသိတေန၊ တောင့်တသော ရဟန်းသည်။ ‘တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ပတ္တေထ၊ တောင့်တကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပဟိဏိဿာမိ၊ အံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။

‘န ပစ္စေသံ၊ မပြန်အံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ အာဝါသပလိဗောဓံ၊ ကိ။ ဆိန္ဒိတံ၊
 ရှိ။ ဂတော၊ ဧ။ ပုန၊ တဖန်။ တံ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ တေန၊
 ထိုရဟန်းသည်။ ‘အဟံ၊ သည်။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။’
 ဣတိ၊ သို့။ ပဟိတော၊ စေအပ်သည်။ ဟောတုံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
 ဧ။ “အတ္တာရေ ဟိ သတိ ဥဒ္ဓါရော နာမာ”တိ ဣတ္ထ၊ ဥ။ အတ္တာရံ၊ ကိ။
 ဝိနာ၊ ကြည်၍။ ဥဒ္ဓါရံ၊ နုတ်ခြင်းကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပုရိမာ ဒွေတိ၊ ဟူသည်ကား။ “ဒွေ ကထိနုဒ္ဓါရော ကေပုာဒါ ကေ
 နိရောဓာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာဓိကာရော ဆိုသောအရာ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အန္တရုဗ္ဗာရသဟုဗ္ဗာရာ၊ ကိ။ ဝုတ္တာ၊ ဧ။ ပက္ခမနန္တိကာ
 ဒယော၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ တို့ကို။ န ဝုတ္တာ၊ ကုန်။ ဧကတော နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊
 ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓါရဘာဝံ၊ သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။

ပလိဗောဓပဉ္စာဗျာကရဏကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
 ကထိနဘေဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
 ပညတ္တိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဥပါလိပဉ္စကဝဏ္ဏနာ

အနိဿိတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(၅၇၄) ၄၁၉။ ကာယိကဥပသာတိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။
ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းတည်း။

အနိဿိတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၂၀။ ဩမဒ္ဒကာရကောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဩမဒ္ဒိတော၊ နှိပ်နင်း၍။
အဘိဘဝိတော၊ လွှမ်းမိုး၍။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော ရဟန်းသည်။

နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝေါဟာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၂၄။ ဘေဒကရဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊
သည်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ ယထာသင်္ချံ၊ အရေအတွက် အား
လျော်စွာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ကောဓောပနာဟာဒိ၊ ကောဓ၊ ဥပနာဟ အစရှိ
သော။ ဒွါဒသမူလပယောဂံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော မူလနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ မည်၏။ တထာ၊ တူ။ သေသေသု၊ ကုန်သော။ ဩသာ
ရဏာဒိသု၊ ဩသာရဏအစရှိကုန်သော။ နဝသု ဌာနေသု၊ ကိုးပါးသော
အရာတို့၌။ ကမ္မဉ္စတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥတ္တိ
ဒုတိယဉ္စတ္တိစတုတ္ထကမ္မေသု၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော။ ဒွိသု ဌာနေသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော အရာတို့၌။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။
ကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တ
နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂါ၊ တို့ကို။ အသင်္ဂဟိတာ၊
မသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ကုရုန္တိယံ၊ ၌။
ဝုတ္တံ။ ၎င်း။ တံ၊ ထိုကုရုန္တိစကားကို။ ဂဟေတပ္ပံ၊ ၎င်း။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊
ဤသို့ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗျော၊ ၎င်း။

ဝေါဟာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၂၅။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ထက်။ ဥပရိ၊ အလွန်။ သဟ၊ တကွ။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဒေသနာကြားခြင်းငှာ။ န လဗ္ဘန္တိ၊ မရကုန်။ ကမ္မနာနာသံဝါသကာနံ၊ ကမ္မနာနာသံဝါသကရဟန်းတို့၏။ လဒ္ဓိဂ္ဂဟိတကောဝ၊ အယူကို ယူသော သူသည်သာလျှင်။ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော၊ မည်၏။ “အဝိပ္ပဝါသသီမာယ ငှိတဿာ” တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ မဟာသီမံ၊ မဟာ သီမံကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။

၄၃၃။ “ဥမ္မာဒါ စိတ္တက္ခေပါ” တိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မုသာဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၄၄။ ပရိယာယေန ဇာနန္တဿာတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ် မရှိ တခုခုကို။ ဇာနန္တဿ၊ သိသော ရဟန်း၏။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တမုသာဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၄၄၆။ အနုယောဂေါ န ဒါတဗ္ဗောတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ။ တေန၊ ထိုရဟန်း သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမချီ။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

မုသာဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(၅၇၅) ၄၅၄။ ဝေါဟာရနိရုတ္တိယံ၊ ဝေါဟာရဖြစ်သော နိရုတ္တိခွံ။ သဒ္ဓနိရုတ္တိယံ၊ ခွံ။ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဒယော၊ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာ အစရှိကုန်သော။ ကျေနဝိသတိ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ် အပြားရှိကုန်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပ္ပာဟိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၅၅။ ပဿာရေတာ၊ ကြည်ညိုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ အမောဟေတာ^၁၊ မမိုက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။

ဥပ္ပာဟိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အဓိကရဏဝပသမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၅၆။ “ယထာရတ္ထံ^၂၊ ညဉ့်အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်အားလျော်စွာ။ အနုပသမ္ပန္နော၊ လူသမာဓကတို့ကို။ အပေက္ခတံ၊ ကြည်၏။” ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဝုစုန္တိ၊ ထွေ၊ ဌ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းတို့ကို။ အပေက္ခတံ၊ ၏။ ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

အဓိကရဏဝပသမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကထိနတ္ထာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၆၇။ “ကောဝတ္ထော”တိပိ၊ ၍လည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထို ပါဠိ၏။ (အတ္ထော-မှာ စပ်။) ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်၏။ ကောဓာဘိဘူတော၊ အမျက်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။ ကောဝတ္ထောတိပိ၊ ၍လည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ အပနေတော၊ ၍။ ဌိတော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ကိရ၊ တတ်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဥဒ္ဓုပ္ပပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကောဝဇ္ဇော”တိ၊ ၍။ ဥဒ္ဓုဒ္ဓံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟေ တဗ္ဗံ၊ အပ်။ အန္တရာ ဝုတ္တကာရဏေနာတိ၊ ထွေ၊ ဌ။ “ကိစ္စယပသုတတ္တာ၊ အမှုကိစ္စ၌ လေ့လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိန္ဒနံ၊ ခြင်းကို။ အသမန္နာဟရန္တော၊ နှလုံးမသွင်းမိသည်ဖြစ်၍။ နလာဋ္ဌံ၊ နဖူးကို။ ပဋိဟညေယျ၊ တိုက်မိရာ၏။ ဣတိအာဒိဝုတ္တကာရဏေန၊ ဤသို့အစရှိသော ဟောအပ်ပြီးသော အကြောင်း ဖြင့်။

ကထိနတ္ထာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဥပါလိပဉ္စကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

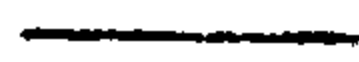
၁။ မောဟေတာ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ယထာရတ္ထန္တိ (ဆဋ္ဌ)

အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ

၄၇၀။ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တမေဝါတိ၊ ကား။ သဟသေယျာဒိပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇိ၊ တည်း။
ဣတရန္တိန္ဒြေ၊ ဌိ။ သစိတ္တကံ၊ သစိတ္တကတည်း။ ဒေသေန္တော၊ ဒေါမနသိ
ကောတိ ဣန္ဒြေ၊ ဌိ။ အညေဟိ၊ တပါးသော ရဟန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဘိ
သာပနာဒီနိ၊ ကြောက်စေခြင်းစသည်တို့ကို။ ကတု၊ ရှိ။ အာပတ္တိံ၊ သို့။
အာပဇ္ဇိတု၊ ရောက်၍။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။

အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယဂါထာသင်္ဂဏိကဝဏ္ဏနာ

ကာယိကာဒိအာပတ္တိဝဏ္ဏနာ

(၅၇၆) ၄၇၄-၅။ နိဒါနုဒ္ဓေသံ၊ ကိ။ ဝိနာ၊ ကြည်၍။ သေသုဒ္ဓေ
 သာဘာဝါ၊ ကြွင်းသော ဥဒ္ဓေသ၏ မရှိသောကြောင့်။ “သဗ္ဗပါတိမောက္ခု
 ဒ္ဓေသာနဉ္စ သင်္ဂဟော ဟောတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။
 ဂရုကာ၊ အလေးပြုခြင်း။ ဝိနယဂရုကာ၊ ဝိနည်း၌ အလေးပြုခြင်း။ ဣဒံ
 ပန၊ ဤသည်ကား။ ဒွိသု ဂါထာသု၊ တို့၌။ ကိဉ္စာပိ အာဂတံ၊ ၎်ရှင်။
 ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အညေဟိ၊ တပါးသော ပုဒ်တို့နှင့်။ မိဿေ
 တွာ၊ ၍။ ဝုတ္တဘာဝါ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာကရဏံ၊ အထူး
 ပြုခြင်းကို။ ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏။ နဝသု ဌာနေသု ကမ္မံ ဟောတိတိ
 တ္ထေ၊ ၌။ ကမ္မဉ္စတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ဝါစာတိ တ္ထေ၊ ၌။ ဝစီသမ္ဘ-
 ဝါ၊ စကား၏ ဖြစ်သင့်ခြင်း။ အဒ္ဓါနဟီနော၊ အဒ္ဓါနဟီနဟူသည်။ ဥန
 ဝိသတိဝဿော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော သူသည်။ “အပိစေတ္တာတိ၊
 ကား။ ကုရုန္တိဝါဒေါ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဝနပုတိတိ တ္ထေ၊ ၌။ ဝေံ၊
 သို့။ အဒိန္နာဒါနေ၊ ၌။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဝနပုတိံ၊ တောစိုးသစ်ပင်
 ကို။ ဝိဿဋ္ဌိဆန္ဒနေတိ တ္ထေ၊ ၌။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယံ၊ သုက်လွတ်ခြင်း၌။ ဒုက္ကဋ္ဌာ
 ကတာတိ၊ ကား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ အာမကဓညံ၊ စိမ်းသော စပါး
 ကို။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဉ္စန္ဒိယာ၊ စားသော ဘိက္ခုနီမအား။
 ပုဗ္ဗပယောဂေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၎်။ အဇ္ဈောဟာရေ၊ မျိုရာ၌။ ပါစိတ္တိယံ၊
 သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။

ကာယိကာဒိအာပတ္တိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ပါစိတ္တိယဝဏ္ဏနာ

၄၇၆။ မဟာသံဃိကာ၊ မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းသားတို့သည်။ သာမဏေ
 ရေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ ဒေသာပေန္တိ ကိရ၊ ကြားစေ
 ကုန်သတတ်။ တေန၊ ကြောင့်။ “န ဒေသာပေတဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။
 တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သြဋ္ဌာရိကဝီတိက္ကမေ၊ ရုန့်ရင်းသော
 အမှုကို လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ ပန၊ ကိုကား။ တေသံ၊ ထိုသာ
 မဏေတို့အား။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၎်။

ပါစိတ္တိယဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အဝန္တနိယပုဂ္ဂလာဒိဝဏ္ဏနာ

၄၇၇။ ဒသသတံ အာပတ္တိယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သဟဿံ အာပတ္တိ
 ယော၊ တထောင်သော အာပတ်တို့ကို။ စမ္မာယံ ဝိနယဝတ္ထုသိန္နိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
 စမ္မေယျက္ခန္ဓကေ၊ ဌံ။ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂန္တိအာဒိနိ၊ ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ၊
 ကုန်သော။ ကမ္မာနိယေဝ၊ တို့ကိုလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်
 ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာပတ္တိယေဝ၊ သည်
 သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဆ သမထာ၊ တို့
 သည်။ ပ။ သမ္မုခါဝိနယေန၊ ဖြင့်။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ သမထေန၊ နှင့်။ သမာ
 ယောဂံ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္မုခါဝိနယေန၊
 ဖြင့်။ သမ္ပယောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သမ
 ထေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိနာ၊ ရှိ။ သမ္ပတိ၊ ၏။ သမထဘာဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၏။ ပဋိသေဓတ္ထေ၊ ဝိနာ-သဒ္ဓါ၏ ပဋိသေဓအနက်သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လသော်။
 ဝိနာ သမထေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။

အဝန္တနိယပုဂ္ဂလာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သောဠသကမ္မာဒိဝဏ္ဏနာ

၄၇၈။ အသုတ္တကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သုတ္တဝိရဟိတံ၊ သုတ်မှ ကင်းသော
 အရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတြ၊ ထိုသို့ဖြေရာ၌။ ဥသုတ္တံ၊ ပါဠိကင်းသော
 အရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ (ဥသု တတြ-ဟု
 ပါဠိရှိ၏။ နတ္ထိ ကိဉ္စိ အသုတ္တကံ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်။)

သောဠသကမ္မာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဒုတိယဂါထာ သင်္ဂဏိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

သေဒမောစနဂါထာဝဏ္ဏနာ

အဝိပုဝါသပဉ္စာဝဏ္ဏနာ

(၅၇၇) ၄၇၉။ တဟိန္ဒိ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ။ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ဣတ္ထိ။ အကပ္ပိယ သမ္ဘောဂေါ နာမ၊ မည်သည်ကား။ မေထုနဓမ္မာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ “ဝရ သေနာသနရက္ခဏတ္ထာယ၊ မြတ်သောကျောင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဝိဿဇေတွာ၊ ရှိ။ ပရိဘူတိတုံ၊ ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဂရုဘဏ္ဍ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ဣတ္ထိ။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ ဧကောဒသာဝန္ဒိယေ၊ တကျိပ်တယောက်သော အဝန္ဒိယ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပဏ္ဍကောဒယော၊ ပဏ္ဍက်အစရှိကုန်သော။ ဧကောဒသာ တကျိပ်တယောက်သော ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ သပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ န ဇီဝတိ၊ အသက်မရှင်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိမ္မိတရူပတ္တာ၊ နိမ္မိတရုပ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ “ဥဗ္ဘက္ခကေန ဝဒါမိ” တိ ဣမိနာ၊ ပါဌ ဖြင့်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ မေထုနဓမ္မာဘာဝံ၊ မေထုနဓမ္မဖြစ်သည်ကို။ ဒိပေတိ၊ ဧ။ အစောနာဘိဝိဝဇ္ဇနေန၊ ချက်မှ အောက်ကို ကြည့်သဖြင့်။ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝ မဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ န ပဋိသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ “ဂါမန္တရပရိယာပန္နံ နဒိပါရံ ဩက္ခန္တ ဘိက္ခုနိံ သန္ဓာယာ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဧ။ ဂါမပရိယာပန္နော၊ ရှာ၌ အကျုံးဝင်သော။ အပရတီရေ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း၌။ နဒိသမိပမေဝ၊ မြစ် အနီးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ပုတ္တော၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်ကမ်းနား၌။ ပရတီရေ၊ ထိုမှဘက် ကမ်းနား၌။ ဧကလေဇူပါတော၊ ခဲတကျသ ဖြစ် သော။ ဂါမပစာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ နဒိပရိယန္တေန၊ မြစ်ကမ်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရတီရေ၊ ဣတ္ထိ။ ရတနမတ္တမ္ပိ၊ တတောင် မျှလည်းရှိသော။ အရညံ၊ တောသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တဉ္စ၊ ထိုတော သည်လည်း။ တိဏာဒိဟိ၊ မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒဿန္တပစာရဝိရဟိတံ၊ ဒဿန္တပစာမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကရေတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၊ မြစ် နှစ်ပါးတို့တွင်။ အတ္တနော၊ ဧ။ ဂါမေ၊ ဣတ္ထိ။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရတီရေ ပန၊ ထိုမှဘက်၌ကား။ ဧကလေဇူပါတ သခါတေ၊ ခဲတကျဟုဆိုအပ်သော။ ဂါမပစာရေယေဝ၊ ရွာ၏ ဥပစာ၌သာ လျှင်။ ပဒံ၊ ခြေကို။ ဥပေတိ၊ ထား၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ အဘိဓမ္မ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သကဂါမံ၊ မိမိရွာကို။ အတိက္ကမတံ နာမ၊ လွန်သည်မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဏမှာ၊ ဂိုဏ်းမှ။ ဩဟိယနာ စ၊ ကျန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတ္ထာဝတာ ပိ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်လည်း။ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို။

အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဝိစာရေတော၊ ဆင်ခြင်စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ဤ။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်သော။
ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ မဟာပဇာပတိပုမုခါ၊ မဟာ
ပဇာပတိအမှူးရှိကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မဟာပဇာပတိပိ၊
သည်လည်း။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ သည်။ ဒိန္နုသြဝါဒဿ၊ ပေးအပ်သော
သြဝါဒကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။
သန္တိကေ၊ ဤ။ ဥပသမ္ပန္နာ နာမ၊ မည်၏။

အဝိပွဝါသပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ပါရာဇိကာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ

၄၇၀။ “ဒုဿကုဋိံ သန္ဓာယာ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုဿေန၊ ပုဆိုးနှင့်။
သဟ၊ တကွ။ ဝီတိက္ကမနဿ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏။ သက္ကုဏေယျတာယ၊
စွမ်းနိုင်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ လိဂ်ပရိဝတ္တေ၊ လိင်
ပြန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂဟဏဿ၊ အကပ်ခံခြင်းကို။ ဝိဇဟ
နတော၊ ကြပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂဟေတော၊ ၎င်း။
ဘုဋ္ဌိတုံ၊ ငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကာကဉ္စိဟဒနံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကာ
ကေန၊ ကျီးသည်။ ဉိဟဒနံ ဝါ၊ စွန့်ရာ အရပ်ကိုလည်း။ “တယော၊
ကုန်သော။ ပုရိသေပိ၊ တို့သို့လည်း။ ဥပဂန္ဓာ၊ ၎င်း။”ဣတိ၊ သို့။ ပါဌ
သေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပါရာဇိကာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ပါစိတ္တိယာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ

၄၇၁။ မေထုနဓမ္မပစ္စယာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊
တည်း။ တံဟေတု၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မေထုနဓမ္မဿ၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗဘာဂ
ဘူတံ၊ ရှေးအဖို့ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာယသံသဂုံ၊ ကို။ ဝါယာမန္တိယာ၊
အား။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌဝတ္ထုပုရဏံ၊ ရှစ်ပါးသောဝတ္ထု ပြည့်ခြင်းကို။
သန္ဓာယ၊ ၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ (၅၇၀) ပရိဘောဂပစ္စယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
ပရိဘောဂကာရဏာ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကသ္မာတိ
ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဘောဂပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောဇနပရိယောသာနေ၊ ဤ။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား၊ အနက်တည်း။ ပေါရာဏပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။
 “တဿာ”တိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ “ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်း
 ဟောသည်။ သုန္ဒရံ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဘောဇနပရိစ္ဆေဒဒဿနတော၊ သုံးဆောင်
 ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တံ၊
 ကုန်၏။

ပါစိတ္တိယာဒိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
 သေဒမောစနဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဉ္စဝဂ္ဂ

ကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(၅၇၉) ၄၈၃။ “ဥမ္မတ္တကသမ္မုတိံ၊ ဥမ္မတ္တကသမ္မုတိံကို။ ဥမ္မတ္တကော၊ ရှူးသော ရဟန်းသည်။ ယာစိတာ၊ တောင်းပန်၍။ ဂတေ၊ သွားသည် ရှိသော်။ အသမ္မုခါပိ၊ မျက်ကွယ်၌လည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဝနုတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အစည်းအဝေး၌။ နိသိန္ဓေပိ၊ နေသော်လည်း။ န ကပ္ပုတိ၊ မပျက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိယ မာဘာဝါ၊ အမှတ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အသမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒေါသာဘာဝံ၊ အပြစ်၏ မရှိခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ “အသမ္မုခါ ကတံ သုကတံ ဟောတီ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကံစကား၌။ ဒုတေန၊ တမန်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ ပန၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း ကိုကား။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မဝါစာနာနတ္တယဘာဝါ၊ ကမ္မဝါစာ၏ ထူးသော သဘော ရှိသောကြောင့်တည်း။ ပတ္တနိက္ကုဇနာဒယော၊ ပတ္တနိက္ကုဇနကံ အစရှိသည်တို့ကို။ ဟတ္ထပါသတော၊ မှ။ အပနေတွာ၊ ဖဲ၍။ ဝါ၊ ကြည့်၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “အသမ္မုခါ ကတံ သုကတံ ဟောတီ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ စောဒေတွာ၊ စောဒနာ ၍။ သာရေတွာ၊ အောက်မေ့စေ၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပုစ္ဆိတွာ၊ မမေးမူ ၍။ အစောဒေတွာ၊ မူ၍။ အသာရေတွာ၊ မူ၍။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝစနတ္ထော၊ သဒ္ဓါအနက်တည်း။ ဌပေတွာ ကတ္တိက မာသန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယောပဝါရဏာမာသော၊ အကြင်ပဝါရဏာ-လသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပဝါရဏာ-လကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဒွေ စ ပုဏ္ဏမာသိ ယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမဒုတိယဝဿုပဂတာနံ၊ ဝါကပ်ကုန်သော ရဟန်း တို့၏။ ပဝါရဏာမာသာ၊ ပဝါရဏာ-လတို့သည်။ ပုဏ္ဏမာသာ၊ ပြည့်သော လရှိကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်လတို့တည်း။

၄၈၅။ ပဒံ ဝါ၊ ပုဒ်ကိုမူလည်း။ ဆဉ္စေတိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ က-ဝဂ္ဂါဒိသု၊ က-ဝဂ်အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ဝါးပါးကုန်သောဝဂ် တို့၌။ ဂရုကန္တိ-ဂရုကံ နာမ၊ ဂရုကအက္ခရာမည်သည်ကား။ ဒီဃဉ္စ၊ ဒီဃ အက္ခရာသည်လည်းကောင်း။ သံယောဂပရဉ္စ၊ သံယုဂ်နောက်ရှိသောအက္ခရာ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဗုဒ္ဓဂုဏိယတ္ထေရဿ ယဿ နက္ခ

မတိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တ-ကာရ က-ကာရသံယောဂပရာ၊ တ-အက္ခရာ က-
အက္ခရာဟူသော သံယုဂ်နှောင်းသောကြောင့်။ ဒီဃေ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။
ရဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “သော တုဏှိ အဿာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊
ဆိုအပ်လျက်။ “သော တုဏှိ အဿာ”တိ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၄၈၆။ သေသဋ္ဌကထာသု၊ ကြွင်းသော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္ထဝစနံ၊
ဆိုအပ်သော စကားကို။ ကုရုန္တိယံ၊ ကုရုန္တိ၌။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတွာ၊
၍။ “နိသိဒ္ဓိတုံ၊ န သက္ကောန္တ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

၄၈၇-၈။ ပရိသုဒ္ဓသီလာ စတ္တာရော ဘိက္ခုတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပါရာဇိကံ၊
ပါရာဇိကသို့။ အနာပန္နာ၊ မရောက်သော ရဟန်းတို့တည်း။ န တေသံ
ဆန္ဒော ဝါ ပါရိသုဒ္ဓိ ဝါ တေတိ၊ ကား။ တီသု ဝါ၊ သုံးယောက်
သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒွိသု ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။
နိသိဒ္ဓေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကဿ ဝါ၊ ဧါလည်းကောင်း။ ဒွိန္ဒ
ဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ အာဟဋ္ဌာပိ၊ ဆောင်အပ်
သော်လည်း။ အနာဟဋ္ဌာဝ၊ မဆောင်အပ်သည်သာတည်း။

ကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

အပလောကနကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ

၄၉၅-၆။ ကာယသမ္ဘောဂသာမဂ္ဂိဒါနသဟသေယျပဋိဂ္ဂဟဏာဒိ၊ သည်။
ဣမဿ အပလောကနကမ္မဿ၊ ဧ။ ဌာနံ၊ အရာသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
ဣတိ၊ ဝေမ္ဗိ၊ သို့လည်း။ အပလောကနကမ္မံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဧ။ ဣတိ
အတ္ထော၊ တည်း။ ကမ္မညေဝ၊ သည်လျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။
ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မလက္ခဏံ၊ မည်၏။ ဩသာရဏနိဿာရဏဘဏ္ဍု
ကမ္မာဒယော ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ကမ္မဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ အညဉ္စ
နာမံ၊ တပါးသော အမည်ကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ကမ္မမေဝ၊ သည်
လျှင်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ (၅၈၀) ဥပလက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ကမ္မလက္ခဏံ၊ မည်၏။ ဥပနိဿယော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊
၏။ ဟေတုပစ္စယာဒိလက္ခဏဝိမုတ္တော၊ ဟေတုပစ္စည်း အစရှိသည်တို့၏
လက္ခဏာမှ လွတ်သော။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ပစ္စယဝိသေသော၊ ပစ္စည်း
အထူးကို၊ တတ္ထ၊ ထို ဥပနိဿယပစ္စည်း၌။ သင်္ဂယုတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။
ဝေမ္ဗိ၊ ဤအတူလည်း။ “ကမ္မလက္ခဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သင်္ဂယုတိ၊ ဧ။”

ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ ကမ္မလက္ခဏံ။ ကိ။ ဒသေတံ၊ ငှာ။ “အတ္ထိန္ဒစိဝရ
 ဇိဏ္ဏစိဝရ နဋ္ဌစိဝရန” န္တိအာဒိ။ ကိ။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ “တတော၊ ထိုထက်။
 အတိရေကံ၊ အလွန်ကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသော ရဟန်းသည်။ အပလော
 ကေတွာ၊ ရှိ။ ဒါတပ္ပံ၊ ဧ။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ။ သေ။ အပလောကနံ၊
 ပန်ခြင်းသည်။ ကမ္မလက္ခဏမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဧဝံ သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
 စုံသော အရာတို့၌။ လက္ခဏံ၊ ကိ။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ဧ။ ဣဏပလိဗောဓမ္မိတိ
 ဣတ္ထ၊ ၌။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ဣဏာယိကာ၊
 မြီရှင်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ သစေ ပလိဗုဇ္ဈန္တိ၊ အကယ်၍ နှောင့်ယှက်ကုန်
 အံ။ တတြုပ္ပာဒတော၊ ထိုသံသာအရံမှ ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်။ ဒါတံ၊ ငှာ။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အန္တရသန္နိပါတေတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာဒိမဟာ
 သန္နိပါတေ၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပဝါရဏာနေ့အစရှိသည်တို့၌ များသော အစည်း
 အဝေးတို့ကို။ ငှပေတွာ၊ ရှိ။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ မင်္ဂလုစ္စရဏာဒိ၊ မင်္ဂလာ
 တရားဟောခြင်း အစရှိသော အစည်းအဝေးတည်း။ (မင်္ဂလုစ္စရဏာဒိပါဌ
 ရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ ယူရာ၏။) ဥပနိက္ခေပတေတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ စေတိယဿ၊
 ဧ။ အာပဒတ္တာယ၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးရန်အကျိုးငှာ။ နိက္ခိတ္တတော၊ ထား
 သောအရပ်မှ။ “အညာ ကတိကာ ကာတဗ္ဗာ” တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ယေ ရုက္ခေ၊
 အကြင်သစ်ပင်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်တို့ကို။
 ကတာ၊ ကုန်၏။ တေဟံ၊ ထိုသစ်ပင်တို့မှ။ ဣမေသံ၊ ဤသစ်ပင်တို့၏။
 အညတ္တာ၊ တပါးဖြစ်သောကြောင့်။ ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ “သစေ တတ္ထ
 မူလေ” တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ “ဣတော၊ ဤသစ်ပင်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 ယံ၊ အကြင်အသီးကို။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ခါဒန္တု၊ စားကုန်လော့။”
 ဣတိ ဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေါ၊ ကိ။ ပဋိက္ခိတ္တော၊
 ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အနုဝိစရိတွာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ပစ္ဆိတော ပစ္ဆိ
 တော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ သန္တိကာ၊
 မှ။ ပစ္စယံ၊ ကိ။ ပစ္စာသိသန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ မူလဘာဂန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဒသမဘာဂံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အဖို့ကို။
 ကတွာ၊ ရှိ။ ပုဗ္ဗကာလေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဒသမဘာဂံ၊ ကိ။ ကတွာ၊
 ရှိ။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “မူလဘာဂေါ” တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အကတာဝါသံ ဝါ ကတွာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နအာယေန၊
 ဖြစ်သောအခွန်ဖြင့်။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဇဂ္ဂိတကာလေယေဝ န ဝါရေတဗ္ဗာတိ
 ဣတ္ထ၊ ၌။ ဇဂ္ဂိတာ၊ သုတ်သင်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ပုပ္ဖလဘရိတ
 ကာလေ၊ အပွင့်အသီးပြည့်စုံသော အခါ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ဇဂ္ဂနကာလေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဇဂ္ဂိတံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓကာလေ၊ အားထုတ်သောကာလ၌။ ဥတ္တိကမ္မဋ္ဌာနဘေဒေ ပနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဥတ္တိကမ္မဿ၊ ၎်။ ဌာနဘေဒေ၊ ဌာနအထူး၌။

ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မလက္ခဏာ၌။ ဣဒံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပကိဏ္ဍကံ၊ ပကိဏ္ဍကနည်းတည်း။-သံဃကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုသံဃကံကို။ သံဃော ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ကရေတိ၊ ၎်။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ န ကရေတိ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုကံကို။ အပလောကနကမ္မဿ၊ ၎်။ ကမ္မလက္ခဏေကဒေသံ၊ ကမ္မလက္ခဏာတစ်စိတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၎်။ ဣတရံ၊ သော။ စတုဗ္ဗိဓမ္မိ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ သံဃကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုသံဃကံကို။ သံဃော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ ဂဏော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ ပုဂ္ဂလော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ တံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၎်။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ဟံ သစ္စံ၊ ၎်။ “ယသ္မိ” ဝိဟာရေ၊ ၎်။ ဒွေ တယော ဇနာ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုနှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ၎်။ ကတမ္ပိ၊ ပြုသော ကံသည်လည်း။ သံဃေန၊ သည်။ ကတသဒိသမေဝ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎်။ ယသ္မိ” ပန ဝိဟာရေ၊ ၎်ကား။ ဧကော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ တေန ဘိက္ခုနာ”တိ အာဒိ၊ သော။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဂဏကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုဂဏကံကို။ သံဃော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ ဂဏော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ ပုဂ္ဂလော စ၊ သည်လည်း။ ကရေတိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုကံကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ စပ်။) ယော ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထော၊ ကို။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၎်။ ကရိယတိ၊ ၎်။ တဿ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ ဂဏကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုဂဏကံကို။ ဂဏောဝ၊ ဂိုဏ်းသည်သာလျှင်။ ကရေတိ၊ ၎်။ သံဃော၊ သည်။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ယော” ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာရောစနဝသေန၊ ဖြင့်။ ကရိယတိ၊ ၎်။ တဿ၊ ထိုဥပုသ်ကံ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။

ပုဂ္ဂလကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုကံကို။ (ထည့်)။ ပုဂ္ဂလောဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ဧ။ သံဃော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။
 ဂဏော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုကံကို။ (၅၇၁) အဓိဋ္ဌာ
 နုပေါသထဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဂဏကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။
 ဧကစ္စောဝ၊ အချို့သာဖြစ်သော။ ဂဏော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ဧ။
 ဧကစ္စော၊ သော။ ဂဏော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တတ္ထ၊ ထိုကံတို့
 တွင်။ အဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိကံ မဟုတ်သော ကံကို။ ဒွေယေဝ၊ နှစ်ယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သဥတ္တိကံ၊ ဥတ်နှင့်တကွ
 သော ကံကို။ တယောဝ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင်။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသုံးယောက်အောက်။ ဝါ၊ ထက်။ ဥံနာ
 ဝါ၊ ယုတ်သေ၍ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အဓိကာ ဝါ၊ လွန်သော
 ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ န ကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ ဣဒံ၊ သည်ကား။
 ပကိဏ္ဍကံ၊ နည်းတည်း။

အပလောကနကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

အပညတ္တေပညတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၀၀။ ကကုသန္ဓကောဏာဂမနကဿပါ ဧဝ၊ ကကုသန်ဘုရား၊ ကော
 ဏာဂုံဘုရား၊ ကဿပဘုရားမြတ်စွာတို့သည်သာလျှင်။ သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ၊
 ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစုတို့ကို။ ပညပေသံ၊ ပညတ်တော်မူကုန်၏။
 ဝိပဿိအာဒယော ပန၊ ဝိပဿိအစရှိကုန်သော ဘုရားမြတ်စွာတို့သည်ကား။
 သြဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ သြဝါဒပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိသံသု၊ ပြတော်မူကုန်
 ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ န ပညပေသံ၊ ပညတ်တော်မူကုန်။

အပညတ္တေပညတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ

ဥဘတောဝိဘင်္ဂခန္ဓကပရိဝါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်သော။
 ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တဿ ဝိနယပိဋကဿ၊ ထို
 ဝိနည်းပိဋကတ်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သမန္တပါသာဒိကာ နာမ၊
 အမည်ရှိသော။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ “သမန္တပါသာဒိကာ နာမ၊”

မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဝစနသံဝဏ္ဏနာ၊ ဆိုအပ်သော စကားအစဉ်ရှိသော အဋ္ဌကထာသည်။ သမတ္တာ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ ပဓာနသရေ၊ ပဓာနသရအမည်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၌။ အတ္ထ ဝိနိစ္ဆယာဒီဟိ၊ အနက်အဆုံးအဖြတ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဣဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်၏။ (ထည့်၍ သမ္ပန်။)

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဒိတော၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ ပေါင်းအပ်၏။ သမု ဒိတော၊ ကောင်းစွာ ပေါင်းအပ်၏။ တေ ဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဓိကပ္ပမာဏဂုဏေဟိ၊ လွန်သော ပမာဏရှိသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ သမုဒိ တော၊ ၏။ တေန သမုဒိတေန၊ ထိုအပေါင်းဖြင့်။ “ဂတာနံ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ ဝါ၊ သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။” ဂတိယော၊ အလားတို့ ကို။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီးတတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာယ၊ သော။ သတိ ယာ၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပာဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါအစရှိ သည်တို့သည်။ ပရမဝိသုဒ္ဓါ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ ကဿ၊ ဟူမကား။ သမန္နာ ရက္ခတ္တာ၊ ပြည့်စုံစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ သတိပိ၊ ကိုလည်း။ သဒ္ဓါဒီဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိ သည်တို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ဝုတ္တော၊ သော။ စတုဗ္ဗိဓေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သီလေ၊ သီလတွင်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ကို။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ မဏ္ဍေတိ၊ တန်ဆာဆင်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ပါတိ မောက္ခသံဝရသီလသည်။ သဒ္ဓါသာဓနံ၊ သဒ္ဓါဖြင့် ပြီးအပ်၏။ သတိဝီရိယ ပညာယော၊ သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာတရား သုံးပါးတို့သည်။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ ဇီဝပါရိသုဒ္ဓိပစ္စယပရိဘောဂသီလာနိ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၊ ပစ္စယပရိဘောဂသီလသုံးပါးတို့ကို။ ပဋိမဏ္ဍေန္တိ၊ တန်ဆာဆင်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာယောဂံ၊ ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ သဒ္ဓါ စ၊ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓိရဟိတာ၊ ပညာမှ ကင်းမူကား။ အဝိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ ဟူမကား။ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ၏။ ပသာဒဟေတုတ္တာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓိယော ပန၊ ပညာတို့သည်ကား။ တဿ၊ ထိုသဒ္ဓါ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ပရမဝိသုဒ္ဓါ နာမ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓါရဟိတာ၊ သဒ္ဓါမှကင်းသော။ ပညာ၊ သည်။ (ဇနည်း)ပညာ၊

သည်။ သဒ္ဓါရဟိတာ၊ သဒ္ဓါမှ ကင်းမှုကား။ ကေရာဋိကပက္ခံ၊ ကေရာဋိက အဖို့သို့။ ဝါ၊ စဉ်းလဲသော အဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ သဒ္ဓါယုတ္တာ ဝေ၊ သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သော ပညာသည်သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ဟော တိ၊ ၏။ ဝီရိယဉာ၊ သည်လည်း။ သမာဓိရဟိတာ၊ သမာဓိမှ ကင်းမှုကား။ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပြန်လွှင့်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိယုတ္တံ၊ သမာဓိ နှင့် ယှဉ်သော စိတ်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပြန်လွှင့်ခြင်းငှာ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝီရိယဿ၊ ၏။ သုဒ္ဓဝစန တော၊ စင်ကြယ်ကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့်။ သမာဓိပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပရမဝိသုဒ္ဓါ၊ လွန်စွာ စင် ကြယ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယောပိ၊ သဒ္ဓါစသော တရားတို့သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပါတိမောက္ခံ၊ သီလကို။ ပဋိမဏ္ဍေန္တိ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်၏။ ဣတိ သို့။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဋိမဏ္ဍေန္တိ၊ နည်း။ ပဋိပတ္တိဒေသကေ၊ ပဋိပတ္တိကိုဟောတော်မူတတ်သော။ သတ္တရိ စ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌ လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိယဉာ၊ ပဋိပတ္တိ၌ လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိဖလေ စ၊ ပဋိပတ္တိအကျိုး၌ လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သီလ သမာဒါနဉာ၊ သီလကို ဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သမာဒိန္နဝိသော ဓနဉာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလကို သုတ်သင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ၊ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံး ပါးတို့တွင်။ “ဣတိပိ (၅၀၂) သော ဘဂဝါ” တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သတ္တရိ စ၊ ၌လည်း။ ပူဇေတုံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ပူရေတုံ-ဟူ၍ ရှေးဦးကာပါဌရှိ၏။ နှစ်သက်ရာ-သမ္ပန်လေ။) ပဋိပတ္တိယံ၊ ပဋိ ပတ်ဟူသော သီလ၌လည်းကောင်း။ သီလဝိပတ္တိသမ္ပတ္တိမူလကေ၊ သီလ၏ ပျက်စီး ခြင်း သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော။ သန္တိဋ္ဌိကသမ္ပရာယိကဖလေ စ၊ သန္တိဋ္ဌိကအကျိုး၊ သမ္ပရာယိကအကျိုး၌လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါပဝတ္တိ၊ သဒ္ဓါဖြစ် ခြင်းကို။ ဝိတ္တာရတော၊ ဖြင့်။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သီလဝိပတ္တိသမ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊ သီလဝိပတ္တိ၊ သီလသမ္ပတ္တိလျှင် အကြောင်းရှိသော။ အာဒိနာ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာနိသံသဉာ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဒိနာ ပရိစ္စာဂေ၊ အပြစ်ကို စွန့်ရာ၌လည်းကောင်း။ အာနိသံသသမ္ပာဒနေ စ၊ အကျိုးကို ပြည့်စုံစေရာ၌လည်းကောင်း။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တထာ၊ ထိုမြင်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ပညာ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခံသံဝရံ၊ သီလကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ “အဟိသိတ”န္တိ

အာဒိနာ၊ အတိသိတံ အစရှိသည်ဖြင့်။ အပ္ပဝတ္တနာရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်း မထိုက်
 သော။ ကောသဇ္ဇံ၊ ကို။ “ယော ဝ သိတဉ္စ ဥဏ္ဍာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ
 နုသာရေန၊ ဟောတော်မူသောနည်းကို အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်။ ပဇဟိတု၊
 စွန့်ခွာ၍။ အနုပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်သေးသော တရား၊ ဖြစ်ပြီးသောတရားဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ အသံဝရ-သံဝရာနံ၊ အသံဝရသဘော၊ သံဝရသဘော
 တို့ကို။ အနုပ္ပါဒနပဇဟနုပ္ပါဒနဝစုနဝသေန၊ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်
 တရားတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားစေခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ပါတိ
 မောက္ခံ၊ ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယ
 သံဝရာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ စတုန္ဒမ္ပိ၊ လေးပါးအပြား
 ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ဂဟဝတ္ထုနံ၊ တို့အား။ အနုကူလသမု
 ဒါစာရော၊ လျော်စွာ ကောင်းသော အကျင့်ကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အာ
 စာရေတိ၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဇဝဝစနေန၊ အဇ္ဇဝ-သဒ္ဓါဖြင့်။
 လာဘ သက္ကာရဟေတု၊ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ကာယဒုစူရိတာဒိကုဋ္ဌိလကရမာယာသာဓြေယျပဋိပက္ခအဇ္ဇဝဓမ္မ
 သမာယောဂဒီပနေန၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသော ကောက်တကျစ် ပြုခြင်း၊
 လှည့်ပတ်ခြင်း၊ စဉ်းလဲ စဉ်းစားပြုခြင်းတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဖြောင့်
 မတ်သော သဘောနှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။
 အလောဘဇ္ဈာသယတာ၊ အလောဘကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပိတာ၊
 ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဒ္ဒဝဝစနေန၊ မဒ္ဒဝ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ကက္ခဠဘာဝ
 ကရပဋိသာတာဒိ ပဋိပက္ခဘူတမေတ္တာဒိ မဒ္ဒဝဓမ္မသမာယောဂဒီပနေန၊ ရုန့်
 ရင်းကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ပဋိသာတ အစရှိသည်
 တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော မေတ္တာအစရှိသော မဒ္ဒဝသဘောနှင့် ယှဉ်
 ခြင်းကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဟိတဇ္ဈာသယာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဒီပိတာနိ၊
 ပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဒိ-သဒ္ဓေန၊ မဒ္ဒဝါဒိ၌ အာဒိ
 သဒ္ဓါဖြင့်။ “ခန္တိ စ သောရစ္စဉ္စ သာဓလျဉ္စ ပဋိသန္တာရော စာ”တိအာဒိ
 နာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟယောဂေါ၊ ကို။ ဒီပိတော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤနိဂုံးစကား၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဇဝမဒ္ဒဝါ
 ဒယော၊ ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ ၏။
 ဟေတု စ၊ အကြောင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သီလသမ္ပတ္တိ
 ဖလဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ တံသမ္မာဒနတော၊
 ထိုအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်တည်း။ သကသမယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။

စတုပရိသာ၊ လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့တည်း။ ဧတေန၊ ဤ သက
 သမယ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ သဘာဝ ဒုက္ခဘာဝါဘာဝေါ၊ အကျင့်အား
 ဖြင့် သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ သဘော၏ မရှိခြင်းကို။
 သူစိတော၊ ပြုအပ်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သကသမယောတိ ဣ၊ ဤ။
 သောပဒေသံ^၁၊ ဥပဒေသနှင့် တကွဖြစ်သော။ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ
 တည်း။ သကသမယော ဝေ၊ သကသမယသည်ပင်။ ဂဟဏံ^၂၊ ယူခြင်း
 တည်း။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒုဒ္ဒိပနတ္တာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ သကသမယဿ၊ မိမိအယူဟုဆိုအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံကို။
 သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ သကသမယဂဟဏံ^၃၊ ဖြတ်ခြင်းတည်း။-

“သစ္စံ၊ လည်းကောင်း။ သတ္တော၊ လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိ၊
 လည်းကောင်း။ ပစ္စယာကာရမေဝ စ၊ လည်းကောင်း။ စတုရော
 ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဒုဒ္ဒသ၊ မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဒေသေတုဉ္စ၊
 ဟောခြင်းငှာလည်း။ သုဒုက္ကရာ၊ အလွန် ပြုနိုင်ကုန်ခဲ့၏။”-

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သကသမယဝသေန^၄၊ ဖြင့်။
 ယောဇနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ပရသမယဿပိ၊
 ၏လည်း။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ ၏။ ပညာဝိညာဝေယျတ္တိယေနာတိ
 ဣ၊ ဤ။ တိဝိဏေန၊ ထက်စွာသော။ အနေန ဉာဏေန၊ ဤဉာဏ်ဖြင့်။
 ကတသိလနိသိတသတ္တသဒိသဘာဝပညာ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ကျောက်
 ညို၌ သွေးအပ်သော ဓားနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ပညာကို။
 (သဒိသသဘာဝပညာ-လည်းရှိ၏။) ဝုတ္တာ၊ ၏။ တိပိဋကသင်္ခါတာယ၊ ပိဋကတ်
 သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ပရိယတ္တိယာ၊ ၏။ ပဘေဒေါ၊ အပြားတည်း။ တိပိဋကပရိ
 ယတ္တိပုဘေဒေါ၊ တည်း။ တသ္မိံ ပဘေဒေ၊ ထို ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော
 ပရိယတ္တိအပြား၌။ ဝစနံ၊ ပါဠိတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တန္တိ စ၊ သည်
 လည်းကောင်း။ တန္တိအတ္ထော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သာသနံ နာမ၊
 မည်၏။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ “တန္တိ ဝေ၊ ပါဠိပင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အယံ သံဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ နိဋ္ဌာပိတာ၊
 ပြီးစေအပ်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဋိဝေဓဉာဏာဘာဝတော၊
 ပဋိဝေဓဉာဏ်၏ မရှိသောကြောင့်။ သုတမယံ၊ သုတမယဉာဏ်ကို။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ “အပ္ပဋိဟတဉာဏပ္ပဘာဝေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကရဏသမ္ပတ္တိယာ၊

၁။ သောဂတံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂဟနံ (ဆဋ္ဌ)၊ ၃။ သကသမယဿ ဂဟနပဒေန (ဆဋ္ဌ)

ကရိုဏ်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ (၅၈၃) ဇနိတတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သုခဝိနိဂ္ဂတံ၊ မည်၏။ သုခဝိနိဂ္ဂတတ္တာ၊ ချမ်းမြေ့စွာ ထွက်သော
 စကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဓုရောဒါတဝစနလာဝဏ္ဏယုတ္တေနာပိ၊
 သာယာဖြူစင်သော စကား၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော စာ၌ ယှဉ်သဖြင့်။
 ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဤ ဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနံ၊ စကားသည်။
 သောတသုခဉ္စ၊ ကြားသောနား၌ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ သန္နိဝေ
 သသမ္ပတ္တိသုခဉ္စ၊ နှလုံးဝင်ခြင်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းငှာ ချမ်းမြေ့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဝေယျာကရဏေနာ”တိ၊ ရှိ။ အဝတွာ၊ ရှိ။
 “မဟာဝေယျာကရဏေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာနိရုတ္တိ
 ဆန္ဒောဝိစိတျာဒိပဋိမဏ္ဍိတပါဏိနိယနျာသာဓာရဏဓာရဏသဘာဝေါ၊ သိက္ခာ
 ကျမ်း၊ နိရုတ္တိကျမ်း၊ ဆန္ဒောဝိစိတိကျမ်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်အပ်သော ဗျာကရဏကျမ်း အစရှိသော မဆက်ဆံသော ကျမ်းတို့ကို
 ဆောင်ခြင်းသဘောကို။ သူစိတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ယုတ္တဝါဒိ
 နာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ယုတ္တမုတ္တဝါဒိနာ၊ အသင့် လွတ်လွတ်ထွက်သော
 စကားရှိသော။ ဌာနုပုတ္တိယပညာယ၊ တန်နုပုတ္တိပညာနှင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့သော
 အရာ၌ လျင်စွာဖြစ်သော ပညာနှင့်။ သမန္တာဂတေန၊ ပြည့်စုံသော။ ဣတိ
 အတ္တော၊ တည်း။ ပညာဘေဒေပိ၊ ပညာအထူး၌လည်း။ (ဩဇာဘေဒေပိ
 လည်း ပါဠိရှိ၏။) အာယုသတ္တိကရဏတာဒိသာမတ္ထယောဂါနံ၊ အာယုသတ္တိ
 ကရဏတာ-အစရှိသောအစွမ်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဟာကဝိနာ၊
 မဟာကဝိဖြစ်သော ဆရာသည်။ ရစိတဂန္ထဿ၊ စီရင်အပ်သော ကျမ်း၏။
 မဟန္တတ္တာ ဝါ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မူလည်း။ “တိပိဋကပရိယတ္တိပု
 ဘေဒေ” တိအာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာသနေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဟေတု
 ဝိသယေ စ၊ အကြောင်းအရာ၌လည်းကောင်း။ သဒ္ဓေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ဣတိ ဣမေသု တီသု ဌာနေသု၊ ဤ သုံးပါးသောအရာတို့၌။ ပါကဋဘာဝံ၊
 ထင်သော ဉာဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ ဝေနယိက
 ဗုဒ္ဓိသမ္ပတ္တိသဗ္ဗာဝံ၊ ဝိနည်း၌ အလွန်လိမ္မာသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏
 ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဿ၊ ထို အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာအား။ သူ
 စေတိ၊ ပြ၏။ ယေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပဘိန္ဒာ၊ ပြား
 ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါဒယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ တေဟိ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဥက္ခိတ္တသန္တတိ

၁။ ပါဠိပဘာဝံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဋိသမ္ဘိဒါဒိ (ဆဋ္ဌ)

ဥပစ္စေဒံ၊ ချီးမြှင့်အပ်သောအစဉ်၏ ဖြတ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ ဥပုဒနဝဗုဒ္ဓနဝသေန၊ ဖြစ်စေခြင်း၊ ပွားစေခြင်း တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါရိတော၊ ရံအပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဘိန္ဒပဋိ သမ္ဘိဒါပရိဝါရော၊ မည်၏။ ပဘိန္ဒပဋိသမ္ဘိဒါပရိဝါရော၊ သော။ တသ္မိံ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မော ဌံ။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဆဋ္ဌာဘိညစတုပဋိသမ္ဘိဒါဒိပု ဘောဒဂုဏပဋိမဏ္ဍိတေ ပန၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ အစအပြားရှိသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်ရာတွင်ကား။ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ တို့သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော ဝေ၊ တို့သည်သာတည်း။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ တို့တွင်။ အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါယ၊ ၏။ ဧကဒေ သောဝ၊ တစိတ်သာတည်း။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်။ သယံ၊ သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်သည်။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ အဝယဝဘူတပုပ္ဖုဒယော ဝိယ၊ အစိတ် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော အပွင့်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ သယဉ္ဇ၊ မိမိသည်လည်း။ ယေသံ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အဝယဝတ္တာ၊ အစိတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမာဝစရဓမ္မပရိယာပန္န ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏံ၊ ကာမာဝစရကရား၌ အကျုံးဝင်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနဝယဝဘူတံ၊ အစိတ်မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အနဝယဝဘူတော၊ အစိတ်မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အလင်္ကာ ရော၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ ဝိယ၊ တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့တည်း။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာမာဝစရ ပဋိသမ္ဘိဒါပရိဝါရော၊ သည်။ ဆဋ္ဌာဘိညပဋိသမ္ဘိဒါဒိပုဘောဒဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိမဏ္ဍေတိ၊ ၏။ လောကုတ္တရ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဝစနဉ္စ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ သဒ္ဓါကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာသနေ၊ သာသနာဘော်၌။ ဥပုဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အလင်္ကာရဘူတေန၊ သော။ ဝါ၊ တနည်း ကား။ ယသ္မိံ ဝံသေ၊ အကြင်အနွယ်၌။ ဥပုဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ တဿေဝ၊ ထိုအနွယ်၏သာလျှင်။ အလင်္ကာရဘူတေန၊ တန်းဆာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (ထေ ရေန-၌ စပ်။) သင်္ခေပဝိတ္တာရေသု၊ နည်းတို့၌။ ဣတရိတရကရဏံ၊ တပါး ပါးကို ပြုခြင်း။ အပ္ပသန္နပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုသောသူ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့၏။ ပသာဒပုပ္ဖုဒနာဘိဝုဗ္ဗိကရဏံ၊ ပသာဒကိုဖြစ်စေခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသော ပသာဒကို ပွားစေခြင်းကို ပြုခြင်း။ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။

ဂမ္ဘီရာနံ၊ နက်နဲသော ပါဠိတို့၏။ ဂမ္ဘီရုတ္တာနဘာဝကရဏံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်း၊ ပေါ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆဗ္ဗိဓာစရိယ ဂုဏယောဂတော၊ ခြောက်ဦးသော ဆရာတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သော အားဖြင့်။ ဝိပုလဗုဒ္ဓိ နာမ၊ မည်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မစိန္တနံ၊ ပရမတ္ထတရား၌ ဖြစ်သော စိတ်အကြံကို။ အဘိဓာဝန္တော၊ အလွန် ပြေးစေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဥစ္ဆေဒါဒိနာနပ္ပကာရံ၊ ဥစ္ဆေဒအစရှိသည်ဖြင့် အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ အန္တံ ဝါ၊ အန္တဝါဒ အယူကိုမူလည်း။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်၏။ “သဗ္ဗံ၊ သော။ ဂေယျံ၊ ဂေယျတရားကို။ ပညတ္တိ ဝေ၊” တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ပရမတ္ထောဝေ၊” တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယတ္တာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အကြောင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သမလာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣမဿ ပန၊ ဤအရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာ၏ကား။ ဗုဒ္ဓိ၊ သည်။ ဓမ္မစိန္တာတိဓာဝနရဟိတတ္တာ၊ ပရမတ္ထတရား၌ အကြံကို လွန်စွာပြေးစေခြင်းမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓါ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (၅၀၄) “ဝိပုလဝိသုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂရူဟိ၊ ကား။ “ပိယော ဂရု ဘာဝနိယော” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဂုဏေဟိ၊ ဆိုအပ်သောကျေးဇူးတို့နှင့်။ ယုတ္တဂရူဟိ၊ ယှဉ်သောဆရာမြတ်တို့သည်။ ဂုဏေဟိ၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ထိရဘာဝံ၊ ခိုင်ခံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရေန၊ သီလစသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သောဆရာသည်။

သီလေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ သီလဿ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ခြင်းငှာ။ အဝိဇ္ဇဏကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥဒ္ဓံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ခဲ့၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လောကသုံးပါးထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော။ (မဟေသိနော-၌ စပ်။) ဝါ၊ ကား။ လောကဿ၊ ၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်နဲစွာသော ချောက်နှင့်တူသော လောကသုံးပါး၌။ ဇေဋ္ဌဿ၊ ကြီးမြတ်တော်မူထသော။ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သီလာဒိက္ခန္ဓေ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို။ သေဂဝေသိ၊ ရှာမှီးတော်မူတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟေသိ၊ မဟေသိမည်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သမဓိကသတ္တဝီသတိသဟဿ ပရိမာဏာယ၊ အလွန်နှင့်တကွဖြစ်သော နှစ်သောင်းခုနှစ်ထောင်ပမာဏရှိ

သော။ သမန္တပါသာဒိကသညိတာယ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်ဖြင့် မှတ်
အပ်သော။ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗပဒေသ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌။
ဝိနိစ္ဆယဇာတံ၊ အဆုံးအဖြတ်အပေါင်းကို။ သဒ္ဓိပိတု၊ ချီးမြှင့်၍။ ဂဏ္ဍိဋ္ဌာန
ဝိကာသနာ၊ ဂဏ္ဍိဋ္ဌာနပြခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတံ၊ ၎င်း။
တထာပိ၊ ထိုသို့ပြုသော်လည်း။ ယံ၊ အကြင်အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ
ငါပြုသော ဂဏ္ဍိကျမ်း၌။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တံ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်ကို။
သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ် ဆင်ခြင်၍။ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိကို
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်း
စွာမှတ်သား၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ယေ အာစရိယာ၊ အကြင်ဆရာတို့
သည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
မဟာနုဘာဝဉ္စ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
ဝိနယပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏။ ဝိစိတြနယဂမ္ဘီရတ္ထတဉ္စ၊ ဆန်းကြယ်
သောနည်း၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေ
တွာ၊ မှတ်၍။ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏။ ကထာမဂ္ဂံ၊ စကားအစဉ်
ကို။ အဝိနာသေတွာ၊ မဖျက်ဆီးမှု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မတိံ၊ အယူ
ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ စ၊ သူတော်
ကောင်းတရား၌ တည်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပရာနုဂ္ဂဟကာမတာယ စ၊
သူတပါးကို ချီးမြှင့်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယ
ပိဋကံ၊ ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြကုန်လျက်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တေသံ၊
ထိုဆရာတို့၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဝုန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ခန္တိသောရစွာဒိ
ဂုဏသမန္တာဂတေန၊ ခန္တိ သောရစွ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ ဝတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊
ထိုဆရာတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရောဓေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပဂေဏိယာ၊
အစဉ်အားဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ကထာ
ပေတွာ၊ ပြောဆိုစေ၍။ ဥပဓာရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ယံ ဝိနိစ္ဆယံ၊
အကြင်အဆုံးအဖြတ်သည်။ တေန၊ ထိုဂဏ္ဍိစကားနှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ ညီညွတ်၏။
တံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတရံ၊ မည်သော အရာ
ကို။ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဣတရထာ၊ ဤဆိုပြီးသည်မှ တပါးဖြစ်မှုကား။
တုဏှိဘူတေန၊ ဆိုတ်ဆိုတ်နေအပ်သည်။ ဝါ၊ တုဏှိဘောနေအပ်သည်။ ဘဝိ
တဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဝိနိစ္ဆယသင်္ကရေန၊ အဆုံးအဖြတ်ရောယှက်သည်။ ဝါ၊ ရောယှက်

၁။ ဝိနိစ္ဆယသင်္ကရေန ပန (ဆဋ္ဌ)

သော အဆုံးအဖြတ်ရှိသည်။ န ဘဝိတဗ္ဗမေဝ၊ မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ကဿ၊ ဟူမူကား။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ နာသဟေတုတ္တာ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသြဝါဒနယ ဒါနဉ္စ။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ အကျဉ်းရုံးသော သင်္ဂဟဂါထာသည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ -

(ဂါထာနက်များ)။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓ မဟာနုဘာဝဉ္စ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ ဝိနယဓမ္မ၏။ ဂမ္ဘီရနယတ္ထတဉ္စ၊ နက်နဲသော နည်း၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အသံဗုဓံ-အသံဗုဓန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အဝိဒ္ဓန္တော၊ မနက်နဲသောဉာဏ်ရှိလျက်။ အဝိညု၊ နက်နဲသောဉာဏ် မရှိပဲလျက်။ တံ ဝိနယံ၊ ထိုဝိနည်း ပိဋကတ်ကို။ ဝဏ္ဏယေ-ဝဏ္ဏတိ၊ ဖွင့်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ သာသနနာသဟေတု၊ သာသနာပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒုဒ္ဓသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊ မမြင်နိုင်ရာ။

ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါဠိဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တဒတ္ထဉ္စ၊ ထိုပါဠိ၏ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာနယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အသံဗုဓံ-အသမ္ပုဓန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အနိစ္စယံ၊ မဆုံးဖြတ်အပ်သော အရာကို။ နိစ္စယတော၊ ဆုံးဖြတ်သော အားဖြင့်။ ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်း၊ မိမိတပည့်တို့ကို။ ဂါဟေတိ၊ ယူစေ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟေဝ၊ ထိုမိမိယူစေအပ်သော ရဟန်း၊ မိမိတပည့်တို့ကိုလျှင်။ သုရက္ခတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်၍။ ပါဠိဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တဒတ္ထဉ္စ၊ ထိုပါဠိ၏ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာနယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ။

(၅၇၅) မဟာဇနေန၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေးရှု ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အဦးပြု၍။ အနုက္ကမေနေဝ၊ အစဉ်ကြီးပွားသဖြင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ ငါပညာရှိဟု ထင်မှတ်သည်ဖြစ်၍။ အပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာမရှိသော သူတို့၏။ ဝိမတိံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အာစရိယလီဠိ၊ ဆရာဟု စံပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ မှီပြု၍။ ပုရတော၊ ရှေးမှ။ ကရောတိ-ဝိလာယတိ၊

၁။ ပုရက္ခတော (ဆဋ္ဌ)

စံပယ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ အကျဉ်း
ရုံးသော သင်္ဂဟဂါထာတည်း။

သမန္တပါသာဒိကာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ဂဏ္ဍိပဒါဓိပ္ပာယပ္ပကာသနာ၊
ဂဏ္ဍိပုဒ်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ပြသောအပွင့် ဋီကာကျမ်းသည်။ သမတ္တာ၊
ပြီးပြီ။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

နိဿယဆရာ၏ နိဂုံးဂါထာပျား

သုဒ္ဓစိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ တာဒိနော၊
တာဒိကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လောက
သုံးပါးထက် မြတ်တော်မူသော။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဗုဒ္ဓေါတိ နာမမ္ပိ၊ ဘုရားဟူသော အမည်တော်သည်လည်း။ လော
ကမ္ပိ၊ လောက၌။ ပဝတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ လောက
နိတ္ထရဏေသိနံ၊ လောကမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာလေ့ ရှိကုန်သော။
ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးသားတို့၏။ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်း
ဖြင့်။ ဝါ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ နယံ၊ ဝိနိစ္ဆယနည်းကို။ ဒသေန္တိ၊
ပြကုန်လျက်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ
သတည်း။

ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု အမည်ရှိသော ဆင်တဲ
ဆရာတော်သည် ပြုစုစီရင်အပ်သော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဟူသောအမည်၊ ဝိနယဂဏ္ဍိဟူ
သော အမည်နှစ်ပါးရှိသော ဝိနည်းငါးကျမ်း၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဋီကာ
ကျမ်း၏ အမှီနိဿယသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၆၆-ခု၊ သာသနာတော်
သက္ကရာဇ် ၂၃၄၈-ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရှစ်
ဖဝါးအချိန်တွင် ပြီး၏။

- ၁။ ရညော အမရပူရဿ၊ မာဂိဒ္ဓိကဿ ကာရိနော၊
အန္တေပုရိကဇေဋ္ဌေန၊ မဟာဒိသာယုနာမိနာ။
- ၂။ သုကာရိတေ မနောရမ္ပေ၊ ဝိဟာရေ ဂတိသောဘိတေ၊
ဘိက္ခုသမ္မဟနိဿိတေ၊ ဝသန္တေန သတဿနေ။
- ၃။ ဆင်တဲဣတျာဘိဂါမကေ၊ နိဗ္ဗေဓာ ရဉာဏေန။
သာသနေ စက္ကဇောတိတံ၊ နိစ္စံ ပတ္တိဟမာနသာ။

- ၄။ ဗဟုဝါစကရမ္မေန၊ ဝိသုဒ္ဓါစာရကဿိနာ။
ဂရူဟိ ဉာဏသဒ္ဓမ္မောတိ၊ ကတနာမေန ဘိက္ခုနာ။
- ၅။ စက္ကာနုဂ္ဂဟကာမာနံ၊ ဝရစ္ဆန္ဒာန ဓာရိနံ။
ဉာဏပါဠဝဗုဒ္ဓါယ၊ နိဿယောပိ သုလက္ခိတော။
- ၆။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိနာမဿ၊ ဂဏ္ဍိကပ္ပဿ ကောဝိဒ-
ဇနကဿ ဝိနယေသု၊ သုစိတြနိစ္ဆယိနော စ။
- ၇။ သုဝဏ္ဏိတော မနာပေါစ၊ ယော နိဿယ ယထာဗလံ။
ဝရာစရိယုပဒေသံ၊ ပေက္ခန္ဓော စ ဂန္ထန္တရေ။
- ၈။ ဇိနစက္ကေ ဇသလက္ခေ၊ သက္ကရာဇေ စတာယကေ။
ဇေဋ္ဌမာသေ ကာဠုပက္ခေ၊ တေရသမေ ဗုဒ္ဓိနေ။

၁။ အမရပူရဿ၊ အမရပူရအမည်ရှိသော ရွှေမြို့တော်ကြီးကို။ ကာရိနော၊ ပြုတော်မူဦး ဖြစ်သော။ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ ကြီးမြတ်သော မင်း၏ တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိတော်မူထသော။ ရညော၊ သာသနာဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ်မင်းမြတ်၏။ မဟာအမစ္စေန၊ အမတ်ကြီးဖြစ်သော။ မဟာဒီသာယုနာမိနာ၊ မင်းကြီးမဟာသက်တော်ရှည် အမည်ရှိသော။ အန္တေပုရိကဇေဋ္ဌေန၊ အတွင်းဝန်မင်းကြီးသည်။

၂။ သုကာရိတေ၊ ကောင်းစွာဆောက်လုပ်အပ်သော။ မနောရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိထသော။ အတိသောဘိတေ၊ အလွန်တင့်တယ် စွာထသော။ ဘိက္ခုသမ္မဟနိဿိတေ၊ စာသင်ရဟန်း အပေါင်း၏ ဆည်းကပ်မှီခိုရာလည်း ဖြစ်ထသော။ သတာသနေ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏နေရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေထသော။

၃။ ဆင်တဲဣတျာဘိဂါမကေ၊ ဆင်တဲအမည်ရှိသောရွာ၌။ ဇာတေန၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ထသော။ သာသနေ၊ ပရိယတ္တိသာသနာ တော်၌။ နိဗ္ဗေဓသုရဉာဏေန၊ လျင်လျားစွာ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော ဉာဏ်၊ ရဲရင့်သောဉာဏ်လည်းရှိထသော။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ စက္ကဇောတိတံ၊ သာသနာတော်၏ စည်ပင်တောက်ပခြင်းကို။ ပတ္တိတမာနသ၊ ပြင်းစွာ တောင့်တသောနှလုံးလည်း ရှိထသော။

၄။ ဗဟုဝါစကရမ္မေန၊ များစွာသော စာသင်သားတို့အား ကျမ်းဂန် ပို့ချခြင်း၌လည်း အလွန်မွေ့လျော်ထသော။ ဝိသုဒ္ဓါစာရကဿိနာ၊

လွန်စွာ သီလအကျင့်၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိထသော။ ဂရုဟိ၊ ဆရာမြတ် တို့သည်။ ဉာဏသဒ္ဓမ္မောတိ၊ ဉာဏသဒ္ဓမ္မဟူ၍။ ကတ နာမေန၊ မှည့်အပ်သော အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသော။ မယာ၊ ငါသည်။

၅-၆-၇။ စက္ကာနုဂ္ဂဟကာမာနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာတော်ကို ကောင်းစွာချီးမြှင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော။ ဝရစ္ဆန္ဒာနံ၊ ပဋိပတ္တိ နည်း၌ ကောင်းမြတ်သော အလိုဆန္ဒရှိကုန်သော။ ဓာရီနံ၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်ကို လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏။ ဉာဏပါဠိဝဗ္ဗဒ္ဓါယ၊ အသိဉာဏ်၏ရင့်ခြင်း အသိဉာဏ်၏ကြီးပွားစည်ပင် ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝရာစရိယုပဒေသံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏ ဥပဒေသနည်း ကို။ နိဿယ စ၊ အမှီပြု၍လည်းကောင်း။ ဂန္ထန္တရေ၊ ကျမ်းဂန်အထူး တို့ကို။ ပေက္ခန္တော စ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍လည်းကောင်း။ ဝိနယေသု၊ ဝိနည်းအရာတို့၌။ ကောဝိဒဇနကဿ စ၊ လိမ္မာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေ တတ်ထသော။ သုစိတြနိစ္ဆယိနော စ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အဆုံး အဖြတ်လည်းရှိထသော။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိနာမဿ၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော။ ဂဏ္ဍိကပ္ပဿ၊ ဂဏ္ဍိ ကျမ်း၏။ သုဝဏ္ဏိတော စ၊ အလွန် ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ မနာပေါ စ၊ နှလုံးကို ပွား စေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယော နိဿယောပိ၊ အကြင်နိဿယ ကိုလည်း။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ သုလိခိတော၊ ကောင်း စွာရေးအပ်ပြီ။

(နိဿယောပိ၌ အပိ-သဒ္ဓါဖြင့် ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ တေရသကဏ္ဍ ဋီကာနိဿယ၊ နျာသရုဏ်စောင့်နိဿယ၊ ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယ၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒနိဿယ၊ သစ္စသံခိပ်နိဿယ စသော ရေးအပ်သော များစွာ သော ကျမ်းဂန်တို့ကို ပေါင်းရာ၏။)

၈။ သော နိဿယော၊ ထိုဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယသည်။ ဇိနစက္ကေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည်။ ဇသလက္ခေ၊ နှစ်ထောင့်သုံးရာ လေးဆဲ့ ရှစ်နှစ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ သက္ကရာဇေ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်သည်။ စတာယကေ၊ တထောင့်တရာ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ခုသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဇေဋ္ဌမာသေ၊ နယုန်လ၌။ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌။ တေရသမေ၊ တဆယ်သုံးရာခြောက်

ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နေ၌။ သုဋ္ဌ၊ အနာယာသေန၊
အနှောင့်အယှက်မရှိသဖြင့်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။ ။

၉။ မယာ၊ ငါသည်။ လိခိတော၊ ရေးအပ်သော။ သော
နိဿယော၊ ထိုဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယသည်။ ပဉ္စစက္ကသဟသံ၊
သာသနာတော်ငါးထောင်ပတ်လုံးလျှင်။ မဟာဇနဟိတံ၊ များစွာသော
လူရှင်အပေါင်းတို့၏ အစိုး အပွားကို။ ဝဟံ- ဝဟန္တော၊ ရှက်
ဆောင်သည် ဖြစ်၍။ သာရုံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇောတေတု၊ ထွန်းပစေ
သတည်း။

- ၁၀။ ဣမိနာ ကတပုညေန၊ ဣတော ပဋ္ဌာယ ယာဝတာ။
တိဋ္ဌတေ သာသနံ သာရုံ၊ ဧကောပိ တာဝတာ အဟံ။
- ၁၁။ အပမာဒေါဝ သာသနံ၊ ဇောတေယျံ သဏ္ဍဝါစာယ။
ဝိနယန္တောဝ သာရုကံ၊ ဓမ္မတ္တပစ္စတ္တိကောပိ။
- ၁၂။ သာသနန္တရဓာနတော၊ ပရံ သဗ္ဗဘဝေသုပိ။
ဗုဒ္ဓမတာနုလောမိကံ၊ ဝါဒိံ ကမ္မဉ္စ ကရေယျံ။
- ၁၃။ အဋ္ဌဝိဓညဏုပေတော၊ ခေမပုဒကရော သဒါ။
သုဝဏ္ဏိတံ အနဝဇ္ဇံ၊ မဟာသုခံ အနုဗ္ဗဝံ။
- ၁၄။ အရိမေတ္တေယျဗုဒ္ဓဿ၊ အနေကဝဏ္ဏထောမိတော။
သန္တိကေဝ ဗဟုဿုတော၊ သုခပုဋ္ဌိပဒေါ ခိပ္ပါ-
ဘိညော ပရသုခဒုဒေါ၊ ဘဝါမိ ဖောဘိက္ခုကော။
- ၁၅။ သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော ဟောန္တု၊ ဓမ္မမာမကမာနသာ။
ဓမ္မရာဇာ စ ဓမ္မေန၊ သမာ ရက္ခတု မေဒနီ။

၁၀။ ဣမိနာ ကတပုညေန၊ ဤသို့ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကို ပြုရ
သော ကောင်းမှုကြောင့်။ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ ယာဝတာ-ယတ္ထကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလ
ပတ်လုံး။ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည်။ သာရုံ၊
ကောင်းစွာ။ တိဋ္ဌတေ၊ တည်၏။ တာဝတာ-တတ္ထကံ ကာလံ၊
ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကောပိ၊

၁။ ဤဂါထာအနက် ပါဠိသက်သက်မပါ။

တကြိမ်တဖြစ်မျှလည်း။ အပမာဒေါ၊ ဘုရားတရားတော်၌ မမေ့
မလျော့သည်သာလျှင်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။

၁၁။ ဓမ္မတ္ထပစ္စတ္တိကေပိ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
သူ၊ တို့၏လည်း။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သူတို့ကိုလည်း။ သဏ္ဍဝါ
စာယ၊ သာယာဖြည်းညှင်းသော စကားဖြင့်။ ဝိနယန္တော၊ ဆုံးမကမြစ်
နိုင်သည်သာလျှင်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသ
နာတော်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာ။ ဇောတေယျံ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်ပါလိမ့်။

၁၂။ သာသနန္တရဓာနတော၊ သာသနာတော်မြတ် ကွယ်သည်မှ။
ပရံ၊ နောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဗ္ဗဘဝေသုပိ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘဝတို့၌လည်း။ ဗုဒ္ဓမတာနုလောမိကံ၊ ဘုရားမြတ်စွာအလိုတော်နှင့်
လျော်သော။ ဝါဒဉ္စ၊ အယူကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်
သော အမှုကိုလည်းကောင်း။ ကရေယျံ၊ ပြုရလိမ့်။

၁၃။ အဋ္ဌဝိဓညဏုပေတော၊ ပုထုဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဟာသ
ဉာဏ်၊ တိက္ခဉာဏ်၊ နိဗ္ဗေဓိကဉာဏ် စသော ရှစ်ပါးသောဉာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ခေမပ္ပဒ
ကဏော၊ ဘေးကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းကိုသာ ပြုသည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ချီးမွမ်း
အပ်၊ တောင်းတအပ်သော။ အနဝဇ္ဇံ၊ တစုံတခုသော အပြစ်မရှိ
သော။ မဟာသုခံ၊ သုဂတိဘုံ၌ဖြစ်သော ကြီးမြတ်သော ချမ်းသာ
ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အနုဗ္ဗဝံ-အနုဗ္ဗဝန္တော၊ အစဉ်ခံစား
၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ပစ္စိမဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။

၁၄။ အရိမေတ္တေယျဗုဒ္ဓဿ၊ အရိမေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကေဝ၊ အထံတော်၌လျှင်။ အနေကဝဏ္ဏထောမိဟော၊ များ
စွာသော တေဒဂ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဗဟုဿုတော၊
များစွာသော ကျမ်းဂန်သုတ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သုခပ္ပဋိ
ပဒေါ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသော။ ခိပ္ပာဘိညော၊ ယျင်သော
အဘိညာဉ်ရှိသော။ ပရသုခဒ္ဒေဒါ၊ သူတပါးတို့အား လောကီ၊
လောကုတ္တရာချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော။ ဧဟိဘိက္ခုကော၊
ဧဟိဘိက္ခု ရဟန္တာသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်။

၁၅။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊
 သတ္တဝါတို့သည်။ ဓမ္မမာမကမာနသာ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို
 ရိုသေ မြတ်နိုးကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဓမ္မရာဇာ
 စ၊ တရားမင်းမြတ်သည်လည်း။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမာ၊ ညီစွာ။
 မေဒနီ၊ မြေအပြင်ကို။ ရက္ခတု၊ စောင့်စေသတည်း။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ ဒုတိယပိုင်း ပြီး၏။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှထုတ်ဝေပြီးကျမ်းစာများ

၁။ ပိဋကဗျူဟာ၏ ပထမကျမ်းစာ

ကလျာဏိကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်း

သို့မဟုတ်-မြန်မာပြည်သာသနာ့သမိုင်းကျမ်း

ကျောက်စာသက် နှစ်-၅၀၀၊ ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀ - ကျော်ရှိ
တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော ကျမ်းကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်
ပါသည်။ တအုပ် (၈)

၂။ ပိဋကဗျူဟာ၏ ဒုတိယကျမ်းစာ

ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း

ပေစာသက် နှစ်-၅၀၀ ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေး
သောကျမ်းကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ်ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ် (၁၀)

၃။ ပိဋကဗျူဟာ၏ တတိယကျမ်းစာနှင့်ပဉ္စမကျမ်းစာ

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲနှင့်ဒုတိယတွဲ)

ပေစာသက် နှစ် ၁၇၅-နှစ်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော
ကျမ်းကြီးကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ်ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ် (၃၀)-စီ

၄။ ပိဋကဗျူဟာ၏ စတုတ္ထကျမ်းစာ

မဟာပဏာမကျမ်း

(က) မဟာပဏာမကြီးပါဌ-ပေစာသက် နှစ် ၆၀၀-ကျော်ခန့်၊

(ခ) မဟာပဏာမကြီးနိဿယ-(ကျော်အောင်စံထား) ပေစာသက်
နှစ် ၂၅၀-ခန့်၊

(ဂ) မဟာပဏာမကြီးနိဿယ-(ဆရာတော်ဦးဗုဓ်) ပေစာသက်-
နှစ် ၁၅၀-ခန့်၊

(ဃ) တိဂုဗ္ဗစေတီယထောမနာဝန္ဓနာ-ပေစာသက်-နှစ် ၁၉၀-ခန့်၊

(င) ဝါသမာလိနီ-ပေစာသက်-နှစ် ၁၃၀-ခန့်။

ပေစာသက် နှစ် ၁၀၀-ကျော်မျှ နှစ် ၆၀၀-ကျော်တိုင် တကြိမ်
တခါမျှ ပုံနှိပ်ဖူးသေးသော ကျမ်းတို့ကို စုစည်း၍ ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်
ထုတ်ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ်(၁၅)

ပေမူမည် ပုံနှိပ်မည့်

အထက်ပါ သာသနာပြုကြေးကြော်ချက်ကို သွက်သွက်လက်လက်
အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် ရိုက်နှိပ်ပြီးကျမ်းစာများကို ဝယ်ယူ
ဓမ္မဒါနပြုခြင်းဖြင့် ပဉ္စမကျမ်းစာ ဆဋ္ဌကျမ်းစာ စသည်တို့ကို ဝိုင်းဝန်း
ဖော်ထုတ် ပူဇော်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သို့
တစ်ရံ့တစ်ဆယ့်တစ်ကျပ် ထည့်ဝင် ရှုခါန်းပြီး
ပိဋကဝန်ဆောင်အဖြစ်
ကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ သာသနာပြုတော်မူကြပါရန်
နှိုးဆော်ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပိဋကသုံးပုံ (တစ်သုံးလုံး)ကို ရည်ရွယ်၍ ၁၁၀-
သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၁၀-လှူဒါန်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ရာသက်ပန်
အဖွဲ့ဝင် (ပိဋကဝန်ဆောင်)အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်
ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
(ဖုန်း-၅၀၄၁၅)

ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါရန်

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၃	၉	(တစ်ရာ့တဆယ့်တစ်ကျပ်)	(တစ်ရာ့တစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်)
၁၇	၂	ပေးလှူနေရသည်သို့	ပေးလှူနေရသကဲ့သို့
၂၆	၂၃	အာပိုရောတေ ဝါ	အာရောပိတေ ဝါ
၂၉	၇	ဝါစာပရိယပန္နာ	ဝါပရိယာပန္နာ
၂၉	၉	အမည်ထူးအပြားသို့	အမည်အထူးအပြားသို့
၃၀	၄	ဆိတ်သည်ကို	ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို
၂၀	၁၉	မြေသို့ရောက်ရှိသော်	မြေသို့ရောက်သည်ရှိသော်
၃၂	၃	ဇေတိန္ဒြေဗျူဟာ	ဇေတိန္ဒြေဗျူဟာ
၂၂	၁၂	ဝိသေသကရဏဘာဝါစ	ဝိသေသကရဏဘာဝါစ
၃၀	၂	ဇိယတီတိ၊ ရှိ။	ဇိယတီတိ၊ ရှိ။
၅၃	၁၅	အနုပသမ္ပန္နဿ	အနုပသမ္ပန္နဿ
၅၅	၇	မာတိကာအဋ္ဌကထာယံ	မာတိကာဋ္ဌကထာယံ
၂၂	၁၀	မိုးစွပ်သည်လည်းဖြစ်သော	မိုးစွပ်သည်လည်းဖြစ်သော
၅၆	၂	ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြသော	ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော
၆၀	၁၆	အုတ်ကျပ်	အုတ်ကြပ်
၇၀	၁၀	အတ္ထုပ္ပတ္တိ	အတ္ထုပ္ပတ္တိ
၇၉	၁၁	အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကံ	အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကံ
၈၀	၂၂	ရဟန်း၏	ရဟန်း၏
၉၃	၁၆	ဥဒ္ဓိဿာ	ဥဒ္ဓိဿာ
၂၂	၂၇	ဣစ္ဆတီတိ	ဣစ္ဆသီတိ
၉၄	၂၀	ပိလလ	ပိလလ
၁၀၁	၂၀	ပေးသော။	ပေးသောသူ၏။
၁၂၆	၁	ယထာဝတ္ထု	ယထာဝတ္ထု
၂၂	၁၂	သမတ္တတံ	သမတ္တတံ
၁၂၇	၁၇	တလကတ္တိသ	တလသတ္တိက
၁၃၁	၂	သံဃာဟု	သံဃောဟု
၁၃၆	ခေါင်းစီး ၁၄၆		၁၃၆
၁၄၀	ခေါင်းစီး	ဝရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ	ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါရန်

စာမျက်နှာ	အကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၈၅	၁၅	တသွာ၊မူကား။	ကသွာ၊မူကား။
၁၈၈	၆	ဝစိကံကို	ဝစိကံကို
"	၉	သယမ္ပိ	သယမ္ပိ
၁၉၇	၆	ကိုယ်အချီးစည်းဖြင့်	ကိုယ်အချည်းစည်းဖြင့်
၂၀၀	၃	ဂဏ္ဍိပဒေ	ဂဏ္ဍိပဒေ
၂၀၆	၆	အညည	အညတြ
၂၀၇	၁၇	ရွှေသွားရှိသော	ရွှေသွားရှိသော
၂၁၀	ခေါင်း	ဝရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ	ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ
၂၁၅	ခေါင်း	ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂ	ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂ
၂၂၄	၃၁	ဒုတပစာရေန	တဒုပစာရေန
၂၇၀	၂၀	တတ္ထ	တတ္ထ
၂၇၅	၁၉	နှလုံးသွင်းပါလေ	နှလုံးသွင်းပါလေ
၂၈၀	၂၉	ဗုဒ္ဓကောလဟာလံ	ဗုဒ္ဓကောလာဟာလံ
၂၈၃	၁၉	ရောက်ကုန်သော	ရောက်ကုန်သော
၂၉၈	၁၃	ပြောက်ကြားသော	ပြောက်ကျားသော
၃၀၈	၉	တထာ၊တူ၊	တထာ၊တူ။
၃၁၅	၇	သမ္ဗန်	သမ္ဗန်
၃၂၆	၈	မထောက်တိုင်ရာသော	မထောက်တည်နိုင်ရာသော
၃၃၄	၂၃	အာစရိယဂ္ဂဟ	အာစရိယဂ္ဂဟ
၃၄၀	၈	ပုရိသောသိ''တိ	ပုရိသောသိ''တိ
၃၅၀	၁၉	ဝတ္ထုကမော	ဝတ္ထုကမော
၃၅၆	၃	ဂဏမဇ္ဈေ	ဂဏမဇ္ဈေ

ဝိ ဋ္ဌ က ဗျူ ဟာ အ ဖွဲ ၏

ကျမ်းစာများ

“ပေမူမှ-ပုံနှိပ်မှုသို့” ဟူသော ကြေးကြော်ချက်ဖြင့် တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်မှုသို့ မရောက်ဖူးသေးပဲ ပေမူဘဝတွင်သာ တိမ်မြုပ်နေသော ပိဋကစာပေ-ပေမူတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် ပိဋက ဗျူဟာအဖွဲ့မှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ခဲ့ရာ အောက်ပါကျမ်း ငါးကျမ်း အောင်မြင်သွားပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း သာခုခေါ်တော်မူနိုင်ပါရန် အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

၁။ ပထမကျမ်းစာ။ ။ ဟံသာဝတီဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ကလျာဏီ ကျောက်စာကို မ-ကာရလောပအကျော် တောင်တွင်းကြီး ဆရာတော် မြန်မာ ပြန်ဆိုသည့် ကလျာဏီကျောက်စာ မြန်မာပြန် ကျမ်း။ (ဂိ)

၂။ ဒုတိယကျမ်းစာ။ ။ မဏိသာရမဉ္ဇူသာ ဒီကာကျမ်းပြုအကျော် စစ်ကိုင်း အရှင်မဟာအရိယဝံသ-ဆရာတော်၏ ပါဠိ ဝိနိစ္ဆယ မြန်မာ ကျမ်းဖြစ်သည့် ဇာတ်ဝိသောနေ ကျမ်း။ (၁ဝိ)

၃။ တတိယကျမ်းစာ။ ။ အမရပူရခေတ် ပထမ ဆင်တဲ ဆရာ တော် ဘုရားကြီး မြန်မာပြန်ဆိုတော်မူသည့်-ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာ နိဿယ-ပထမတွဲ။ (၃ဝိ)

၄။ စတုတ္ထကျမ်းစာ။ ။ စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီး၊ ကျော်အောင် စံထားဆရာတော်၊ ဆရာတော်ဦးဗုဓိ၊ ပထမ မောင်းထောင်၊ ဒုတိယ မောင်းထောင်ဆရာတော်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝန္တနာ လက်ရာ ကျော်များဖြစ်သည့်-မဟာပဏာမကျမ်း။ (၁၅ိ)

၅။ ပဉ္စမကျမ်းစာ။ ။ ပထမ ဆင်တဲ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။ (၃ဝိ)

(ပေမူမှသည်-ပုံနှိပ်မှုသို့)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့